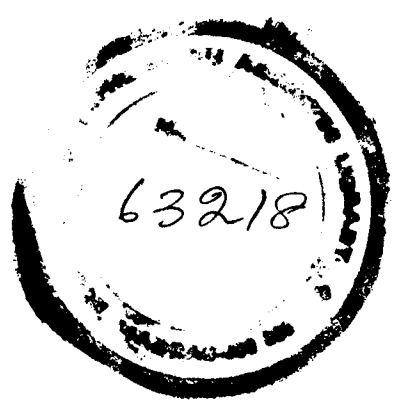

8D
V211, 32, N62
N62. 47, 4

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION
OF INDIA.

(30th June, 2nd to 7th, 30th and 31st July and 1st August 1962.)

Volume XLVII (Nos. 1 to 10)

TABLE OF CONTENTS

Saturday, 30th June 1962.

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council ..	iii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	v—vii
I Questions and Answers	1-7
II Announcement <i>re</i> decisions of the Business Advisory Committee	7
III Presentation of the Revised Budget for 1962-63 ..	8-12, 17-126
IV Papers laid on the table of the House	12-16

Monday, 2nd July 1962.

I Expression of sorrow at the demise of Dr. B. C. Roy, Chief Minister of West Bengal and Sri Purushottamdas Tandon, former Speaker of the Legislative Assembly, Uttar Pradesh	127
II Questions and Answers	127-132
III Government Motion—Election of the Council's represen- tative to the Board of Industries	132-133
IV General discussion on the Budget for the year 1962-63 ..	133-172
V Papers laid on the table of the House	173-174

Tuesday, 3rd July 1962.

I Questions And Answers	175-178 214-217
II General discussion on the Budget for the year 1962-63— <i>cont.</i>	179-212
III Papers laid on the table of the House	212-213

Wednesday, 4th July 1962.

I Questions and Answers	219-226 252-260
II Adjournment Motion <i>re</i> precarious and critical supply position of electric power and consequent imposition of heavy cut in supply	227
III General discussion on the Budget for the year 1962-63— <i>cont.</i>	227-250
IV Papers laid on the table of the House.	250-251

Thursday, 5th July 1962.

I Questions and Answers	261-264 312-319
II General discussion on the Budget for the year 1962-63— <i>cont.</i>	264-312
III Papers laid on the table of the House	312

Friday, 6th July 1962.

I Questions and Answers	321-324
II Calling attention to failure of electricity supply and power-cut	324-327
III General discussion on the Budget for the year 1962-63— <i>cont.</i>	327-388
IV Papers laid on the table of the House	389

Saturday, 7th July 1962.

I Ruling <i>re</i> admissibility of Questions	391-393
II Questions and Answers	394-400 429-430
III Announcements—	
(1) Election of a member to the Board of Industries ..	400
(2) Decision of the Business Advisory Committee ..	400
IV General discussion on the Budget for the year 1962-63— <i>cont.</i>	400-428
V Papers laid on the table of the House	428

Monday, 30th July 1962.

I Expression of sorrow at the demise of Sri A. Kondappa, a Member of the old Legislative Council	431
II Questions and Answers	431-454 485
III Announcements—	
(1) Message from the Governor	454
(2) Message from the Assembly	454-455
IV Calling attention to failure to post doctors to four Primary Health Centres in the South Arcot district	455-456

Monday, 30th, July 1962—cont.

V Government Bill—The Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962)	457-481 486-489
VI Papers laid on the table of the House	481-484

Tuesday, 31st July 1962.

I Questions and Answers	491-511 542-545
II Announcements—	
(1) Messages from the Governor	511
(2) Messages from the Assembly	511-512
III Calling attention to dearth of Science and Mathematics Assistants in High Schools	512-513
IV Government Bills—	
(1) The Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962)	513-524, 546-555
(2) The Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 13 of 1962)	525-526, 555-558
(3) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962)	526-528, 558-559
(4) The Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962)	528-532 559-562
(5) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962)	532-539 562-564
V Motion under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules	526
VI Papers laid on the table of the House	540-541

Wednesday, 1st August 1962.

I Questions and Answers	565-582, 625-660
II Calling attention to the picketing on the 19th July 1962	583-584
III Amendments to notification issued with G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, dated 23rd May 1962, relating to the confirmation of the draft rules for the co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected members of the Council	585-587
IV Non-official Resolutions—	
(1) Elementary and Secondary Education	587-588
(2) Medical relief in the State	588
(3) Handloom Industry and Handloom Weavers	601-602
(4) Transaction of Business in the Council in Tamil	602
(5) Liberalization of Teachers' Pension Rules	602

Wednesday, 1st August 1962—cont.

V Government Bills—

(1) The Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962)	612-613, 629-636
(2) The Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962)	614-615, 636-637
(3) The Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962)	615-623, 637-660
VI Papers laid on the table of the House	624
Index	661-698

PAGES

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public; Planning; General Administration including Board of Revenue and District Revenue Establishment; Community Development; Panchayats; Home; Transport.*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Finance; Education; Labour; Courts and Prisons; Legislature; Elections; Khadi and Village Industries; Religious Endowments; Official Language.*
- 3 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handloom; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newsprint Control; Ex-servicemen; Legislation on Chits; Law.*
- 4 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Food and Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition.*
- 5 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money-lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; (Weights and Measures).*
- 6 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control.*
- 7 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR, *Minister in charge of Co-operation; Fisheries; Forests and Cinchona.*
- 8 THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN, *Minister in charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press.*
- 9 THE HON. SRI S. M. A. MAJID, *Minister in charge of Municipal Administration.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen

1. SRI M. SESHACHARIAR.
2. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
3. SRI L. S. KARAYALAR.
4. SRIMATHI S. MANJUBHASHINI.

Secretary to the Council

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

**LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE
COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.**

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K.S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), D.L.O., F.R.C.S. (Edin.) (<i>Chairman</i>).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A.	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C.	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R. B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.), (Durham) M.I.E.E., (Lond.) M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V.	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E.	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
19 Karayalar, L. S., B. A., B. L.	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
23 Lakshmanaswamy Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
24 Majubhashini, S.	NOMINATED.
25 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
26 Muthukannappan, Vidwan T. B.A.	State Legislative Assembly.
27 Nallaswami, B. K.	Do.
28 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
29 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
30 Ponnuswamy Villavarayar	State Legislative Assembly.
31 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
32 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
33 Rajamannar, P. V.	NOMINATED.
34 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
35 Ramachandran, M. G.	Do.
36 Ramadoss, K.	Do.
37 Ramakrishna Achari, K.	Do.
38 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
39 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
40 Ramaswamy Reddiar, O. P.	NOMINATED.
41 Ramaswamy, K. V.	State Legislative Assembly.
42 Rengaswamy, V., B.A.	NOMINATED.
43 Sambandhan, S. K., B.A.	Madras North Graduates.
44 Sambasiva Reddiar, A.	Salem Local Authorities.
45 Saraswathy Pandurangam	NOMINATED.
46 Seshachariar, M.	Chingleput Local Authorities.
47 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
48 Sivasankara Mehta	Madras Local Authorities.
49 Somasundara Reddiar, A.	State Legislative Assembly.
50 Sreenivasan, Dr. A., M.R.C.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
51 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
52 Subbiah Chettiar, M.	Tiruchirappalli Local Authorities.
53 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
54 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
55 Surendra Ram, V. M.	State Legislative Assembly.
56 Thangavel Mudaliar, A. K.	South Arcot Local Authorities.
57 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.
58 Tirupurasundari, T. L.	NOMINATED.
59 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
60 Venkatachala Thevar, P.	Thanjavur Local Authorities.
61 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.
62 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.
63 Maharaja Pillai, M. S.	Tirunelveli Local Authorities.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER
THE CONSTITUTION OF INDIA.

Saturday, the 30th June 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Public meeting at Triplicane Beach

* 57 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report of a speech said to have been made by one of the leaders of the Dravida Munnetra Kazhagam at a public meeting held on 4th March 1962 at Triplicane Beach, published in "The Hindu", dated 5th March 1962, in which he is reported to have said that Ministers must be stoned; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) The Government have decided that the speech may be ignored.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவர் பொது மேடையில் ஏறி, மந்திரிகளைத் தெருவில் கண்டால் கல்லால் அடியுங்கள் என்று பொதுமக்களைத் தூண்டுவது சட்டப்படி குற்றம் அல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அது எப்படியிருந்தாலும் இதைப்பற்றி பொருட்படுத்தக் கூடாது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்துவிட்டார்கள்.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact, Sir, that the leader of the D.M.K. Party warned that particular speaker not to indulge in such loose talk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Leader of which party?

DR. A. SREENIVASAN : Sir, the leader of the D.M.K. Party warned the particular speaker not to indulge in such loose talk.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member seems to be very much in the confidence of that party. We have no such information.

[30th June 1962]

DR. A. SREENIVASAN : I am quoting from the same report in 'The Hindu' which the hon. Member, who has put the question has quoted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I thought hon. Members are putting interpellations. They are now offering explanations for their conduct.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, இப்படி பகிரங்கமாகப் பொதுமக்களிடம் பலாத்காரத்தைப் பரப்பி அராஜகத்தைத் தூண்டும் செயல்களைத் தடைசெய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம் என நினைக்கவில்லையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have already answered that question, Sir. The Government have decided to ignore it.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு பேச்சாளர் கடற்கரையிலே பேசிய பேச்சைக் குறித்து இந்த கேள்வி எழும் போது அந்தப் பேச்சுக்குப் பின்னர் அவர் பேசிய பேச்சில் அமைச்சர்களைக் கல்லால் அடிக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடவில்லை என்று கூறியது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government are not interested in that. Government's attention was drawn to this particular speech and, after examining the whole thing, the Government decided to ignore the thing.

Panchayats and Panchayat Union Councils

* 58 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of (i) Panchayats and (ii) Panchayat Union Councils constituted in the State as on 2nd October 1961?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : There were 12,534 Panchayats and 363 Panchayat Union Councils in the State on 2nd October 1961.

DR. A. SREENIVASAN : What is the proportion of the revenue that is being spent on the executive establishment of these local bodies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put, Sir.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact, Sir, that the jeeps supplied to the commissioners of these local bodies, the panchayat Union Councils, are being put to private use?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have not received any specific complaints. If such complaints are brought to the notice of the Government, then they will take suitable action.

[30th June 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government taken any decision as to when the next elections to these panchayats and panchayat unions should be held?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no information, Sir. The question must be addressed to the Hon. Minister concerned.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இனி அமைக்கப்பட வேண்டிய பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எதேனும் எண்ணிக்கையில் கூடியிருக்கின்றனவா? எத்தனை இனி அமைக்கப்பட வேண்டும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்தான் இனி அமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. மற்றவை அமைக்கப்பட்டு விட்டன. எப்ரல் 1-ம் தேதி 373 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமைக்கப்பட்டு விட்டன.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that most of the local bodies are not functioning properly due to political factions?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may make it as a comment in the Budget debate.

32 Spindles spinning units

* 59 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce 32 spindles spinning units in the Co-operative Sector; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

(a) Yes, Sir.

(b) A proposal for the supply of 32 spindles spinning units to the members of Weavers' Co-operatives has been formulated. Under the scheme, it is proposed to introduce 240 units during the Third Five-Year Plan period with Central assistance to the extent of Rs. 8.65 lakhs. The units will be supplied to the members of Weavers' Co-operative Societies selected from the areas where yarn of low counts is used for production of fabrics. The units will be installed in the houses of the members of societies and the yarn spun will be used by the concerned societies. As a preliminary measure, 26 Nos. of 32 spindles units have been sanctioned for working on a pilot basis and some of them are already functioning. As soon as the result of the experiments and the economics of working of these units are finally established, the question of extending the scheme to other areas will be taken up.

SRI S. K. SAMBANDHAN : How many of these units are functioning and where are they functioning?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are working in Coimbatore, Kavandanpadi.

[30th June 1962]

Contributory Provident Fund System

* 60 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Contributory Provident Fund System is applicable to teachers of secondary schools under private managements in the Kanyakumari district; and

(b) if not, whether there is any proposal to introduce that system in their cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, from what date this Contributory Provident Fund Scheme is enforced in respect of these teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This takes effect from 1st January 1962.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Was the question examined whether it should not be allowed to take effect from the date of merger of that district with this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There was the other fund, Sir, in force before the 1st January 1962, viz., the Acceded Secondary School Teachers Contributory Provident Fund. That was in existence up to the 1st of January 1962. Option was given to the teachers to continue under the old scheme or come over to the new scheme, that is, Contributory Provident Fund-cum-Insurance-cum-Pension Scheme.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it an additional commitment to the aided school management and, if so, have the Government ensured that the managements pay this additional contribution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There will be no difficulty about it.

Theft of milk powder and vegetable oil

* 61 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any instances of theft of milk powder and vegetable oil intended for distribution among school children in Attur, Salem district, have been brought to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. There were four cases.

(b) Of the four cases, two resulted in the conviction of the culprits and two are under investigation.

[30th June 1962]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know from which source the milk powder and the vegetable oil were obtained by these persons? Is it from the schools or is it from the shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, two cases are still under investigation. As soon as the investigations are over and the cases disposed of, I shall be able to give the information to the hon. Member.

Sugarcane

* 62 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of acres of land in which sugarcane is grown in the State as on 1st March 1962;

(b) the total requirement of sugar for the State;

(c) the total production of sugar in the State; and

(d) whether any quantity is exported to foreign countries from the State?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The total area under sugarcane is 1,50,100 acres during 1960-61 which is the latest figure available.

(b) 1,56,000 tons per annum.

(c) 1,27,398 tons.

(d) Yes, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: May I know the extent of "Nanja" lands converted into sugarcane growing lands?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I want notice, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: சார், நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சர்க்கரை நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையானதை விடக் குறைவாக இருப்பதால், அதிகப்படியான ஆலைகளை மாநிலத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா? அப்படிச் சிபாரிசு செய்திருந்தால், அது என்னவாயிற்று என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். சர்க்கரை ஆலைகள் நம் மாநிலத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கத்தினர் அவர்கள் கடைசியாகக் கேட்ட கேள்விக்கு, நயவு செய்து தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லாம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: சார், நமது மாநிலத்திலிருந்து எவ்வளவு சர்க்கரை ஏற்றுமதியாகியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: 1958-59-ல் 341.66 டன் அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. 1959-60-ல் 3,532.82 டன் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகியிருக்கிறது. 1960-ல் 6,451.2 டன் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. 1961-62 ஏப்ரலிலிருந்து மார்ச் வரை 11,596 டன் யு.எஸ்.ஏ-க்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[30th June 1962]

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆலை யிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஒரு காண்டி போட்டால் கிடைக்கும் தித்திப்பு இன்னொரு ஆலையிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரையை நான்கு காண்டி போட்டாலும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இது ஏன்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அது கரும்பின் தரத்தைப் பொறுத் திருக்கிறது.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கரும்பின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

Sub-Assistant Surgeons

* 63 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the cadre of Sub-Assistant Surgeons is still in existence in Local Bodies; and

(b) if so, their scale of pay?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that still Sub-Assistant Surgeons are in existence and they are employed by these local bodies in the various districts of our State?

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister has already answered that question.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, with effect from the 1st June 1960 the Sub-Assistant Surgeons' cadre has been abolished.

DR. A. SREENIVASAN: Though the cadre was abolished so far as the Government Medical Service is concerned, so far as the local bodies are concerned, even today to my knowledge there are number of Sub-Assistant Surgeons in the local bodies drawing less than their counterpart in the Government service.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is giving information.

'Madras Information'

* 64 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Information be pleased to state—

(a) the cost of production of each copy of 'Madras Information'; and

(b) whether there is any proposal to print the copies in newsreel?

THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN: (a) The cost of production of each copy of 'Madras Information' approximately works out to Re. 0.89 (eighty-nine naye Paise).

(b) No, Sir.

[30th June 1962]

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : சார், இது எத்தனை பிரதிகள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்படுகின்றன?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : ஆங்கிலத்தில் மட்டும் தான் பிரிண்ட் செய்யப்படுகிறது. ஐயாயிரத்து முன்னூறு பிரதிகள் அச்சடிக்கப் படுகின்றன.

திரு. கே. ராமதாஸ் : இதைத் தமிழிலும் பிரசுரிக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : பரிசீலனை செய்து செய்யப்படும்.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : நியூஸ் ரீலில் போட்டால் அதிகமான பிரதிகள் போட்டு மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : நியூஸ் பிரிண்ட் பேப்பர் உபயோகப் படுத்துவதற்கு வசதியான தாள்கள் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு இப்போது அனுமதி அளிப்பது கிடையாது. . . .

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆங்கில வெளியீட்டுக்கு ஈடாக தமிழில் அரசாங்கத்தின் வெளியீடு ஏதேனும் வெளியிடப்படவில்லையா? "சென்னைச் செய்தி" இதனுடைய நேர் மொழிபெயர்ப்பாகக் கொள்ளலாமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : "கிராம நலம்" என்ற பத்திரிகை வெளியிடப்படுகிறது. அது இதற்கு ஈடாக இருக்கும்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS RE DECISIONS OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of business has been decided:—

2nd to 7th July 1962—General discussion on the Budget for the year 1962-63.

8th to 30th July 1962—No meeting.

31st July and 1st August 1962—Appropriation Bill and other Government Bills.

2nd August 1962—Non-official day.

The Council will meet daily at 3 p.m.

3-10 p.m.

[30th June 1962]

III.—PRESENTATION OF THE REVISED BUDGET FOR 1962-63.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I have the honour to present to this House the Budget Estimate for 1962-63. The Finance Minister has dealt with the different aspects of the Budget in his speech^a this morning in the Lower House. I shall therefore be content to make a few general observations.

2. The Budget as now framed is highly deficit. As against an estimated revenue of Rs. 106.5 crores on the existing level of taxation, the anticipated outlay on Revenue Account is Rs. 116.01 crores. Even after substantial additional taxation estimated to yield Rs. 6.65 crores in the current year, there will still be an appreciable deficit of Rs. 2.86 crores. We have decided to leave this deficit uncovered because some of the new taxes are expected to fetch increasing yields in coming years which would go some way towards ensuring budgetary stability over a period of years.

3. The reasons for this heavy deficit are not far to seek. The Budget bears the heavy imprint of the Third Plan estimated to cost Rs. 290 crores over the five years. The initial teething troubles have been largely got over and the field organisation is well set on the implementation of the various schemes included in the Plan. The outlay on the Plan in the current year is now estimated at Rs. 57.27 crores, but the chances are that performance would be even better. We do get a substantial measure of assistance from the Central Government on Plan Schemes, but we have still to find additional resources to the extent of about Rs. 10 crores to balance the revenue content of the Plan. Besides, we have to maintain the various administrative services launched during the First and Second Plans at current levels and the necessary resources must come outside the Plan allotments. The rapid growth in the tempo of outlay in recent years is best illustrated by comparing the total budgeted outlay of the current year with that of 1956-57, in respect of a few development departments:—

(1)	Outlay in 1962-63.			Outlay in 1956-57.		
	(2)			(3)		
	(RUPEES IN LAKHS)					
Education	..	..	..	25,18		10,27
Medical	..	..	..	6,34		3,57
Harijan Uplift	..	..	..	3,56		1,58
Community Development	..	..	..	6,20		3,00
Agriculture	..	..	..	5,41		1,91
Minor Irrigation	..	..	..	1,71		55
Animal Husbandry	..	..	..	1,70		51
Total	..	..	..	50,10		21,39

^a Printed as Appendix I on pages 17-126 infra.

30th June 1962]

[Sri R. Venkataraman]

The outlay by the few departments listed above has increased by Rs. 28.71 crores or 134 per cent of that in 1956-57. We have been able to sustain this rate of development, largely because of the appreciable growth in the economy of the State and the consequent increase in the yields from major sources of revenue such as Sales Tax, Motor Vehicles Tax, Petrol Tax, Stamp Duties and the return from Electricity enterprises.

4. Estimates of progress in terms of financial outlay may be open to the criticism that they can hide some extravagant expenditure. But hon. Members may see from the statistical details contained in the speech of the Finance Minister that we are generally keeping pace with all the physical targets set in the Plan. In respect of compulsory education, for example, the enrolment programme of children within the age group of 6-11 has been progressing faster than scheduled and about 94 per cent of the boys and 57 per cent of the girls have already been enrolled. This has been rendered possible largely by the midday meal scheme for which besides the budget provision of Rs. 135 lakhs, we are getting substantial assistance from America through the CARE organisation. To meet the rush for admission in secondary schools, 272 new high schools were opened last year and it is proposed to open nearly 200 during the current year. Hon. Members will be pleased to note that the annual income limit for free educational concessions in secondary schools, has been raised from Rs. 1,200 to Rs. 1,500. (SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Hear, hear.) The scheme for the grant of loans to the children of non-gazetted officers to cover educational expenses in technical institutions has been extended to all poor students without caste distinction.

5. Turning to the industrial field, we have been persistent in our endeavours to ensure that a fair proportion of the large public sector enterprises under the Central Government, is located in this State. Hon. Members could see from the details of the progress explained in the Budget speech of the integrated Neyveli Project, the Surgical Instruments Plan at Guindy, the Teleprinter Factory at Guindy, the Raw Film Project at Ootacamund, the High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli and the Defence Industries Project at Avadi, that we did have a measure of success in our endeavours. The steel plant is yet to materialise, but the report of the Expert Committee based on the results of the recent tests conducted in Germany and the observations made thereon by the Union Minister for Steel and Heavy Industries, do justify the hope that a start can be made on this basic industry within this Plan period. All these major industries in the public sector are indeed important; but they may not by themselves go a long way towards spreading an industrial climate in the State comparable to that of Western countries. The appreciable progress we have achieved in recent years in consumer industries like textiles, cement, sugar and light engineering, is largely through the enterprise of businessmen in the private sector. Obviously the quickest way of ensuring widespread industrial growth in the State is by providing all

[Sri R. Venkataraman] [30th June 1962]

possible encouragement and assistance to our people to invest their savings in new industrial ventures. It is in this view that we have made liberal provisions in the Budget for technical education and for schemes like construction of industrial estates, acquisition of land in bulk for being developed into industrial colonies, participation in the share structure of new industrial ventures, provision of cheap loans through the agency of State Aid to Industries, and the Madras Industrial Investment Corporation, construction of roads to serve industrial belts and the provision of adequate water supply and electric power. The major bottleneck in the further expansion of industries around Madras is the inadequacy of the present City water supply. For a permanent solution of this problem, we have to bring water either from the Cauvery or from the Krishna, but schemes based on these rivers are likely to be expensive and may take time. In the meantime, we have to conserve all the existing resources for the needs of the growing City and, therefore, the Government have decided to acquire the wet lands under the Red Hills and Cholavaram tanks and also to construct a conduit to transmit the storage from the Poondi Reservoir to the City without wastage on the way. To meet the needs of industries that are likely to come up around Tuticorin when the new harbour is developed, it is proposed to acquire and develop a large extent of land around that town. A scheme for augmenting the water supply of that town has already been taken up for investigation. A High Power Administrative Committee, with a Special Officer as its Secretary, has been constituted to plan and regulate the development of Tuticorin and its hinterland and also to provide liaison with the officers of the Government of India engaged in the construction of the Harbour.

6. The largest single factor which has enabled the industrial development of the State is the availability of cheap power. It is on this experience that we have allotted about Rs. 100 crores out of the total Third Plan provision of Rs. 291 crores for the development of power. No doubt, we are in difficulties at the moment owing to the low storage in the hydel reservoirs, but we should not be unduly disheartened over this passing phase caused by the delayed monsoon. With the commissioning of the Neyveli Thermal Plant, the first unit of which is almost ready, our dependence on capricious monsoons will be appreciably reduced and we may hope to get some relief from recurring power cuts. In the meantime, rapid progress is being made on all the new power schemes of the Third Plan. Fortunately, we have already secured the capital machinery for the Mettur Tunnel Scheme and the Kundah Final Stage, from the Russian and Canadian Governments respectively and therefore, the present foreign exchange crisis may not leave us badly mauled. The rural electrification programme is progressing satisfactorily and we may hope to cover the bulk of the countryside during this Plan period. About 140,000 pumpsets are now being run in this State on electric power. Considering that one electric pumpset can irrigate about 5 acres, the rural electrification programme has enabled us to increase the irrigation potential of the State by about 700,000 acres.

30th June 1962] [Sri R. Venkataraman]

7. In our anxiety to set an accelerated pace in the growth of industries, we should not forget that ours is predominantly an agricultural economy and would continue to be so far many generations. Industrial development may bring in isolated pockets of prosperity, but the living standards of the large bulk of people settled on the country side can be stepped up only by increasing the yield on land by more intensified methods of cultivation. Liberal provisions have therefore been made in the Budget for various agricultural schemes such as for consolidating the new seed farms for the multiplication of improved seeds, for the supply of chemical fertilisers on credit, repayable in easy instalments, for controlling agricultural pests which periodically damage crops, for soil conservation and afforestation measures to prevent erosion and for accelerating the minor irrigation programme in order to conserve the limited monsoon flows. We have managed to step up food production from 44 lakhs tons to 53 lakhs tons during the Second Plan and we are now set on a target of 17 lakhs tons of additional production in the Third Plan. No doubt, the shortage of chemical fertilisers is still the major bottleneck, but this may be relieved with the commissioning of the Neyveli Fertiliser Plant by 1964.

8. All the ameliorative measures cost a good deal of money and would account for the large deficit in the Revenue Account. The gap has been widened further to the extent of Rs. 1.7 crores in the current year and Rs. 2.6 crores in a full year, by our decision to extend some relief to low paid public servants by increasing their dearness allowance by Rs. 5. The pension scheme which we sanctioned at the beginning of this year for old and decrepit destitutes, is indeed a commendable welfare measure, but it is also bound to add to the present deficit. It is not prudent finance to leave a deficit of the order of Rs. 10 crores uncovered especially after the accounts of the previous year had closed with a deficit of about Rs. 8 crores. The deficit can be reduced either by shedding some of the useful schemes incorporated in the Budget or by levying additional taxes. The Government have decided to resort to the harder course.

9. The Finance Minister has already explained the details of the new taxation proposals and I shall not cover the ground with him. The changes proposed in the Motor Vehicles Taxation are also intended to rationalise the tax structure, so that vehicles are assessed in proportion to their laden weight and the distances travelled. In fixing rates for the new levy on power, care will be taken to ensure that there is no perceptible increase in the cost of production of industrial commodities. Actually it will not be more than one per cent lower rates will be prescribed for industries in which the cost of power bears a larger proportion of the cost of production. New industrial units will be exempted from this levy for a period of 3 years from the date of commencement of production. The proposal to increase the assessment on irrigated land and water rates, has been under examination for quite a long time. Various expert bodies like the Taxation Enquiry Commission, Planning Commission and the Finance Commission, have been drawing attention to the need for such an increase in the light of the

[Sri R. Venkataraman] [30th June 1962]

present agricultural prices and increased costs of administration. The enhanced assessment will not be subject to further increase by the levy of local cess and surcharge under the Panchayat Act. The scheme for the taxation of urban land, may take time for implementation, because it would involve an elaborate settlement operation. In view of the need for larger recurring grants to Municipal bodies on water supply, drainage, roads, education, etc., it is only prudent that the Government should tap a new and growing source of revenue arising within urban limits. It is proposed to introduce the scheme in Madras City during the current year.

10. These new taxation proposals are indeed burdensome but an effort of this order is the least that we should do to ensure a measure of budgetary balance. There had been many occasions in the past when this State was faced with similar situations and on all such occasions the men then in charge of the administration had resorted to additional taxation unflinchingly. It is this prudent tradition built up over the years, that has strengthened the financial structure of the State and enabled the construction of lasting productive assets of substantial magnitude, for the benefit of the people. Up to the end of the last financial year, we had invested Rs. 121 crores on power projects, Rs. 65 crores on irrigation projects and Rs. 65 crores on buildings, stocks and other capital assets. We had also lent about Rs. 56 crores to Local Bodies, Public Trusts and cultivators, and these investments are fetching us a fair return. As against these assets of a book value of about Rs. 307 crores, the public debt of the State is only Rs. 214 crores. It is this inherent financial strength that has encouraged the discerning investors to subscribe with confidence to all the open market loans floated by the Government and by the Statutory Corporations, constituted on the authority of this Legislature. It shall be the endeavour of the present Government to sustain this healthy tradition of financial prudence.

With these remarks, Sir, I commend the Budget Estimates for 1962-63 for the acceptance of this House.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : On a point of information, Sir. In regard to the increase in the dearness allowance of the low paid public servants, I should like to know whether the scheme includes teachers also.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 2nd July 1962.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

*87. Notification issued with G.O. Ms. No. 185, Home, dated 11th January 1962, regarding amendments to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959.

30th June 1962]

† 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 217, Food and Agriculture, dated 17th January 1962, relating to market areas and notified market areas to the North Arcot Market Committee.

† 89. Notification issued with G.O. Ms. No. 1544, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 14th March 1962, regarding amendment to the Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956.

† 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 331, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 17th January 1962, regarding amendments to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

† 91. Notification issued with G.O. Ms. No. 1016, Revenue, dated 6th March 1962, reducing to two per cent with effect on and from the 1st April 1962 the rate of tax payable under item 42 in the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959), at the point of first sale in the state of spoons made of stainless steel.

† 92. Annual Report and Accounts for 1960-61 and the Balance Sheet and Profit and Loss Account, 1960-61, of the Madras State Warehousing Corporation.

† 93. Notification issued with G.O. Ms. No. 1116, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 22nd February 1962, exempting all the beedi industrial premises in the State of Madras from the provisions of sub-rule (3) of rule 6 of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959.

† 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 393, Home, dated 25th January 1962, regarding issue of rules under the Medicinal and Toilet Preparations (Excise Duties) Rules, 1956, relating to recovery of cost of excise establishment.

† 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 640, Rural Development, dated 17th March 1962, appointing the 1st day of April 1962 as the date on which the Madras Local Authorities Finance Act, 1961 (Madras Act 52 of 1961), shall come into force.

† 96. Notification issued with G.O. Ms. No. 435, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1962, regarding amendments to the rules relating to mode of transacting business of Panchayat Union Councils.

† 97. Notification issued with G.O. No. 854, Revenue, dated 26th February 1962, regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. 4495 of 1961, dated 21st September 1961, published at page 1556 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated 11th October 1961.

† 98. Notification issued with Memorandum No. 127315-JI 61-1, Revenue, dated 30th January 1962, regarding amendment to the Revenue Department Notification No. 280, dated the 1st

[30th June 1962]

September 1951, appointing the date on which provision of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), were to come into force in certain inam estates in the State.

† 99. Notification issued with G.O. Ms. No. 5261, Revenue, dated 5th December 1961, regarding issue of rules for the claims and revision petitions under Sections 18 (4) and 19 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).

100. Notification issued with G.O. Ms. No. 740, Home, dated 20th February 1962, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), Jeep Station Wagon MDO 3148 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to Government Primary Health Centre, Thevur, Thanjavur district.

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 1227, Home, dated 26th March 1962, cancelling the Home Department Notification No. 895, dated the 24th September 1955, published at page 1400 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 28th September 1955.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 1228, Home, dated 26th March 1962, regarding exemption from payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of all transport vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras States.

† 103. Notification regarding approval of the By-laws of the Puliyara Panchayat in the Tirunelveli district for the control and management of slaughter houses and collection of licence fees under Section 80 of the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950.

† 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 1349, Home, dated 4th April 1962, regarding amendment to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959.

† 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 1380, Home, dated 7th April 1962, regarding amendment to the Madras Hemp Drugs Licensing Rules, 1961.

† 106. Notification issued with G.O. Ms. No. 856, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 10th February 1962, regarding amendment to the Madras Factories Rules, 1950.

† 107. Notification issued by the Collector of Coimbatore directing the removal of Sri S. Sellappa Gounder, President, Varathanallur Panchayat, Bhavani taluk, Coimbatore district, from the office of the President of the said Panchayat with immediate effect.

[30th June 1962]

† 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 1832, Industries Labour and Co-operation (Labour), dated 24th March 1962, regarding amendment to the Madras Workmen's Compensation Rules, 1924.

† 109. Notification issued with G.O. Ms. No. 66, Public (General-M), dated 8th January 1962, regarding introduction of Tamil in certain Government offices up to the district level.

† 110. Notification issued with G.O. Ms. No. 560, Public (General-M), dated 19th March 1962, relating to introduction of Tamil in the Highways and Rural Works and Statistics Departments up to the district level.

† 111. Notification issued with G.O. Ms. No. 210, Rural Development and Local Administration, dated 27th January 1962, regarding amendments to the Madras Panchayats (Duty on Transfers of Property) Rules, 1961.

† 112. Notification issued with G.O. Ms. No. 4391, Home, dated 15th December 1961, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 113. Notification issued with G.O. Ms. No. 1580, Revenue, dated 7th April 1962, regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1955 of 1960, published at page 479 in Part I of the Fort St. George Gazette, dated 23rd March 1960, relating to shifting of check-post on the Cape-Trivandrum Road, Kaliakavillai, Kanyakumari district.

† 114. Statement showing the excess expenditure for the years 1957-58, 1958-59 and 1959-60, of the Madras State Electricity Board.

† 115. Short review of the activities of the Madras State Electricity Board during the first half-year of 1961-62.

† 116. Notification issued with G.O. Ms. No. 1390, Food and Agriculture, dated 3rd April 1962, relating to notified areas under Section 3 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).

† 117. Notification issued with G.O. Ms. No. 5163, Revenue, dated 29th November 1961, appointing Dr. B. M. Sundaravadanam, as a Member and Chairman of the Area Committee, Madras, in the vacancy caused by the death of Sri T. V. Apparsundara Mudaliar.

† 118. Notification issued with G.O. No. 893, Public (General-M), dated 3rd April 1962, relating to introduction of Tamil in certain Government offices up to the district level.

130th June 1962

‡ 120. Notification issued with G.O. Ms. No. 1927, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 27th March 1962, regarding amendment to the Madras Industrial Disputes Rules, 1958.

•‡ 121. Short review of the activities of the Electrical Inspectorate for the first half-year ended 30th September 1961.

§ 122. G.O. Ms. No. 151, Health, dated 19th January 1961, regarding amendment to the rule issued under the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951, relating to free diet for Ministers and their families when admitted in Government Medical Institutions:

§ 123. Notification issued with G.O. Ms. No. 1581, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 15th March 1962, regarding amendment to the Madras Factories Rules, 1950.

§ 124. Notification issued with G.O. Ms. No. 954, Revenue, dated 2nd March 1962, regarding issue of the Kandukrishi Pattom Land Assignment Rules, 1962.

§ 125. *Resume (Part I) of the Twentieth Session of the Madras Legislative Council.*

§ 126. Notification issued with G.O. Ms. No. 7162, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th December 1961, regarding amendments to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

§ 127. Notification issued with G.O. No. 1471, Revenue, dated 31st March 1962, regarding omission of item 33 and the entries relating thereto from the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) with effect on and from the 1st April 1962.

§ 128. Notification issued with G.O. No. 1491, Revenue, dated 2nd April 1962, regarding exemption of the pinjarapoles in the State from payment of Sales Tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959, in respect of all their sales of milk produced in the pinjarapoles.

§ 129. Notification issued with G.O. Ms. No. 333, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 17th January 1962, regarding amendments to the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 4409, Home, dated 16th December 1961, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), Motor Car MSW 6084, belonging to the United Kingdom Trade Commissioner, Madras.

* Laid on the Table of the House on 7th May 1962.

† Sent by post to all M.L.Cs. on 21st May 1962.

† Sent by post to all M.L.Cs. on 5th June 1962.

§ Sent by post to all M.L.Cs. on 18th June 1962.

30th June 1962]

APPENDIX I.

(Vide Item III on page 8)

1962-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி, தமிழ்நாடு சட்ட சபையில் நிதி அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களின் உரை.

சுயநாயகர் அவர்களே,

(முன்னுரை

முன்னுரை

1962-63-ம் ஆண்டுக்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை நான் இப்போது சமர்ப்பிக்கிறேன். நிதர்ஸா ஆண்டுகான இடைக்கால “பட்ஜட்” சென்ற டிசம்பரில் பழைய சட்ட சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஆண்டின் முதல் நான்கு மாதங்களில் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய செலவுக்காக மானிய அனுமதி பெறப்பட்டது கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். வரவு-செலவுப் போக்கில் இப்போது கிடைத்துள்ள புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் இடைக்கால பட்ஜட் திருத்தி யமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய “பட்ஜட்” இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் புதிய வேலைத் திட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது.

[illegible]

C. 28-33

[30th June 1962]

பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பெருகி வருவதே பெரும் பாலும் இந்த அதிகரிப்பிற்குக் காரணம். செலவு அதிகரிப்பை எடுத்துக்கொண்டோமானால், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் காரணமாகவே இது இந்த அளவு அதிகரித்துள்ளது நன்கு புலனாகும். கல்வி, மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற தலைப்புகளின்கீழ் செலவு மிக அதிகரித்துள்ளது. எனவே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டப் புள்ளிவிவரங்களை இம் மாநில மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்த்தால்தான் சரியாக மதிப்பிட முடியும். நமது மாநிலத் திட்டம் மகத்தான தேசியத் திட்டத்தின் ஓர் அம்சம் என்பதையும், இத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் அடித்தளத்தைப் பலப்படுத்தி, நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது என்பதையும் மனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எனவே, இந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை விரிவாக ஆராய்வதற்கு முன், பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விவசாய உற்பத்தி

3. முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் விவசாய உற்பத்தித் துறையில் நாம் எய்திய சாதனைகளைக் கண்டு பெருமைப்பட இடமிருக்கின்றது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் தமிழ் நாட்டில் உணவுத் தானிய உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் அளவில் இருந்தது; முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் இந்த உற்பத்தி 44 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இராசியன் உரம் போதிய அளவிற்குக் கிட்டாத சூழ்நிலையிலும் 9 லட்சம் டன் உணவுத் தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் உணவுத்தானிய உற்பத்தியை 70 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்பது தான் நமது இலட்சியம். அதாவது, 17 லட்சம் டன் அதிக உணவுத் தானியங்களை இந்தத் திட்டக் காலத்தில் நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். நீர்ப்பாசனம், நில அபிவிருத்தி, உர விநியோகம், பொறுக்குவிதை விநியோகம் போன்ற பல துறைகளிலும் ஒருமித்துச் செயலாற்றுவதன் மூலமாகத்தான் நாம் இந்த இலட்சியத்தை அடைய முடியும்.

விவசாய உரங்கள்

4. இந்த அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பெருமளவிற்கு செயற்கை, இயற்கை உரங்களை நாம் நம்பியிருக்கிறோம். ஆகவே, 1961-62-ம் ஆண்டில் அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற நைட்ரஜன் உரங்கள்கிடைப்பது வெகுவாக அபிவிருத்தியடைந்தது என்பதைக் கேட்க களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்ட நைட்ரஜன் உரங்கள் 1.10 லட்சம் டன்களிலிருந்து 1.49 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்தன. நெய்வேலி உரத் தொழிற்சாலை இயங்க ஆரம்பித்தால், இந்த நிலை மேலும் அபிவிருத்தியடையும். இதுவரையில் நாம் உரங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கவில்லை. நடப்பு ஆண்டிலிருந்து உணவுப் பயிர்களுக்கென்றும், பருத்தி போன்ற மற்ற பயிர்களுக்கென்றும் தனியாகக் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு உரங்களை ஒதுக்குவதென்று முடிவு செய்கிறோம்.

[30th June 1962]

உள்ளூர் உரப் பொருள்கள்

5. செயற்கை உரங்களின் உபயோகம் மேலும் உயருமென்று நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அதே நேரத்தில், இயற்கை உரங்களையும் சேர்த்து உபயோகித்தால்தான் அதிக பலன் கிடைக்குமென்பதையும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதனால் தான் உள்ளூர் எருப் பொருள்களின் (Local manures) உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கிராமத்தில் கிடைக்கின்ற எல்லாக் கழிவுப் பொருள்களையும் பயன்படுத்திக் குழிவளம் தயாரிக்கவும், அப்படித் தயாரிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கவும் நாம் ஒரு திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றி வருகிறோம். இந்தத் திட்டம் மொத்தம் 375 வட்டாரங்களிலே 202 வட்டாரங்களில் அமுலில் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் மேலும் 52 வட்டாரங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும். கடந்த ஆண்டில் கிராமக்குழிவள (Rural compost) உற்பத்தி 12.75 லட்சம் டன்கள் அதிகரித்தது என்பதை அறிந்து கனம் அங்கத்தினர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

பொறுக்கு விதை

6. இதேபோன்று பொறுக்குவிதை விநியோகத்திலும் நாம் தொடர்ந்து முன்னேறியிருக்கிறோம். அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் மூலவிதைகளை உற்பத்தி செய்வது, பிறகு பஞ்சாயத்துக்களின் ஒத்துழைப்புடன் கிராம அளவில் அவற்றைப் பெருக்கி விவசாயிகளுக்கு வழங்குவது—இதுதான் நமது திட்டம். 1961-62-ம் ஆண்டு இறுதியில் நம் மாநிலத்தில் 136 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் இருந்தன. பல இன்னல்களுக்கிடையில் நாம் துவக்கிய இந்த விதைப் பண்ணைகள் பெரும்பாலும் ஆரம்பகால இடர்களை யெல்லாம் சமாளித்துவிட்டன என்று கூறிக் கொள்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். விதைப்பண்ணைகளின் குறிக்கோள் இலாபம் சம்பாதிப்பது அல்ல. இருப்பினும், அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் 87 பண்ணைகள் கடந்த ஆண்டில் இலாப கரமாகப் பணியாற்றியிருக்கின்றன என்பதைக் காணும் போது இப் பண்ணைகளின் எதிர்காலத்தில் நமக்கு நல்ல நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. பொறுக்கு விதைகளை பஞ்சாயத்துக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. “கிராம சகாயக்கு”களின் மூலம் பெருக்கி விநியோகம் செய்வது என்ற முறை கடந்த ஆண்டில் முதல் இரண்டாவது கட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அமுல் நடத்தப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் இந்த முறை எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் விஸ்தரிக்கப்படும். சென்ற ஆண்டில் நாம் 2,500 டன்களுக்கு மேல் அதிகமாக பொறுக்கு விதைகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள நம்முடைய கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கில் காட்டிய அக்கறைதான் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆனால், பொறுக்கு விதை விநியோகத்தில் நாம் தீர்வு காண வேண்டிய பிரச்சனை இன்னும் ஒன்று இருக்கிறது. கிராமத்தில் உற்பத்தியாகின்ற பொறுக்கு விதையைப் பாதுகாத்து வைத்து, விவசாயிகளுக்கு விதைப்புக் காலத்தில் வழங்குவதற்கு நாம் முயல் வேண்டும். இதற்குப் பண்டகசாலை, கடன்வசதிகள் தேவை. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தைச் செயலாற்றுவதில் நாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் இணைக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் இப்போழுது பரிசீலனைசெய்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகளையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

[30th June 1962]

7. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் நம் விவசாயிகள் புதிய கருவிகளையும் இன்னும் பரவலாக உபயோகிக்கவேண்டும். இதை மனதில் கொண்டு, சென்ற ஆண்டில் விவசாயிகளுக்குப் புதிய கருவிகளை வழங்குவதற்கான ஒரு திட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டோம். சென்ற ஆண்டில் மிகவும் தாமதித்துத்தான் இந்தத் திட்டம் துவங்கிய போதிலும், ஆண்டு முடிவிற்குள் 22,875 புதிய கலப்பைகள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. நடப்பு ஆண்டில், ஒரு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் கருவிகளை வழங்குவதாக உத்தேசித்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய மேலான ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வியாபாரப் பயிர்கள்

8. உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் நம்முடைய ஜீவாதாரமான பிரச்சனை யென்றாலும், பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்ற வியாபாரப் பயிர்களுடைய உற்பத்திப் பெருக்கிலும் நாம் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். நடப்பு ஆண்டில் பருத்தி பற்றாக்குறையை, முக்கியமாக நெட்டிழைப் பருத்தி பற்றாக்குறையை, போக்குவதற்காக பருத்தி விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (Cotton Extension Scheme) பருத்தி விதைப் பெருக்கத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களையும் சேர்த்து இணைவான பருத்தி அபிவிருத்தித் திட்டம் (Integrated Cotton Development Scheme) அமுலாக்கப்படும். தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் நெல் சாகுபடிக்குப் பிறகு தரிசு நிலங்களில் பருத்தி பயிர் செய்வதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

9. நம்முடைய மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் நிலக்கடலை முக்கிய பயிராக இருக்கிறது. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான பொதுத் திட்டத்தின் ஒரு சிறப்பு அம்சமாக நடப்பு ஆண்டில் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் குறிஞ்சிபாடி, பண்ணாட்டி ஆகிய இடங்களில் ஒரு தீவிர திட்டம் (Package Scheme) அமுல் நடத்தப்படும். இதன்மூலம் நிலக்கடலை உற்பத்தியை நாற்பது சதவிகிதம் பெருக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

10. நம்முடைய விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற நெடுநோக்குடன் நாம் நம்முடைய கிராமப் பொருளாதாரத்தில் புதிய பயிர்களின் உற்பத்தியையும் ஓரளவிற்குப் புகுத்த வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தின் சில பகுதிகளில் கோக்கோ பயிர் செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன என்று தோன்றியதால் கிரியலோ (Criollo) என்ற ரக 'கோக்கோ' பயிர் உற்பத்திக்கான ஒரு பரீட்சார்த்த திட்டத்தை கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மதுரை மாவட்டங்களில் அமுலாக்குவதென்று முடிவு செய்து அதற்கென திட்டத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இத் திட்டம் வெற்றி பெற்றால், நாளைவில் நம்முடைய உள்நாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு, வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கும் போதுமான அளவு கோக்கோவை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

விவசாய ஆராய்ச்சி

11. விவசாய உற்பத்திக்கான நீண்டகாலத் திட்டங்களை நாம் உருவாக்க வேண்டுமென்றால், தீவிர ஆராய்ச்சி தேவை. ஆராய்ச்சி வேலைக்கு ஊக்கம் கொடுக்கின்ற முறையில் ஆடுதறை, திண்டிவனம், கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில்

[30th June 1962]

இயங்குகின்ற ஆராய்ச்சி நிலையங்களை பெருநிலை பிராந்திய ஆராய்ச்சி நிலையங்களின் தரத்திற்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். இந்நிலையங்கள் அந்தந்த பிராந்தியங்களில் விளையும் எல்லா முக்கிய பயிர்களுடைய பிரச்சனைகளைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி நடத்தி, முடிவுகள் காணும். 1961-62-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் நவீன விஞ்ஞான விவசாய முறைகளில் விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக ஆறு விவசாயப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கலாம். இந்தப் பள்ளிகள் திருப்திகரமாக நடக்கின்றன, தொடர்ந்து செயல்படும். இந்த ஆண்டில் இதர மாவட்டங்களில் மேலும் ஆறு பள்ளிகளைத்திறக்க உத்தேசித்துள்ளோம். மலை வாழையைப் பற்றிய பயிர் முறை, உரமிடுதல், நடவு போன்ற பல பிரச்சனைகளின் முறைகளையும் ஆராய்ந்து விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்காக ஓர் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை மதுரை மாவட்டத்தில் கீழ் பழனியில் அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கான நிலங்களைக் கூடிய சீக்கிரம் தேர்ந்தெடுத்து, ஆராய்ச்சி நிலையத்தைத் துவக்குவோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

12. விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களுக்குச் சீரிய முறையில் உரமிட வேண்டுமென்றால், நிலங்களின் மண்வளத்தை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப உரமிடுவதைப் பற்றி ஆலோசனை கூற வேண்டும். இந் நோக்கத்துடன் 1960-61-ம் ஆண்டில் கோவை, ஆடுதுறை, ஆகிய இரண்டு இடங்களில் மண்வள ஆய்வுக் கூடங்களை (Soil Testing Laboratories) நிறுவினோம். இந்த இரண்டு கூடங்களிலும் வேலை நெருக்கடி அபிவிருத்திக்குப் பதில் இன்னும் இரண்டு ஆய்வுகூடங்களை கட்டலுரிலும், கோவில்பட்டியிலும் அமைப்பதென முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதேபோன்று, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் (Package Scheme) கீழ் ஒரு விதைப் பரிசோதனை நிலையத்தையும் அமைக்கப் போகிறோம். இங்ஙனம் விவசாயத்தின் பல துறைகளிலும் ஆராய்ச்சியைப் பெருக்கி, நவீன விஞ்ஞான அறிவைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம்தான் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்ற நம்முடைய விவசாயத்தை வளமாக்கி, விவசாயிகளின் நல்வாழ்விற்கு அடிகோல முடியும்.

13. தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்தி, உற்பத்திக்கு வாய்க்காகச் செய்வதற்கு விவசாயிகள் கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே புல்டோசர் போன்ற சாதனங்களை இன்னும் பெருமளவில் விவசாய இலாகா ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த நீண்டகாலக் கோரிக்கையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யுமளவில் கடந்த ஆண்டில் ரஷ்யாவிலிருந்து 7 புல்டோசர்களையும், அமெரிக்காவிருந்து 8 புல்டோசர்களையும் பெற்றிருக்கின்றோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டில் மேலும் 14 புல்டோசர்களைத் தருவிப்பதற்கு ஏற்கனவே உத்தரவு கொடுத்து விட்டோம்.

14. விவசாய உற்பத்தியை குறுகிய காலத்தில் பெருக்குவதில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதே நேரத்தில், மண்வளப் பாதுகாப்பு போன்ற நீண்டகாலப் பிரச்சனைகளை நாம் மறந்து விடவில்லை. முன்னால்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மண்வளப் பாதுகாப்பிற்காக 250 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். 1961-62-ம் ஆண்டில் சமவெளிப் பிரதேசங்களில் 71,052 ஏக்கர்களிலும், மலைப் பிராந்தியத்தில் 4,595

[30th June 1962]

ஏக்கர்களிலும் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். நடப்பு ஆண்டில் சமவெளிகளில் 75,000 ஏக்கர்களும், மலைப்பிராந்தியத்தில் 2,000 ஏக்கர்களும் இத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்படும்.

15. மண்வளப் பாதுகாப்பும், அத்துடன் இணைந்த சீரிய விவசாய முறைகளும் இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்துக்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் இத் திட்டத்தில் அக்கறை காட்டுமபடிச் செய்து திட்டங்களையும் அவர்கள் மூலமாகவே நிறைவேற்ற முயலவேண்டும். இக் குறிக்கோளுடன்தான் சென்ற தமிழ்ப் புத்தாண்டு தினத்திலிருந்து கோவை மாவட்டத்தில் 3 வட்டாரங்களிலும், சேலம் மாவட்டத்தில் 3 வட்டாரங்களிலும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற பெரும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கின்றோம். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 7,500 ஏக்கர்களில் மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இதற்கான செலவில் முக்கால் பங்கை அரசாங்கம் மான்யமாக வழங்கும்; மீதிகால் பங்குத் தொகை விவசாயிகளுக்கு ஐந்தாண்டுத் தவணையில் கடனாக வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மண் அரிப்பு தடுக்கப்படுவதுடன் கிராமங்களில் வேலையில்லாத பருவங்களில் ஏழைகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களும் கிடைக்கும். அரசாங்கத்திற்கு இதுவரை கிடைத்த தகவலிலிருந்து இந்தப் பரீட்சார்த்த திட்டம் வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. இந்த வட்டாரங்களைச் சார்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திட்டம் மேலும் சீரிய முறையில் செயல்படுவதற்கான அரிய யோசனைகளை அவ்வப்பொழுது வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிகள்; பெரிய நடுத்தரத் திட்டங்கள்

16. நம்முடைய பாசனத் திட்டங்கள் வழக்கம்போல் தீவிரமாக முன்னேறி வருகின்றன. பாசன வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற குறை இந்த மாநிலத்தைப் பொருத்த வரையில் எழக் காரணம் இல்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 2.92 லட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் புதிதாகப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்ததில் 2.62 லட்சம் ஏக்கர்கள் ஏற்கனவே சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டன. நம்முடைய மாநிலத்திலே இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் பாசனத் திட்டங்களில் மிகவும் பெரிய திட்டமான பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் கணிசமான அளவிற்கு வேலை நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்படவிருக்கும் அணைத் தொடர்களில் முதல் நீர்த் தேக்கமான ஆளியாறு அணை பூர்த்தியாகி அக்டோபர் மாதத்திற்குள் பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் 10,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமென நம்புகிறேன். நீர்த்தேக்க வேலைகளுடன் கூடவே இணைந்து வாய்க்கால் வேலையும் நடைபெறுவதால் பாசன வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் காலதாமதம் எதுவுமிராது. இந்தத் திட்டத்திற்காக நடப்பு ஆண்டில் 4.53 லட்சம் ரூபாய் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் வரவேற்பார்கள். இதைத் தவிர மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஏழு நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவது

[30th June 1962]

என அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்த ஏழு திட்டங்களின் பெயர்களும் அவற்றிற்கான செலவுகளின் மதிப்பீடும் கீழ்வருமாறு :—

திட்டத்தின் பெயர்.	செலவு மதிப்பீடு. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1. பாலாற்று அணைக்கட்டையும் கால்வாய் களையும் சீர் செய்தல்.	48.10
2. சாத்தனூர் திட்டம், இரண்டாம் நிலை	55.00
3. சித்தார் பட்டணம்கால்	2,72.00
4. வைகைக் கால்வாய்கள் சீரமைப்பு	2,63.00
5. கோமுகி நதித் திட்டம்	87.00
6. மஞ்சளாறுத் திட்டம்	65.80
7. மணிமுத்தா நதி	88.00

இவைகளைத் தவிர 18 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடுள்ள ராம நதித் திட்டத்தையும், 89 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடுள்ள கடனா நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு திட்டக் கமிஷனின் அனுமதியைக் கோரியிருக்கிறோம்.

சிறு பாசனத் திட்டங்கள்

17. நடப்பு ஆண்டில் சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் தரப்பட்டிருக்கிறது. புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்கான மானியத் திட்டத்தை இப்போது மாநிலம் முழுவதற்கும் விஸ்தரித்து இருக்கின்றோம். இத் திட்டத்திற்காக 74 லட்சம் ரூபாய் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தரைமட்டப் பாசன வசதிகளுக்கு வாய்ப்பில்லாத இடங்களில், ஊற்று நீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஊற்று நீர்க் குழாய்க் கிணறுகளையும் (Artesian wells), துணை ஊற்றுநீர்க் குழாய்க் கிணறுகளையும் (Sub-artesian wells) தோண்டுவதற்கான வேலைத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து அமுலாக்கி வருகிறோம். இதற்கென 94 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் 500 ஊற்று நீர்க் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு வழிவகை செய்வதாக முடிவு செய்துள்ளோம். ஒவ்வொரு கிணற்றிற்கும் ரூ. 6,000 கடனாகத் தரப்படும். கடனில் ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல் 10 சத விதிக் மான்யமாக வழங்கப்படும். வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் (Filter-point wells) வெட்டுவதற்காகத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு கிணற்றுக்கும் ரூ. 3,000-க்கு மேற்படாமல் கடன் தரப்படும். இந்த ஆண்டில் 400 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டுவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கச் செலவிலேயே குழாய்க் கிணறுகளை (Tube wells) வெட்டி, அவற்றைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் விவசாயிகளிடமிருந்து தண்ணீர்த் தீர்வை வசூல் செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் நாம் வகுத்திருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் அங்குலம் 150 கிணறுகளை உருவாக்குவதற்குத் தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

18. பாசன ஏரிகளையும் வாய்க்கால்களையும் சீரமைப்பதற்கான விசேஷ சிறிய பாசனத் திட்டம் ஊக்கத்துடனும் திறமையுடனும் நிறைவேறி வருகிறது. இத் திட்டத்திற்காக இவ்வாண்டில் ரூ. 1.71 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம் மாநிலத்தில் ஆற்று நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களின் கீழ் பெரும் பாசன வசதிகளை வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகம் இல்லை. விஸ்தரிப்பதற்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகம் இல்லை எனவே, சிறு பாசனத் திட்டங்களின் முக்கியத்துவத்தை

[30th June 1962]

சாலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தை நிறுவுவதென முடிவு செய்து அதற்காக இந்த ஆண்டில் 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு மீன்காட்சிச்சாலை நம்முடைய நகரில் அமையவேண்டுமென்ற நீண்டகாலக் கோரிக்கை பூர்த்தியாவதை கனம் அங்கத்தினர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஆட்சிமுறை

22. விவசாயம், கால்நடைப் பராமரிப்பு, மீன்வளம் இது போன்ற பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் கிராமப் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்காக அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் ஒரு பகுதியாகும். கிராமப் பொருளாதாரம் உயர வேண்டுமென்றால், கிராம வளர்ச்சிக் கானத் திட்டங்களைத் தீட்டுவதிலும் அவற்றை நிறைவேற்றுவதிலும் பொதுமக்கள் அதிகப் பொறுப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குறிக்கோளுடன்தான் நாம் பஞ்சாயத்துக்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் நிறுவி அவைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களையும் நிதி வசதிகளையும் வழங்கினோம். கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் இந்த மக்கள் நிறுவனங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் மிகுந்த உற்சாகத்தையும் பொறுப்புணர்ச்சியையும் காட்டியிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். குடி தண்ணீர் இணைப்புப் பாதைகள், பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் போன்ற இன்றியமையாத வாழ்க்கை வசதிகளை உருவாக்குவதில் இந்த நிறுவனங்கள் மிகவும் சிரத்தைக் காட்டியிருக்கின்றன. அவை காட்டிய அக்கறை, செயல்திறன் இவற்றின் காரணமாகக் கடந்த ஆண்டில் 3 கோடி ரூபாய் அரசாங்க மானியமாக இந்த வேலைகளுக்காகச் செலவாகி இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டிலும் இந்த வேலைகளுக்காகப் போதிய அளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் முழுவதும் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படும் என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. ஆக்க வேலைகளுக்காக மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகளைப் பெறுவதில் அவர்கள் தங்களுடைய தீர்க்கதரிசனத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக நிதிவசதிகளை வரி விதிப்பின் மூலம் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் அவர்கள் தைரியமாக முன் வந்திருக்கிறார்கள். தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிக அதிகாரங்களுக்கு ஏற்ப பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து, அதிகாரிகளுடன் பொதுமக்களின் நலனை மனத்திற்கொண்டு ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள்.

23. தங்களுடைய வட்டாரங்களில் விவசாய உற்பத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒப்படைத்திருக்கின்றோம். இந்தப் பொறுப்புக்களைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்காக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கின்றோம். இந்த மானியத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஊர் நிலைக்கேற்பத் திட்டங்களை வகுப்பதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உரிமை வழங்கியிருக்கின்றோம். திட்டங்களை வகுப்பதிலும் நிறைவேற்றுவதிலும் பொதுமக்களையும் இணைத்திருப்பதால் மிகவும் முக்கியமான இந்த விவசாய உற்பத்தித் துறையில் நம்முடைய முயற்சிகளுக்கு வெற்றிகிட்டும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. திட்டங்களைத் தீட்டுதல், திட்டங்களை நிறைவேற்றுதல் ஆகிய இந்த இரண்டு பொறுப்புகளையும் இம்மாதிரி பரவலான முறையில் செய்வதன் மூலம் தான் நம் மக்களிடையே தேசியத் திட்டத்தில் நாமும் பங்குகொள்கின்றோம் என்கின்ற உணர்ச்சியை உருவாக்க முடியும்.

30th June 1962]

கூட்டுறவு

24. கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு கொள்ளக்கூடிய மற்றோர் ஜனநாயக ஸ்தாபனம் கூட்டுறவுச் சங்கம். இந்தத் துறையிலும் நாம் வெகுவாக முன்னேறியிருக்கிறோம். இப்போழுது அநேகமாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கிராம மக்கள் தொகையில் 62 சதவிகிதத்தினர் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக இப்போழுது வழங்கப்படுகின்ற கடன் தொகை கிராமப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருக்கிறது. 1961-62-ம் ஆண்டில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு 31.47 கோடி ரூபாய் கடன்களாக வழங்கின. நம்முடைய லட்சியம் 28 கோடி ரூபாய்தான். எனவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எதிர் பார்த்ததைவிட அதிகமாகச் சாதித்திருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தின் சில பகுதிகளில் இப்போது அமுலாகிவரும் முழுப்பண உதவி திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவே விவசாயிகளின் கடன் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவு செய்வதுதான் இத்திட்டத்தின் நோக்கம். இந்தத் திட்டம் நடப்பு ஆண்டில் மேலும் 56 வட்டாரங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும். தங்களுடைய விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான பணத்தைக் கடனை வாங்குவதற்குப் போதிய நிலபுலன்களை ஈடு காட்ட முடியாத நிலையில் பலர் உள்ளனர். இவர்களுக்கும் இது போன்ற சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் கூட்டுறவு முறையில் கடன் வசதிசெய்து கொடுக்க நாம் முயன்று வருகிறோம். தீவிர விவசாய உற்பத்தித் திட்டம் அமுலில் இருக்கின்ற தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த இலட்சியத்தை அடைவதில் ஆரம்ப வெற்றி கிடைத்திருக்கின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாய உற்பத்தித் திட்டத்தையொட்டி, விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. கடன் வசதி பெற்ற 26 ஆயிரத்திற்கும் மேலான அங்கத்தினர்களில் 8,200 பேர் நிலமற்ற குடியானவர்கள்; 5,229 பேர் சொந்த நிலமுள்ள குத்தகைதாரர்கள். எல்லா விவசாய உற்பத்தியாளர்களும் நிலச் சொந்தக்காரர்களாய் இருந்தாலும் சரி கடன் வசதி பெறுகின்ற முறையில் நம்முடைய கூட்டுறவு அமைப்பை விரிவுபடுத்த வேண்டும். ஆனால், அங்ஙனம் விரிவுபடுத்துவதில் நஷ்டம் ஏற்படுமோ என்ற ஆபத்து ஓரளவு இருப்பதால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நஷ்டத்துக்கு உத்தரவாதம் எதிர்பார்ப்பது இயற்கை. ஏழைக்குத் துத்தகைதாரர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை ஓரளவு தாங்கக் கூடிய சக்தியைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தரும் வகையில் அவைகளுடைய கேஷமநிதி களை (Reserve Funds) நாம் பலப்படுத்த வேண்டும். எனவே, ரிசர்வ் பாங்கு ஸ்தாபனத்தின் ஆலாசனையை யொட்டி 80 லட்சம் ரூபாய் கொண்ட வசூலாகக் கடன் விசேஷ சேம நிதி (Special Bad Debt Reserve Fund) ஒன்றை அமைப்பதற்கு நிதி செய்திருக்கின்றது. முதற்படியாக, அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கின்றது. முதற்படியாக, இந்த ஆண்டு இதற்கென 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். இந்தப் பணம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடையே விநியோகிக்கப்படுவதன் மூலமாக ரிசர்வ் பாங்கு போன்ற கடன் வழங்கும் ஸ்தாபனங்கள் இன்னும் தாராளமாகக் கூட்டுகடன் வழங்குவார்கள் என்றும், அதன் காரணமாக கூட்டுறவுத் துறையில் நிதி வசதிகள் இன்னும் பெருகும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கலாம். மேலே சொன்ன சேம நிதியிலிருந்து ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் கடந்த ஆண்டில்

[30th June 1962]

கொடுத்த கடன்களுக்கு மேற்பட்டு நடைமுறை ஆண்டில் கொடுக்கிற கூடுதல் கடன்களில் மூன்று சதவிகிதமும், அதேபோன்று மத்திய பாங்குகள் கொடுக்கின்ற கூடுதல் கடனில் ஒரு சதவிகிதமும் மானியமாகத் தரப்படும்? அதிதீவிர விவசாய உற்பத்தித் திட்டம் (Package Scheme) அமுலில் இருக்கின்ற பகுதிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நான்கு சதவிகிதமும் மத்திய பாங்குக்கு இரண்டு சதவிகிதமும் மானியமாக வழங்கப்படும்.

25. கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. 1961-62-ல் 26 கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் துவக்கப் பெற்றன. அவைகளுக்குப் பங்குத் தொகைக் கடன், நடைமுறைக் கடன் மற்றும் மானியங்கள் இவற்றை வழங்குகிறோம். கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையில் முன்னோடித் திட்டங்களை சேலம், செங்கற்பட்டு, கோவை மாவட்டங்களில் அமுலாக்க முடிவு செய்துள்ளோம். முன்னோடித் திட்டம் அமுலாக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நடைமுறை ஆண்டில் 10 கூட்டுப் பண்ணைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதைத் தவிர ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை மாவட்டங்களில் 9 கூட்டுறவுப் பண்ணைகளையும், முன்னோடித் திட்டப் பகுதிகளல்லாத பகுதியில் 5 கூட்டுப் பண்ணைகளையும் நிறுவுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

தொழில் வளர்ச்சி—மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்கள்

26. தொழில் வளர்ச்சியில்—தனியார் துறையிலும் சரி, பொதுத் துறையிலும் சரி—நம்முடைய மாநிலம் பின் தங்கிவிட்டதில்லை. தொழில் வளர்ச்சியில், முக்கியமாக கனரகத் தொழில் வளர்ச்சியில், மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கம், தனியார் ஆகிய மூன்று பிரிவினரும் கிரத்தை காண்பித்து வருகின்றனர். பொதுத் துறையில் நம்முடைய மாநிலத்திலேயே பெரிய திட்டம் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டமாகும். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற 20,000 லட்சம் டன்கள் மதிப்பிடப்படுகிற பழுப்பு நிலக்கரி கனி வளத்தைப் பயன்படுத்துதலே இத் திட்டத்தின் நோக்கம். வெட்டியெடுக்கப்படுகிற பழுப்பு நிலக்கரி மின்சார உற்பத்திக்கும், உர உற்பத்திக்கும், சுட்ட அச்சுக் கரிக்கட்டைகள் (Carbonised Briquettes) உற்பத்திக்கும் பயன்படுத்தப்படும். சுரங்க வேலையின்போது இடையிலே பர்த்திரங்கள், 'இன்சுலேட்டர்கள்', போன்ற பொருள் களையும் செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. களிமண் பதனிடும் தொழில் நிலையம் உற்பத்தி தொடங்கி விட்டது. இரண்டரை லட்சம் கிலோவாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அனல் மின்சார நிலையம் ரஷ்ய உதவியுடன் நிறுவப்படுவது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். இந்த நிலையத்தின் 50,000 கிலோவாட் உற்பத்தியளவுள்ள முதல் பகுதிக்கான இயந்திரங்கள் முழுவதும் வந்து, சுட்டிட வேலை விட்டது எல்லைப் பூர்த்தியாகி, பரீட்சார்த்த வேலை துவங்கி கிறேன். யூரியா உப்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலை இத்தாலியர்களின் உதவியைக் கொண்டு உருவாகி வருகிறது. இதற்கான சுட்டிட வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன; இயந்திரங்களில் ஒரு பகுதியும் வந்து சேர்ந்து விட்டது; சுட்ட அச்சுக்கரிக்கட்டை தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரை இரும்புக் கட்டுமான சாமான்கள் வந்து விட்டன; இயந்திரங்களும் வரத் தொடங்கி விட்டன. கடந்த ஆண்டில் நெய்வேலித் திட்டத்தில் கண்ட அபிவிருத்தியைப் பற்றி

[30th June 1962]

நாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தின் எதிர்கால வாழ்விற்கு ஜீவாதாரமாகவிருக்கும் நெய்வேலித் திட்டம் நமக்கு நம்பிக்கையூட்டுகிறது.

27. நெய்வேலியில் கிடைக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியையும், சேலத்திலிருக்கும் இரும்பு கனிப் பொருளையும் பயன்படுத்தி, அவற்றின் அடிப்படையில் ஓர் உருக்குத் தொழிற்சாலையைத் தமிழ் நாட்டில் நிறுவுவதே நம்முடைய இலட்சியம். இது சம்பந்தமான பூர்வாங்க ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று வருவது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். குறைந்த ஷாஃப் டு (Low shaft furnace) முறையில் சேலம் இரும்புக் கனியையும், உயர் வெப்பத்தில் வேக வைக்கப்பட்ட பழுப்பு நிலக்கரியையும் பயன்படுத்துவதைப்பற்றி கிழக்கு ஜெர்மனியில் உள்ள ஆய்வுக் கூடத்தில் பரிசோதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த பரிசோதனைகளைக் காண்பதற்கும், பரிசோதனைகளின் அடிப்படையில் ஓர் அறிக்கையைத் தயாரிப்பதில் உதவி செய்வதற்கும் நம்முடைய அதிகாரிகளில் ஒருவரை அனுப்பியிருக்கிறோம். இதுவரையில் நமக்குக் கிடைத்த தகவல்களிலிருந்து உலோக உற்பத்திக்குப் பயன் படக்கூடிய வேக வைக்கப்பட்ட நிலக்கரியை நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியிலிருந்து பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. சேலம் இரும்புக் கனியைப்பற்றி ஜெம்ஷட் பூர் தேசிய உலோகவியல் ஆய்வுக் கூடத்திலும் பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. இந்தப் பரிசோதனைகளிலிருந்து பட்டறைத் தொழிலுக்கும், உருக்கு உற்பத்திக்கும் லாயக் கான தேன் இரும்பை சேலம் இரும்புக் கனியிலிருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

28. நம்முடைய மாநிலத்தில் செயல்படும் மற்ற மத்திய அரசாங்கத் தொழில் திட்டங்களும் விரைவாக முன்னேறி வருகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு முழுவதும் சொந்தமான 'இந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்' ஸ்தாபனம் டெலிபிரின்டர்களை உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலையை கிண்டிக்கு அருகில் நிறுவி வருகிறார்கள். தொழிற்சாலைக் கிண்டிக்கு அருகில் நிறுவி வருகிறார்கள். தொழிற்சாலைக் கான 35 ஏக்கர் நிலத்தை மாநில அரசாங்கம் இனாமாகக் கொடுத்து உதவியிருக்கிறது. தொழிற்சாலைக்கான கட்டிட கொடுத்து உதவியிருக்கின்றன. ரஷ்யர்களுடைய வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ரண சிகிச்சைக் உதவியைக் கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம், ரண சிகிச்சைக் கருவிகள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் அமைத்து வருகிறார்கள். தொழிற்சாலை, தொழிலாளர் வீடுகள் வருகிறார்கள். தொழிற்சாலைக் கட்டிடம் விட்டது. அலுவலக இவற்றிற்கான நிலம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டது. அலுவலகக் கட்டிடங்கள் உருவாகி வருகின்றன. நீலகிரியில் பிரசித்திபெற்ற ஒரு பிரெஞ்சு ஸ்தாபனத்தின் தொழில் நுணுக்க உதவியுடன் சினிமாப் படம், நிழற் படம், எக்ஸ்ரே படம் இவற்றிற்கு லாயக்கான கச்சா படச்சுருள் தயாரிப்புத் படம் இவற்றிற்கு லாயக்கான கச்சா படச்சுருள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைக்கான வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. 280 ஏக்கர் நிலத்தைத் தொழிற்சாலைக்கு இனாமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படும் தண்ணீரை யும் சந்தியாநல்லா (Sandynalla) நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து வழங்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. தொழிற்சாலைக் கட்டிட வேலை நடைபெற்று வருகிறது. இயந்திரங்களைத் தருவிப்பதற்கும் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டு, 10 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இயந்திரம் வந்து சேர்ந்து விட்டது.

29. மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கும் மற்றொரு மாபெரும் திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளிக் கருகில் உருவாகி வரும் கனரக கொதிகலன் (High Pressure Boiler Plant) தொழிற்சாலையாகும். இந்தத் தொழிற்சாலைக்கான பூர்வாங்க வேலைகளும் தீவிரமாக முன்னேறி

[30th June 1962]

வருகின்றன. தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான 3,050 ஏக்கர் நிலத்தில், 2,450 ஏக்கர் ஏற்கனவே ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டுவிட்டது. தொழிற்சாலைக்கான விரிவான திட்டத்தைத் தயாரிப்பதில் செக்கோஸ்லோவேகியாவில் உள்ள நிபுணர்களுக்கு உதவியாக இருக்க இந்திய அலுவலர் கோஷ்டி ஒன்று செக்கோஸ்லோவேகியாவிற்குச் சென்றிருக்கிறது. திட்டம் ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் தயாரிக்கப்பட்டு விடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

30. மேலும், ஆவடியில் இராணுவ சாதனத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதென இந்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இந்தத் திட்டத்திற்கான நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் தண்ணீர் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் அரசாங்கம் முயன்று வருகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக 100 தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் பயிற்சியாளர்கள் தங்குவதற்கு ஒரு விடுதியையும் அரசாங்கம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது.

31. தொழில் வளர்ச்சிக்காகத் தீட்டியிருக்கிற திட்டங்களையும், அவற்றிற்கான முதலீடுகளையும் மதிப்பிடும்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடிப் பொறுப்பில் செயல்படும் மேற்கூறிய மாபெரும் தொழிற்சாலைத் திட்டங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாநில அரசாங்கத் திட்டம்

32. அரசாங்கத்தின் பல துறைகளிலும் மேற்கொள்ளப் பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகள், அதுவும் குறிப்பாகப் பொது மராமத்து தொழில் துறைகளின் வேலைகள், இரும்பு, எஃகுத் தளவாடங்கள் போதிய அளவிற்குக் கிடைக்கப் பெறாமையால் தடைப்படுகின்றன. ஆகையால் அரசாங்கத்தின் தேவையில் ஒரு பகுதியையாவது நிறைவு செய்வதற்கு பொதுத் துறையில் 20,000 டன் உற்பத்தித் திறன் உள்ள உருக்கு உருளை ஆலை (steel rerolling mill) ஒன்றினை நிறுவ முடிவு செய்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலையை நிறுவுவதற்கான 'லைசன்சிற்காக' இந்திய அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்திருக்கின்றோம்.

தனியார் துறை

33. தொழில் துறையில் நம் மாநிலம் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியை அளவிடுவதில், புதிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதற்கு தனியார் துறையில் நடக்கும் முயற்சிகளையும் மனத்திற்கொள்ள வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் மாத்திரம், இயந்திரங்கள், மோட்டார் கருவிகள், விசேஷ உருக்கு சாமான்கள் போன்ற பொருள்களைச் செய்வதற்கான 45 பொறியியல் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. விசேஷ உருக்குகள் (special steels), கருவி அமைப்பு உருக்குகள் (tool steels), அதிவேக உருக்கு (high speed steel), நிக்ரோம் உருக்கு (nichrome steel) போன்ற உருக்குப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய மூன்று தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொரு தொழிற்சாலை 48,000 டன் மின்தடை இணைப்பு உருக்குக் குழாய்கள் (electric resistant welded steel tubes) உற்பத்திக்கு அனுமதி பெற்றிருக்கிறது. இரும்புக் குழாய்கள் செய்ய ஒரு தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி தரப்

[30th June 1962]

பட்டுள்ளது. மற்றொரு தொழிற்சாலைக்கு மரைன் டீசல் என்ஜின்களும், மற்ற என்ஜின்களும் உற்பத்தி செய்ய அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மோட்டார் சாமான்களும், உபகரணங்களும் செய்துவரும் இந்தியா பிஸ்டன் ஸ்தாபனத்தார் தங்களுடைய உற்பத்தியை வெகுவாகப் பெருக்குவதற்கு அனுமதி கேட்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள். மரக்கூழ், காகிதத் தொழிற்சாலைக்கான இயந்திரங்கள் இவற்றைச் செய்ய இரண்டு ஸ்தாபனங்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொரு ஸ்தாபனத்திற்கு செயற்கைப் பட்டுத் தொழிலுக்கேற்ற சோடா காரமும், சுந்தக அமிலமும் உற்பத்தி செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும், அரக்கோணத்தில் 'பால் பேரிங்குகள்' (ball-bearings) செய்யும் தொழிற்சாலையும், ஹோசூரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் 'மெஷின் டீல்கள்' செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் விரைவில் ஏற்படும்.

34. இரசாயனத் தொழில் துறையிலும் நாம் வெகுவாக முன்னேறி யிருக்கிறோம். தராங்கதாரா ஸ்தாபனத்தாரும் இந்தியா சிமென்ட் ஸ்தாபனத்தாரும் 'பாலி வினைல் க்ளோரைட்' (Poly-Vinyl Chloride) என்ற பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கு அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். 'கால்ஷியம் கார்பைட்' செய்வதற்கு தராங்கதாரா தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

35. சேஷசாயி ஸ்தாபனத்தாரின் காகிதத் தொழிற்சாலை வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. காகிதத் தயாரிப்பிற்கு மூலப் பொருளான மூங்கிலை அரசாங்கக் காடுகளிலிருந்து நியாயமான விலைக்குக் கொடுத்து உதவ அரசாங்கம் சம்மதித்திருக்கிறது. 1961-62-ம் ஆண்டில் மேலும் இரண்டு காகிதத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலைகளும் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் உருவாகுமென நம்பலாம்.

36. தென் இந்திய 'விஸ்கோஸ்' ஸ்தாபனத்தில் செயற்கைப்பட்டுத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி தொடங்கி விட்டது. 'மதராஸ் அலுமினியம் கம்பெனி'யும் கணிசமான அளவு முன்னேறி யிருக்கிறது. இந்த ஸ்தாபனத்தினர் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள சேர்வராயன் மலைத் தொடர் பிதேசத்தில் கிடைக்கும் 'பாக்ஸைட்' என்ற கனிப்பொருளை பயன்படுத்தி 10,000 டன் அலுமினிய உலோகக் கட்டிகளையும், அலுமினியக் கலவைப் பொருளையும் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருக்கின்றனர். தொழிற்சாலைக்கான கட்டிடங்கள் மேட்டூரில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திட்டத்திற்கு இத்தாலியிலிருந்து தொழில்நுட்ப வசதியும் செலாவணி வசதியும் கிட்டியிருக்கின்றன.

37. நீண்டதொரு கடற்கரையைத் தமிழ்நாடு பெற்றிருப்பதால், இந்தியாவில் உப்பு உற்பத்தியில்கிறந்த மாநிலங்களில் ஒன்றாகத் தமிழ்நாடு திகழ்கிறது. ஆகவே, உப்பைச் சார்ந்த இரசாயனத் தொழில்களை ஏற்படுத்த தமிழ் நாட்டில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. உப்பளங்களில் உப்பு படிக்க னெல்லாம் அகற்றப்பட்ட பிறகு தேங்கி நிற்கும் உப்பு திரவத்திலிருந்து பொட்டாஸயம் க்ளோரைட், புரோமைடு முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இரசாயனத் தொழில்களை நிறுவ முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யம் சதுப்பு நிலப்பகுதியில் அத்தகைய தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தனியார் துறையில் அமைக்க இந்திய அரசாங்கம் அனுமதி தந்திருக்கிறது. அதேபோன்று வேதாரண்யத்தில் மற்றொரு தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கும் இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

[30th June 1962]

38. இரண்டாவது திட்டக் கால முடிவில் நம் மாநிலத்தில் தனியார் துறையில் 5 சர்க்கரை ஆலைகளும், கூட்டுறவுத் துறையில் 3 சர்க்கரை ஆலைகளும் இருந்தன. இப்பொழுது மேலும் 8 சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அங்கீகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் 3 ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில், சேலம் மாவட்டம் மோகனூரிலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சியிலும், மதுரை மாவட்டம் சமயநல்லூரிலும் அமையும். இந்த ஆலைகள் எல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் நிறைவு பெறும். சர்க்கரை உற்பத்தி நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகரித்து வருதல், சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கும் 'வெல்லக்கசடை' (Molasses) கொண்டு எரி பொருள் சாராயம் (Power Alcohol) தயார் செய்வதற்கு ஒரு தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது.

39. இதுபோன்று தனியார் துறையில் பல தொழில்களையும் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் பல்வேறு வழிகளில் ஊக்கமும், உதவியும் அளித்து வந்துள்ளது. இந்திய அரசாங்கத் திடமிருந்து 'லைசன்ஸ்' பெறுவதற்கும், தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, போக்குவரவு வசதிகள், போன்ற வசதிகளையும் அரசாங்கம் அவ்வப்பொழுது தயங்காமல் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது.

40. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் பெரும் பங்கு வகிக்கும் "தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம்" (Madras Industrial Investment Corporation) பல புதிய தொழில்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன்வசதிகளைக் கொடுத்து ஊக்குவித்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டில் மாத்திரம் 123 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு கடனுதவி அளித்திருக்கிறது. அயல் நாடுகளிலிருந்து தவணை முறையில் இயந்திரங்களைத் தருவிப்பதற்கும் பல ஸ்தாபனங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

41. பொறியியல் தொழில்களைப் பற்றிய சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்ந்து திட்ட அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதற்காக, அரசாங்கம் ஒரு தொழில் ஆலோசகரை நியமிப்பதென முடிவு செய்துள்ளது. தொழில் ஆலோசகர் தயாரிக்கும் திட்ட அறிக்கைகள் புதிய தொழில்களை நிறுவ முன் வருவோர்க்கு இலவசமாகத் தரப்படும். இங்ஙனம் மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கம், தொழிலதிபர்கள் ஆக இம்மூன்று சாராரும் சேர்ந்து ஒத்துழைப்பதால்தான் இன்று தமிழ்நாடு தொழில்துறையில் செழித்தோங்கியிருக்கிறது.

தொழிற் கல்வி

42. ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி அந் நாட்டில் உள்ள தொழிற்பயிற்சிக்கான வசதிகளைப் பொறுத்திருக்கும். ஆகவேதான், தொழிற் கல்வி வளர்ச்சியில் நாம் போதிய கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 2 பொறியியற் கல்லூரிகளும் 14 பாலிடெக்னிக்குகளும் நிறுவப்பட்டன. இதனால் பொறியியற் கல்லூரிகளில் இட வசதி இரண்டு மடங்கும் பாலிடெக்னிக்குகளில் இட வசதி மூன்று மடங்கும் அதிகரித்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழிற் பயிற்சிக்கான வசதிகளைப் பெருக்குவதில், மாநில, மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களின் தேவையையும் தனியார் துறையின் தேவையையும் மனத்தில் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஓரளவு பொறியியல் வல்லுநர்கள் செல்வார்கள் என்பதையும் கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

[30th June 1962]

43. ஆண்டிற்கு 250 மாணவர்களுக்குச் சேர இடவசதி உள்ள ஒரு பிராந்திய பொறியியல் கல்லூரி திருச்சிராப்பள்ளியில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும். இந்தத் திட்டத்திற்காக இந்திய சர்க்கார் 60 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யும். மாநில அரசாங்கம் நிலங்களுக்காகும் செலவையும் ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து வரும் செலவுகளையும் ஏற்கும். இந்தக் கல்லூரிக்கான நிலங்களை விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதற்கென இந்த பட்ஜெட்டில் 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

44. நம்முடைய மாநிலத்தில் இரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் பல தோன்றியிருப்பதால் செயற்கை உர உற்பத்தி போன்ற தொழில்களில் தனியார் துறையிலும் சரி பொதுத் துறையிலும் சரி தேவைப்படுகின்ற மேற்பார்வையாளர்களுக்கென ஒரு விசேஷப் பயிற்சி நிலையம் தேவைப்படுகிறது. இந்த பயிற்சி நிலையம் நிறுவுவதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, ஆலோசனைகள் கூற ஒரு வல்லுநர் குழுவை அமைத்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய அறிக்கை வந்ததும், இந்தப் பயிற்சி நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யும். இம்மாதிரி பயிற்சி நிலையம் நிறுவுவதற்கு மொத்தம் 12 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அதற்காக அடையாள மான்யம் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

45. கோவையில் உள்ள பி.எஸ்.ஜி. தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலும், காரைக்குடி அழகப்பச் செட்டியார் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலும் பாலிடெக்னிக்குகளும் இணைந்து இருக்கின்றன. இப்பொழுது இந்த இரண்டு ஸ்தாபனங்களிலும் கல்லூரிப் பிரிவுகளில் அதிக மாணவர்களை எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்திருப்பதால் பாலிடெக்னிக்குகளைத் தனியாக இந்த ஸ்தாபனங்களில் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பங்காக கொடுக்க வேண்டிய மானியத் தொகையாக 2 லட்சம் ரூபாய் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

46. தொழிற் கல்வி பயில்வோருக்கு செலவு அதிகம். எனவே, இந்தப் பயிற்சி பெறும் ஏழை மாணவர்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு நிதியுதவி செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்காக அரசாங்கம் யோசித்து வந்திருக்கிறது. இந்த இலட்சியத்தையொட்டி, சமீபத்தில் கெஜட் பதிவில்லாத அரசாங்க ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், இவ்வுடைய குழந்தைகளுக்கு தொழிற் கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் ஒரு திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தது கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவருக்கும் தெரியும். இம்மாதிரி தொழிற் கல்விக்காக வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் திட்டம் தகுதியும் திறனும் உள்ள எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்குமே விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. வட்டி வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. வட்டி யில்லாக் கடன்கள் மாணவர்களுக்கு நபர் ஜாமீனின் பேரில் கட்டளை அவர்கள் படிப்பு முடிந்ததும் தங்க தரப்படும். இத் திட்டம் ஏழை, நடுத்தரக் குடும்பங்களிலுள்ள மாணவர்களை இன்னும் அதிக அளவில் பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற தொழிற் கல்விக்கூடங்களில் சேர்த்து உணக்கமளிக்கும் என்றும், இதன் மூலம் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பல பிரிவினருக்கும் உண்மையான சம வாய்ப்புக்கள் கிடைக்குமென்றும் நான் நம்புகிறேன்.

[30th June 1962]

47. மகளிர்க்கென்று தனியாக ஒரு பாலிடெக்னிக்கை சென்னை நகரில் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் சமீபத்தில் அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. இந்தப் பாலிடெக்னிக்கில் மகளிர்க்கேற்ற விசேஷ தொழிற் படிப்பிற்கு வழி வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

48. வளர்ந்து வரும் நம்முடைய தொழில்களின் தேவையை பொறியியற் கல்லூரிகளாலும் பாலிடெக்னிக்குகளாலும் மட்டும் பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. நமக்கு பயிற்சிபெற்ற தொழிலாளர்கள் பலர் தேவை. எனவே, தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக 14 தொழிற் பயிற்சிக்கூடங்களையும் நிறுவுவதற்குத் திட்டமிட்டு இருக்கிறோம். 1961-62-ம் ஆண்டில் சேலம், காட்பாடி, அரியலூர், தஞ்சாவூர், திருச்செந்தூர், பொள்ளாச்சி ஆகிய ஆறு இடங்களில் தொழிற் பயிற்சிக்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன. இவற்றில் முதலில் பொள்ளாச்சியில் நிறுவப்பட்ட பயிற்சிக்கூடம் இப்பொழுது தாராபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் மேலும் ஆறு பயிற்சிக்கூடங்கள் செங்கற்பட்டு, கூனூர், பரமக்குடி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, திண்டுக்கல் ஆகிய இடங்களில் துவக்கப்படும். மேலும் தொழிற்சாலைகளில் 'வேலை பழகுவோர்' (Apprentices) பயிற்சி பெறுவதற்கான திட்டத்தையும் நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் தொழிலதிபர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் தான் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட முடியும். நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியின் நிமித்தம் அவர்கள் இந்தப் பயிற்சித் திட்டம் பெருமளவில் நடைபெறுவதற்கு உதவுவார்கள் என நம்புகிறேன். இம்மாதிரி பயிற்சி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது புதிதாக 1961-ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட வேலை பழகுவோர் பயிற்சிச் சட்டத்தின்படி அவர்களுடைய கடமை என்பதையும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப் பயிற்சித் திட்டத்தைச் செயலாற்றுவதற்கு முன்னர் பல தொழிற்சாலைகளிலும் பயிற்சி வழங்குவதற்குள்ள வசதிகளைப் பற்றிக் கணக்கெடுத்து வருகிறோம்.

49. நம்முடைய தொழிலாளர்கள் அன்றாட அலுவல்களுக்குக் குந்தகமின்றி மாலை நேரங்களில் பயிற்சி பெற்று மேலும் தங்களுடைய திறமையை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புக்களை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்ஙனம் செய்தால்தான் தொழிலாளர்கள் படிப்படியாக தங்களுடைய துறைகளில் முன்னேற முடியும். இந்நோக்குடன் தான் தொழிற்பயிற்சிக்கூடங்கள் சிலவற்றில் தொழிலாளர்களுக்குக் கௌ மாலை நேர வகுப்புக்களை நடத்தி வருகிறோம். இம்மாதிரி மாலை வகுப்புகள் சென்னையில் பிராட்வேயிலும், கிண்டியிலும் நடைபெற்று வருகின்றன. சென்ற ஆண்டில் கோயம்புத்தூரில் உள்ள தொழிற் பயிற்சிக்கூடத்திலும் மாலை நேர வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தோம். இந்த ஆண்டில் மதுரைக்கு இத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும்.

சிறு சகத் தொழில்கள்

50. பெரும் கனரகத் தொழில்கள் மூலமாக மாத்திரம் நம்முடைய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை வெகுவாக உயர்த்துவதோ அன்றி எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புக்களை தேடித் தருவதோ இயலாது. பரவலான முறையில் சிறு தொழில்களை வளர்ப்பதன் மூலம்தான் நம் மாநிலத்தில் வேலை வாய்ப்புக்களைக் கனிசமாகப் பெருக்க முடியும். சிறு தொழில்களை நிறுவுவதற்குள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஓரளவு ஆராய்ந்து பரவலாக சிறு தொழில்கள் வளருவதற்கான வழி வகைகளைக் கண்டிருக்கிறோம். சிறு தொழில்களை

[30th June 1962]

வளர்ப்பதற்காக நாம் எடுத்துக்கொண்ட மிக முக்கியமான நடவடிக்கை தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவியதுதான். இத் தொழிற்பேட்டைகளில் மின்சாரம், தண்ணீர் போன்ற பொதுவான வசதிகளுடன்கூட கட்டிட வசதிகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இம் மாநிலத்தில் ஏழு தொழிற்பேட்டைகளை உருவாக்கினோம். அவற்றுள் கிண்டியில் இருக்கும் பெரிய* தொழிற்பேட்டையைப் பார்த்துப் பலரும் பாராட்டியுள்ளார்கள். சென்ற ஆண்டில் தஞ்சாவூரிலும், காட்பாடியிலும் இரண்டு தொழிற்பேட்டைகளைக் கட்டி முடித்து அவைகளும் இயங்க ஆரம்பித்து விட்டன. சேலத்தில் ஒரு தொழிற்பேட்டைக்காக நிலங்கள் வாங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் முன்னேறி வருகின்றன. மேலும் புதிய தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கும் ஏற்கனவே உள்ள தொழிற்பேட்டைகளை விஸ்தரிப்பதற்கும் முன்னராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3.20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 5.37 லட்சம் ரூபாய் செலவில் தேனியிலும், ஒன்றுக்கு 9.69 லட்சம் ரூபாய் செலவில் புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி, கோயில்பட்டி, அரக்கோணம், கிருஷ்ணகிரி ஆகிய இடங்களிலும் தொழிற்பேட்டைகள் நிறுவப்படும். திண்டுக்கல்லில் 15.91 லட்சம் ரூபாய் அளவில் ஒரு தொழிற்பேட்டையை அமைப்பதற்கும் திட்டமிட்டுள்ளோம். தவிர, விருத்தாசலத்தில் பீங்கான் தொழிலோடு இணைந்த ஒரு தொழிற்பேட்டையையும், பெரம்பூரில் தோல் சாமான்கள் செய்வதற்கான தொழிற்பேட்டையையும் ஏற்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அம்பத்தூரில் 70 யூனிட்கள் கொண்ட ஒரு பெரிய தொழிற்பேட்டையை நிறுவுவதாகவும் உத்தேசித்துள்ளோம். ஆவடியைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசம் வெகுவாகத் தொழில் மயமாகி வருவது கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே மேலும் நடுத்தர, பெருந்தொழில்கள் அதிகமாகத் தோன்றுவதற்கு ஊக்குவிக்கும் முறையில் தொழிலதிபர்களுக்கு வசதியுள்ள மனைக்கட்டுகளை (Developed Plots) வழங்குவதற்காக அரசாங்கம் அம்பத்தூரில் 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு நிலங்களை விலை கொடுத்து வாங்கி வசதிகளை அமைத்துத் தர திட்டமிட்டுள்ளார்கள். இம்மாதிரி வசதியுள்ள நிலங்களை வழங்குவதன்மூலம் இந்த வட்டாரத்திற்குத் தொழிலதிபர்களை ஈர்க்க முடியும் எனவும், அதன்மூலமாகப் பெருகி வரும் நம்முடைய மக்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்புக்களை அளிக்க முடியுமெனவும் நாங்கள் நம்புகிறோம்.

51. அரசாங்கம் நேரடியாக அமைக்கும் தொழிற்பேட்டைகள் ஒரு புறமிருக்க, பொள்ளாச்சி, தூத்துக்குடி, சிவகாசி, வியாசர்பாடி போன்ற இடங்களில் கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்பேட்டைகளை அமைப்பதற்கும் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். எல்லா இடங்களிலும் நிலம் வாங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் அமுலில் உள்ளன. கோயம்புத்தூரில் தனியார் துறையில் ஒரு பெரிய தொழிற்பேட்டையை நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கென 200 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக நடவடிக்கைகள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தனியார் துறையில் நிறுவப்படும் தொழிற்பேட்டைகளுக்கு அரசாங்கம் கடனுதவி செய்யும்.

52. சிறு தொழில்களின் முக்கியப் பிரச்சினை கடன் வசதியாகும். எனவே, தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் சிறு தொழில்களுக்கும் கடன்கள் வழங்குவதற்காக ஒரு தொழில் கூட்டுறவு பாங்கை அரசாங்கம் நிறுவியுள்ளது. இந்தக் பாங்கின் மூலதனம் முப்பது லட்சம். இந்த பாங்கு விரைவில் வேலை துவங்கும்.

[30th June 1962]

மின்சார அபிவிருத்தி

53. தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான மின்சார அபிவிருத்தியில் நாம் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். நமது மூன்றாவது திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் ரூ 2,90.89 கோடி செலவிடுவதாக உத்தேசித்துள்ளதில் பெரும்பகுதி அதாவது ரூ. 100 கோடி மின்சார அபிவிருத்திக்கென ஒதுக்கியிருக்கிறோம். முதல் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் நமது மின்சார அமைப்பின் உற்பத்தித் திறனளவு 1,56,000 கிலோ வாட்டுகளாக இருந்தது. அது இப்பொழுது 5,71,000 கிலோ வாட்டுகளாக அதிகரித்துள்ளது. குந்தா நீர் மின்சாரத் திட்டம் மூன்றாம் நிலை, மேட்டூர் சுரங்க நீர் மின்சாரத் திட்டம், பெரியாறு இரண்டாம் நிலை விஸ்தரிப்புகள், ஆணை மலை நீர் மின்சாரத் திட்டங்கள் ஆகியவை நிறைவேறியவுடன், நமது மின் இணைப்பின் உற்பத்தித் திறனளவு 5,60,000 கிலோவாட் அதிகரிக்கும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தோடு இணைந்த அனல் மின்சார நிலையம் இயங்க ஆரம்பித்தவுடன், தமிழ்நாடு மின் இணைப்புக்கு 1,81,000 கிலோவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும். இத் திட்ட வேலைகள் நன்கு நடந்தேறி வருகின்றன. குந்தா ஒன்றாம் நிலை, இரண்டாம் நிலை வேலைகள் மேல் பவானி அணைக்கட்டு நீங்கலாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. மேல் பவானி அணையும் 1963-64-ல் கட்டி முடிக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கிறோம். குந்தா மூன்றாம் நிலை விஸ்தரிப்புத் திட்டம், கானடாவி லிருந்து கிடைக்கும் 2,20 லட்சம் டாலர் உதவியுடன் மிக விரைவாக நிறைவேறி வருகிறது. மேட்டூர் சுரங்க மின் சாரத் திட்டத்தின் பூர்வாங்க வேலைகள் பெரும்பாலும் பூர்த்தியாகி விட்டன. இத் திட்டத்துக்குத் தேவையான இயந்திரங்களையும் மின்சார உற்பத்தி சாதனங்களையும் ரஷ்யாவிலிருந்து வரவழைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

54. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றினாலுங்கூட, மின்சக்தி கிடைக்கும் அளவைவிட தேவையின் அளவு அதிகரித்தே இருக்கும். எனவே, மின்சார அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்புகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்பதை நாம் ஆராய்ந்தவண்ணமே இருக்க வேண்டும். ஹோகனகல்லில் மொத்தம் 8 லட்சம் கிலோவாட் உற்பத்தித் திறனுள்ள இரண்டு மின்சார நிலையங்களை அமைக்க முடியுமென்ப பூர்வாங்கப் பரிசீலனையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இத் திட்டத்துக்கு ரூ 58 கோடி செலவாகும். இத் திட்டத்திற்கு மைசூர் அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அது கிடைக்குமென நம்புகிறோம். நமது மின்சாரப் பற்றாக்குறையை நிரந்தரமாகப் போக்க வேண்டுமானால், இம் மாநிலத்தில் அணுசக்தி மின்சாரம் நிலையம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு இந்திய அரசினரை வற்புறுத்தி வருகிறோம். அணுசக்தி நிலையம் அமைப்பதற்கு ஏற்ற இடத்தை நிச்சயிப்பதற்காக இந்திய அரசினர் உயர் தரக் குழு ஒன்றை நியமித்துள்ளனர். அதிகப்படியான மின்சாரத்தைப் பெற்று பயன் படுத்திக்கொள்ள நமது மின் இணைப்புக்கு உள்ள ஆற்றலையும், பரவலாக மின்சாரத்தைப் பல பகுதிகளுக்கும் வழங்குவதற்கு உள்ள நம்முடைய திறமையான ஏற்பாடுகளையும் மனத்திற்கொண்டு, அணுசக்தி நிலையத்தை அமைக்க தமிழ்நாட்டில் ஓர் இடத்தைத் தேர்ந்து எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

55. கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்து தருவதில் நமது மாநிலமே தொடர்ந்து முன்னணியில் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது 13,638 நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும்

[30th June 1962]

குக்கிராமங்களிலும் மின்சார வசதி உள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள எஞ்சிய கிராமங்களுக்கும் மூன்றாவது திட்டக் கால முடிவிற்குள் மின்சார வசதி ஏற்படுகின்ற முறையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,600 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறோம். 1951-ம் ஆண்டில், இந்த மாநிலத்தில் மின்சார உபயோகம் தலைக்கு சராசரி 12 யூனிட்களாய் இருந்தது. இது இப்பொழுது 62 யூனிட்களாக அதிகரித்துள்ளது. மின்சார அபிவிருத்தியில் நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்துக்கு இதுவே சிறந்த சான்றாகும்.

போக்கு வரத்து

56. தொழில் வளர்ச்சி காரணமாகப் போக்கு வரத்து துறையில் பல பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. எனவே, தொழில் வளர்ச்சிக்கேற்ப நம்முடைய போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் மொத்தம் 25,865 மைல்கள் கொண்ட நல்ல சாலை அமைப்பு இருக்கிறது. சதுர மைலுக்கு சராசரி 0.5 மைல் சாலை நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறது. இந்தியாவின் சராசரி சதுர மைலுக்கு 0.26 மைல்தான். எனவே, ஏறக்குறைய தேசிய சராசரியைப் போல் இரண்டு மடங்கு சாலை வசதிகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைந்து உள்ளன. போக்கு வரத்து வசதிகளை மேலும் பெருக்குவதற்காக 9 கோடி ரூபாய் மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ளோம். இதில் 1961-62-ம் ஆண்டில் 2.17 கோடி செலவு செய்யப் பட்டுள்ளது. தவிர கிராமப் போக்குவரத்துக்களில் முக்கியமான சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கென பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு பெருமளவில் மானியங்கள் வழங்கி வருகிறோம். இந்த பட்ஜெட்டில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஸ்தல சாலை மானியமாக வழங்குவதற்கென 1,20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம்

57. பெரிய அளவில் தொழில்கள் வளர்ந்து வரும்பொழுது துறைமுக வசதிகளும் பெருக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெரிய தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் மூலப் பொருள்களையும், இயந்திரங்களையும் இறக்குமதி செய்வதற்கும், உற்பத்திப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் வாய்ப்புகள் ஏற்படும். இந்த நீண்டகாலக் குறிக்கோளைக் கருத்திற் கொண்டுதான் தூத்துக்குடியை ஒரு பெரிய ஆழ்கடல் துறைமுகமாக்கச் செய்ய அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென இந்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இந்திய சர்க்காரும் இதற்கென ஒரு டிவிஷனை ஏற்படுத்தி இந்தத் திட்டத்திற்கான பூர்வாங்க வேலைகளைத் துவங்கியுள்ளார்கள். துறைமுக வசதி ஏற்படும் பொழுது தூத்துக்குடி ஒரு தொழில்மயமான பிரதேசமாகத் திகழுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே, அந்தப் பிரதேசத்தில் தொழில் வளர்ச்சியால் எழக்கூடிய பிரச்சனைகளை முன்கூட்டியே சிந்தித்து, அதற்கேற்ப நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வது அவசியம். எனவே, துறைமுகத் திற்கும் தொழில்வளர்ச்சிக்கும் தேவைப்படும் நிலங்களைச் சட்டப்படி எடுத்துக் கொள்வதற்கான பிரகடனத்தை ஏற்கனவே வெளியிட்டுள்ளோம். தூத்துக்குடி பிராந்தியத் திற்காக ஒரு 'மாஸ்டர் பிளான்' தயாரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறோம். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திற்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் தேவைப்படும் தண்ணீர் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஒரு நாளைக்கு ஒரு

[30th June 1962]

கோடி காலன் தண்ணீர் வழங்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை ஆராய்ந்து வருகிறோம். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத் திற்கு இந்திய சர்க்கார் முக்கியத்துவம் கொடுப்பார்கள் என்றும் துறைமுக வேலையின் பல அம்சங்களும் முடிவு பெறுவதற்கான கால அட்டவணையை நிர்ணயிப்பார்கள் எனவும் நம்புகிறோம்.

வீட்டு வசதி

58. தொழில் வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து வரும் பல பிரச்சினைகளை உடனுக்குடன் கவனிக்காவிட்டால் அவற்றிற்குத் தீர்வு காண்பது மிகவும் கடினமாகப் போய்விடும். எல்லாத் தொழில் பிரதேசங்களிலும் நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள ஒரு பெரிய பிரச்சினை வீட்டு நெருக்கடியாகும். தொழில் பெருக்கம் காரணமாக நகரங்களில் நிலங்களின் விலை மிகவும் அதிகமாக உயர்ந்து தொழிலாளர்கள், நடுத்தர வகுப்பினர்-இவர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சங்கடம் ஏற்படுகின்றது. எனவேதான் சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி நகரங்களை யடுத்து பெருமளவில் நிலங்களை விலை கொடுத்து வாங்க மாநில வீட்டு வசதித் குழு முன் வந்துள்ளது. இதன்மூலம் நியாயமான விலைக்கு எல்லா வசதிகளுடனும் கூடிய மனைக் கட்டுகளை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். இம்மாதிரி நிலங்களை வாங்குவதற்காக நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ள 170 லட்சம் ரூபாயைக் காட்டிலும் அதிகப் பணம் முதலீடு செய்யப்படும். குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம், நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம், வாடகை வீடு கட்டும் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை வீட்டு வசதித் குழு தீவிரமாக நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்த ஆண்டில் 5.27 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்ற மாநில வீட்டு வசதி குழு முன் வந்துள்ளது; இத்திட்டங்களுக்காக ரூ. 2.64 லட்சம் வீட்டுவசதித் குழுவிற்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் வழங்கப் பட்டிட்டில் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் நலன்

59. தொழில் வளர்ச்சிக்கு தொழில் அமைதி இன்றியமையாதது. இந்தத் தொழில் அமைதியை உருவாக்குவதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையின் முக்கிய இலட்சியம். 1961-ம் ஆண்டில் 147 வேலை நிறுத்தங்கள் தான் ஏற்பட்டன. அதற்கு முந்திய ஆண்டில் 331 வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டன. வேலை நிறுத்தங்கள் காரணமாக உற்பத்தி தடைப்பட்டுப் போன காலமும் அதற்கு முந்திய ஆண்டோடு ஒப்பிடும்போது 1961-ம் ஆண்டில் நான்கில் ஒரு பங்குதான். இங்ஙனம் வேலை நிறுத்தங்கள் கனிசமாகக் குறைந்ததற்குக் காரணம் பெரும்பான்மையான தொழிலாளர் சங்கங்களும் தொழிலதிபர்களும் தங்களுக்கென ஒரு ஒழுக்க முறையை (Code of Discipline) வகுத்துக் கொண்டு அதைக் கடைப் பிடித்ததுதான். இதற்காக எல்லாத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும், தொழிலதிபர்களும் காண்பித்த பொறுப்புணர்ச்சிக்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கான இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் மேலும் ஐந்து இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. 2.21 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளார்கள். திண்டுக்கல், திருநெல்வேலி

[30th June 1962]

கும்பகோணம் ஆகிய இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் அண்மையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 20 இடங்களில், 12 இடங்களில் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னையில் கீழ்ப்பாக்கத்தில் 27 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 175 படுக்கை வசதிகளுடன் அலுவலர்களுக்கு ஜாகை வசதி களுடனும் கூடிய ஒரு தனி இன்ஷூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 158 படுக்கை வசதி களுடன் கூடிய மாடிக் கட்டிடம் 11 லட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மதுரையில் இருக்கும் தற்போதைய தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியை 220 படுக்கை வசதிகளடங்கிய தொழிலாளர் இன்ஷூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரி யாக மாற்றி அமைப்பதென அரசினர் முடிவு செய்திருக்கின்றனர். கோவை நகரை அடுத்துள்ள உப்பிலிப்பாளையத்தில் 270 படுக்கை வசதியுள்ள ஒரு தொழிலாளர் இன்ஷூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரியை நிறுவுவதற்கும் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது; அதற்கான நில ஆர்ஜித நடவடிக்கைகள் முன்னேறி வருகின்றன.

60. நம்முடைய திட்டங்களின் நோக்கம் பொருளாதார வளர்ச்சி மாத்திரமல்ல; மக்களுடைய நல்வாழ்விற்கு அடி கோலுவதும் தான். பெரும்பான்மையான மக்கள் அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடக்கிற ஒரு நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சிக் கான திட்டங்களைப் பெருமளவில் நிறைவேற்றினால்தான் மக்கள் நலம் பெற வாழ முடியும் தவிர, பொருளாதாரத் துறை முன்னேற்றத்திற்கும்கூட கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் இன்றியமையாதது. கல்வி மூலம் சமுதாயத்தின் பொதுத் திறனை உயர்த்தினால்தான் விஞ்ஞானத்திலும், தொழிலியலிலும் இன்று உலகில் காண்கின்ற பெருமளவு முன்னேற்றங்களின் முழுப் பயனையும் நம் மக்கள் அடைய முடியும். எனவேதான், நாம் கல்வி வளர்ச்சிக்கு, முக்கியமாக ஆரம்பக் கல்விக்கு—நம்முடைய திட்டங்களில் முக்கிய யத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். கடந்த ஏழு-எட்டு ஆண்டுகளில் இந்த மாநிலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியின் மகத்தான வளர்ச்சியை கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கியபோது 16,000 ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்கள் தான் இருந்தன. இன்று 28,000 பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நம்முடைய முன்னேற்றம் இன்னும் தெளிவாகப் புலப்படும். முதல் திட்டம் ஆரம்பித்தபோது, 6 வயதி லிருந்து 11 வயதிற்குட்பட்ட மாணவர்கள் 18.5 லட்சம் பேர் துவக்கப் பள்ளிகளில் இருந்தார்கள்; இன்று 39.3 லட்சம் மாணவ, மாணவிகள் கல்வி பயில்கிறார்கள். ஆறு வயதி லிருந்து 11 வயதிற்குட்பட்ட மாணவர்களில் 94 சத வீதத் தினரை பள்ளிகளில் சேர்த்து விட்டோம். மாணவிகளில் பள்ளி செல்லும் வயதினரில் 32.5 சத வீதத்தினரே 1951-52-ல் கல்வி பயின்றனர். ஆறு வயதிலிருந்து 11 வயதிற் பள்ளிகளில் சேர்ந்துள்ளனர். ஆறு வயதிலிருந்து 11 வயதிற் குட்பட்ட எல்லாச் சிறுவர், சிறுமிகளையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற நமது மாபெரும் இலட்சியத்தை குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்கு முன்பே அடைந்து விடுவோம் என்பதற் கான அறிகுறிகள் இருக்கின்றன. மக்களிடையே இன்று ஷிழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது; கல்வியின் பெருமையை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு காரணங்களைத் தவிர, நம்முடைய மதிய உணவுத் திட்டத் தினால்தான் குழந்தைகள் இத்துணைப் பெருமளவில் பள்ளி

[30th June 1962]

களில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்தினால் பள்ளிக் குழந்தைகளில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பங்கினர் பயனடைகின்றனர். இந்தத் திட்டம் இன்னும் சீரிய முறையில் செயலாற்றப்பட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் இந்தத் திட்டத்தைக் கிராம அளவில் நிறைவேற்றும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இங்ஙனம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளை இத்திட்டத் துடன் இணைத்ததன் மூலம் இந்தத் திட்டம் இன்னும் பயனுள்ள முறையில் இயங்கும்; ஊராருடைய ஒத்துழைப்பு, நன்கொடைகள் மூலம் இன்னும் விரிவான முறையில் நடக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை.

61. மதிய உணவின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் நமக்கு அமெரிக்காவில் உள்ள 'கேர்' (CARE) என்ற ஸ்தாபனத்திலிருந்து அரிசி, கோதுமை, பால்பவுடர், தாவர எண்ணெய் போன்ற மூன்று கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் உதவியாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. 'கேர்' ஸ்தாபனத்தார் அளித்திருக்கும் இந்த உதவிக்கு நம்முடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வோமாக. இந்த உதவி வருகின்ற ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து கிடைக்குமென நம்புவதற்கு அறிகுறிகள் இருக்கின்றன.

62. ஆரம்பக் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளும் அதிகரித்திருக்கின்றன. உயர்தரப்பள்ளி இறுதி வரை நாம் எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி வழங்கியிருப்பதால் இன்னும் அதிகமான உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் தேவைப்படுகின்றன. இந்தப் பள்ளிக் கூடங்களை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலொழிய, ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகையின் முழு பயனும் கிடைக்காது. இந்தக் கருத்தை மனத்திற் கொண்டுதான் 1961-62-ம் ஆண்டில் மாத்திரம் 1,461 உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், உயர் ஆதாரப் பள்ளியையும் நிறுவினோம். கடந்த ஆண்டின் முடிவில் இருந்த உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,500. அதேபோன்று 272 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அமைத்துக் கொடுத்தோம். அதுவும் போதவில்லை யென்றும் நடைமுறை ஆண்டில் இதுவரை மேலும் 192 உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் துவக்குவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். நான் கல்வி இலாகா பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு பெண்களிடையே இன்னும் கல்வியைப் பரவலாகச் செய்வதற்கு விசேஷ முயற்சிகள் தேவையென்று எனக்குத் தோன்றியது. அதுவும் முக்கியமாக பெண்களுக்கென தனி உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இன்னும் அதிகம் வேண்டும் என்று பட்டது. எனவே இந்த ஆண்டு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிற 192 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், 39 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெண்களுக்கென தனி பள்ளிகள்.

63. கல்லூரி நிலைக் கல்வியிலும் நம் மாநிலம் கடந்த சில ஆண்டுகளில் நல்ல வளர்ச்சி யடைந்திருந்து இப்பொழுது மாணவர்களுக்கென 43 கல்லூரிகளும் மகளிர்க்கென 16 கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. உதகமண்டலத்தில் உள்ள அரசினர் கலைக் கல்லூரிக்காக 5 லட்ச ரூபாய் செலவில் புதிய கட்டிடம் கட்டுவதாகத் தீர்மானித்து, நடைமுறை ஆண்டில் செலவிற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சேலம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் 4 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மாணவர்

[30th June 1962]

விடுதி கட்டுவதற்காகவும், புதுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் மாணவர் விடுதிக்கு கட்டிட விஸ்தரிப்பதற்கு சுமார் ஒரு லட்சமும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

64. கல்வி வசதிகளை விஸ்தரித்தால் மாத்திரம் போதாது. உண்மையாகவே எல்லோர்க்கும் சம வாய்ப்புகளை அளிக்க வேண்டுமென்றால், கல்வி வசதிகளை ஏழை மக்களும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடன் தான் ஆண்டுக்கு 1,200 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருவாயுள்ள எல்லா பெற்றோர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதிவரை இலவசக் கல்விச் சலுகைத் திட்டத்தை அரசாங்கம் தீட்டியது. இந்தத் திட்டம் அமுலானதிலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேரும் ஏழை மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு அதிகரித்திருக்கிறது. இப்பொழுது உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதிவரை இலவசக் கல்விச் சலுகைக்கான ஆண்டு வருவாய் எல்லையை சமூகத்தின் எல்லா பிரிவினர்க்கும் ரூபாய் 1,200-லிருந்து ரூபாய் 1,500 ஆக உயர்த்த அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது என்பதை இந்தச் சபையில் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

65. கல்வி வளர்ச்சிக்கென இன்று நாம் 25 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம்; கல்விபோன்ற ஆக்க வேலைகள் முன்பு இருந்ததைப்போல் இன்று பன்மடங்கு வளர்ச்சியடைந்திருப்பதனால்தான், நம்முடைய வரவைக் காட்டிலும் செலவு அதிகமாகி நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதைக் காரணமாகக் கொண்டு ஆக்க வேலைகளின் வேகத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியாது, குறைத்துக் கொள்ளவும் கூடாது. அதற்கு மாறாக ஆக்க வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கான நிதிவசதிகளைப் பெருக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும்.

மருத்துவ வசதிகள்

66. திட்டக் காலத்தில் மருத்துவ சுகாதார வசதிகளும் பெருகியிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒரு பிரதம சுகாதார நிலையத்தை ஏற்படுத்துவது நமது இலட்சியம். 1962-63-ம் ஆண்டில் 40 பிரதம சுகாதார நிலையங்களை நிறுவுவதாக முடிவுசெய்து அதற்காக 13.02 லட்சம் ரூபாய் பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள மருத்துவ நிலையங்களையும் ஆஸ்பத்திரிகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான பல்வேறு திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரில் உள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இட நெருக்கடி அதிகமாயுள்ளது. நள்ளடைவில் தென் சென்னையில் மற்றொரு ஆஸ்பத்திரி அமைப்பது அவசியமாகுமென சிறிதுகாலமாகவே அரசாங்கம் நினைத்து வந்திருக்கிறது. எனவே, இத் திட்டத்தின் முதற்படியாக, கோடம் பாக்கம் புதூரில், பின்னால் தென் சென்னைக்கென ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு 30 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்குவதற்கு ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளது. தேவகோட்டை யிலிருக்கும் மருந்தகத்தை மருத்துவ மனை நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு ஆவன செய்யப்படும். அதற்கென கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு 6.59 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரந்தாங்கியில் உள்ள மருந்தகத்தை, தாலுக்கா தலைமை ஆஸ்பத்திரியாக உயர்த்துவதற்கும் இந்த பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கியுள்ளோம். மற்றும் போடிநாயக்கனூர்; கொளச்சல் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும். சிவகங்கை ஆஸ்பத்திரியில் எக்ஸ்ரே

[30th June 1962]

பகுதி கட்டுவதற்கும் இந்த பட்ஜட்டில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை மாவட்டத் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் எலும்பு முறிவு சிகிச்சைக்கான புதிய விடுதியைக் கட்டுவதற்காக அடையாள பூர்வமாகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. கட்டிட வேலைக்கான மதிப்பீடுகள் தயாரானதும், இந்தப் பணம் போதிய அளவிற்கு உயர்த்தப்படும்.

பின் தங்கிய வகுப்பினரின் நலன்

67. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலத்தில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து விசேஷ அக்கறை காட்டுகிறது. அரிஜனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் இவர்களின் நலனுக்கான திட்டங்களுக்கு இந்தப் பட்ஜட்டில் 3,56 லட்சம் ரூபாய் நிதி வழங்கியிருக்கிறோம். தொழில் நுட்பக் கல்வி சாதாரணக் கல்வி இரண்டு துறைகளிலும் உபகாரச் சம்பளங்கள் வழங்கும் திட்டங்கள் தொடர்ந்து அமுலாகும்; நடைமுறை ஆண்டில் கொஞ்சம் பணம் அதிகமாகவே ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சர்க்கார் மாணவர் விடுதிகளில் உணவிற்கென ஒதுக்கப் பெறும் தொகை - விகிதத்தை அதிகரித்திருக்கின்றோம்; அதேபோன்று மானியம் பெறுகின்ற மாணவர் விடுதிகளுக்கு மானிய விகிதத்தையும் உயர்த்தியிருக்கிறோம்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முன்னேற்றம்

68. பல்வேறு அபிவிருத்தித் துறைகளில் செயல்படுகின்ற வேலைத் திட்டங்களைப் பற்றி நான் இதுகாறும் தந்துள்ள விவரங்களை மனதிற்கொண்டு பரிசீலிக்கும்போது, திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்கு உணர முடியும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னை மாநிலத்தில் 291 கோடி ரூபாய் செலவிடுவதாக நிர்ணயித்துள்ளது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதில் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டாகிய 1961-62-ம் ஆண்டில் 50.44 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டின் பட்ஜெட்டில் 1962-63-ம் ஆண்டுக்காக திட்ட வேலைக்களுக்காகவென 57.27 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட இருக்கிறது. திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டு இறுதிக்குள் நம் திட்டத்தில் 107.71 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து முடித்திருப்போம். அதாவது திட்டத்தின் மொத்த முதலீட்டில் 37 சத வீதத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டிருப்போம். எனவே, திட்டம் நிர்ணயித்தபடி நிறைவேறி வருவதைப்பற்றி அறிய கனம் அங்கத்தினர்கள் திருப்தி கொள்ளுவார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கின்ற பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களுக்கென பணம் ஒதுக்கியிருக்கின்ற விவரங்களை "மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—1962-63-ல் திட்ட வேலைகள்" என்ற விசேஷ வெளியீட்டில் காணலாம். இந்த வெளியீடு மற்ற பட்ஜட் பிரசுரங்களுடன் அங்கத்தினர்களுக்குத் தரப் பட்டிருக்கிறது.

திட்டத்திலில்லா வேலைகள்—அரசாங்க ஊழியர்களின் அகவிலைப்படி உயர்வு

69. இத்துணை பெரியதிட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், நாம் நம்முடைய நிதி வசதிகள் முழுவதையும் திரட்ட வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல; திட்டத்தில் இல்லாத வேலைகளுக்கான செலவை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்குச் சுருக்கிக் கொள்ள

[30th June 1962]

வேண்டும். இங்ஙனம் நம்முடைய நிதி ஆதாரங்கள் முழுவதையும் திரட்டி திட்டத்தை நிறைவேற்ற முயன்று வருகிறோம். இருப்பினும் சில சந்தர்ப்பங்களில், திட்டத்தை தயாரித்தபோது நாம் எதிர் பார்க்காத செலவினங்களைப் பின்னர் ஏற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் தொடங்கு முன் நம் சம்பளக் கமிஷனின் சிபார்சுகளை யொட்டி பல தரப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதங்களை வெகுவாக உயர்த்தியது அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபக மிருக்கலாம். இந்த பொதுச் சம்பள விகித உயர்வு திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாக மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுடைய அகவிலைப்படியை, மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய அகவிலைப்படிக்கு ஒப்ப மாற்றியமைத்தோம். கடந்த ஏப்ரல் மாதம் மத்திய அரசாங்கம் தங்களுடைய ஊழியர்களுடைய அகவிலைப்படியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது மாநில அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு புது சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாய் சம்பளம் உள்ள ஊழியர்களுக்கு 5 ரூபாயும், ரூபாய் 150 லிருந்து ரூபாய் 300 வரை சம்பளம் உள்ள ஊழியர்களுக்கு ரூபாய் 10-ம் அதிகமாக அகவிலைப்படியாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அகவிலைப்படிக்கு அருகதை வரம்பை ரூபாய் 320 லிருந்து ரூபாய் 400 ஆகவும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அக விலைப் படிக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அகவிலைப் படிக்கும் மீண்டும் வித்தியாசம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நம்முடைய ஊழியர்களுடைய அகவிலைப் படியை அவர்களுக்குச் சமமான மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய அகவிலைப்படிக்கு கொப்ப உயர்த்த வேண்டுமா என்பதை நாங்கள் நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்தோம். மத்திய அரசாங்கத்திற்கொப்ப நம்முடைய அகவிலைப்படி விகிதங்களை உயர்த்தினால் ஆண்டுதோறும் மூன்று கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவாகும். அதன் காரணமாக மூன்றாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான நிதி வசதிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். நான் முன்பே தந்துள்ள வரவு-செலவு புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நம்முடைய ரெவின்யூ கணக்கு இவ்வளவு பெரிய செலவைத் தாங்க இயலாது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திற்குத் தங்களுடைய ஊழியர்களின் கஷ்டங்கள் நன்றாக தெரியும். எனவே தங்களுடைய கஷ்டமான நிதி நிலையிலும், தங்களுடைய ஊழியர்களில் பெரும் பகுதியினருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்துள்ளனர். எனவே 150 ரூபாய்க்குக் குறை முடிவு செய்துள்ளனர். அரசாங்க ஊழியர்களுடைய அகவிலைப் வாகப் பெறும் எல்லா அரசாங்க ஊழியர்களுடைய அகவிலைப் படியையும் ரூபாய் பத்திலிருந்து ரூபாய் பதினைந்தாக உயர்த்துவதென உத்தேசித்துள்ளேன். இந்த அகவிலைப்படி உயர்வு ஆகஸ்ட் 1-ம்தேதி தரப் படவேண்டிய ஜூலை மாதச் சம்பளத்திலிருந்து அமுலுக்கு வரும். எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் வேலை செய்யும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், பணங்களிலும் வேலை செய்யும் ரூபாய் 150-க்குக் குறை ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும் ரூபாய் 150-க்குக் குறை வாகப் பெறுவோர்க்கு அரசாங்க ஊழியர்களைப் போன்று அகவிலைப்படி உயர்வு தரும்படி அரசாங்கம் சிபார்சு செய்யும்; அதிக அகவிலைப்படி கொடுப்பதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பட்ஜட்டில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட அரசாங்கம் மானியம் வழங்கும். மேற் கூறிய எல்லா வகை ஊழியர்களுக்கும் அகவிலைப்படியளிப்பதால் நடப்பு ஆண்டில் 2.6 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவாகும். முழு ஆண்டில் 2.6 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவாகும். இப்போதுள்ள நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக 150 ரூபாயும் அதற்கு மேலும் பெறும் அரசாங்க ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள் இவர்களுடைய அகவிலைப்

[30th June 1962]

படியை உயர்த்தும் பிரச்சினையை நிதி வசதிகள் பெருகும் வரை ஒத்திப்போடவேண்டுமென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

1961-62 ஆண்டின் பூர்வாங்கக் கணக்குகள்

70. இப்பொழுது பட்ஜெட்டின் பல விவரங்களையும் நன்கு உணரக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். 1960-61-ம் நிதி ஆண்டு ரெவின்யூ கணக்கில் 94 லட்சம் ரூபாய் உபரியுடனும், 10.15 கோடி ரூபாய் ரொக்கக் கையிருப்புடனும் முடிவுற்றது. கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே ரெவின்யூ கணக்கில் செலவிற்கு மேல் சிறிது அதிகமாகவே வரவு இருந்திருக்கிறது. ஆனால் மூன்றாவது திட்டத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக அதிகம் செலவழிப்பதாலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் நாம் புதிதாக ஆரம்பித்த பல கூடுதலான நலத் திட்டங்களையும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியிருப்பதாலும் நம்முடைய நிதி பற்றாக்குறையை உணர ஆரம்பித்திருக்கிறோம். 1961-62-ம் ஆண்டின் இறுதிக் கணக்கைப் பற்றிய விவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்க இன்னும் கொஞ்சம் காலம் ஆகும். இருப்பினும் கணக்கில் ஏற்படக்கூடிய எல்லா மாற்றங்களையும் மனதிற்கொண்டு பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டு திருத்திய மதிப்பீட்டின்போது ரெவின்யூக் கணக்கில் 6.96 கோடி ரூபாய் 'துண்டு' விழும் என்று எதிர்பார்த்த தற்கு மாறாக 8.5 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என இப்பொழுது மதிப்பிடப்படுகிறது. 1961-62-ம் ஆண்டு முடிவில் நாம் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பெற்ற 1,39 லட்சம் ரூபாய் வழிவகைக் கடனையும் சேர்த்து நம்முடைய ரொக்கக் கையிருப்பு ரூபாய் 2,44 லட்சம். 1961-62-ம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீட்டில் ஆண்டு முடிவில் 4,29 லட்சம் ரூபாய் கையிருப்பு இருக்குமென எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நம்முடைய திட்டத்திற்காக வர வேண்டிய உதவிப் பணம் முழுவதையும் நிதி ஆண்டு முடிவிற்குள் பெற முடியவில்லை. எனவே மார்ச் மாதத்தில் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து வழி வகைக்கடன் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. நடப்பு ஆண்டிலும் நாம் நம்முடைய வழி வகை நிலையைத் தொடர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது.

71. பூர்வாங்கக் கணக்குகளிலிருந்து, மாநில அரசிற்குரிய வரிகளிலிருந்து எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக வருவாய் கிடைத்ததாகத் தென்படுகிறது; ஆனால் அதே சமயத்தில் கல்வி, மருத்துவம், பொதுப்பணி முதலிய துறைகளில் செலவு மதிப்பீட்டைக் காட்டிலும் அதிகம் செலவானதாகத் தெரிய வருகிறது. கல்வித் துறையில் மதிப்பீட்டைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஆரம்பக் கல்வி மான்யங்களாகவும், மதிய உணவுத் திட்ட மான்யங்களாகவும் செலவழிக்க நேர்ந்தது.

1962-63 ஆண்டின் பட்ஜெட்

72. அபிவிருத்திவேலைகளின் தேவைகளும், கிராக்கிப் படி உயர்வினால் ஏற்படும் செலவதிகரிப்பும் சேர்ந்து 1962-63-ம் ஆண்டின் செலவின மதிப்பீடுகளில் பிரதிபலிக்கின்றன. ரெவின்யூ கணக்கில் எதிர்பார்க்கும் வரவு 106.50 கோடி; எதிர்ப்பார்க்கும் செலவு ரூ 116.01 கோடி. இதன் காரணமாகத்துண்டு விழும் தொகை 9.51 கோடி. நாம் முன்னமேயே குறிப்பிட்ட கணக்கு முறைகளில் ஏற்பட்ட மாறுதல் காரணமாக, வரவு, செலவு இரண்டு பகுதிகளையும் 8,19

[30th June 1962]

லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மிகைப்படுத்தி காண்பிக்கிறது. அது போக வரவில் 5,60 லட்சம் ரூபாயும், செலவில் 8,15 லட்சம் ரூபாயும் உண்மையில் கூடுதலாகச் செலவாகியிருக்கிறது. இப்பொழுது, நம் முன்னுள்ள கூடுதலான புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில், இடைக்கால பட்ஜெட்டில் காட்டியதைவிட இந்த பட்ஜெட்டில் சரியாக மதிப்பீடுகளைக் காண்பித்திருக்கிறோம். ரெவின்யூ கணக்கில் 79 லட்சம் ரூபாய் அளவிலும், முதலீடு, கடன் கணக்குகளில் 1,31 லட்சம் ரூபாய் அளவிலும் செலவாகக் கூடிய 168 புதிய வேலைத்திட்டங்களையும் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருக்கிறோம்.

73. வரவினங்களை மதிப்பிடுவதில் நிதி கமிஷனின் சிபார்சுகளையும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பங்கிட்டு கொடுக்கும் வரிகளிலிருந்து அதிகமாக கிடைக்கக் கூடிய பணத்தையும் மனதிற் கொண்டுள்ளோம். இதன் காரணமாக ரெவின்யூ கணக்கில் 2,10 லட்சம் ரூபாய் அபிவிருத்தி ஏற்படுகிறது. நம்முடைய வரிகளிலிருந்து அதிகவருவாய் கிடைக்க கூடியதையும் கணக்கில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். செலவினங்களில், புதிய கிணறு வெட்டு மான்ய திட்டம் எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் அதிகச் செலவை 'பொது நிர்வாகம்' என்ற கணக்கு தலைப்பின் கீழ் காண்பித்திருக்கிறோம். 'பிரதேச செஸ் உபரிவரி' ஈட்டு மான்யத்திற்காக இடைக்கால பட்ஜெட்டில் 1,00 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 60 லட்சம் தான் ஒதுக்கியிருந்தோம். கல்விக்கான செலவின் மதிப்பீடு, இடைக்கால பட்ஜெட்டில் ரூ. 23.35 கோடியாக இருந்ததை 25.18 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். கல்வியின் பெரிய வளர்ச்சிக்கு இது ஒரு அறிகுறி. இடைக்கால பட்ஜெட்டில், ஆரம்பக் கல்வி மான்யமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வழங்கும் தொகையை ரூ. 8½ கோடி என்று மதிப்பிட்டிருந்தோம் அதையும் இப்பொழுது 9.87 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். மதிய உணவு திட்டத்திற்காக, இடைக்கால பட்ஜெட்டிலிருந்தது போலவே 1,35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பல புதியவேலைத் திட்டங்களையும் மருத்துவத்திற்கும் கடந்த ஆண்டில் மேற்கொண்டதால், மருத்துவத்திற்கும் நம்முடைய மதிப்பீடுகளை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது.

முதலீட்டுச் செலவு

74. இடைக்கால பட்ஜெட்டைக்காட்டிலும் முதலீட்டுச் செலவிற்கும் அதிக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இடைக்கால பட்ஜெட்டில் காட்டிய 17 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக தற்பொழுது முதலீட்டுச் செலவு 19 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். விசேஷ சிறுபாசன திட்டத்திற்காக இடைக்கால பட்ஜெட்டில் ரூ. 1,50 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்ததையும் ரூ. 1,71 லட்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். சென்னை நகரமன்றத் திற்கு கடனுதவிக்காக அதிக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்; குடி தண்ணீர், சாக்கடை வசதித் திட்டங்களுக்காகத் தேவைப்படும் குழாய்களை வாங்குவதற்கு ரூ. 50 லட்சம் முன் பணமாகக் கொடுக்கவும் பட்ஜெட்டில் வழிவகை செய் திருக்கிறோம். மின்சாரக்குழுவின் முதலீட்டுச் செலவு, இடைக்கால பட்ஜெட்டில் நிர்ணயித்ததுபோல் ரூ. 18.50 கோடி யாகவிரும்பும். ஆனால் மின்சாரக்குழுவிற்கு அரசாங்கத் திலிருந்து 9 கோடி ரூபாய் தான் கடனாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஏனெனில், மின்சாரக்

[30th June 1962]

குழு வெளிமார்க்கெட்டிலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் பொதுக் கடனாகப் பெறலாம் என்று இடைக்கால பட்ஜெட்டின்போது எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, இப்பொழுது 3 கோடி ரூபாய் கடன் சேகரிக்கலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம். மாநில அரசாங்கம் இந்த ஆண்டில் மார்க்கெட்டில் 10 கோடி ரூபாய் பொதுக் கடனாகப் பெற முடியும் என நிர்ணயித்து, கணக்கில் வரவுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அதிக நிதி வசதிகளுக்கான தேவை

75. நான் முன்பே கூறியதுபோல், சமீப காலங்களில் இருந்ததைவிட, நம்முடைய வழிவகை நிலை (Ways and means Position) இப்பொழுது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ரெவின்யூ கணக்கிலும் 9,51 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை இருக்கிறது.

இந்த அளவிற்கு ஏற்படும் பற்றாக்குறையை நாம் அலட்சியமாகக் கருதமுடியாது; அப்படிச் செய்தால் நம் முடைய அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான சக்தி பாதிக்கப்படும். நம்முடைய அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களைக் குறைத்துக் கொண்டு வரவையும் செலவையும் ஈடுகட்டவேண்டுமென்பது குறுகிய மனப் பான்மையைக் காட்டுவதாகும். ஏனெனில் அப்படிச் செய்வதன் மூலம் நம்முடைய பொருளாதாரம் வளர்ச்சியுறுவதற்கான நீண்ட கால வாய்ப்புகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிப்போம். நம்முடைய சமூகத்தில் பொருளாதாரநிலையில் பின்தங்கிய மக்கள் இப்பொழுது தான் தங்கள் நல்வாழ்வின்கான அறிகுறிகளைக் காண ஆரம்பத்திருக்கின்றனர். இந்நிலையில் நம்முடைய செலவுத் தொகையில் பெருமளவிற்குக் காரணமான கல்வி, மருத்துவ வசதி, சுகாதாரவசதி, கிராம அபிவிருத்தி ஆகிய வேலைத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தைக் குறைக்க முடியாது. ஆகவே யாதொரு தடையுமின்றி நம்முடைய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேறுகிற வகையில் அதிக நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவது தான் சரியான வழியாகும். எனவே அரசாங்கத்தின் கீழ்க் கண்ட அதிகவரி விதிப்பிற்கான யோசனைகளைச் சபையின்முன் வைக்கின்றேன். வேறு விதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டாலொழிய இந்த வரிகள் எல்லாம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்.

பஸ்கள், போக்குவரத்து மோட்டார் வண்டிகள் மீது வரிகள்

76. அரசாங்கத்தின் முதல் வரிவிதிப்புத் திட்டம் தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு சட்டத்தின் (Madras Motor Vehicles Taxation Act) கீழும், தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் (பிரயாணிகளுக்கும் சரக்குகளுக்கும் வரி விதிப்பது பற்றிய) சட்டத்தின் [Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act] கீழும் பிரயாண பஸ்களுக்கும், லாரி போன்ற பொதுப் போக்கு வரத்து வண்டிகளுக்கும் உள்ள வரி விதிப்பை அதிகரிப்பது தான். இப்பொழுது 1931-ம் வருஷத்திய தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பொதுவாக சென்னை நகரிலும், மற்ற குறிப்பிடப்பட்ட முனிசிபல் நகரங்களிலும் இயங்கும் பஸ்கள் ஒரு பிரயாணி இடத்திற்கு காலாண்டிற்கு 23 ரூபாயும், மற்ற இடங்களில் 30 ரூபாயும் வரி கொடுக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள வரி விதிப்பு முறை பஸ்கள் ஓடுகின்ற தினசரி மைலின் அடிப்படையில்

[30th June 1962]

படையில் அமையவில்லை. எனவே அதிகம் மைல்கள் ஓடுகின்ற பஸ்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அதிக இலாபத்திற்கு கொப்ப வரி விதிப்பு அமையவில்லை. எனவே பிரயாணி பஸ்களை அவைகள் ஓடும் தினசரி மைலுக்கு கேற்ப பாகு பாடு செய்து, ஒவ்வொரு படிக்கும் (Slab) தனியே அதிகரித்த வரி விதிப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதன்படி 132 மைல்கள் வரை தினசரி ஓடும் பஸ்களுக்கு இப்பொழுதுள்ள வரியைக் காட்டிலும் பிரயாணி இடத்திற்கு (Passenger seat) காலாண்டிற்கு ஐந்து ரூபாயும், 132 மைலிலிருந்து 169 மைல் வரை உள்ள பஸ்களுக்கு பிரயாணி இடத்திற்குக் காலாண்டிற்கு பத்து ரூபாயும், 170 மைலுக்கு மேல் உள்ள பஸ்களுக்கு பிரயாணி இடத்திற்கு காலாண்டிற்கு பதினைந்து ரூபாயும் அதிகம் வரி விதிப்பது என உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. இப்பொழுது அமுலுக்கு வந்துள்ள மெட்ரிக் முறை பிரகாரம் புதிய வரி விதிதங்கள் கீழ்க் கண்ட படியிருக்கும்.

பஸ்கள் தினசரி ஓடும் மைல்கள்.	ஒரு பிரயாணி இடத்திற்கு காலாண்டிற்கு வரி.	
	சென்னையும் குறிப்பிடப்பட்ட நகரங்களும்.	மற்ற இடங்கள்.
	ரூ.	ரூ.
210 கிலோ மீட்டர் வரை.	23	35
210 லிருந்து 270 கிலோ மீட்டர் வரை	33	40
270-ற்கு மேற்பட்ட கிலோ மீட்டர்கள்	38	45

இந்த அதிகரிப்பு நிற்கும் பிரயாணிகளுக்காக செலுத்தும் வரி விகிதங்களைப் பாதிக்காது.

77. அதேபோன்று மோட்டார் வண்டிகள் பிரயாணிகளுக்கும் சரக்குகளுக்கும் வரி விதிப்பதைப் பற்றிய சட்டத்தின் கீழ் பஸ் முதலாளிகளிடம் இப்பொழுது பிரயாணக் கட்டணத்தில் ரூபாய்க்கு 5 நயா பைசா வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த ரூபாய்க்கு 5 நயா பைசா வரியைக் காலாண்டிற்கு பிரயாணி இடத்திற்கு பன்னிரண்டரை ரூபாய் வீதமோ அல்லது யாணி இடத்திற்கு பன்னிரண்டரை ரூபாய் வீதமோ ஆண்டிற்கு, மைலுக்கு, இடத்திற்கு 38 நயா பைசா வீதமோ பஸ் அதிபர்கள் ராஜி (compound) செய்து கொள்ளலாம் இந்த முறையில் தினம் 132 மைல்களுக்கு அதிகமாக ஓடும் பஸ்களுக்கு வரி வீதத்தில் சலுகை கிடைக்கிறது. எனவே பஸ்களுக்கு வரி வீதத்தில் சலுகை கிடைக்கிறது. எனவே இப்பொழுதுள்ள 'ராஜி' முறையையும் மாற்றியமைக்க உத்தேசித்துள்ளோம். இனி 132 மைல்கள் அல்லது 210 கிலோ மீட்டர் வரை ஓடும் பஸ்களுக்கு மாத்திரம் பிரயாணி இடத்திற்கு காலாண்டிற்கு ரூபாய் இருபத்தைந்து கொடுத்து ராஜி செய்து கொள்ளும் உரிமை வழங்கப்படும். மற்ற பஸ்களுக்கு காலாண்டிற்கு பிரயாணி இடத்திற்கு 35 ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் கிலோ மீட்டருக்கு ஆண்டிற்கு ரூபாய்க்கு 48 நயா பைசா வீதம் ராஜி செய்துகொள்ளும் உரிமை வழங்கப்படும்.

78. இப்பொழுது மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சரக்குகள் ஏற்றிச் செல்லும் மோட்டார் வண்டிகளுக்கு, அதாவது லாரிகள் முதலியனவற்றிற்கு அவைகளுடைய அனுமதிக்கப்பட்ட நிறை பளுவின்

[30th June 1962]

(permitted laden weight) அடிப்படையில் காலாண்டிற்கு 33 ரூபாயிலிருந்து 467 ரூபாய் வரை வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வரி விதிப்பு முறையில் அதிக கனமுள்ள வண்டிகள் எவ்வளவு அதிகம் வரி செலுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குச் செலுத்துவதில்லை. ஆனால் அந்த லாரிகாரால்தான் சாலைகளுக்கு அதிகச் சேதம் ஏற்படுகிறது; அவைகளுக்குத் தான் அதிக இலாபமும் கிடைக்கிறது. எனவே இப்பொழுது சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும் மோட்டார் வண்டிகளுக்குள்ள வரி வீதங்களை உயர்த்துவதோடு, எடைக்கேற்ப அவற்றை மாற்றி உயர்த்துவதென முடிவு செய்துள்ளோம். புதிய வரி வீதங்கள் மெட்ரிக் முறையில் நிர்ணயிக்கப்படும். இப்பொழுது உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள வரி உயர்வை இரண்டு உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கலாம். 110 அந்தர் முதல் 150 அந்தர் வரையுள்ள வண்டிகளுக்கு இப்போதைய வரி விகிதம் காலாண்டிற்கு 360 ரூபாய். இதை அரசாங்கம் இப்பொழுது காலாண்டிற்கு 500 ரூபாயாக உயர்த்த உத்தேசித்துள்ளது. அம்மாதிரியே 150 முதல் 180 அந்தர் வரையுள்ள வண்டிகளுக்கு இப்பொழுது 427 ரூபாய் வரியாக இருக்கிறது. இது 615 ரூபாயாக உயரும். வண்டிகளின் அனுமதிக்கப்பட்ட நிறைப்பளுவை (permitted laden weight) உயர்த்தும் யோசனை தனியாகப் பரிசீலனையிலிருந்து வருகிறது. இப்பொழுதுள்ள வரித் திட்டத்தில் 9 டன்னுக்கு மேல் உள்ள வண்டிகளுக்கு தனி வரி விகிதம் இல்லை. இனி 9 டன்களுக்கு மேல் உள்ள வண்டிகளுக்கும் தகுந்த வரி விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதென முடிவு செய்துள்ளோம்.

79. தமிழ் நாடு மோட்டார் வண்டிகள் (பிரயாணிகளுக்கும் சரக்குகளுக்கும் வரி விதிப்பது பற்றிய) சட்டத்தின் கீழ் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்ல வருவிக்கும் கட்டணத்தில் ரூபாய்க்கு 3 நயா பைசா வரியாக வருவிக்கப்படுகிறது. இந்த வரியையும் வண்டிக்கு மாதத்திற்கு 22½ ரூபாயாக ராஜி (compound) செய்துகொள்ள உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த வரியை ரூபாய்க்கு 6 நயா பைசாவாக உயர்த்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியை வண்டிக்கு மாதத்திற்கு 45 ரூபாயாக 'ராஜி' (compound) செய்து கொள்ள உரிமை தரப்படும். பிரயாணி பஸ்கள், சரக்குகள் ஏற்றிச் செல்லும் மோட்டார் வண்டிகள் இவற்றின் வரி விதிப்பைப் பற்றிய மேற்கூறிய இரண்டு சட்டங்களின் கீழ் இப்பொழுது செய்யப்படும் மாற்றங்கள், வரி வீத உயர்வு காரணமாக நடப்பு ஆண்டில் ரூபாய் 2,00 லட்சம் அதிகம் வருவாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

மின்சாரத்தின் மீது வரி

80. அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தின் உபயோகத்தின் (consumption) மீது வரி விதிப்பது என முடிவு செய்திருக்கிறோம். இந்த வரி மின்சாரக் குழுவினர், லைசன்ஸ் தாரர் மூலம் வருவிக்கப்படும். லைசன்ஸ்தாரர்கள் மின்சாரக் குழுவிடமிருந்து மின்சாரம் வாங்கும் போது வரி விதிக்கப்பட மாட்டாது. ஆனால் லைசன்ஸ்தாரர்களிடமிருந்து, மற்றவர்கள் மின்சாரம் வாங்கி உபயோகிக்கும் போது, அவர்களிடமிருந்து, இந்த வரி லைசன்ஸ் தாரர் மூலம் வருவிக்கப்படும். லைசன்ஸ்தாரர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் மின்சாரத்தின் மீதும் வரி வருவிக்கப்படும். இப்பொழுது மின்சாரம் "ஹை டென்ஷன்" (high tension), "லோ டென்ஷன்" (low tension) என்று இரண்டு தரத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

[30th June 1962]

"ஹை டென்ஷன்" மின்சாரத்தைப் பெரும்பாலும் தொழிற்சாலைகள் லைசன்ஸ்தாரர்கள் முதலியவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். "லோ டென்ஷன்" மின்சாரம் முக்கியமாக விவசாயம், விளக்கு எரித்தல், வீட்டு தேவைகள் இந்த காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுகிறது. "ஹை டென்ஷன்" மின்சாரத்தின் கட்டணம் குறைவு; தொழில்களுக்கு வருவிக்கப்படும் அதிகக் கட்டணம் யூனிட்டுக்கு 4.7 நயா பைசாதான். "லோ டென்ஷன்" மின்சாரக் கட்டணம் இதை விட அதிகமானது. மிகவும் அதிகக் கட்டணம் 29 நயாபைசா வீதம் வீட்டுக் காரியங்களுக்கு வருவிக்கப்படுவது. இப்பொழுது "லோ டென்ஷன்" மின்சார உபயோகத்தின் மீது 10 சதவிகிதம் வரி விதிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. லைசன்ஸ்தாரர்களிடமிருந்து வாங்கி உபயோகிக்கின்ற மின்சாரத்தின் மீதும் இந்த வீதத்தில் வரி வருவிக்கப்படும். குறைவாகக் கட்டணம் செலுத்துகின்ற "ஹை டென்ஷன்" மின்சாரத்தின் மீது பொதுவாக 20 சதவீதம் வரி விதிக்கப்படும். ஆனால் நிர்ணயித்த சில தொழில்களுக்கு மாத்திரம், அவைகளுடைய உற்பத்திச் செலவு குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு அதிகமாக ஆகாமல் இருக்கும் வண்ணம், குறைந்த அளவில் வரி விதிக்கப்படும். இந்தநோக்கத்துடன் சிமென்ட் தொழிலுக்கு உபயோகப்படும் மின்சாரத்திற்கு 10 சதவீதத்திலும், மின்சார-ரசாயன, மின்சார-உலோகத் தொழில்களுக்கு, அதாவது, கால்சுடிக் சோடா, கால்ஷயம் கார்பைட், அலுமினியம் போன்ற தொழில்களுக்கு உபயோகப்படும் மின்சாரத்தின்மீது 5 சதவீதத்திலும் வரி விதிக்கப்படும். தங்களுடைய உற்பத்தி முறையில் பெரும் அளவிற்கு மின்சாரம் உபயோகிக்கும் தொழில்களைப் பிரகடனப் படுத்தி, அவைகளுக்குக் குறைந்த அளவில் வரி விதிப்பதற்கு அரசாங்கம் அதிகாரத்தை சட்ட பூர்வமாகப் பெறுவார்கள். பருத்தி ஆலைத் தொழிலின் உற்பத்திச் செலவில், மின்சாரத் திறக்கச் செலவிடப்படும் தொகை மிகக்குறைவு. எனவே பருத்தி ஆலைகள் (Textile mills) உபயோகிக்கும் மின்சாரத்தின் மீது 30 சதவீதம் வரி விதிக்கப்படும். புதிய தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு, உற்பத்தி தொடங்கியதிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு, வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும். சென்னை அனல் மின்சார அமைப்பின் (Thermal system) கீழ் "ஹை டென்ஷன்" (High-tension) மின்சாரம் பெறுவோர், மின்சாரத்திற்கான அடிப்படைக் கட்டணத்தின் மேல், நிலக்கரியின் விலையை அனுசரித்து "எரி பொருள் உபரிக்கட்டணம்" (Fuel surcharge) என்ற கட்டணத்தையும் கட்டவேண்டியிருப்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இந்த எரிபொருள் உபரிக்கட்டணம், அடிப்படைக் கட்டணத்தைக் காட்டிலும் அதிக கட்டணம், அடிப்படைக் கட்டணத்தைக் காட்டிலும் அதிகமானது. எனவே, இதை மனதிற்கொண்டு இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து இந்த "எரிபொருள் உபரிக்கட்டணத்திற்கு" (fuel surcharge) விலக்களித்து, அடிப்படைக் கட்டணத்தின் மீது மாத்திரம் 5 சதவீதம் வரி விதிப்பது என முடிவு செய்துள்ளோம். சென்னை நகரத்தில் "லோ டென்ஷன்" (low tension) மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர் மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களைப் போலவே கட்டணம் செலுத்துகின்றனர். எனவே, அவர்களிடமிருந்து மற்றவர்களைப் போன்று 10 சதவீதம் வரி வருவிக்கப்படும். மின்சாரத்தின்மீது விதிக்கப்படும் இந்த வரியின் விளைவுகளைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்றாக யோசித்து, பல்வேறு தொழில்களின் உற்பத்திச் செலவும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு உயராது என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளனர். அதுவும் முக்கியமாக மின்சாரத்தை பெருமளவில் உபயோகிக்கும் தொழில்

[30th June 1962]

அம்சங்களையும் ஆராய்ந்து ஒரு தகுந்த சட்டத்தை இந்த சபையின் முன் அரசாங்கம் நாளடைவில் சமர்ப்பிக்கும். நிலங்களின் மார்க்கெட் விலையையொட்டி புதிய வரி அமைய வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து, தற்சமயம் இந்த வரி மூலம் அரசாங்கத்திற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கலாம் என்று மாத்திரம் கணக்கில் வரவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

பந்தய வரி

84. தமிழ் நாடு பந்தய வரிச் சட்டத்தின் கீழ் (Madras Betting Tax Act, 1935) கீழ் விதிக்கப்படும் வரிகளையும் உயர்த்துவதென உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சட்டத்தின் கீழ் இரண்டு வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று குதிரைப் பந்தயம் பிடிப்பவர்களிடம் (Book makers) பந்தயம் கட்டுபவர்கள் (Backers) செலுத்துகின்ற பணத்தின்மீது விதிக்கும் வரி. இப்பொழுது இந்த இரண்டு வரிகளும் சென்னையில் 10 சத வீத அளவிலும், உதகமண்டலத்தில் 5 சதவீத அளவிலும் விதிக்கப்படுகின்றன. இந்த வரி விதிதங்களை இரட்டித்து, அதன் மூலம் 24 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் பெற முடிவு செய்துள்ளோம். இப்பொழுதுள்ள சட்டம், வரி வீதம் 12½ சத வீதத்திற்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டுமென நிர்ணயித்துள்ளது. இந்தவரைத்தைத் திருத்து வதற்கான மசோதா சபை முன் கொண்டுவரப்படும்.

கரும்பின் மீது “செஸ்” வரி உயர்வு

85. அடுத்தபடியாக 1949-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு சர்க்கரை ஆலைகள் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் (Madras Sugar Factories Control Act 1949) குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசங்களுக்குள் வரும் கரும்பின் மீது “செஸ்” வரி விதிக்கப்படுகிறது. தற்போது இந்த சட்டத்தின் கீழ் பிரகரிக்கப்படும் பிரகடனத்தின் கீழ் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விற்கப்படும் கரும்பின் மேல் டன்னிற்கு 2 ரூபாய் செஸ் விதிக்கப்படுகிறது. இதை இப்பொழுது டன்னிற்கு 5 ரூபாயாக உயர்த்துவதென முடிவு செய்துள்ளோம். இதன் மூலம் 50 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த செஸ் வரி உயர்வு மூலம் ரெவின்யூ கணக்கிற்கு பலன் கிடைக்காது; ஏனென்றால் இந்த துறையிலிருந்துவரும் வரவு பொதுக் கணக்கில் “டெபாசிட்டு” பிரிவில் முடிவாக பதிவு செய்யப்படும். இருந்தபோதிலும் இந்த அதிக செஸ் வரி நிலைக்கு (Ways and means position) உதவும். தவிர சர்க்கரை ஆலை வளர்ச்சிக்கான வேலைத் திட்டங்களையும் கரும்பு வளரும் பிரதேசங்களில் உள்ள போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருக்கும் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற உதவும்.

86. இது காறும் நான் கூறிய வரி விதிப்பு யோசனைகளில், கரும்பு செஸ் வரி விதிப்பு நீங்கலாக உள்ள மற்ற யோசனைகளை அமல் செய்ய சட்டப்படி வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்கான சட்ட மசோதாக்களும், சட்ட திருத்த மசோதாக்களும் சபைக்கு முன் கொண்டுவரப்படும். கரும்பு செஸ் வரி விதிப்பு மாத்திரம் சர்க்கார் பிரகடனப்படி அமுலுக்குக் கொண்டு வரக்கூடியது. இந்த வரி விதிப்பு, வரி உயர்வு திட்டங்களின்மூலம் நடப்பு ஆண்டில் 7.15 கப்படுகிறது. இதன் மூலம் ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழும் தொகை ரூ. 2.86 லட்சமாக குறையும்; ஆண்டு இறுதியில் 72 லட்சம் ரூபாய் ரொக்கக் கையிருப்பும் இருக்கும்.

[30th June 1962]

ரெவின்யூ கணக்கில் ரூ. 2.86 லட்சம் பற்றாக்குறையிருந்தாலும், வருகிற ஆண்டுகளில் நம்முடைய வரிகளிலிருந்து கூடுதலான தொகை கிடைப்பதன் மூலம் நிதி நிலை அபிவிருத்தியுறுமென நம்புகிறேன்.

முடிவுரை

87. நாம் பெருமளவிற்கு வரிவிதிக்க முயற்சித்திருக்கிறோம் என்பது உண்மை; ஆனால், நம்முடைய அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களை மனத்திற்கொண்டு பார்க்கும்போது இந்த முயற்சி தவிர்க்க முடியாதது. நம்முடைய பிரச்சினைகள் பலப்பல. நம் நாட்டு மக்கள் பல நூற்றாண்டுகள் அடிமைத் தனையில் இருந்தபோது புறக்கணிக்கப்பட்டதன் காரணமாக எழுந்த பிரச்சினைகள் அவை. விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்ப அறிவு இவற்றை முழுமையும் பயன்படுத்தி மற்ற நாடுகள் வளர்ந்தோங்கிவர நாம் மாத்திரம் தேங்கிக் கிடந்தோம். பல ஆண்டுகள் செய்த போராட்டங்கள், தியாகங்களின் விளைவாகச் சுதந்திரம் பெற்றோம். கிடைத்த சுதந்திரம் நமக்கு அரிய வாய்ப்பையளித்தது. அதே நேரத்தில் நமக்கு ஒரு பெரும் பணியையும் தந்தது. நம் எதிர்காலத்தை நாமே உருவாக்கிக்கொள்ளும் பேறுதான் அரசியல் சுதந்திரம் நமக்கு அளித்த வாய்ப்பு. மற்றைய நாடுகளுக்கு இணையாகக்கூடிய விரைவில் முன்னேறவேண்டும், இன்றேல் என்றென்றும் பின்தங்கிக் கிடக்க வேண்டியதுதான் என்ற சவாலையும் சுதந்திரம் நமக்கு விடுத்தது. பிரிட்டன் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் இன்றைய நிலைக்கு வருவதற்கு இரண்டு நூற்றாண்டுகளோ அல்லது அதற்கு மேலோ எடுத்துக்கொள்ள முடிந்தது. காரணம், முன்னேற்றப் பாதையில் அவர்கள் முதல் வழிகாட்டிகளாகவிருந்தார்கள். வாழ்க்கையும் அன்று சாவதான நிலையில் இயங்கி வந்தது. ஆனால் நாம் அவர்கள் அடைந்த வளர்ச்சியை குறுகிய காலத்தில் அடைய வேண்டியிருக்கிறது. எனவேதான், அரசாங்கமே ஒரு முக்கிய பங்கு கொண்டு, அடுத்து அடுத்து ஐந்தாண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றி, திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி பெற முடிவு செய்தோம். இம் முயற்சி எளிதானதல்ல. அதுவும் ஜனநாயகக் கட்டுக்கோப்பிற்குள் நம்முடைய திட்டங்கள் அமைய வேண்டுமென முடிவு செய்ததால், பல விசேஷ பிரச்சினைகளையும் சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. ஜனநாயக அமைப்பில், மக்களுடைய வேண்டியுள்ளது. உயர் வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள், வாழ்க்கைத்தரம் பெருக வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள், கேட்க நல திட்டங்கள்பெருக வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள், இவற்றைப் புறக்கணித்து விட்டு பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தை அதிகப்படுத்த முடியாது. எனவே தான் நம்முடைய திட்டத்தில் உற்பத்தி பெருக்குக்கான வேலைத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளோமோ, அத்துணை முக்கியத்துவம் கல்வி, மருத்துவம், வீட்டு வசதி போன்ற கேட்க நலத் திட்டங்களுக்கும் அளித்துள்ளோம். நம்முடைய திட்டங்கள் உருவத்திலும், மதிப்பிலும் பெரியனவாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் நம்முடைய தேவைகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது அவை சிறிய திட்டங்கள்தான். எனவே இந்தத் திட்டங்களை முழுவதும், யாதொரு குறைபாடுமின்றி நிறைவேற்ற நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் நம்முடைய இலக்குகளை யெல்லாம் எய்தி இடத்தின் நாம் நம்முடைய துறைகளில் இலக்குகளைக்காட்டினோம்; சில முக்கியமான துறைகளில் இலக்குகளைக்காட்டிலும் அதிகமாகவே இருந்தன நம்முடைய சாதனைகள். இது எதனால் சாத்தியமாயிற்று? நம்முடைய நிர்வாக இயந்

[30th June 1962]

திரம் திறனுள்ளதாகவிருந்தது ; வரி விதிப்பு மூலமும், பொதுக் கடன்கள் மூலமும் போதிய நிதி ஆதாரங்களையும் திரட்டினோம். நம்முடைய நிர்வாக இயந்திரம் முன்பு போலவே திறமையாகச் செயல்படுகிறது. அபிவிருத்தி வேலைகள் ஆக்கம் பெற நமக்கு அதிக நிதி வசதிகள் தான் தேவை. சென்ற சபையில் இருந்த உறுப்பினர்களும், வெளியிலிருந்த பொது மக்களும் அரசாங்கத்திற்களித்த விவேகமுள்ள ஒத்துழைப்பாலும், அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்கள் எல்லாம் அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவையென்று அவர்கள் கொண்ட பரந்த மனப்பான்மையாலும் நாம் அதிக நிதி வசதிகளைப் பெற முடிந்தது. அதே முறையில் இந்த சபையும் இந்த பட்ஜெட் மீது கட்சிசார்பற்ற மேலான மனப்பான்மையுடன் விவாதங்களை நடத்த வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கூறிக் கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டை சபை ஏற்கவேண்டும் என்று வேண்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

இணைப்பு I.

[1953-54 கடைசிவரைக்கும் உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலக் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-57 முதல் உள்ளகண்டு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் கிராமப்பு அடிப்படையில் அமைந்தது.]

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்.

தலைப்புகள்.	1938-39.	1953-54.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.			திட்ட திருத்த மதிப்பீடு (திருத்தியது).			1962-63.
										(11)	(12)	(13)	(11)	(12)	(13)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	
<u>அ. வருவாய்.</u>																
மத்திய ஆயத் தீர்வைகள் கார்ப்பரேஷன் வரி நீக்கலாக இதர வருமான வரிகள்—	..	..	..	2,25-44	1,66-49	1,82-56	1,75-14	3,14-43	5,88-53	6,02-51	6,09-4	..	..	..	..	
வருமான வரியில் பங்கு	22-50	7,50-82	5,67-38	5,59-54	5,23-83	6,16-07	6,36-72	6,66-29	7,34-11	7,31-00	7,70-00	8,00-00	8,00-00	8,00-00	8,00-00	
விவசாய வருமான வரி	..	..	..	1,41-94	1,12-51	1,29-67	86-55	1,53-49	1,34-48	1,37-00	1,27-00	1,42-00	1,42-00	1,42-00	1,42-00	
சொத்து வரி	..	..	..	5-28	17-57	22-35	28-41	30-26	29-32	30-00	30-00	30-00	38-00	30-00	30-00	
இரயில்வே கட்டண வரி	..	..	..	..	..	31-07	70-37	84-43	89-77	89-00	..	..	..	..	..	
நீல வரி—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
பாசன வருவாய் உள்பட மொத்த வருவாய்	7,00-78	6,68-67	5,95-41	5,97-34	6,19-86	6,91-52	6,67-34	7,04-62	7,40-21	6,46-64	6,84-52	6,82-74	6,82-74	6,82-74	6,82-74	
ஆயத் தீர்வைகள்	3,72-23	30-86	27-22	28-62	30-29	27-97	22-63	22-91	24-68	23-69	24-07	26-04	26-04	26-04	26-04	
வாகன வரி	81-22	4,17-04	3,59-89	4,00-87	4,37-73	4,54-29	4,90-58	5,49-51	6,05-10	5,93-79	6,51-00	7,42-50	7,42-50	7,42-50	7,42-50	
சிறப்பினை வரி	..	..	..	..	..	..	14,76-11	16,74-53	19,11-53	18,62-40	20,15-35	23,19-04	23,19-04	23,19-04	23,19-04	

* “மத்திய ஆயத் தீர்வையில் முந்திலத்தின் பங்கு” என்பதன்மீது ரூ. 6,25 லட்சம் 1961-62 திட்ட மதிப்பீட்டிலும், ரூ. 6,45 லட்சம், 1961-62 திருத்த மதிப்பீட்டிலும் ரூ. 8,02 லட்சம், 1962-63 திருத்திய மதிப்பீட்டிலும் காப்பெற்றது.

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தலைப்புகள்.	1961-62.										
	1938-39.	1953-54.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	திட்ட வருவாய், 1961-62.	திட்ட செலவுகள், 1961-62.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

அ. வருவாய்—தொடர்ச்சி.

இதர வரிகளும் தீர்வைகளும்—
பொது விற்பனை வரி
இதர இனங்கள்

மொத்தம்	3-19	13,21-34	11,18-33	12,48-47	13,92-38	15,62-72	2,07-50	2,22-20	2,45-64	2,40-33	2,51-82	2,63-76
முத்திரைத் தாள்	1,73-37	3,69-23	2,62-47	3,59-56	3,62-76	3,50-00	3,91-81	4,77-80	4,83-22	4,81-00	4,81-00	5,26-84
பத்திரப்பதிவு	32-70	90-60	60-46	69-66	78-85	79-42	86-26	1,04-51	1,06-90	1,02-02	1,06-03	1,20-00
வட்டி	19-73	49-43	45-75	52-76	59-68	3,78-97	4,94-96	6,07-48	7,08-82	7,42-05	8,07-81	11,47-07
நீதி நிர்வாகம்	15-39	55-42	43-60	57-60	62-05	67-63	56-07	52-39	62-36	52-25	63-66	67-62
திறைச்சாலைகள்	5-98	25-00	27-32	22-02	26-20	26-32	24-08	30-99	35-59	30-76	31-77	31-87
காவல்	5-66	20-64	22-18	21-41	21-81	19-14	22-58	23-82	29-51	24-35	30-13	33-36
பலவகைத் துறைகள்†	7-62	40-42	35-12	42-50	99-48	90-06	1,19-07	1,56-57	(a)	(a)	(a)	41-00
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழிகாட்டலும்	44-67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கல்வி †	8-35	46-09	57-81	73-40	93-71	1,34-64	1,79-59	2,02-65	2,68-82	35-69	40-52	42-59
மருத்துவம் †	10-25	26-71	22-13	27-35	31-14	61-04	73-90	83-84	85-60	61-61	65-60	59-28
பொதுச் சுகாதாரம் †	2-59	5-64	6-05	22-13	7-17	19-40	68-05	1,18-50	1,85-78	12-01	21-90	23-32
விவசாயம் †	3-12	1,27-90	88-14	80-37	1,04-21	1,01-71	1,62-16	2,33-09	2,48-54	1,94-60	1,98-62	2,41-27
கால்நடைப் பராமரிப்பு †	1-02	7-65	8-69	7-93	13-08	19-23	18-27	23-18	15-18	9-95	10-87	9-72
கூட்டுறவு †	4-18	20-85	43-35	64-53	1,27-82	1,06-47	72-43	1,25-62	2,03-55	22-33	28-75	31-33
தொழில்கள் †	18-85	1,05-48	77-13	1,17-52	1,23-41	2,47-24	2,17-03	2,79-19	2,84-83	1,20-85	1,11-23	1,41-46
முதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் †	§	§	§	§	§	§	§	§	§	§	§	§
பலவகை—சமூக அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள்.†	..	..	..	..	..	..	..	..	1,98-60	54-14	58-08	24-37

[30th June 1962]

30th June 1962]

பாணம்—

நேரடி வருவாய் †	6-31	10-64	6-59	7-22	9-14	9-57	10-62	11-08	10-61	11-50	10-87	11-40
(குறிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்...	38-39	1,38-01	44-32	45-46	57-72	59-46	64-57	78-64	91-56	73-42	1,14-02	7
நிகர வருவாய்	32-08	1,27-37	37-73	38-24	48-58	49-89	53-95	67-56	80-95	60-92	1,03-15	11-40

பாணம்—

நேரடி வருவாய் †	1-99	2-78	2-23	3-24	2-08	1-89	3-26	2-35	2-24	1-77	2-56	2-48
பொதுப் பணிகள் †	25-12	1,26-31	1,11-38	1,14-67	1,28-73	99-11	1,10-45	1,40-81	1,42-25	1,09-43	89-59	80-67
பின்சாரத் திட்ட (மொத்த)வருவாய்	42-51	5,31-42	5,97-21	7,03-08	8,13-43	2,54-27	..	..	..	..	..	..
(குறிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்	24-81	3,63-58	3,71-79	4,62-08	5,26-02	2,20-07	..	..	..	..	..	..
நிகர வருவாய்	17-70	1,67-84	2,25-42	2,51-00	2,87-41	34-20	..	..	..	..	..	..

மோட்டார், நீர்வழிப் போக்கு வரத்துத் திட்டங்கள் மொத்த வருவாய்கள்

(அரசாங்க பஸ் துறை.) †	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
(குறிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள் †	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நிகர வருவாய்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

ஒய்வு உபகாரச் சம்பளம்—ஒய்வுகளை அலகுகளின் ஆதாய குறித்த உதவித் தொகைகளும் வசூல் தொகைகளும்.	2-88	5-09	13-07	11-32	16-06	9-09	9-36	4-33	18-30	11-66	16-49	18-60
எழுதுபொருளும்—அச்சத் துறையும்	3-96	14-17	12-16	12-79	9-76	11-76	19-07	18-70	22-01	21-00	26-42	36-75
காட்டுவளம் †	45-63	1,22-14	1,31-89	1,77-08	1,76-17	1,29-19	1,30-63	1,69-24	1,99-35	1,79-11	2,35-97	2,61-84

* "விற்பனை வரி" மின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.
† இந்தத் தலைப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட, யூனியன் உதவி மானியங்கள் என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளன.
‡ "L.A. சமூக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளிலிருந்து வருவாய்" என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளது.
§ இந்த வருவாய் 1949-50-க்குமுன் "பலவகை" என்ற பெயரில் தலைப்பிடப்பட்டிருந்தது, நடைமுறைச் செலவுகள் என்ற செலவுத் தலைப்பின்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

செலவுகள் யூனியன்கள் ஏற்பட்டதில், வரவு ஒன்றும் எடுத்தல் கொள்ளப்படவில்லை.
* பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்டதில், வரவு ஒன்றும் எடுத்தல் கொள்ளப்படவில்லை.
† நடைமுறைச் செலவுகள் "செலவுகள்" என்ற பெயரில் தலைப்பிடப்பட்டிருந்தது, நடைமுறைச் செலவுகள் மொத்த வருவாயிலேயே குறைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
‡ 1949-50 முதல் சென்னை அரசாங்க பஸ் போக்கு வரத்துத் துறையின் நடைமுறைச் செலவுகள் மொத்த வருவாயிலேயே குறைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
(a) பலவகை—சமூக அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள் என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தகவல்கள்.	1961-62.												
	1938-39.	1953-54.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	திட்ட திருத்த மதிப்பீடு (திருத்தி யது), 1962-63.			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	
(ரூபாய் வட்டத்தின்.)													
அ. வருவாய்—தொடர்ச்சி.													
அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்துத் துறை மூலம் மொத்த வருவாய்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இதர இனங்கள்	14-58	1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,56-63	3,69-39	5,93-03	88-25	91-44	83-81	
மொத்தம்	14-58	1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,56-63	3,69-39	5,93-03	88-25	91-44	83-81	

மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத்தின் பங்கு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
யூனியன் உதவி மானியங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மத்திய, மாநில அரசாங்கத்தார்களிடையே பலவகைச் சரிகட்டுதல்கள்.	0-27	0-86	0-21	0-40	0-34	0-48	1-56	0-85	1-40	1-12	1-42	1-10	
வானிக், இதர நிறுவனங்களுட்படுத்தும் பங்கு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கீதங்கள் முதலியன.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நிறப்பு வருவாய்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
ரெவின்யூச் சேம நிதியிலிருந்து மாற்றிய வகை	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
முதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் கணக் கின் வருவாய்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நற்காப்புச் செலவுகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
உருதல் வரி விதிப்புக்கான, மொத்த வரவு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம்	16,13-45	50,80-73	43,32-88	52,09-48	56,23-21	62,56-36	69,95-07	81,10-65	92,03-27	87,50-09	89,69-23	1,13,15-09	

[30th June 1961]

ஆ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்.

பாரப்பொரேஷன் வரி தீக்கலாக இதர வருமான வரிகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நீல வரி	25-36	87-96	79-42	80-09	88-58	1,12-08	1,72-83	1,63-78	1,75-05	91-94	96-03	78-73	
ஓயத் தீர்வைகள்	32-18	63-23	38-02	6-18	6-76	7-04	6-24	5-53	5-41	..	..	..	
தொகை.	72.77	90.49	68.15	66.06	63.74	60.46	60.31	60.21	54.26	..	..	..	
இதர துறைச் செலவு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
விநியோக வரி	2-29	..	9-11	11-04	11-61	11-34	13-09	13-24	12-90	11-86	12-63	12-67	
இதர வரிக்கும் தீர்வைகளும்—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நாட்டாண்மைக் கழகங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பங்கு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இதர துறைச் செலவு	0-64	45-41	46-27	47-92	48-58	2-36	2-03	2-03	2-51	2-51	2-51	2-51	
முத்திரைத் தாள்	4-72	22-52	12-84	15-33	18-03	20-31	20-84	24-17	27-12	27-37	27-69	26-68	
காட்டுவனம்	40-17	75-70	63-76	64-25	57-75	55-99	61-21	70-43	..	..	..	..	
பத்திரப் பதிவு	29-13	47-78	38-25	38-76	37-45	36-78	37-74	40-20	43-73	45-51	46-61	50-91	
கடன்கள், இதர பொதுப்புகள் மீது	58-54	2,21-71	1,79-13	2,61-80	3,70-85	4,38-55	4,54-97	5,18-23	6,96-03	7,74-96	7,88-58	9,07-31	
வட்டி.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
(சுழிக்கவும்)—	1,07-54	3,96-61	3,34-90	4,05-57	4,95-33	2,83-78	2,20-94	2,41-04	2,68-32	2,99-26	2,85-56	..	
மாற்றப்பட வட்டி.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	

30th June 1962]

சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப் — 49-00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பட்ட நிகரத் தொகை.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
டன் குறைப்பு அல்லது	5-13	1,29-93	49-55	49-56	63-84	73-78	2,85-30	3,22-37	3,84-25	99-71	99-72	1,06-45	
தொகை ஒதுக்கம்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
மூலத்தைக் கணக்கு வைத்துள்ள	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
வானிக் ரீதியான வேலைக்கு வட்டி.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
பாசனம்—சாதாரண வருவாய் நிதியிலிருந்து	39-09	1,19-20	95-07	1,18-38	2,72-00	1,58-31	1,01-03	1,09-02	1,25-08	1,02-72	1,24-50	1,30-95	
செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
பாசன அணைக்கட்டு முதலிய வேலைகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
மாநிலச் சட்டப் பேரவை தேர்தல்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
பொது நிர்வாகம்	2,76-70	6,25-98	6,12-63	4,47-39	4,53-07	4,96-08	5,11-94	5,44-06	5,94-15	6,07-31	6,40-91	6,16-01	
நீதி நிர்வாகம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
நிறைவேற்றங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
காவல்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
பலவகைத் துறைகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
துறைமுகங்களும், கப்பலுக்கு வழி காட்டலும்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	

* இந்த வருவாய் 1949-50 முதல் மொட்டார் நீர் வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களிலிருந்து வருவாய் என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† யூனியன் ஆயத் தீர்வைகள் என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‡ இந்தத் தகவல்கள் சம்பந்தப்பட்ட, யூனியன் அரசாங்கத்தின் பெறும் மானியங்கள் “யூனியன் உதவி மானியங்கள்” என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

§ 1953-54 முதல் வருஷம் வரையிலும் இந்த வருவாய் “பலவகை”, “கிறப்பு வருவாய்” என்ற தலைப்புகளின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

|| “வட்டி” மின்னீது வருவாயாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

** மின்னீது அட்டவணியின் அட்டவணியில் கண்காணகர்கள், இதர நினைக்கிய வருப்பினருக்கும் அளிக்கப்படும் செலவுகளும் செலவுகளும் செலவுகள், —

.. .. 98-14 1,17-77 1,58-15 2,13-41 2,35-94 3,06-28 3,86-79 3,00-52 3,39-62 ..

சென்னை மாநில ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

தலைப்புகள். 1938-39. 1953-54. 1954-55. 1955-56. 1956-57. 1957-58. 1958-59. 1959-60 1960-61. 1961-62. திட்ட மதிப்பீடு. 1962-63.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------

(ரூபாய் லட்சத்திலே)

உ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.

விஞ்ஞானத் துறைகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கல்வி	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மருத்துவம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பொதுச் சுகாதாரம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
விவசாயம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கால்நடைப் பராமரிப்பு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கூட்டுறவு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தொழில்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டமும் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தொழிலும் வேலை வாய்ப்பும்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பலவகை—சமூக அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதன முதலீடு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
வான ஊர்தி	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பொதுப்பணிகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மின்சாரத் திட்டங்களின் மூலதன முதலீட்டின் பேரில் வட்டி.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மின்சாரத் திட்டங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட இதர ரெவின்யூச் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பஞ்ச நிவாரணம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
ஓய்வு உபகாரத் தொகைகள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
வட்டார, அரசியல் ஓய்வு உபகாரத் தொகை	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

[30th June 1962]

30th June 1962]

மலத்தான மன்னர்களுக்கு உபகாரத் தொகை	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கரும்பு பழக்களம்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
எழுது பொருளும் அச்சத் துறையும்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
காட்டு வனம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பலவகை—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
அரசாங்க போக்குவரத்தின்மேல் செலவு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பிற இனங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகை யாக மாற்றுவதில்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பலவகை உதவித் தொகைகளும் ஒதுக்கி வைப்பும்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

திறப்புச் செலவினங்கள்—

வருவாய்க் கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்ட மாநில வானிகத் திட்டங்களின் மீது நிகரச் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பிற இனங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களும், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டமும், தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்.

ரெவின்யூச் சேம நிதிக்கு மாற்றியது

தற்காப்புச் செலவுகள்

பெரு மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
முடிவாக உபரி அல்லது பற்றாக்குறை (உபரி+, -)	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* சென்னை நகர பல போக்குவரத்தின் “வோர்க்கிங்” செலவுகள் 1949-50-லிருந்து 1961-62 வரையுள்ள வரவுகளிலிருந்து கழிக்கப்படுகின்றன.

† முலதனக் கணக்கில் காட்டப்பட்ட செலவினங்களின் விலகம்—

.. 2,54,38 —11,66-50—3,68-74 —5,26-05 76-00 1,18-27 —92-56 77-31 56-38 41-31 37-69

‡ “பலவகைத் துறைகள்” என்பதன்மீது காட்டப்பெற்றுள்ளன.

§ 63-பி.—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் என்பதன்மீது காட்டப்பெற்றுள்ளது.

ஈமலை சாதிமினர்களுக்கான செலவு ரூ. 3,56-19 லட்சம் இதில் அடங்கியுள்ளது.

இணைப்பு II.

1953-54 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் செர்ந்திருக்கிறது. 1956-57 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

மூலதனச் செலவின் விவரம்.

இ. டத்தின் விவரம்.	1946-47- உத்தேசச் செலவு.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.	1963-64.	1964-65.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946-47.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
	உத்தேசச் செலவு.	1946-47.	1946								

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

மேற்பு பவானித் திட்டம்	9,96-00	10,10-59	10-07	16-52	0-83	4-61	—4-95	1-48	10,33-93	3-13	93	2-99
மேட்டேர் வாய்க்கால் திட்டம்	2,67-00	1,40-78	20-56	9-36	7-13	3-31	50	14	1,81-78	3-87	99	3-7
மகலம்புழாத் திட்டம்	4,42-00	3,95-00	28-94	14-79	..	..	..	..	4,38-73	..	..	..
மணிமுத்தூறு திட்டம்	3,98-00	2,90-24	1,01-97	92-43	40-24	14-14	—6-15	—7-50	5,25-37	—12-06	—3-34	—5-28
ஆர்ணியாறு திட்டம்	1,04-00	28-48	45-62	18-34	6-64	88	01	—37	99-60	..	..	..
வாரியாறு திட்டம்	1,00-00	67-07	27-85	4-25	..	..	..	..	99-17	..	..	..
மங்கலம் திட்டம்	88-65	30-77	19-92	8-96	..	..	..	..	59-65	..	..	..
அமராவதித் திட்டம்	2,97-00	52-38	84-45	1,03-80	78-22	14-13	—5-53	—53	3,26-91	..	..	..
வைகைத் தேக்கத் திட்டம்	3,00-00	35-47	48-52	34-55	33-56	10-42	—16-92	28-87	1,82-47	5-21	1-43	—1-93
சாத்தனூர்த் திட்டம்	2,89-00	13-74	68-96	90-40	50-49	14-29	5-23	2-22	2,45-32	—94	1-47	8-2
கிருஷ்ணகிரித் திட்டம்	1,84-00	3-62	37-30	58-33	38-96	18-24	3-53	—31	1,59-67	3-03	1-08	1-65
கட்டி வாய்க்கால் திட்டம்	1,56-85	..	..	1-72	15-34	57-79	98-85	48-67	2,22-27	5-90	7-32	—4-33
சுன்னம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம்	1,43-43	..	..	1-91	16-09	64-53	86-43	21-95	1,90-91	7-10	8-84	4-11
வீரே தேக்கத் திட்டம்	61-37	..	..	..	3-50	30-03	25-15	1-15	59-83	4-77	—3-03	1-08
மீனக்கரைத் தேக்கத் திட்டம்	49-56	..	..	47	..	..	..	..	47	..	..	..
பரம்பிக்குளம்-ஆவியாறு திட்டம்	30,00-00	..	..	..	..	92	1,51-84	2,73-76	4,26-52	3,76-89	4,39-53	4,52-89

[30th June 1962]

30th June 1962]

தென்பாறு-நீர்வழி 2.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பாலாறு-கிணக்கட்டித் திட்டம்-அபிவிருத்தி	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சாத்தனூர் திட்டம்-நீர்வழி 2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சிறப்பான கிரிய பாசனத் திட்டம்-வேலைகள்-அரி குளச் சீர்திருத்தத் திட்டம் உள்ளது.	..	3,88-94	72-74	55-20	55-29	85-70	1,38-51	1,70-69	9,66-97	1,45-58	1,48-38	1,70-99
மற்ற கிரிய பாசனத் திட்டங்கள் (லாபகரமானவை அல்ல).	..	2,77-24	1-49	3-39	26-15	32-99	46-99	4,77-66	4,35-91	38-25	71-28	..
அவையும் நேரடி, லாபமில்லாதவையும்).	..	18,73-97	..	..	..	..	..	..	18,73-97	..	..	..
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மற்றப்பட்ட பாசனத் திட்டங்கள்.	..	31-47	2-08	2-23	2-66	62	3-74	—29	42-51	2-47	3-71	26
பண்டியாளர்களுக்கும், இயந்திர சாதனங்களுக்கும் பிடித்த வீதங்கள் செலவு.	..	46,38-76	5,70-47	5,16-65	3,64-20	3,57-85	5,51-54	6,13-50	76,23-97	6,01-36	7,22-41	6,83-50
மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

APPENDIX

ஆ. மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக மூலதன முதலீடு.*

மோயாறு நீர்மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பைகாரா நீர் மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மேட்டேர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பாபனாசம் நீர் மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பெரியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சுந்தா நீர்மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சென்னை அனல் மின்சாரத் திட்டம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பிற கிரிய திட்டங்கள்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
ஆந்திரா மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மற்றிய திட்டங்கள்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தார்பாண்டைக் கழகங்களிலிருந்தும், தனி வான்கக் கட்டுக்களிலிருந்தும், மின்சாரத் திட்டங்களை உரிமை பெறுவதற்கு ஈடாகக் கொடுக்க மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல் இந்தச் செலவை மாநில மின்சார போர்டு செய்கிறது.

† இப்போதைய சென்னை மாநிலத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

[30th June 1962]

இணைப்பு-III.

கடன் நிலையைக் காட்டும் பட்டியல் (i) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1961-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குமுன் பெற்ற கடன்கள்.

செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டும்.	1952-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—முதல் இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33,54	80	-28	-10
செப்டம்பர் 1938 ..	1953-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,51,29	15,20	-48	-27
ஜூன் 1939 ..	1959-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50,00	1,23,96	1,23,96	-81
செப்டம்பர் 1942 ..	1955-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25,00	1,23,25	-15	-02
செப்டம்பர் 1943 ..	1956-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25,10	1,25,10	3,12	-09
ஆகஸ்ட் 1944 ..	1958-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10,00	1,07,95	1,07,92	-18
செப்டம்பர் 1945 ..	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00,00	2,78,44	2,78,44	-05
செப்டம்பர் 1946 ..	1961-ம் ஆண்டு 2½ சத வீதக் கடன்.	4,09,30	3,81,77	3,81,77	3,81,77
ஜூலை 1950 ..	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39,75	4,38,25	4,38,25	1,44
செப்டம்பர் 1951 ..	1962-ம் ஆண்டு 3½ சத வீதக் கடன்.	3,01,49	3,01,49	3,01,49	3,01,49
ஆகஸ்ட் 1952 ..	1964-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24,81	5,24,81	5,24,81	5,24,81
ஜூலை 1953 ..	1963-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33,71	16,33,71	10,33,71	10,33,71
மொத்தம்—அ. ..		39,03,99	34,54,73	31,94,38	22,44,74

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1961-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

ஆகஸ்ட் 1955 ..	1967-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47,17	10,47,17	10,47,17
செப்டம்பர் 1956 ..	1968-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83,56	13,83,56	13,83,56
மொத்தம்—ஆ. ..		24,30,73	24,30,73	24,30,73

[30th June 1962]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1961-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

ஜூலை 1958 ..	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்.	5,55,57	5,55,57
ஆகஸ்ட் 1959 ..	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன் ..	8,72,75	8,72,75
ஆகஸ்ட் 1960 ..	1969-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன் ..	12,20,72	12,20,72
செப்டம்பர் 1961 ..	1972-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	10,43,51	10,43,51

(ii) நிலையான சிறப்புக் கடன்கள்.

(அ) 1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள் ..	1,33,000
(ஆ) 1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள் ..	10,500
(இ) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத வைப்புத் தொகை ..	41,770
(ஈ) 4 சத வீதத்தில் பெறப்பட்ட வைப்புத் தொகை (இப்போது இத்தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவமனைக்குக் காப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது) ..	66,878
மொத்தம்—(ii) ..	2,52,148
	அல்லது 2,52 லட்சம்.

சுருக்கம்

(மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன்களும் திரும்பப் பெறமுடியாத விசேஷக் கடன்களும்.)

(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு ..	12,07,58
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு ..	19,78,61
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள் ..	26,49,04
(4) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு ..	58,35,93
(5) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1961-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு ..	55,17
(6) மக்கள் தொகை வீதாச்சாரத்தில் திரும்பப் பெற முடியாத கடன்கள் விஷயமாக நமது பங்கு ..	58,90,40
(7) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், திரும்பப் பெற முடியாத விசேஷக் கடன்கள் இவை காரணமாக 1961 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று மொத்தப் பொறுப்பு ..	1,29
	58,91,69

[30th June 1962]

மத்திய அரசினரிடமிருந்தும் சுயேச்சையான அதிகார சபைகளிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1961 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று செல்லாகாமல் உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை.

(1956 நவம்பர் 1-ந் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள், மக்கள்தொகை வீதாச்சாரப்படி சீரமைத்துத் தமிழ் நாட்டின் தற்காலிகப் பங்கைக் குறிக்கிறது).

அ. தமிழ்நாடு அரசினர் பெற்றுள்ள கடன்கள்.

1961 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்த செல்லாகாக் கடன்களில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.	
(1)	(2)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்	1,34.42
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1953 செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	21,41.67
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	18,99.83
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1961 மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில்	85,03.46
மொத்தம்—அ.	1,28,79.38

ஆ. முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில அரசினர் எழுப்பிய கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடனில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.	
(1)	(2)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
சுயாட்சிக்கு முந்திய கடன்	1.59
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	83.21
மொத்தம்—ஆ.	84.80

இ. சுயேச்சை அதிகார சபைகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடன்கள் (1961 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்தபடி).

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
தேசிய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி—உட்குச்சு சபை	37.02
இந்திய ரிசர்வ் பாங்கிற்குச் சேர்ந்த தேசிய விவசாயக் கடன் (நீண்ட கால விவகார) நிதியிலிருந்து கடன்கள்	2,27.50
அநில இந்தியக் கதர்-சிராமத் தொழில்கள் கமிஷன்	1,37.60
இந்திய ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்	1,90.92
மொத்தம்—இ.	5,93.04
பெரு மொத்தம்—அ + ஆ + இ.	1,33,87.82

[30th June 1962]

பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினரிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள். 1961 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுள்ளபடி செல்லாகாக் கடன்கள் இவை பற்றிய சுருக்கம்

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1961 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்த செல்லாகாக் கடன்கள்.

(1)	(2)
கடன்கள்.	ரூ.
1 சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	1,34,42,134
2 கொச்சித் துறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்	1,59,396
3 கைத்தறி, கதர்த் தொழிலிலிருந்திக்கான கடன்கள்	2,46,00,224
4 ஹாஸ்டல் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்	53,38,899
5 சிராம, குடிசைத் தொழிலிலிருந்திக்கான கடன்கள்	3,83,496
6 உதவித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கான (தொட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட) கடன்கள்	56,97,053
7 (மின்) சக்தி வசதிகள் விஸ்தரிப்புக்கான கடன்கள்	3,14,23,380
8 சிறு சேமிப்பு வசூல்களைப் பங்கிட்டு திட்டத்தின் கீழ்க் கடன்கள்	11,64,99,476
9 சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள்	2,36,68,682
10 அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	5,25,11,855
11 சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	3,47,66,338
12 தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின் கீழ்க் கடன்கள்	40,76,196
13 தொழில் துட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை காரணமாகக் கடன்கள்—சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம், சிராம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க் கிணறுத் திட்டம்	80,06,175
14 பால்பண்ணை அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	77,034
15 கோழிப் பண்ணை அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	14,083
16 காட்டுவள, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களிற்கான கடன்கள்	1,10,01,377
17 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் வீட்டு வசதியுள்ள காலனிகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்	17,03,313
18 குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்	2,45,21,336
19 தேசிய நீர் வழங்கல்—ககாதாரத் திட்டங்களின் கீழ்க் கடன்கள்	2,15,33,812
20 பலவகை அபிவிருத்திக் காரியங்களுக்கான கடன்கள்	44,88,33,164
21 பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்	3,91,83,819
22 பற்றுக் குறைப் பகுதிகளில் நிலையான அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டங்களுக்காகக் கடன்கள்	4,23,66,000
23 பொலீஸ் வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிக்கும் பொருட்டுக் கடன்கள்	1,70,63,880
24 கூட்டுறவு அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு (மூல) உட்பட) உட்பட	37,99,877

APPENDIX

[30th June 1962]

தொடர் எண், கடன் விவரம்.

1961 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்றிருந்த
செல்லாகக்
கடன்கள்.

(1)

(2)

கடன்கள்—தொடர்ச்சி.

25. சிறிய துறை முகங்கள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	20,33,929
26. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்	91,91,919.
27. புயல் நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்	1,84,25,019
28. சேரி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கான கடன்	55,60,821
29. கைப்பணிகள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	8,74,249
30. பட்டுத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான கடன்	2,16,000
31. மாநில அரசாங்கத்தின் குறைந்த வருமானம் பெறும் ஊழியர்களுக்கு உதவி வதற்கான கடன்	33,43,778
32. தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	3,21,838
33. கமிசு தயாரிப்புத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான கடன்	7,21,849.
34. பருத்தி அபிவிருத்தி விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ்க் கடன்	26,21,750
35. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	8,981
36. மத்திய அரசினர் ஊக்குவிக்கும், மத்திய அரசினர் உதவி பெறும் மருத்துவ-பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான கடன்	2,96,08,241
37. மாநில அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான (விவசாயம் முதலியன) கடன்	3,64,04,399
38. கைத் தரிகளை விசைத் தரிகளாக மாற்றுவதற்கான கடன்	6,002
39. நில ஆர்ஜித-அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான கடன்	23,82,500
40. ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு வழங்கிய வழி-வகை முன்பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில்	13,47,46,628
41. கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் குந்தாத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள்—சாதனங்கள் லிலே குறித்த கடன்	9,31,91,286
42. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	14,00,000
43. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்	6,92,000
44. பதப்படுத்துதல்-பாதுகாக்கும் யந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்	7,608
45. மெடிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்	5,26,746
46. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்காக அகில இந்திய அதிகாரிகளுக்குக் கடன்	5,00,000
47. சென்னைப் பால் வழங்கு திட்டத்திற்கான கடன்—நியூஜிலாந்து உதவி	11,38,984
48. கால்நடை பராமரிப்பு, பால் பண்ணை, வளம் ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்	18,29,562
பெரு மொத்தம்	1,27,64,18,086

APPENDIX
XIV

கடன் செலவுகள் 1961-62, 1962-63

கணக்குகள் (1960-61). (2) திருத்த மதிப்பீடு (1961-62). (3) திருத்த மதிப்பீடு (1962-63). (4)
(ரூபாய் லட்சத்திலே.)

வட்டி—			
பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களுக்கான வட்டி (நிகரம்)	2,14-00	2,52-40(a)	2,69-15 (3)
கடனில் தள்ளுபடி	3-05	2-60	
இந்திய ரிசர்வ் பாங்க் கொடுத்த வழிவகை முன் பணத்தின் மீது வட்டி		0-60	5-00(e)
புதிய கடன் எழுப்புதல் முதலியவற்றிற்கான செலவு	2-46	2-84	31-60(க)
இந்திய அரசாங்கம் கொடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி	4,00-21	4,59-50	5,17-00(e)
சுயாட்சி ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான வட்டி	7-30	11-95	19-07
வருங்கால சேமிப்பு நிதிக்கான வட்டி	30-57	37-43	37-58
தேயமான சேமித்தி, இதர வட்டி பெறும் வைப்புத் தொகை களுக்கான வட்டி	38-44	21-35	28-01
மொத்தம்—அ	6,96-03	7,88-57	8,07-31
ஆ. தமிழகம்—இதர தலைப்புகளுக்கு மாற்றப்பட்ட மூலதனச் செலவுகளுக்கான வட்டி	2,68-32	2,85-55	↑
நிகர மொத்தம்—அ.—ஆ.	4,27-71	5,03-02	9,07-31
இ. கடன் கரைப்பு நிதி—			
பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களின் கடன் தேயமான நிதிக்கு உதவித் தொகை	69-41	84-58	1,00-12(f)
பொது கடன் கரைப்பு நிதிக்கு உதவித் தொகை	3,14-84	15-14	6-33(g)
மொத்தம்—இ.	3,84-25	99-72	1,06-45
பெரு மொத்தம்—கடன் செலவுகள் (நிகரம்)	8,11-96	6,02-74	10,13-76

ஆறிப்பு.—(a) 1961-62-ல் எழுப்பிய புதிய கடனுக்கான பாதி ஆண்டு வட்டி இதில் அடங்குகிறது.
(b) 1961-62-ல் எழுப்பிய புதிய கடனுக்கான முழு ஆண்டு வட்டி குறித்து ஒதுக்கிய கூடுதல் தொகை, கடன் முழுவதும் இருப்பிக் கொடுக்கப்படுவதனால் வட்டி குறைந்து போவதன் காரணமாக, ஒரளவு ஈடுகட்டப்படுகிறது.
(c) ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பெறக்கூடிய குறுகிய காலக் கடன்களுக்கான வட்டிச் செலவு குறித்து ஒதுக்கிய மொத்தத் தொகை.
(d) 1962-63-ல் பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பும் கடன் சம்பந்தமான செலவுகளுக்கான ஒதுக்கியுள்ள மொத்தத் தொகையாக ரூ. 30 லட்சம் இதில் அடங்குகிறது.
(e) 1962-63-ல் கிடைக்கும் கடன்களுக்காகக் கொடுக்கத்தக்க கூடுதல் வட்டி அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகும்.
(f) நடைமுறை ஆண்டில் எழுப்பிய கடனுக்கு கூடுதல் தொகை ஒதுக்கியதனால் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது.
(g) கெடு முடிவடையும் கடன்களுக்கான கடன் கரைப்பு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படவில்லை. எனவே 1962-63 திட்டம்தொடர் குறைந்துள்ளது.
↑ XVI—கடன் எல்லை மேல் வரவியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
C. 26—10

[30th June 1962]

இணைப்பு IV.

[மேற்கொண்ட விவரங்களுக்கு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துணை வெளியீட்டைப் பார்க்கவும்.]

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சென்னை மாநில வேலைத் திட்டங்களின் செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை.

முகிய அபிவிருத்தித் தலைப்புகள்.	மொத்த நிதி ஒதுக்கம் (1961-66).	திட்ட மதிப்பீடு (1961-62).	திருத்த மதிப்பீடு (1961-62).	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியை) (1962-63).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
I. வேளாண்மையும், சமுதாய வளர்ச்சியும்—				
வேளாண்மை உற்பத்தி	9,66	1,39	1,28	1,89
நில அபிவிருத்தி	1,01	15	30	22
சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்	1,280	2,74	2,28	3,12
கால்நடைப் பராமரிப்பு	3,52	46	41	70
பால் பண்ணையும், பால் வழங்கலும்	2,75	98	1,09	97
மீன் வளம்	2,22	33	51	55
காட்டு வளம்	2,12	29	38	42
மண்வளப் பாதுகாப்பு	2,50	44	44	52
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்	40	6	1	8
விற்பனையும் கிடங்கு வசதியும்	20,47	3,86	4,41	4,86
கூட்டுறவு	4,71	97	1,02	1,09
மொத்தம்—I	62,16	1,147	12,03	14,42
II. பாசனமும், மின்சக்தியும்—				
பாசனம்	27,42	4,14	5,06	5,15
மின்சாரத் திட்டங்கள்	1,00,19	15,51	18,20	18,50
மொத்தம்—II	1,27,61	19,65	23,26	23,65
III. தொழில்கள்—				
பெரிய அளவு, நடுத்தரத் தொழில்கள்	3,33	9	18	12
சுதந்திறிகள்	8,00	1,55	1,74	1,58
சிறிய அளவுத் தொழில்கள்	8,00	2,02	1,37	2,17
தொழில் பேட்டைகள்	3,20			
கைப்பணிகள்	60	12	7	11
கயிற்றுத் தொழில்	15	3	3	3
பட்டுத் தொழில்	13	3	3	4
கதர்-கிராமத் தொழில்கள்	8			3
மொத்தம்—III	23,51	3,84	3,43	4,08

30th June 1962]

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சென்னை மாநில வேலைத் திட்டங்களின் செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

முகிய அபிவிருத்தித் தலைப்புகள்.	மொத்த நிதி ஒதுக்கம் (1961-66).	திட்ட மதிப்பீடு (1961-62).	திருத்த மதிப்பீடு (1961-62).	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியை) (1962-63).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
IV. போக்கு வரத்தும், செய்தித் தொடர்பும்—				
சாலைகள்	11,00	1,87	1,61	2,06
உல்லாசப் பயணம்	25	2	1	6
மொத்தம்—IV	11,25	1,89	1,62	2,11
V. கல்வி—				
கல்வி	25,43	2,31	2,31	3,96
கலாசார நடவடிக்கை	21			3
தொழில் நுட்பக் கல்வி	6,52	1,19	67	1,20
மொத்தம்—V	32,16	3,50	2,98	5,19
VI. சுகாதாரம்—				
தண்ணீர் வழங்கல், வடிகால்—சென்னை மாநகராட்சி மன்றம்	2,00	92	1,10	1,00
நகரப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	7,50	1,47	1,20	1,41
கிராமப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	1,50	40	16	14
மற்றச் சுகாதாரத் திட்டங்கள்	10,50	2,80	2,75	2,75
மொத்தம்—VI	21,50	5,39	5,21	5,30
VII. மின் துறை வகுப்பினர் துறை—				
மின் துறை	3,96	57	58	71
VIII. சுகாதாரம்				
சுகாதாரம்	53	8		3
IX. தொழிலாளர் நலம்				
தொழிலாளர் நலம்	1,38	20	10	36
X. கட்டிட வசதியும், நகர அபிவிருத்தியும்				
கட்டிட வசதியும், நகர அபிவிருத்தியும்	7,00	1,21	1,17	1,42
XI. புள்ளி விவரம்				
புள்ளி விவரம்	84	4	4	4
XII. பல்வகை				
பல்வகை	35	8	5	6
மொத்தம்	3,96,59	47,87	50,88	57,27

[30th June 1962]

Speech of Sri M. Bhaktavatsalam, Finance Minister, presenting the Budget for 1962-63 to the Madras Legislature on 30th June 1962.

Introductory.

Sir,

I rise to present the Budget for 1962-63. Honourable Members are aware that an interim Budget for the current year was presented to the old Legislature in December last and a Vote on Account was obtained to cover the expenditure of the Government during the first four months of the year. That Budget has been recast in the light of the fuller data now available in regard to trends of receipts and expenditure and so as to reflect the new programmes and policies of the present Government.

2. A comparison of the figures of revenue and expenditure as embodied in the Interim Budget and the Budget now before us will reveal an increase in revenue from Rs. 92.71 crores to Rs. 106.50 crores and an increase in expenditure from Rs. 99.67 crores to Rs. 116.01 crores. In drawing conclusions based on these figures, however, a word of caution is necessary. The present Budget is based on the revised classification of accounts introduced by the Government of India. Apart from certain significant changes in nomenclature, under the present revised classification the interest paid by commercial departments is shown as receipts instead of as deduction of expenditure as hitherto. Likewise, working expenses on irrigation and commercial departments are shown on the expenditure side instead of as deduct entries on the receipts side. The revised procedure does, therefore, tend to inflate the figures both of revenue and expenditure. In judging the trends of receipts and expenditure, the purely notional increase of about Rs. 8 crores each on either side due to revised classification should be set off. Even after making such allowance, it is, however, clear that both revenue and expenditure are now larger than anticipated at the time of presentation of the Interim Budget. This buoyancy, alike in revenues and expenditure, is traceable to the forces at work in our economy due to the implementation of the Third Five-Year Plan. The increase in revenue is under heads such as General Sales-tax, Central Sales-tax, Motor Spirit tax and Taxes on vehicles and is in a measure an indicator of the increased economic activity all round under the stimulus of the Third Five-Year Plan. The increase in our expenditure is even more directly relatable to the Plan. The significant increases in expenditure have been under heads, such as "Education", "Medical" and "Agriculture". The Budget figures can, therefore, be properly evaluated only against the background of the State's Third Five-Year Plan, which itself is part of an ambitious national plan aimed at improving the living standards of the people. I therefore turn to a brief review of the progress achieved under different heads of development as an essential preliminary to the consideration of the Budget proposals for the current year.

[30th June 1962]

Agricultural Production.

3. Such a review should begin appropriately with our agricultural developmental programmes, for not only does agricultural production constitute the most important single element in our national income but also provides the basis for industrial expansion. We have reason to feel gratified about the results achieved in the sphere of agricultural production during the first two Five-Year Plans. At the commencement of the First-Five Year Plan, production of foodgrains in Madras was of the order of 38 lakh tons and this had, by the end of the First Plan, increased to 44 lakh tons. During the Second Five-Year Plan period, in spite of an acute scarcity of chemical fertilizers, we achieved an increase of 9 lakh tons, the total production being of the order of 53 lakh tons. We have placed before us a target of 70 lakh tons to be attained by the end of the Third Five-Year Plan and this would entail an additional production of 17 lakh tons. This increased production has to be attained as a result of concerted action under several heads; such as, Irrigation (Major and Minor), Land Development, Supply of Fertilizers and Manures and Improved Seeds.

Chemical fertilizers.

4. Our plans for increased production place heavy reliance on fertilizers and manures, both organic and inorganic. Honourable Members will, therefore, be particularly pleased to hear that during 1961-62, there was appreciable improvement in the availability of the nitrogenous fertilizers like ammonium sulphate, urea, calcium ammonium nitrate, etc. The total quantity of nitrogenous fertilizers applied to the ryots increased from 1.10 to 1.49 lakh tons in terms of ammonium sulphate. The position will improve further when the Neyveli Fertilizer Plant goes into production. There has hitherto been no separate allotment for food crops and non-food crops. From 1962-63, it is proposed to earmark specific quantities of fertilizers for food crops and for each of the main commercial crops like cotton.

Local manurial resources.

5. While looking forward to the increased use of chemical fertilizers, we are at the same time also seeking to develop local manurial resources, as the best results can be achieved only by the use of inorganic manures in conjunction with the organic. The present level of production of manure in the villages should be raised by conserving all the locally available resources and converting them into compost, the farmers being trained in methods of improved compost-making. Out of the 375 blocks in the State, the scheme for development of local manurial resources was in operation in 202 blocks in 1961-62. It is proposed to extend the scheme to 51 blocks during 1962-63. Honourable Members will be pleased to note that during 1961-62, the production of rural compost increased by nearly 12.75 lakh tons.

[30th June 1962]

Improved seeds.

6. We are also making steady progress in the distribution of improved seeds on the basis of production of primary seeds in State Seed Farms and their multiplication at the secondary stage at the village level in close association with the Village Panchayats. We had 136 State Seed Farms functioning at the end of 1961-62 and the teething troubles of these seed farms which were organised in the face of heavy odds may now be said to be over. Though the State Seed Farms are not to be looked upon as commercial propositions, it is encouraging to note that 87 of these farms have shown profit during 1961-62. A system of multiplication and distribution of improved seeds through Grama Sahayaks selected by the Panchayats was initiated in the first two batches of Panchayat Unions during 1961-62 and will be extended to the third batch of the Panchayat Unions during 1962-63. The total quantity of seeds distributed during 1961-62 has increased by more than 2,500 tons and this is a measure of the interest which the new democratic bodies have taken in agricultural production programmes. We are, however, yet to ensure that all the improved seeds produced in the village is conserved and released to the ryots at the commencement of the sowing season. The problems of storage and credit involved in this process can be successfully tackled only if we are able to associate the co-operative credit societies fully with the implementation of the programme. The Government are now addressing themselves to this problem and would welcome suggestions from the Honourable Members.

Improved implements.

7. Increase of agricultural production calls for not only fertilizers and improved seeds but also improved implements. A new scheme for supply of improved implements to ryots was taken up during 1961-62. In spite of the rather late start, 22,875 improved ploughs had been supplied by the end of the financial year. This number will be increased to 140,000 during 1962-63.

Commercial crops.

8. While increase in food production is a matter of vital concern to us, equal importance has to be attached to increased production of commercial crops like cotton and oil-seeds. To meet the shortage of cotton, especially the long staple cotton needed for textile industries, an integrated cotton development scheme will be implemented in the State during the current year bringing both the extension work and seed multiplication work under unified control. It is also proposed to concentrate attention on the extension of the cotton cultivation in rice fallows during the off-season in the districts of Tiruchirappalli, Thanjavur, South Arcot, North Arcot and Chingleput districts. Loans would be given to ryots for purchase of fertilizers and pesticides made available at concessional rates for stepping up production of long staple cotton.

9. The groundnut crop occupies an important place in the agricultural economy of quite a few districts in the State and as a part of the larger scheme of stepping up of additional production of oil

30th June 1962]

seeds, it is proposed to introduce a package programme in respect of groundnut crop in Kurinchipadi and Panruti blocks in South Arcot district with the objective of increasing production by 40 per cent.

10. If we are to succeed in our long-term objective of raising the living standards of our rural population, we should also seek to diversify our agriculture and introduce new crops and lines of production with potentialities for growth. Cocoa is one such crop which it is possible to grow in parts of the State. We propose to begin with plantations of criollo variety on a pilot scale in Kanyakumari, Tirunelveli and Madurai districts and an initial provision of Rs. 1 lakh has been made in the Plan for the Third Plan period. If our efforts prove successful, it should be possible not merely to meet our domestic needs but also secure a surplus for export.

Agricultural Research.

11. Long-term improvements in agriculture are closely linked with intensified research. Three of the existing research stations at Aduthurai, Tindivanam and Koilpatti have been upgraded to the status of full-fledged regional research stations for tackling all problems connected with the major crops of the region. Honourable Members are aware that in 1961-62, we opened six agricultural schools in the districts of Tirunelveli, Ramanathapuram, Coimbatore, Thanjavur, North Arcot and South Arcot for imparting technical training to farmers in these districts in improved methods of scientific agriculture. These schools are working satisfactorily and will be continued. We also now propose to open six additional schools in the remaining districts. With a view to effecting improvement in cultural, manurial and plantation practices adopted for cultivation of banana a research centre is being established in the Lower Palnis of Madurai district. Steps are being taken to select suitable lands for the purpose and the centre will start functioning soon.

12. To give advice to farmers on application of fertilizers based on soil tests, two soil testing laboratories were set up at Coimbatore and Aduthurai in 1960-61. In view of the increased demands for services of these two centres, it has been proposed to establish two more laboratories of this kind, one at Cuddalore and the other at Koilpatti. A seed testing centre is also proposed to be established at Thanjavur district under the package programme. It is by such intensive research and full utilisation of modern scientific knowledge that our agricultural economy, which has been stagnant for ages can be placed on a sound basis.

13. Honourable Members are aware that in recent years there has been appreciable demand for bulldozers and other equipment for reclamation of lands. The Agricultural Department's fleet was unable to meet all these demands. The House will be glad to know that during 1961-62, we procured seven Russian and eight American bulldozer units and that the departmental fleet together

[30th June 1962]

with these units would be able to execute land reclamation schemes with greater expedition. During the current year, we expect to receive 14 more units for which orders have been placed already.

Soil conservation.

14. While concentrating attention on stepping up yields in agriculture, we have not overlooked the long-term problems like soil conservation which have an important bearing on agricultural production. The allotment for Soil Conservation in the Third Five-Year Plan is Rs. 250 lakhs. During 1961-62, an area of 71,052 acres in the plains and 3,595 acres in the hills was tackled and during 1962-63, we propose to cover an area of 75,000 acres in the plains and 2,000 acres in the hills.

15. If the soil conservation schemes are to make more rapid progress and the improved agronomic practices associated with soil conservation are to secure wider acceptance, it is necessary to get peoples' organisations like Panchayats and Panchayat Unions interested in the programme and to implement the programme largely through their agencies. Government have, therefore, as a first step, entrusted the execution of soil conservation programmes to Panchayat Unions in three selected blocks each in Coimbatore and in Salem districts. Soil conservation measures will be undertaken in an extent of 7,500 acres in each block. Three-fourths of the expenditure will be met by Government as a grant while the balance will be advanced to the beneficiaries as loan repayable in five years. The reports available so far indicate that the programme has got off to a good start. These soil conservation works, which will be carried out mostly during the off-season, will help ensure fuller utilisation of the idle man-power in rural areas. Government would welcome suggestions from hon. Members from these areas in regard to the working of the scheme.

Irrigation Schemes: Major and Medium.

16. Our irrigation schemes are being implemented with the usual vigor. Honourable Members may have heard of complaints elsewhere of failure to utilise the irrigation potential created. Our ryots have however, not been slow in utilising the irrigation facilities made available. Out of the targetted area of 2.92 lakhs of acres for irrigation during the Second Plan period, 2.62 lakhs of acres have been brought under cultivation thus indicating a very high degree of exploitation of the irrigation potential created. The Parambikulam-Aliyar Project—the biggest irrigation project now under execution—is in good progress and with the completion of Aliyar dam—the first in a chain of dams to be constructed under the project—, water is expected to be let down by the middle of October 1962 for irrigation over an area of 10,000 acres in Pollachi taluk. The execution of canal works is in progress simultaneously with the headworks and there will, therefore, be no time lag in utilisation of the irrigation facilities created. Hon. Members of the House will be glad to learn that a provision

30th June 1962]

of Rs. 453 lakhs has been made for this project for the current year. The Government have also decided to take up the following seven medium irrigation projects for execution during the Third Five-Year Plan:—

Name of the scheme.	Total cost.
	(RS. IN LAKHS.)
Improvements to the Palar Anicut and Channels	48.10
Sathanur (Stage II)	55.00
Chittar Pattanamkal Scheme	272.00
Modernisation of Vaigai Channels	263.00
Gomuki Nadhi Scheme	87.00
Manjalar Scheme	65.80
Manimukthanadhi Scheme	88.00

Besides these, the formal approval of the Planning Commission is also being sought for the inclusion of Ramanadhi Scheme (Rs. 18 lakhs) and Gatana Reservoir Project (Rs. 89 lakhs).

Minor irrigation.

17. Considerable importance has been given also to minor irrigation in the current year's Budget. The new well subsidy scheme which was hitherto implemented only in non-block areas will be extended to all areas of the State and a provision of Rs. 74 lakhs has been made for the scheme. We are also pressing on with schemes for the sinking of artesian and sub-artesian wells in an attempt to tap underground water resources in areas where there are no surface irrigation facilities. A provision of Rs. 94 lakhs has been made in the Third Plan for the scheme. We have now decided to increase the target for sub-artesian wells to 500 a year. Loans up to a maximum of Rs. 6,000 per well will be provided with a subsidy of 10 per cent subject to a maximum of Rs. 500 in each case. The scheme for grant of loans not exceeding Rs. 3,000 for sinking filter-point wells is also being continued and we have targetted for 400 filter-point wells in 1962-63. We have also drawn up a scheme for the sinking of tube wells at State cost and charging water-rates from ryots who utilise the water for irrigation. It is proposed to sink 150 such tube wells during the Third Plan period.

18. The Special Minor Irrigation Programme, aimed at improving irrigation tanks and channels, is being implemented with zeal and a provision of Rs. 171 lakhs has been made in the current year. The Government are aware of the further large possibilities under minor irrigation and every effort will be made to implement the programme. Apart from all these Government-sponsored schemes of irrigation, the installation of electric pumps for irrigation by the ryots themselves is also making remarkable progress. At the beginning of the First Plan period, we had only 14,626 agricultural pump-sets connected to power and it is a

[30th June 1962]

measure of the significant advance in agricultural production we have made that the number of pumpsets has now increased to nearly 1.4 lakhs or nearly ten times over a period of ten years. We lead the rest of India in the harnessing of power for agricultural purposes.

Animal Husbandry.

19. We also continue to pay adequate attention to the implementation of schemes for improvement of livestock. The dairy farm at Ootacamund has been taken over from the municipality and we have plans for development of the Jersey breed of cattle in this farm. A provision of Rs. 2.55 lakhs has been made for the purpose in 1962-63. We have now five livestock farms in Hosur, Pudukottai, Chettinad, Ootacamund and Orathanad and we propose in the current year to open another livestock farm in Tirunelveli district. We have also recognised the need for stepping up facilities for treatment of cattle and are now working towards the ideal of one Veterinary Dispensary for each block. We had sanctioned the establishment of 25 Veterinary Dispensaries in 1961-62 and in 1962-63 have programmed to start 30 such Veterinary Dispensaries. The most important of our Animal Husbandry Schemes is the Key Village Scheme aimed at all round development of cattle by adoption of scientific methods of feeding, breeding, management and disease control. This scheme will be further expanded and intensified. Six Key Village blocks have been sanctioned during the year. We have in recent years also taken up schemes for development of poultry on a large scale with a view to assure a more balanced diet for our people. Five poultry extension centres had been opened during 1961-62 and during the current year provision has been made for the establishment of four more centres.

Forests.

20. In any pattern of rational land use and management, forestry must be accorded its due importance. With the reorganisation of the State, our forest resources have dwindled and we have now only 17 per cent of the land under forests against the all-India optimum of 33 per cent. Emphasis has, therefore, been laid in the Third Five-Year Plan on the extension of forest areas in the State at a cost of Rs. 2.12 lakhs and about four lakhs of acres are expected to be added to the forest area during the Third Plan period. In this process of expansion, we are also striving to meet, to some extent, the increasing public demand for fuel and the needs of our growing industries for raw materials. The Government have felt for some time now that efforts should be made to meet the fuel problem of the Madras City and that to this end special plantations of quick growing fuel species should be undertaken in the waste lands within economic distance from the City. Any such programme for meeting the growing needs of the State for fuel can naturally be implemented only over a period of years and the Government propose to make a beginning this year with undertaking plantation of quick growing fuel species

[30th June 1962]

like Eucalyptus Hybrid over an area of nearly 2,000 acres in Chingleput, North Arcot and South Arcot forest divisions. Hon. Members will be glad to know that a provision of Rs. 2.83 lakhs has been made for this purpose in the current Budget. Some of our large industries such as the Paper Industry, Rayon Industry and Tanning Industry need forest produce like bluegum and wattle for their raw materials. During the Plan period, we propose to raise these plantations over an area of 20,000 acres in the Nilgiris and Upper Palnis. During 1961-62, 3,825 and 642 acres were covered and for the current year we have programmed to raise another 4,423 acres at a cost of Rs. 2.47 lakhs. Bamboo is also a valuable raw material for the paper industry and during the current year, we propose to raise it over an area of 1,040 acres.

Fisheries.

21. With a long coast line and a number of inland water sources, there are possibilities for development of fisheries in our State. We are continuing our efforts to organise a fishing industry on modern and scientific lines and to raise the economic development of the fishermen by stepping up production of fish. We have programmed to build 70 mechanised boats during the year 1962-63 and to supply 28,000 pounds of nylon twine for distribution among the fishermen. We are also seeking to develop fishing harbours and provide landing facilities at suitable river mouths. Under this scheme, the port of Cuddalore has been taken up and most of the construction has been completed. The site for the development of a fishing harbour at Nagapattinam Port has been purchased recently, while model studies on the Rayapuram harbour have almost been completed and preliminary estimates have been prepared. During 1962-63, preliminary steps are proposed to be taken for the provision of fishing harbours at Colachel and Tuticorin. It is necessary also to promote a greater awareness among the public of the importance of fisheries in our national economy and to this end it is proposed to set up an Aquarium-cum-Research Centre at Madras at a cost of Rs. 11 lakhs out of which a provision of Rs. 2 lakhs has been made in this Budget. This will mark the fulfilment of one of the longstanding demands of the public of the City.

Panchayat development.

22. The various schemes I have outlined for development of agriculture, animal husbandry and fisheries are part of Government's measures to raise the level of the rural economy. If this objective is to be realised, people at the local level will have to assume responsibility in an increasing measure for the drawing up and implementation of schemes of development. It is with this end in view that we have formed Panchayats and Panchayat Unions and made over larger powers and resources to them. Honourable Members will be pleased to hear that these democratic institutions, which have been at work for over one year now, have already displayed drive and energy in pushing through schemes of local

[30th June 1962]

development in their areas. They have evinced particularly keen interest in the provision of basic amenities in the villages, such as, water-supply, link roads and school buildings and on these works of local utility, a Government grant of nearly Rs. 3 crores has been spent during the last year. Adequate provision has been made in the current year's Budget for these works and we have no doubt that the funds made available will be effectively utilized by the Panchayat Unions. They have displayed imagination and vision in mobilising local resources in the shape of voluntary contributions. They have also shown considerable realism and political courage in raising resources from the people by way of additional taxation for implementing the schemes of development.

23. We have entrusted the Panchayat Unions also with the responsibility for implementing agricultural plans in their respective areas and in order to enable them to discharge the responsibility satisfactorily, we have made available a grant of Rs. 2 lakhs for the Third Five-Year Plan period to each of the Panchayat Unions. They have a large measure of freedom in planning within this provision with due regard to local conditions. I have no doubt that this association of the people with implementation of the plans will ensure the success of our efforts in this crucial field of agricultural production. It is only by this process of decentralised planning and execution, that we can create among the people a livelier sense of participation in our national plans.

Co-operation.

24. The other democratic agency at the village level which can play an important part in the economic development of the rural areas is the co-operative. On this front too, we have been making steady progress. All the villages are now covered with Co-operative Societies and 62 per cent of the rural population has been brought within its scope. Co-operative credit is progressively becoming a significant element in our rural economy and during 1961-62 the co-operative credit societies had disbursed Rs. 31.47 crores as loans to agriculturists. The performance of the Co-operatives was thus substantially in excess of the target of Rs. 28 crores for the year. Honourable Members are already aware of the Full Finance Scheme working in this State. Under this scheme, an attempt is made to meet all the credit requirements of the agriculturists through the co-operative agency. This scheme is proposed to be extended in the current year to fifty-six more blocks so as to cover all the first batch of Panchayat Unions. We are also trying to extend the benefits of Co-operative credit to small landholders and tenants who had hitherto not reaped the full benefits of cheap co-operative credit. An impressive beginning has been made in the intensive agricultural development areas in Thanjavur district, where credit is now provided to agriculturists on the basis of agricultural production plans. Of the nearly 26,000 members granted loans under the scheme, 8,920 beneficiaries were tenants and 5,269 were owners-cum-tenants. We should further enlarge the scope of the Co-operative credit so as to cover all agricultural producers, whether owners or tenants,

[30th June 1962]

and thus realise the objective of the Rural Credit Survey Committee of linking credit to "credit-worthy purposes rather than credit-worthy persons". Such a process of expansion will, no doubt, carry with it an element of risk and the co-operative societies will expect a measure of assurance against losses. In order to strengthen the reserves of the societies and thus provide them a cushion against unexpected losses in financing the tenant class of agricultural producers, the Government have decided to constitute a Special Bad Debt Reserve Fund to the tune of Rs. 80 lakhs. As a first step, a provision of Rs. 12 lakhs is being made in the current year's Budget. This amount which will be distributed among the societies will also strengthen the confidence of the Reserve Bank of India and other lending institutions and will thus ensure a larger inflow of money into the co-operative movement. The contribution to societies will be at 3 per cent of the additional loans made during the year over those advanced in the previous year and the contribution to the Central Bank will be at 1 per cent of the additional advances provided to the societies. In areas in which the intensive agricultural district programme is implemented, the contribution to the village society will be at 4 per cent and to the Central Bank at 2 per cent.

25. Co-operative farming societies also continued to make headway. During 1961-62, 26 co-operative farming societies were started, financial assistance was given by way of share capital and working capital loans and subsidies for specified purposes. The programme for the current year contemplates the establishment of ten co-operatives in each of the pilot project areas to be established in the districts of Salem, Chingleput and Coimbatore. Besides, nine more Joint Farming Societies are proposed to be formed in the districts of Ramanathapuram, Tirunelveli and Madurai and five Joint Farming Societies in the non-pilot areas.

Industrial Development : Central Sector Projects.

26. The State has also made impressive progress in industrial development, both in public and private sectors. A number of new lines of production have been undertaken and in the process a new entrepreneurial class is emerging which augurs well for the further industrial development of the State. The biggest project in the public sector is, of course, the integrated Neyveli Lignite Project for the exploitation of the extensive lignite deposits (estimated at 2,000 million tons). The lignite will be utilised for the generation of power for production of urea and for the manufacture of carbonised briquettes. The white clay excavated in the process of mining will be purified in a clay washing unit and used for manufacture of ceramic wire, insulators, etc. The clay washing plant has already gone into production and the washed clay is being sold. The erection of plant, machinery and equipment in the first unit of the Power Station has been completed and the 50,000 Kilowatt unit has already had its trial run. In respect of the Fertiliser Plant under erection with Italian collaboration, civil works are in progress and orders have been placed for structurals. A good part of the

[30th June 1962]

equipment has already arrived at the site. As regards the carbonisation and briquetting plant, the structurals have already arrived and the equipment has also started arriving. We have reason to feel gratified with the progress recorded in the current year in the Neyveli Lignite Project.

27. Members are aware that our aim is ultimately to have a steel plant based on the Salem iron ore and Neyveli lignite. Large scale tests have been undertaken on the application of the low-shaft furnace technique to the smelting of Salem iron ore with high temperature coke made from Neyveli lignite. We have sent one of our officers along with an officer from the Neyveli Lignite Corporation to East Germany and Norway to observe the tests and to assist in the preparation of a scheme report on the basis of the results of the tests. The early reports we have received from East Germany have been encouraging and we may reasonably expect that high temperature coke suitable for metallurgical purposes in general and for iron production in the low-shaft furnace in particular can be obtained from Neyveli lignite. We have also received reports on the results of the tests conducted in the National Metallurgical Laboratory, Jamshedpur, on the production of iron from Salem iron ore and Neyveli lignite. These tests have shown that pig-iron suitable for foundry purposes and for steel making could be obtained from these two materials.

28. Other Central sector projects in this State have also made appreciable progress. The Hinduisthan Teleprinters Limited, a company entirely owned by the Government of India, is setting up a factory near Guindy for the manufacture of teleprinters and ancillary equipment. The State Government have provided an extent of 35 acres of land free of cost for the location of the factory. Construction of Buildings is in progress. The Surgical Instruments Project is also being implemented by the Government of India in agreement with the Russian authorities. The factory site and the site for housing colonies have been taken over by the Project authorities and administrative buildings are under erection. The Raw Film Project at Ootacamund for the manufacture of cinema film, photographic films, x-ray films, etc., is being implemented in technical collaboration with a reputed French concern. Government lands measuring 280 acres have been handed over free of cost to the factory and the water requirements of the Project will be met from Sandynallah Reservoir. Buildings are under construction and orders have been placed for plant and machinery. Equipment to the value of Rs. 10 lakhs has been received.

29. Another Central industrial project is the High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli. Out of the 3,050 acres of land required for the factory, 2,450 acres have been acquired and handed over and the site is being prepared. An Indian team has been sent to Czechoslovakia to assist the Czech Experts in preparing the project report for the High Pressure Boiler Project. The preparation of the Project report is expected to be completed by August-September this year.

[30th June 1962]

30. Hon. Members are also aware of the decision of the Government of India for setting up a Defence Industries Project at Avadi. The State Government are acquiring the lands required for the project and are also arranging for water-supply. Government have also constructed a hostel to accommodate 100 artisan trainees to be absorbed in Defence India Project.

31. In assessing the benefits accruing to the State from the implementation of the Third Plan, Honourable Members should thus take into account not only the outlays in the State sector but also the outlays directly made by the Central Government in big projects of the nature outlined above.

State Project.

32. Various Departments of Government, particularly, the Industries and the Public Works Department need large quantities of iron and steel materials for the execution of their schemes which are often held up on account of interruptions in supplies of these materials. The State Government have, therefore, decided to set up during the Third Plan a steel re-rolling mill with a capacity of 20,000 tons in the public sector. An application has been made to the Government of India for the grant of a licence under the Industries Development Regulation Act.

Private Sector.

33. In evaluating our progress in industrialisation, we must take note also of the various industrial units which have been licensed in the private sector. During the last year alone 45 engineering units have been licensed covering manufacture of steels, structurals, machinery, engines, automobile parts, etc. Three undertakings have been licensed for the manufacture of special steels, tool steel, high speed steel, and nichrome steel. A factory has been licensed to manufacture 48,000 tons of electric resistance welded steel tubes. The manufacture of marine diesel engines and engines for industrial and other purposes has been licensed recently. The India Pistons who are now engaged in the manufacture of automobile components and accessories have been granted a licence for substantial expansion of their capacity. Licences have also been granted to two units for the manufacture of pulp and paper-mill machinery and for another unit for the manufacture of rayon grade caustic soda plant and sulphuric acid plant at Madras. A licence has been granted for setting up a factory at Arkonam for the manufacture of ball-bearings and two units have been licensed for the manufacture of machine tools at Hosur and Coimbatore respectively.

34. We have also made appreciable progress in the sphere of chemical industries. The Dhrangadhra Chemicals Limited, and India Cements have been granted licences for the manufacture of Poly-vinyl-chloride. The Dhrangadhra Chemicals have recently been licensed to manufacture Calcium Carbide also.

[30th June 1962]

35. Good progress has been shown by the Seshasayee and Paper Boards, Limited and the Government have assisted them with the supply of their basic raw material, bamboo, at agreed rates. In 1961-62 licences have been issued for two more paper factories. It is hoped that they will also start functioning before the end of the Third Plan period.

36. The South India Viscose, Limited, licensed for production of staple fibre and rayon yarn, has gone into production. The progress made by the Madras Aluminium Company is also encouraging. As Honourable Members are aware, this Company has been licensed for the manufacture of 10,000 tons of aluminium ingots and aluminium alloys utilising the bauxite deposits of the Shevaroy hills. The construction of buildings for the factory in Mettur is in progress. Arrangements have also been made for the import of machinery.

37. Madras is one of the principal salt-producing States in the country with vast scope for starting production of chemicals such as potassium chloride, bromide, etc., from bitterns which are left behind after the salt crystals are separated from the brine. We have recommended two applications for the establishment of marine chemical industries in Vedaranyam in Thanjavur district and the Government of India have since granted licence to one of them. The other one is also likely to be licensed shortly.

38. At the end of the Second Plan period, there were eight sugar factories in the State, five in the private sector and three in the co-operative sector. Licences have been issued for eight new sugar factories, of which three will be in the co-operative sector at Mohanur (Salem district), Kallakurichi (South Arcot district) and Samayanallur (Madurai district). All of them will be established before the end of the Third Plan period. A licence has also been issued for setting up a Central Power Alcohol Plant at Tiruchirappalli with a capacity of 2 million gallons per annum for utilising the molasses produced in the sugar factories.

39. The State Government have been assisting industrialists in the private sector in their plans by using their good offices with the Government of India for grant of licences and also by arranging for supply of power and water which are so vital for industrial development.

40. The Madras Industrial Investment Corporation in which Government hold the bulk of the shares has also assisted the establishment of new large scale industries with grant of long-term loans and during last year the Corporation had sanctioned loans for an aggregate amount of about 1.23 crores. The Corporation has been guaranteeing purchase of machinery on deferred payment terms, and underwriting subscriptions of shares for new industrial undertakings.

41. Government have also recently decided to secure the services of an Industrial advisor for the preparation of project Reports for metallurgical and engineering industries. These

30th June 1962]

reports would be made available free of cost to the prospective industrialists. It is due to the concerted efforts and close collaboration of all the three parties—the Central Government, the State Government and the private entrepreneurs that this State has made such rapid strides in industrialisation in recent years.

Technical Education.

42. One of the major determinants of the pace of industrial expansion in any economy will be the availability of trained manpower and we have therefore devoted adequate attention to programmes of technical education. During the Second Plan period, we had established 2 new Engineering Colleges and 14 Polytechnics enabling a two-fold increase in admissions in degree courses and a three-fold increase in admissions for diploma courses. The programme for expansion of facilities for technical education in the Third Plan period has been fixed with due regard to the additional requirements of manpower in the State and Central Plans. We have also taken into account the needs of the private sector and allowed for migration of a certain number of engineering personnel to the other parts of the country.

43. A regional engineering college with an annual intake of 250 students is to be set up at Tiruchirappalli during the Third Plan period. The Government of India would be spending about 60 lakhs of rupees on this programme, while the State Government would meet the cost of land and recurring expenditure. Steps are being taken to acquire the lands required for the regional engineering college and a provision of Rs. 4 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1962-63.

44. With the setting up of a number of chemical industrial units in the State, the need has also been felt for the establishment of a special centre for training supervisory personnel in fertiliser and other allied industries in private and public sectors. Decisions will soon be taken on the establishment of this centre on the basis of the report of an Expert Committee appointed by the Government. A token provision has been made in the Budget for 1962-63 out of the total estimated cost of Rs. 12 lakhs.

45. The P.S.G. College of Technology at Coimbatore and Alagappa Chettiar's College of Technology at Karaikudi now have polytechnics attached to them. As it is now proposed to step up the intake of students into the degree courses in these two institutions, it is considered necessary to separate the polytechnics from the engineering colleges in these two institutions. Separate polytechnics will be established at these two institutions and a provision of Rs. 2 lakhs has been made in the current year's Budget towards the State Government's share of grants-in-aid payable to these institutions.

46. Technical education is very costly and Government have for some time past felt the need for the framing of a scheme of financial assistance to poor students of more than average abilities

[30th June 1962]

to enable them to meet the cost of these expensive courses of study. Honourable Members are aware how in pursuance of this objective, the Government have recently sanctioned a scheme for grant of loan to children of non-Gazetted Government servants and teachers for prosecution of studies in technical colleges. The Government have now decided that this scheme for sanction of grant of loans should be made applicable to all instead of being confined to non-Gazetted Government servants and teachers. Interest-free loans will be granted to poor students on the basis of personal security, the amounts being repaid by the students after their future earnings on completion of their course of study. I am sure that this scheme will enable students from poor and middle class families to join technical colleges in larger numbers and thus ensure real and effective equality of opportunity for higher education for the different sections of the society.

47. Government have also sanctioned the establishment of a separate Polytechnic for women in Madras City with provision for studies in Electronics, Secretarial Courses, Civil Engineering and Costume-designing and Dress-making.

48. The needs of trained personnel of our rapidly expanding industries cannot be met by engineering colleges and polytechnics alone. We will also need a large number of trained craftsmen. We have therefore programmed to open 14 industrial training institutes in the State for the training of craftsmen during the Third Plan period. During 1961-62, we had established six new industrial institutes at Salem, Katpadi, Ariyalur, Tiruchendur and Pollachi. The institute at Pollachi has since been shifted to Dharapuram. During the current year, we have proposals to establish six more institutes at Chingleput, Coonor, Paramakudi, Madurai, Tiruchirappalli and Dindigul. Besides, we have also undertaken a programme for training of apprentices in industrial establishments. The successful implementation of this scheme depends upon the active co-operation of the industrialists and I hope that in the general interests of the industrial development of the country, they will assist us in implementing the apprenticeship training programme in a big way. The Apprenticeship Act of 1961 also makes it obligatory on the part of industrial establishments to train apprentices and a survey has been undertaken for assessing the facilities available for training in industrial establishments.

49. It is necessary also to provide facilities for our industrial workers to acquire higher skills by undergoing courses of training outside their normal hours of work and to this end, a scheme for evening classes for industrial workers at the Industrial Training Institutes is being implemented. We have already such classes functioning in the Industrial Institute at Broadway and Guindy in the Madras City. During the last year, the Coimbatore Centre had also started these evening classes and during the current year the scheme is proposed to be extended to Madurai.

30th June 1962]

Small Scale Industries.

50. We cannot realise our objective of raising the living standard of our people and providing increase opportunities for employment by large scale and heavy industries alone, however spectacular they may be. Only by a general development of small scale industries, will we be able to make a visible impact on the employment situation in the State. We have studied the problems of establishment of small scale industries in some measure and have initiated steps which will lead to a more widespread growth of small scale industries. The establishment of industrial estates with provision for developed and planned sites with essential common facilities like power, water, etc., was the first important step which we took in promoting small scale industries. During the Second Plan period, we have completed seven industrial estates including the one at Guindy which has evoked praise from all quarters. During the last year we completed the industrial estates at Thanjavur and Katpadi and these have started functioning. Acquisition of lands is in progress for the Industrial Estate at Salem. We have made a provision of Rs. 320 lakhs for the establishment of new industrial estates and for expansion of existing one. The new industrial estates are proposed to be established at Theni at Rs. 5.37 lakhs and at Pudukkottai, Karaikudi, Koilpatti, Arkonam, Krishnagiri at Rs. 9.69 lakhs for each. An industrial estate at Dindigul at a cost of Rs. 15.91 lakhs has also been planned. Besides, an industrial estate for Ceramics in Vriddachalam in South Arcot district and an industrial estate for Leather goods at Perambur have also been programmed. A big industrial estate with 70 units is proposed to be established at Ambathur. Honourable Members are aware that the area around Avadi is fast developing into a highly industrialised suburb of Madras. With a view to encourage further the establishment of a number of medium and large scale industries, the Government have taken on hand a programme for acquisition of land and provision of developed plots in Ambathur at a cost of nearly Rs. 60 lakhs. The provision of such developed plots will help attract a number of industrialists to this area and thus provide increased employment opportunities for our growing population.

51. We have also proposed to start co-operative industrial estates at Pollachi, Tuticorin, Sivakasi and Vyasarpadi. Steps for acquisition of lands have been initiated in all these cases. A big private industrial estate has also been planned at Coimbatore and proceedings for acquisition of over 200 acres of land for the industrial estate are in progress. The Government will extend financial assistance to such private industrial estates in the form of loans.

52. The main problem of small scale industries has always been credit. Government, have, therefore, established an Industrial Co-operative Bank for canalising funds to Industrial Co-operative Societies and small scale industries. The Bank will commence work shortly.

[30th June 1962]

Power.

53. In the development of power which is the basis for industrial development, we have registered substantial progress. Of our total plan outlay of Rs. 290.89 crores, a very large portion, namely, 100 crores has been earmarked for power development. The installed capacity of our Electricity System which was of the order of 156,000 Kilowatts at the beginning of the First Plan has now increased to 571,000 Kilowatts. With the execution of Kundah Hydro-Electric Scheme, Periyar Second Stage Extension and Periyar Hydro-Electric Schemes, we will be adding to our grid a capacity of 560,000 Kilowatts. Further, with the commissioning of the Thermal Plant as part of the Neyveli Lignite Project, power to the extent of 181,000 Kilowatts will be fed into the Madras Grid. The work in respect of all these schemes is in good progress. The work relating to Kundah I and II stages has been completed except for the Upper Bhavani Dam which is expected to be completed in 1963-64. The Kundah III Stage Extension Scheme, which has secured Canadian assistance to the extent of 22 million dollars is being pushed through with the utmost expedition. The civil works on the Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme are well advanced and orders have been placed in the Soviet Union for the generators and other equipment required for the Project.

54. Even with the completion of all these projects during the Third Plan period, the demand for power will outstrip the supply. We have, therefore, to look out constantly for opportunities for taking up new schemes for expansion of power. Our preliminary investigations have disclosed that two Power Stations with a total installed capacity of 800,000 Kilowatts can be established at Hogenekal. This project which may cost Rs. 58 crores will require the co-operation of the Government of Mysore and let us hope that it will be forthcoming. We have also to press on the Government of India for the establishment of a Nuclear Power Station in the State as the only long-term remedy for the ever-recurring power shortages in our economy. The Government of India have appointed a High Power Committee for selection of sites for the establishment of a Nuclear Power Station and we hope that ultimately one of the sites in our State will be selected, having regard to the capacity of our Grid to absorb the additional power and the net-work of transmission and distribution systems already available.

55. We continue to maintain our lead in rural electrification. The benefits of electricity have now been extended to 13,638 towns, villages and hamlets and it is programmed to cover the remaining villages also by the end of the Third Plan period at the rate of 1,600 villages per annum. The average per capita consumption of electricity has increased from 12 units in 1951 to 62 units, thus providing striking evidence of the advance we have made in the development of power.

30th June 1962]

Communications.

56. Industrialisation will bring in its wake problems of transport and our communication system should, therefore, be adequate to meet the demands likely to be made on it. We have already a good net-work of roads with a total length of 25,865 miles working out to an average of 0.5 mile of road per square mile area as against the all-India average of 0.26 mile per square mile. We have made a provision of 9 crores for improvement of our communication system exclusive of national highways and against this target a sum of Rs. 2.17 crores had been spent during 1961-62. We are also making substantial grants in the form of road grants to the Panchayat Unions to enable them to maintain the roads of inter-village importance. A provision of Rs. 120 lakhs has been made for payment as local roads grant to the Panchayat Unions.

Tuticorin Harbour Scheme.

57. Large Scale industrial development will also in due course entail increase in the Volume of traffic at the harbours and ports. Keeping this long-term trend in view, we have been pressing the Government of India for the development of Tuticorin as a major harbour. The Government of India have since set up a field division and have initiated preliminary work on this project. With the development of a harbour, we should expect Tuticorin to develop into an industrial complex and the problems of long-term industrialisation in this area should be kept in view and necessary preparatory action initiated. We have, therefore, notified for acquisition a large block of lands required for the major harbour and industrial development. Steps have also been taken for the preparation of a master plan for the Tuticorin area. Investigations for the supply of 10 million gallons of water per day for the use of the Port and for industrial purposes have also been undertaken. We hope that Government of India would accord high priority to the development of Tuticorin harbour and lay down a time schedule for the plan of the harbour works.

Housing.

58. Industrialisation brings in its wake a number of problems which, if neglected, would in the long run become intractable. One of the serious problems we have had to tackle in all industrial areas is housing. The development of industries and growth of towns results in serious rise in land values which hampers programmes for housing for industrial workers and middle-class employees. The State Housing Board therefore has taken on hand a large programme for bulk acquisition of lands in the neighbourhood of large towns like Madras, Madurai, Coimbatore and Tiruchirappalli, so that developed plots at fair or economic rates could be made available for purposes of housing. The outlay on this programme of bulk acquisition exceeds appreciably the plan provision of Rs. 170 lakhs for the purpose. The State Housing

[30th June 1962]

Board is also implementing vigorously the other schemes like Low Income Group Housing, Middle Income Group Housing and Rental Housing Scheme. The programme of the State Housing Board for this year is of the order of Rs. 527 lakhs which will be partly covered by loans and grants to the extent of Rs. 264 lakhs from the State Government.

Labour Welfare.

59. Industrial peace is indispensable for rapid industrialisation. Our labour policy is geared towards this supreme objective of maintaining industrial peace. During 1961, there were only 147 strikes as compared with the 331 strikes in the previous year and the number of man-days lost was only one-fourth of that in the previous year. This marked reduction in the number of strikes is due largely to the acceptance of the code of discipline by a large number of trade unions and employers and I would like to thank all labour leaders and employers for the moderation and public spirit shown by them. The Employees' State Insurance Scheme has been extended to five centres in this State thus bringing the total number of workers covered by this scheme to 2.21 lakhs. Dindigul, Tirunelveli and Kumbakonam are the centres to which the scheme has been recently extended. We have also extended the scheme of Medical Care to the families of insured workers in 12 out of the 20 centres. A new Employees' State Insurance Hospital for the exclusive use of Employees State Insurance patients with a bed strength of 175 together with staff quarters has been constructed at a cost of Rs. 27 lakhs at Kilpauk. An additional floor at a cost of Rs. 11 lakhs for accommodating an extra number of 188 beds is also under construction. The Government have also decided to convert the present Infectious Disease Hospital, Madurai, into an Employees' State Insurance Hospital to accommodate 220 beds. Proposals have also been formulated for the construction of a 270 bedded hospital in Uppilipalayam in the vicinity of Coimbatore.

Education.

60. The objective of all our Plans is not merely to promote economic growth, but as observed in the Plan itself, to enable the people to lead a good life. In a country, where till recently the vast majority of the people were steeped in illiteracy and in ignorance, such good life will be possible only with a phenomenal expansion of educational programmes. Progress in the field of education is also an essential pre-requisite to further advance on the economic front. Our people will be able to take full advantage of the current advances in science and technology only if the general level of competence of the community is raised with the spread of education. We have, therefore, attached considerable importance to the expansion of education, particularly, elementary education in our Plans. Honourable Members are aware of the tremendous expansion in elementary education which this

[30th June 1962]

State has experienced during the last seven or eight years. We have now over 28,000 elementary schools as against only 16,000 schools at the commencement of the First Plan. The progress in terms of enrolment of pupils is even more significant. There are 39.3 lakhs of pupils in elementary schools for the age-group 6—11, as against 18.5 lakhs at the beginning of the First Plan. Nearly 94 per cent of boys of age-group 6—11 have been enrolled. The percentage of girls of school-going-age at school has also increased from 32.5 in 1951-52 to 57 per cent. Our objective of enrolling all children between the ages of 6 to 11 before the end of the Third Five-Year Plan period is, on present indications, likely to be achieved well ahead of the schedule. Apart from a general awakening among the people and their realisation of the value of education, our school meals programme has been largely responsible for the very satisfactory results achieved in the enrolment of children. The scheme now covers nearly one-third of the children at school and in order to make it fully effective, the Government have made the Presidents of the Panchayats also the Chairman of the Midday Meals Committees. The Harijan and women members of the Panchayats have also been made members of these Committees. I have no doubt that this active association of peoples' representatives with the working of the scheme will render it more fruitful and will enable it to be further expanded in future with local resources and local co-operation.

61. The midday meals scheme has also been enriched to quality, thanks to the liberal assistance given by the CARE Organisation, America, to the extent of Rs. 3 crores in the form of rice, wheat, milk powder and vegetable oil during 1961-62. I have no doubt that Honourable Members will join with me in acknowledging the liberal assistance given by the CARE Organisation. There are indications that this assistance will be continued in the coming years also.

62. The expansion of elementary education has also led to keen demands for the opening of higher elementary and high schools all over the State. With the provision of free education for all poor children up to the secondary stage, the need has been felt for the opening of more higher elementary and high schools. Unless these schools are opened in large numbers and fairly widely dispersed, poor people will not be able to take full advantage of the fee concessions extended to them. In 1961-62 alone, we opened as many as 1,461 higher elementary schools and senior basic schools, bringing the total number of higher elementary schools to over 4,500. We also sought to meet the increased demand for high schools with the opening of 272 high schools last year. Even these proved inadequate and in the current year, we have issued sanction for the opening of 192 more high schools. I have also felt that special efforts should be taken for the spread of higher education among girls and that one of the surest ways of ensuring this would be to open separate high schools for girls in larger numbers. Of the 192 schools to be opened this year, 89 will be exclusively for girls.

[30th June 1962]

63. Collegiate education has also registered a striking advance in our State in the last few years and we now have 43 colleges for men and 16 for women. A provision of Rs. 1 lakh has been made for covering expenditure in the current year on construction of new buildings for the Government Arts College, Ootacamund, at a total estimated cost of Rs. 5 lakhs. Provision has also been made for construction of a new hostel building for the Government College at Salem at a cost of Rs. 4 lakhs and for additional blocks for the Raja's College, Pudukkottai, at a cost of nearly Rs. 1 lakh.

64. Expansion of facilities for education is not enough; if we are to ensure equality of opportunity, we should also render it possible for the poorer sections of society to take advantage of the facilities provided. It is only with this end in view that Government formulated the scheme of full-fee concessions up to the completion of secondary education for children of all parents up to an income limit of Rs. 1,200 per annum. There has been a phenomenal increase in the number of poor boys seeking admission in high schools since then. I am glad to announce in the House that the Government have now decided to raise the income limit for eligibility for full-fee concessions up to the completion of secondary course from Rs. 1,200 to Rs. 1,500 per annum in respect of all sections of society.

65. Our expenditure on education is now of the order of Rs. 25 crores per annum. It is because of expansion of development activities like education that we are now faced with excess of expenditure over revenue. But on this account we cannot slow down the tempo of developmental programmes. Nor should we do so. On the contrary, we should mobilise additional resources so that schemes of development could be implemented without any set-back.

Medical Relief.

66. Medical and Public Health services have also witnessed large expansion during the Plan period. Our aim is to have one Primary Health Centre for each block by the end of the Third Five-Year Plan. Of these, 40 Primary Health Centres are proposed to be set up during 1962-63 and a financial provision of Rs. 13.02 lakhs has been made for this purpose. We are also planning a number of improvements to existing hospitals and dispensaries. It has for some time now been felt that the Madras General Hospital is already crowded and that having regard to the expansion of the City in recent years, it would be necessary in due course to have a hospital in South Madras. As a first step in this direction it is proposed to earmark 30 acres of land in Kodambakkam-Pudur area for the eventual construction of a General Hospital for South Madras. The Government Dispensary at Devakottai will be converted into a hospital and new buildings constructed at a cost of Rs. 6.59 lakhs. Provision has also been made in the current year's Budget for the conversion of the Government Dispensary at Arantangi into a Taluk Headquarters Hospital and for construction of new buildings for the Govern-

30th June 1962]

ment hospital at Bodinaickanur and Colachel and for construction of an X-ray block in the Government hospital, Sivaganga. A token provision has been made for the construction of an Orthopaedic Ward in the Government Headquarter's Hospital at Coimbatore and this provision will be stepped up as soon as the plans and estimates are finalised.

Welfare of Backward Classes.

67. The welfare of backward classes continues to be the special concern of Government. We have made a provision of Rs. 356 lakhs in 1962-63 on schemes for the welfare of Scheduled Castes and Backward Classes. The schemes for payment of scholarships, residential and non-residential, both for technical and non-technical courses will all be continued and suitably enhanced provision made in the current year. We have also proposed to increase the rates of food charges in Government hostels and also sanction a corresponding increase in lump sum boarding grants to subsidised hostels.

Third Five-Year Plan : Progress.

68. In the light of the detailed account I have given of the progress of schemes in different fields of development, the House will be able to appreciate better the progress achieved in the implementation of the Plan as a whole. As honourable Members are aware, the Third Five-Year Plan of the Madras State provides for an outlay of Rs. 291 crores. Against this provision, we had, during 1961-62—the first year of the Plan—incurred an expenditure of Rs. 50.44 crores. The Budget for the current year envisages an outlay of Rs. 57.27 crores for 1962-63. By the end of the Second Five-Year Plan, we would, therefore, have fulfilled the Plan to the extent of Rs. 107.71 crores. Or, in other words, about 37 per cent of the total outlay of the Third Five-Year Plan would have been utilised. Honourable Members would be glad, therefore to learn that our Plan is being fulfilled according to schedule. The details of the outlays on different Plan schemes will be found in a special publication entitled "Third Five-Year Plan—Review of Progress for 1961-62 and Programme for 1962-63" supplied along with other Budget papers.

Non-Plan expenditure : Increase of D.A. of Government Employees, etc.

69. If we are to fulfil a Plan of this magnitude, we should not only mobilise all our resources but also ensure that the expenditure on non-Plan schemes is kept down to the utmost. We have made earnest attempts to keep the expenditure on non-Plan schemes within reasonable limits and thus harness all our resources for the fulfilment of the Plan. Even so, circumstances compel us to take on commitments not envisaged at the time of the preparation of the Plan. Honourable Members are aware that just prior to the commencement of the Third Five-Year Plan, we had undertaken a substantial revision of the scales of pay of

[30th June 1962]

Government servants of all grades in pursuance of the recommendations of the Pay Commission. We had, as part of this general scheme of revision of the scales of pay, brought the dearness allowance of the employees of the State Government in alignment with those of Central Government employees. The announcement by the Government of India in April this year of the increase of the rates of dearness allowance payable to Central Government employees has created a new situation which this Government has been obliged to take note of. The Government of India have raised the rates of the dearness allowance by Rs. 5 in respect of employees getting less than Rs. 150 per month and by Rs. 10 for employees getting between Rs. 150 and Rs. 300. They have also raised the maximum limit for eligibility for dearness allowance from Rs. 320 to Rs. 400. Our rates of dearness allowance have therefore again got out of step with those of the Government of India. We have carefully considered the question whether the existing rates of dearness allowance of Government employees and those of teachers and employees of Local Bodies should be raised so as to ensure parity with the corresponding grades of Central Government employees. Increase in the rates of dearness allowance on this scale will entail an additional annual recurring expenditure of Rs. 3 crores and to that extent encroach on the resources available for the implementation of the Plan. From the figures of revenue and expenditure indicated by me earlier in the Budget, honourable Members would appreciate that our revenue Budget cannot at present bear additional expenditure on this scale. Government are, however, fully aware of the difficulties of their own employees and have decided that in spite of the serious strain to which their finances have been subjected to this year, relief should be given to a large section of their employees. I therefore propose to enhance the rate of dearness allowance from Rs. 10 to 15 in respect of all Government employees getting pay below Rs. 150. This increase in dearness allowance will take effect from the pay for July due on the 1st August. Government will also commend a similar order of increase in respect of teachers under all agencies and employees of the Local Bodies getting pay below Rs. 150 by assisting them with grants to cover the deficit which may be caused in their Budgets on account of increase in the rates of dearness allowance. The increase of dearness allowance for all the categories of staff mentioned above will entail an additional expenditure of the order of Rs. 1.7 crores during the current year and Rs. 2.6 crores in a full year. In view of the present financial stringency, Government have decided that the question of increasing the dearness allowance of the Government employees, teachers and employees of Local Bodies getting Rs. 150 and above should be deferred till additional resources become available.

Preliminary Accounts, 1961-62.

70. We are now in a position to appreciate the details of the present Budget in their proper perspective. Honourable Members are aware that we closed the year 1960-61 with a Revenue

[30th June 1962]

of Rs. 94 lakhs and a cash balance of Rs. 10.15 crores. For the past few years, we have been able to realise small surpluses each year on the Revenue Account and our ways and means position has also been easy. But the increased scale of development expenditure in the Third Plan and the commitments on account of the new welfare services initiated in the Second Plan period are now making themselves felt. The final accounts figures for 1961-62 will not be ready for some time more, but taking all likely adjustments in the accounts into consideration, it is estimated that our revenue deficit for the year will probably be Rs. 8.5 crores as against a deficit of Rs. 6.96 crores fixed in the Revised estimates. Our closing balance for 1961-62 was Rs. 244 lakhs including a ways and means advance of Rs. 139 lakhs from the Reserve Bank. In the Revised Estimates for 1961-62, we had hoped to close the year with a cash balance of Rs. 429 lakhs, but the Plan assistance from the Government of India for the year could not be adjusted in full within the year with the result that we had to resort, in March, to ways and means advances from the Reserve Bank. Our ways and means position will, in the current year, also need constant attention.

71. The preliminary accounts reveal that while the State taxes have generally done better than envisaged, the estimates of expenditure under "Education", "Medical" and "Public Works" have also been substantially exceeded. Under "Education", we have had to spend larger amounts than estimated as grants for primary education and as grants under the school Meals Programme.

Budget for 1962-63.

72. It is precisely the demands of development expenditure together with the commitments on account of increasing the dearness allowance that set the keynote of the estimates of expenditure for 1962-63. The receipts on the Revenue Account are now estimated at Rs. 106.50 crores and the expenditure at Rs. 116.01 crores. The resulting deficit is Rs. 9.51 crores. The adoption of the revised classification in the Budget, to which I have referred already, has inflated the estimates on both the receipts and expenditure sides by Rs. 819 lakhs. The net real increase is Rs. 560 lakhs on the receipts side and Rs. 815 lakhs on the expenditure side. We have been able to fix the estimates more accurately than in the Interim Budget since we have now more data to judge the trends of receipts and expenditure. We have also included 168 new schemes in the Budget which involve an additional expenditure of Rs. 79 lakhs on the Revenue Account and Rs. 131 lakhs on the Capital and Loan Accounts.

73. In refixing the estimates of receipts, we have taken into account the recommendations of the Finance Commission which, together with the growth we anticipate in Central taxes, account for an improvement of Rs. 2.10 crores in the Revenue Account. We have also taken full credit for the favourable trends of growth in our State taxes. On the expenditure side, we have made larger

[30th June 1962]

provision under the head "General Administration" in view of the commitments involved in the payment of subsidy under the new well subsidy scheme which has been extended to all the Panchayat Unions. A provision of Rs. 121 lakhs has been made for payment of local cess surcharge matching grant as against Rs. 100 lakhs made in the Interim Budget and Rs. 60 lakhs made in Revised Estimate, 1961-62. The estimates under "Education" have been stepped up from Rs. 23.35 crores in the Interim Budget to Rs. 25.18 crores, an increase which reflects the very large increase in expansion of educational facilities. In the Interim Budget, the payment of grant of Panchayat Unions for primary education was expected to be of the level of Rs. 8½ crores, which we have now stepped up to Rs. 9.87 crores. The expenditure on the School Meals Programme remains at the same level as in the Interim Budget, viz., Rs. 135 lakhs. We have also had to raise our estimates under "Medical" on account of a number of new schemes taken up in 1961-62.

Capital Expenditure.

74. We are now making a larger provision for capital expenditure than in the Interim Budget. The level of our capital expenditure will be nearly 19 crores, as against Rs. 17 crores in the Interim Budget. The provision for the Special Minor Irrigation Programme has been stepped up to Rs. 171 lakhs from Rs. 150 lakhs in the Interim Budget. We have increased the loan assistance to the Madras Corporation and have provided for an advance of Rs. 50 lakhs to enable the Corporation to purchase pipes for its water-supply and drainage schemes. The capital outlay of the Electricity Board is expected to be of the same order as in the Interim Budget, viz., Rs. 18.50 crores, but I am making a provision of only Rs. 9 crores as loan to the Electricity Board to finance the capital programme since the Electricity Board is expected to go in for an open market loan of Rs. 3 crores as against Rs. 2 crores envisaged at the time of framing the Interim Budget. I have taken credit for Rs. 10 crores by way of open market loan from the State Government.

Need for Additional Resources.

75. Our Ways and Means position has become far less comfortable than it has been in the recent years. The revenue deficit, too, is of the order of Rs. 951 lakhs. We cannot ignore a deficit of this magnitude if our capacity for implementing the developmental Plans is not to be seriously impaired. It will be a short-sighted policy to seek to balance revenue and expenditure by pruning our developmental programmes, for in the process, we will be jeopardising the long-term prospects of growth of our economy. The economically weaker sections of our society are just beginning to have a glimpse of the good life and we cannot, in the circumstances, think in terms of reducing our outlays on programmes such as Education, Medical Relief, Public Health and Rural Development which to-day account for the bulk of our

30th June 1962]

expenditure. The proper course will, therefore, be for us to raise additional resources so that our development Plans may be pushed through without any set-back. I place before the House, therefore, the following proposals of Government for additional taxation which will all take effect from 1st July 1962, unless indicated specifically to the contrary.

Taxation of passenger buses and goods vehicles.

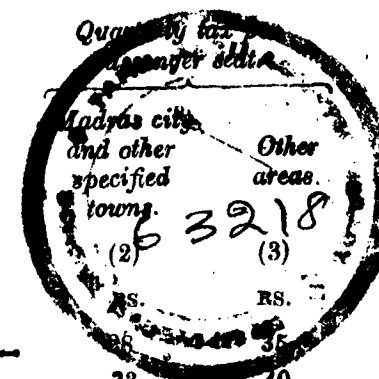
76. Government's first proposal is to increase the present level of taxation on passenger buses and goods vehicles, both under the Madras Motor Vehicles Taxation Act and the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act. At present, under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, buses generally pay a quarterly tax for each passenger seat at the rate of Rs. 23 in the Madras City and Municipal towns and Rs. 30 in other areas. The present rates of quarterly taxation do not vary with daily mileage done by the buses and do not thus take note of the higher income derived by buses operating longer mileage. We now, therefore, propose to divide the passenger buses into different slabs according to the mileage done and levy suitably enhanced rates for each slab. Our proposal is to increase the quarterly tax per seat by Rs. 5 in respect of buses with daily mileage of 132 miles, by Rs. 10 in respect of buses with daily mileage between 132 and 169 and by Rs. 15 in respect of buses doing 170 miles and above. Expressed in Metric Units, the new rates of taxation will be as follows :—

Daily mileage of buses.

	(1)	
	Madras city and other specified towns.	Other areas.
Up to 210 kilometres	33	40
210 to 270 kilometres	38	45
Above 270 kilometres		

The increase in rates will not however apply to standing passengers.

77. Under the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, bus operators pay five naye paise in the rupee on fares payable. This tax may be compounded either at Rs. 12.50 per seat per quarter or at 38 nP. per seat per year per mile. Under the present procedure, a bus doing a longer mileage pays the same rate of composition as a bus doing shorter mileage. The present scheme of composition thus confers an undue advantage on buses doing more than 132 miles per day. We now propose to increase

[30th June 1962]

the rate of taxation to 10 nP. in the rupee on fares payable and also to charge suitably the procedure of composition. It is proposed to allow a rate of composition at Rs. 25 per seat per quarter only for buses doing a mileage up to 210 kilometers. The composition rate for buses doing a higher mileage will be 48 nP. per seat per year per kilometre, subject to a maximum of Rs. 35 per seat per quarter. This will ensure that buses doing longer mileage pay appropriately higher rates of composition.

78. At present, under Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, goods vehicles pay a quarterly tax based on their laden weight. The tax ranges from Rs. 33 to 467, which is at present the rate for vehicles with laden weight of over 180 cwt. Under the scheme, vehicles of higher laden weights in fact pay proportionately less per ton even though such vehicles may get higher profits and may cause greater damage to the roads. It is therefore now proposed to adjust the existing rates of taxation on goods vehicles and also suitably enhance the rates, so that vehicles with higher laden weights may pay larger amount. The new rates will also be expressed in terms of metric weight. The order of increase which I contemplate may be illustrated with reference to the present and proposed rates of taxation on two categories of vehicles :—

(i) Vehicles weighing from 110 to 150 cwt., and

(ii) vehicles weighing from 159 to 180 cwt.

On the first category of vehicles, the present rate is Rs. 360 per quarter. I propose to increase this to Rs. 500 per quarter. On the second category of vehicles, the present rate is Rs. 427 and I propose to increase this to Rs. 615. There is a proposal separately under consideration for increasing the maximum permissible laden weights. The present scheme of taxation does not provide for any enhanced rates for vehicles with laden weights exceeding 9 tons. We propose to correct this by fixing suitable rates for vehicles over 9 tons.

79. Under the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, a tax of 3 nP. in the rupee of freight payable is levied. Here again, there is provision for composition at Rs. 22.50 per vehicle per month. It is now proposed to double the existing rate of taxation in respect of freights corresponding to the increase effected in respect of the tax on passenger fares. Composition will be allowed at Rs. 45 per vehicle per month. The adjustments and enhancements proposed in the two enactments dealing with taxation of passenger buses and goods vehicles are expected to yield revenue of the order of Rs. 200 lakhs in the current year.

Tax on Electricity.

80. The Government have also decided to levy a tax on the consumption of electricity. This tax will be collected through the Electricity Board and the licensees. The licensees now buy electricity from Electricity Board and sell it to others. The

[30th June 1962]

licensees will be taxed only in respect of the energy consumed by themselves and in respect of the energy sold by them to their customers, the tax will be levied on customers and collected through the licensees. Power is now supplied and consumed in the form of high-tension power and lower-tension power. High-tension power is mainly consumed by industries, bulk consumers and licensees. Low-tension power is consumed mainly for domestic and lighting purposes and for agricultural purposes. The rates for high-tension power are comparatively low, the maximum being 4.7 nP. per unit for industry. The low-tension rates are comparatively higher, the highest domestic consumption rate being 29 nP. per unit. We now propose to levy a tax of 10 per cent on all consumption of low-tension power, including consumption of energy by the constituents of the licensees. On high-tension power, which is charged at considerably lower rates, the tax will generally be 20 per cent. The rates in respect of some specified industries will, however, be suitably adjusted so as not to cause any perceptible rise in the cost of production. In this view, the tax will be levied at 10 per cent on electricity consumed by cement industry and at 5 per cent on consumption of energy by electro-chemical and electro-metallurgical industries, such as those engaged in manufacture of caustic soda, Calcium Carbide, Aluminium, etc. Government will take powers to notify industries in respect of which such concessional rates should be charged having regard to their scale of consumption of electricity in the process of manufacture. The electricity charges constitute only a small portion of the total cost of production of textile industry and it is therefore proposed to levy this tax at 30 per cent on supplies of energy made to textile mills. New industrial units will be exempted from this tax for a period of three years from the date of commencement of production. In the Madras Thermal System, as the honourable Members are aware, consumers of high-tension energy have to pay, besides the basic rate, also a fuel surcharge based on the price of coal. This fuel surcharge is substantially high when compared with the basic rates of energy. Having regard to this, we propose to exempt the fuel surcharge paid in the Madras Thermal System and to levy this tax only at 5 per cent on the basic rates. Government have carefully considered the implications of this levy and have satisfied themselves that there will be no perceptible rise in the cost of production of different industries, particularly in view of the concessional rates proposed for electricity-intensive industries. Our detailed calculations show that the rise in cost of production will in no case exceed one per cent and will, in most cases, be substantially less. This tax is estimated to yield Rs. 215 lakhs in the current year.

Stamp duties.

81. We also propose to increase by 50 per cent the rates in the Schedule to the Stamps Act in respect of all items within the competence of the State Government. The present rates were fixed in 1943 and have not been revised since then. The present

[30th June 1962]

stamp duty on sales of immovable property is, for example, roughly 3 per cent of the value of the property. Over and above this, a surcharge of 5 per cent on the value of the property is levied under the Municipalities Act, the Panchayats Act and the Corporation Act and credited to the local bodies. The enhancement now proposed will entail an increase in the total stamp duty payable in respect of immovable property from 8 per cent to 9½ per cent (i.e. 4½ per cent stamp duty, plus 5 per cent surcharge for the benefit of local bodies). This increase in stamp duty will take effect from a date to be notified by Government after the passing of necessary amending legislation and is expected to yield Rs. 100 lakhs.

Wet assessment and water rates.

82. My next proposal relates to wet assessment and water rates. As honourable Members are aware, the assessment on lands registered as wet in revenue accounts has not been revised during the last 30 years in view of the policy of the Government not to have fresh settlements. The lands registered as wet in revenue accounts are all under old irrigation projects completed before the settlement operations and pay an assessment which is less than the charges now levied on lands under the new irrigation projects. The prices of agricultural produces have substantially risen as also the cost of maintenance of irrigation works. The assessment on lands registered as wet is a consolidated levy which includes a basic assessment for land and water rate. The water rate component of the wet assessment may be taken as equivalent to 60 per cent of the consolidated charge on the lands and our aim being to secure twice the water rate now being charged, the Government have decided that assessment on lands registered as wet in revenue accounts be raised by 60 per cent in respect of lands under Classes I and II sources and by 40 per cent in respect of other sources. Agreeably with the increase in wet assessment, Government also propose to raise the water rates payable on dry lands by 100 per cent in respect of I and II classes sources and by 50 per cent in respect of other sources. The lands irrigated under the new irrigation projects,—Amaravathi Project, Sathanur Project, Krishnagiri Project, etc., in fact all projects completed since the First Plan period—in respect of which the water rates have been fixed only comparatively recently will not be affected by the increase now proposed. In order to minimise the burden on landholders, it has also been decided that the present increase in wet assessment and water rate shall not come within the purview of the levy of local cess and local cess surcharge by Panchayat Union. This measure of taxation is expected to bring in an additional revenue of Rs. 1 crore in the current year and Rs. 1.3 crores in a full year.

Tax on urban land.

83. Honourable Members are aware that in recent years, as a result of all our Plans of development, the land values in urban areas have increased substantially and many owners of land have

[30th June 1962]

derived substantial unearned increments from this rise in land values. It is, therefore, necessary to think in terms of a suitable special levy on lands in urban areas, so that such lands may also bear their legitimate share of burden in contributing to schemes of development. Our present scheme of taxation on urban land is unscientific and has no relation to the present values of land. Honourable Members will realise this from the fact that from the old portion of the Madras City covering an area of over 20 square miles, the Government get at present only Rs. 3 lakhs by way of land tax. In mufassal towns too, lands which originally were of land tax. In mufassal towns too, lands which originally were part of village natham do not pay any tax at all. Only in respect of lands originally at the disposal of Government and assigned to parties, a low ground-rent at Rs. 6.25 per acre or Rs. 12.50 is collected. We, therefore, propose to levy a new tax on urban land. Such a tax will be applicable to Madras City as well as other Municipal towns. A survey of all urban lands will have to be made for this purpose and the lands will also have to be divided broadly into zones and suitable rates of taxation will have to be fixed for each such zone. Government are examining in detail all aspects of urban taxation on these lands and propose to come before this House with necessary legislation in due course. Our idea is to relate the urban land-tax to the market value of the lands. For the present, I take credit only for a sum of Rs. 25 lakhs from this source of revenue.

84. I also propose to increase the levies under the Madras Betting Tax Act, 1935. Under this Act, two types of taxes are levied: (1) The totalizator tax, and (2) the tax on bets with bookmakers. The rate of tax on totalizator and on betting with bookmakers is 10 per cent for Madras and 5 per cent for Ootacamund. I propose to double these rates and secure an additional revenue of Rs. 24 lakhs. The present tax stipulates a maximum of 12½ per cent and a bill for amending this provision will be presented to the Legislature shortly.

Cess on sugarcane.

85. It is also proposed to increase the cess levied on sugarcane entering into specified local areas notified by the Government under the Madras Sugar Factories Control Act, 1949. Under the notification issued under this Act, a cess of Rs. 2 per ton on cane delivered to factories can be levied. It is now proposed to increase the cess from Rs. 2 per ton to Rs. 5 per ton and secure an additional cess income of Rs. 50 lakhs. The increase under this sugarcane cess will not provide any relief to the Revenue Accounts, as the receipts are finally shown in the deposits section of the Public Account. This will, however, provide us relief in our ways and means position and what is more important would enable us to take up more schemes for the development of the sugarcane industry and for the improvement of communications in the sugarcane growing areas.

[30th June 1962]

86. The proposals for taxation outlined above, barring the one relating to enhancement of sugarcane cess will involve legislation. Necessary new bills or amending bills will be brought before the Legislature. The enhancement of sugarcane cess can be given effect to by notification. The measures of additional taxation are expected to yield a revenue of Rs. 7.15 lakhs in the current year. This will enable us to reduce the deficit in the Revenue Account to Rs. 2.86 lakhs and close the ways and means account for the year with a cash balance of Rs. 72 lakhs. We will still have the deficit of Rs. 2.86 lakhs and in the hope that the new measures of taxation may in the coming years bring us additional revenue, we propose to leave it uncovered.

Conclusion.

87. The proposals outlined above no doubt represent a substantial tax effort on our part but are inescapable in the context of our developmental programmes. The problems which face us are many and varied. They are the product of centuries of neglect when our people remained in bondage. We stood still when other countries advanced taking full advantage of science and technology. Our political freedom attained after decades of struggle and sacrifice presented us with a challenge and an opportunity. It gave us the opportunity to will our own future. It also presented us with the challenge that if we did not catch up with the other advanced countries in the shortest possible time, we would for ever be left behind. Other countries like Britain or United States could afford to take two centuries or more for reaching their present levels of development, for they had an early start and life moved at a leisurely pace. We have had to compress all the processes of growth which the other countries had undergone into a much shorter span of time and therefore decided on planned economic development through a series of Five-Year Plans with the State playing an active part. This itself was by no means an easy task. It was rendered still more difficult because we decided in favour of planning within a framework of economic democracy. This conjunction of economic planning and democracy means that we could not force the rate of growth beyond a point ignoring the current demands of people for higher standards of living and for improved welfare services. In our Plans, we had to attach equal importance to improvement of production as well as expansion of welfare services like Education, Medical Relief, Housing, etc. Our experiments in economic planning are unique and are watched with interest by people elsewhere. Our Plans may look ambitious and staggering in absolute terms. But they are quite modest in relation to our needs. It is therefore all the more necessary that we should fulfil these plans in their entirety and guard against shortfalls in the attainment of targets both in physical and financial terms. We fulfilled most of the targets set in our Second Plan and substantially exceeded the targets in certain, crucial fields. This was possible because we had an efficient administrative machinery

[30th June 1962]

and because we mobilised the necessary resources both in the form of additional taxation and borrowing. Our administrative machinery still continues to be efficient and what we need is only additional resources for providing the sinews of development. During the Second Plan period, we could mobilise additional resources, for the members of this House and the people whom they represented gave us their intelligent co-operation and viewed all problems of development as beyond the pale of political controversy. I would plead that this House may be pleased to bring the same non-partisan approach to bear upon the discussions on this Budget, which I now have the honour to commend for their acceptance.

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-54 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-57 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

Major heads	1958-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1961-62.			
									Budget Estimate.	Revised Estimate.	Budget Estimate.	Revised Estimate.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A REVENUE.												
Union Excise Duties ..	..	2,25.44	1,66.49	1,82.56	1,75.14	3,14.43	5,88.53	6,02.51	6,09.04	†	†	†
Taxes on income other than Corporation tax—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Share of Income-tax ..	22.50	7,50.82	5,67.38	5,59.54	5,23.85	0,16.07	6,36.72	6,66.29	7,34.11	7,31.00	7,70.00	8,00.00
Agricultural Income-tax ..	..	..	..	1,41.94	1,21.51	1,29.67	86.55	1,53.49	1,34.48	1,27.00	1,27.00	1,42.00
Estate Duty ..	..	..	5.28	17.57	22.35	28.41	25.18	30.26	20.32	20.00	30.00	38.00
Taxes on Railway fares ..	..	..	..	..	..	31.07	70.37	84.43	89.77	89.00	†	†
Land Revenue—												
Gross receipts including portion due to Irrigation.	7,00.78	6,68.67	5,95.41	5,97.34	6,19.86	6,91.52	6,67.34	7,04.62	7,40.21	6,46.64	6,84.52	6,82.74
Excise ..	3,72.23	30.86	27.22	28.62	30.29	27.97	22.03	22.94	24.08	23.69	24.07	26.04
Taxes on Vehicles ..	81.22	4,17.04	3,59.89	4,00.37	4,37.73	4,54.29	4,90.58	5,49.51	6,05.10	5,93.79	6,51.00	7,42.50
Sales tax ..	..	..	..	..	..	..	14,76.11	16,74.53	1,911.53	18,82.40	20,15.35	23,19.04
Other taxes and duties—												
General sales tax ..	3.19	11,99.26	8,68.98	9,82.07	11,16.77	11,78.05	2,07.50	2,22.20	2,45.64	2,40.33	2,51.82	2,63.76
Other items ..	..	1,22.08	2,49.35	2,66.40	2,75.61	3,84.67	2,07.50	2,22.20	2,45.64	2,40.33	2,51.82	2,63.76
Total ..	3.19	13,21.34	11,18.33	12,48.47	13,92.38	15,62.72	2,07.50	2,22.20	2,45.64	2,40.33	2,51.82	2,63.76
Miscellaneous—												
Grass ..	1,73.37	3,69.23	2,62.47	3,59.56	3,62.76	3,60.00	3,91.91	4,77.80	4,52.97	4,83.22	4,81.00	5,26.84
Grass ..	32.70	90.60	60.46	69.66	78.85	79.42	86.36	1,04.51	1,06.90	1,02.02	1,06.03	1,20.00
Grass ..	19.73	49.43	45.75	52.76	59.68	3,78.97	4,04.96	6,07.48	7,08.82	7,42.05	8,07.81	11,47.07
Administration of Justice ..	15.89	55.42	43.60	57.60	62.05	67.63	56.07	52.39	60.36	52.25	63.66	67.62
Law ..	5.88	25.00	27.32	22.02	26.20	26.32	24.08	30.99	35.59	30.76	31.77	31.87
Law ..	5.66	20.64	22.18	21.81	21.81	19.14	22.58	23.82	29.51	24.35	30.13	33.36
Miscellaneous departments ..	7.62	40.42	35.12	42.50	99.48	90.00	1,13.07	1,56.57	29.51	24.35	30.13	41.00

* Shown under "Sales Tax".
† A sum of Rs. 6.25 lakhs in Budget Estimate 1961-62, Rs. 4.45 lakhs in Revised Estimate, 1961-62 and Rs. 8.02 lakhs for 1962-63 have been shown under "States share of Union Excise Duties."
‡ Shown under "LVI—Grants-in-aid from the Central Government."
§ Included under "Miscellaneous Social Services and Developmental Organizations"—Rs. 38.95 lakhs in Accounts 1960-61 and Rs. 36.01 lakhs in Revised Estimate, 1961-62.
|| No provision made in the Budget Estimate 1962-63 due to formation of Panchayat Unions.
** The subvention from Central Government for the development schemes relating to these departments have been shown under "Grants-in-aid from the Central Government."
†† Shown under "LII—Grants-in-aid from the Central Government."
‡‡ Shown under "LII—Grants-in-aid from the Central Government."
§§ Excludes land revenue.
||| Prior 1949-50 the receipts were included under the Revenue head "Miscellaneous" and working expenses and shown under the expenditure head "Miscellaneous."
(a) Receipts are shown under "Receipts from Road and Water Transport Schemes from 1949-50."

30th June 1962]

Ports and Pilots ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Education ..	8.85	46.09	57.61	73.40	93.71	1,34.64	1,79.59	2,02.65	2,62.92	†† 35.69	40.52	42.59
Medical ..	10.25	26.71	22.13	22.13	22.13	22.13	22.13	22.13	22.13	22.13	22.13	22.13
Public Health ..	2.59	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43	49.43
Agriculture ..	8.12	1,27.90	89.14	80.37	1,04.21	1,01.71	1,62.16	2,33.09	2,48.53	2,48.53	2,48.53	2,48.53
Animal Husbandry ..	1.02	7.65	8.69	8.69	8.69	8.69	8.69	8.69	8.69	8.69	8.69	8.69
Co-operation ..	4.18	20.85	43.35	43.35	43.35	43.35	43.35	43.35	43.35	43.35	43.35	43.35
Industries ..	5.66	20.64	22.18	22.18	22.18	22.18	22.18	22.18	22.18	22.18	22.18	22.18
Community Development Projects ..	7.62	40.42	35.12	42.50	99.48	90.00	1,13.07	1,56.57	29.51	24.35	30.13	41.00
State, National Extension Service and Local Development Works ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Miscellaneous Social Service and Developmental Organisations ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Irrigation—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Direct receipts †† ..	6.31	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64	10.64
Deduct—Working expenses ..	38.89	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01	1,38.01
Net receipts ..	32.03	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37	1,27.37
Direct receipts †† ..	1.99	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78	2.78
Public Works ..	25.12	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31	1,26.31
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42.51	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42	5,31.42
Deduct—Working expenses ..	24.81	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68	3,63.68
Net receipts ..	17.70	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84	1,67.84
Road and Water Transport Schemes—Gross receipts (a).	..	1,44.64	1,42.54	1,53.35	1,81.21	2,13.34	2,27.55	2,51.46	3,15.46	3,11.01	3,34.93	4,05.65
Working expenses ..	..	1,24.68	1,16.69	1,28.13	1,49.91	1,85.52	1,99.48	2,10.58	2,05.03	2,79.12	3,26.05	3,80.87
Net receipts ..	..	19.96	25.85	25.22	31.30	27.82	28.07	31.88	20.11	31.89	8.88	4,05.65
Contributions and Recoveries towards Pension and other retirement benefits.	2.88	5.09	13.07	11.32	16.06	9.00	9.26	4.33	15.30	11.66	10.49	13.6
Stationery and Printing ..	3.96	14.17	12.16	12.79	9.76	11.76	19.07	18.70	22.01	21.00	26.42	36.40
Forests ..	45.63	1,22.14	1,31.89	1,77.08	1,76.17	1,29.19	1,30.63	1,69.24	1,99.85	1,79.11	2,35.97	2,61.84

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH—cont..

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

Major heads.	1958-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-61.			(Revised) 1962-3.
									Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Miscellaneous—												
Gross Receipts from Bus Service (b).	14-58	1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,56-63	3,69-39	5-93-03	**88-25	91-44	83-81
Other Items ..		1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,56-63	3,69-39	5-93-03	88-25	91-44	83-81
Total ..	14-58	1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,56-63	3,69-39	5-93-03	**88-25	91-44	83-81
State's Share of Union Excise Duties.	*	*	*	*	*	*	*	*	*	6,25-00	6,45-00	8,02-00
Grants-in-aid from the Central Government.	..	5-70	1-90	72-19	1,23-09	5-55	5-25	4-31	8-36	13-55-12	13,16-00	13,87-10
Miscellaneous adjustments between Central and State Governments.	{-27	0-86	-21	-40	-34	-43	1-56	-35	1-40	1-12	1-42	1-10
Dividends, etc., from Commercial and other undertakings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	3-06
Extraordinary Receipts ..	..	1,38-34	43-01	47-15	15-54	25-19	29-69	5-34	1-59	90-47	0-87	0-45
Transfer from Revenue Reserve Fund.	..	..	40-19	2,50-73	2,76-03	1,65-57	1,89-38	2,01-10	2,69-65	†	†	†
Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Naval Defence ..	..	1-86	-08	..	..	..	..	..	..	..	..	6,65-00
Insurance Credit for additional taxation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,13,15-09
Grand total ..	16,18-45	50,80-73	43,32-88	52,09-48	56,23-21	62,56-36	69,95-07	81,10-65	92,03-27	87,50-09	89,69-23	1,13,15-09

APPENDIX

[30th June 1962]

30th June 1962]

APPENDIX

111

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.

Taxes on Income other than Corporation tax.	..	..	..	1-93	2-79	2-57	4-85	11-21	11-21	9-56	11-03	11-05
Land Revenues ..	25-36	87-96	79-42	80-09	88-53	1,12-03	1,72-83	1,68-78	1,75-05	91-94	96-03	78-73
Excise Duties	32-18	63-23	38-02	6-18	6-76	7-04	6-24	5-53	5-41	†	†	†
Charges on Account of Motor Vehicles Act												
Payment to local bodies ..	72-77	90-49	{ 68-15	66-06	63-74	60-46	60-31	60-21	54-26	\$	\$	\$
Other departmental expenditure.	2-29	{ 9-11	11-04	11-61	11-34	13-09	13-09	13-24	12-90	11-86	12-63	12-67
Sales tax ..	..	..	..	..	..	..	50-24	51-04	56-36	59-03	61-92	62-70
Other taxes and duties—	..	{ 63-39	77-51	91-10	1,01-02	1,30-53	1,50-08	1,66-72	1,66-72	\$	\$	\$
Payment to local bodies ..	{ 10-64	45-41	46-27	47-92	48-53	2-36	2-13	2-03	2-03	3-33	2-51	5-39
Other departmental expenditure.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Stamps ..	4-72	22-52	12-84	15-33	18-03	20-31	20-84	24-17	27-12	27-37	27-69	26-61
Registration ..	20-13	47-78	38-25	33-76	37-45	30-78	37-74	40-20	43-73	45-51	46-61	50-98
Interest (on debt and other obligations).	58-64	2,21-71	1,79-13	2,61-80	3,70-35	4,38-55	4,54-97	5,13-23	6,96-03	7,74-96	7,88-53	907-31
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	-1,07-54	-3,96-61	-3,34-90	-4,05-57	-4,95-33	-2,83-78	-2,20-94	-2,41-04	-2,68-32	-2,99-26	-2,85-56	
Net amount met out of ordinary revenue.	-49-00	-1,74-90	-1,55-77	-1,43-77	-1,24-43	-1,54-77	2,34-03	2,77-19	4,27-71	4,75-70	5,03-02	9,07-31
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5-13	1,29-93	40-55	49-56	63-84	73-78	2,85-30	3,22-37	3,84-25	99-71	99-72	1,06-45
State Legislature and Elections.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	20-39
General Administration ..	2,76-70	6,25-08	6,12-53	4,47-39	4,53-07	4,96-08	5,11-94	5,44-06	5,94-15	6,07-31	6,40-91	6,16-01
Administration of Justice ..	90-63	1,61-74	1,24-94	1,27-23	1,25-72	1,24-11	1,35-53	1,38-01	1,47-92	1,45-77	1,49-41	1,50-82
Police ..	23-22	1,34-12	93-49	84-83	91-14	95-85	1,04-61	1,22-80	1,41-03	1,29-39	1,31-12	1,33-88
Police ..	1,60-96	5,97-96	4,80-53	5,19-89	5,17-65	5,92-98	5,46-94	5,79-50	6,07-21	5,98-17	6,10-91	6,52-77

* Shown under "Union Excise Duties."
† Shown under "XXI—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."
‡ Included under "Sales Tax."
§ Taken as receipts and XVI interest with effect from 1st April 1962.
|| Included under "General Administration."
** The sub-vention from Central Government for the development schemes relating to these departments have been shown under—Grants-in-aid from the Central Government."

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH—cont.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

Major heads.	1938-9.	1953-4.	1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60	1960-61.	1961-62.			Budget Estimate (Revised) 1962-3.
										Budget Estimate,	Revised Estimate,		
(1)	RS LAKHS.	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.													
Miscellaneous departments*	21-11	2,06-51	1,66-98	1,89-89	2,48-05	3,00-18	3,29-93	4,02-58	5,01-06	3,91-11	4,34-30	61-52	
Ports and Pilotage	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Scientific Departments	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Education	2,61-98	10,53-07	9,19-13	10,93-30	10,26-98	11,15-63	12,21-99	15,14-70	18,38-74	20,61-90	21,47-15	25,17-67	6-98
Medical	98-14	3,48-91	3,03-85	3,24-03	3,57-55	3,89-23	4,41-59	4,91-54	5,48-71	5,48-46	6,00-91	6,33-92	6-98
Public Health	26-57	1,41-38	1,04-04	1,13-97	53-98	71-02	85-05	1,91-59	2,82-43	2,17-22	2,48-77	2,18-62	6-98
Agriculture	20-62	2,19-04	1,57-44	1,57-88	1,90-51	1,86-65	2,31-22	2,96-58	3,44-67	4,20-62	4,05-72	5,41-14	6-98
Animal Husbandry	12-35	48-55	40-15	41-02	51-92	65-19	73-70	97-05	1,23-01	1,33-02	1,42-26	1,70-17	6-98
Co-operation	13-42	66-82	78-75	1,08-19	1,52-96	1,50-79	1,68-38	2,05-05	2,08-76	2,25-62	2,32-33	2,71-27	6-98
Industries	24-64	1,76-42	1,58-91	1,77-09	1,09-69	2,34-70	3,17-94	4,36-11	3,57-20	3,34-10	3,20-84	3,75-70	6-98
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Labour and Employment	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Miscellaneous, Social and Development Organizations.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87-59	1,91-00	1,42-23	1,63-36	1,77-66	1,83-90	1,99-07	2,15-99	2,36-45	2,64-42	2,51-21	4,00-23	..
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39-09	1,19-20	95-07	1,18-38	2,72-00	1,53-31	1,01-03	1,09-02	1,25-03	1,02-72	1,24-50	1,30-95	..
Construction of Irrigation, etc., works.	1-25	2-01	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Capital Outlay on Industrial Development	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Aviation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Public Works	119-70	6,49-39	4,10-77	5,02-64	4,54-24	4,22-64	5,63-13	6,83-15	6,93-25	8,05-51	8,37-83	865-15	..
Road and Water Transport Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	383-79	..

[30th June 1962]

30th June 1962]

Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18-92	1,96-94	1,81-96	2,25-99	2,99-28	3,88-86	..	..	..	..	..	..	..
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	2-84	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Famine Relief ..	16-04	92-72	11-48	96-10	29-88	36-61	57-11	70-69	73-73	14-40	44-06	19-23	..
Pensions and Other retirement benefits and Political Pension.	97-12	1,78-65	1,37-28	1,40-97	1,33-61	1,24-76	1,35-02	1,40-85	1,56-08	1,63-68	1,79-10	189-61	..
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Stationery and Printing ..	27-07	1,13-74	1,01-12	85-77	1,13-22	1,02-50	1,03-87	1,21-38	1,42-62	1,29-20	1,50-30	188-05	..
Forest ..	40-17	75-70	63-75	64-25	57-75	55-99	61-21	70-43	77-49	79-16	86-71	91-67	..
Miscellaneous—Expenditure on Bus Service.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other Items ..	4-45	96-12	18-69	76-55	70-38	1,06-57	1,12-60	1,61-28	1,31-69	97-14	1,92-14	423-29	..
Commutation of Pensions ..	..	10-91	10-59	5-08	7-27	7-25	10-96	4-55	5-63	5-34	4-84	4-4	..
Miscellaneous contributions and assignments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,93-77	2,03-43	252-1	..
Extraordinary charges—Net Outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other Items ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Final Revenue Surplus (+) or Deficit (—).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* Includes expenditure on Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., including concessions to Backward Classes as shown below:—

† Shown under "48-B. Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

‡ Shown under "47. Miscellaneous Departments".

§ Includes expenditure of 356.19 lakhs for expenditure on the Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc.

|| Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50 to 1961-62.

¶ Shown under Capital Account. The figures are—

** Shown under "47. Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-54 include those relating to the Andhra area. The figures from 1956 57 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

30th June 1962													
Description of the Scheme.	1946-47 to 1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	Total, 1946-47 to 1960-61.	Budget Estimate, 1961-62.	Revised Estimate, 1961-62.	Budget Estimate (Revised), 1962-63.		
	(1) RS. LAKHS.	(2) RS. LAKHS.	(3) RS. LAKHS.	(4) RS. LAKHS.	(5) RS. LAKHS.	(6) RS. LAKHS.	(7) RS. LAKHS.	(8) RS. LAKHS.	(9) RS. LAKHS.	(10) RS. LAKHS.	(11) RS. LAKHS.	(12) RS. LAKHS.	(13) RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHIMLES.													
over Bhavani Project ..	9,96-00	10,10-59	10-07	16-52	-83	-61	-4-95	1-48	10,33-93	3-13	-93	2-93	
Letur Canals Scheme ..	2,67-00	1,40-78	20-56	9-36	7-13	3-31	-50	-14	1,81-78	3-87	-99	3-70	
Islampuzha Project ..	4,42-00	3,95-00	28-94	14-79	..	..	..	..	4,88-73	..	..	..	
Amimthar Project ..	3,98-00	2,90-24	1,01-97	92-43	40-24	14-14	-6-15	-7-50	5,25-37	-12-06	-3-34	-5-23	
rautar Project ..	1,04-00	28-48	45-62	18-34	6-64	-88	.01	-37	99-40	..	..	..	
Alayar Project ..	1,00-00	67-07	27-85	4-25	..	..	..	..	99-17	..	..	..	
Angalam Project ..	88-65	30-77	19-92	8-96	..	..	..	..	59-65	..	..	..	
Naravathi Project ..	2,97-00	52-33	84-45	1,03-80	78-22	14-12	-5-53	-53	8,26-91	..	-65	-3-09	
Agal Reservoir Project ..	3,00-00	35-47	48-52	34-55	32-56	19-42	-16-92	28-67	1,82-47	5-21	1-43	-1-93	
Bhanur Project ..	2,89-00	13-74	68-96	90-40	50-49	14-29	5-22	2-22	2-45-32	-94	1-47	-82	
Ichmagiri Project ..	1,84-00	3-62	37-30	58-83	38-96	18-24	3-53	-31	1,59-67	3-03	1-08	1-63	
Keladi High Level Canal Scheme.	1,56-65	..	..	1-72	15-84	57-79	98-85	48-57	2,22-27	5-90	7-32	-4-83	
Ambedi Canal Scheme ..	1,42-43	..	..	1-91	16-09	64-53	86-43	21-95	1,90-91	7-10	8-84	4-11	
ur Reservoir Project ..	61-37	..	..	..	3-50	30-03	25-15	1-15	59-88	4-77	-3-02	1-08	
ankaral Reservoir Project.	49-56	..	..	47	..	..	..	..	47	..	..	..	
ambikam-Allyar Project.	30,00-00	..	..	..	..	-92	1,51-84	2,73-76	4,26-52	3,78-59	4-39-53	4,52-89	
Var II Stage ..	..	..	..	..	..	1-43	24-82	26-11	52-01	18-46	32-21	14-08	
rovement to Palar Aulcut Pitcan.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	5-00	15-65	

30th June 1962]

30th June 1962]

..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.†

..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.

		1,05-50	3-57	3-83	4-09	4-06	3-64	2-96	1,27-15	7-00	3-00	7-00
Chachona Plantations ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Kerala Soap Institute ..	..	1-11	-18	-01	..	..	..	..	1-30	..	..	..
Government Industrial Engi- neering Workshop.	..	-02	..	..	..	-96	..	..	-98	..	..	..
Fish Liver Oil Industry ..	..	1-35	-31	-04	..	..	..	..	1-70	..	..	..
Madras Vegetable Ghee Factory	..	12-57	-10	-08	..	..	..	..	12-61	..	..	..
Government Silk Filatures ..	..	3-69	-14	-01	..	..	..	..	3-84	..	..	..

* Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.
† Does not relate to the present Madras State.
‡ Expenditure incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH--cont.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—cont.

[30th June 1962]													
Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES—cont.										Budget Estimate (Revised), 1962-63.	
		1946-47 to 1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	Total 1946-47 to 1960-61.	Budget Estimate, 1961-62.	Revised Estimate, 1961-62.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
Polytechnics	..	40.11	2.48	3.95	13.34	—7.82	..	..	58.06	..	..	..	
Artesian Wells	..	14.74	—0.1	—0.9	..	1.33	3.03	4.98	24.18	9.00	8.00	8.00	
Shares in Fertilizers and Chemicals, Limited, Travancore.	..	21.00	..	..	..	..	..	..	21.00	..	..	..	
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	1,02.00	19.42	..	..	..	..	..	1,21.65	..	..	..	
Shares in Dhurangdhara Chemical Works.	..	..	5.00	..	..	5.00	..	..	10.00	..	..	..	
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	10.00	..	1.00	11.00	6.00	..	5.00	
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	1.50	..	25.00	..	10.00	..	..	36.50	35.00	30.00	15.00	
Other Shares	..	..	0.10	30.36	14.20	49.80	6.50	84.00	1,84.96	15.89	1,24.25	27.40	
Industrial Housing	..	..	7.82	18.34	9.43	21.74	15.64	17.59	55.10	20.00	15.84	21.00	
Industrial Estates	..	..	4.19	8.02	38.57	30.11	33.76	55.46	1,71.01	20.00	—6.19	—8.57	
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	14.53	65.26	52.13	60.54	10.89	2,03.40	1,35.02	74.02	1,50.00	
Stationery and Printing	..	..	..	2.83	4.03	1.17	1.68	0.07	9.33	3.93	—77	—0.1	
Bulk acquisition of lands for Housing Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	8.63	8.63	1,00.00	1,00.00	..	
Tractor Hiring Schemes	..	..	..	..	..	14.46	1,03.60	..	..	8.75	85.00	20.00	
Other Items	..	20.82	2.91	6.15	..	..	..	..	2,24.14	8.45	56.32	88.43	
Lumpsum deduction for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	—50.00	—60.00	—30.00	
Total	..	3,89.41	46.14	1,04.22	1,68.96	1,64.74	2,85.61	1,77.56	12,88.54	4,01.14	3,51.01	3,24.46	

D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

30th June 1962]

Madras City Bus Service	98-07	36-54	68-09	22-59	30-88	60-23	71-24	3,96-84	1,01-29	69-09	87-27
E. CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC WORKS.											
Buildings	4,20-09	52-15	1,02-20	1,50-63	1,93-88	2,47-88	3,23-43	14,90-26	3,92-19	3,97-15	4,77-16
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	..	43-25	72-94	75-58	1,12-14	1,29-89	4,33-80	1,12-88	1,58-57	1,69-93
Grants to Local Bodies for Water supply.	..	..	14-75	16-30	..	2-14	..	24-63	..	2-14	..
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	..	26-13	31-49	..	3-96	..	45-71	..	3-96	..
Pro rata charges for establishment.	..	..	6-86	13-56	12-01	15-76	22-84	70-97	28-72	31-79	33-98
Lumpsum deductions for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	4,20-09	52-15	1,93-19	2,84-92	2,75-37	3,49-62	4,70-06	20,65-40	4,72-50	5,35-84	6,21-17
F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.											
Advance compensation and interim payment.	5,30-94	10-30	13-43	3-98	68-64	82-40	1,25-59	8,35-28	81-00	17-00	14-00
G. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.											
Forest Works	..	..	7-54	17-55	19-51	24-05	29-25	97-90	37-02	36-79	41-06
H. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.											
Sanitary Works (Stocks)	..	..	18-17	11-33	17-41	2-72	38-25	11-28	39-75	44-70	5-31
Rural Water-supply Scheme.	..	..	32-68	42-97	40-07	57-00	61-16	2,33-48	28-00	1-39	0-28
National Water-supply and Sanitation.	..	..	9-49	14-61	30-67	20-47	5-88	79-36	7-41	14-00	13-50
Grants to Madras Corporation for Water-supply.	..	..	7-29	11-17	1-26	1-26	1-26	14-68	1-26	1-26	1-26
Deepening of Wells	..	..	..	11	86	3-42	2-99	7-18	..	6-00	0-20
Total	..	..	31-59	79-49	52-73	86-91	95-26	3,45-98	73-90	64-83	18-03
I. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENT AND RESEARCH.											
Acquisition of lands for State Seed Farms	..	..	..	2-70	2-67	0-74	1-08	7-19	5-15	4-82	8-65

APPENDIX II.A.

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1950-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

Major heads.	1946-7 to 1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-61.	Budget Estimate, 1961-2.	Revised Estimate, 1961-2.	Budget Estimate, 1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Payment of compensation to landholders, etc., on the abolition of the Zamindari system.	5,20.95	10.30	13.43	3.98	68.64	52.40	1,25.69	81.00	17.00	14.00
Capital Outlay on Improvements to Public Health.	..	..	31.59	70.49	52.73	12.55	95.26	73.00	64.83	18.03
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Improvements and Research.	..	..	..	2.70	2.67	.74	1.08	5.15	4.82	8.65
Capital Outlay on Industrial Development	2,67.46	28.88	18.77	38.53	74.24	1,72.42	1,14.51	73.00	1,45.25	62.09
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Fish- culture and Drainage Works (Commercial).	1,06.38	5,70.47	4,50.11	3,08.07	2,57.59	1,74.81	4,04.72	4,50.12	5,13.31	5,21.44
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embank- ment and Drainage Works (Non-Commercial).	..	..	56.53	66.03	98.78	1,52.41	1,82.67	1,02.58	1,62.89	1,94.06
Capital Outlay on Public Works	4,50.86	52.15	1,93.19	2,84.92	2,75.37	3,60.62	4,70.06	4,72.50	5,35.68	6,30.66
Capital Outlay on Electricity Schemes	44.03.75	11,07.18	13,47.06	3,83.12	..	..	126.15	..	..	..
Capital Outlay on Other Works Outside the Revenue Account.	1,64.47	17.26	51.44	1,47.17	1,07.65	1,10.48	..	..	1,88.95	2,69.80
Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	54.63	36.54	69.09	22.79	30.88	60.53	71.14	1,01.59	69.09	87.28
Capital Outlay on Forests	..	..	7.54	17.55	19.51	24.05	29.15	37.02	36.79	41.06
Payments of Commuted Value of Pensions	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	23,76.86	..	70.00	1,18.37	1,48.78	..	77.11	55.38	41.31	37.63
Total ..	69,41.44	12,97.73	23,63.75	14,72.42	11,36.84	13,61.95	16,98.24	18,10.28	17,99.92	18,85.36

APPENDIX

[30th June 1962]

APPENDIX

119

30th June 1962]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH.

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount out- standing on 30th Sep- tember 1955.	Amount out- standing on 31st October 1956.	Amount out- standing on 31st March 1961.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. Loans raised before the 1st October 1953.					
September 1937	and 3% Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	0.80	0.28	0.10
September 1940.	.. 3% Loan, 1953	1,51.29	15.20	.48	.27
September 1938 ..	.. 3% Loan, 1959	1,50.00	1,23.96	1,23.96	.81
June 1939 ..	.. 3% Loan, 1955	1,25.00	1,23.25	0.15	.02
September 1942 ..	.. 3% Loan, 1956	1,25.10	1,25.10	3.12	.09
Do. 1943 ..	.. 3% Loan, 1958	1,10.00	1,07.95	1,07.92	.18
August 1944 ..	.. 3% Loan 1960	3,00.00	2,78.44	2,78.44	.05
September 1945 ..	.. 2½% Loan, 1961	4,09.30	3,81.77	3,81.77	3,81.77
Do. 1946 ..	.. 3% Development	4,30.75	4,38.25	4,38.25	1.44
July 1950 ..	Bonds, 1960.	..	..	..	..
September 1951 ..	.. 3½ % Loan, 1962	3,01.49	3,01.49	3,01.49	3,01.49
August 1952 ..	.. 4% Loan, 1964	5,24.81	5,24.81	5,24.81	5,24.81
July 1953 ..	.. 4 % Loan, 1963	10,33.71	10,33.71	10,33.71	10,33.71
Total—A. ..		39,03.99	34,54.73	31,94.38	22,44.74

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1961.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
August 1955 ..	.. 4 per cent loan, 1967	10,47.17	10,47.17	10,47.17
September 1956 ..	.. 4 per cent loan, 1968	13,83.56	13,83.56	13,83.56
Total—B. ..		24,30.73	24,30.73	24,30.73

C. Loans raised after 1st November 1956.

July 1958 ..	.. 4½ per cent loan, 1970	5,55.57	..	5,55.57
August 1959 ..	.. 4 per cent loan, 1971	8,72.75	..	8,72.75
August 1960 ..	.. 4 per cent loan, 1969	12,20.72	..	12,20.72
September 1961 ..	.. 4½ per cent loan, 1972	10,43.51	..	..

[30th June 1962]

APPENDIX III TO BUDGET SPEECH—cont.

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—cont.

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount. RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—II.	2,52,148 or 2.52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market loans and Special Irredeemable loans.)

	RS. LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	12,07.58
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956	19,78.61
(3) Loans raised after 1st November 1956	26,49.04
	58,35.23
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	55.17
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1961 ..	58,90.40
(6) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio.	1.29
(7) Total liability as on 31st March 1961 on account of open market loans and special irredeemable loans	58,91.69

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1961 OF
LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

(The figures for the period prior to 1st November 1956 represent the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.)

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

	Share of Madras. in the outstanding balance on 31st March 1961.
(1)	(2)
	RS. LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt	1,34.42
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1953	21,41.67
Loans received from 1st October 1953 to 31st October 1956	18,99.83
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1961	85,03.46
Total—A. ..	1,26,79.38

30th June 1962]

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1961 OF LOANS
TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES—Cont. .B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN
GOVERNMENT.

	Share of Madras in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore Cochin State before 1st November 1956.
(1)	(2)
	RS. LAKHS.
Pre-autonomy debt	1.59
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956	83.21
Total—B. ..	84.80

C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES
AS ON 31st MARCH 1961.

	RS. LAKHS.
Loans from the National Co-operative Development and Warehousing Board	37.02
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operations) Fund of the Reserve Bank of India	2,27.50
Loans from the All India Khadi and Village Industries Commission ..	1,37.60
Life Insurance Corporation of India	1,90.92
Total—C. ..	5,93.04
GRAND TOTAL—A+B+C ..	1,33,57.22

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT
FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1961.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1961.
(1)	(2)
Loans.	RS.
1 Pre-Autonomy Debt	1,34,42,134
2 Loans for Cochin Harbour Works	1,59,396
3 Loans for the Development of Handloom and Khadi Industry	2,46,00,224
4 Loans for the construction of Hostel buildings	53,38,899
5 Loans for the Development of Village and Cottage Industries	3,83,496
6 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plantation Labour Housing).	56,97,063

[30th June 1962]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1961—cont.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1961.
(1)	(2)
Loans—cont.	
	RS.
7 Loans for Expansion of Power facilities	3,14,23,380
8 Loans under the scheme of sharing Small Saving collections	11,04,99,475
9 Loans for the Development of Small Scale Industries	2,36,68,682
10 Loans for Grow More Food Schemes	5,25,11,855
11 Loans under the Community Development Programme	3,47,66,338
12 Loans under the National Extension Service Programme	40,76,196
13 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and Tube Well Casing Scheme.	80,05,175
14 Loans for Dairy Development Scheme	77,034
15 Loans for Poultry Development Scheme	14,083
16 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	1,10,01,377
17 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	17,03,313
18 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	2,45,21,335
19 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes	2,15,32,812
20 Loans for Miscellaneous Development purposes	44,88,33,164
21 Loans for financing Expenditure on Irrigation Schemes	3,91,83,819
22 Loans under the programme of permanent improvement in Scarcity areas	4,23,66,000
23 Loans for financing Capital Expenditure on Police Housing Scheme	1,70,63,880
24 Loans for Co-operative Development (including Loans for Participation in the Share Capital of Co-operatives).	37,96,877
25 Loans for the Development of Minor Ports	20,33,929
26 Loans for Famine Relief Works.. .. .	91,91,919
27 Loans for Cyclone Relief Measures	1,84,25,019
28 Loans for Slum Clearance Scheme	55,60,821
29 Loans for Development of Handicrafts	8,74,249
30 Loans for Development of Silk Industry	2,16,000
1 Loans for financing expenditure on assistance to low-paid employees of the State Government.	33,43,778
2 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seeds.	3,21,838
3 Loans for the Development of Coir Industry	7,21,849
4 Loans under Cotton Extension Scheme	26,21,750

30th June 1962]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1961—cont.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1961.
Loans—cont.	
	(RS. 8,981)
35 Loans under the Scheme of Colonization	2,98,08,241
36 Loans for Centrally sponsored and Centrally Aided Medical and Public Health Schemes.	3,64,04,399
37 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	6,002
38 Loans for conversion of Handlooms into Powerlooms	23,82,500
39 Loans for land acquisition and Development Schemes	13,47,46,628
40 Ways and Means advance granted to the Composite Madras State treated as loan.	9,31,91,286
41 Loans towards cost of materials and equipment supplied under Colombo Plan for Kundah Project.	14,00,000
42 Loans for Development of Large and Medium Industries	6,92,000
43 Loans for Village Housing Project Schemes	7,608
44 Loans for setting up of seasoning and preservation Plants	5,26,746
45 Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures	5,00,000
46 Loans to All-India Officers for House Building purposes	11,38,984
47 Loans for Madras Milk Scheme—New Zealand Aid	18,29,562
48 Loans for Animal Husbandry, Dairying and Fisheries Schemes	Grand Total .. 1,27,64,18,086

DEBT CHARGES, 1961-62 AND 1962-63.

	Accounts 1960-61.	Revised Estimate, 1961-62.	Budget Estimate (Revised), 1962-63.
(1)	(2)	(3)	(4)
(RS. IN LAKHS.)			
A. Interest—			
Interest on open market loans (Net)	2,14.00	2,52.40 (a)	2,69.15 (b)
Discount on loans	3.05	2.60	..
Interest on Ways and Means advances from the Reserve Bank of India	..	0.50	5.00 (c)
Expenditure on the issue of new loans, etc.	2.46	2.84	31.50 (d)
Interest on loans from the Government of India	4,00.21	4,69.50	5,17.00 (e)
Interest on loans from autonomous bodies	7.30	11.95	19.07
Interest on Provident Funds	30.57	37.43	37.58
Interest on Depreciation Reserve and other Interest-bearing deposits	38.44	21.35	28.01
Total—A. ..	6,98.03	7,88.57	9,07.31
B. Deduct—Interest on Capital Outlay transferred to other heads	—2,68.32	—†2,85.55	†
Net total—A. —B. ..	4,27.71	5,03.02	9,07.31

[30th June 1962

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

DEBT CHARGES, 1961-62 AND 1962-63—cont.

	Accounts 1960-61	Revised Estimate, 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1962-63.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(RS. IN LAKHS.)		
C. Sinking Funds—			
Contribution to the loan Depreciation Fund of open-market loans	69.41	84.58	1,00.12(f)
Contribution to the General Sinking Fund	3,14.84	15.14	6.33(g)
Total—C. ..	3,84.25	99.72	1,06.45
GRAND TOTAL—DEBT CHARGES (NET)	8,11.96	6,02.74	10,13.76

NOTE.—(a) Includes one half-years' interest on the new market loan raised in 1961-62.
 (b) The additional provision made for one full year's interest on the new loan raised in 1961-62 is partly offset by the decrease in interest due to the discharge of the maturing loan.
 (c) Lumpsum provision for interest charges for the probable short-term borrowing from the Reserve Bank of India.
 (d) Includes a lumpsum provision of Rs. 30 lakhs for charges connected with the issue of a new open-market loan in 1962-63.
 (e) The increase is mainly due to the additional interest payable on the loans to be received in 1962-63.
 (f) The increase is due to the additional provision made for the new loan raised in the current year.
 (g) The absence of Sinking Fund provision for the maturing loan accounts for decrease in the Budget Estimate, 1962-63.
 † Shown as receipts under "XVI Interest".

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH.

[For further details, please see the Supplement on the Third Five-Year Plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN.

Main heads of development.	Total provision, 1961-66.	Budget Estimate, 1961-62.	Revised Estimate, (Revised), 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1962-63.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—				
Agricultural Production	9.66	1.39	1.28	1.89
Land Development	1.01	15	30	22
Minor Irrigation Projects	12.80	2.74	2.28	3.12
Animal Husbandry	3.52	46	41	70
Dairying and Milk-supply	2.75	98	1.09	97
Fisheries	2.22	33	51	55
Forests	2.12	29	28	42
Soil Conservation	2.50	44	44	52

0th June 1962]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH—cont.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main heads of development.	Total provision 1961-66.	Budget Estimate, 1961-62.	Revised Estimate, 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1962-63.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—cont.				
Marketing and Warehousing	40	6	1	8
Community Development Projects	20.47	3.66	4.41	4.86
Co-operation	4.71	97	1.02	1.09
Total—I ..	62.16	11.47	12.03	14.42
II. Irrigation and Power—				
Irrigation	27.42	4.14	5.06	155
Power Projects	1,00.19	15.51	1,820	18.60
Total—II ..	1,27.61	19.65	23.26	23.65
III. Industry—				
Large and Medium Industries	3.35	9	18	12
Handlooms	8.00	1.55	1.74	1.58
Small-scale Industries	8.00	2.02	1.37	2.17
Industrial Estates	3.20			
Handicrafts	60	12	7	11
Coir	15	3	3	3
Sericulture	13	3	3	4
Khadi and Village Industries	8	..	..	3
Total—III. ..	23.51	3.84	3.42	4.08
IV. Transport and Communications—				
Roads	11.00	1.87	1.81	2.05
Tourism	25	2	1	6
Total—IV ..	11.25	1.89	1.82	2.11
V. Education—				
Education	25.43	2.31	2.31	3.98
Cultural activities	21	..	..	3
Technical Education	6.52	1.19	67	1.39
Total—V ..	32.16	3.50	2.98	5.19

[30th June 1962

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH—cont.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THREE FIVE YEAR PLAN—cont.

Main heads of development.	Total provision 1961-62.	Budget Estimate 1961-62.	Revised Estimate, 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1961-62.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
VI. Health—				
Water supply and Drainage—Corporation ..	2,00	92	1,10	1,00
Water supply—Urban	7,50	1,45	1,20	1,41
Water supply—Rural	1,50	40	16	14
Other Health Schemes	10,50	2,60	2,75	2,75
Total—VI ..	21,50	5,39	5,21	5,30
VII. Welfare of Backward Classes	3,26	57	58	71
VIII. Social Welfare	52	3	..	3
IX. Labour Welfare	1,33	20	10	26
X. Housing and Urban Development	7,00	1,21	1,17	1,42
XI. Statistics	24	4	4	4
XII. Miscellaneous	35	8	5	6
Grand total ..	2,90,89	47,87	50,66	57,27

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 2nd July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF DR. B. C. ROY, CHIEF MINISTER OF WEST BENGAL, AND SRI PURSHOTTAMDAS TANDON, FORMER SPEAKER OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY OF UTTAR PRADESH.

MR. CHAIRMAN : It is with deep regret that I have to announce to the House that Dr. B. C. Roy, Chief Minister of West Bengal, suddenly passed away yesterday afternoon at Calcutta. Great as he was as Chief Minister, Dr. Roy was an elder statesman and an eminent physician. An ardent patriot and an able administrator, he made great sacrifices in the cause of Indian Independence and rendered signal service for the good of the nation and the people. In his death, West Bengal in particular and India in general have suffered an irreparable loss.

I shall convey the deep sense of sorrow of this House to the Government of West Bengal and the members of the bereaved family of Dr. Roy.

I also regret to announce to the House the death of Sri Purshottamdas Tandon yesterday forenoon at Allahabad. He was a former Speaker of the Legislative Assembly of Uttar Pradesh. A true patriot as he was, he rendered valuable services and made sacrifices in the Indian Struggle for Independence.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved family of Sri Tandon.

I request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to late Dr. Roy and Sri Tandon.

Accordingly, all the Members stood in silence for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Hindi.

* 65 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether a pass in Hindi also is required to secure eligibility in S.S.L.C. Public Examination from March 1962 onwards?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

[2nd July 1962]

Provident Fund

* 66 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether contributions by the management towards provident fund of teachers who have been paid salaries direct by Government for a year from 1st June 1959 have since been credited to their accounts and, if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The contributions have been credited, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, on what date exactly these contributions were credited and what the delay was due to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, in June 1959 orders were issued for disbursement of salaries of teachers in elementary schools of private managements which had become non-fee-levying schools for the year 1959-60 through money orders direct through the District Educational Officer concerned. Provident Fund contributions due from the teachers were deducted by the District Educational Officer concerned from the salaries payable to the teachers and arrangements were made by them for crediting the amounts deducted to the Provident Fund Accounts of the teachers. Now the report of the Director of Public Instruction is that all managements have contributed their share and that it has been credited.

Aided elementary schools

* 67 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the items of expenditure admissible for aid in the case of aided elementary schools in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The maintenance grant is intended for the proper upkeep of the schools. The classification of admissible items of expenditure for assessing the grant is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that on account of the discretion being given to the inspecting officers, most of the schools do not get as maintenance grant even 10 per cent of the assessed grant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such information. But the Government were of the view that there was no need to standardise the several items of expenditure that came under maintenance grant, but they have since decided to list out the various items of expenditure.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that most of these elementary school managements have of late been half-starving and is there any proposal either to nationalise the schools or to liberalise these grants?

[2nd July 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information about that and I may also tell the hon. Member that there is no proposal to nationalise the schools.

Fee concessions

* 68. Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to State—

(a) whether the children of Non-Anglo-Indian teachers in recognised Anglo-Indian schools are eligible for fee concessions, granted to children of teachers in recognised elementary and secondary schools;

(b) whether the children of Anglo-Indian teachers are eligible for fee concession; and

(c) whether the non-Anglo-Indian teachers in Anglo-Indian schools are eligible for the benefits of the Pension Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir, if they study in Indian Secondary Schools.

(b) & (c) Yes, Sir.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, may I know why the children of non-Anglo-Indian teachers, if they study in Anglo-Indian schools, are denied the fee concessions while the Anglo-Indian schools are recognised institutions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The children of Anglo-Indian teachers employed in the schools recognised by the Education Department are eligible for the grant of educational concessions admissible to children of N.G.Os. But no stipulation has been laid down that the children of Anglo-Indian teachers would be eligible for the concessions only if they study in Anglo-Indian schools. Teachers in recognised Anglo-Indian schools are also eligible for pension and other benefits under the Madras Teachers Contributory Provident Fund-Insurance-Pension Rules.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Anglo-Indian schools are recognised institutions. Non-Anglo-Indian teachers, as the Hon. Minister just now said, are eligible for pension. How is it that the children of these Non-Anglo-Indian teachers serving in Anglo-Indian schools are not eligible for fee concession?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It was a proposal made at the meeting of the State Board of Anglo-Indian Education on 28th March 1956 and that proposal was accepted by the Government, namely, that educational concession granted to the children of N.G.Os. and others in Anglo-Indian schools be restricted to the children of N.G.Os. and others belonging to the Anglo-Indian community only. This order took effect from January 1957. This order was issued because the Anglo-Indian schools were intended primarily for the Anglo-Indian children.

[2nd July 1962]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Do not these Anglo-Indian schools admit a number of Non-Anglo-Indian children?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It may be so.

Tuberculosis

* 69.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any tuberculosis survey has been conducted in the State during 1961; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the tuberculosis survey that was in existence in the City of Madras some time ago was closed down under orders from the Union Government?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There is no such information with me. There was no such order from the Central Government. The survey has not been completed due to the fact that the necessary officials, particularly the trained technical personnel were not available. That is why it has been postponed.

DR. A. SREENIVASAN: May I know the methods adopted for the tuberculosis survey? There are several recognised methods of research. May I know whether the money spent on the survey will be worthwhile if they do not follow recognised methods of research?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: When the trained personnel are appointed, the suggestion of the hon. Member can be taken up.

Primary Health Centre, Mangalur

* 70 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any delay in the supply of various printed forms required for use in the Primary Health Centre, Mangalur, Vridhachalam taluk; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: ஐயா, அந்த பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் டாக்டர் இருக்கிறாரா?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: This is a question concerning the indent for the supply of medicines.

[2nd July 1962]

Tubewells

* 71 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to sink tubewells and supply water for irrigation purposes for the 'Manavari' (rainfed) dry lands in Chingleput, North Arcot, Salem and Coimbatore districts; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No Sir.

(b) Does not arise.

Fair price shops

* 72 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to supply boiled rice through fair price shops?

THE HON. SRI P. KAKKAN: No, Sir.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: ஐயா, இன்னும் புழுங்கல் அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

கனம் திரு. பி. கக்கன்: கனம் அங்கத்தினர் புழுங்கல் அரிசி கொடுக்கமுடியுமா என்று முதலில் கேட்டார். இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த புழுங்கல் அரிசியைப் பல இடங்களில் கொடுத்தோம். இப்போது மத்திய சர்க்கார் அரிசி கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் முடிய வில்லை. பின்னால் கிடைத்தால் தரப்படும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தமிழ்நாட்டில் புழுங்கல் அரிசி சாப்பிடுபவர்கள் அதிகம் இருப்பதால், புழுங்கல் அரிசியையே உடனடியாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: தமிழ்நாட்டு மக்கள் அதிகமாக புழுங்கல் அரிசியைத்தான் சாப்பிடுவார்கள் என்பது தெரியும். அதற்கு எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய முடியுமோ அதை அரசாங்கம் செய்யும். இப்போது அது கை வசமில்லாததால் கொடுக்க முடிய வில்லை.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதனியார்: ஐயா, சென்னையில் கடையில் அரிசி களவு போய்விட்டதை கண்டுபிடித்தார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அரிசி திருட்டுத்தனமாகப் போனதை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்துவிட்டது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: ஐயா, தற்போது நியாயவிலைக் கடைகள் போதுமான அளவு இல்லாததால், அவற்றைப் போதுமான அளவிற்குப் பரப்ப அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

[2nd July 1962]

கனம் திரு. பி. கக்கன் : தேவை ஏற்படும்போது, அதைச் செய்யும்.

2-10 திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அரசாங்கம் புழுங்கல் அரிசி யை தயாரித்தோ அல்லது வெளியில் வாங்கியோ நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு கொடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : அரிசி இப்போது திருட்டுப் போகிறபோது ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்புகள் ஏன் 'ரன்' செய்ய வேண்டும்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஒரு சிலர் சமூக விரோதிகளாக இருந்தால், மற்றவர்களை அதற்காக கெடுத்துவிடக்கூடாது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அரசாங்கம் தருகின்ற பச்சை அரியைப் புழுங்கல் அரிசியாக மாற்றுவதற்கு ஏன் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது? அதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது?

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—GOVERNMENT MOTION.

ELECTION OF THE COUNCIL'S REPRESENTATIVE TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That in accordance with section 3 (1) (b) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923) as amended and rule XXII (3) of the Rules framed under the Act, this Council do proceed on a date to be fixed by the Chairman to elect one person to be the Council's representative on the Board of Industries constituted under the Act in the vacancy of Srimathi Jothi Vencatachellum who has been elected to the Legislative Assembly."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That in accordance with section 3 (1) (b) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923) as amended and rule XXII (3) of the Rules framed under the Act, the Council do proceed on a date to be fixed by the Chairman to elect one person to be the Council's representative on the Board of Industries constituted under the Act in the vacancy of Srimathi Jothi Vencatachellum who has been elected to the Legislative Assembly."

The motion was put and carried.

ELECTION OF THE COUNCIL'S REPRESENTATIVE TO THE BOARD OF INDUSTRIES 133

[2nd July 1962]

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that in accordance with the regulation (2) (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for the election of one member to the Board of Industries :—

Time and date for the receipt of nominations—5 p.m. on 4th July 1962.

Time and date for the scrutiny of nominations—12 noon on 5th July 1962.

Time and date for the withdrawal of nominations—3 p.m. on 5th July 1962.

Poll, if necessary—Between 11 a.m. and 1 p.m. on 7th July 1962.

Nomination forms can be had from the Secretary to the Council.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63.

MR. CHAIRMAN : We will now take up the general discussion on the Budget for the year 1962-63. The hon. member Sri K. Balasubramanya Ayyar will now speak.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I am thankful to you for calling me first to speak on the Budget for the year 1962-63. It is with mixed feelings that I welcome these Budget proposals of the Hon. the Finance Minister. At the outset, I must congratulate the Hon. Member for whom we have got great regard on the opportunity he has got to present this Budget for the year 1962-63, the first Budget after the General Elections of 1962. But it is only a little unfortunate that he has begun his career as Finance Minister with proposals for heavy additional taxation.

Sir, the Budget as presented is an impressive record, I must say. Many of the proposals of developmental expenditure under the Plans are all to be desired. The only qualification I would add is that some of these things which could very well have been left to individual effort have also been taken up by the Government possibly for demonstration purposes. But how far they will be able to demonstrate with efficiency is a matter for some concern for all of us. Some schemes are specially of that sort and I will refer to them later.

Sir, before additional taxation is embarked upon I want that the Government should see whether all the avenues for retrenchment has been explored, whether avoidance of wastage of expenditure has been attended to, and whether all these inflated figures of Rs. 9.50 crores really represent the necessary expenditure on all improvement and beneficent schemes under the various plans. In the Audit Report which was recently published in the year 1962, I find a very noteworthy statement and that is that it would

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd July 1962]

appear that there is scope for more realistic appraisal of the requirements before supplementary demands are made before the Legislature. It is said that as many as eleven cases of supplementary provision proved excessive and the savings under these cases exceeded over five per cent of the total. Out of the total of Rs. 57 crores, the Audit Report further says, on important heads like Education, Industry and so on, as much as Rs. 4.29 crores remained unutilised. Therefore, I feel that under many of these heads of expenditure the departments give inflated figures more to satisfy the general demand of the public and more also to impress on the people that there is large developmental expenditure and the Government are doing all these for the benefit of the people. The real question before us is not whether there is large Governmental expenditure on these developmental schemes but whether all that expenditure is utilised properly, whether there is efficient administrative control, and so on. As has already been mentioned, in many departments, there have been savings, there have been surrenders of the provisions, and in some departments there has been unnecessary expenditure, for example, the Block Development department. Wherever I went I was told—I could not check the information and therefore, I cannot now give you facts and figures and it is for the Treasury Bench to collect these facts—there was a lot of wastage, a lot of unnecessary expenditure in these blocks with a number of officers flying in their jeeps, and so on. Finally the benefit to the people is very limited. I am not saying that the motive of the Government is in any way bad. I am only pointing out that the way of doing it requires a lot of revision and efficient control and proper appointment of the required personnel. If all these things are done, I am sure, much of the expenditure on these block development schemes could be very much reduced and the demand on the people by way of increased taxes need not be as great as it is.

Sir, as Plans go on and get completed, there are other Plans coming. They go on successively. There is no interval. As they say in England "The King is dead, long live the King" as soon as the King dies there is another King. Like that the Plans go on. When some Plans get completed, there are other Plans coming in succession. There is no break. There is no chance for any of the Government officers or for anybody to survey and consolidate the work that had been done so far, to see how much of what has been done is useful to the people and how much is not. For example, I would like to refer to the Japanese method of cultivation about which the Hon. Punjabrao Deshmuk gave wrong information and figures. (An Hon. Member: Chinese methods of cultivation.) Yes. Because there were wrong figures, I quoted wrongly. Without stating anything whether the extension of that method of cultivation would be useful or not, they are to go on with further extension of that method of cultivation. They say that a total of 18.17 lakhs of acres has been covered under that scheme during 1961-62 and this improved method will be extended further so as to cover an area of 28 lakhs of acres by the end of 1962-63. They

[2nd July 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

have decided to assess improvements under different process separately recognising the line planting alone as an essential feature of the scheme. Let them do the assessment later, but this extension of the scheme this year over an area of 28 lakhs of acres is quite uncalled for. Unless the people who are examining in detail find it useful and good for the country, that method of cultivation should not be extended to 28 lakhs of acres. At any rate, it is a matter to be postponed. In respect of all Governmental expenditure, I would say that priorities must be carefully judged, especially when the Third Plan begins and there is already committed expenditure under the Second Plan, and also we are going to increase the expenditure on various heads.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I am sorry to interrupt the hon. Member. So far as the Japanese method of cultivation is concerned, it is the universal experience of the farmers who have tried this method that there is considerable increase in the yield. That is why it is further extended.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I do not find that statement here. I must no doubt accept what the Hon. Minister says. But I am proceeding upon the statement given here. It has been decided to assess the results under different processes separately. What do they say? They have not stated that this method of cultivation gives so much yield. They are examining in detail the different processes. I am not condemning its adoption in 18 lakhs of acres. But to extend this method of cultivation to another 28 lakhs of acres, we must have sufficient data. Sufficient data is not available in this document. If it is available with the Hon. Minister, it is all right, he can place it before the House. If this example is not satisfactory, I can give other examples, provided I have the time.

Another thing is that, when improvements are suggested, the Government are anxious to spend on every improvement. Whether it will be finally useful, whether it cannot be postponed to a later date, etc., are not examined fully in detail. About the State Seed Farms, there is a long history. Last time also I mentioned about this. It is stated here that it has become necessary to close down the State Seed Farms, with the result the number of farms at the end of 1961-62 is only 136. The remaining 74 farms are proposed to be opened in 1962-63 and 1963-64. The total number is 210. About this, the Public Accounts Committee and the Estimates Committee have made enquiries. The Estimates Committee have definitely stated—I have mentioned about this last time also—that on the whole, after examining the whole question 'we find that it would be better that instead of the Government embarking upon the State Seed Farms, they can leave them to the individual peasants and farmers'. It is not a recommendation, but it is their observation.

[2nd July 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The recommendation of the Estimate Committee was that certain improvements should be done to the State Seed Farms, and those improvements have been carried out.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is true. This is the observation they made after examining the evidence before them. This is on record. They also pointed out the difficulties about the acquisition of lands either on lease or on outright purchase. State Seed Farms are beset with many difficulties. That is why the Government in the Third Plan period are not able to have more than 210 State Seed Farms. The original proposal was 210 Farms. The Government do not want to have more. Because the Public Accounts Committee and the Estimates Committee pointed out the difficulties, the Government are not able to embark upon a large scheme. I do not mean to say that the Government should not embark upon the State Seed Farms at all. It is a thing to be postponed to the next year, unless we have got the lands either by purchase or on lease. The preliminaries have to be gone through. Without finishing the preliminaries, there is no use of embarking upon State Seed Farms.

To augment food production and to increase the nutritive value of food, the development of pigs is taken up. It is called piggery development. One piggery unit sanctioned for the year 1961-62 has been established at Pudukkottai. A very good thing. I am not against it. One more piggery unit and two Piggery Development Blocks have to be established in 1962-63. This can very well be postponed.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Why?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It may not be apparent to the Hon. Minister. There are so many other more important things. I am not saying that everything should not be attempted, but that there must be the question of priority, as they say in the Government of India. There is the question of priorities for having poggery units in Pudukkottai. This will not solve either pig development or our development or the development of agriculture. I say that the proposal can very well be postponed. Why spend Rs. 1½ lakhs for it now? Nobody suggested that poultry and pig development was necessary for the safety of our people or the progress or the welfare of the State. But Government go on spending lakhs of rupees on these items. Afterwards, if they are found not useful, it is said, 'Close them down'. It is not the way for controlling Government expenditure at all. Even if it is expenditure on plans which have been taken up in our country, the question of priority and the necessity for spending on any particular item, must be judged each year. The plan is for five years. The plan expenditure adds to the revenue expenditure of our State.

The days of balanced budgets are gone. There is no balanced budget nowadays. Only this year, the Government woke up to cover the deficit. Last year there was a deficit of Rs. 696 lakhs.

[2nd July 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Even though the Hon. Minister said that it could not be ignored, he never spoke about taxation to cover the deficit. On the other hand, he said in his budget speech that they could manage as they had managed during the Second Five-Year Plan. It meant no taxation. He stated that as they managed in the Second Plan period, they would be able to manage without resort to additional taxation. For a deficit of Rs. 696 lakhs, he did not think of any fresh taxation. Suddenly this year, on account of the inflation due to revised classification of figures, they want to resort to fresh taxation. The figures are swollen Rs. 560 lakhs on receipts side and Rs. 815 lakhs on expenditure side. It is merely a case of revised classification. No additional expenditure has been incurred. When we take this into consideration, we must not be alarmed by a deficit of Rs. 956 lakhs. Rs. 815 lakhs is the swollen figure. The figure is swollen because expenditure is shown as receipt and receipt is shown as expenditure. We should not be alarmed at this. The Government did not think of fresh taxation to cover a deficit of Rs. 696 lakhs. But when the deficit comes to Rs. 956 lakhs, on account of the swollen figure, why should they be alarmed? That is what I am saying. There is no need for being alarmed at the figure, especially when we take into consideration this point also. Every time the Public Accounts Committee has pointed out that there have been savings under many heads of account. Supplementary grants are asked for in the Legislature, and afterwards the amounts are surrendered at the end of the year. Because, by March they make demands and want to have larger grants, but they are not able to fulfil the purpose of the grant. This will be the case more in the Panchayat Unions. When the panchayats are asked to expend, they will take more time. Therefore, the Government must be very careful to examine the various demands of the departments for the execution of various schemes. They should see that the money is properly utilised and that unnecessary grants are not demanded.

2-30
p.m.

Then, there is the question of State loans to various bodies. If they are not called loans, if moneys are given and are not to be recovered, then it is a different thing. But, here the amount has to be recovered either in monthly or annual instalments. A sum of Rs. 24 crores is allotted for the purpose of various loans to various societies. Nothing is stated as to whether the whole or any part of these loans has been recovered in previous years, how much amount was given, how much was recovered, how much more is necessary, or whether there are new societies for which new loans are to be given. I would suggest that the Government do go every year into the facts, ascertain whether the monthly instalments have been paid, and whether the loans could be recovered. Then only they should come forward to give additional loans, if necessary. These things are not mentioned. At least we are not in the know of things. Every year we go on increasing the grant of loans, thinking that finally all these would be assets. The loans may not be recovered at all. They may be for the benefit of the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd July 1962]

people. But then let them not be called loans. Let them be called loans to various bodies. There are a number of bodies mentioned. In the Budget Memorandum a series of societies—co-operative societies, land mortgage banks, panchayat unions—are mentioned. The whole thing has to be completely revised before coming with demands for crores of rupees. I can understand loans being given to new societies under a separate head. But the whole thing is jumbled together and put as Rs. 24 crores. For 1961-62, Rs. 22 crores was demanded. Now Rs. 24 crores is demanded. Before that, the demand was for Rs. 15 crores, Rs. 21 crores, etc. The demand for loans is there, but there is no statement whether the loans are recovered. There is no reason for not giving further loans with conditions. Of course, that may be done. It is stated even in the Audit Report in the grants pertaining to Education, Khadi, Civil Works, Grants-in-Aid, Community Development Projects, Scheme of Government Trading, and Loans and Advances by the State Government—in these cases alone—against a total grant of Rs. 57.35 crores, the unutilised amount came to Rs. 4.26 crores of which a sum of Rs. 1.55 crores related to Khadi. The savings have been explained as non-drawal in full of the grants. So they are unable to execute the schemes in full. I am not blaming them. But all these things have to be considered. It is a Governmental procedure. That procedure has not been effective in our country. That is why the Government of India have recently appointed a committee for the purpose of enquiring into the question whether the loans that they gave to the States have been fully and properly utilised. They have given a total of Rs. 2,196 crores to all the States. I can say with some pride that most of the loans would have been well utilised in our State. But in other States it may not be so. Therefore, under the Government procedure, we must go into the question whether the amount is properly utilised. Take Harijan Welfare. We are anxious to see that the condition of Harijans is improved. Therefore, we are afraid of criticising that department. But in the Public Accounts Committee it has been found that students got scholarships from both the Government of India and the State Government for want of co-ordination. It was not the fault of the students, but it was due to lack of co-ordination. In that department alone there was a lot of unnecessary expenditure. If it benefits the Harijans, it may be all right. But it does not benefit them. Therefore, in giving scholarships and in implementing various other schemes, the Government must be careful to see that the expenditure benefits the people concerned. That is an important point in regard to all developmental expenditure. That was why last time in the Budget Memorandum the Finance Secretary said that it was very necessary to have proper and efficient administrative control, and also to have trained personnel. Two hundred and twenty new schools are to be opened. Where are the trained teachers available? There is demand for education, I agree. But teachers are not available. This is the case even on the technological side. This is the difficulty in regard

[2nd July 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

to all developmental expenditure. There is no use of saying that the Government have expended so much under various heads. It may be very impressive to read. But in actuality difficulty arises. I am not saying that the scheme should be postponed for five years. Nowadays buildings are necessary for schools. Various other amenities like furniture are also necessary. Therefore, in such departments as education and health which are necessary for the welfare of the nation, we should see that every pie that is spent goes to the benefit of the people. There should be sufficient administrative control in all these things. Embarking on huge expenditure like this must be done with great care. We may have it in the next year. The Plan will run for five years. Nobody comes and says that this year we must have new schools. Let us approach the target with same care. Without seeing whether the whole expenditure can be fully controlled, whether savings can be effected, and whether the expenditure goes to the benefit of the people, embarking on additional taxation for covering the deficit, according to me, is not proper. What are the general principles of taxation recognised by everybody? The tax-payer must be able to pay the tax first. Otherwise, it would lead to two things. First, it will lead to evasion and next to arrears. In the case of the income-tax, you see, the arrears amount to about Rs 136 crores. About evasion the Government have not stated anything. They won't say anything about it. But we all know they appointed an Income-tax Evasion Commission under the chairmanship of Justice S. Varadachari. They had to appoint a commission to go into cases of evasion. Why? Because the Government went on increasing the tax. They went on increasing the income-tax with the result people are now prepared to keep three or four accounts, one for income-tax authorities, one for themselves and another for their friends and others. This goes on merrily in other cases also.

In this connection, I can say with a certain amount of confidence that the land revenue is the only source of revenue where there have been very little arrears. You can see it from the figures given that in all these years there has been very little of arrears. But from today onwards the arrears will go up because people will not be able to pay the additional tax that is now sought to be imposed on them. What have the Government done? They have fragmented the holdings. Neither the tenant nor the landlord can hold more than a few acres. The lands have been distributed entirely and every one has become a small landholder. The tenant, according to our present ideology, will in course of time become a landholder and the landlords, every one of them, will become small landholders with 4 or 5 acres each. When the Government go on imposing additional tax on these small landholders, they will not be able to pay the additional tax and the arrears will go on increasing. Water tax, so far as the wet assessment is concerned, always goes with the land revenue and can never be separated because the right is entitled by custom and usage to water from the proper

3-40
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd July 1962]

source of supply. Therefore, water tax cannot be separated from the general revenue. But for the purpose of increasing the revenue and satisfying our people, the Government have stated that 60 per cent of that could be allotted to water tax and they propose to increase the water tax on the ground that the Government were spending on irrigation and other schemes. Of course, the Government are prepared to exempt some new schemes of irrigation like the Bhavani and so on, because they are afraid they cannot go there. That is why they want to exempt them. For the ryot hereafter it will not only be the last straw on the camel's back, but it will be a heavy iron rod put on his back. This is my honest feeling. So much has been done to reduce the landlord almost to the minimum level and then the Government are imposing this further tax. I hope and trust that the ceiling enactment will not be revised on that account. I have my own fears about it and that is why I was in doubt whether I should refer to it or not. But I have decided to refer to it. The old assessment is there and the ceiling proceeds on the basis of the old assessment. If the Government go on changing the assessment, I do not know what will happen. I hope and trust our Hon. Minister for whom we have got a little warm corner in our hearts will not do it. I must say openly that he will not do it. That is what I feel. If that were not to be so, then the Rs. 8 assessment will go up to Rs. 16 or Rs. 15 and the ceiling will be reduced to 21 acres or even less. Therefore it is I am stating that I hope and trust that this will have nothing to do with the Ceiling Act which has already been passed with Rs. 8 as assessment for a standard acre. That should not be touched. I am anxious about it and my hon. Friend Sri Reddiar is also anxious about it and he was asking me about it, I said to him that the Government won't touch the standard already fixed in respect of ceiling. I thought I should make a mention of this for the benefit of our people, as this is another important matter coming up as a result of this new taxation. According to me, this additional taxation is not desirable at all under the present economy. The economy must be able to bear the tax. Otherwise, there would be arrears and arrears which were unknown so far as land revenue is concerned.

Sir, during the Electricity Board Budget debate I mentioned that the rate of 29 nP. for the ordinary domestic consumers might be reduced. Now I find it has been raised to 32 nP. Probably I had mentioned that at the wrong time and that is why they have raised it to 32 nP. for domestic consumption. In regard to high tension electricity they say it is concerned with the industries. They also add a further statement that the increase will not seriously affect the cost of production. In increasing the rates they are careful to add this statement that it will not increase the cost of production. I do not know whether it will increase the cost of production or not. But it has been the general experience that if some tax is imposed or existing tax increased, it is reflected in the cost of living. If some tax is imposed, immediately the cost of things will increase though it might have nothing to do with

[2nd July 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

the new-taxation. That is how our retail dealers respond to the various governmental measures. Therefore it is I am stating that these additional taxes either on motor vehicles or passenger fares or goods freight or on electricity, hit the consumers. These are not taxation measures aimed at removing the disparities between the poor and the rich in our country. It is really a burden imposed upon the middle classes and the lower income groups and consumers of all these essentials.

Added to these, we have also to bear the taxes imposed by the Government of India. We cannot go on imposing taxes without reference to the taxes imposed by the Government of India. They have already imposed taxes on 44 different commodities. They have imposed excise duties also. They might reduce something here or there to satisfy the people. All these taxation measures impinge upon the consumer and make his life difficult. After all these plans, the developmental expenditures are entirely necessary for the purpose of having a happier and more comfortable life for the people. If that cannot be achieved, any number of atomic power stations established, iron ore taken out and melted and so on and all these statements of achievements will not finally confer any benefit on the ordinary people of our country. Let us pay heed to what Ruskin said once about London 'I see this London there, rattling, smoking all round, pouring out poison at every pore'. That is what he said. These factories all over the country will pollute the air, impair the health of our people and give rise to various other problems. This has also been accepted by the Hon. Minister but they are embarking upon large industrial programmes merrily such as the iron and steel industry and so on, without due recognition of the priorities and other things.

I would request the Government to postpone these taxation proposals to the next year, rectify the defects in the schemes that are being implemented and draw up a phased programme of priorities. After having done that, if they still find that these taxes are necessary, then they can come up with certain proposals not of the kind that they have now placed before the House but some other by which the consumer and the poor people will not be affected.

With these words, Sir, I think have to welcome the Budget with a qualification because I cannot welcome the taxes and the way in which Government expenditure is going on. But still I feel that the Government, after taking into consideration all the various factors necessary for the progress and the development of the State, have done well. Our Government have been doing well all these years and there is no doubt that it will continue to do so in the future. But we are all here not for the purpose of complimenting each other but to give some constructive suggestions and details so that we may all do better in the course of the next year avoiding huge taxation which is ruinous to the economy of

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd July 1962]

the country and the poor people, and planning our expenditure on developmental schemes in such a way that it will make the life of our people happier and comfortable.

Thank you, Mr. Chairman.

DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, Sir, this year's Budget is really a remarkable one in two respects. One is, the Government have listed what all things they are going to do during the Budget year. The other is the number of taxation measures the Government propose to bring in during the year. The Government have taken up many developmental schemes and it is, therefore, necessary for them to find the money required to finance those schemes. But these measures will hit hard the common man. Of course, without any sort of taxation, it will not be possible to get the resources to fulfil our objects. The Government have taxed the motor transport industry very heavily. It is true that the taxes must be according to the mileage done by each bus. We know perfectly well that there is a good amount of gain to the fleet-owners.

3-50 p.m. Secondly, as regards the lorries, they are increasing the tax on them. I for one do not like that goods vehicles should be taxed so much as it is proposed now. We know perfectly well that many of the goods are being transported only by lorries nowadays, because it is very difficult to get wagons at present. Such being the case, if we increase the tax on these goods vehicles the consumers of the goods like cement, iron, etc., which are being carried to different places by lorries, will greatly suffer. These goods vehicles quickly transport goods from one place to another. They will have to increase the charges for carrying goods if there is to be any increase in the tax on them. The cost of transport by goods vehicles will be very high. I do not mind the poor people. They are not going to be hit at all. Nor do I mind the rich people who can afford. As stated by Sri Balasubramanya Ayyar, it is the middle class people who will be hit very badly. Of late the railway fares have gone up and goods fares also have gone up. If we go on putting more taxes on goods vehicles, it will not be possible to establish any good concern in the districts. At the same time, it will be difficult for the people to complete projects which they undertake. As an example, I can refer to certain things. In the case of the co-operative housing societies, permits are given to the societies to get cement from Tirunelveli district. For months together we have to wait, even after paying the cost of the cement, to get wagons, and it will be possible for us to get only lorries. If lorry freight is increased. We will have to increase the cost of construction of the houses also. This will affect only the poor people—the low income group people, and the lower middle class people. Hence I am against the tax on goods vehicles. This tax, in my opinion, must be reduced to half. Only the other day, we read in the papers the article of Mr. T. S. Krishna, who happens to be the Managing Director of the T.V.S. & Sons, Limited. He has clearly stated that hereafter

[2nd July 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

no honest fleet owner can survive this kind of heavy taxation. At the same time, he says that the poor will be hit very badly and the cost of the consumer goods, which are essential, will go very high. That means to say that whatever be the tax that Government may impose on these fleet-owners, that tax will be compounded and will be heaped on the heads of the middle-men only. By this taxation, it is not the fleet-owners but the poor people that are going to be hit. Though the fleet owners may say or agitate for the good of the common man, yet this tax will be passed on to the middle-men. Therefore, this tax should not be levied. Hence, I request Government to see that some of the taxes that are levied on the lorries and lorry owners are reduced. Instead of spoiling the motor transport industry, it will be better if the Government come forward to reduce the taxation that is already there on these lorries. If this is not done, it is really very hard on the lorry owners, and the people will be hit hard. It will be very difficult for us to go and satisfy the common man and convince him saying that what we have done is right. Hence, I request the Government to go into the matter and put things right.

Sri T. S. Krishna has also stated that by the imposition of this tax, the Government will get an income of Rs. 6 crores per annum. It is surprising to see how the revenue authorities have assessed the revenue only at Rs. 2 crores. There is a vast difference. A person who is in the job—in the motor transport industry for the past several years—and who is running this industry in an excellent manner says that on account of the increase in tax, the total income will come to about Rs. 6 crores per annum. It is really surprising to see the machinery of the Government coming forward to say that only Rs. 2 crores will be the annual income. Hence, I request the Government to reconsider these figures and see what will be the exact income. An experienced person in this line says that Rs. 6 crores can be had, and the Government department says that it is only Rs. 2 crores. On reconsideration if the Government see that Rs. 6 crores can be had, then they can very well reduce some of the taxes on passenger freight, and goods freight may be once and for all abolished.

Coming to the tax on electricity, I absolutely have no objection that users of high tension power for industries are taxed. They are already paying far less. They can very well pay more. But if a tax is levied on electricity for agricultural purposes and domestic purposes, it will cause hardship to the people. We know the story—it is not a story, but it is actually happening in villages. In the villages one sees always the pathans of 7 feet height and 200 pounds weight going on bicycles. They go to each and every village. Knowing the persons there, they assist them financially. They give money to them for agricultural operations. But when the appointed time comes, they squeeze the money from these agriculturists. They not only compound interest, but compound

[Dr. T. V. Sivanandam] [2nd July 1962]

the capital also, and squeeze money from these poor people. Just like this, our Government also are doing. We electrified the villages. We wish to see that all the villages are electrified. The villagers have now become used to electricity. They are utilising electricity, and we are also saying that we are supplying electricity at cheap rates. They have taken to pumpset. Agriculture is being carried on with the aid of these pumpsets. After having given all these opportunities to the villagers, and after their having come to use electricity, we are asking them to pay more tax. Nowadays they do not even know the old methods of drawing water. They have to use electricity only for drawing water. Hence, I request the Government to see that at least in the case of use of electricity for pumpsets and domestic purposes, no increase is made. The agriculturists are already finding it difficult to get agricultural labour. Unless agriculture is mechanised, I do not think it will be possible for them to save anything. There will be no increase in production also. Because several industries have sprung up, it is very difficult to get agricultural labour. Even an ordinary skilled or unskilled labourer, if he goes to any industry, is able to get Rs. 100 as pay for every month. He has got to remain there only till he gets confirmed. Afterwards there is no trouble with him. Whether he does the work or not, he is able to get his pay. It is not the case with reference to the agricultural labour. Agricultural labour is very difficult to get in the districts. At times agricultural labour has got to be paid high wages. We have got to be careful to see that as far as possible, mechanisation is resorted to for agricultural operations. As far as possible, we must see that the taxes that are levied on agriculturists are reduced to the minimum. Unless the agriculturists are given a sort of leniency, I do not think it will be possible for us to increase food production. It is really surprising for me to hear—I do not know whether it is a fact—that agricultural production has increased very much. But as only yesterday one of the Minister replied to a question about the sugar factories, there are hundreds of acres of land which are used for the cultivation of sugarcane. To that extent, food production must have decreased. Even granting that we are supplying improved seeds and chemical fertilisers, I have my own doubt whether this statement that production has increased a great deal can stand.

Regarding increase of stamp duty, it must be done. There may be even increased earnings from this source. Look at the gamblers who have got money and who are playing with it by purchasing lands and selling them. Therefore, stamp duty may be increased.

With regard to water rates, as stated by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar, fragmentation of holding has already started. Small landholders are in existence. It will be very difficult for them to pay if more tax is levied on them.

2nd July 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

Betting tax is very good. It too can be increased. The cess on sugarcane also affects agriculture. It does not add much to our revenue. All the same it affects agriculture. What we find nowadays is that the taxes levied affect the poor men, agriculturists and the middle class people. Hence, I request the Government to review the matter again and see that this kind of tax is reduced or once and for all abolished.

Then, Sir, several high schools have been opened in several places. Suddenly one morning we can say that several high schools have come up. Permission has been granted for the opening of new high schools. But are there enough buildings for the purpose? Are there enough equipment? Without looking into all these things, permission has been granted for the opening of several high schools. The 'Mudaliar Act' was passed last year for the preservation of playgrounds. Where has it gone? Has it already gone into darkness? Every school must have a playground. I see in some of the cases where permission has been granted for the opening of a high school, that there is absolutely no playground. Without playgrounds high schools are being opened. Without any equipment high schools are opened. Hence, when the Government come forward with enthusiasm to give permission for the opening of such high schools, it will only be detrimental to the interests of the student population. Not only that. As the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said, there are not enough teachers also. Are we going to get sub-standard teachers to teach to the students in crowded buildings, in narrow, stuffy rooms, without any sort of equipment and without any playground? These are the things that we have got to be very careful about while giving permission for the opening of many high schools. Corresponding with the opening of many high schools, have we opened many colleges also. Have the Government come forward to give university education to everyone who passed the S.S.L.C. examination? Already though there are several colleges, many are not able to get a seat in any of them. Are we going to give such unhappiness to the parents who are not able to find a seat for their boys in any of the colleges? Hence I request colleges must come forward to admit more students. As far as possible, Government must open Government Colleges with all equipment and with proper teachers in every district. For example, take Salem District. There is only one college in Salem. This year permission has been given to Sri Kandaswami Gounder to open a College at Paranathivelur. Government must encourage the philanthropic people to come forward to open several colleges and polytechnics. Especially in Salem District there is only one college. Another college is coming up. North Salem is devoid of any college or polytechnic. There must be at least a Government Arts College at rishnagiri and a polytechnic at Dharmapuri under Government auspices. Unless these college and polytechnics are opened, it will not be possible for the students coming out of the schools to prosecute their studies. Hence

[Dr. T. V. Sivanandam] [2nd July 1962]

whenever it is not possible to get any help from the local people, Government must open colleges and polytechnics. At least they must go and help the philanthropic people in the local area and encourage them by giving them matching grant to open colleges. When opening colleges and polytechnics Government must be very careful to see if the necessary teachers and equipment are available. Without the equipment and the teachers it will not be possible to run any college even if one is opened. It will be just like primary health centres where there are no doctor and at times no medicines even after several months of their opening.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : May I request the hon. Member to give me a few instances of primary health centres functioning without doctors and medicines?

DR. T. V. SIVANANDAM : There are several such dispensaries; I am not able to give a catalogue. There are health centres where there were no doctors for several months after their opening. In Coimbatore district itself there are several primary health centres which are without medicines even several months after their opening. Such a thing should not occur at least in the educational field. Whether English or Hindi is going to be the medium of instruction or whether Hindi or English is going to be taught in the fourth standard, moral and religious instruction must be given to the students even in the first standard. We call ourselves a secular State. It does not mean that we are Godless and that we are irreligious. Secular State means a State where we honour and respect every faith and religion. Unless the character and morale of our students even in the first standard are strengthened, any sort of development in our country will not stand firm. That can be done only if moral and religious instruction is given even from the first standard itself. Even in textbooks moral and religious instruction must find a place.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே! மதசார்பற்ற சர்க்காரில், மதக்கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுகிறார். அதைப்பற்றி நம் அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. T. V. SIVANANDAM : If only moral and religious instruction is given, the morale and character of the people will be all right. Then only our country will advance with the development plants and it will be a beacon light for other people.

Regarding hospitals, there are several philanthropic people who come forward with donations. Government must help them and encourage them. They must give them matching grant at an early date. I know when Sri Ramachandran, I.A.S., was the Collector of Coimbatore, we had the Golden Jubilee celebration of our hospital and we were able to collect one lakh of rupees. It is now three years old. Still the matching grant has not been sanctioned. I hope and trust it will be sanctioned soon. Governors and Ministers who have visited the place said that such an effort

4-10
p.m.

[2nd July 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

deserved all encouragements and they also stated that necessary money has been earmarked for the purpose. The construction of this of orthopaedic ward has become an urgent necessary because Coimbatore has grown into a big industrial city and accidents occur too often. I am glad to see from the Budget that a sum of Rs. 2 lakhs has been sanctioned for this purpose. I do welcome this, but the people who have given donations are disappointed to find that even after some years no work has been started by the Government.

Another project for which we have collected donations from the people to the extent of a lakh of rupees is the construction of the maternity ward. The Hon. the Chief Minister came there last month and laid the foundation stone of the block. The people have also promised another lakh of rupees. In these cases, the Government save money to the extent donations are forthcoming from the public. If the Government want to encourage people to contribute more and more towards such beneficial projects, they should start the work early. Then only it will be possible for us to get more and more donations from philanthropically minded people. Therefore, I would request the Government to finish projects for which donations are received, as quickly as possible.

Then, Sir, money was sanctioned for the construction of regional laboratory at Coimbatore long ago, but still the laboratory has not come up. I would request the Government to see that a fillip is given to the authorities concerned and see that the laboratory comes up early.

In respect of the construction of the Hospital under the Employees State Insurance Scheme also, there is delay. The Central Government sanctioned a grant of Rs. 28 lakhs two or three years ago. People have gone round and found a site also but I do not see why the hospital has not yet come up. Probably the delay is due to the difference of opinion regarding the suitability of the site and unsuitability of the water for hospital purposes. If that is the case, I would request the Government to get a better site for the hospital and begin the work as early as possible. If there is any difficulty in getting the site, the present headquarters hospital might be utilised for the scheme or at least a hundred acres in the Central Jail where you have 300 acres of vacant land might be set apart for this hospital. This site can also be utilised for putting up a Medical College for Coimbatore at a later stage.

Sir, I am sorry the Hon. Minister in charge of Health is not now present. Only yesterday the Hon. Minister, in replying to a question put by the hon. Member Dr. Sreenivasan, said that there was no doctor who received less pay than the doctors working in Government departments. The question was whether there were still doctors in the local bodies getting lesser pay than doctors working in Government departments. I know there are still doctors who belong to the category of Sub-Assistant Surgeons in the local bodies who draw much less pay than the Government doctors. There are still rural medical practitioners who draw less pay than

[Dr. T. V. Sivanandam] [2nd July 1962]

Government doctors. Probably the Government are not aware of the existence of these people, because they are not giving the pay straight to the doctors. They are paid by the local bodies. I would request the Hon. Minister to see that the doctors serving in the local bodies are paid the same pay as Government doctors.

I think the Hon. Minister once said that the Doctor's pay must be increased. I welcome this statement. They must be paid amply in order not to be tempted by private practice. What happens now is this. They are allowed limited private practice. People who have private practice, by the time they go to the hospital, are dead tired and exhausted and are not able to be of much service in the hospital as we would expect them to be. Therefore, my plea is that doctors should be paid amply and freed from private practice completely. Now doctors are so tempted by private practice that if they are transferred to another station, they present a quarter sheet of paper applying for leave for which they are eligible and then they resign their job. If this kind of thing goes on, there will be a permanent dearth of doctors for our hospitals. The only solution for this is they should be amply paid.

In this connection, I would also request the Government to upgrade the L.I.Ms. and G.C.I.Ms. and pay them amply because, they are also in charge of hospitals and their responsibilities and work are the same as those of the other doctors. I would, therefore, request that Grade II Assistant Surgeons should be abolished and they should be paid the same scale of pay as the medical graduates. I referred when I spoke last to the difficulties of the final year G.C.I.M. students. They do not know for which examination they should appear. The Government should revive the examinations they had before. The final year students should be examined by a competent authority and they should at least be given a D.M.S. diploma in consultation with the University authorities. The diploma should be recognised and they should be included in any of the schedules of the Indian Medical Council.

Thank you, Mr. Chairman, for giving me so much time to speak on the Budget proposals. You are looking at the clock. I will not take any more of the time of the House. Thank you.

* டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தில், 'கல்வி' தலைப்பில் காணப்படுகின்ற சில நல்ல கூறுகளை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். இதுகாறும் 28 ஆயிரம் தொடக்கப் பள்ளிகளை அமைத்திருப்பதும், அவற்றில் 39 லட்சம் மாணவர்களுக்குக் கல்வி பயில்விக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதும் மிகவும் பாராட்டுக்குரிய செய்தி. அதே மாதிரி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள், 6 வயது முதல் 11 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள் எல்லோரையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் கட்டாய இலவசக் கல்வி பெறுமாறு அரசாங்கத்தினர் செய்து விடுவார்கள் என்பதும் பாராட்டுக்குரிய செய்தியேயாகும். ஆனால் இதுதான் நம்முடைய மாநிலத்தின் இலக்கு போல்

2nd July 1962] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

இங்கே அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதா என்பது சிந்திக்கத் தக்கது. உண்மையிலேயே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் 6 வயதிற்கு மேல், 14 வயதிற்குட்பட்ட எல்லாக் குழந்தைகளையும் கட்டாயக் கல்வி பெறுமாறு செய்வதுதான் நம்முடைய மாநிலத்தின் முன்னைய இலக்கு. பின்னால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட இலக்கான 6 வயது முதல் 11 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி கொடுத்து விடுவோம் என்பதில் ஓரளவிற்கு திருப்தியடையலாம். ஆனாலும், 14 வயது வரையிலும் முழுதும் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதில் எனக்குச் சிறிது அதிருப்தியிருக்கிறது.

பொதுவாக, இந்த ஆண்டில் 192 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்கப் பட இருப்பதாக அறிக்கை கூறுகிறது. டாக்டர் சிவானந்தம் 'இந்த மாதிரியான உயர் நிலைப்பள்ளிகள் எல்லாம் சில குறைகளோடு திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன' என்று வருத்தம் தெரிவித்தார். நாளடைவில் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள், அவை பெற வேண்டிய வசதிகளைப் பெறும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் அரசாங்கம் இசைவு தந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆனதினால் திறக்கப்பட்ட 192 பள்ளிகளையும், அதற்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் சிலவற்றையும் கூட நான் வரவேற்கவே செய்கிறேன். ஏதோ வினையாடுவதற்கு இடமில்லை, வேறு சில வசதிகள் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, திறக்கப்பட வேண்டிய பள்ளிகளைத் திறக்க அனுமதிக்காமல் இருப்பதைவிட, திறக்க அனுமதி தந்திருப்பதற்காக நான் உண்மையிலேயே அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில், என்னென்ன கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமோ, அவற்றை அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகள் முடிவதற்குள்ளாக அந்தப் பள்ளிகளெல்லாம் எய்துமாறு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை அது உணரும் என்பதோடு, அதை நினைவுட்டவும் விருப்புகிறேன்.

அது திறக்க, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காலத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் நாம் பெருமையாக இரண்டு செய்திகளைப் பற்றிக் சொல்லிக்கொண்டோம். ஒன்று, இந்த மாநிலத்தில் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி, காலில்லாத கல்வி, 1 முதல் 10-வது வகுப்பு வரையில் கொடுத்து விடுவோம் என்பது. இன்னொன்று, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக 1 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 200 உயர் நிலைப் பள்ளிகளை, மேல் உயர் நிலைப்பள்ளிகளாக மாற்றி விடுவோம் என்று பெருமையடித்துக் கொண்டோம். இந்த இரண்டும் நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய பெருமைக்கும், சிறப்பிற்கும் உரிய செய்திகள் என்று சென்ற ஆண்டு வரையில் சொல்லப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இந்த ஆண்டிலோ, இந்தப் புதிய, திறக்கப்பட வேண்டிய மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (Higher Secondary Schools) ஏன் திறக்கப்படாமல், திடீரென கை நெகிழவிட்டுவிடப்பட்டது என்று புலப்படவில்லை.

4-20
p.m.

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [2nd July 1962]

இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 77 லட்ச ரூபாய் உயர்நிலைக் கல்விக்காக (Secondary Education) ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்தத் தொகையில் ரூபாய் 1,500 தான் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி தருவதற்காக, அதாவது மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயில்விக்கத் தகுதி பெறுவதற்குப் பயிற்சி பெற, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைந்த தொகை என்பது எடுத்துரைக்கத் தக்கதொன்றாகும். சென்ற ஆண்டில் ரூபாய் 42 ஆயிரம் இதற்காக ஒதுக்கி வைத்திருந்தோம். பல்கலைக் கழகத்தில் அதற்குரிய பட்டம் (Diploma) வாங்குவதற்கான பயிற்சிக்கு அவர்களை அனுப்ப, அந்த வகையில் நாம் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். ஆனால் திடீரென இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பயிற்சி கொடுக்கப்படவில்லை என்பதும், மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட வேண்டியவை திறக்கப்படவில்லை என்பதும், சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன.

(Deputy Chairman in the Chair.)

இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, துணைத் தலைவரவர்கள் அறிவார்கள். அதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் பொதுவாகப் பட்டப் படிப்பு முடிவதற்குள்ளாக 14 ஆண்டு கல்வி இருப்பதா, அல்லது 15 ஆண்டு கல்வி இருப்பதா என்பது வாதத்திற்குரிய செய்தியாக, ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வரையில் இருந்தது. பதினைந்து ஆண்டுகள் என்று இருந்தது ஆராயப்பட்டு, ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு முடிவுசெய்யப்பட்டு விட்டது. ஒருவர் பட்டம் பெறுவதற்கு முன்னால், 14 ஆண்டு படிப்பு பெறுவதா அல்லது 15 ஆண்டு படிப்பு பெறுவதா என்ற செய்தி வாதத்துக்குரியதாக இருந்த காலம் உண்டு. அது 1954, 1955-ஓடு முடிந்தது. 1955-56-ல் நம்முடைய இரண்டு சட்ட சபைகளும் சேர்ந்து கூட்டுக்குழு ஒன்றைக் கூட்டி, நாம் 14 ஆண்டு படிப்பாக அதனை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டன. இதற்குக் காரணம் வரலாற்றுக் கண் கொண்டு பார்த்தால் விளங்கும்.

உயர்நிலைக் கல்விக் குழு (Secondary Education Commission) என்பது இந்திய அரசாங்க அமைப்பு. அதன் தலைவராக டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் இருந்து, அந்தக் குழு 1952-53-ல் சிபார்சு செய்த முடிவுகள் நமக்குத் தெரியும். அதன்படி தொடக்க நிலைக் கல்வியானது 4 அல்லது 5 ஆண்டுகள் இருக்கலாம் என்பதாகும். நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தக் குழு யாது காரணத்தினாலோ நான்குதான் என்றோ, ஐந்துதான் என்றோ திண்ணமாக முடிவு செய்ய வேண்டியதை முடிவு செய்யாமல், அந்தந்த மாநிலத்தின் பொறுப்புக்கு விட்டுக்கொடுத்து விட்டது என்பது நாம் சிந்தையில் வைக்கவேண்டிய செய்தியாகும். அப்படி

[2nd July 1962] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டு தொடக்க நிலைக் கல்வி, பிற்பாடு மூன்று ஆண்டுகள் இடைநிலைக் கல்வி (Middle School Education) என்று வரையறுக்கப்பட்டது. ஆக ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பாடு உயர்நிலைக்கல்வி என்பது, அதற்கு முன்னால் நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்தது. மேல் உயர்நிலைக் கல்வி (Higher Secondary Education) என்று மாற்றப்பட்டு நான்கு ஆண்டுக் கல்வியாக இருக்கவேண்டுமென்பது அந்தக் குழுவின் சிபார்சினை நடைப்பது. கமிஷன் என்பதைக் 'குழு' என்றும், கமிட்டி என்பதைக் 'குழு' என்றும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'University Commission', 'Secondary Education Committee' என்பதில் 'Commission' -க்கும் 'Committee' -க்கும் ஆங்கிலத்தில் பேதம் இருக்கிறது. கமிஷன் என்பதை அளபெடை கொடுத்துக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த Secondary Education Commission செய்த சிபார்சுகளை அரசாங்கம் கவனிக்க முற்பட்டது. நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தக் குழுவின் சிபார்சுகளை ஆராய்ந்து நிறைவேற்ற ஒரு தனிக் குழு (Committee) அமைத்தது. அந்தக் கமிட்டி 'Secondary Education Reform Committee' என்று பெயர் பெற்றது. அந்தக் குழுவிற்கும் டாக்டர் ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களே தலைவராக அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டார். அந்தக் குழுவில் கல்வித் துறை இயக்குனர் திரு. சுந்தரவடிவேலு, சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக் கல்லூரி முதல்வர், தென்னிந்திய ஆசிரியர் சங்கத் தலைவர் திரு. எஸ். நடராஜன் அல்லது திரு. டி. பி. சீனுவாசுவரன், ஆக நான்கு பேர்கள் இருந்து, 'Secondary Education Committee' செய்த சிபார்சுகளை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்று ஆராய்ந்து அவர்கள் சொல்லிய முடிவுகளை அரசாங்கம் பரிசீலித்தது. அப்படிப் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட செய்திகள் White Paper on Education, Memorandum No. II என்பதில் காணப்படுகின்றன. அந்த வெள்ளைச் செய்தித்தாள் அறிக்கை நம்முடைய சட்டசபையில் 1956 மார்ச்சு மாதம் திரு. சுப்பிரமணியம் கையெழுத்தோடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது: 'The proposals formulated by Government proved acceptable to the Chairman of the Committee. The Director of Public Instruction also agreed that his objections were met. Later, these proposals were explained to the Central Advisory Board of Education, New Delhi, at its last meeting held in January 1956. It was ascertained that they were in line with ideas in other States and, if decided upon, they will have the approval of the Government of India.' எனவே அந்தக் குழு செய்த சிபார்சுகளை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து, கல்வித் துறை இயக்குனருக்கும், துணை வேந்தருக்கும் இருந்த அபிப்பிராய பேதங்களை நிரவி ஒரு முடிவுக்கு வந்தது எனவும், மேல் சட்டசபையும், கீழ் சட்டசபையும் சேர்ந்து ஒரு குழுவினைப் பிறகு அமைத்தன என்பதும் அந்தக் குழுவின் சிபார்சுகள் அனைத்தும் அரசாங்கத்துக்கு இணக்கம் என்பதும் தெரிகிறது.

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [2nd July 1962]

வருகின்றன. அரசாங்க இசைவு பெற்ற பிற்பாடு எவ்வாறு திரு. சுப்ரமணியம் அதைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்பதையும் தான் மேற்கொண்டு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

4-30
p.m.

அதாவது நம் மாநிலத்தில் 1 முதல் 8 வகுப்பு வரை என இருந்தவற்றை 1 முதல் 7 வகுப்புகள் என்று மாற்றினார்கள்—Standards I to VII என்று மாற்றியதுடன் மட்டும் இந்த சீரமைப்பு நிற்கவில்லை. உண்மையில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் கற்பிக்கப்பட்ட பாடங்கள் வலுவாக்கப்பட்டன. எனவே 8 ஆண்டுகளில் கிடைக்க வேண்டிய அந்தத் தொடக்க நிலைக்கல்வி என்று கூறப்படுவதை 7 ஆண்டுகளுக்குள் பெறுமாறு செய்வதற்கு வேண்டிய அளவு வன்மையுடையதாகப் பாடத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அறிவேன்; இன்னும் பல அறிஞர்களும் அறிவார்கள். எனவே ஏதோ எட்டு ஆண்டுக் கல்வியை ஏழு ஆண்டுகளாக்கி விட்டார்கள் என்பதால் தரம் அல்லது திறம் குறைந்துவிட்டது என்பது இல்லவே இல்லை. தரத்தையும், திறத்தையும் குறைக்காமல் பாதுகாத்துக் கொண்டு எட்டு ஆண்டுகளில் பெற்று வந்ததை ஏழு ஆண்டுகளில் பெறுமாறு செய்திருக்கின்றோம். எவ்வாறு என்றால் தொடக்க நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் 200 வேலை நாட்களாக இருந்தவற்றை 220 நாட்களாக மாற்றி, அதில் கணக்குப் போட்டு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு என்ன ஆகுமோ எனப் பார்த்து முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் மனதில் கொண்டு இந்த வெள்ளை அறிக்கை பேசுகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

'Is this suggestion feasible? The Director of Public Instruction agrees that it is. There are no insuperable technical difficulties. The conclusion was thus reached that Secondary Education should be reorganised as proposed by the Commission and endorsed by the Committee, in New Standards VIII to XI; and as corollary thereto, Elementary Education should be reorganised as an integrated course of seven years instead of eight, in New Standards I to VII.'

இம்மாதிரி இந்த வெள்ளை அறிக்கை கூறுகிறது. இந்த வெள்ளை அறிக்கையை நம்முடைய அரசாங்கம் இரண்டு சட்ட சபைகள் முன்னாலேயும் 1956-ல் விவாதத்துக்கு வைத்தது. அது இந்த மன்றத்திலும் சட்ட சபையிலும் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றது. அப்போது கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்ரமணியம் கூறிய ஒன்றை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

'After considering the entire aspect of the matter, after consulting the Education Department, after consulting the Vice-Chancellor, and after consulting the other expert also, my advice is, 'Let us have a higher standard in secondary schools and for that purpose four-year schooling is necessary in that atmosphere.'

அப்படியானால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மூன்று ஆண்டு படிப்புக்குப் பின், மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு நான்கு ஆண்டுகளாக்கப் பட வேண்டும் என்பது இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அன்று அசெம்பிளியிலும், கவுன்சிலிலும் அறிஞர்கள் சிலரைக் கொண்டு

[2nd July 1962] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

இரண்டு திட்டத்தையும் ஆராய்மாறு இந்த அசெம்பிளியும் கவுன்சிலும் பணித்தன. அவர்கள் யாவராக இருந்தார்கள் என்று நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். திரு. டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார், திருமதி எஸ். மஞ்சு பாஷினி, திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார், திரு. பி. கே. ராஜா சிதம்பரம், திரு. டி. எம். நாராயண சாமி பிள்ளை, திரு. பி. ராமமூர்த்தி, திரு. டி. புருசோத்தம், திரு. என். ராமகிருஷ்ண அய்யர், திரு. வி. ஆர். சங்கநாதன், திரு. எஸ். சுவயம்பிரகாசம், திரு. கோபால மேனன்—மூன் இருந்தார்—அவர் மாநிலம் பிரிந்த பிறகு இந்தக் கூட்டங்களுக்கு வரவில்லை. இந்தக் கமிட்டி கொடுத்த அறிக்கையிலும் "நாங்கள் முழுமனதாக இந்தப் பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறோம்" என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். "Our recommendations are unanimous and none of us has any separate minute to add."

டிசம்பர் 1956, 10-ம் தேதி அவர்கள் அளித்த அறிக்கை கூறுவது என்ன வென்றால் தொடக்க நிலைக் கல்வி முன்னால் எட்டு ஆண்டுகளாக இருந்தது, ஏழு ஆண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்டு, திறமையுடையதாகச் செய்யப்பட்டுவிடும், செய்யப்படவேண்டும்; அதனைத் தொடர்ந்து IV Form என்று முன்னாலே இருந்து—இப்போது VIII Standard; VI Form என்று முன்னாலே இருந்தது X Standard ஆகி 11-வது வகுப்பும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது சிபாரிசு. அது மாதிரி மன்று. இந்த மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிகள் என்று வருகின்றனவே இவை அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக மூன்றாம் திட்டம் முடிவதற்குள், நம் மாநிலத்தில் 100-க்கு 50 விழுக்காடு இணைந்து நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்பது சிபாரிசு—முழுமனதான சிபாரிசு. என்ன செய்திருக்கிறோம்? ஒரு மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடம் இதுவரை ஏற்படவில்லை. நாம் இருப்பது மூன்றாம் திட்டத்தில் இரண்டாவது ஆண்டு. இந்த இரண்டாவது ஆண்டில் அதாவது ஒரு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆக்குவதற்குத் திட்டம் கண்டிருக்கிறோமா என்பது என்னுடைய கேள்வி. பல்கலைக் கழக துணைவேந்தரும் கல்வியியக்குனரும் பிற பேரறிஞர்களும் உரையாடி முடிவு கண்டார்கள். Central Advisory Board of Education ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மற்ற மாநிலங்களிலும் செய்வோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

பிற மாநிலங்களில் இந்தியா தேசத்தில் மொத்தத்தில் இரண்டாம் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக 3,100-க்கு மேற்பட்ட மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் இதுகாறும் கை கட்டி இருந்திருக்கிறோம். மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றுகூட நிறுவ முற்படவில்லை. ஆனால் திட்டம் செய்திருந்தோம். மூன்றாம் திட்டம் முடிவதற்குள் 200 மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நிறுவ, திட்டம் வரையறை செய்து அதற்காக ஒரு கோடி 60 லட்சம் ரூபாய் இந்திய கவர்ன்மெண்டிலும் பெறுவோம் என்று நம் திட்ட வரைவு சொல்லுகிறது. பிற மாநிலங்களிலுள்ள மக்களெல்லாம் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பால் பயன் பெற்று விட்டார்கள். இந்திய அரசாங்கமும் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி நிறுவுவதற்காக இரு பெரிய மானியங்கள் வழங்கிற்று. அந்த இரண்டு வித மானி

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [2nd July 1962]

யங்களையும் நாம் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம் அமைக்காததால் இழந்து விட்டோம். இப்படியே தூங்கிக் கொண்டிருந்தால், இந்த மூன்றாம் திட்டத்தில்கூட நாம் பெற வேண்டிய காரியத்தைப் பெறவோமா என்பது ஐயத்திற்கு இடமுள்ள செய்தியாக இருக்கிறது. நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த Legislature Committee—White paper on Education என்று இருக்கிறதே இது சிபாரிசு மாத்திரமா என்பது கேள்வி. இல்லவே இல்லை. இதை நான் சொல்லவில்லை. இவற்றைப் பற்றிப் பேசிய கல்வி-நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சப்பிரமணியம் சொல்லி இருக்கிறார். இந்தக் கமிட்டியை நிறுவினபோது 1956-ல் அவர் சொல்லியதை நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன்.

“It is not the intention of Government that this Committee should submit another report and that report should be scrutinised. The intention is that we will all sit together and take decisions for which I will take full responsibility. Therefore, I would request Hon. Members to view that from that point of view and assist me as far as possible to come to correct decisions.”

“இந்தக் கமிட்டியுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுடன், நானும் உட்கார்ந்து கொண்டு, உடனுக்குடன் முடிவுகள் எடுத்துக் கொள்வோம்” என்று வாக்கு தந்திருக்கிறார் இதே மேடையில். இதே சபையில் “We will all sit together and take decisions for which I will take full responsibility.” என்று சொல்லியிருக்கிறார். Legislature Committee என்று கூறப்படும் இந்தச் சட்ட சபைகள் குழு செய்த சிபாரிசுகள் அரசாங்கத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டு, நிறைவேற்றிவைக்கப்பட்ட வேண்டும் என்பது தெரிய வரும் Legislature Committee on Education என்பது ஒன்று இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறதல்லவா? அது இன்னும் கூடவில்லை. இரண்டு சட்ட சபைகளின் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் அதில் இடம் உண்டு; கல்வி நிபுணர்களையும் அதிலே சேர்த்திருக்கிறது தலைவருக்கும் தெரியும். இச் சட்ட மன்றத்தில் 1956-ல் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கத் தலைப்பட்ட போது Sir மகம்மது உஸ்மான் அவர்களால், இது போன்ற ஆலோசனை கமிட்டி நிறுவ வேண்டும் என்றும், இவ்வாறு பொது மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்ட அதற்கு ஏற்ப கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது புது விதத் திட்டம் செயற்பட வைப்பதாக இருந்தால், இந்தக் கமிட்டியைக் கேட்பது வழக்கம். ஏதாவது திட்டத்தை விட்டுவிடுவதாக இருந்தாலும், அதே மாதிரி கேட்கும் வழக்கமும் உண்டு. ஆனால் ஏன் இந்த புது 11-வது வகுப்பு 1962-63-ல் திறக்க வேண்டியதைத் திறக்காமல் கை நெகிழவிட்ட போது இந்தக் குழுவைக் கேட்கவில்லை என்பது என் கேள்வி. இக் குழுவில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சில கல்வி அறிஞர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் ஒரு வார்த்தை கலந்து கொண்டு, “புது 11-வது வகுப்பு 1961-62-ல் நிறுவ முன் வரப்போவதில்லை

[2nd July 1962] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

என்று கருதுகிறோம். உங்கள் கருத்து என்ன?” என்று கேட்டிருக்கக்கூடாதா? அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருப்பதாயிருந்தாலும் ஆலோசனை கூறுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமை பெற ஏன் வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டது? அதேமாதிரி திடீரென்று மாணவர்கள் எல்லாம் 1962-ல் மார்ச் மாதம் முதல் புதிய பத்தாவது வகுப்பு தேறி விட்டுப் புதிய பதினொராவது வகுப்புக்குப் போகும்போது எந்தப் பள்ளிக்குப்போவது என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது, இல்லை, நீங்கள் எல்லாம் பள்ளியைவிட்டுவிட்டதும் போது, இல்லை, நீங்கள் எல்லாம் பள்ளியைவிட்டுவிட்டதும் கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பில்தான் இடம். அங்குப்போய் முட்டவேண்டும். இடம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அங்கேதான் போகவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

DEPUTY CHAIRMAN: அந்தக் கமிட்டி இப்போது இருக்கிறதா? அமைக்கப்பட்டு விட்டதா?

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: That is yet to be reconstituted. நான் சொல்வது டிசம்பர் மாதத்தில் திரு. சப்பிரமணியம் அவர்கள் எங்களைக் கலக்காமல் ஒரு அறிக்கையை விட்டுப் போய்விட்டார்.

“This question of introduction of the 11th Standard is deferred since the matter requires re-thinking”

என்பதாகச் சொல்லி அவர் அறிக்கை விட்டார். இப்போதுள்ள புதிய மந்திரி அவர்கள்தான் அதைச் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்: ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியை நானே எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: There it is stated, “I take full responsibility for implementing the decisions”; I believe it is not for withholding them.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: He took the responsibility for not implementing them (laughter).

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: அதனால் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை திரும்பத் திரும்ப நாம் முடிவுசெய்த செய்தியைச் செயல்படுத்தாமல் செயல்படுத்தவேண்டிய பொறுப்புள்ளவர்கள் செய்யாமல் விட்டுவிட்டது எவ்வளவு வருந்தத் தக்க செய்தி! பள்ளிக் குழந்தைகள் பற்றி எப்படித் கேட்கப்படுவார்கள்? 1962-ல் பாஸ் செய்த பிள்ளையா 1960-ல் பாஸ் செய்த பிள்ளையா என்று அவர்களிடையே ஜாதி உருவாகிறது. ஜாதி வேண்டாமென்று சொல்கிற நேரத்தில் அடிக்கடி பல்வேறு ஜாதிகள் செய்வதற்கு எதற்கு அரசாங்கம் இடம் தரவேண்டும்? அரசாங்கம் இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. ஜூன் எட்டு, ஒன்பது தேதியுள்ள செய்தித்தாள் கஷில் வந்தது உண்மையானால், இப்போதுள்ள கல்வி அமைச்சர்

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [2nd July 1962]

அவர்கள் திரும்பவும் சிந்தித்து செயலாற்றுவார்கள் என்பது தெரிகிறது. இருந்தாலும்கூட நாம் செயல்படுத்திவிட்டு அதற்குப் பிறகு செய்தது சரியா இல்லையா என்று பார்த்திருக்கவேண்டும். 1962-63-ன் படிப்பு பதினொராவது வகுப்பா, பத்தாவது வகுப்பா என்பதை ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னராவது அறிவித்திருக்க வேண்டும். கல்லூரிக்குச் செல்லும்போது கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்புக்குச் செல்வதா அல்லது மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்வதா என்று மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் திகைக்கும் நிலையில் வைத்திருப்பது கூடாது. பதினான்கு ஆண்டா, பதினைந்து ஆண்டா பட்டப்படிப்புக்கு முன் பெற வேண்டுமென்பதை எல்லா மாநிலங்களிடையிலும் முழுமனதான கருத்து இன்று இல்லை. அமெரிக்காவிலுள்ள பிள்ளைகள் 16 ஆண்டு படிக்கிறார்கள்; அத்தனை ஆண்டுகள் இங்கு வேண்டும் என்றால் அங்குள்ள சிதோஷண நிலை, வரலாற்று நிலை வேறுபாடுடையன என்பதைக் கருத வேண்டும். இங்கிலாந்தில் பிற்பகல் முழுவதிலும் மாணவர்கள் விளையாடுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்களை அறைகளில் காணமுடியாது. The whole of the afternoons they are free to go to the play-fields. எல்லோரும் ஓடி விடுகிறார்கள். அரைநான்தான் படிப்பு. பதினாறு ஆண்டுகள் அமெரிக்காவில் படிக்கிறார்கள். ருஷ்யாவில் பதினாறு ஆண்டுகள் பட்டம்பெறப் படிக்கிறார்கள். ருஷ்யாவில் பதினாறு ஆண்டுகள் அதனால் ஏன் இந்தியா தேசத்தில் பதினாறு ஆண்டுகள் படிக்கக்கூடாது, இல்லாவிட்டால் பதினைந்து ஆண்டாவது படிக்கக்கூடாதா என்று புதிதாக முகைத்திருக்கிற கேள்வி வருந்தத் தக்கக் கேள்வி. நம்முடைய நாடு வெப்ப மண்டல நாடு (tropical zone). டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். வெப்ப மண்டலத்தில் மக்கள் உடல் வளர்ச்சி அதிகம் பெறுவது போல மன வளர்ச்சியும் அதிகம் பெறுகிறார்கள், என்று உள அலோர் சொல்கிறார்கள். உடல் வளர்ச்சியும் மனவளர்ச்சியும் அதிகமாக இருக்கும்போது ஏன் இங்கு காலத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்? "Marriage Age" திருமணத்திற்கான வயது முதலியவற்றை மேல்நாடுகளிற் போல் நாம் கடைப்பிடிக்கத் தயாராக இருக்கிறோமா? நம்முடைய சூழ்நிலை வேறு, அவர்களுடைய சூழ்நிலை வேறு அமெரிக்கா போல, இங்கிலாந்து போல, ருஷ்யா போல நாமும் அவ்வாறு மாறவேண்டுமென்று நினைப்பது எவ்வளவு பொருந்தும் என்று சிந்திக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம் எல்லோருக்கும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தேசத்துக்குத் தக்க ஆசாரம் என்பார்கள். நம்முடைய தேசத்திற்கேற்ற படிப்பு ஏன் செய்யக் கூடாது? படிப்பு பதினான்கு ஆண்டுகளா, பதினாறு ஆண்டுகளா என்று முடிவு செய்ய வேண்டிய காலம் கடந்துவிட்டது. 1955-56-ல் முடிவு எடுத்ததுமே, **Legislature Committee on Education** கொடுத்த அறிக்கையிலேயே முடிந்துவிட்டது. மீண்டும் அதுபற்றிக் கிளறிவிடப்பட்டது ஏன் என்று எங்குப் புலப்படவில்லை. தேன்கட்டைச் சிதைப்பதைப்போல ஏன் இத்தனை

[2nd July 1962] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

இப்பொழுது சிதைக்க வேண்டும்? இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு சிந்தித்துச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : உப தலைவர் அவர்களே, இப்போது 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய சில ஆட்சேபணைகளையும் சில அபிப்பிராயங்களையும் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக மழை பெய்வது நின்று விட்டாலும்கூட இந்த மாதத்தில் வரிபோடுவது நிற்கவில்லை, பத்து வருஷங்களாக. அதாவது கடன் வாங்குவது, வரிபோடுவது இரண்டுதான் இந்த மாதத்தில் சட்டசபையினுடைய வேலை சென்ற வருஷம் இந்த நிதி அறிக்கையைக் கொண்டுவரும்போது பழைய நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருந்தார்கள். மொத்தமாகக் கடன் வாங்கி வைத்துவிட்டு அவர் போய்விட்டார். எல்லா வேலையும் சேர்த்து நம்முடைய அன்பான நிதி மந்திரி வந்திருக்கிறாரே அவர் தலையில் வந்துவிட்டது. அப்பொழுதே நான் சொன்னேன், வரி போடுவதற்கு பதில் கடன் வாங்குகிறார்கள். இரண்டும் செலவுதான். இதைப் போடும்போது பின்னால் வருகிறவர்களுக்கு ஏன் தொந்தரவு வைக்கிறார்கள்? பழைய மந்திரியே இதில் இப்போது வந்து மாட்டிக்கொண்டார். அவரும் பார்த்தார், எப்படி எப்படி எல்லாமோ பார்த்து எதில் போட்டால் எப்படியிருக்குமென்று பார்த்து நுழைப்பதுபோல் பஸ்ஸில் போட்டார். இது ஏழை எளியவர்களைத்தான் பாதிக்கும். என்னைப்போன்றவர்களை அல்ல. நான் காரில் போகிறேன். ஏழைகளின் தலையில்தான் இது போகப்போகிறது. பஸ் வருமானத்தில் வாங்கமுடியாது. வரிபோடுவது இருக்கிறதே, வருமானத்திலிருந்து அதை வாங்கும் சக்தி இருக்கவேண்டும். இதை மாற்றத்திற்குந்து அதை வாங்கும் சக்தி இருக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்கப்போவதில்லை. அவர்கள் எல்லாம் புரோக்கர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தவரி பணக்காரனுக்குப் போகாது, "நாங்கள் போடுகிற வரி ஏழைகளுக்கு அல்ல, பணக்காரர்களுக்குத்தான்" என்று மந்திரிகள் பேசுகிறார்கள் வெளியே, காரர்களுக்குத்தான் என்று மந்திரிகள் பேசுகிறார்கள் புரோக்கராக ஆனால் வியாபாரிகள் எல்லாம் கவர்ன்மெண்டுக்கு புரோக்கராக இருந்து வரி வாங்கி கொடுக்கிறவர்கள். அதற்குத்தான் எங்களை—வியாபாரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், ஒன்னே கால் ரூபாய் மக்களிடமிருந்து வாங்கி கால் ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டுதான் மீதியைக் கொடுப்பார்கள். அது வியாபாரிகளுக்கு லாபம். பஸ்காரர்களுக்கு இப்போதே ரொம்ப லாபம் வருகிறது. நூற்றுக்கு ஆயிரம் பர்செண்ட் என்றுகூட சொல்லலாம். அவ்வளவு வருகிறது. அது எப்படி வருகிறது என்று சொல்லட்டுமா? சாமான்கள் வாங்காமலேயே, வாங்கிய மாதிரி ரசீதுகளை வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். ஆக, பஸ் போக்கு வரத்து வண்டிகளுக்கு வரி அதிகரித்திருப்பது, பஸ் முதலாளிகளைப் பாதிக்கப் போவதில்லை. இதெல்லாம் ஏழை மக்களுக்குத்தான் போய்ச்சேரும்.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [2nd July 1962]

4-50
p.m.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் இருக்கிறதே, அதில் கைவைத்தால் மனிதனைச் சாகடித்து விடும். அதைப்போல இப்போது விதித் திருக்கிற மின்சார வரி மின்சாரம் வைத்துக் கொண்டாலே விவசாயிகளைச் சாக அடித்துவிடும். இங்கே நாம் ஆடம்பரமாக யாரோ கட்டி வைத்திருக்கிற இடத்தில் இருந்து விட்டுப் போகிறோம். இந்த வரி விதிப்பின் கஷ்டம் நமக்குத் தெரியாது. குறிப்பாக புஞ்செய் நிலத்தில் நஞ்சைச் சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளோத்தான் இந்த மின்சார உபயோகத்தின் மீது போடப் படும் வரி விதிப்பு பாதிக்கும். ஒரு நாள் மழை பெய்ய வில்லை என்றாலும், அந்த விவசாயி மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளுவான். ஒரு வருடத்தில் 365 நாட்களில் 300 நாள் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளுவான். ஆகையால் இந்த வரிகளை எல்லாம் போடும் போது அவர்களைப் பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டும். விவசாயச் செலவு சாதாரணமாகவே அதிகமாக ஆகிறது. விவசாயக் கூலிகளுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் கூலி கொடுத்து சாப்பாடு போட வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு, விவசாயத்துக்குக் கூலிகள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வேலைகள் என்று இந்த யூனியன்களில் வேலைக்காகக் கூலிகள் சென்று விடுகிறார்கள். மண்ணை எடுத்துக் கொட்டிவிட்டு, நாளொன்றுக்கு ரூபாய் மூன்று கூலி வாங்குகிறார்கள். அந்த வேலை அவர்களுக்கு லாபமாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயத்துக்குக் கூலிகள் கிடைப்பதில்லை. அறுப்பு அறுக்கிறபோது வேண்டுமானால் சாப்பாடு போட்டு, கூலி கொடுக்கலாம். ஆனால் விதை விதைக்கிற வேலைக்கும் சாப்பாடு போட்டு, கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். விவசாயம் செய்கிறவர்கள் அதிகம் பேர் இந்த சபையில் இருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கட்சிக்கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக எந்த வரியைப் போட்டாலும் தலையாட்டினால் போதாது. தாராளமாக மனம் விட்டுப் பேச வேண்டும்; பேசினால்தான் விவகாரம் தீரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டாம்பு கட்டண விதித்ததை உயர்த்தி யிருப்பது. அந்த வரி நன்றாகப் போடலாம். ஆனால் அதனால் லாபம் வராது. ஏனென்றால், கட்டணம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க சொத்தின் மதிப்பைக் குறைத்து எழுதுகிறார்கள். பழமையாக வந்த மூன்று ரூபாய் கட்டணமும் கூட போய் விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.

நஞ்சைத் தீர்வையைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புவது, முன்பு இருந்த தீர்வையில் செஸ் வரி என்று ஜில்லா போர்டு, தாலுக்கா போர்டு இருக்கிறபோது 7½ அனா ஆக்கி விட்டார்கள். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்த பிற்பாடு 30 ந.பை., 35 ந.பை. கூட போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 5 அனா இப்போது போடப்போகிற வரி சேர்ந்தால் ஒரு ரூபாயாகும். புஞ்சைக்கு

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

2nd July 1962] 100 சத விசதம் தண்ணீர் தீர்வை என்று இப்போது போட்டிருக்கிறார்கள் இதெல்லாம் சேர்ந்து என்னவாகுமென்றால், விவசாயப் பொருள்களின் அகவிலை உயரும். இந்த மாதிரி வரிகளைப் போட்டால், அகவிலையைக் குறைக்க முடியாது. விவசாயிகள் வாழ்க்கைத் தரமும் உயராது. விவசாயத்தில் வருகிற வருமானம் வருஷம் 360 நாட்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் போதவில்லை. அகவிலை உயர்வால், கிராமத்தில் விவசாயிகள் பூரா விட்டிற்கும் ஓலை வேய முடியாமல் பாதியில் நிறுத்த வேண்டி வருகிறது. சென்ற வருஷம் பனை ஓலை 100-க்கு 1-8-0 விலை; இப்போது 5-0-0, 5-4-0 ஆக இருக்கிறது. இருக்கிற தொந்திரவு எல்லாம் நடுத்தர ஆட்சிக்குத்தான். அவன் கூலி வேலைக்கும் போக முடியாது. வாழ்க்கைக்கு வேறு வழியில்லாமல் தூக்கு போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை அவனுக்கு ஏற்படுகிறது. எவனும் கடன் வேறு கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறான். கொடுத்தால் எப்படித் திரும்பி வரும்? ஆகவே என்னைப் போன்றவர்கள் முழித்துக் கொண்டு விட்டார்கள், கடன் கொடுப்பதில்லை என்று. ஆக, சொம்ப சங்கடம் ஜனங்களுக்கு. விவசாயிகளுக்கு இந்த வரி போட்டிருப்பது அவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். கட்டாயம் உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகமாகும். உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. பழைய நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையில் உணவுப்பொருள் உற்பத்தி 1951-ல் 19 லட்சத்து 50 ஆயிரம் டன் என்றும், 1961-ல் 35 லட்சத்து 50 ஆயிரம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இது அரிசி உற்பத்தியைப் பொறுத்த புள்ளி விவரம். 16 லட்சம் டன் நெல் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. மற்ற புஞ்சை தான்யங்கள் உற்பத்தி வேறு பெருகிறது. உற்பத்தி அதிகமாகும் அளவுக்கு விலையும் கூடவே ஏறியிருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமானால் விலை குறையும், சுபிட்சம் ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார்களே, ஏன் ஏற்படவில்லை? உற்பத்தி அதிகமானாலும், கூடவே உற்பத்திச் செலவு ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. கொள்முதலுக்கும், விற்று முதலுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லாமல், லாபமும் குறைந்து, சில வேளைகளில் லாபமே இல்லாமல் போய் விடுகிறது. பயிரைப் பூச்சி அடித்துவிட்டால், அடியோடு விவசாயிக்கு நஷ்டம்தான். நகரத்தில் வீடுகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு வாடகைக்கு விட்டு, பணத்தை டிபாசிட்டில் கட்டி, வட்டி வாங்கிச் சாப்பிடுவது மாதிரி இல்லை விவசாயத் தொழில். அதிக மழை பெய்தாலும் அல்லது காய்ந்தாலும், விவசாயத் தொழில் போயிற்று. இந்த லட்சணத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளைப் பாதிக்கும்படியாக, மின்சார உபயோகத்தின் மீது வரி விதிப்பதானது, அவர்களையும் கெடுப்பதோடு, நாட்டையும் கெடுக்கிறோம் என்று தான் ஆகும்.

அடுத்து, பந்தய வரியை அதிகரித்து இருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இன்னும் கூட அந்த வரியை அதிகப்படுத்தலாம். வழிப்பறிக்கொள்ளை மாதிரி அந்தத் தொழில். ஆனால் அமைச்சர்கள் ஓரளவு அதிகரித்ததோடு விட்டு விட்டிருக்கிறார்.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [2nd July 1962]

அடுத்தபடியாக, கரும்பின் மீது உன்ன செஸ் வரியை அதிகரித் திருப்பது, கரும்பு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும். சென்ற வருடம் சர்க்கரை ஆலைகள் டன்னுக்கு ரூ. 43 என்று கரும்புக்கு விலை போட்டார்கள். நாங்கள் கரும்பை எடுத்துக்கொண்டு போய் ஆலைகளில் சேர்ப்பதற்காக அதற்கும் சார்ஜ் கொடுத்தார்கள். இப்போது அந்தச் செலவைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அத்தோடு கரும்பு விலை டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 33 ஆகிவிட்டது. மடிப்பு கரும்புகளிலும் அதிகம் லாபமில்லை. இந்த நிலைமையில் கரும்பின் மீது டன்னிற்கு 2 ரூபாயாக இருந்த செஸ் வரியை, 5 ரூபாயாக அதிகரித்திருப்பது, கரும்பின் விலையை இன்னும் கீழே விழுத்துவதோடு, உற்பத்தியையும் பாதிக்கும்.

இந்த மாதிரி ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு, வரிகளை ஏற்றிக் கொண்டே போனால், அது எங்கே கொண்டு போய் நம்மை நிறுத்துமோ என்று எனக்கு புரியவில்லை. நீங்கள் வாழா விட்டாலும், உங்கள் பிள்ளைகள் நன்கு வாழ வழி ஏற்படும் என்று நமக்கு ஆசை காட்டுகிறார்கள். நமக்கே தெரிகிறதே நாம் போன பிற்பாடு அவர்களுக்கு எங்கே இருந்து நல் வாழ்வு வரப் போகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று போட்டு, வருடா வருடம் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது, வருடா வருடம் உத்தியோகஸ்தர்களுள் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். Development Scheme என்று வைத்திருக்கிறீர்களே, அவைகளுக்கு என்ன அதிகமான நிர்வாகச் செலவு ஆகிறது என்று எண்ணிப் பாருங்கள். மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு சேர்த்து ஒரு தாசில்தார் இருக்கிறார். தாசில்தாருக்கு ஜீப்பில்லை, ஆனால் இந்த Blook Development ஆபிசர்களுக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் காப்பி ஓட்டல்களுக்குப் போய் வருகிறார்கள், அவர்களுக்கு பெட்ரோல் எங்கேயிருந்து வருகிறது என்று தெரியவில்லை. இந்த ஆபிசர்கள் ஒரு வேலைக்குப் போவது என்றால், கூட டிரைவர், குமஸ்தா ஆக மூன்று பேர் போகிறார்கள். ஆக மூன்று பேருக்கும் சர்க்கார் பிசயாணப்படி கொடுக்க வேண்டும். இப்படித் தான் ஒவ்வொரு இனத்திலும் அரசாங்கத்தில் ஊதாரிச் செலவு ஆகின்றது. நீர் இறைத்தால் பயிருக்கு போகாமல் வழியில் இருக்கும் புல்லுக்குப் போவது போல், குறித்த வேலைக்கு பணம் உபயோகப்படாமல், நிர்வாகச் செலவில் பணம் அதிகமாக வீணாகிறது. ஆகவே நிர்வாகச் செலவைச், சிக்கனப் படுத்த வேண்டும். நிர்வாகத்தில் ஊழல், லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏழை மாணவர்களுக்கு சாப்பாடு போடுவதற்கு கொடுக்கும் பணத்தில் மிச்சப் படுத்துவது பால் பவுடரை குழந்தைகளுக்கு கொடுத்தால், அது காப்பி ஓட்டல்களுக்குப் போய்ச் செருவதும், இந்த மாதிரி ஏன் நடைபெறுகிறது என்றால், கட்சிக்கு வேண்டியவர்களிடம் அந்த வேலைகளைக் கொடுப்பதால் நம்மை யார் கேட்க முடியும், கேட்டால் நமக்கு வேண்டிய மந்திரி இருக்கிறார் பார்த்துக் கொள்ளுவோம் என்ற தைரியத்தால் தான். இந்த மாதிரி அரசியலில் சேர்ந்தால், பணம் சுருட்டலாம்

[2nd July 1962] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

என்று தெரிந்து விட்டது. ஜனங்களிடம் அன்பு இல்லை, இரக்கமில்லை. பொதுக் காரியங்களைச் செய்கிற போது இதெல்லாம் இல்லாது போவதால், ஊழல் ஏற்படுகிறது. பர்வ பக்குவம் இல்லாதவனுக்கு பிரம்மநானம் பயிலித்தால் குருவுக்குப் பாவம் என்று ஞானவாசிட்டத்தில் சொல்லுவதைக் கேட்டுச் சொல்லிக் கொள்ளு. நான் தான் இரண்டாவது பாரத்தில் பரீட்சைக்கே போகவில்லையே. இந்த மாதிரிச் சொல்லுகிறபோது, எது முக்கியமோ அதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுவேன். அது ரூபகத்துக்கு வந்துவிட்டது சொன்னேன். நம் ஜனநாயகம் வெறும் தேர்தலுக்கும் நிர்வாகக் காரியங்களுக்கும் கட்சிக் காரியங்களுக்கும் தான் பயன் படுகிறது. மக்களுடைய சபாவும் 40 வருடத்துக்கு முன்னால் இந்த மாதிரி இல்லை. சேவை மனப்பான்மை இல்லாமல் சேமிக்கிற மனப்பான்மை தான் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அபிவாதம் ஏற்படும்.

அதுவும் இப்போ மந்திரிகளிடம் போய் “ரோம்ப கஷ்டமா இருக்குதே விலைவாசிகள் குறைய ஏதாவது உதவி பண்ணுங்க” என்று சொன்னால் “சரிதான் போய்யா, அரசு மரத்தை சுத்தி வந்து அடி வயிறறை தொட்டுப் பார்த்தா, பிள்ளை வருமா?” என்று கேட்கிறாங்க. அப்படி வராது. நாங்க எல்லாம் பேரன் பேத்தி எடுத்தவங்க. எங்களுக்குத் தெரியும் எப்போ வரும் என்று. 16 வருஷமாக நீங்கள் ஆளுகிறீர்கள். 1946-லிருந்து 16 வருஷமாகப் பிள்ளை பிறக்குது! வயிறு பெரிசாகிப் போச்சு. இந்த சர்க்கார் வந்து 16 வருஷ கர்ப்பம். இப்போது பார்க்கும் போதோ மகோதரமாக இருக்குதே தவிர, பிள்ளை இல்லை. ஒரு திட்டம் போட்டு காரியம் பண்ணினால் எப்படி இருக்கணும் என்றால், மழை பெய்தால் எப்படி காடு, கசம்பு மேடு, புள்ளம் எல்லாவற்றுக்கும் பலன் ஏற்படுகிறதோ, அப்படி இருக்கணும் சர்க்கார் போடும் திட்டம் மேலே இருக்கிறவர்கள், கீழே இருக்கிறவர்கள் எல்லாருக்கும் திட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டும். இப்போது அதுமாதிரி இல்லை. பணக்காரர்களுக்குத்தான் பலன் இருக்கிறது. நடுத்தர ஆட்களுக்கு இல்லை. ஆயிரத்தில் 3 பேர் 4 பேர்கள் நன்றாக இருந்தால் போதுமா?

எங்கெங்கோ குடகில் மழை பெய்தால் பள்ளத்தாக்கில் ஓடி வந்து, காவேரியில் வந்து பாய்ந்து பள்ளத்தில் மேட்டோர் காவேரியில் வந்து பாய்ந்து பள்ளத்தில் இருக்கும் நிலங்கள் பயனடைந்தாலும், வீட்டையும் அடிச்சிக்கிட்டு போகிறது பாருங்கள் அந்த மாதிரி இருக்கிறது இது. இப்போது மட்டும் திட்டத்தினால் ஏழை எளியவர்கள் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு லாபம் இல்லை. எப்படிச் செய்தால் விவசாயம் நன்றாக இருக்கும் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன்.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வது எப்படி என்றால் என்னுடைய அபிப்பிராயம் அதைக் கொஞ்சம் மனம் வைத்துச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். உரம் தயார் செய்கிறார்கள், பாருங்கள் நான் அனுபவிப்பட்டுச் சொல்கிறேன். மீன் உரத்தைப் போல்

5-00
p.m.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [2nd July 1962]

மற்ற உரங்கள் அவ்வளவு பலன் கொடுப்பதில்லை. அதில் மண் வளம் உண்டு தழைச் சத்து உண்டு தாண்ய சத்து உண்டு புண்ணாக்குகளில் தழை சத்து மாத்திரம் இருக்கிறது. தானிய சத்து இல்லை. நீங்கள் கொடுக்கும் Superphosphate யூரியா, தனித் தனி வேலை தான் செய்கிறது. அதுகள் மூன்றில் ஒன்றைத்தான் செய்கிறது. சூப்பர்பாஸ்பேட் பதர் ஜாஸ்தி போகாது என்று சொல்வார்கள். சல்பேட் யூரியா தழை சத்தை உண்டு பண்ணும். வளர்ச்சியைத் தூக்கிக் கொடுக்கும் சூப்பர் பாஸ்பேட் எல்லாம். மின் உரம்—இது ஒன்றுதான் ஒரே உரம் மூன்றை யும் கொடுக்கிறது. நிலவளம், மண்வளம், பயிர் வளர்ச்சி தழை சத்து, தானிய சத்து எல்லாம் கொடுக்கிறது. இதை இரண்டு வருஷம் போட்டால், மூன்றாம் வருஷம் போட வேண்டியதில்லை நான் அனுபவித்துச் சொல்லுகிறேன். இது எங்கே தயாராகிறது? கேரளத்தில் தயாராகி சிதம்பரத்துக்கு லட்சக் கணக்கில் மூட்டை லாரி லாரியாக வருகிறது. ஒரு மூட்டை 19 ரூபாய். நான் கடந்த வருஷமே முன்னாலே சொன்னேன். அது பற்றி கடலூரில் பரீட்சை பார்க்கிறார்கள். ஏதோ கொஞ்சம் தான் தயாராகிறது என்று மந்திரிமார் சொன்னார்கள். ஆகையினால் இதை அவசியம் செய்ய வேண்டும். உரத்தை பார்க்கும் போது மின் உரம் ரொம்ப முக்கியம்.

இப்போது கிராமத்தை விட்டு விட்டு நகரத்துக்கு வந்து விட்டார்கள் ரொம்பப்பேர். அங்கே ஆளே கிடையாது. அங்கே வீடு எல்லாம் குட்டிச் சுவராக இருக்கிறது. அது 'லைன் லைனாக' விழுந்திருக்கிறது. அந்த வீட்டை சர்க்கார் கைப்பற்ற வேண்டும். அங்கே வீட்டில்லை என்று சொல்கிறவர்களுக்கு அந்த வீட்டைக் கொடுக்க வேண்டும். கட்டினால் வீடு கட்டு, இல்லா விட்டால் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்வோம் என்று சொல்ல வேண்டும். இதனால் கிராமத்தில் வீடு வாசல் இல்லாதவர்களுக்கு வசதி ஏற்படும்.

கிராமத்தில் சில பேர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? பரம்பரை பரம்பரையாக பெரியவர்கள் சம்பாதித்து, வைத்திருப்பவர்கள். அவர்கள் சம்பாதித்த கொல்லை 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் இருக்கும். அதெல்லாம் 'கறம்பாகவே' இருக்கிறது. எத்தனை வருஷமாக பயிர் பண்ணவில்லை? ஏன்? என்று கேட்கவேண்டும். அதைக் கைப்பற்றி ஏழை விவசாயிகளைக் குடி வைத்து நிலவளம், நீர் வளம், உண்டு பண்ண வேண்டும். அப்படி வைத்து, அந்த மாதிரி நிலங்களைக் கைப்பற்றி உணவுப் பொருள்கள் அபிவிருத்தி பண்ண வேண்டும். நல்ல மண், நல்ல பயிர் பண்ணலாம். Soil அவ்வளவு அருமையாக இருக்கிறது. அது எல்லாம் இப்போது சும்மா கிடக்கிறது. நில அபிவிருத்தி பண்ண வேண்டும் என்றால், இருக்கும் நிலத்துடன் அதிகமாக நிலம் சேர்த்து உணவுப் பொருள் அபிவிருத்தி பண்ண வேண்டும். நெல் அதிக உற்பத்தி வரும்படி இந்தத் திட்டத்தில் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். ஆகையினால் இதை எல்லாம் நீங்கள் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[2nd July 1962]

[Mr. Chairman in the chair]

5-10
p.m.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I am glad that the Hon. the Education Minister is here. I am sure that all the constructive criticisms that I may make during the course of my speech will be viewed by the Government with the due weight which they deserve. In spite of the opinions held by some that I always speak about education and particularly about teachers, I have to deal only with that aspect of the budget today and especially with regard to the teacher, the pivot of education. Now, on page 33 of the budget speech, I found a sentence which gave a little pain to my mind. In paragraph 60, the sentence runs thus: 'The objective of all our Plan is not merely to promote economic growth, but as observed in the Plan itself, to enable the people to lead a good life. In a country, where till recently the vast majority of the people were steeped in illiteracy and in ignorance, such good life will be possible only with a phenomenal expansion of educational programmes.' Then, elementary education is dealt with in the later part. It is really surprising, and it pained me very much, to find the word 'ignorance' in this budget speech. There has always been a confusion since the days of the Britisher between literacy and education. If at all any country in the world can claim to have cent per cent education without literacy, it is India, it has been India, and it will be India. Now, the later sentences there deal with primary education and say that the expenditure on primary education and other stages of education has to be incurred in order just to avoid ignorance and avoid illiteracy. Literacy is only but one step in the ladder of education. Most of our people are at the topmost point even without literacy. We ourselves feel that all literate people are not educated, and there are educated people even now in the villages who are literate, but who have been able to vote the proper people to power to bring into existence the proper Government, and this has been accepted by the Government also at the end of each general election. Such a word as 'ignorance' which was used in the days of the Britisher in the history books and other places gave me a little mental pain.

The approach to education has not been proper. If really, literacy can serve a person to educate himself, the content of education must be given attention to. I have been stressing this point for the last over one decade on the sacred floor of this House. Now I am really glad that the attention of the Central Government as also the State Government has fallen upon the quality of the text-books and the need for nationalisation of text-books. Hon. Members will be accustomed to hear from me criticism about text-books and the need for nationalisation of text-books. If to-day, after one decade, the Government have accepted that nationalisation only is the remedy for bringing about national integration, I am really glad about it. After one decade, the Government, both at the Centre and in the State, have realised this.

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd July 1962]

As has been rightly pointed out by our State Government, the object of nationalisation is only to see that such of those matters as may creep into books which may create fissiparous tendencies may be taken note of immediately and removed. Even now the Government need not disturb the authors and publishers who have been in the field permanently till now. They may create a panel for them to earn, but at the same time reserve the right of publication of all text-books, not only readers but history books and books on other subjects, throughout our State and our country.

5-20
p.m.

I welcome this step as also the other bold step taken by our State Government. There is no harm in going back on the XI standard. I have not given any opinion on this matter during all these years on the sacred floor of this House. But I do welcome the Government's bold step in accepting their mistake in having accepted the institution of the XI standard in the high schools and in being further bold to go back now saying that the old system was better and that the Intermediate and the three-year degree course should be there. Considering the condition of our country, that old system in which we had ten years of schooling up to the high school stage, that system in which the Tenth Standard was the School Final stage, that system in which we had the Intermediate course for two years and a degree course for two years or three years as the case might be for the Pass course or the Honours course, is the best. That stood the test of times. On account of certain new ideas and thinking we might have formed committees and probed into the whole question. But the Government coming forward boldly to say that they have found that system to be rather impractical, impracticable and not of much utility is really a thing to be appreciated. Here the average age is much less than in other countries. As was pointed out by one hon. Member ably, the tropical students pick up things easily. That goes to the root of the argument that we can have shorter courses. In fact, when the Rajaji scheme was in force and even before it was brought in, I stated on the sacred floor of this House that a two and a half hour scheme of instruction would be enough for elementary schools. It is enough that we have shorter hours. Even now the hon. Member Dr. A. Chidambaranathan pointed out that there was only a three-hour college course in the so-called junior colleges in America. If the content of education is revised suitably and if only the utilitarian portions are retained and if the concentric method is avoided in many places except in places where impression has to be formed in the boys, naturally much of the unwanted matter can be deleted from the text-books. I had occasion to point out with regard to the nationalisation of text-books that there were still text-books approved by the Text-Book Committee which were creating anti-social elements in our society, that there were still mathematics books which advocated sums where the boy had to find out how much inferior coffee seeds had to be mixed with superior coffee seeds so as to make a profit, and that there were sums where milk had to be adulterated with water in order to find out the profit made. There were sums,

[2nd July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

on dilution of arrack. I think after so many years of my speech here such sums on dilution of arrack do not find a place in our mathematics books. Those text-books have all along been doing work against the policy of the Government, creating anti-social elements, and anti-Ahimsa elements when the Government are claiming that they are running the Government on Gandhian lines. History books have been infusing anti-national ideas by describing Indians still as inferior to the Britishers and others who invaded us and sat tight over us. Still there are books containing impractical and useless matter. There is much useless matter in geography books also. A boy of the first or second standard has still to read about the Eskimo. So, the nationalisation of text-books, if done on proper lines, would go a long way towards creating national integration. My other point also must be borne in mind by the Government. At the same time, I suggested that a lot of profit would accrue to the Government by nationalisation of text-books, that the profit till now earned by the publishers would accrue to the Government Treasury and that teachers should be given a bonus earmarking these profits separately. I had occasion to put this question to the Hon. the Education Minister Sri C. Subramaniam, some two years before. He replied that the profit would go to make the books cheap or perhaps to improve the quality of the books. I would like to stress again that teachers should get that benefit inasmuch as even when the Government publish, it is only the teachers who are going to write the manuscript. The labour of one particular teacher who writes the manuscript should be shared by the other teachers and this can be done if the profit is earmarked for bonus to teachers.

Now, with reference to the going back on the XI Standard, naturally there was criticism. Of course, I can also criticise that Government did not go into the full implications before reaching decisions. Now, parents find it difficult to educate their boys after the X standard. This is a poor State and we need not tax the parent with another year of study for his boy. It is enough the boy finishes the X Standard. Education can be improved; teachers can sit together; they can form committees; Government can take their help and suitable and perhaps better matter can be taught within these ten years; and boys can be diverted either to polytechnics or arts colleges or professional colleges after the ten-year course. It will not be taxing to the parent. Many parents welcome it; many colleges welcome it. If the XI Standard were to be attached to the high school, many colleges would have their equipment and personnel unused. Here on the one side, Government have to provide equipment and buildings for the introduction of the XI Standard and train the teachers necessary. On the other side, professors in colleges will have to go without employment. College buildings will be unused; equipment will be unused. Without going into these implications, we just thought we could also adjust with Delhi and other States where they had the higher secondary course. Education being a State subject, we can have our voice here. The Madras Graduates who have been famous not

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd July 1962]

only in our country but throughout the world will be produced in the old course of 10 standards, Intermediate course and then the degree course.

Now, there are other items in which the Government do not study the implications fully. One such is the language policy. According to the present language policy of the Government, some 200 Sanskrit Pandits and many Hindi Pandits have to go without employment in one or two years. These two languages are to be limited only to the higher forms, namely, the present VIII, IX and X Standards. Two hundred odd Sanskrit Pandits and many Hindi Pandits who are there now will be thrown out of employment. I would like to suggest to the Government to instruct the managements of these institutions to retain them in some capacity or other. Better use them as moral instruction teachers till the language policy of the Government is revised. If they think that it is an all-India policy which cannot be revised by them immediately, let them see that the Sanskrit Pandits and Hindi Pandits who have acquired their proper qualifications and who have been in permanent service possibly for over ten or fifteen years are not disturbed in the evening of their life and sent home without any job whatsoever. They can be absorbed as moral instruction teachers or as teachers of other languages in the lower classes where they need not insist on qualifications.

Then, coming to the allotment in the budget in particular, I have to point out that the sum of Rs. 25 crores which has been provided for Education is not enough. Now, much has been said about the allotment of Rs. 25 crores for Education. But if one probes into the figures in the budget, one would find that Rs. 14 crores out of Rs. 25 crores come to us from the Centre as subvention. So, the State's actual expenditure would be Rs. 25 crores—Rs. 14 crores, Rs. 11 crores. This subvention comes to us only from the year 1961-62. We got it in 1961-62 and we get another nearly Rs. 14 crores (Rs. 13.87 crores) for 1962-63. If we see the budget for the year 1960-61, we find that the State incurred Rs. 18 crores from the State revenues. Now the State is expending only (Rs. 25-14 from the Centre) Rs. 11 crores. What about the other Rs. 7 crores that the State was able to spend on education from its own exchequer in 1960-61? Then, coming to the Third Five-Year Plan allotment for education, the total allotment is about Rs. 25 crores for general education. Each year we should spend at least Rs. 5 crores. Including 1962-63, the second year of the Third Five-Year Plan, we must have allotted Rs. 10 crores. But we have allotted only Rs. 6 crores for these two years—Rs. 2.9 crores for last year and about Rs. 3 crores this year. What about the other Rs. 4 crores that we should have allotted for expenditure during 1962-63? Take these two items. Rs. 7 crores in the Revenue expenditure plus Rs. 4 crores out of the Third Plan outlay, i.e., Rs. 11 crores. This amount could have been usefully spent for teachers. Only Rs. 3 crores are required for ameliorative measures and the other Rs. 8 crores can go to public health or some other item.

2nd July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

Now, I wish to repeat some of the items to the Hon. the Minister for Education so that he might go into the justice of these demands. The Pay Commission recommended a minimum salary

of Rs. 100 for a white collared job. But still a higher grade teacher gets only Rs. 65 plus Rs. 10, i.e., Rs. 75. An addition of Rs. 25 means about Rs. 2 crores and odd for all the teachers. There are about 60,000 such teachers in this State. It is a big figure. But what I say is this. In this Plan period when thousands of crores of rupees are flowing through our country and when hundreds of crores are spent even in our Tamil Nad, why can't we see that this minimum salary is paid to them?

The most pitiable point which should engage the attention of the Hon. Minister immediately is this. We have accepted the principle that people with equal qualifications should get equal salaries. There are teachers called secondary grade teachers who have passed the S.S.L.C. examination and have successfully undergone a two years' training. A section of these teachers is placed on Rs. 75 whereas the majority of the same category of teachers are drawing Rs. 90 plus Rs. 10. Is this not a great injustice? This is caused by a G.O. called the G.O. for sanctioned posts. Now the department says that these secondary grade teachers—about 2,000 out of 30,000 and odd—are really working in, what are called, higher grade posts for which only Rs. 65 plus Rs. 10 (higher grade salary) would be given. Now, on the one side, the Government say that secondary grade teachers are wanted, that English should be taught even in Standard IV and that more secondary grade teachers should be appointed. On the other side, there are secondary grade teachers who are there already working in elementary schools, drawing only Rs. 75 on account of that G.O. which says, "Mind you, teacher, you are not in a secondary grade post." The easiest solution for this is to convert all these posts occupied by secondary grade teachers into secondary grade posts. After all, it is a question of 2,000 teachers and the Government are going to spend only what is due for their qualification and what the other man with the same qualification would get in the nearest school.

The other small thing that can be attended to by the Government is this. Every grade of teacher is getting an increment which rises from year to year or from slab to slab. But the secondary grade teacher and the Lower Division Clerk are to run on a descending scale. They start at Rs. 90, get an increment of Rs. 4 every year, go up to Rs. 110, and then descend to an increment of Rs. 3 just as a man has to descend his head in the "Swargapadam" when he reaches the snake. He has to come down from Rs. 4 to Rs. 3 when he reaches Rs. 110 and then go up to Rs. 140. This kind of scale is not prevalent in respect of any other category in any Government department. Rupees 4 must naturally be Rs. 8. When you compare the other grades, it can be at least Rs. 5 or 6 or, even if it the same, Rs. 4 throughout. The injustice may not be very prominent here.

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd July 1962]

Then, there are teachers whose qualifications have not been properly taken into account in fixing their salary. Let alone the question of salary of teachers in elementary schools where Government Orders were passed again and again and departmental orders were issued again and again so much so that confusion arose in the district offices. Teachers were not given their salaries as per refixation. With reference to weightage, these Government Orders and departmental orders were passed. A request was made on the floor of this House by me and other hon. Members that the total service of a teacher should be taken into account for the purpose of weightage. A teacher is different from a person working in an office because he has throughout to remain a teacher and there is no other grade like a clerk becoming a Deputy Tahsildar or Tahsildar. If the total service is taken, after all, according to the Pay Commission recommendations, one can get only a maximum of four increments, and the matter would have been over. But in September last year Government passed a Government Order stating that the mistake had been accepted and that teachers could get their pay fixed in the revised scales of pay but that in respect of those who had not been paid the enhanced scales for the last two years, arrears need not be paid. It says that increments may be given and the pay fixed from September 1961 but that the arrears for the last two years, need not be paid. Such a defect in the Government Order should be rectified.

With reference to the physical training instructors, there are two sets of teachers—one who pass what is called the Y.M.C.A. (Lower) and the other who pass the Y.M.C.A. (Higher). The other man has to pass the Intermediate examination in Arts and then undergo one year's training. Or, he has to undergo two years' secondary grade training and then undergo one year's physical training. So, there are at least two years of extra coaching for this gentleman. But the difference has been only an additional allowance of Rs. 5. Representations have been made to the Government by the Associations concerned and also by hon. Members here that justice should be done to them.

The most glaring thing that has been denied to the teachers is, as the Hon. Minister is aware though he was not in charge of Education previously, the house rent allowance. That is a matter costing only six lakhs of rupees, according to my figures. Government had occasion sometimes to say that it exceeded that. This allowance has been given from 1946 to all teachers except teachers working in private or aided institutions. After all, this is an allowance which is not payable to all in a particular degree. The payment differs with the population of the locality. It also differs with salary of the individual. It is not payable to all those who live in villages. The allowance ranges from Rs. 3 to 15—Rs. 15 in the City if they draw over Rs. 100, Rs. 12 to others in the City, Rs. 7 to Rs. 12 to those in Coimbatore and Tiruchirappalli and Rs. 3 to those in other places like taluk centres. This is denied to teachers in aided institutions. The cost is negligible,

2nd July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

compared to our revenues. Our revenues have risen nearly ten times the previous figure. When we were in the Composite State, the share of our revenues was only Rs. 12 crores and the total for the Composite State was only Rs. 18 crores. Now the revenues have risen ten times and still this amount of Rs. 6 lakhs seems very high.

I was much pained to read in the budget speech when it was said that medical relief was given to labourers under the Employees' State Insurance Scheme. Under that scheme, those who had insured could get medical relief. Also I am pained when I see at Villivakkam where I temporarily the E.S.I. Hospital which has been built so grandly. It also gave me much pain when I found a statement here that a first floor was going to be built there.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All this gave you pain! (Laughter.)

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Yes, on account of the fact that our teachers, nation-builders, those who shed their blood for the nation, those who are responsible for the making of the future Ministers and Members of the Treasury Benches, have been denied medical relief for all these fourteen or fifteen years. Is it a great thing? Is a teacher, after all, going to avail of this relief if he is not sick? Sickness is not one's fault; it is providential. If he is sick, should he be denied this relief? When Hon. Ministers and Gazetted Officers are given free treatment, a poor teacher, a nation-builder, a teacher who has made the Ministers is denied this medical relief. Can he get this relief unless he gets illness? As a teacher, he should have proper health. But under-nourishment caused by low wages naturally brings in more illness to the teacher and his family. Should not the Government see the reasonableness of the demand and see that justice is done? I am sure the Hon. Minister is sympathetic enough to go into the justice of these things. He should be sympathetic enough to see that Krishnamoorthy demands all these things not because members of other professions get it but because the nation wants it, to see that Krishnamoorthy demands it because Madras has been leading the other States in the triple benefit scheme. Madras was the first State to introduce the triple benefit scheme—provident fund-cum-insurance-cum-gratuity scheme. That name should be preserved. Therefore, medical concessions and house-rent allowance also should be given to the teachers in aided institutions. If I plead for anything, it is only in the interest of the nation.

Now, Sir, much was said about the expansion of the liberalised pension scheme to teachers. I was not present in the House when it was stated in December last that the scheme would be extended. I do not find any inkling in the Budget speech regarding that. I do not know whether figures have been properly provided in the detailed estimates. It was a promise, almost a promise made by the Government, that the liberalised pension

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd July 1962]

scheme would be extended to the teachers as in the case of the N.G.Os. Therefore, this deserves consideration.

With regard to the grant of pension to teachers, the temporary increase of Rs. 10 has been denied to the teachers all along. Let not the Government think that we claim the temporary increase because, even a member of the general public is entitled to a minimum pension of Rs. 20 under certain conditions. I have been making this appeal for the last seven years, from the year 1955, the date of the pension rules. There are teachers getting a pension of two or three rupees and the additional Rs. 10 would go a long way to just help them to have half-a-square meal. They can extend this benefit to the teachers subject to the condition that the minimum pension should be Rs. 20. There are teachers who retired before 1st April 1955. They will naturally be over 65 years of age and be entitled to the old age pension. But then the question comes whether they would be eligible for pension under the new scheme. They must have nobody to care for, or they must be deformed or some such thing to make them eligible for the old age pension. When the Government are sympathetic enough to give pension to persons who have done no service to the Government except to have the virtue of their being citizens of Tamilnad, cannot the same Government look into the possibility of extending the pension to all retired living teachers, that is those who retired before 1st April 1955, the date of the pension rule. There may be only a hundred of them or even less than a hundred.

Now, Sir, recently Government have passed an order that a B.T. teacher retiring after 1st July 1960 is to get an enhanced pension. But the teachers who retired earlier are to get only the old rate of pension—Re. 1 per year of service plus Rs. 5 for head-mastership of five years' service. The difference in pension drawn by the two sets of teachers will be very great. A person retiring a day previous to the crucial date will get only Rs. 30 or Rs. 35 whereas a person retiring after the crucial date will get a pension of Rs. 60 to Rs. 75. In this connection, I would request the Government to remember the fact that the B.T. teachers were not given pension from 1st April 1955 but only from 1st April 1958. The number of persons who might have retired from 1st April 1958 to 1st July 1960 will be very small. So, justice requires that the grant of pension to B.Ts. should be uniform. Probably the Government might say it would involve additional expenditure if they were to give pension to all teacher on an uniform basis from 1st April 1958. I think the teachers would be satisfied if they are paid on an uniform basis at least from 1st July 1960.

Sir, I thank the Government for having given an increase of Rs. 5 in dearness allowance to all the N.G.Os. and teachers in all institutions irrespective of the agency they may be serving under and who draw a salary of Rs. 149 and below. But this is discriminatory treatment and it will cause grief to those getting

[2nd July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

Rs. 150 and above. The Government's reason for limiting it to only those drawing a salary of Rs. 149 is that it will cost them only Rs. 1.7 crores and if they extend it to all it would cost them Rs. 3 crores. But once it is admitted that it is an increase in dearness allowance to be given on a par with the Central Government servants to compensate the rise in the cost of living indicated by the index figure, how can the Government deny it to others drawing more than Rs. 150? If the Government had at least given this Rs. 5 to all instead of Rs. 10 even for those getting Rs. 150 and above, then this reason of want of funds would hold good. I think justice requires that the increase in allowance should be given on a par with the Central Government servants.

On the whole my appeal to the Government is that the teachers should be treated on the same footing irrespective of the agency under which they may be serving. We do not know how these agencies came up in the days of the British Government. I ask, is there any justification for continuing the agencies even to-day? There was a question about this starvation of our elementary schools. Our policy with regard to the grant for elementary schools has been revised from time to time. Now a stage has come when elementary school managers are prepared to hand over the schools to the Government. I know fully well that there were days when elementary schools were making a huge profit and secondary schools were run at a loss. That was the position prior to 1947. But during the days of the then Hon. Minister for Education Sri Avinashilingam Chettiar, formula called the Avinashilingam formula was introduced and under that the high schools began to get much income and they are still making a profit barring a few schools which may not be having good strength. But the elementary schools have been starved on account of the revision of the grant again and again and now they have come to a stage when the managers of these elementary schools feel that it is not their responsibility to do some work for the Government. They are prepared to hand over the schools to the Government. They seem to say 'Better nationalise the schools or revise the grant-in-aid code liberally'.

Now, Sir, I was the person who suggested even as early as 1945 to the then Minister for Education Sri Avinashilingam Chettiar that the old formula of paying 85 per cent grant to the higher grade teacher need not be there, that the teacher might be paid his full salary and the other 15 per cent might be paid as management grant. We also said that the Deputy Inspectors should not have the discretion to recommend the grant as very often they recommended only 7½ per cent or 8 per cent. Last year the Government said: 'Well, the 10 per cent of the new assessed grant which included D.A. for teachers must be accepted as that will well exceed the old 15 per cent grant. You, managements must be content with that 10 per cent of the new assessed grant'. What happens is, the managements have to pay provident fund contribution. They are not able to pay that. In many cases they

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd July 1962]

ask the teachers to pay that. Therefore, it is the teachers who suffer. Donations are accepted like anything. What the Government think as non-fee-levying schools are not really non-fee-levying schools. Donations are collected. Rules for the collection of these are not there. Admission fees are collected. The Government's intention was that the children should have free education. In actual practice it is not so. Even the poorest parent has to pay these donations, special fees, and so many other things, not to speak of the money he has to spend for the purchase of books and notebooks. In the high schools there are several other collections made, such as for benefit dramas, building fund and so on. Girls and boys are sent out to collect donations. The accounts for all the money thus collected are not subject to audit. Whether there is any surplus out of these nobody knows. I have put several questions on the floor of this sacred House. The Hon. Minister then gave a reply that the surplus would be utilised only with the knowledge of the Department. Parents are taxed much in all these ways. My plea is that every pie collected from the public in high schools as well as the elementary schools and other schools should be brought into account. The teachers must be paid straight by the Government and the Managements must be paid maintenance grant. We must either nationalise the schools or we must see that the managements get only their due share. That was why I suggested as early as 1947 that the agency question should be solved like this. Let every single pie collected in any school, elementary school, or high school, panchayat, district Board or municipal school or aided management school by way of school fee, special fee or any other donation be credited to the treasury. Let all the teachers in all schools, irrespective of the agency under which they may be serving, be paid direct by the Government and then these managements who do the noble work of helping the Government be paid 15 per cent of the total disbursement of salary to the teachers as maintenance grant. When the salary bills of the teachers are sent to the treasury, the bills for grants for the managements may also be sent to the treasury. This is indirect nationalisation. The managements are there to look after efficient management and the teachers get their salaries all right with security. If that is done, there will be the indirect nationalisation. The managements are there to look to the efficiency of the schools, and at the same time the teachers get security of tenure. There was an occasion for me to bring in a Teachers Protection Bill on the floor of this House, and the reply of the Government then was that a Bill which would satisfy me or perhaps provide for more safeguards than I demanded would be brought before this House. It is now more than a year, and I do not know where that Bill lies and when that Bill will come before this House. If this agency question is solved, then many matters would be solved. This appeal of mine was taken up by the Travancore-Cochin State and they have brought into force this system. This system is in our Kanyakumari District to-day. There they have changed it a little. They deposit 85 per cent of the school fee collections in

5-50
p.m.

2nd July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

the treasury. They retain 15 per cent running the school. The Government pay the teachers salary. The District Educational Officer keeps all the accounts to see that 85 per cent of the school collections is remitted into the treasury. There the teachers are secure. When I brought in the Teacher Protection Bill, it was stated then that they were stable here even without that Bill. There it is quite different from here. Here it is three months' notice for a teacher to go out. In the Kanyakumari District, it is only one month. In spite of this one month's notice, the teachers there are secure, because the Government are paying the salaries of the teachers. They give the increment and also pay the arrears of salary. If this system which I had in mind had been brought into force in this State last year or the year before last, the whole question of agency would have been solved. I am sure the Education Minister would go into these points and see whether there is justice behind these demands and also realise that the few points which the teachers require with regard to their emoluments should be considered. The disparity in allowances as among the teachers under different agencies should be removed. We know the finance of this State. We are not demanding any extra salary now. We are demanding the proper implementation of the scales given in G.O. No. 710, Finance. Then we want proper treatment and payment of allowances on a par with other Government teachers. It is high time the service of the teacher was recognised as national service. If Madras State sets an example that irrespective of the agency, the teachers get the same treatment, it would play the role that it has played up till now. Thank you, Mr. Chairman.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 131. Notification issued with G.O. Ms. No. 1051, Rural Development and Local Administration, dated 1st May 1962, regarding issue of rules relating to the transfer of officers and servants of Panchayat Union Councils.

* 132. Notification issued with G.O. Ms. No. 1253, Food and Agriculture, dated 26th March 1962, declaring the areas specified in the Schedule thereto to be notified as market areas for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959), in respect of groundnut, tobacco, cashew-nut, gingelly and chillies.

† 133. Notification issued with G.O. Ms. No. 1202, Home, dated 24th March 1962, regarding exemption of the station wagon bearing registration No. MDK. 1244 belonging to the United Nations Children's Emergency Fund and assigned to the District Medical Officer, Kanyakumari, from payment of the tax

* Sent by post on 18th June 1962.

† Laid on the table of the House on 30th June 1962.

[2nd July 1962]

leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).

* 134. Notification issued with G.O. Ms. No. 882, Rural Development and Local Administration, dated 9th April 1962, regarding exclusion of P. Pudupatti village from Tiruchuli Panchayat Union and its inclusion in the Kariapatti Panchayat Union, West Ramanathapuram Development district.

* 135. Appropriation Accounts of the Government of Madras for the year 1960-61 and the Audit Report thereon.

* 136. Notification issued with Memo No. 19080-J3, 62-3, Revenue, dated 21st April 1962, directing that the ryotwari settlement of Audikadu Inam estate in Koilpatti taluk of the Tirunelveli district shall be effected in accordance with the provisions contained in the Settlement Notification relating to the ryotwari settlement of estates in Tirunelveli district and portions of Ettayapuram, Sivagiri and Athangarai Zamin lying in Ramanathapuram district.

* Laid on the table of the House on 30th June 1962.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 3rd July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANI-SWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Sokkisarwar temple at Kancheepuram

* 73 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps, if any, taken by the Government for the restoration and conservation for posterity of the Sokkisarwar temple at Kancheepuram, Chingleput district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Arrangements are being made for integrating this temple as a sub-temple of Sri Kamakshiamman temple, Kancheepuram. The Assistant Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, Kancheepuram, has been instructed to see that poojas are performed properly and to attend to the repair of the temple and construction of a compound wall for the temple.

Training schools at Mannargudi

* 74 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases in which the salaries of the secondary grade teachers were reduced in the training schools at Mannargudi, Thanjavur district, in 1958;

(b) the amount of reduction in salaries; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One, Sir.

(b) Rs. 11 per mensem.

(c) The pay of the teacher, which was originally Rs. 68 per mensem was refixed by the management at Rs. 57 from 1st July 1958, and it was reported that she was entitled to Rs. 57 only, with reference to her previous service in training school.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not a fact that that teacher was given due weightage and drawn from some municipality to that private institution on that guarantee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information, Sir.

[3rd July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, do the Government justify the reduction of a teacher's salary while in service for no fault of his? What action do the Government propose to take in this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can say only this much, Sir. The Government do not find any reason to interfere in this matter.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware, Sir, that there are many such instances and have the Government any proposal to make a rule that a teacher should not be paid less than what is stipulated in the service register?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

Old Law College Police station site

* 75 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the purpose for which the old Law College Police station site will be utilized?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The old Law College Police station site will be utilized for the construction of a Khadi Emporium.

DR. A. SREENIVASAN: What is the area of that site, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such particulars with me, Sir.

DR. A. SREENIVASAN: What is the amount that the Government are going to spend to erect the building for the Khadi Emporium?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The cost of the building is estimated at Rs. 18,80,000. The Government will give this as a loan.

DR. A. SREENIVASAN: When there is so much dearth of open places in the City of Madras, is it proper on the part of the Government to make use of it for erecting a shop for khadi?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If a shop is necessary even for khadi, that can be erected only in an open place.

DR. A. SREENIVASAN: Can it not be used as a bus-stand, when there is so much congestion in the bus-stand nearby?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whatever sites are required for the bus-stand, they can be found elsewhere.

[3rd July 1962]

National Savings Organization

* 76 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any order has been issued about the introduction of the Pay Roll Savings Scheme of the National Savings Organization in the State Government offices; and

(b) if so, to place a copy on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) A copy* of the order G.O. No. 1505, Finance, dated 15th December 1961, is placed on the table.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know whether the Government have received any complaint that compulsion exercised on Government employees to pay to this savings scheme of the National Savings Organization?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such information.

DEPUTY CHAIRMAN: Question No. 77.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, I want to rise on a point of order before the reply to this question is given by the Hon. the Minister for Health. I wish to state that it is not the customary parliamentary practice to ask questions with regard to particular persons in their professional capacity when they are not in a position to answer for themselves. Moreover, I feel that questions 77, 78 and 79 are of such a nature that they are likely to produce in the public mind a state of alarm which may not be justified. On these grounds, I would like to have your considered ruling whether the questions are in order.

Rule 34 of the Council Rules says—

‘The Chairman shall decide on the admissibility of a question and shall disallow any question when, in his opinion, it is an abuse of the right of questioning or is in contravention of the rules’.

I submit very modestly, and I mean no reflection on my hon. Friend Dr. Sreenivasan, that this would be considered in Parliament as an abuse of the power of questioning. I think it is very necessary that we established safe and sound principles in this matter. Otherwise, it would be rather difficult for any person not to be chastised in this House when he has no proper means of defending himself. I should like this to be considered at leisure, Sir, if you want. But I am raising this preliminary objection at present.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, I want to give an explanation to the doubts raised by the hon. the Leader of the Opposition. First, the Chairman has got the right of admitting questions. The

[3rd July 1962]

Chairman has rightly admitted these questions. Secondly, the Hon. Minister is prepared to answer my questions. Thirdly, if propriety is to be discussed at all, I quote the precedent which took place only a few weeks ago in the Rajya Sabha when Mr. H. M. Patel was torn to pieces in his absence—he was not present there to defend himself—because he was appointed as the Chairman of the Narmada Valley Corporation. There the person's name was particularized. Here I have not given the names of the doctors involved. I blame only the institution. I have got every right to criticise the work of the institution. Thereby I am not casting any aspersion on the members thereof.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. the Leader of the Opposition has raised a very important point. It may be that the Minister is ready to answer the questions, but still, Sir, I would suggest that this point has to be examined. Therefore I would suggest that you might, if you so think, adjourn consideration of this point raised by the hon. the Leader of the Opposition and the questions may be held over till then.

DEPUTY CHAIRMAN: These questions were admitted by the Chairman. The Chairman is not here now. I will postpone these questions (Nos. 77-79) to to-morrow.

Kancheepuram Municipality

* 80 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Kancheepuram Municipality has applied for loan from the Government to cover the administrative expenses; and

(b) if so, whether there is any provision for the Government to grant such loans?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir. There is a provision.

காஞ்சிபுரம் முனிசிபாலிட்டி லோனுக்கு அப்பீர் செய்தது லோன் கொடுத்து அதை மறுபடியும் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: நிர்வாகச் செலவுக்குக் கடன் கேட்கலாமா என்று கேட்டிருக்கிறேன். அப்படித் கடன் கொடுக்க ஏதாவது புரொவிஷன் இருக்கிறதா?

கனம் எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: நிர்வாகச் செலவில் சில சமயங்களில், வரிகள் வசூல் ஆகாமல் போனால் சங்கடம் ஏற்படும். அப்போது சர்க்காரை அணுகும்போது, கொடுக்கும்படி இருக்கும்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: அந்த மாதிரி ஏதாவது சட்டத்தில் இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ளத்தான் கேட்டேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Questions are over.

[3rd July 1962]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63—cont.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, in the past two or three years we have not been having any taxation measure and we all have felt happy. 3-10 p.m.

DEPUTY CHAIRMAN: As there are a number of speakers put on the list for to-day, I would request the hon. Members to restrict their speeches to 15 minutes.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, if I exceed the time-limit by a few minutes, I may be permitted.

Even in progressive countries taxation measures are always almost unwelcome. We had a lurking fear all these years when the Government were going ahead with a number of schemes, continuing schemes and new schemes, that these taxes would be coming upon us. The Government had committed themselves to large expenditure by way of salaries to be paid to Government servants. It was stated that as a result of the implementation of the recommendations of the Pay Commission, they would have to incur an additional expenditure of nearly Rs. 4 crores. New industries have also been started. So we thought that sooner or later taxation proposals would be placed before the legislature. Now what we feared has come true and they have placed various taxation proposals now. What we have now to do is to examine whether these proposals are called for or not. If we accept every item of expenditure that has been put down by the Government, then we must indicate the sources wherefrom the money could be tapped to meet the deficit. If we do not accept every item of expenditure, then we must say which of the items of expenditure proposed by the Government is unnecessary, which of the items has to be cut down and so on. So far as the continuance of the existing schemes are concerned, I think we cannot give up those schemes, that is, schemes coming under Part I. New schemes come under Part II. When we consider these new schemes, we must decide which are essential and which are not essential. When I went through the details furnished by the Government in regard to those schemes, I found that most of the schemes were the result of the persistent demands made by hon. Members both in this House and in the other House. The real difficulty is that we want more and more facilities and amenities and more and more new schemes. Unless the schemes already implemented bear fruit and bring in more and more money, it is not possible to meet these growing demands for the provision of these amenities and facilities. The other way by which we could find the money required is to see whether we could effect economy by cutting down expenditure on the existing schemes. Of course, it is all very easily said that we are paying high salaries to some of our officers and that if we can cut down their salaries, we could effect a large saving. But on actual calculation one would find that the saving would not amount to even Rs. 10 lakhs. This will be only

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [3rd July 1962]

a drop in the ocean. On the one hand, we demand cutting down of salaries of high officials and on the other, we demand that the salaries of clerks and others should be increased. Even if you raise the salaries of the clerks and others by a few rupees, the expenditure involved would neutralize the savings effected by the cutting down of salaries of high officials and the expenditure on the services will remain the same. So far as that is concerned, I think there is no possibility of effecting any savings by retrenchment. Somehow or other the Government have committed themselves and we have also in a way consented to it, to create a socialistic pattern of society or a Welfare State and raise the standard of living of the common man. Before we attained independence, not many such schemes were taken up. Now we have committed ourselves and, rightly or wrongly, we have taken up a large number of schemes. That is the present position. So far as the salaries of the higher paid officials are concerned, any cut imposed will not bring about a substantial reduction in our expenditure.

Then, we have to examine whether revenue receipts have been under-estimated. In my opinion, in some cases, the revenue receipts have been under-estimated. For instance, in respect of land revenue it has been put down at Rs. 682 lakhs for the year 1961-62. I am of opinion that the revenue has been a little bit under-estimated. In the booklet entitled 'An Introduction to the Budget' issued by the Finance Secretary to the Government, it is said that under land revenue they take into account only the actual collections made during that particular year. They do not take into account what is actually due and the arrears and the old arrears of previous years. It is further stated: 'For the purpose of the Budget of 1962-63 it is no consolation to know that large sums are due to the Government from the pattadars of Ramanathapuram as arrears of land revenue and loan instalments, suspended in the earlier years, because those arrears may not be realized in full in 1962-63'. The Finance Secretary has quoted only Ramanathapuram in illustrating the method of accounting. I know in most of the districts the arrears are very considerable. If sufficient steps are taken to collect at least these arrears, I am sure Government will be able to realize more than a crore of rupees.

In regard to sales tax, we all know how rapidly the revenue from this source is increasing. It is perhaps in geometrical proportions and not in arithmetical proportions. Last year it was Rs. 2,015 lakhs. Now the Budget estimate for the year is about Rs. 2,319 lakhs. There is an increase of about Rs. 3 crores. In the year previous to 1961-62 it was Rs. 1,911 lakhs. Very shortly I am sure the figure is likely to go up to Rs. 3,500 lakhs. I would like to state that in respect of this tax also the estimates are prepared accurately. New taxes have been levied by the Centre. That will fetch us some more money under sales tax on certain commodities. There is no doubt about it. My reading of the figures given under some other heads of revenue also confirms my impression that the Government have not correctly estimated the revenue likely to be derived under each head. If that is taken

[3rd July 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

into consideration, I think the deficit will not be so much as presented in the Budget. This deficit could be still further reduced.

Sir, another way by which we could try to bring down the deficit is to exercise greater vigilance over the expenditure. The hon. the Deputy Leader of the Opposition yesterday quoted from the Audit Report for the year 1962-63 to illustrate this point. I shall refer to a few of them. The report says: 'The financial irregularities, losses, etc., commented upon in the Report relate mostly to cases which came to the notice of audit during the year 1960-61, cases which came to notice in earlier years but could not be dealt with in previous Audit Reports have also been included. Certain matters relating to the period subsequent to 1960-61 have also been included wherever considered necessary for the purpose of this Report'. The report has also pointed out that about 10,000 audit objections are still pending unanswered. As I said, I shall refer to a few major items. I do not say that the expenditure on these items ought not to have been incurred. My point in bringing them to the notice of the Government is that greater vigilance ought to have been exercised by the concerned authorities. Now on page 39 of the report, the first item refers to 'Outstanding recoveries, etc.—Loan outstanding against a Co-operative Society'. The amount involved is Rs. 10,500. The next item refers to 'Defective maintenance of Departmental accounts'. The report under this item states—

'The following advances are shown in the accounts as not recovered up to 31st March 1961:—

(i) Advances to Government servants amounting to Rs. 1.66 lakhs under the head "Advances to Government servants for the purchase of mosquito nets".

(ii) Rs. 46,044 under the head "Advances to Government servants for the relief of distress caused by cyclone, 1955".

The balances under these heads of account have not, so far, been reconciled and accepted by most of the Heads of Departments from 1956 onwards'.

Then the report refers to delay in the recovery of Government dues for Soil Conservation Schemes. The amount of arrears outstanding is about Rs. 30,000. The next item refers to non-maintenance of initial loan accounts in respect of Village Housing Project scheme. The paragraph in the report reads as follows:—

'Under the Village Housing Project Scheme, the Government of India advance loans to State Governments to enable them to grant loans to residents of selected villages or to co-operatives of such persons for the building of houses on aided-self-help-basis'.

'The amount of loans disbursed during 1959-60 was Rs. 1.93 lakhs and during 1960-61 Rs. 8.37 lakhs . . .'

'The loans together with interest are recoverable from the loanees in 20 annual equated instalments, . . . Though loans have been disbursed since 1959-60, the detailed accounts of these loans

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [3rd July 1962]

have not yet been opened. It was stated in September 1961, by the Superintending Engineer, Rural Housing Cell, who is responsible for the maintenance of accounts of these loans, that the staff required for maintaining the accounts had not been fully sanctioned by the Government and that the matter had been taken up with the Chief Engineer (Highways and Rural Works).

There was no question of entering the amounts in the account books at all. Then there is delay in recovery of Government dues on loan schemes. It is stated in the report—

'In the case of loans granted to agriculturists for sinking of filter point tube wells administered by the Agriculture Department, recovery of a sum of Rs. 24.85 lakhs was in arrears on the 31st March 1960 which included arrears to the extent of Rs. 17.24 lacs for over three years dating back to 1953-54 . . .'

These loans are no doubt necessary. They are given only to help people, but they should not remain unrecovered for a long time. If such a thing takes place, what will happen? We shall have to wait and then waive the recovery. To district boards they had given loans. Then the Government said, 'They are not in a position to repay; we have to give them a subsidy; what is the good of showing it as a loan to be recovered? We would rather waive the recovery'.

The next point that I would bring to the notice of the Government is the drawal of grants far in advance of actual requirements. During 1959-60 grants amounting to Rs. 53,500 were sanctioned to certain Cottage Industrial Co-operative Societies for the welfare of Scheduled Castes, far in advance of actual requirements. Then there is the waiver of recovery of dues from district boards, about which I have just mentioned. Then there is the irregularity noticed in the scheme for supply of meals to pupils in elementary schools (Mid-day Meals Scheme). A test audit of the accounts conducted between December 1960 and September 1961 showed that the prescribed conditions for the drawal of the Government grant had not been complied with in a number of cases, resulting in over-payments amounting to Rs. 78,921. This has been published in this morning's papers. It is pointed out that the number of meals was not restricted to 200 per pupil per year. The number shown is 100, but actually only 75 were fed. The amount spent is not properly accounted for. Sir, I am one of those who heartily support this mid-day meals scheme. Certainly it deserves to be supported and all financial aid must be given. But stricter vigilance must be exercised. Otherwise, it is no good. The Presidents of Panchayats do not administer this properly. They are the worst sinners in this respect. If teachers go and ask, they are kicked and insulted. I am really sorry to say so. They are given only one-fourth of the amount, and they are asked to manage. They go about begging. This is a thing which should be carefully looked into. When we have launched upon this scheme and much money is going to be spent on this, we should entrust it to honest people and people who are sincere.

3rd July 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

The next point is with reference to the gap between voted grants and actual expenditure. There is a big gap between the voted grant and the actual expenditure. On pages 94 and 95, of the Audit Report you will find under 'Khadi' that the total voted grant is Rs. 251 lakhs and the expenditure is only Rs. 96 lakhs. The expenditure side is practically inflated, and still there is this saving. Then under 'Community Development Projects, etc.' the grant is Rs. 451 lakhs and the actual expenditure is only Rs. 399 lakhs. There is here a saving of Rs. 52 lakhs. There are a large number of items like this. We find that large sums have not been spent even though provision was made therefor in the budget.

About the stocks, the auditors have made these remarks. It is really a little bit disquieting. In the case of the Government Transport Department, they have stated that in the first year the department compiled a stores and stocks account. The full credit-worthiness of value for purchase of fuel could not be checked as details of quantities purchased and the rate at which the purchase was effected were not furnished by the Government. The closing stock was said to have been valued at cost. The quantity of the closing stock and the rate at which the calculations were made were not available to the auditors. These are the things that I wish to point out. If some vigilance had been exercised, I am quite sure that the expenditure side could have been brought down a little.

Sir, the next point is about education. During the last four or five years, we have been increasing the number of elementary schools and secondary schools. I do not know whether to congratulate them from the point of view of the quality of education that is given or from the point of view of numbers. The quantity, of course, is magnificent. But I would like to tell the Minister for Education that in these two years I have visited about 50 to 60 schools, both elementary and secondary. A number of schools are having only inadequate staff. Yet this year 200 schools have been opened. Two years before when I said that the present number of training institutions would not do, and that we must have more training colleges, it was said then that the number was quite sufficient. The Government did not foresee that a situation would arise when there would be no trained teachers available. They opened 200 schools last year and this year also they are opening 200 schools. The Government may open more elementary schools, but where are the teachers? Where are the training colleges? Even if we have more training colleges now, it will take one year to get the required number of teachers. The existing training colleges can give only that number of teachers to fill normal vacancies. Therefore, the Government should see that the amount spent on education is properly spent. Many schools are without teachers, especially Government schools. That is the saddest feature. The Government have got about 36 or 37 high schools, of which thirty are girls' schools. In the case of girls' schools, there is one difficulty, which I have been pointing out. To this the Secondary Education Commission has drawn pointed attention. It stated

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [3rd July 1962]

that part-time women teachers could be employed. I happened to be a member of the Board of Supervision for the B.T. examination. I visited a number of training colleges for women. All the Principals said, 'All right; we train annually forty teachers, and of these forty teachers not more than four or five continue as teachers throughout their lives; the rest as soon as they marry, leave the profession; it is a waste'. In the present circumstances, if we employ them as part-time teachers, certainly we can solve this problem. This has been pointed out by the Secondary Education Commission. We have also been saying it.

Sir, there are about 8 Government arts colleges and 53 private colleges. If we go through the figures, we see that the Government give Rs. 30 lakhs to these arts colleges and about Rs. 35 to Rs. 36 lakhs to the 53 private colleges. From this one can find that private colleges are cheaper and more efficient also. The arts colleges under private management are more efficient, and a very small amount is given to them.

3-30 p.m. The same is the case with Government secondary schools and Government elementary schools.

I next come to the salary of teachers. There are certain disparities. We brought them to the notice of the then Education Minister. He said that he would try to remove the disparities. One disparity I shall try to point out. A secondary grade physical training instructor (higher grade) gets Rs. 90-4-110-3-140. An S.S.L.C. holder or even a failed S.S.L.C., with Y.M.C.A. (Lower) qualification gets the same salary. A secondary grade physical training instructor means a person with S.S.L.C. plus two years secondary grade training plus one year Y.M.C.A. training. Previously the scale was higher and he was getting Rs. 10 as allowance. Now when the scales have been revised, a higher qualified man is put on the same scale with an allowance of Rs. 5. Previously he was getting an allowance of Rs. 10. The previous Education Minister said that this and other anomalies would be rectified.

One more anomaly I should like to point out. The salary of the Deputy Registrar of Co-operative Societies starts only from Rs. 300 whereas other Gazetted Officers are started on Rs. 375. I now find that the work of the Deputy Registrar is very heavy. Seven or eight taluks are put under his charge and he is answerable to so many masters now. We all have faith in the co-operative societies. It is the co-operative societies through which we want to raise the people to a higher standard of living. If the loans are to be recovered, we must have efficient Deputy Registrars of Co-operative Societies. Not only that. They must also be supplied with jeeps. The District Educational Officers and the Chairmen of Panchayat Unions are given jeeps to travel. I think the Deputy Registrar also deserves a jeep. (Interruption.) There is no such thing as 'special'. The volume of work seems to be the same.

Next, I come to one more important point. I shall go back to taxation. I would suggest that the taxation proposals be dropped and then loans be floated. With the help of these loans, Government

3rd July 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

may try to manage this year. If that is not possible, then I submit that they may levy taxes only on certain items, leaving the other items. That would give them four to five crores of rupees. Even then there may be, of course, a deficit of about Rs. 4 crores. That is not much. It is stated that under stamp duties they would get Rs. 110 lakhs more. That may remain. The levy on urban property may remain. As regards the enhanced rates on electricity, it is better that the proposal is given up or at least the rates may be reduced by 50 per cent. It is a mockery, when we are not having electricity. Why levy a tax when we are not getting the usual quota? I do not blame the authorities, as somebody did. We have to curse ourselves. The Rain God has not been merciful to us. Even in spite of the efforts of Government, that has happened. At any rate, I feel that the rates may be reduced by 50 per cent. The motor vehicles tax and the electricity surcharge will hit the poor man. Tax on betting may remain. I think bus fares are not going to be increased now because more buses are going to ply on the road and more income will be got even at the original rate. All this will yield about four or five crores of rupees, leaving a deficit of Rs. 4 crores. To that extent, the people will feel thankful to the Government.

Then, I come to national integration. We all welcome it. This must be done. The seed of poison has been sown. We must see that it is checked. We must tackle it at the school stage and at the college stage. Of course, there are text-books which are not to be welcomed, but more than the text-books it is the twist that is given by the teachers that is responsible. I read in a book a few days back that when Truman was the President of the U.S.A., he said, when war was going on, "Any teacher who opposes our defence arrangements must be considered disloyal." So, any teacher who opposes the unity of India must be considered disloyal to this country. I am positively certain about it. Of course, there is a Party which demands separatism, which wants Oravida Nad. I am quite sure Andhras will not come in. You cannot get on with the Mysoreans or the Kannadigas. If you have this Tamil Nad, what will happen is this. It will have repercussions on the people. People will say, "We belong to Pandiya Nad. Let us go back to Pandiya Nad." Others will say, "We belong to Chola Nad. Let us go back to Chola Nad." Politicians may quarrel, but it is the students that will be dragged in. There will be violent clashes. There is no need for this disintegration. You must live or die. We must see that India remains one country and is not disintegrated. We are paying the penalty for disintegration. We wanted to get rid of Jinnah. So, we conceded Pakistan. So, we do not talk of the "two nation theory". We are not two nations. We belong to one nation. So, I would humbly request that Party to give up that plan. We see eye to eye with them on certain points. But on this matter I may tell them, even though I am old, I will join the forces which are against this disintegration. It is a question of life and death. Either we remain in the whole India or we perish. Somebody suggested that nationalisation of text-books would achieve this national integration. I

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [3rd July 1962]

say nationalisation of text-books will bring in other disintegrating forces. It will indoctrinate the pupils. There will be nothing but regimentation of ideas. So, do not try this experiment of nationalisation of text-books. Nothing but indoctrination and regimentation will be the result. Therefore, nationalisation of text-books is not the remedy. This remedy is worse than the disease itself. So, I appeal to all to join not the disintegrating forces but the integrating forces. I have been noticing in the papers the Chief Minister of our State vehemently opposing separatism and boldly speaking for hours now. It is a good thing that we tell them plainly. Let them have their own objectives. Let them fight the Government, but let them not disintegrate this great country of ours. No progress or prosperity will come to us; only ruin will come to us by that.

Thank you, Mr. Deputy Chairman.

* திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : நல்லவர் அவர்களே, பட்ஜெட் கணக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூட்டையைப் பார்த்தால் பெரிதாக இருக்கிறது. படிப்பதற்கு டைம் போதாது. சரியாகப் படித்துச் சொல்லவேண்டுமென்றால், குறைந்தது ஒரு வாரமாவது இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் சரியாக அதைப் படித்துச் சொல்வதற்கு முடியாது. பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு சட்டசபை விவாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது. அது மாத்திரமல்ல. சேர்மன் அவர்கள் பதினைந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் பேசவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன் : அது உங்களுக்கு இருக்காது.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : யாராக இருந்தால் என்ன? அதைப் படித்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சரியாக நாம் அதை முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும் பட்ஜெட் தயார் செய்துகொடுக்கும்போது, அது படிப்போருக்கு விளங்காமல் செய்துகொடுக்கப்படுகிறது. நான் இதைப் பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட் வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒரே வேலையில் பல வித பிரிவு கணக்குகள் இருக்கின்றன. ரெவினியூ கணக்கு, லோன் கணக்கு, கேபிடல் கணக்கு என்று பலவிதமாக வருகிறது. அவைகள் எல்லாம் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வேறுவேறுகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இது யாருக்கும் சாதாரணமாகத் தெரியாது. கேபிடல் கணக்கு, ரெவினியூ கணக்கு போக மற்றவைகளை என்று சொல்லலாம். ஏன் அது மாதிரி செய்யக்கூடாது? ஒரே வேலையில் ரெவினியூ தவிர அம்மாதிரி ஒரே செலவுகளாகப் போட்டு எல்லோருக்கும் விளங்கும்படியாக அதைச் செய்தால் அதைத் தெரிந்து பேசமுடியும். அதைக் கொஞ்சம் கவனிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் கிரான்ட் வருகிறது. லோன் 'ரெய்ஸ்' செய்து அதன் மூலம் செலவு செய்து வருகிறோம். ரெவினியூ அக்கவுண்டில் செய்கிறோம். ஒரே துறையில் பல கிளைகளில் செலவு செய்துவருகிறார்கள். அதைக் கவனிக்கவேண்டும். முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது பரவா

3rd July 1962] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

யில்லை. இருந்தாலும் இன்னும் அதிகமாகச் செய்யலாம். அதையும் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். தவிர சென்ற பதினைந்து ஆண்டுகளாக நாம் பார்த்தால், நாம் அரசாங்கத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நாளிலிருந்து இது வரையிலும் அதிகமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று ஆர்வத்துடன் வரிகள் போட்டு எல்லாம் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் எவ்வளவு வரி நாம் போட்டிருக்கிறோம், எவ்வளவு நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது, வரவுக்குத் தகுந்த செலவுதான் செப்துகொண்டு வருகிறோம். ஆனாலும் வரிகள் தாங்க முடியாமல் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஜனங்கள் வருமானம் எவ்வளவு? மனிதனுக்குக் குறைந்த அளவு தேவைக்கானதையாவது செய்து விட்டு அதற்குமேல் இருப்பதை வரிகள் மூலம் பெற்றால் அது நன்றாக இருக்கும். நம் நாட்டில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால் எல்லோருக்கும்தான் வரி போடவேண்டியிருக்கிறது. நேர்முக வரி, மறைமுக வரி என்று இருக்கிறது. மறைமுக வரி தான் அதிகமாகப் பாதிக்கக்கூடியது. அது மாகாண அரசாங்கத்திலிருந்தும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்தும் வருகிறது. நாம் பொறுப்பை ஒப்புக்கொண்டபோது நம் மாகாண வருவாய் பதினாறு கோடி ரூபாய். தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரம் ஒன்பது முதல் பத்து கோடியாக இருந்தது. இன்று 116 கோடி. ஆகையால் எத்தனை பங்கு அதிகமாக வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது என்று பாருங்கள். இப்படியே அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால், நமக்கும் பொறுப்பு அதிகமாவதைப் பார்க்கவேண்டும். அதிக வருவாயைத் திரட்டி அதைச் செலவு செய்யும்போது, சரியாக அது செலவுசெய்யப்படுகிறதா என்றும் நாம் பார்க்கவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய கம்பீரம். நான் வரி போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எங்கு வரி அதிகமாகப் போடவேண்டுமோ அதில் போடுவதில் தவறில்லை. அது சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இப்போது வரி அதிகமாகப் போகும்போது, ஸ்டாஃப் கூட அதிகமாகக் கொண்டுதான் வருகிறது. செக்ரட்டேரியட்டில் எவ்வளவு பணம் வருகிறதோ, அதற்குத் தகுந்தபடி யு.டி.சி., எல்.டி.சி., ரூபரின் டெண்ட் போன்றவைகளை அதிகமாகப் போட்டுவிடுவார்கள். அது மாதிரி ஸ்டாஃப் அதிகமாகப்போகிறது. ஜில்லா அளவில் வேலை நடப்பது இப்போது குறைவாக இருக்கிறது. இங்கெல்லாம் நடக்கலாம். அங்கு எவ்வளவு வேலை எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்தால், அது விளங்கும். ஜனங்களிடத்தில் சரியாக வேலை செய்கிறவர்கள் கீழே வேலை செய்கிறவர்கள் தான். அவர்கள் சரியான முறையில் வேலை செய்யவில்லை, கண்காணிப்பு அதிகம் வேண்டும். அதற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு நான்கில் ஒரு பங்கு ரூபர்விஷன் சார்ஜும் செலவாகிக்கொண்டிருக்கிறது அரசாங்கத்தில். டைரெக்ஷன் என்று பட்ஜெட்டில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன அர்த்தம்? அவர்களுக்கு ரூபர்விஷன் உண்டா இல்லையா? டைரெக்ஷன் மாத்திரம் செய்துவிட்டு அவர்கள் சுமமா இருக்க வேண்டுமா? அல்லது ரூபர்விஷன் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதாவது

3-40
P.M.

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்] [3rd July 1962]

என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் உத்திரவு அனுப்பி விட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்களா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். கீழே திறமை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. அதைச் சரியான முறையில் கவனித்துச் செய்தால் தான் பணம் நன்றாக செலவிடப் பட்டிருக்கும்.

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். விவசாயத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். வருஷத்தில் நூறு கோடிக்கு மேல் வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவு வரவழைத்து ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வரை கடன் வாங்கி நாம் ஏதாவது நல்ல சாமான் வாங்க வேண்டுமென்றால், இது வாங்க வேண்டாம், அது வாங்க வேண்டாம் என்று கடன் கொடுத்தவர்கள் சொல்லக்கூடிய முறையில் வந்திருக்கிறது. உணவு இல்லாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது. மூலப் பொருள் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் தகுந்த மிஷின்கள் வைத்து அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று பெரிய கைத் தொழில்கள் ஏற்படுத்தி வருகிறோம். அதற்கும் மூலப்பொருள்கள் வேண்டும். விவசாயத்தில் அதிகப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தில் வேலை நடந்துவருகிறது. அது எப்படி நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டியது அவசியம். சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்குப் பரிசு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். 6,000, 8,000, 10,000 ராத்தல் என்று நெல்லை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்க்குப் பரிசு கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும்? சர்க்கார் அண்டு டிமாண்டு என்பது நினைத்திற்கும் பொருந்தும். மனிதனுக்கு உள்ளதுபோலத்தான் எவ்வளவு தீனி போட்டாலும் எவ்வளவு வாங்குமோ அவ்வளவு தான் வாங்கும். 8,000 ராத்தல் உற்பத்தி என்று சொல்கிறார்கள். அதை யோசிக்கவேண்டும். அதில் பரிசும் கொடுக்கப்படுகிறது. 8,000 ராத்தல் என்றால் எவ்வளவு? தஞ்சாவூர் கலத்தில் 133 கலம். ஒரு ஏக்கரில் இவ்வளவு விளைபுமா? ஒரு போகத்தில் 55½ மூட்டைகள் விளைபுமா? 6,000 ராத்தல் விளையாது. கவர்ன்மெண்ட் பாரம்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நல்ல டெக்னிகல் எஜுகேஷன் இருக்கிறது. டிரஷரியில் பணம் இருக்கிறது. நினைத்தபோது எடுத்து நினைத்த படி செலவு செய்யலாம். அவர்கள் எவ்வளவு வசதிகளைப் பெற்றிருக்கும்போது காட்டுகின்ற உற்பத்தி 4,500 ராத்தலுக்கு மேல் கிடையாது. 8,000, 10,000 என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது ஏன்? நானும் பத்து, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகப் பேசாமல்தான் இருந்தேன். என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. கீழேயிருந்து மேல்வரையில் கதிர் விட்டிருந்தாலும் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும்? அவ்வளவு வராது. சாதாரண விவசாயிகளைப் பிடித்து அவ்வளவு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்பவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்கள் பாரங்களில் ஏன் உற்பத்தி செய்து காட்டக்கூடாது? எல்லா வசதிகள் இருந்தும் ஏன் அதைக் காட்ட முடியவில்லை? சாமானுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமே என்றுதான். அப்போது அவர்கள் கையைப் பிடிக்கும். ஆகையால்

3rd July 1962] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்]

அதைக் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் கூட 12,500 ராத்தலுக்குச் செலத்தில் ஒருவருக்கும் பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் இது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கரும்பு ஏக்கருக்கு 150 டன் உற்பத்தி என்று பரிசு கொடுத்தார்கள் இவ்வருடம். பிரைஸ் எங்கள் ஜில்லாவில் கூட கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: பிரைஸ் என்றால் . . .

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்: என்னிடத்தில் வந்து காட்டும். நான் கொடுக்கிறேன் நிலம், அதற்குத் தகுந்த வசதி. Challenge பண்ணுகிறேன். நான் அவர்கள் கேட்குமிடத்தில் நிலம் கொடுக்கிறேன். வசதி கொடுக்கிறேன். செய்து காட்டும். ஏமாற்றிக்கொண்டே போகிறார்கள். இதை அமைச்சர்கள் ஏன் நம்புகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்கே அமைச்சர்களுக்கும் விவசாயம் பற்றித் தெரியும். இவர் பாட்டுக்கு இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார், சொல்லட்டும் என்று இருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் செய்யக்கூடாது. நாம் இந்த நாட்டில் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டோம் சுயராஜ்யத்திற்காக? எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு சுயராஜ்யம் வந்தது? எவ்வளவு தொல்லைகள் நமக்கு? இவ்வளவு அதிகமாக வசதிகளைப் போடுகிறோம், இவற்றைச் சரியான முறையில் செலவு செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியது நம் கடமை அல்லவா?

இன்னும் அநேக விஷயங்கள் சொல்லலாம். சொல்வதற்கு டைம் இல்லை. சொல்ல வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். முடியவில்லை. எனக்கும் ஏதும் சரிவர நடக்கவில்லையென்றால், போம்பக் கோபம் வருகிறது. எனக்கு அது ஒரு defect. அது என்னுடைய சுபாவம். நான் என்ன செய்ய முடியும்? Agricultural Department- இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் Seed distribution என்ற முறையில் 58 லட்சம் அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தைவிட 1962-63-ல் 5 லட்சத்திலிருந்து 58 லட்சம். இது எப்படி, எதற்காக, எப்போது செய்யப்போகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. விளக்கட்டும் படிக்க Time இல்லை. எனக்குக் கண்ணும் சரி இல்லை. அதனால் படிக்கமுடியவில்லை. இப்படி பல துறைகளில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் நினைத்தவன். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவரும் நானும் மாகாணம் பூராவும் சுற்றினோம். இதற்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்று பார்க்க.

தென்றைகாடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். என்னென்றால் இப்போது எங்கேயும் அதிகமாகச் சுற்றவில்லை. ஆகையினால் அந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை பேசுகிறேன். சாத்தனூர் அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது திருக்கோவிலூர் அணையிலிருந்து கீழே French territory வரை 60,000 ஏக்கர் பாசன நிலம் சோழ ராஜா காலத்திலிருந்து சாகுபடியாகி வந்தது.

3 50
p.m.

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [3rd July 1962]

தென் பெண்ணை ஆற்றுப் பாசனம். சரியான முறையில் அங்கே ஒரு அணை கட்டி அதன் மூலமாக முன்னாலேயே இருக்கும் ஆயக் கட்டுக்கு ஏலம் கொடுத்துவிட்டு வா. ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஏதோ 10,000 12,000 ஏக்கருக்குச் செய்யலாம் என்று ஆரம்பித்தோம். இப்போது அதற்கு ஆயக்கட்டு என்ன என்று போடப்பட்டிருக்கிறது? 20,000 ஏக்கர் என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த மற்ற ஆயக்கட்டு என்ன ஆயிற்று என்று தெரியாது. அது போய் விட்டதா அல்லது சேர்ந்திருக்கிறதா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. 66,000 ஏக்கர் அதன் கீழே பாசனம் இருக்கும்போது சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் காலத்தில் கூட இதைப்பற்றிப் பாடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த முறையில் பழங்காலத்திலிருந்து ஆயக்கட்டிற்கு இருப்பதற்குத் தகுந்த முறையில் ஜல சப்ளை செய்துவிட்டு மேல் ஆயக்கட்டுக்குப் பாசன வசதி செய்யப்பட வேண்டும். பூரா ஆயக்கட்டு 20,000 ஏக்கர் என்று தான் சாத்தனார் அணைக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற 65,000 ஏக்கர் என்ன ஆயிற்று? திருக்கோவிலூர் அணைக்கட்டுக்குக் கீழே 32,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. . . . எல்லிஸ் சத்திரம் அணைக்குக் கீழ் 4,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. அதற்குக் கீழே 30 முதல் 36 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இது open head channels அணை இல்லாத ஆயக்கட்டு. அந்த ஆற்றிலே நிறைய வெள்ளம் வரும் போது தான் அதற்கு ஜலம் போகும். வெள்ளத்தை சாத்தனாரிலே தேக்கிவிட்ட பிறகு தென் பெண்ணைய் ஆற்றில் வெள்ளம் வராது. அணைக்கட்டுவதற்கு முன் தென்னாட்டில் 30 வருஷத்தில் 20 வருஷம்தான் வெள்ளம் வரும் என்று கணக்கு இருக்கிறது. நான் கணக்கு எடுத்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்திடமே அரசாங்க கணக்கில் இருக்கிறது. என் கிட்டே இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அனுப்புகிறேன். எந்தெந்த River-க்கு ஆற்றுப் பாசனத்தில் எவ்வளவு பாசன வசதி இருக்கிறது, எவ்வளவு வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கெல்லாம் கணக்கெடுத்து எவ்வளவு எவ்வளவு வீணாகப் போகிறது என்று கணக்குப் போட்டு வைத்திருக்கிறேன். Composite province- ஆம் இருந்த போது, கோதாவரி, கிருஷ்ணா பற்றி கூட என்னிடம் கணக்கு இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்காட்ட அரசாங்கத்தில் அக்கறை இல்லை யென்றால், அமைச்சர் வேண்டும் என்றால் நான் கொடுக்கிறேன் என்னிடத்திலிருந்து.

முப்பது வருஷத்தில் 10, 12 வருஷம் வெள்ளம் வருவதில்லை. கிருஷ்ணகிரி அணைக்கட்டு கட்டும் போது அங்கே சுமார் 2,500 ஏக்கர் தான் பாசனம் இருந்தது. இப்போது 10,000 12,000 ஏக்கர் ஆக்கப் பட்டது. சாத்தனார் ஏரியாவில் மணலூர்பேட்டை அருகில் 4,000 ஏக்கர் இருந்தது, வட ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்து அதிகமாகி, 20,000 ஏக்கருக்கு தான் ஆயக்கட்டென்று சாத்தனார் ரிசர்வாயர் ஆயக்கட்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி எழுதியதற்கு “இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியாது. இதெல்லாம் அதைச் சேர்த்துத்தான்” என்று பதில் எழுதுகிறார்கள். ஆகையினால்

3rd July 1962] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

இதைப்பற்றி அமைச்சர் கவனித்து அவர்கள் இது விஷயமாக சாத்தனார் தேக்கத்தைப்பற்றி அவசியம் விளக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் கோர்ட்டில் கேஸ்கள் வந்துகொண்டிருக்கும். இழுத்துக் கொண்டதான் இருக்கும். கேஸ் போடும்படி அரசாங்கம் அதைச் செய்யக்கூடாது. ஜனங்களை அந்த நிலைக்குக் கொண்டு போகக்கூடாது.

மற்ற விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டால்—இந்தப் படிப்பு— நான் அதிகமாக அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்று நினைப்பவன். ஏனென்றால் நான் கிராமத்தில் இருக்கிறேன். நகரத்தில் Elementary, Secondary, Collegiate Education நன்றாக நடக்கலாம். கிராமத்தில் எப்படி நடக்கிறது என்று என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். எவ்வளவு பள்ளிகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தினாலும் பிள்ளைகள் சேருகிறார்கள். ஆனால் உபாத்தியாயர்கள் அதிகமில்லை. அக்கறையும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. படிப்பெல்லாம் தரத்தில் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. படிப்பின் தரம் ஏன் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, பழைய காலத்தில் நம்முடைய கணக்குப் படி எடுத்துக் கொண்டால் தெரியும். அப்போது Infant Standard- லிருந்து பிரைமரி படிப்புப் படிப்பவர்களில் ஐந்திலொரு பங்கு மேல் வகுப்புக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. Primary Examination, Lower Secondary Examination என்று பல கட்டத்தில் பரீட்சைகள் இருந்தன. இப்போது பரீட்சைகளே வேண்டாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லுவது தவறு என்று கருதலாம். படிப்பின் தரம் எவ்வளவு கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேன். பள்ளிகளில் பிள்ளைகளுக்கு உணவு, உடை எல்லாம் இன்று வழங்குகிறோம். இவையெல்லாம் கல்வி அறிவு பரவ வேண்டும். அதன் தரம் உயர வேண்டும் என்பதற்காகவே ஒழிய, உணவுக்காக, ஆடைக் காக அல்ல. பள்ளிக்கூடம் படிப்புக்காக. இப்போது படிப்பின் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். ஒரு S.S.L.C. மாணவனைக் கூப்பிட்டு, ஒரு கடிதம் எழுதச் சொல்லிப் பாருங்கள். இங்கே அரசாங்கக் காரியாலயங்களில் குமாஸ்தா வாகப் பணிபுரிய அனேகம் பேர் வருகிறார்களே, அவர்களிடம் கடிதம் ஒன்றைச் சொல்லி, எப்படி எழுதுகிறார்கள் என்று பாருங்கள். கல்வியைப் பரப்புவதற்காக நாம் நிறையப் பணம் செலவு செய்ய நினைக்கிறோம், எல்லோருக்கும் அறிவைத் துலக்க வேண்டும், படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அதற்குத் தகுந்த முறையில், படிப்பு நன்றாக வா சரியாகக் கண்காணித்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல. பழைய காலத்தில், தஞ்சாவூர் நூல் நிலையம், ஓரியண்டல் நூல் நிலையம் போன்ற பல நூல் நிலையங்களில், அனேக ஒலைச் சுவடிகள் சேகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய முதாதையர்களில், பல நூலைகளில் நிபுணர்களாக இருந்தவர்கள் ஒலைகளில் எழுதி வைத்திருக்கின்றனர். அவைகள்

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [3rd July 1962]

பல தலைமுறைகளாகச் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் செல்லறித்து வினாக்கள் கொண்டிருக்கின்றன. நான் பதவியில் இருக்கும் போது, அவைகளைப் பாதுகாப்பதோடு, ஏடுத்துப் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்றும் நினைத்தேன். இப்போது அந்தக் காரியங்களை ஓரளவு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்றாலும், அது போதாது. அதைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி Micro-film மூலமாக எடுத்து, பாதுகாத்து, அதை எப்படிப் பிரசுரிக்க வேண்டுமோ அப்படிப் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பிரசுரிப்பவர்கள் (Publishers) ஓராயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். பிரசுரிப்பவர்களிடத்தில், ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு புத்தகங்கள் வீதம் கொடுத்து பிரசுரிக்கச் செய்து, பிரதிகளை வாங்கி அரசாங்கம் நடத்துகிற நூல் நிலையங்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்தால் நஷ்டம் வராது. நான் அந்தக் காலத்தில் மத்திய கல்வி அமைச்சர் அப்பால் கலாம் ஆசாத் அவர்களைக் கேட்டேன். 20 லட்சம் வருடம் கொடுக்கிறேன்; 10 லட்சம் நீங்கள் கொடுங்கள் என்றார். அதற்குப் பிறகு இந்த விஷயத்தை யாரும் கவனிக்கவில்லை. அத்தோடு நின்றுவிட்டது. ஒலைச் சுவடிகளில் நல்ல காகியங்கள், சாஸ்திரங்கள் இருக்கின்றன. பெளதீகம், ரசாயனம், அணு ஆகிய பல துறைகளைப் பற்றிய ஒலைச் சுவடிகள் இருந்தன. அவைகளில் சில திருடப்பட்டு விட்டன. இன்னும் சிலவைதான் எஞ்சியிருக்கின்றன. ஆகவே இப்போதிருக்கிற எல்லா அமைச்சராவது அதைக் கவனித்து தகுந்த ஏற்பாடு செய்வார் என்று நம்புகிறேன். நான் திரு. சுப்ரமணியம் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது அவரிடம் சொன்னேன். செய்கிறேன் என்றார். ஆனால் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இவரும் அப்படித்தான் செய்வாரோ, என்னவோ, (சிரிப்பு). அல்லது இவர் இப்படித்தான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார் என்று நினைத்துக் கொண்டு போகிறாரோ, அது எனக்குத் தெரியாது. எப்படி இருந்தாலும் என்னுடைய கடமையைச் செய்துவிட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லி விடுகின்றேன். இன்னும் பேச அதிக விஷயங்கள் இருந்தாலும், இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவரவர்களே, ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது இன்னொரு அங்கத்தினர் எழுந்து நின்றால், பேசுகிற அங்கத்தினர் உட்கார்ந்து இடம் கொடுப்பது பழக்கம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் நான் என்ன சொல்ல விரும்பினேன் என்று கேட்டால் திருப்தியாக இருக்கும். 10 சென்டில் போட்டு காண்பிப்பதைவிட, ஒரு எக்கரா பூராவும் போட்டுக் காண்பிக்க வேண்டும்.

* Sri M. SESHACHARIAR: Mr. Deputy Chairman, Sir, while congratulating the Hon. the Minister for Finance on presenting this very well-planned and good Budget, I would like to say a few words on some important points.

[3rd July 1962] [Sri M. Seshachariar]

As regards the Budget, many hon. Members have already described it as a very good volume containing large number of documents which we have to wade through to understand all the implications of the Budget proposals. Evidently we may not have much time to go through them as the hon. Member Sri O. P. Ramaswami Reddiar said. It is really difficult to go through all the papers and volumes supplied to us in such a short time and try to understand and explain the whole thing. But when one goes through the entire programmes given in regard to industry, agriculture, irrigation and so on explained in great detail, and the amount that has to be spent on those schemes, one will necessarily come to the conclusion that a certain amount of tax is necessary, is absolutely necessary to execute them. The hon. Member Sri Srinivasavaradan said that all the new schemes were absolutely necessary and they are only those for which we have been urging upon the Government for so long. If all these new schemes have got to be taken up and executed, then surely we will admit that the amount of tax that is now sought to be imposed has got to be levied.

In regard to the financial position, I should think that we are really in a much better position now than we were. The Third Finance Commission have gone through the whole thing and made certain recommendations as a result of which the share to the States out of the central pool of taxes which was much lower some time ago, is much better now. In respect of income-tax, only 60 per cent of the collection was distributed to the States. Now 66-2/3 per cent of the collections will be distributed to the States. Even though the Governments of West Bengal and Bombay fought for a greater share of the collections on the ground that they were collecting much more from those States, the Finance Commission—it must be said to their credit—has stated that it should be distributed on the basis of population. This has been accepted by the Government of India. Thus we have got our due share from this source. In regard to excise duties, formerly the duty was imposed only on eight commodities. Now it is imposed on about thirty-five commodities and the share of our State from this revenue will be about Rs. 4 crores. Besides this, the Central Government have also contributed about Rs. 3 crores for bridging the deficit.

If in spite of all these additional revenues, our Government propose to impose additional taxes, especially land tax, it is because of the general improvement in respect of all taxes. The hon. Member Sri O. P. Ramasami Reddiar mentioned that there was a great deal of improvement in regard to sales tax. It is now of the order of Rs. 20 crores. All the other taxes also show an improvement except land tax. But now what is sought to be levied by the Government is not exactly land tax alone but a tax on irrigation. It is a tax that has got to be levied for the reason that the cost of other things has gone up. The landlord wants more price for his produce because the cost of production has now gone up, and he has to spend more. Now the Government say that the cost of giving him water has gone up and that is why the landlord

[Sri M. Seshachariar] [3rd July 1962]

is now asked to pay more for the water he takes. That seems to be the reason or justification for this water tax. How they have arrived at this 60 per cent is a different matter that has to be gone into. The general feeling appears to be to make a difference between the dry rate and the wet rate. The criterion seems to be that 60 per cent of the land revenue should be taken as the amount for irrigation. There is another criterion from which also we can understand how they might have arrived at this 60 per cent. In regard to an ordinary crop, the usual tax is levied. But if a double crop is sought to be raised, it is only 50 per cent that is sought to be levied, that is, half of the levy made for the ordinary crop will be levied for the second crop. Somehow they have now decided to levy 60 per cent for the purpose of water-supply alone. For the purpose of improving irrigation facilities, it is really necessary that some amount of levy must be borne by the landholder.

In this connection, I should say, as was rightly pointed out by the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan, the Government should take steps to collect the arrears. There is a large amount outstanding as arrears. Every year it is to the tune of Rs. 2 crores. Last year it was Rs. 1.99 crores. That is the land tax that is due excluding the other loans and other things. In the previous years also the arrears amounted to Rs. 2 crores. As many hon. Members have pointed out, some amount of drive is necessary to collect these arrears. We know during jamabandi the Collectors convene a meeting of the village munsifs and try to collect the arrears. But still there are large arrears outstanding. Our difficulties would be relieved to a great extent if these arrears are collected.

But one thing is certain with regard to this land tax. Ever since the ryotwari system was introduced, in the initial stages it was 30 per cent of the gross produce. During the Mohamadan rule it was half the gross produce. For a short time it was one-sixth of the gross produce. Later on it was fixed at half the net yield. Therefore, now the Government may rightfully say that the landlord should pay half his net income as land tax, and the half net principle is the one that should be applicable to the ryotwari area, considering the benefits conferred on them. We gathered some evidence during our tours in connection with the land legislation and that indicates that the Government would be well within their rights if they adopted this half net principle, that was in vogue in earlier days. My feeling is the Government can raise the tax to some extent but not to this great extent of 60 per cent. Probably this is not land tax that is sought to be levied but only the irrigation portion of it.

In regard to improvements and the amounts that are sought to be spent for agriculture, and on State seed farms, I find much has been said about them. Whatever the Estimates Committee might have said about these State seed farms, if only the Government had continued them, there would have been a great deal of help rendered to the agriculturists. It may be in one or two places

3rd July 1962] [Sri M. Seshachariar]

they had to be run at a loss. The Government cannot expect to get profits from all the farms run in all the areas. In some areas they might have failed. But because in one or two cases there were losses, it does not follow that all the farms should be closed down suddenly. In some cases as soon as the farms are started, they might not give you a profit, for the first one or two years. I find suddenly the Government had closed down nearly 22 farms during last year. We cannot have a profit in all years. It may be that in some cases they fail. As soon as a farm is started, it may not be very profitable. Suddenly 22 farms were closed last year. A number of farms are sought to be started again. It is the opinion of all agriculturists that supply of good seeds from the seed farms is absolutely necessary. There is no purpose in closing down the seed farms. What is going to happen? The Government are going to have Grama Sahayaks, and these Grama Sahayaks are going to distribute seeds to the people. The panchayats are going to distribute the seeds to the ryots through the Grama Sahayaks. How is the panchayat to distribute the seeds? Where is the storage facility for it? Still the Panchayat President is given the right to distribute the seeds through the Grama Sahayaks. How long is he to wait for storage facilities? There is no provision to compel him to distribute the seeds. There must be some provision to collect the paddy seed and store it and then distribute it to the ryots. There is no storage facility, and there is no provision for it either. Also I think that the scheme of distribution through Grama Sahayaks might even fail.

4-10
p.m.

The next thing is about subsidy for tube-wells. There is delay in the issue of loans. Throughout last year, the amount that was distributed was Rs. 17 lakhs, though the amount is now raised to a higher figure. The subsidy is also raised to Rs. 500. The amount distributed last year was only Rs. 17 lakhs.

This shows that there was unnecessary delay in the issue of loans. The delay has got to be cut down. We have got to see that loans are disbursed properly to the ryots in time.

In regard to co-operation, I would like to say a few words. Several difficulties have arisen now. The first difficulty is the starting of the full finance scheme throughout the block areas. Once we initiate the full finance scheme, it means that we deprive people of all loans from all other sources, and the credit-worthiness of the man. Suppose a ryot wants to purchase cattle; he is not given any loan. It is a medium-term loan. Suppose he wants to improve his land. The money cannot be obtained from the banks. If he wants to purchase a small part of the adjoining land, he cannot get money. For all these things, medium-term loan of two or three years should be given. He cannot go to the land mortgage banks. The medium-term loan is not supplied by the State Government. They say that it is impossible. No Co-operative Central Bank is in a position to give him medium-term loans. No one can discharge a loan within ten months, unless it be a very small amount. It is not for cultivation alone that a ryot requires

[Sri M. Seshachariar] [3rd July 1962]

money. He wants money for so many other purposes like purchase of bulls, etc. Nobody is advancing him money for all these. This is a great handicap in regard to co-operative movement.

The difficulty about the co-operative marketing society is this. The marketing societies that market the produce of the members act only as a liaison. But in spite of this, sales tax is levied on most of the marketing societies. Though it has been explained to the officers several times, still they continue to levy sales tax. A number of marketing societies get only the commission in the sales. The marketing society act only as a liaison between the producer and the buyer, and they get only a commission. But in most of the cases, it is deemed as a sale, and sales tax is being levied on the sales.

Sir, the Government have sanctioned Rs. 21,000 for each of these four rice mills. A number of them have constructed buildings for rice mills. The unfortunate thing is that some difficulty has arisen. Licences have not been issued to a number of them. That is because they feel that the Central Act has got to be amended, and that the co-operative societies cannot be preferred. I was asking, as between a private applicant and a co-operative society, if everything was equal, would they choose the co-operative society? Even here there appears to be some difficulty. It appears that they are writing to the Central Government for amending the Act. I think this has got to be at once remedied if the co-operative movement is to survive.

In regard to industries, I would say only this. Industries have been started simultaneously in a number of places. Industries are still growing. We want industries to thrive. But most of the industries, which we have started for demonstration or training purposes, as was stated by Sri Balasubramanya Ayyar, and as stated in the Audit Report, work at a loss. What does it indicate? It only indicates that we are training people only to be mechanics who can understand the crafts. But we are not training people for management. There is nobody to manage these industries properly. As President of a co-operative industrial concern, I see industries where work starts. The men keep quiet till the work starts. When all the machines have started work, the men want spare parts, and then they call for quotations from Bombay or Calcutta. It takes two or three months to receive the quotations. Like this the industry suffers. The men do not take interest. Then again the question of production cost is not considered at all. To cut down the cost and produce more, is the rule everywhere in the West. But that does not appear to be the rule at all here. There is no proper management in all these industrial co-operatives. I think we have got to see that the proper men are put in. Co-operative Inspectors, who do not have much of experience in this, should not be put in. Not even mechanics who can understand only the mechanism. But we must put in only persons technically qualified. The technical training course must also include a course of business management. Training in business management, I think, Sir, is absolutely necessary.

3rd July 1962] [Sri M. Seshachariar]

In regard to the deficit in the budget, Sri Balasubramanya Ayyar was saying that the deficit might be left there uncovered. He said also that the deficit might lead to inflation, but when the deficit is sought to be covered, he says that it might be left uncovered. But I think the proper thing would be to cover the deficit as far as possible even now. We have got some amount of deficit which can be adjusted.

With these words, Sir, I conclude.

ஸ்ரீ கே. வி. ராமசாமி: கனம் உப தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய நிதி அறிக்கையை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நிதி அறிக்கையில் முன்னுரையுள்ள ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்ற இருக்கிற திட்டங்களைப் பற்றியும், இதற்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள வேலைகள் பற்றியும், வரவு செலவு பற்றியும் நிதியமைச்சரவர்கள் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். நம்முடைய நாடு முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை அந்த அறிக்கையில் அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் அதே நேரத்தில், சில புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார். புது வரி என்றால் பல பேருக்கு பீதி ஏற்படுவது சகஜம். வரி போடாமல், ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் அந்த வரியை யாரிடத்தில் வசூலிப்பது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு முன்பு எவ்வளவு வரி இருந்தது, இப்போது எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் பார்க்கிற போது, அந்த வரிக்கு ஒப்ப விவசாயிகளுக்கு என்ன சௌகரியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருப்பவர்கள் விவசாயிகளாகும். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் செய்ய வேண்டுமென்பது நம்முடைய சர்க்காரின் கவனத்தில் இருக்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதொன்றாகும். அடுத்து, விவசாயம் நல்ல சீரான முறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், முன்னேற்றமடைந்து உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், அதுகான் நம்முடைய நாட்டுக்கு இன்றைய தினம் முதலில் செய்யப்பட வேண்டியது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமானால், முதலில் நமக்கு மண்வளம் சரியாக அடைய வேண்டும். அதற்கு அடுத்தது நீர்ப்பாசன வசதி இருக்க வேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாக உரம் அவசியம். இவைகள் எல்லாம் இருந்தாலும், வேலை செய்ய ஒழுக்கமான ஆட்கள் தேவை. கூலியாட்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்தால்தான் எந்தத் தொழிலும் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். ஆகவே அவர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் ஆகட்டும் அல்லது மற்ற எந்தத் தொழிலில் ஆகட்டும், கீழ்த்தரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்தால்தான், எந்தத் தொழிலும், அந்தத் தொழில்களைப் பெற்றுள்ள நாடும், முன்னேற்றம் அடைய முடியும். விவசாயிகள், அதுவும் குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில் திணைகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்துத்தான் பயிர் செய்ய

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [3rd July 1962]

வேண்டியிருக்கிறது. நூறு அடிகளுக்குக் குறையாத கிணறுகள் தான் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. குறைந்தது 15,000 ரூபாய் இருந்தால் தான் அங்கே கிணறுகள் வெட்டமுடியும். அப்படி கிணறு தோண்டி அதிலிருந்து சில இடங்களில் இரண்டு பம்பு செட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைத்து ஒரு பம்பு செட்டு மேலே எடுத்துக் கொடுக்கும், ஒரு பம்பு செட்டு அதற்கு மேலே நிலத்துக்குப் பாய எடுத்துக் கொடுக்கும்—அந்த முறையில் விவசாயம் செய்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அவசியம். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில், மேல் பவானி திட்டத்தை ஏற்படுத்த அங்கு கற்கள் நாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை யாரும் கவனிக்காமலே அல்லது சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசங்களுக்கு, நல்ல உழைப்பாளிகள் இருக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமையாகும். எங்களுடைய ஜில்லாவுக்கு வரும்போது, ஒவ்வொரு மந்திரியும் மேல் பவானித் திட்டம், மேல் பவானித் திட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் நம்முடைய மதிப்புக்குரிய பட்டகார் அவர்கள் கூட்டுறவு மந்திரியும், விவசாயத்தில் சிறந்த வருமான அவர்கள், எங்கள் ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும் போது, அவர் கூட நான் போன போதெல்லாம், பேச்சே மேல் பவானித் திட்டம் தான். அதைத் தவிர வேறென்றுமில்லை. ஆகவே அதை மிகச் சிறந்த முறையில் தேர்ந்தெடுத்து மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசத்துக்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டியது மிக மிக முக்கியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு விவசாயி விவசாயத்திற்கான சாதனங்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவை கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, சோளப் பூச்சி மருந்துகள் இருக்கின்றன போளம் விளைந்து பூட்டையில் பூச்சி விழுந்துவிட்டது என்றால் இரண்டு நாட்களுக்குள் அதற்கு மருந்து அடிக்காமல் விட்டால் பூரா சத்தும் அதிலிருந்து உறிஞ்சப்பட்டுவிடும். விளைச்சல் இருக்காது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் மருந்து ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பிறகு அது எப்படி விளையும்? விவசாயி என்ன செய்வான்? யோசனை செய்ய வேண்டும். அதற்காக ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதில் எவ்வளவு சோளம் பயிரிடப்படுகிறது என்ற புள்ளிவிவரம் எடுத்து, தேவைப்படும் போது தேவைப்படும் இடங்களுக்கு அவற்றை அளிக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அதைத் தெரிந்து செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கும்போது, அவர்களே மருந்து இல்லை என்று சாதாரணமாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள் என்றால் அதில் என்ன இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு வருஷம் பூராவும் படிப்படியாகக் கஷ்டப்பட்டு

3rd July 1962] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

பயிர் வளர்த்து அதில் பூச்சி வந்து மருந்து அடிக்கவேண்டுமென்ற சமயத்தில் மருந்து இல்லை என்று கையை விரித்தால் குடியான வனுக்கு எவ்வளவு நஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது? உணவு உற்பத்தி என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் மட்டும் என்ன பிரயோஜனம்? அவன் வேலை செய்யாமல் இருந்தானா? தண்ணீர் இறைக்காமல் இருந்தானா? மினிமம் சர்சார்ஜ் கட்டாமல் இருந்தானா? உரம் போடாமல் இருந்தானா? இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு கடைசியில் வெள்ளாமை கெட்டுப்போகிறது என்று சொன்னால், அதற்குப் பொறுப்பான அந்த அதிகாரியைக் கண்டு பிடித்து உடனே டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டாமா? அவன் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? இதுவரை என்ன அப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள். அது உண்மை. அதைக் கவனிக்காமல் இருப்பதால் பல அதிகாரிகள் சிரத்தை இல்லாமல் போகிறார்கள். அதனால் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் பல கேடுகள் தான் உண்டாகின்றன. நானே நேரில் போய் மருந்து கேட்டேன். அப்போதும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் மீட்டிங் நடக்கும்போது அவரைக் கேட்டேன். மருந்து வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார். ஏனய்யா முன் நான் கேட்டபோது இல்லை என்று பொய் சொன்னாய் என்று கேட்டேன். சபையில் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர் சொல்கிறார் வந்திருக்கிறது என்று. இந்த மாதிரி இருந்தால் அது அவருடைய குற்றமில்லை. நம் அரசாங்கத்தின் குறைதான் அது. மக்கள் அவர்களைக் குற்றம் சொல்லமாட்டார்கள். அரசாங்கத்தைத்தான் குற்றம் சாட்டுவார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது என்ற கெட்ட பெயர் வருகிறது.

விவசாயி இப்போது தோட்டத்திற்குப் போய்த்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனை வைத்துப் பயிரிட்டால் அவன் ஆறு மணி நேரம் எட்டு மணி நேரம் என்று வேலை செய்துவிட்டு அப்படி அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறான். இப்போது ஆட்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அங்கங்கு தோட்டத்திற்கு பக்கத்தில் ஒரு மைலில் முக்கால் மைலில் விவசாயி தனியே குடியிருந்துகொண்டுதான் பயிர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தனியாகக் குடியிருப்பதால் அவர்களுக்குத் திருடர்கள் பயம் அதிகம். கல் எறிகிறார்கள், அவர்களுடைய குழந்தைகள், பெண்டாட்டி நகைகளை, தாலியைக்கூட பிடுங்கிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு தேவையாக இருக்கிறது. இதுபற்றி போலீஸ் துறையில் சொன்னால் அவர்களும் அதைக் கவனிப்பதாக இல்லை. இப்படி இருந்தால் விவசாயி எப்படி உணவு உற்பத்தி செய்வது? பர்து காப்புக்காக ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் துப்பாக்கி லைசென்ஸ் அவசியமாகக் கொடுக்கவேண்டும். மலைக் காடுகள் பக்கத்தில் மிருகங்களின் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அவற்றிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் துப்பாக்கி அவசியம் அவர்களுக்குத் தேவை.

[திரு. கே. வி. ராமசாமி, 3rd July 1962]

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலத்திலும் கொஞ்சு உரம் பயிர் செய்யப்படவேண்டும். மீன் உரமும் அவசியமானது. கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேல் முதலியார் அவர்கள் மீன் உரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பாராட்ட வேண்டியதுதான். மீன் உரம், கொஞ்சு உரம் இவை முக்கியமான உரங்களாகும். அதைத் தயார் செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் அதற்காகக் குடியானவனுக்கு உதவி செய்வது மிகமிக முக்கியம் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4-10
ப.ம.

இட்டேரிகளில் முன் வேலிகளைப் போட்டு அது இரண்டு பக்கங்களிலும் படர்ந்து இருக்கிறது. டவுனில் இருக்கிறவர்களுக்கு அது தெரியாது. கிராமத்திற்கு அடிக்கடி போய்க் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அந்தக் கஷ்டம் தெரியும். அந்த முன் இரண்டு பக்கத்திலும் வந்து கொஞ்சம் ஏமாந்தால் கண்ணைக் குத்துவதாக இருக்கிறது. பட்டா பூமிக்காரர்கள் அவன் இட்டேரியை வளைக்கிறானே நாமும் வளைக்கலாம் என்று இட்டேரியை வளைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். வண்டி போகக் கூட முடியாமல் இருக்கிறது. இதை ஜல்லி மண் போட்டு ஒவ்வொரு இட்டேரியையும் சுத்தம் செய்யவேண்டும். கிராம நலத்தை முக்கியமாக மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு இட்டேரிக்கும் ஏதாவது ஒரு எஸ்டிமேட் போட்டு இந்தப் பட்ஜெட்டில் அதற்கு ஏதாவது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான கேள்வி. விவசாயிக்குப் போக்குவரத்து வசதி வேண்டும். லைட் இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. முதலில் போக்குவரத்து வசதி வேண்டும். அதற்கு நிர்மாணத் திட்டத்தில் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது என் தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக, பொதுவாக இருக்கக்கூடிய சீர்கேடான நிலங்களைக் கூட்டுறவு முறையில் பயிர் செய்யவேண்டியது மிக மிக முக்கியம். புல்டோசர் டிரேக்டர் முதலியவைகளைக் கொண்டு வந்து நிலத்தைச் சீர்திருத்துவது என்பது சாதாரணக் குடியானவனுக்கு முடியாது. ஆகையால் அவற்றை சீர்திருத்தம் செய்யக் கூட்டுறவு முறையில் கொடுப்பது மிகவும் முக்கியம். குறிப்பாக தியாகிகளுக்கு முதலில் நிலம் கொடுத்து இப்போது அதைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்து அந்தத் தியாகிகளுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து அவர்கள் பயிர் செய்யும் நிலைமையை உண்டாக்கினால் கூட்டுறவு முறையின் உற்பத்தி பெருகும். அது நாட்டுக்கு நல்லது.

மின்சாரத்தைப்பற்றி நான் அடிக்கடி பேசியிருக்கிறேன். விவசாயிக்குப் பகலில் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். மினிமம் சார்ஜைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். குறைப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அது அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் மூன்று தலையாங்கக் கேட்டுக்கொண்டு கட்டிக் கொண்டதான் இருக்கிறேன். அதை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3rd July 1962] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அது ரூ. 750 என்பது அங்கு அந்தப் பக்கங்களுக்குப் போதாது. இங்கே கொஞ்சம் பறித்தால் தண்ணீர் வரும். இந்த மாதிரி இடங்களுக்கு அது சரி. அங்கெல்லாம் பாரையை உடைத்து வெகு ஆழம் தோண்டவேண்டும். 50 அடிக்கு மேல் சுவர் எழுப்ப வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிணறு தூர்ந்து போகும். ஆகையால் இந்த ரூ. 750 போதாது. அதற்கு மானியம் தந்து கடன் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி விஷயத்தில் இந்த விவசாயிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு நல்ல சலுகை கொடுக்க வேண்டும். இத்தனை வருமானத்துக்கு மேலே இருந்தால் வரி என்று போட்டு விடுகிறார்கள். விவசாய மந்திரியும், கல்வி மந்திரியும் இதை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். தியாகிகள் குழந்தைகளுக்குச் சலுகை காலேஜ் வரை படிக்கலாம் என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவன் கஷ்டத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தமாதிரியான நிர்ப்பந்தங்கள் கஷ்டங்கள், தியாகி என்றால் அந்த நேரத்தில் ஏதோ போனான். அவனுக்குப் படிப்பு இல்லை. ஒன்றுமில்லை. ஒரே நோக்கத்தில் போனான். ஜெயிலுக்குப் போனான். எத்தனை வருஷம் போடுகிறாய்? போடு என்று போனான். அவனுக்கு ஒரே நோக்கம் வெள்ளைக்காரனை வெளியேற்றி நாம் உத்தரமாக வாழவேண்டுமென்பது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இன்று படிப்புக்குகூட திக்கில்லை என்றால், நாம் “தேசத்துக்காகப் பாடுபட வாருங்கள்” என்று அழைத்த அழைப்புக்கு என்ன பெருமை இருக்கிறது என்று பாருங்கள். நான் அந்தப் பக்கத்துக்கு ஒரு ‘சுண்டெலி ராஜா’ மாதிரி. என்னைப் போல் இருப்பவர்கள் கூப்பிட்டவுடன் புறப் பட்டு விட்டார்கள். இப்போது அவர்களெல்லாம் கிழவர்களாகி விட்டார்கள். இப்போது அவர்கள் எல்லாம் பிள்ளை குட்டி பெற்று பள்ளிக்கூடம் அனுப்பும் நிலைமையில் பல விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. என்னைத் தியாகிகள் கமிட்டி தலைவனாக வேறு வைத்திருக்கிறார்கள். இது எனக்குப் பெரிய உபத்திரவமாக இருக்கிறது. என் உபத்திரவத்தைக் குறைப்பதற்காகவாவது சர்க்கார் கொஞ்சம் மனம் வைத்து அந்தக் குழந்தைகள் கல்விச் சலுகையை எந்தவித அசர்ந்தர்ப்பமும் கஷ்டமும் இல்லாத முறையில் உடனுக்குடன் குழந்தைகள் படிக்க வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையில் அவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலைமையை பார்த்துச் கொள்கிறேன்.

தியாகி என்ற பெயராலே சிலர் மில்லில் இருக்கிறார்கள். இத்தனை ரூபாய் வருமானத்துக்கு மேலே இருப்பவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை இல்லை என்று வைத்திருக்கிறார்கள்—1,200 ரூபாயோ என்னவோ. மில்லுக்குப் போகிறவன் சாதாரணமாக 100, 110 ரூபாய் வாங்குகிறான். அந்த அளவுக்கு ரூ. 1,200

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [3rd July 1962]

வருவாய் வருவதாகக் கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். செலவு என்ன என்று பார்ப்பது இல்லை. அவன் 10 குழந்தைகள் பெற்றிருக்கிறான். அவைகளுக்குத் துணி வாங்கக்கூட காலில்லாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறான். 'உனக்கு ரூ. 1,200 வருமானம் வருகிறது. ஆகவே நீ பணம் கட்டு' என்றால் அவன் என்ன செய்வான்? அதே போல் என்னுடைய குழந்தைகளையும் அப்படிப் பணம் கட்டித் தான் சேர்த்து விட்டு வந்தேன். பெரியநாயக்கன்பாளையம் அலிமுரின்கம் செட்டியார் பள்ளிக்கூடத்தில் பணம் கட்டு என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனக்கு வேறு ஒன்றும் சம்பாதிக்க இல்லை. அந்த நிலையிலுள்ள என்னை—தியாகிகள் தலைவரிடத்தில்—அவர் அப்படிப் பணம் கட்டு என்று சொன்னார்கள் என்றால் மற்றுமுள்ள எனக்கும் கீழ்ப்பட்ட தியாகிகள் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை இந்தச் சபையிலுள்ள மந்திரி அவர்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான நிலை தியாகிகளுக்கு இருக்கிறது. செத்தவர்கள் போக கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறோம். இந்தக் காலத்தில் செய்யவில்லை என்றால் அப்படி "யார் இவன்? என்னவோ, பண்ணினான், போனான்," என்ற நிலைதான் ஏற்படும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குக்கூட இந்தத் தியாகிகளிடத்தில் கருணை இருக்கிறது. அந்த நிலை நம் ஆட்களிடத்தில் இல்லை என்றால் என்ன செய்வது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இவற்றை இப்போது நீக்க சிந்தனை செய்து—அவன் கூலி கேட்க வரவில்லை, தேசம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது என்ற ஆர்வத்தில் எந்தவாறும்—இதை மனதில் கொண்டு செய்ய வேண்டுமே தவிர, ஏதோ பிச்சை கேட்கவில்லை. கேவலம் ராணுவத்துக்குப் போனால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகை கொடுக்கிறார்கள். தேசத்துக்கு உயிர் கொடுத்த உத்தமர்களுடைய குழந்தைகள் இன்னும் சிக் கற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் கவனிக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ விஷயங்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். மருத்துவ விஷயங்களைப் பற்றி உங்களுக்கு ரொம்ப ஹாஸ்யமாக இருக்கும். நான் சட்டசபையில் மெம்பராவதற்கு முன்பு எனக்குக் குழந்தை பிறந்தது ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில். எனக்கு பூமி இருக்கிறது 22 ஏக்கர். விளைச்சல் எவ்வளவு என்று கேட்டால் 1½ பொதி பருத்தி. அந்த நிலையில் M. L. C. ஆன பிறகு எனக்கு நோட்டீஸ் வருகிறது. 'உனக்குக் குழந்தை பிறந்ததற்கு நீ பணம் கட்டவேண்டும் ரூ. 39-52 ந.பை. சில்லரை' என்று. கீழே பாயில் படுக்க முடியாததால் என் மனைவி பிரசவ டைமிற்கு வருவோம் என்று அண்ணன் வீட்டுக்குப் போனான். ஒரு நாள் தான் இருந்தான் ஆஸ்பத்திரியில். அந்த ஒரு நாளைக்கு இந்த மாதிரி சார்ஜ் போட்டு வந்தது. இரண்டு, மூன்று தடவை வந்தது. 'எனக்கு அந்த மாதிரி வரும்படி இல்லை. நான் கொடுக்க வேண்டியதில்லை' என்று திருப்பி அனுப்பினேன். முற்படியும்

3rd July 1962] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்திக்குக் order ஆகிப் போச்சு. பாருங்கள் தியாகியின் பெருமையை (சிரிப்பு). உங்களுக்குச் சிரிப்பாக இருக்கிறது. நான் எரிச்சலில் பேசுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : குழந்தையை ஆஸ்பத்திரியில் கொடுத்து விடுவதுதானே.

திரு. கே. வி. ராமசாமி : கேட்டால் நான் கொடுக்கத்தானே வேண்டும். நான் கொடுக்கத் தயார். அவர்களும் வளர்ப்பார்கள். 4-49 P.M.
இல்லாவிடில் கிறிஸ்தவ மடத்திற்குக் கொண்டு போனால் அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்வார்கள். அந்தத் தைரியத்தில்தான் குழந்தை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் (சிரிப்பு). தியாகிகள் குடும்பத்திற்கும் குழந்தைகளுக்கும் வைத்திய வசதி செய்வதுடன்—Allopathy, யூனனி, ஹோமியோபதி, சித்த ஆகிய 4 முறைகள் இருக்கின்றன. இந்த நான்கையும் பயன்படுத்தி வருகிறது இந்த சர்க்கார். பண்டைக் காலத்திலிருந்து யூனனி சித்த வைத்தியம் நன்றாகச் செய்யப்பட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்து வருகிறது. இப்போது Allopathy தான் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. அதுவும் இருக்கட்டும். ஆபரேஷன் போன்றவைகள் எல்லாம் அவர்கள் செய்யட்டும். அதற்கு முடியாத நேரத்தில் சாதாரணமாக கிராம மக்களுக்கு இந்த வைத்தியத்தில் எல்லாம் மிக நல்ல முறையில் சிகிச்சை செய்து வருகிறார்கள். நாம் நேரில் பார்க்கிறோம். ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் 'க்லூ' வரிசையில் நிற்கிறார்கள் நோயாளிகள். நோயாளி எத்தனை மணி நேரம் நிற்க முடியும்? 3 மணி, 4 மணி நேரம் ஒரு நோயாளியால் நிற்க முடியுமா? ஆகையினால் நோயாளிக்கு வசதி செய்ய வேண்டியது அத்தியாவசியம். நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நோயாளிகளைப் போய் 'க்லூ' வரிசையில் நிற்கச் சொன்னால் எப்படியிருக்கும்? 'க்லூ' வரிசையில் ஏராளமாக நோயாளிகள் இருந்தால், டாக்டர் தான் என்ன செய்ய முடியும்? கையைப் பார்ப்பாரா, கண்ணைத் தொட்டுப் பார்ப்பாரா? ஆகையினால் தான் கூறுகிறேன் மற்ற வைத்திய முறைகளையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால், அந்த முறைகளில் பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்களும் நமக்குக் கிடைத்தால், டாக்டர்கள் பற்றுக்குறை நிவர்த்திக்கப்பட்டு, அவர்களும் நோயாளிகள் பக்கத்தில் போய்ப் பரிசோதித்து அவர்களைக் கவனிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதுடன், அப்படிச் செய்வதன் மூலம், நோயாளிகளுக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, டாக்டர் இல்லாத குறையை நிவர்த்திக்க இந்த வைத்திய முறைகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது நாட்டுக்கு மிகவும் முக்கியம் என்று தெரிவித்து, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபைத் தலைவரவர்களுக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் 1962-63-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, இதுகாறும் நம்முடைய மாநில

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [3rd July 1962]

அரசு சாதித்தவைகள் பற்றியும், இனி சாதிக்க இருப்பவைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகவும், இந்த ஆண்டு வரவு செலவுக் கணக்கில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிற காரணத்தாலும், புதிய வரிகள் பல போட உத்தேசித்திருப்பதாகவும் அறிவித்துள்ளார்கள். அப்படிப் போட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள வரிகள் ஏழை மக்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த வரிகள் விதிக்கப்படக் கூடாது என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். வரிபோடாமல் எப்படி ஆட்சி நடத்துவது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக் கூடும். வரிகள் வேண்டாம் என்று கூறுபவர்கள் அல்ல நாங்கள். போடக்கூடிய வரிகள் ஏழை மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும் பாதிக்காத வகையில், வரி செலுத்த வசதியுள்ளவர்கள் செலுத்தும்படியாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றோம். ஆனால் தெரிவித்துள்ள வரிகளில் முதலாவதாக பஸ்கள், போக்குவரத்து வண்டிகள் மீது உள்ள வரியை உயர்த்த இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். இந்த பஸ்வரி உயர்வால் இறுதியாக பாதிக்கப் படுபவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழை மக்களே ஒழிய, வசதி படைத்தவர்கள் அல்ல என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அடுத்து லாரிகளுக்கு அதிக வரி விதிக்க இருப்பதாக அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார்கள். பொதுவாக இந்த மாநிலத்திலே உள்ள வரிகளிலே, லாரியின் மீது உள்ள வரிதான் அதிகம். இருந்தபோதிலும் கிட்டத்தட்ட 45 சதவீதம் லாரிகளுக்கு வரியை உயர்த்த உத்தேசித்திருப்பதாக அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். அப்படி உயர்த்துவதால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நம்முடைய மாநிலத்துக்கு அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள் வருவதற்கு இடைஞ்சலாக அது அமையக்கூடும். இந்த மாநிலத்துக்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் இடையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய லாரிகளின் சொந்தக்காரர்கள் இந்த வரி உயர்வால், லாரிகளை இந்த மாநிலத்துக்கு அனுப்பாமல் நிறுத்திவிட்டால், வெளி லாரிக்கெட்டுகளிலிருந்தும், வேறு மாநிலத்திலிருந்தும் நம்முடைய மாநிலத்துக்கு சரக்குகள் வர முடியாமல் போய், அதன் காரணமாக விலைவாசி மேலும் உயருமே தவிர, குறையாது. அதுவும் தவிர, நம்முடைய ரயில்வேயில் உள்ள (ரஃபிள) வாகன வசதிகள் மிகவும் குறைவு. இந்த மாதத்தில் வாகன தேவை, அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்களை வேறு இடத்திற்கு அனுப்ப என்று எழுதி வைத்தால், வாகன கிடைக்க ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் ஆகிறது. ஆகவே வாகன மூலமாக சரக்குகளை வரவழைப்பது என்றால், கால தாமதமாகும். அதற்குள்ளாக மார்க்கெட்டில் சரக்கு இல்லாத காரணத்தால், வியாபாரிகள் விலையை ஏற்றக் கூடும். ஆக விலைவாசிகள் ஏறுமே தவிர, குறையாது. விலைவாசிகள் இன்று அதிகமாக இருப்பதற்குக்கூட காரணம் லாரி போக்குவரத்து பற்றாக்குறை என்று சொன்னாலும் அது மிகையாகாது. நம்முடைய மாநிலத்துக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களான தேயிலை, மிளகாய், கனியா, புளி போன்றவை, அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரத்திலிருந்தும், மைசூரிலிருந்தும் தான் அதிகமாக

3rd July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

வருகிறது என்பதை யாவரும் அறிவர். அப்படிப்பட்ட சரக்குகள் லாரிகளால் அதிகமாக வருகிற காரணத்தால் தான், வியாபாரிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு விலையை ஓரளவுக்காவது குறைத்து விற்க வசதி இருக்கிறதே தவிர, லாரிகள் இல்லை என்றால், அது உண்மையிலேயே விலை ஏற்றத்துக்கு வழி கோலுவதாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே மற்ற எந்த அண்டை மாநிலங்களிலும், இல்லாத அளவுக்கு லாரிகள் மீது வரிவிதிப்பு அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது என்று கனம் நிதியமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நில வரியை உயர்த்த இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நில வரியைத் தண்ணீர் தீர்வை என்ற பெயரால் நஞ்சை நிலத்துக்கு 60 சதவீதமும், 40 சதவீதமும், புஞ்சை நிலத்துக்கு 100 சதவீதமும், 50 சதவீதமும் உயர்த்த இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே உள்ள நில வரியைக் கட்ட முடியாமல், பல கிராமங்களில் கிராம முன்சீப்கள் ஏழை விவசாயிகளின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து வரி வசூலிக்கிற அளவுக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் அதுவும் குறிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேறு surcharge என்ற பெயரில் சுமார் 29 சதவீதத்திலிருந்து 80 சதவீதம் வரையில் வரி விதித்திருக்கிறார்கள், இந்த நிலைமையில் மேலும் நில வரியை உயர்த்துவது மக்களைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது.

அடுத்து, மின்சாரக் கட்டணம், லோடென்ஷன் (low tension) மின்சார உபயோகத்தின் மீது 10 சதவீதம் வரி விதிக்க இருப்பதாக அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். விட்டில் எரியக்கூடிய மின்சாரத்துக்குக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதால், அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் ஏழை மக்களாகவே இருப்பார்கள். ஆக பல காரணங்களால் பொது மக்களை வாட்டி வைக்கிற அளவுக்கு புதிய வரிகள் விதிக்கப்படுவதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்க முற்பட்டிருக்கிறேன். தவிரவும் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள், திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் காலத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய தொகையை அதிகமாகப் பெறாத காரணத்தால் தான், திட்டம் நிறைவேறுவதற்குப் பணவிலை என்று புதிய வரிகளை விதிக்க முற்பட்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே பல அங்கத்தினர்கள் சபையில் கூறியிருப்பதுபோல, மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய மான்யங்களை இந்த மாநில அரசு பெறத் தவறிவிட்டது. அந்த வகையில், இனியாவது நம்முடைய திட்டங்கள் பூராவும் அதிகத் தொகை ஒதுக்க, மத்திய அரசுடன் போராடி நிதி வசதி பெற நமது நிதியமைச்சரவர்கள் முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நமது முன்னாள் நிதியமைச்சரவர்கள் ஒருக்கால் மத்திய அரசுக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் பயந்தோ, அல்லது வேறு பல காரணங்களாலோ, போராடி நிதி வசதி பெற தவறி இருந்தாலும், தற்போதைய நிதியமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசோடு போராடி அதிக நிதி வசதியைப் பெறவேண்டுமென்று அவரை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [3rd July 1962]

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலேயே மிகவும் சிறப்பாகான துறை, பெரிய மாவட்டமுமான சேலம் மாவட்டம் மிகவும் புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹேரூர் தாலுகா பல காலமாகக் கவனிப்பாற்றுக் கிடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் அடுத்துள்ள மாநிலங்களான ஆந்திரத்துடனோ, கர்னாடகத்துடனோ சேர்ந்துவிடவேண்டுமென்று விரும்பும் தெரிவித்திருப்பதும், அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே ஹேரூர் வட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் அதன் முன்னேற்றத் திற்கான சில ஆக்கப் பணிகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரவர்கள் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்று சேலம் மாவட்டம் பூராவிற்கும் இருக்கிற கல்லூரி ஒரே ஒரு கல்லூரிதான். சென்ற ஆண்டிலே திரு. ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, பல உயர்நிலைப்பள்ளிகளை அரசாங்கம் துவக்கியிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளி திறந்தால் மட்டும் போதாது, உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு கல்லூரிக்கு வரும் மாணவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் கல்லூரியின் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது விஷயமாக இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடாதது நமக்கு வருத்தம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. கல்லூரிகள் அதிகமாக நமது மாநிலத்தில் திறக்கப்பட்டால் நான் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து வெளியே வரும் மாணவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுத்தவர்களாக இருப்போம். இப்போது கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால், மாணவர்களும் அவர்கள் பெற்றோரும் எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் மேலில் பகர்த்திருக்கிறேன். இந்த அளவில் கல்லூரிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. மேலும் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்போது வட சேலத்தில் கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு கலைக்கல்லூரியும் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஓசூரில் ஒரு மிஷின் நில்ஸ் செய்யக்கூடிய* தொழிற்சாலையும் கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு தொழிற்பேட்டையும் விரைவில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துள்ளார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஈராண்டு முடிந்துவிட்டது. இந்த ஆண்டிலாவது மேற்சொன்ன இரண்டு வேலைகளையும் துவக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிருஷ்ணகிரியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கிற காரணத்தால், வட சேலம் பிரிக்கப்படுகிற நேரத்தில், சேலம் மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படும்போது வடசேலம் மாவட்டத்திற்குக் கிருஷ்ணகிரியைத் தலைநகராகத் தேர்ந்தெடுக்க அமைச்சரவையில் முடிவெடுத்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதற்காக கிருஷ்ணகிரி வாழ் மக்கள் அனைவரின் சார்பாக எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் தாமதமாய்

3rd July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

தலைநகராக ஆக்கவேண்டுமென்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதற்காக கிருஷ்ணகிரி வாழ் மக்களுக்கும் மையமாகவும், அதிகமான கட்டிட வசதி உள்ளதாயும், சீதோஷ்ண நிலை மிகவும் நல்ல முறையிலும் இருக்கக்கூடிய கிருஷ்ணகிரியை வடசேலம் மாவட்டத்தின் தலைநகராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திட்டங்கள் போடும்போது, ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில் விதிக்கப்படும் வரிகளை நீக்கி மத்திய அரசிடமிருந்து பெறும் மானியங்களை அதிகப்படுத்தி அத்திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வரிவிதிப்புகளை என்னால் ஆமோதிக்க முடியவில்லை என்று கூறி இதுவரை எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்த உப தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஒட்டி அதை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையை நன்றாக ஒருமுறை பார்த்தால், அறிவும் ஆற்றலும் திறமையும் வாய்ந்த பேரமைச்சரால் தயாரிக்கப்பட்டது இது என்பது மிக நன்றாக விளங்குகிறது. அவரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கல்வித் துறைக்காக கிட்டத்தட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் துறைக்காக கிட்டத்தட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 25½ கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும். இதில் 1961-62 இருக்கிறது. இதில் நான் அடிக்கடி இந்த மதிப்பிற்குரிய, சிறப்பு வாய்ந்த மன்றத்தில் கூறி வந்திருக்கிறேன், இரண்டு கல்வி நிலைகள் அனேகமாக கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று. ஒன்று குழந்தைகளுக்கான கல்வி, மற்றொன்று வயதுவந்தோர் கல்வி. குழந்தைக் கல்வி இந்த ஆண்டிலிருந்து மிக மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு நல்ல முறையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. அடுத்ததாக வயதுவந்தோர் கல்வி மீது போதிய கவனம் இன்னும் செலுத்தவில்லை என்றுதான் நான் கூற முடியும். வயது வந்தோர் கல்வி மிகமிக முக்கியமானது. இப்போது வயதுவந்தோர் வாக்காளர்களாக இருக்கிறார்கள். நாட்டிலும் மன்னர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். படிப்பில்லாதவர்கள் வாக்காளர்களாக இருப்பதால்தான் அரசியல் ஜால வித்தைக்காரர்கள் எளிதில் அவர்களை ஏமாற்ற முடிகிறது. அவர்கள் எல்லாம் நல்ல கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாக ஆகி விட்டால் இந்த ஜாலவிதையெல்லாம் அவர்களிடத்தில் பஸிக் காது. ஆகையால் உடனடியாக வயது வந்தோருக்கெல்லாம் கல்வி அளிக்க வேண்டியது இன்றியமையாத கடமை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வயது வந்தோருக்கு இப்போது அளிக்கப்படும் கல்வி நல்ல முறையில் இல்லையென்று அத்துறையில் சற்று அனுபவம் வாய்ந்த நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் செலவு செய்கு ஆசிரியர் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். அவர்கள்

[வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [3rd July 1962]

ஏற்கெனவே ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள். பகல் முழுவதும் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிவிட்டு அவர்களே திரும்பவும் சென்று இரவுப்பள்ளிகளில் வயது வந்தோருக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது அவர்களைச் சித்தாவதை செய்வதைப் போலாகும். பகல் முழுவதும் உழைத்துவிட்டு இரவிலும் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமா? அந்த நேரத்தில் அவர்கள் இரண்டு மூன்று ஷேன்கள் எடுத்தாலும் ரூ. 50, 60 வரும் என்று தான் நினைப்பார்கள். இதில் போதுமான பணம் வராது. அதோடு முப்பது நாற்பது பேருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது மிகச் சிரமமானது. இதற்கு நான் கூறும் முறையைக் கையாண்டால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அதாவது பகலில் பணி செய்யும் ஆசிரியர்கள் காலை, முற்பகல்வரை பள்ளியில் வேலை பார்க்கவேண்டும். பிற்பகலில் வேலையில்லாமல் இரவு நேரத்தில் முதியோர் கல்லியில் ஈடுபடவேண்டும். அதோடு வயதுவந்தோர் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாகிவிட்டால் அவர்களுக்கு ரூ. 20 பரிசு கொடுப்பது என்பன போன்ற ஒரு நிலையை மேற்கொள்ளலாம். தொழிற்சாலைகளில், பாட்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் படிப்பு இல்லாதவர்களாக இருந்து கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாக ஆகிவிட்டால் சம்பளத்தில் ரூபாய்க்கு ஐந்து நயாபைசா உயர்வு என்று செய்தால் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்கள் ஒரு சில ஆண்டிற்குள் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாகி விடுவார்கள். ஆகையால் இது மிகவும் அவசியமானது. இதில் அரசாங்கம் அதிகமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கல்வி முறையில் புதுத்திருப்பம் வந்திருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகள் முதல் நிலை, இரண்டாண்டு இடை நிலை, மூன்று ஆண்டு கல்லூரி நிலை. இது எல்லோராலும் புகழ்ந்து பாராட்டக் கூடிய நிலையாக இருக்கிறது. இந்த ஒரு நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டதால் பலரின் பெருமதிப்பை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது அதிகமாகாது. பள்ளிகளில் மத, நீதி போதனை இல்லாமல் இருப்பது ஒரு பெரும் குறை. மத போதனை மிகவும் அவசியம். நீதி போதனையும் அவசியம். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள பல மதங்களுடைய சாரங்களையும் திட்டிக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லவேண்டும். எந்த மதத்திற்கும் விருப்பு வெறுப்பின்றி மத போதனை அளிக்கப்படவேண்டும். நீதி போதனை அளிக்கப்படவேண்டும். பிஞ்சு உள்ளங்களில் எல்லாம் மத போதனை நன்கு பரவினால் இப்போதிருப்பதைப் போல அரசியல் சகதியில் சிக்கி நாத்திக வாதினாகப் போகாமல் நல்லமுறையில் அறநெறியில் செல்ல அது பயன்படும்.

இன்றைக்கு அரசாங்க அலுவல்களில் பணி செய்பவர்கள் ஓய்வு பெறுவதைப் பற்றி நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஓய்வு கால வரம்பு 55 வயது என்று சாதாரணமாக இப்போது இருக்கிறது. சில இடங்களில் அதற்கு மேலும் கூட போகிறது என்று நினைக்கிறேன். 55 வயதான உடனேயே அவர்களை நீக்கிவிடவேண்டும். Superannated employees இருக்கக்கூடாது. வேண்டுமானால் ஓய்வு வயதை 60 ஆக்கி விடுங்கள். ஒரு வயது வரம்பைக் குறித்துவிட்டுப் பின் ஆண்டுதோறும் அவர்கள் பதவிக்காலத்தில்

3rd July 1962] [வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்]

உயர்த்திக்கொண்டே போவது கூடாது. அப்படி செய்தால் பின்னால் அப்பதவிக்கு வர இருப்பவர்கள் வாய்ப்பில்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இருப்பது இன்றியமையாததாக இருந்தால் அவர்களுக்கு துவக்கத்தில் பெற்ற சம்பளத்தைக் கொடுக்கலாம். இது மிக முக்கியமானது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தி இப்போது குறைந்திருக்கிறது. விநியோகம் குறைந்து வருகிறது. நான் பல மாதங்களாக, பல ஆண்டுகளாகப் பார்த்து வருகிறேன். அரசாங்க அலுவலகங்களில் எப்போது பார்த்தாலும் விளக்கு எரிந்துகொண்டே இருக்கிறது. மின்விசிறிகள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அலுவலாளர் உள்ளே இருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் அங்கு ஒருவரும் இருப்பதில்லை. ஒருவரும் இல்லாமல் மின்சாரம் வீணாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. சாதாரணமாக நம் வீடுகளில் வேண்டுகின்றபோது விளக்கைப் போட்டு வேண்டாதபோது நிறுத்திவிடுவது போன்ற ஒரு பொறுப்புணர்ச்சி கொஞ்சமாவது அரசாங்க அலுவலில் உள்ளவர்களுக்கும் வேண்டும்.

மீன் துறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கில்லை. கனம் மன்றாடியார் அவர்கள் இந்தத் துறையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பெரிய கைராசிக்காரர் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் பதவி ஏற்ற நேரத்தில் நல்ல திட்டங்கள் மீனவர்களுக்கான வசதிகள், குளிர்ப்பதனங்கள், மீனவர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், கப்பல் கட்டும் தளங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. ஒரே ஒரு இடத்தில் முக்கியமான இடத்தில் போதுமான உதவி கிடைக்கவில்லை என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அது மீனவர்கள் கல்வி நிலையில் தான். மீனவர் இனம் மிகப் பிற்பட்டவர்கள் என்ற பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 52 ஜாதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கும்பலில் இவர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால், இவர்களுக்கு உரிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. 'கவர்ன்மெண்ட் ஆர்டர்' ஒன்று பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். மீனவர்களை ஹரிஜனங்கள் போல் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்தவர்கள் (Economically Backward) என்று ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். 1956-ல் ஒரு ஜி.ஓ. 'பாஸ்' செய்திருக்கிறார்கள். மருத்துவர், வண்ணார் இரண்டு இனத்து மாணவர்களுக்குக் கல்லூரிப் படிப்புக்கு வரும்போது உணவு, பள்ளிச் செலவு இவைகளுக்கு எல்லாம் அரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோலப் பணவுதவி கொடுக்க உத்தரவாயிருக்கிறது. மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே சலுகையை மிகமிகப் பிற்பட்டிருக்கும் மீனவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மீனவர்கள் மீன்களை அதிகமாகப் பிடிக்க வேண்டுமென்று முயற்சித்தாலும் அவற்றெல்லாம் அவர்கள் உயர்த்த நிலைக்கு வரமுடியாது. போதிய கல்விச் சலுகை அளிப்பதால்தான் முன்னேற முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

210 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR
1962-63

[வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [3rd July 1962]

உப்பளங்களில் இப்போது உப்பெடுத்து நீங்கிய திரவத்தி லிருந்து பொட்டாசியம் குளோரைடு, மீரோமைடு போன்றவைகள் எல்லாம் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செங்கற்பட்டு, கேளம்பாக்கம், கோவளம். பழவேற்காடு போன்ற இடங்களில் உப்பு எடுக்கப்படுகிறது. அங்கேயும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

வைத்திய வசதி பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள். இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் அறிக்காமலிருப்பது ஒரு குறைபாடு என்றுதான் சொல்வேன். ஆஸ்பத்திரியில் நாங்கள் Inpatient ஆக இருந் தால் எங்களை யாராவது பார்க்க வேண்டுமானால் உட. மிருந்த சங்கடமாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்க்கைக் காக ஓயாமல் உழைக்கும் அங்கத்தினர்கள் நலம் குன்றி வைத்திய சாலைக்குச் சென்றால், அவர்களுக்குத் தனி அறைகள் (Special ward) கொடுத்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

மருத்துவத்துறை பற்றிச் சொல்லும்போது அம்மையார் அவர்கள் மிக நன்றாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளை அவரிடத்தில் நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதிலே அதிகமாக குணப்படுத்தும் துறையில் curative side-ல் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். preventive side-ல்—தடுப்பு முறையில்—அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நோய் வந்தபின் வைத்தியம் செய்வதைவிட, வராமல் தடுக்கும் முறை யில் அதிக கவனம் செலுத்துவது மிக முக்கியம். இதில் முக்கிய மானவர்கள் சுகாதார ஆய்வாளர்கள் (Health Inspectors) அவர்களுடைய ஊதியமும், நிலையும் உயர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநில அரசாங்கம் வரை மருத்துவத் துறையை மேற்கொண்டிருப் பவர்கள் பெண்மணிகளாக இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க மருத்துவத் துறையில் ஒரு அம்மையார்; மாநில மருத்துவத் துறை பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சர். அம்மையார். இப்போது மருத்துவத் துறை—டைரக்டர் (Director of Medical Services) ஒரு அம்மையாராக இருக்கிறார்கள். சுகாதார இலாகா டைரக்டர்— (Director of Public Health) கூட அடுத்து வருபவர் ஒரு அம்மை யாராக இருந்தால் நல்லது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நாட்டுப் பிரிவினை இயக்கத்திற்கு ஒரு சாரார் வித்திட முனைந்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ க. அன்பழகன் : அது ரொம்ப நாளாக இருக்கிறது.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : அவர்கள் நீண்ட நாளாக இருப்பதாகக் கனவு கண்டிருக்கலாம். பரந்த மனப்பான்மைக்கும், பண்பாட்டுக்கும் பெயர்போன நாடு தமிழகம். “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்ற சிறப்பு பெற்ற நாடு. இந்த விஷ வித்து

3rd July 1962] [வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்]

தமிழகத்திலிருந்து இடப்படுகிறது என்றால் இது தமிழகத்தின் தவக் குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதிலும் தொண்டை மண்டலத்தை சார்ந்த-எங்களது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த-ஒருவர் அந்த இயக்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்க வெட்கமாக இருக்கிறது. வருத்த மாகவும் இருக்கிறது. அது உண்மையில் சொல்லப்போனால் வெறும் பகற் கனவு. அவர்களுக்கே தெரியும் இது வெறும் வேஷம் என்று. அந்த வேஷத்தில் மக்களை ஏமாற்ற முடியுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இப்போது புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், பிறகாவது புரிந்து கொள்வார்கள். ஏமாறுவதற்கு ஆள் இருக்கும் வரை ஏமாற்றலாம். ஏமாற ஆள் இல்லாத நிலை சீக்கிரம் வந்துவிடும்.

நான் தமிழின் பெயரால் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்— இந்த வேஷத்தைக் களைந்துவிட்டு ஆக்கப் பணியில் ஈடுபட்டு, நாட்டைச் சிறந்த நாடாக்க முன் வாருங்கள் என்று நான் அவர்களை அழைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் சரித்திரக் கண் கொண்டு பார்த்தாலும் இலக்கியக் கண் கொண்டு பார்த்தாலும் சங்க இலக்கியங்களைப் புரட்டினாலும் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் வருடங்கட்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் . . .

ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடாசலம் : இலக்கியத்தில் இந்தியா ஒரே நாடு என்று இல்லை.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : அந்தக் காரணத்தைத் தான் சொல்லப்போகிறேன். முப்பெரு மன்னர்கள் ஆண்டார்கள். தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்ட பெருநாடு என்று பெருமைப்படுகிறோம். உண்மையில் பெருமைப்படத்தான் வேண்டும். அதே சமயத்தில் மக்கள் நீடித்த அமைதியான, நிலையான வாழவை அடைய முடியாமல் இருந்தார்கள். பல காலங்களில் சேரன், சோழனை எதிர்த்து வெல்லப் பார்ப்பது, சோழன் பாண்டியனை எதிர்த்து— இப்படி ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். இப்படி யெல்லாம் இருந்திருக்கிறது. இங்குமங்கும் குறுநில மன்னர்கள் ஆண்டார்கள். அப்போதெல்லாம் போர், படையெடுப்பு பீதி மக்களை வாட்டி வந்தது. பிறகு மகமதியர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் படையெடுப்பு. இதனால் நாடு யுத்த பீதியில் ஆழ்ந்து வேதனை அடைந்தது. நாடு பல பகுதிகளாகி மன்னர்கள் ஒருவரை யொருவர் யுத்த வெறி கொண்டு தாக்கிக்கொண்டதால் நிலைத்த இன்பம் இல்லை. அமைதி இல்லை. மக்கள் பயமின்றி வாழ முடியாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயப் பேரரசு வந்தது. ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சியில் தான் முதன் முறையாகக் கிட்டத்தட்ட இந்நாடு முழுவதும் ஓராட்சியில் இருந்தது. கொஞ்சம் அமைதி ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த அமைதி அடிமைத் தனையில் இருந்தபோது அதை அமைதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? மக்களைப் புழு, பூச்சிகளாக நினைத்து

212 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR
1962-63

[வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [3rd July 1962]

அடிமைப்படுத்தி வாழ்ந்த அந்த ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சியில் ஏற்பட்ட அமைதியை அமைதி என்று சொல்ல முடியாது. அடிமைத் தனையில் இருப்பவர்களுக்கு ஏற்படும் அமைதியும் ஒரு அமைதியா?

ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடாசலம் : ஆங்கிலேயன் காலத்தில் தான் நாடு ஒன்றாக்கப்பட்டது.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஆமாம். ஆனால் சுதந்திரம் வந்தபின், நீடித்த அமைதி ஏற்பட்டுள்ளது. திட்டம் போட்டு முன்னேறுவதால் தான் மக்கள் எத்தகைய ஆபத்தும் இல்லாமல் ஒரே நாட்டின் குழந்தைகள் என்ற ஒரே எண்ணத் துடன் சுகமாக, அமைதியாக வாழ வேண்டுமென்று முனைந்து வருகிறார்கள். அதிலே வந்து இடையில் விஷ வித்திட முனைவது தமிழர்களுக்கு உரிய காரியம் அல்ல. எனவே இது உண்மையில் வருந்தத்தக்க நிலை. இந்தப் பிரிவினைப் பேச்சை அவர்கள் மறந்துவிட வேண்டும். இந்தப் பகற் கனவு நிலையை விட்டுவிட வேண்டும். இந்த நாட்டின் ஆக்க வேலைக்கு அவர்களுடைய ஆற்றல்களையெல்லாம் செலவு செய்து உழைக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 137. Notification issued with G.O. Ms. No. 744, Home, dated 20th February 1962, directing that quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDU 7463 belonging to the Kodaikanal Motor Union (Private), Limited Madurai, at the rate of Rs. 10 per seat provided, in the vehicle so long as the said vehicle is used for tourist purposes.

* 138. Notification issued with G.O. No. 562, Public (General-M) Department, dated 20th March 1962, directing that Tamil shall be used in respect of all official communications from all the Government offices for the time-being in existence falling under the categories specified therein in the Industries and Commerce Department.

* 139. Notification issued with G.O. Ms. No. 1501, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 13th March 1962, regarding amendments to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

* 140. Notification issued with G.O. Ms. No. 570, Home, dated 8th February 1962 exempting the station wagon bearing registration No. MDE 3956 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the District Medical Officer, Coimbatore, from the payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).

3rd July 1962]

* 141. Notification issued with G.O. Ms. No. 1199, Home, dated 24th March 1962, exempting the Willys Station wagons bearing registration numbers MDE 4751 and MDE 4281 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to District Medical Officer, Coimbatore, from payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).

* 142. Notification issued with G.O. Ms. No. 1054, Food and Agriculture, dated 15th March 1962, notifying the market areas Ramanathapuram Market Committee for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959) in respect of cotton and groundnut.

* 143. Notification issued with G.O. Ms. No. 1055, Food and Agriculture, dated 15th March 1962 notifying the market areas to the Coimbatore Market Committee for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959) in respect of cotton, tobacco and groundnut.

* Laid on the table of the House on 30th June 1962.

[3rd July 1962]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 76 on page 177]

G. O. No. 1505, Finance, dated 15th December 1961.

National Savings—Pay Roll Saving Scheme—Introduction in Government Offices—Orders—Passed.

In order to facilitate the expansion and intensification of the Savings movement and the creation of savings consciousness amongst the employees in Government offices, the Government have had under consideration proposals for the introduction of the Pay Roll Savings Scheme which is a voluntary arrangement between the employee and the employer for deduction of a specified amount from the employee's monthly salary for investment regularly in one or other of the Small Savings Securities.

2. The Government have decided to permit the introduction of the Pay Roll Savings Scheme, details of which are given in the following paragraph, in offices where there is a reasonable demand from the staff and where the Heads of offices are willing to take up the responsibility without additional staff. No remuneration will be paid to the staff entrusted with this work.

3. The following are the details of the scheme:—

(i) A Savings Committee composed of officers and subordinates in each office shall be formed. The Committee shall appoint a Group Leader.

(ii) An authorization in Form I indicating the amount to be deducted from the salary and the kind of security in which it is to be invested shall be given by the employee concerned to the Head of office. This authorization is revokable and modifiable at any time by the employee.

(iii) A Control Register in Form II shall be opened, which should contain the names of all employees who have given their consent, in writing, for the deduction from their salary. The register should be maintained by the Head of office with the help of one of the clerks.

(iv) The pay disbursing clerk will make regular deductions from the salary of the employees on the basis of the authorization in Form I at the time of disbursement and he should prepare a Deduction Sheet in Form III. The Deduction Sheet will not indicate the names of employees who have not received their pay on that day. A Deduction Sheet should be used for one month only. The names of employees should be written in the order of the dates of disbursements of pay.

(v) The pay disbursing clerk shall then hand over the Deduction Sheet and the entire amount to the Group Leader after obtaining a simple receipt from him. The latter will deposit the respective amounts in the Post Office or purchase the certificates, as the case may be. On return of the pass books, he will show to

[3rd July 1962]

each member the relevant entries made by the Post Office concerning his deposits and obtain the signature with date in columns 11 and 12 of the Deduction Sheet. He will also hand over the certificates to the persons concerned and obtain their acknowledgments in the same columns. Simultaneously, he should fill in columns 9 and 10 of the Deduction Sheet. If the amounts are received from the pay disbursing clerk at the close of hours of business of Post Office and cannot be remitted into the Post Office on the same day, such amounts shall be in the custody of the person who is authorized to handle cash in the office concerned. A register in Form IV shall be maintained for this purpose. The Deduction Sheet should then be returned to the pay disbursing clerk and the pass books to the Head of office.

(vi) After the Deduction Sheet is received from the Group Leader, the pay disbursing clerk should submit it to the Head of office together with the Pay Acquittance Register so that the latter may verify with reference to the Control Register whether the deductions have been made in the case of all employees who have given their consent and whether the moneys have been duly invested in the Post Office or utilized for the purchase of certificates. The Head of office should make sure that the acknowledgment of the investor finds a place in columns 10 and 11 against each entry. He should then fill in the columns in the Control Register showing the particulars of deduction and attest the entries.

(vii) The Pass Books should be in the custody of the Head of office and they should be accounted for in a separate register in Form V.

4. The Heads of Departments are requested to submit a report to Government during the first week of February 1962, indicating the various offices in which the scheme has been introduced with the consent of the Heads of office. The Departments of Secretariat are also requested to send a similar report relating to their Departments.

(By order of the Governor)

T. A. VARGHESE,
Secretary to Government.

[3rd July 1962]

FORM I.**AUTHORISATION.**

Place :

Date :

To

Sir,

I hereby authorize you to deduct every month from my salary a sum of Rs. (rupees only) and to remit the amount as under :—

(a) Rs. for credit to my Post Office Savings Bank Account No.

(b) Rs. for credit to my Cumulative Time Deposit Account No.

(c) Rs. for purchase of 12-Year National Plan Savings Certificates.

(d) Rs. for the purchase of 10-Year Treasury Savings Deposit Certificates.

This authority will remain in force until it is modified or revoked by me in writing.

Yours faithfully,

(Signature)

Name

Full address
(in block letters.)**FORM II.****CONTROL REGISTER.**

Serial number.	Name and designation of employee.	Number and date of consent letter.
(1)	(2)	(3)

Particulars of deduction.

January.		February.		March.		April, etc.	
Amount.	Date.	Amount.	Date.	Amount.	Date.	Amount.	Date.
(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Rs.		Rs.		Rs.		Rs.	

3rd July 1962]

FORM III.**DEDUCTION SHEET.**

Serial number.	Name of employee.	Designation.	Number and date of authorisation.	Monthly deduction.	Date of deduction.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)

Amount deducted.	Initials of Pay Disbursing Clerk.	Date of purchase of certificates or investment in Pass Books.	Distinctive number of certificates.	Receipt by Investor Signature.	Date.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Rs.					

FORM IV.**CASH REGISTER.**

Date.	Amount received.	Initials of the Cashier.	Date.	Amount returned.	Initials of the Group Leader.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	Rs.			Rs.	

FORM V.**PASS BOOK REGISTER.**

Serial number.	Name and designation of the member.	Pass Book number.	Date and initial of Head of office.	Receipt of Pass Book by Group Leader (dated signature).	Date of return by Group Leader.	Receipt of Pass Book by member (dated signature).	Date of return by member.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 4th July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANI-SWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

DEPUTY CHAIRMAN: I shall give the ruling on the admissibility of questions 77 to 79 on the 7th instant. We shall now take up the other questions.

Mid-day meals

* 81 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to ask the village panchayats to take up mid-day meals schemes themselves instead of leaving it to the respective schools; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir. But the Government have ordered the reconstitution of the Mid-day Meal Committees of the Schools within the jurisdiction of Panchayats by making the Presidents of the Panchayats as Chairman and including a woman member and a Harijan member of the Panchayats in the Committees. The Panchayats have also been permitted to contribute from their funds up to a maximum of 4 naye Paise per meal towards the Scheme.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: ஐயா, ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்திலும் இரண்டு அல்லது மூன்று பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் தனித் தனியாகச் சமைப்பதைவிட இதற்கெல்லாம் மொத்தமாக கிராமப் பஞ்சாயத்தாரே சமைப்பதை ஏற்று நடத்தும் முறையை மேற்கொண்டால் சுலபமாக இருக்குமாயினால், அம்முறையைக் கையாள் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதைப்பெல்லாம் ஒரேமாதிரி யாகச் செய்வது என்பது சரியாக வராது. அந்தந்த கிராமத்தில் இருப்பவர்களைப் பொருத்தது. தனித்தனியாகப் பள்ளியிலும் செய்யலாம், சேர்ந்தும் செய்யலாம்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What is the work given to the Headmaster and the teachers of the school in connection with this food distribution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Headmasters of the schools are the Secretaries of these Committees.

[4th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that this is a disturbance to the normal school teaching work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government do not consider it so.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that some of the teachers and pupils attached to the various schools are compelled to collect rice and money for the purposes of mid-day meal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information that teachers are compelled to collect money or rice.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஜயர்: சில சமயங்களில் மாணவர் களைத் தவிர மற்றவர்கள் சாப்பிடுவதாக எனக்குத் தகவல் வருகிறது. அதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அம்மாதிரி ஏதாவது தவறுதல் நேர்ந்து இருந்து, அதைப்பற்றித் தகவல் அது தொடர்பான மந்திரியிடத்தில் கொடுத்தால், அதைக் கவனிப்பார்கள்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not a fact that an Assessment Committee went round to study this and are the findings of the Committee ready to be placed before the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The findings of the Committee have been under examination by the Government. I do not think they are yet ready to be placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN: Are kitchens attached to every school?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are no kitchens attached to any school.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஏதாவது தவறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஏதாவது தவறு என்றால்... தப்பு எங்கும்தான் இருக்கிறது. எதில்தான் இல்லை?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: ஐம்பது பேருக்குச் சாப்பாடு போட்டுவிட்டு நூறு பேருக்குப் போட்டதாகக் கணக்குக் காட்டுவதாகத் தகவல் வருகிறது. அது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்தமாதிரித் தகவல் வந்தால், அதை அவ்வப்போது கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: அமெரிக்கன் அரிசி கொடுக்கிறார்கள். அது சமையலுக்கு நன்றாக இல்லை. அதில் சாம்பார் ஏதாவது விட்டால் கஞ்சி மாதிரி ஆகிவிடுகிறது. அதை ஏதாவது மாற்றிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: "கார்ன் மீல்" பற்றி அங்கத் தினர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். நான் சமீபத்தில்

[4th July 1962]

தாதுக்குடி போயிருந்தேன். அப்போது பார்த்ததில் கோதுமை சமைப்பது அல்வா மாதிரி இருந்தது. குழந்தைகளுக்கு அதைக் கொடுக்கிறார்கள். அது மிக நன்றாக இருக்கிறது.

Union Duties

* 82 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the percentage of the net proceeds of the Union Duties which the State has been getting;

(b) the percentage of the new proceeds of the Union Duties which the State will get as a result of the recommendation of the Third Finance Commission; and

(c) the total amount of the Union Duties the State expects to get annually as a result of the recommendation of the Third Finance Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The percentage of the Union Duties which the State has been getting is as follows:—

Union Duties—	PER CENT
Income-tax	8.40
Union Duties of Excise	7.56
Additional Excise Duties	7.74
Estate Duty	8.40

(b) The percentage of the Union Duties which the State will be getting according to the recommendations of the Third Finance Commission will be as follows:—

Union Duties—	PER CENT
Income-tax	8.13
Union Duties of Excise	6.08
Additional Excise Duties	9.00
Estate Duty	7.80

(c) As a result of the recommendation of the Finance Commission, this State is expected to get a total amount of about Rs. 1,560 lakhs as share of Union Duties during 1962-63. This may increase from year to year in accordance with the growth of taxes.

A statement^a generally explaining the recommendations of the Finance Commission is placed on the table of the House.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know whether the Government have made any representation as regards the lowering of the allotment by way of percentage? Originally it was 8.40; now it is 8.13. Under Union excise duty, originally it was 7.56; now it is 6.68. Additional excise duty has risen from 7.74 to 9

[4th July 1962]

Under Estate Duty originally it was 8.40; now it has gone down to 7.80. May I know whether the Government have made representation that the original percentage should be retained?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government made certain representations before the Finance Commission made their recommendations. About this income-tax, there is also the other question. The basis for allocation was 90 per cent weightage for population and 10 per cent for collection. The Third Finance Commission have altered this basis and given 80 per cent weightage for population and 20 per cent for collection. On that basis, the share of the Madras State has been reduced from 8.40 to 8.13. The adoption of this revised ratio has really proved advantageous to us because greater weightage to collection is the factor in favour of the Madras State.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I do agree that we are getting more. But if we had insisted upon the original rate being continued, could not this Government get more?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of our insisting on the Finance Commission to do certain things. We expressed our views, we made certain representations, then the Finance Commission decided finally, and we accept the recommendations.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : On what basis is the share of the tax on railway fares given? I do not find anything in the printed statement given to us.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Perhaps, that was not covered by the Finance Commission's recommendations.

SRI L. S. KARAYALAR : Sir, in view of the fact that this State has been doing very well as regards family planning as especially in the City of Madras the population has been reduced very much and in view of the fact that Bengal is doing very well on the other side, especially anti-family planning—there has been a great increase of population there—is not the new formula deleterious to the State and will not the Government insist upon a better formula being followed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know whether the population of the City has been considerably reduced as pointed out by the hon. Member. Perhaps, what the hon. Member says is an argument against family planning.

National Integration Conference

* 83 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received copies of the resolutions passed by the National Integration Conference held at New Delhi; and

[4th July 1962]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) A note ^a is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Has the proposal for publication of books for secondary schools been totally abandoned or deferred till the publication for elementary schools is over?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of abandonment. They will be taken up one after another.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that there is dearth of qualified professors and teachers to teach students in Tamil language as those teachers themselves were trained in English?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is any dearth of professors who could teach in Tamil. The requirements have been met.

DR. A. SREENIVASAN : Is the Coimbatore experiment in regard to instruction through Tamil medium a success?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question. Then I can give particulars and answer the question.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : ஐயா, துவக்கப் பள்ளிகளில் மாத்திரம்தான் அரசாங்கம் புத்தகங்கள் எடுத்து வெளியிடப் போகிறோம் என்றும், உயர்நிலைப் பள்ளிப் புத்தகங்கள் வெளியிடப் போவதில்லை என்றும் முன்னைய நிதி-கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்களிப்பு அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதையெல்லாம் வாக்களிப்பாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அது ஒரு கொள்கையாக இருந்தாலும், அவ்வப்போது இருக்கும் அரசாங்கம் இப்போது இருக்கிற சட்டமன்றத்தைக் கலந்தாலோசித்து முடிவு எடுக்கிற விஷயம்.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is there not a danger in nationalising the publication of text-books? A particular Party is in power to-day and some other Party may come into power to-morrow and they may change all the books. They will try to indoctrinate their views in the text-books.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There cannot be any difference of opinion on party basis, so far as nationalism is concerned.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether the Government are going to confine this only to the publication of language text-books and not extend it to non-language text books, such as Arithmetic, Science and Social Studies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is the idea, Sir.

[4th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir whether the National Integration Conference recommended the rewriting of history books?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think they laid any particular emphasis on the question of rewriting the history books.

Approved Schools and After-care Institutions

* 84 Q.—SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Government and private Approved Schools and After-care Institutions in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

Number of Government Approved Schools	...	5
Number of Private Approved Schools	...	14
Number of After-care Institutions	...	2

Tractor Hiring Scheme

* 85 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the profit earned or loss incurred in the working of Tractor Hiring Scheme for the period from 1955 to 1959, yearwar?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A paper * is placed on the table of the House.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I find from the statement that for the past six or seven years the scheme has been working at a loss continuously. It has not made a profit in any year. I would like to know whether they are now in use. Or, have they been condemned? It is stated in the Audit Report that the amount spent on repairs and getting the spare parts for these tractors was Rs. 47 lakhs whereas the tractors cost only Rs. 41 lakhs. May I know who is responsible for this extra expenditure or this heavy loss?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : இந்த டிராக்டர்கள் எல்லாம் விவசாயிகள் நன்மையைக் கருதி சொற்ப வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. ஜாஸ்தி வாடகைக்கு விட்டால் லாபம் ஜாஸ்தி வரும். 'நோ-லாஸ் நோ-கெய்ன்' என்ற முறையில்தான் விடப்படுகிறது. பழைய டிராக்டர்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களைத்தான் வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இப்பவும் மேற்கொண்டும் வெளி நாட்டிலிருந்து நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் உதவிகொண்டு இன்னும் சில மிஷின்களை வரவழைக்க இருக்கிறோம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : இந்த டிராக்டர்கள் உபயோகித்ததால் விவசாயம் எவ்வளவு ஜாஸ்தி ஆகியிருக்கிறது என்று கவர்ன்மெண்டுக்குப் புள்ளிவிவரம் உண்டா?

* Printed as Appendix III on page 260.

[4th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : புள்ளிவிவரம் எதுவாக இருந்தாலும் விவசாயிகள் டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். உழுகிற விவசாயிகளுக்குத்தான் டிராக்டர்களின் அருமை தெரியும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : எவ்வளவு அபிவிருத்தி, டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டுக்கு வந்திருக்கிறது?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அத்தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

Diarrhoea

* 86 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Starred Question No. 263 on 28th August 1961—

(a) whether the Government have since located the cause of the outbreak of diarrhoea;

(b) if so, what it is?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) of (b) According to the preliminary report of the Epidemiological Unit of the All-India Institute of Hygiene and Public Health, Calcutta, the cause of the disease may be nutritional or dietary in origin, probably a manifestation of protein malnutrition.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, if the disease had been caused due to dietetic errors, how can it take the form of an epidemic in a particular district and the surrounding districts?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir any disease that is prevalent in a large measure is bound to be an epidemic.

Selection grade Assistant Surgeons

* 87 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of posts of selection grade Assistant Surgeons, if any, created;

(b) whether any rules have been framed for appointment as selection grade Assistant Surgeons; and

(c) if so, what they are?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) There are 60 posts of selection category Assistant Surgeons.

(b) Yes, Sir.

(c) The rules provide that appointment to the posts shall be made by promotion from Assistant Surgeons in the general line.

[4th July 1962]

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is this selection category confined to people who are in the clinical side, or are the specialists, such as the Radiologists included in the list?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I have said, Sir, that these posts are only for doctors in the general line Specialists, such as Radiologists and Doctors in the venereal diseases department are not included in the selection category.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it not a piece of disservice to those doctors who have been selected for the specialists line when they are not given the benefit of promotion to this selection category posts while their counterparts in the general line are benefited by this scheme?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the doctors working as specialists in the various departments did not come under the general line and they had chances of promotion in their respective departments. The doctors working in the general department had no such chances and, therefore, this selection category was created and it was decided that the doctors in the Specialists' departments should not be included under this.

Commissioner of Madurai Municipality

* 88 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether any representation has been received about the frequent transfers of the Commissioner of Madurai Municipality; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) & (b) In November 1961 the Madurai Municipal Council requested the Government that the order of transfer of Sri R. Jagadeesan, Municipal Commissioner, Madurai, should be cancelled. The Government, after careful consideration, declined to comply with the request.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : May I know, Sir, how many transfers were made during that year?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : From 24th August 1958 to 20th June 1961 Sri Sanjeeva Talwar was working as the Commissioner. After his retirement, Sri Jagadeesan was posted as the Commissioner. After his working there for about 3½ months, for administrative and other reasons, Madurai Municipality being a special grade municipality, an I.A.S. officer has been posted as the Commissioner.

DEPUTY CHAIRMAN : Questions are over.

[4th July 1962]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION re PRECARIOUS AND CRITICAL SUPPLY POSITION OF ELECTRIC POWER AND CONSEQUENT IMPOSITION OF HEAVY CUT IN SUPPLY.

DEPUTY CHAIRMAN : I have received notice of a motion under rule 44 (1) of the Council Rules given by Sri M. Subbiah Chettiar for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance which reads as follows :—

“ I hereby give notice of a motion for adjournment of the business of the Council to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the precarious and critical supply position of electric power in the State and the consequent imposition of heavy cut even in respect of essential services and the imperative and immediate necessity to take remedial measures to retrieve the position with a view to avoid heavy shortfall in the production and also retrenchment and lay-off of workers and the scarcity of essential food articles. The present precarious position of supply of electric power highlights the pitfall of the main dependence on hydro-electric schemes. It is therefore necessary to take immediate steps for the generation of electric power through thermal stations by the use of steam and diesel and also by the establishment of an atomic power station. It is also necessary to encourage private enterprises in the matter of installation of generators in order to augment the supply.”

The matter raised in the motion and proposed to be discussed is, no doubt, a definite matter and a matter of great public importance and urgency. But it is common knowledge that the present precarious supply position of electric power is due to absence of timely rainfall in the catchment areas of the Hydro-Electric Projects in the State.

That being so, I suggest to the hon. Member that he may raise these points in the course of the discussion on the Budget and the Hon. Minister may refer to it in his reply or the Member can give a call attention notice under rule 42 and the Minister may make a statement.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I am not pressing the adjournment motion, Sir. I shall give a separate call attention notice.

DEPUTY CHAIRMAN : The motion is treated as withdrawn.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63—cont.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Deputy Chairman, in my remarks I wish to confine myself mostly to education, not because I am intimately connected with it but because that happens to be the single item over which this Government are spending Rs. 25.7

[Sri M. Rajah Iyer]

[4th July 1962]

crores, a fact of which they can be proud. There are two aspects on which we should congratulate the Government. Two praiseworthy features have been introduced. One is that the Government have extended the school fee concession to parents whose annual income exceeds Rs. 1,200 but does not exceed Rs. 1,500. Of course, it may be said that even this limit is not high enough, but still it is there. To that extent, the Government deserve our thanks. I do hope that logically it follows that the income limit for the fee concessions in colleges also will be correspondingly raised from Rs. 1,500 to Rs. 2,000 at least. Another praiseworthy feature is the proposed grant of loans to poor parents to enable their children to prosecute their studies in technical institutions. It is indeed a great feature that poverty is not going to be a bar to one's prosecuting one's studies in technical institutions. I would like to say, Sir, regarding the raising of the income limit of the parents, the Government may as well go into the whole question and find out how many people actually pay full fees. It will be found to be a very small number. Perhaps the Central Government servants, who are not eligible for any concessions in this State and perhaps certain others who draw salaries that cannot be hidden and have got to be disclosed quite honestly, have to pay the fees. Their number must be very small. If the Government in due course can think of abolishing the school fees altogether, it would save a lot of bother, and it would also leave the question of concessions fairly free from the vexatious and cumbersome procedures that institutions are called upon to adopt.

Sir, we are happy that so much money is being spent on education. We are happy that so many schools are springing up. But we are eager that every pie spent should be purposefully spent. In this context I wish to refer to the so-called diversified courses that have been rightly introduced in the secondary schools. There are Engineering courses and Secretarial courses and the like. Money is being spent for their continuance, and fresh allotment is made for their expansion. You will be surprised to hear it from me that the courses are not very popular, because they happen to lead to a blind end. We have lost sight of the aim with which these courses were introduced. When the pre-technological course, for instance, was introduced, it was stated that a boy could in three years cover practically the entire portion covered in the first year in a technological institute and could be automatically admitted into the second year of a technological institute for the diploma course. But what do we find to-day? Boys who have passed the S.S.L.C. Examination in March 1962 offering the pre-technological course, are finding it difficult to get seats. They study a larger number of subjects than the boys in the academic course and their performance cannot compare favourably with the performance of the boys in the academic course from the point of view of marks. But still it shows that these boys have completed the Engineering course successfully, and yet, for admission into the Polytechnic they have to take their place in the queue along with the boys in the

4th July 1962]

[Sri M. Rajah Iyer]

and who do not know how to work a machine. They have not heard of engineering at all. They might have simply scored 400 marks out of 600, and yet these boys in the academic course are preferred to those boys who have been trained for three years in the use of their hands. The same is the case in regard to the secretarial and other courses. If these courses are to be very popular, two things must be done. The eligibility rules must be relaxed so that it will be easier for those boys to pass. I would like to submit that this year there has been a large number of failures in the so-called diversified courses. It was so appalling that a friend—an esteemed and a senior friend Headmaster—of mine has forbidden all his students to opt for any of these course, the reason openly given out by him being that these courses would be their undoing. When such is the difficult nature of the courses that these boys have to go through, when they automatically go up to the vocational schools or diploma courses, they must be obviously given the first preference for admission. If they are to be rejected in favour of boys of the academic course, I should say that we have lost sight of the very aim with which these course have been introduced.

Regarding the pattern of education, it is a very pleasing announcement that the Minister for Education has made that before anything is done, he will consult educationists and experts in the field of education so that there may be perfect unanimity of views on this question of the pattern of education. Sir, for the matter of that, there cannot be any perfect unanimity of opinion. Living as we do in a democracy, where differences of opinion is the very essence of democracy, it would indeed be a sad day if every one of us were to think alike on such matters. But it is up to the Minister to find out what is the greatest common measure of agreement among the views expressed and adopt that particular pattern that will do our children good. I have already expressed myself once on the floor of this House that unless we ensure 11 years of schooling for our boys, our society would be the poorer for it, and I do not want to traverse the same ground over again. For one thing I have not the time at my disposal. Secondly, the Hon. Minister has been kind enough to vouchsafe to us a very proper and legitimate forum where the whole thing is going to be discussed. I do commend the great caution and fairness with which the Government propose to approach this question. But my doubt is whether it is necessary to consult experts at all over again, whether there are not enough reports in the archives of the Government available for them to consult, and whether the whole process of having to consult the experts has to be gone through once again. If it is to be gone through, after all, it is well and good that the Minister has in his various speeches made it clear that a very firm decision will be taken quite early. I do hope and trust that a firm decision will be taken, because unfortunately, as the great educationist Sir John Sargeant pointed out, in the preamble to his report, when he was called upon to go into the

[Sri M. Rajah Iyer]

[14th July 1962]

question, in this strange country reports seldom lead to any action. ~~but oftentimes~~ they are an alternative to permitting action to dispel all legitimate doubts. We are happy that the Minister has announced that he is going to consult experts and that a firm decision is to be taken. But I must in justice to truth point out that the publicity given to the scheme and the publicity given by certain journals, periodicals, and dailies in the press, associating the name of the Minister with this particular scheme of education, does him little justice. It looks as if the scheme is the pet child of the present Education Minister. It would indeed be highly embarrassing and very delicate for the present Minister to change the scheme if, in the light of the expert advice offered, he is obliged to opt for the 11 years' pattern of secondary education. Sir, it will indeed be heartening for us to hear from the Minister that he is not committed to any particular plan, that this plan does not indeed mean the last word of the Government on the subject, and that the consultation with experts is going to be something real and something which the Government are going to implement.

Sir, about of the nationalisation of books, much has been said. In reply to an interpellation this morning, the answer from the Government was forthcoming that nationalisation was going to be restricted to language text-books. Whatever that may be, I would like the Government to lay down certain principles regarding the text-books publication. Whether the Government publish the text-books or the private publishers publish the text-books, these text-books have to go through the text-book committee consisting of experts. They are not politicians. They have no political leanings. Their only interest is the interest of education. They can view things objectively, and when these books pass through such an expert committee, and when they pass muster there, they must be accepted as very good books which can be prescribed. So, the question of regimentation and political indoctrination and all attendant evils that we fear might not arise if the Government make it very clear that the Text-Book Committee is going to be the final authority in the matter of selecting text-books, and even the Government text-books that are going to be prescribed will go through the process of getting the stamp of the Text-Book Committee before they are put into educational institutions. I am not quite sure whether the text-books published by the Department of Education are approved by the Text-Book Committee and hence this misgiving. (An hon. Member: They are not.)

The question of publication of text-books is being approached by the Government from a very proper perspective, I must say, from a very objective view, because there is nothing commercial about it. They are not for the profits in order to swell their revenues. Their approach has been academic which is so commendable and the Minister has been giving out that he is pained to find that text-books might perhaps become the means of dissemination of wrong ideas and evil ideas. In this context, I wish to say that

[4th July 1962]

[Sri M. Rajah Iyer]

he should indeed be a very poor teacher who confines his teaching to the four corners of a text-book. The text-book, however good and however pious the intentions of the department may be in publishing such text-books, is but a tool. It is, after all, the innate goodness and innate character of the teacher that counts in the dissemination of proper ideas in bringing about national unity and national integration. It is the goodness and the character of the teacher that counts, and when we see the kind of teachers that are recruited and that are continuing to be recruited, we are filled with pain. In the early stages when the children are entirely at our mercy, when ideas could be put to the children quite forcefully, and when teachers have a stranglehold over the minds of the young, we recruit as teachers very incompetent persons, persons who have just managed to read up to the III Form stage. I should like to say that this recruitment of junior grade, basic grade teachers must be put an end to. A general qualification up to III Form must be considered to be a very poor qualification for a teacher to be in charge of the young. In this context, I may be permitted to point out what Macaulay said about such a great country as England. Referring to the Elementary school teachers, he most scathingly condemned them and said, "To these people to whom one would hesitate to entrust the keys of one cellar you are entrusting the minds of the young". He put it so forcefully, and we are entrusting the minds of the young to people who have no general qualifications to be proud of. So, a completed S.S.L.C. must be considered an irreducible minimum for a person to be recruited as a teacher. If he passes the S.S.L.C. examination, he becomes a senior grade teacher and if he fails, he could well be recruited as a junior grade teacher, and we must attract very good teachers. Hence it is that we very often cry for allowances, privileges, reasonable pension benefits, better scales of pay and better facilities. It is not as though we want a preferential treatment. Teachers have to do that nation-building activity for which special privileges have to be extended in order to attract the most deserving.

I would once again like to repeat my plea that the age of retirement for teachers should be raised, if for no other reason, at least for this. An aged teacher is a wise teacher, a mature teacher. He is a teacher who could have a very wholesome influence on the young teachers, his young colleagues on the staff. If there is mischief done in schools,—I may put it to you—it is due to the immaturity and the youth of young teachers who are just recruited to the profession, who are simply carried away by certain ideas, wrong ideas they get into their head, and who are agitationally minded. On such occasions, you require the calm and wholesome influence of the mature and old teachers. When young teachers want to lay down their lives and they want to die for certain causes, old teachers must be there to tell them that they must live for noble causes. So, we do a grievous error indeed in pensioning out teachers in their fifty-fifth year. What is considered good for

[Sri M. Rajah Iyer]

[4th July 1962]

judges and lawyers must hold good for teachers too, and if they are physically fit, be it Government teachers, be it local body teachers or private school teachers, without any distinction whatsoever, in the interest of the nation, teachers must be retained till they complete their sixtieth year if not till they attain a higher age. You find also some discrimination in this respect. In District Boards and Panchayat Union Elementary schools we can retain the Secondary grade teacher till his sixty-second year while the teacher working in a District Board High school has got to be sent out in his fifty-fifth year. It is just an accident that the other man entered an Elementary school while this man entered a High school. What is good enough for an Elementary school teacher must be considered to be good enough for a High school teacher also.

It is good that the dearness allowance paid to N.G.O.'s and teachers has been raised. Teachers drawing less than Rs. 150 get the benefit of a rise of Rs. 5. It is a meagre rise, but we do appreciate the difficult conditions under which the rise has been given. But it is pointed out that extending this concession to teachers at a flat rate and to all the N.G.O.'s might mean an additional expenditure of 1.7 or 2 crores of rupees. At the same time, it is pointed out too that in calculating our revenue, we have committed a sad blunder or, shall I say, a very happy blunder in underestimating the revenue from motor vehicles tax as Rs. 2 crores. We are reliably informed and we learn from most unimpeachable sources that it would at least be treble the amount which the Government so moderately estimate to receive under this head. I wish it does materialise. I wish the Government were guilty of a little under calculation in this respect. The first charge, if a little added revenue is received in this regard, should be an increase of dearness allowance paid to N.G.Os. and to teachers.

I may point out that by conducting Government examinations the Government get Rs. 35 lakhs. The revenue is put down under the head "Fees from Government Examinations" as Rs. 35 lakhs. Supervision fee is paid to non-Government servants who supervise these examinations. May I plead that this paltry supervision fee of perhaps Rs. 2 or Rs. 4 a day is given to the Government servants too who do supervision duty that day so that they may do the invigilation with a little more heart in their work? An academic course who have not looked at any engineering workshop invigilator has got to be very vigilant. It may sometimes be a nerve-racking drudgery. In other States it is even attendant with grave risk. Luckily for us, such is the core or the basic character of the children of Tamil Nad that the superintendents in our State can take upon their shoulders this drudgery of invigilation in examination halls without any fear of life. But it should be made worthwhile for them. If an Assistant Examiner who is a Government servant can draw the remuneration for valuing scripts,

[4th July 1962]

[Sri M. Rajah Iyer]

cannot an Assistant Superintendent who is a Government servant draw a pittance of remuneration for supervision duty? This is a very invidious distinction between a Government servant and a non-Government servant. This certainly is not going to cost much, but it will be a great gesture on the part of the Government if they permit the Government servants also to draw the remuneration. As the great leader, Vinobhaji, put it, a very slender match-stick, when struck, lights up the thick accumulated darkness over the centuries in a cave. After all, what is required is the urge to light the match-stick, and the darkness disappears. Similarly, with a little symbol of goodwill, all the accumulated bitterness over the years on the part of the Government servants will disappear.

We are very happy that a substantial allotment has been made for residential scholarships and boarding grants. It is well that the rates are sought to be raised also. It is a very commendable feature. I would like to point out in this, on text, that in granting boarding grants to subsidized hostels, there must be no rigid marking of the grants to Backward communities and to Scheduled Castes. You may be aware that in Government controlled hostels run by the department a certain number of seats are earmarked for forward communities while, on the other hand, in hostels that are subsidized and run as private hostels, the grants are earmarked for Backward communities and Scheduled Castes, so much so that forward community candidates cannot be admitted into these hostels. They grant, for example, boarding grant for say 65 Scheduled Caste pupils and 25 for Backward communities pupils, so that no forward community pupil can be admitted. An *ad hoc* grant of Rs. 100 per forward community candidate was being given one or two years ago. Even that has been dropped now. In principle, the need for admitting the forward community pupils into such hostels has been conceded by the Government, and rightly so. They will be perpetuating isolationism if the backward and forward communities were to be kept separated. Our efforts should be in the direction of bringing them together. What had been conceded in the case of the Government hostels must be extended to other hostels also.

3-40
p.m.

The teachers of the Kanyakumari district form a peculiar category by themselves. The higher placed teachers there have been drawing a fat salary almost corresponding to the salary paid to the Gazetted Officers of this State, so much so when they came over here, they were all posted as Gazetted Officers blocking the way of our own men rising to higher positions. The reverse is the case in respect of the lower paid teachers of that district. They are all capable teachers. They are experienced teachers with qualifications comparable to our own teachers. But they are not getting the salary that our teachers are getting. Therefore, I would urge on the Government to constitute a special committee to go into this question in order to do justice by these teachers.

[Sri M. Rajah Iyer]

[4th July 1962]

We have the mid-day meal scheme whereby the young children are fed in the schools. One has only to go and see the happy sight in order to get their hearts filled with real joy. Lack of a square meal a day will not hereafter prevent a child from attending the school. But there is no meaning in restricting it merely to 200 days in the year per child when the school works for 220 days. Obviously one cannot make the children starve for 20 days in the year. They must be fed for the entire period of 220 days.

More than feeding the children, their health has to be taken care of. It is an awful sight and an awful state of affairs that in our State there is no provision for medical inspection of school children. It is really surprising to note that when they come to the High schools where there are facilities for medical examination and inspection, children coming from Elementary schools suffer from dangerous infectious diseases that must have been detected and must have been attended to much earlier in the interest of society and in the interest of the other students among whom they are put. When there are Primary Health Centres springing up everywhere and when medical facilities are available everywhere in the villages, there is no co-ordination between the Health Department and the Education Department to carry out the medical examination of these children in the Elementary school. Along with the mid-day meal scheme, the Education Department must think of a free and compulsory scheme of medical examination and medical inspection for all the school children.

With these few observations, Sir, I have great pleasure in congratulating the Government on the very many special facilities they have offered and I request them to follow up the logical consequence of their action in extending these concessions to the fullest measure.

திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி அம்மாள்: கனம் சட்டமன்ற உப தலைவரவர்களே, இப்போது நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மிகத் தெள்ளத் தெளிவாகவும், எளிதில் புரிந்து கொள்ளும்படியாகவும் எளிய முறையில் அதை நமக்கு வாசித்தளித்ததற்காக என்னுடைய மனமார்த்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்போதுமே ஒரு நல்ல காரியம் செய்தால் அப்போது ஒரு கெட்ட காரியம் கூடவே வந்து கொண்டிருக்கும். அம்மாதிரி நமது அரசாங்கம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்ததை விட இப்போது கல்வியில்—நடைமுறையில் எடுத்துக் காட்டாக அதிகப் பள்ளிகள் அமைத்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. எத்தனையோ கல்லூரிகள்கூட திறந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் நாம் நல்லது செய்ய வேண்டுமானால், வரி விதிக்காமல் எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை. பழங்காலத்தில் கூட—சேர, சோழ, பாண்டியன் காலத்தில்—மக்களுக்கு வரி போட்டுத்தான் அவர்கள் உதவி செய்தார்கள். அப்போதிருந்த உற்பத்திக்குத் தகுந்த மாதிரி அவர்கள் வரி போட்டார்கள். இப்போது உற்பத்தி மிகப் பெருகிவிட்டது. ஆகையினால் அதற்குத் தகுந்தமாதிரி வரிகள் விதிக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகிறது. ஆனால் மக்களுக்கு

[திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி அம்மாள்]

வரி போட்டு அதிலிருந்து மறுபடி மக்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. எல்லோரும், அரசாங்கத்திலிருக்கும் அத்தனை அமைச்சர்களும், ஏழைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், அவர்கள் வாழ வழி செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை படைத்தவர்கள்தான். ஆனால் இப்போது இருக்கும்படியான சூழ்நிலை வேறுவிதமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அணா வரி போட்டால், வியாபாரிகள் அதில் ஓரணுவை நான்கணுவாக உயர்த்தி வருகிறார்கள். அதைத்தான் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் அதை அவ்வாறு செய்யாமலிருந்தால், நாம் வரி போட்டது மிக நன்றாக இருக்கும்.

இப்போது லாரிக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக உணவுப் பொருள்களை ஏற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தப் பொருள்கள் பேரில்தான் இந்த வரியைச் சுமத்தி விடுவார்கள். அதுதான் பயம். அதேபோல்தான் போக்குவரத்து பஸ்களுக்கு வரி விதித்திருக்கிறோம். அதுவும் மக்களுடைய கட்டணத்தில் உயர்வு ஏற்படாமல் பார்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இதை நன்றாகக் கவனித்தால் அது மக்களைப் பாதிக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

கல்லூரிகள் இன்னும் கொஞ்சம் பெண்களுக்காகத் தனியாக திறக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வட சென்னையில் ஒரு கல்லூரிகூட கிடையாது, பெண்களுக்கு. தென் சென்னையில்தான் 4, 5 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஆகையினால் வரும் ஆண்டறிக்கையிலாவது அதைச் சேர்த்து வட சென்னையில் தனியாக பெண்கள் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுகோதரர் ராமசாமி கவுண்டர் அவர்கள் பேசினார்கள். தியாகிகள் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கோ, குடும்பத்துக்கோ எந்தவித உதவியும் கிடையாது என்று சொன்னார். அதைக் கட்டாயம் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். நாம் சுதந்திரம் வாங்கும் போதோ, சிறை செல்லும்போதோ, நமக்கு உதவி வேண்டி நாம் சிறை செல்லவில்லை, நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தால், நல்ல முறையில் இருக்கலாம் என்று எண்ணிப் போகவில்லை. இருந்தாலும், நமது அரசாங்கம் இருக்கிறதே என்று நாம் நல்ல முறையில் வாழ வழி கிடையாதா என்று பல தியாகிகள் எண்ணக் கூடும். எங்கள் குடும்பம் மிகச் சிரமப்பட்ட குடும்பம்தான். அந்தக் காலத்தில் நமது அமைச்சரவர்களோடு சிறை சென்ற குடும்பம். இப்போது என்னுடைய கணவருக்கு கண் ஆபரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்ற கண் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் ஒரு வாரம் இருந்து டாக்டர் ராமலிங்கம் அவர்கள் இப்போது முடியாது, இன்னும் 15 நாள் பொறுத்து வாருங்கள் என்று அனுப்பி விட்டார்கள். இன்று காலை நான்கு வேறு ஸ்பெஷல் டாக்டரிடம் போய் பார்த்தோம். சீனிவாசன் என்று இருக்கிறார்—அவர் வீட்டுக்கு வந்து இன்று ஆபரேஷன் செய்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார். நல்ல முறையில் ஆஸ்பத்திரி வசதி செய்தால், எங்களுக்குக் கொஞ்சம்

2-50
p.m.

[திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி அம்மாள்] 4th July 1962

பணச்செலவு இல்லாமல் இருந்திருக்கும். தியாகிகள் கஷ்டத் துக்கு, ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூட விஷயங்களில் கொஞ்சம் பொறுப்பு எடுத்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிண்டி ரோஸ் போன்றவைகளுக்கு நிறைய வரி போடலாம். ஏனென்றால் அது பணக்காரர்கள் போக வேண்டிய இடம். அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகலாம். ஆனால் அதில் ரொம்பப் பேர் ஏழைகள்தான் போகிறார்கள். சாதம் எடுப்பவர்கள், வீட்டு வேலை செய்பவர்கள் மற்றும் கூலி வேலை செய்பவர்கள் இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் போகிறார்கள். ஆகையினால் அதற்குக் குறைந்த கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள்—எனக்குத் தெரியாது, சொல்லித்தான் கேள்வி, நான் இத்தனை வருஷமாக அங்கு போனதே இல்லை—அங்கு ரூ. 5, 10 என்று வைத்திருக்கும் டிக்கட்டை எல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டும். ரூ. 100-க்கு மேற்பட்டு வைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பணம் படைத்தவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகலாம். ஒரு நாளில் 1,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. எனது சகோதரி யார் அவர்கள் கனியா குருகுலமும், ஹைஸ்கூலும் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அதற்கு உபயோகப்படுத்தினாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் பணம் படைத்தவர்களுக்கு அதற்குக் கொடுக்க மனம் வராது. அந்தப் பணம் இப்படிப் போனால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஏழைகள் பணத்தை இழந்துவிட்டு வருகிறார்கள். இதற்கு அதிக வரி போட்டு குறைந்த டிக்கட் வாங்காமல் செய்தால் ரொம்ப நல்லது. எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பமளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : உப தலைவரவர்களே, நடப்பு ஆண்டு நிதி அறிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி அறிக்கையின்படி 106.50 கோடி ரூபாய் வருவாய் காண்பித்திருக்கிறார்கள். புதிதாக வரி போடுவதன் மூலம் ரூபாய் 7.15 கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் கிடைத்து, மொத்த வருவாய் கிட்டத்தட்ட 114 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. வருவாய் 114 கோடி ரூபாய் ஏற்பட்டும், செலவு இனங்கள் ரூபாய் 116 கோடியாக இருப்பதால், நமக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 2.86 கோடி பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்தாலும், வரிகளின் மூலம் இந்த ஆண்டிலேயே அதிகத் தொகை வசூலாகும் என்ற நம்பிக்கையில், அதைச் சரிக் கட்டாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பல வகையில் வரிகள் வசூலாக இருக்கின்றன. பலருக்கு எத்தனை வரிகள் நம்மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிந்து கொள்ள வசதி இருக்காது. நான் அறிந்த வரையில், நம்மீது எத்தனை வரிகள் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்க வரிகள் (1) Income-tax, (2) Wealth-tax, (3) Death-tax, (4) Excise Duty, (5) Customs Duty, (6) Railway-tax, ஆக 6 இனங்கள்.

4th July 1962] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

நம்முடைய மானில அரசாங்க வரிகள் : (1) Land-tax, (2) Water-tax, (3) Betterment-tax, (4) Land Cess, (5) Central Sales-tax, (6) General Sales-tax, (7) Compound Sales-tax, (8) Agricultural Income-tax, (9) Entertainment-tax, (10) Stamp Duty, (11) Registration Fee, (12) Factory Licence Fee, (13) Motor Vehicles-tax, (14) Bus-seat-tax, (15) Lorries-tax, (16) புதியதாக Electricity-tax ஆக 16 இனங்கள். இதைத் தவிர்த்து இப்போது முனிசிபாலிட்டிகள் பஞ்சாயத்துக்கள் போடும் வரிகள் : (1) House-tax, (2) Water-tax, (3) Education-tax, (4) Entertainment-tax, (5) Show-tax, (6) Land-tax Surcharge, (7) Factory Licence, (8) Profession-tax, (9) Godown Licence Fee. இந்த மாதிரிப் பல இனங்கள். கிட்டத்தட்ட 30 இனங்களில் நாம் வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் அதிக வரிகள் ஏற்படுமோ என்னவோ, பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் பல நல்ல அம்சங்களை, நடப்பு ஆண்டில் நிறைவேற்ற இருக்கும் திட்டங்களையும், இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள காரியங்களையும், எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1952-ல் 38 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த பட்டிருக்கிறேன். 1952-ல் 38 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த உணவு தானிய உற்பத்தி, தற்போது 53 லட்சம் டன் அளவில் இருக்கிறதென்றும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் உணவு தானிய உற்பத்தியை 70 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்த்துவது தான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம் என்றும் இந்த நிதி அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறார்கள். நான் அறிந்த வரையில், இந்த 17 லட்சம் டன் கூடுதலான உணவு தானிய உற்பத்தியைச் செய்து காட்ட முடியும். இந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க, அரசாங்கம் சில முக்கிய உதவிகளைச் செய்து தர வேண்டும். உரம் தான் நமக்கு தட்டுப் பாடாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் பசுந்தழை உரம் என்று கூறுவது வழக்கம். ஆனால் பசுந்தழை உரத்தை இன்று காண்பதே அரிதாக இருக்கிறது. அதை உற்பத்தி செய்ய விவசாய இலாகா உதவி செய்தால், நல்லதாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் உரம் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவு சொஸைடிகள் மூலமாகத் தான் சல்பேட் உரம் விநியோகம் செய்கிறார்கள். தனிப்பட்ட வியாபாரியோ, தனி நபரோ, அந்த உர விற்பனை செய்ய முடியாது. அப்படி இருக்கும்போது, ஏன் சல்பேட் உர விநியோகத்தில் தவறுகள், ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து, அதைக் கவனித்து ஊழல்களை நீக்கி, முறையாக காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்தால், லட்சிய அளவான 70 லட்சம் டன் உணவு தானிய உற்பத்தியை அடைய முடியும். அத்துடன் இந்த உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால், ரொக்கம் கொண்டு போனால் வாங்க முடியாது. அரசாங்கக் கடனுக்குத்தான் Permit கொடுக்கிறார்கள். Loan தீர்ந்த பிற்பாடுதான் ரொக்கத்திற்குக் கொடுக்க முடியும் என்கிறார்கள். அதுவும் தவிர 'பெர்மிட்' வாங்கிக் கொண்டு

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

[4th July 1962]

சொலையிக்குப் போனால், பல நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே வினியோகம் செய்யும் உரம் சரியான எடை உடையதாக இருப்பதில்லை. சரியான எடை போடு என்றால், உரம் கிடைப்பது இல்லை. இதை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நவீன விவசாய முறைகளை விவசாயிகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அதற்குச் சலபமான வழி, அவற்றை சினிமாப் படம் எடுத்து விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகக் காண்பித்தால், அவர்கள் அந்தப் புதிய முறைகளை சலபமாகப் புரிந்துகொண்டு, கையாள முடியும். ஆகவே, அத்தகைய வசதியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க மிக முக்கியமான தேவை தீர்ப்பாசன வசதி. கிராமங்களில் உள்ள வாய்க்கால்களையும், குளங்களையும் ஆழப்படுத்தி, அடிக்கடி சீர்திருத்தம் செய்து நல்ல நிலைமையில் வைத்திருந்தால், உணவு உற்பத்தி அதிகம் பெருகும். பல இடங்களில் குளங்களும், வாய்க்கால்களும் கவனிக்கப்படாமல், தூர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவைகளைக் கவனித்து சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக காவேரி ஆற்றைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு எதிர் பாராது வெள்ளம் வந்ததால், அதன் விளைவாக மணல் மேடிட்டிருக்கிறது. அதைத் தூர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. மணல் மேடிடுவதைத் தடுக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால் நடை வளர்ச்சிக்காக **Key Village Centres** என்று வைத்து, கால் நடை அபிவிருத்தியின் பல் வேறு அம்சங்களையும் பரப்பி வருகிறார்கள். அத்தகைய கேந்திரங்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதாக அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. அவற்றை மாநிலம் பூராவும் விஸ்தரித்து, அதன் நன்மையை எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்க வழி செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துகள். இந்த விஷயத்தில் நான் சொல்லப் போவதைச் சிலர் ஆட்சேபிக்கக் கூடும். இருந்தாலும் என் மனதில் பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். இன்றுள்ள நிலவரத்தில், அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாவித உதவிகளையும் செய்து, அதன் மூலம் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றார்கள். அந்த ஆசை நியாயமானது தான். ஆனால் அந்த ஆசை எந்த விதத்தில் முடிவு பெறுகிறது, மக்களுக்கு உண்மையாகவே உதவி பெறும் பஞ்சாயத்துக்கள் நன்மைகள் செய்கின்றனவா என்பதை அரசாங்கம் விசாரித்து, ஆராய்ந்து செய்தால் நலமாக இருக்கும். நான் அறிந்த வரையில் பல பஞ்சாயத்துக்கள், அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பெறும் உதவித் தொகைகளைச் சரியானபடி செலவு செய்யாமல் இருக்கின்றன என்று கேள்விப் படுகின்றேன். எங்கள் ஜில்லாவில் Development Council கொடுத்த அறிக்கைகளிலிருந்து இந்த உண்மை

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

4th July 1962] தெரியவருகிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற உதவித் தொகைகளைப் பஞ்சாயத்துக்கள் சரிவரச் செலவு செய்து, நன்மை ஏற்படும்படி செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களில் கட்சி மனப் பான்மை காரணமாகவும், இன்னும் பல காரணங்களாலும், அங்கத்தினர்கள் இடையே ஒற்றுமை இல்லாமல் இருப்பதோடு, அடிக்கடி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லா தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, பூசல்களும், பிளவுகளும் ஏற்படுவதால், அவர்கள் ஒரு காரியமும் செய்யாத நிலைமை இருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும்விட, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல்களில் நடந்த விஷயங்களைப் பார்த்தால், எனக்கே வருத்தமாக இருக்கிறது. யூனியன் தலைவர் தேர்தல்களில் என்னென்ன விரும்பத்தக்க காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்றால் அதை நான் மிகவும் மன வருத்தத்தோடுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பல இடங்களில் தலைவர் தேர்தலில், “ஆள் தூக்கும் படலம்” அளவுக்குப் போய், அங்கத்தினர்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டு, தேர்தல் தேதி அன்று கொண்டு வந்து ஓட்டுப் போடச் செய்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால், அதனால் நன்மை ஏற்படுமா என்று சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை நாம் மாற்றினால் ஒழிய, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும் என்று நாம் நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து வேலைகளை, தலைவரோ, அங்கத்தினரோ, **Tender** விடாமல் செய்து விடலாம் என்று விதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வேலைகள் நல்ல விதமாக நடப்பதாக, நான் அறிந்த வரையில், சொல்ல முடியாது. ஆகையால் அந்த விதியை அவசியம் மாற்றி, டெண்டருக்கு விட்டு, காரியங்களைச் செய்யும்படி செய்தால் தான், அந்தக் காரியங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த யூனியன்கள் ஏற்பட்ட பின்னால் பஞ்சாயத்துக்கள் பெற்றிருந்த பல அதிகாரங்களை எடுத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனால் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் யூனியன் தயவை எதிர் பார்த்து, காரியம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. யூனியன்களில் உள்ள கட்சி பூசல் காரணமாக பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாமல் போவதாக அறிகிறேன். ஆகவே யூனியன் ஏற்படுவதற்கு முன்னால், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருந்து வந்த அதிகாரங்களை, அவைகளிடமிருந்து எடுத்து, யூனியன்களிடம் சேர்க்கப்பட்ட அதிகாரங்களை, திரும்பவும் பஞ்சாயத்துக்களிடமே கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இயக்கம். கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு நல்ல வழிதான். அதை மக்கள் பின்பற்றி நடந்தால் நாட்டுக்கும் நமக்கும் நல்லது. மக்கள் கூட்டுறவுடன் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அது அதிகாரத்தின் மூலமாகச் செய்யும் கூட்டுறவாக

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [4th July 1962]

இருந்தால், அது நன்மை பயக்காது என்று நினைக்கிறேன். அத்துடன் இன்னொரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், கூட்டுறவு இயக்கமானது இதுவரையில் யாரிடமிருந்து வருகிறது என்றால், ஒரு சிலர் அதைத் தங்களுடைய பரம்பரைச் சொத்தாக வருஷக்கணக்காக, ஏன், தகப்பன் பிள்ளை என்ற முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருவதைக் காணமுடியும். அந்த ஸ்தாபனத்தில் பலரும் பங்கு எடுத்து எல்லோரும் அனுபவிக்கும் முறையில் அந்த ஸ்தாபனம் நடந்து வருவதில்லை. அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பல உதவிகளும் அந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் மக்களுக்குப் பொதுவாக போகாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. சமீபத்தில் கூட்டுறவுச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கும்போது ஒரு வித விதியிருந்தால் நல்லது என்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது இரண்டு பிரிவுக்கு மேல் ஒருவரும் தொடர்ந்து அதில் நிர்வாகம் வகிக்கக் கூடாது என்ற விதி அது. அதைச் சட்டம் செய்யும்போது எடுத்து விட்டு பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த விதியைத் திரும்பவும் போட்டு எல்லோரும் பணி செய்வ வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுப் பண்ணைகள். அந்தப் பேச்சு இப்போது பலமாக அடிபட்டுக்கொண்டு வருகிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து நடத்த வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் ஆவலாக இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டுக்கு அண்டை நாடுகளான ரஷ்யாவிலும், சைனாவிலும் கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலமாக, அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டதன் மூலமாக, விவசாயம் நடத்தி அதனால் கண்ட பலன் என்ன என்பதையும் பேப்பர்கள் மூலமாகவும் அங்கு சென்று வந்தவர்கள் மூலமாகவும் அறிந்து வருகிறோம். அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமை இங்கும் ஏற்படாமல்—பஞ்சம் முதலியவை ஏற்படாமல்—தடுப்பதற்கு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை நிதானித்து யோசித்து ஆற அமர நல்ல முறையில் அணுக வேண்டும் அல்லது கைவிட்டாலும் சௌகரியமாக இருக்குமென்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றுப் பேசிய மதிப்பிற்குரிய ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் அதிக விளைச்சலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். யாரோ ஒருவருக்குப் பரிசு கொடுத்தார்களாம். அதை நம்பமுடியவில்லை என்றார்கள். எனக்கும் அதை நம்ப முடியவில்லைதான். அத்தனை ராத்தல் ஒரு ஏக்கரில் விளைந்தால் அதை மனமாறப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒரு ஏக்கரில் ஒரு போகத்திற்கு எவ்வளவு விளையும் என்பது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். பாக்கி விவசாயிகளுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நான் அறிந்த வரையில் எனக்கு ஒரு பழமொழி நினைவுக்கு வருகிறது. அதாவது, கொடுக்கும் தெய்வம் கூரையைப் பிய்த்துக்கொண்டு தான் கொடுக்கும் என்பது அந்தப் பழமொழி. இதைப் பார்க்கும் போது உண்மையில் கூரையைப் பொத்துக்கொண்டுதான் அதிக நெல் விளைந்ததோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதைத்தான் பலரும் சொல்கிறார்கள். இதைத் தீர விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] 4th July 1962]

இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு நிறைய உதவி தளைப் பெற்று புதிய தொழிற்சாலைகளை அண்டை ராஜ்யங்களான பெங்களூர், மைசூர் முதலிய மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிறைய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் தனியார் துறைக்குச் செய்து வந்த உதவிகளைப் போல நிறைய கொடுத்துத் தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் அதிகமாக விருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பற்றிப் பேச அத்துறையில் அனுபவந் மிக்க தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள். இதில் சிறிய வகுப்பு முதல் காலேஜ் வரையிலும் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பது பெரும் பாடாக இருக்கிறது. அதிலும் பெண்களை எங்கள் ஊரில் ஹைஸ்கூலில் சேர்ப்பது ரொம்பவும் சிரமமாக இருந்துவருகிறது. அதனால் நாங்கள் அனுபவிக்கும் சிரமம் சொல்லி முடியாது. இதனால் பள்ளிக்கூட மாணேஜ்மெண்டாருக்கும் அதிக சிரமம். நூறு பேர்களுக்குப் பள்ளியில் இடமிருந்தால், அதில் ஐந்து பேர்களை எப்படிச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்? இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இது வரையில் 200 ஹைஸ்கூல்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதில் பெண்களுக்கும் அதிகக் கல்விச்சாலைகள் ஏற்படுத்தி இந்த நிலைமையை நல்ல முறையில் மாற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால் தான், கல்வித் துறையில் பூரணமான உதவி செய்ததாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஹைஸ்கூலிலும் காலேஜிலும் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைத்துவிட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் தவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது ஒருபுறமிருக்க, இதைப் போக்க வேண்டுமென்றால், தொழிற் கல்வி அதிகமாகவேண்டும். கலாசாலையில் படித்தவர்கள் எல்லாம் வேறு எந்த வேலை செய்வதற்கும் விரும்புவதில்லை. எல்லோரும் உத்தியோகத்திற்கே போகிறார்கள். அது மாறி தொழிற் கல்வி கற்கச் செய்தால் நாட்டுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெடுஞ்சாலை நன்றாகப் பராமரிக்கப்படவேண்டும். பல சாலைகளை நன்றாக கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இன்னும் நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் ஒரு பெரும் குறை என்னவென்றால் பல ஊர்களில் என்க்ரோச்மெண்ட் அதிகமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. ஒரே ராத்திரியில் நூறு வீடுகள் இருநூறு வீடுகள் குடிசைகள் ஏற்பட்டுவிடும். அந்த ரோட்டில் போக முடியாது. காரில் செல்வது இப்போது பாபம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆகையால் என்க்ரோச்மெண்ட் அதிகமாகாமல் அரசாங்கம் நல்ல ரோடு வசதிகளைச் செய்யவேண்டும். ஜில்லா கலைகட்டிடம் சொன்னால், எனக்கும் ஹைவேசுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறார். அவரிடம் சொன்னால், கலெக்டர்தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதில்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [4th July 1962]

கோ-ஆர்டினேஷன் இல்லை. இதற்கு இவர்களுக்குள் கோ-ஆர்டினேஷன் ஏற்படுத்தத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் ரோடுகளில் செல்ல சௌகரியமாக இருக்கும்.

“ அடுத்தது, மெடிகல் லைன். இன்றைக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு சாங்ஷன்ட் ஸ்ட்ரென்த் (Sanctioned strength) தூறு, இருதூறு என்றால் அங்கு இருக்கக்கூடிய நோயாளிகள் இரண்டு பங்கோ அல்லது மூன்று பங்கோ அதிகமாகக்கூடியிருக்கிறார்கள். திருச்சி தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் 800, 900 பேர் இருப்பதாக சமீபத்தில் டாக்டர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் சொன்னார்கள் மருந்துகள் ஆஸ்பத்திரிகளில் கொடுப்பதில்லை என்று. அதற்கு விவரமாக டாக்டர் சொன்னார் “ 300 பேருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மருந்துகளை வைத்துக் கொண்டு 900 பேருக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகையால் எங்க ளால் முடிந்த வரையில்தான் நாங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறோம், 300 பேர் சாங்ஷன்ட் ஸ்ட்ரென்த் (Sanctioned strength) என்றால் அதற்குத் தகுந்த மருந்துதான் வருகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு 900 பேருக்கு வைத்தியம் செய்துகொண்டு வருகிறோம் ” என்றார். அவர்களுக்கு மருந்து சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. இட வசதி எப்படி யிருந்தாலும்கூட, ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திய சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளும் அளவிற்கு மருந்துகளைக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் வியாதியஸ்தர் களுக்கு மருந்து ஒழுங்காகப் போய்ச் சேருகிறதா என்றும் கண் காணிக்கவேண்டும்.

கடைசியில், விற்பனை வரி. இதைப்பற்றிச் சொல்லப்போனால், பல மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். அமைச்சர் அவர் களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்த வரி வருமானம் காமதேனு போல வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. இதை மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. இருந்தாலும் எந்தமுறையில் வசூலிக்கவேண்டும், எந்தமுறையில் விதிக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சமீபத்தில் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களைக் கொண்டு கமிட்டி நியமித்து அரசாங்கம் ஒரு ரிபோர்ட் தயார் செய்தது. அப் போது அரசாங்கம் அந்த ரிபோர்ட்டில் சொல்லக்கூடிய அத்தனை காரியங்களையும் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ரிபோர்ட்டில் வியாபாரிகளுக்கு அனுசூலமாகச் சொன்ன அத்தனை காரியங்களையும் விட்டுவிட்டு புதிதாக, வரி அதிகமாகப் போடக்கூடிய காரியங்களை எடுத்துக்கொண்டு வியாபாரிகளுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவு கொடுக்கமுடியுமோ அதைச் செய்கிறார்கள். அதில் இருக்கும் அனுசூலமான காரியங்களை விட்டு விட்டு மற்றவைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய காரியங்களை அரசாங்கம் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை விட்டு விட்டு அவர் சொன்ன எல்லாக் காரியங்களையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்குக் கொடுத்த துன்பங்கள் போதும். நன்மைகளைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர், தொழில் அமைச்சர் இருவரும் சேர்ந்து நல்ல விதமாக ஆராய்ந்து அந்த ரிப்போர்ட்டை நிறைவேற்றவேண்டும். அதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதிலுள்ள நல்லது கெட்டது இரண்டையும் வியாபாரி சமூகத்திற்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை நடத்தும் விதம் ரொம்பவும் வருந்தக் தக்கதாக இருக்கிறது. அவர்களை மிக்க கேவலமாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் நாட்டுக்கு 23 கோடி ரூபாய் கொடுக்கக்கூடிய வியாபாரிகளை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் பணிக்கவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் சொல்லலாம் வரி விகிதங்களில் ஏமாற்றம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று. அதற்கு அரசாங்கத்தைத்தான் சொல்லவேண்டும். மக்கள் ஏமாற்றாத வகையில் நியாயமான வரி போடவேண்டும். விற்பனை வரி எப்படியிருக்கிறது? தாங்கமுடியாத வரியாக இருக்கிறது. ஒரு ஷாப்பிக் கடைக்காரரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர் எந்தச் சரக்குக்கு எப்படி வரி போட வேண்டுமென்று கேட்டலாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பல வரிகளை வைத்திருப்பதால், பல பில்களை எழுதவேண்டியிருக்கிறது.

ஒருவர் அவசரமாக சாமர்த்னை வாங்கிச் சென்று விடுவார். அப் போது ஒரு விற்பனைவரி அதிகாரி வந்தால், பில் போட வில்லை என்ற குற்றத்துக்கு ஆளாகிறார் வியாபாரி. அரசாங்கம் எவ்வளவு ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு மக்களுடைய வரிப்பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்களோ, அந்த நிலையில்தான் வியாபார சமூகமும் நிறைய ஆட்களை வைத்துச் செய்தாலும் அதைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது. ஆகையினால், லோகநாதன் கமிட்டி சொல்லியபடி வியாபாரிகளுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்யும் முறையில் இலகுவாக வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு தானியத்துக்கு வரியை எடுத்துவிடலாம் என்று அது சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் உணவுதானியத்திற்கு வரி போட்டு வசூலித்து வருகிறார்கள். பல அரசாங்கங்களில் உணவுதானியங்களுக்கு மானியம் கொடுத்து அனுசூலம் செய்து வருகிறபோது, நம் அரசாங்கம் வரி போட்டு விலைவாசியை ஏற்றி வருகிறார்கள். இது பாவமான காரியம் அல்லவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தது, நிர்வாகம். நிர்வாகத்துக்கு நம் மாநிலம் பெயர் போனது. பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்று நிலை மாறியுள்ளது. இதை மாற்றாதவரை நமக்குப் பல வித இடைஞ்சல்களும் இன்னல்களும் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள சிப்பந்திகள் சம்பளம் போதாது. அன்றாட வாழ்க்கை நடத்துவது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்ற புகார் எங்கும் இருக்கிறது. இன்னும் அலுவலகங்கள் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டுமென்றால், எந்த அதிகாரியிடம் போய் எந்த வேலையை எப்படிச் கேட்பது, யாருக்கு யார் பொறுப்பு

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [4th July 1962]

என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் பல சிரமம் இருக்கிறது. யாருக்கு எந்த அதிகாரம் இருக்கிறது, எந்த அதிகாரியை எதற்குப் பார்ப்பது என்று தெரியாமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்ல வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் மக்களுடைய கஷ்டத்தை நினைத்துச் சொல்கிறேன். ஒரு அதிகாரியை—தாசில்தார் அல்லது டிபுடி கலெக்டரை—பார்க்க மக்கள் கிராமத்திலிருந்து வந்தால், அவர்களைப் பார்க்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. V.I.P. அல்லது மந்திரிகள் வருகிறார்கள் என்ற காரணத்துக்காக எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு வெளியே சென்று விடுகிறார்கள். வந்தவர் பணக்கஷ்டம் மட்டுமின்றி மனக்கஷ்டத்துடன் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கூடுமான வரை ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும்—மதுரையில் போல—Reception தாசில்தார் என்று போட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லாவற்றையும்விட பர்மிட் லைசென்ஸ் மக்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் அரசாங்கத்தின் தயவை எதிர்பார்த்துத் தான் நாம் காரியம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சிமெண்ட், உரம், வாங்கவேண்டுமென்றால், அரசாங்கத்திடம்தான் போக வேண்டும். இம்மாதிரிக் காரியம் செய்வதற்குப் பல நாள் காத்திருந்து பர்மிட் வாங்குவது மட்டுமின்றி அந்த சாமான் வாங்குவதற்கு மேலும் பல நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டி இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் பற்றாக்குறை. அரசாங்கம் செய்யும் காரியத்தால்தான் பல சாமான்கள் கிடைக்காமல் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. Block Development அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு சிமெண்ட் கொடுத்து விடுகிறார்கள். மக்களுக்குக் காலாகாலத்தில் சிமெண்ட் கிடைக்க வழி இல்லை. ஆனால் 100-க்கு 100 பர்மிட் இல்லாமல் பிளாக் மார்க்கெட்டில் easy ஆகக் கிடைக்கிறது. அதாவது Block Development அரசாங்க வேலைக்குச் சிமெண்ட்தானே Black market-க்கு வருகிறது? Cent per cent control உள்ள சிமெண்ட் கள்ள மார்க்கெட்டுக்கு வர வழி என்ன? இதை விசாரிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, அரசாங்கச் செலவினங்களில் குறை Audit report -ல் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. கண்காணிப்பில் குறை இருப்பதால்தான், இந்த விரயம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் எவ்வளவு கடுமையாக வரிவசூலித்தாலும், அதே மாதிரி செலவிலும் சேதாரம் ஏற்படாமல் கவனித்துக்கொண்டால் நல்லது.

அடுத்தது, பஸ் வரி. நீண்ட தூர பஸ்களுக்கு வரிபோட்டது ரொம்ப நியாயம் என்று சொல்வேன். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் டவுன் பஸ்களுக்கு இந்த வரி போடுவது நியாயமல்ல. சென்னை அரசாங்கம் நடத்தும் டவுன் பஸ்களுக்கு நல்ல லாபம் வருகிறது இல்லை என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும். ஆகையினால் குறைந்த தூர பஸ்களுக்குப் போடாமல் நீண்ட தூர பஸ்களுக்குப் போட்டால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4th July 1962] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

அடுத்தது, லாரிக்குக் கூடுதல் வரி விதித்தது நல்ல தல்ல. இன்னுள்ள wagon. நெருக்கடி நீங்கி இருப்பது இந்த லாரிகளின் சேவையால்தான். இப்போதே லாரிக்காரர்கள் 'எங்களுக்குக் கட்டவில்லை' என்று பலர் முறையிடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் மேற்கொண்டு வரிபோட்டு, அவர்களைத் தொந்தரவு செய்தால், அவர்கள் நசுங்க நேரிடும். ரயில்வே வாகன பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்யும் லாரிகளுக்கு அதிகவரி போடாமலிருந்தால் நல்லது.

அடுத்தது, நிலவரி. இப்போதுதான் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து சர் சார்ஜ் போட்டு அதிகமாக வசூலித்து வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் நிலவரியை உயர்த்துவது நல்ல தல்ல.

மின்சார வரி—முன்னரே கூடுதலாக இருக்கிறது என்று பல முறை சொல்லி வரும் நேரத்தில் அரசாங்கம் வரி வேண்டுமென்று புதிதாக சர் சார்ஜ் போட்டிருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இந்த விஷயத்தில் சபை ஆரம்பிக்கும்போது Adjournment Motion கொடுத்திருந்தேன். இதைப்பற்றி ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். ஏப்ரல் மாதத்தில் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வருடத்தில் மின்சாரக் கஷ்டம் ஏற்படாது, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுப்போம் என்று உறுதி சொன்னார்கள். அவர் நல்ல எண்ணத்துடன்தான் சொல்லியிருப்பார். ஆனால் மழை பெய்யாமல் சிரமம் வரும் என்று அவர் நினைத்திருக்க மாட்டார். நமக்கு அறிவுரை கொடுக்கத்தான் இது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது வரை நாம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மொத்த கரண்டில் Madras grid -ல் 5,70,000 K.W. அதில் 84,000 K.W. Thermal Station மூலம் உற்பத்தி செய்கிறோம். பாக்கிக்கு Hydro-electric Station-ஐ நம்பியிருக்கிறோம். இது தவறு என்பதை உணர்த்துவதற்காகத்தானே என்னவோ ஆண்டவன் இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இப்போது நிலக்கரி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே Stand-by ஆக ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் டீசல் ஸ்டேஷன் வைத்து தேவை யான போது ஓட்டும் வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் இல்லாவிட்டாலும் முக்கியமாக Industries அதிகமாக இருக்கும் ஜில்லாக்களில் Diesel Power Generators வைத்து தேவையான காலத்தில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தால் நல்லது.

இப்போது இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தாண்டி விட்டோம். மக்களுக்கு பின்னால் அதனால் நன்மை ஏற்படவேண்டுமென்று இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. இன்னும் நமக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் திட்டத்தில் எதோ குறை கோளாறு இருக்கிறது. Hydro-electric Scheme, Diesel Power, Thermal Station- இம் மூன்றும் சேர்ந்து இருந்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-20
p.m.

[திருமதி டி. எஸ். திருபாசுந்தரி அம்மாள்] [4th July 1962]

திரு ஏ. கஜபதி நாயகர்: உப தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்தப் பற்றாக்குறையை வரி விதித்துச் சரிக்கட்டவில்லை. இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் அதை ஓரளவு சரிக்கட்ட வரி விதித்திருக்கிறோம். என்ன காரணமாக இருக்குமென்று ஆராயவேண்டும். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றிவிட்டோம். இனி போடப்பட வேண்டிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு இடையில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு பெரிய இடுக்கன் வந்திருக்கிறது. அதாவது நமது மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மான்யங்கள் வருமோ வராதோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய மத்திய சர்க்காருக்கு, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பல அலுவல்களை, திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், சரிக் கட்டவும், வெளிநாட்டுச் செலாவணி டிடைக்குமா என்ற அச்சம், பெரிய இடுக்கன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே நாம் வரி போடாதிருந்தால் நம்முடைய மாநில அலுவல்களை எப்படி நிறைவேற்றுவது, நாம் இதுகாறும் மக்களுக்குக் கொடுத்த வேலைகளை நிறுத்த வேண்டி வருமோ என்ற அச்சத்தால், முன் எச்சரிக்கையாக வரி விதித்திருக்கிறோம். ஆயினும் நமக்கு அச்சம் வேண்டியதில்லை. வரவேண்டிய வருவாய்க்கு அதிகமாக வருவாய்கள் வரும். செலவு இனங்களிலும் அதிகமாகச் செலவாகாமல், சிலவற்றில் குறைவுபட்டு, சரிக்கட்டிப் போகும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன்.

(திரு. எல். எஸ். கரையாளர் தலைமைவகித்தார்.)

இந்த அறிக்கையில் ஒன்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது:

“In a country where till recently the vast majority of the people were steeped in illiteracy and in ignorance, such good life will be possible only with a phenomenal expansion of educational programmes”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எழுத்தறிவின்மையும், அறியாமையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால், மக்கள் நல்லாழ்வு பெற வேண்டுமானால், கல்வியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள்.

Illiteracy and ignorance- ஓடு இன்னுமொன்று இருக்கிறது. அது என்ன வென்றால் Superstition அதாவது மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. நான் நாட்டைக் குறைகூற வரவில்லை. நம் நாடு பழைய நாடு. நம் நாட்டில் பல தரப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். நல்ல நாகரீகமாக வாழ்கிற மக்கள் இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் நாம் எப்போதும் பழங் கதையைப் பேசிக்கொண்டு, பழைய விவகாரத்தைப் பேசிக் கொண்டு பழைய மூடப் பழக்க வழக்கங்களைக் கையாண்டு கொண்டு போனால், நம் நாடு முன்னேறமா என்ற அச்சத்தைக் கொண்டு பேசுகிறேன். இந்த அச்சத்திற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். குருஷ்சேவ் இருக்கிறார். அவர் கம்பூனிஸ்டு. அவர் தன்னை ரஷ்யன் என்று நினைக்கக்

[4th July 1962] [திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்]

கொண்டு பேசுகிறார். நம்முடைய கென்னடி இருக்கிறார், அவர் தன்னை அமெரிக்கன் என்று நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார். இரண்டு பேரும் இரண்டு நிலையில் இருந்து பேசினால், இரண்டு பேரும் எப்போது சேர்ந்து பேசுவது? இப்போது இங்கே சிலர் நாம் தமிழன் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். இது தவிர நாங்கள் ஹிந்துக்கள் என்று சொல்லுகிற ஹிந்துக்கள் இருக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள் என்ற பேதம், அவர்களுக்கென்று தனி கடவுள்கள் பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. அதே போல் மகம்மதிய சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனி பழக்க வழக்கம், கலாசாரம் இருக்கிறது. இப்படி ஒருவருக்கு ஒருவர் வேறுபட்டு, இந்த வேறுபாட்டு மனப்பான்மையோடு பேசுகிறோம். எல்லோரும் மனிதர்கள் என்ற அடிப்படையில், நாம் தமிழன் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை; நாம் இந்துக்கள் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை, நாம் மகம்மதியர்கள் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை, நாம் எல்லோரும் மக்கள், உலகம் எல்லோருக்கும் பொது, ஆகையால் நாம் மக்களுக்காகப் பேச வேண்டுமென்ற மனப் பான்மை வரவில்லை. அந்த மனப் பான்மை வந்தால்தான் நாடு முன்னேறும், உலகம் முன்னேறும். உலகம் முன்னேறாமல் நாடு முன்னேறாது; நாடு முன்னேறாமல் மக்கள் முன்னேற மாட்டார்கள். இதை நாம் உணர வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் பல கோடி மக்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கூடத் திற்குப் போனால் இடமில்லை; எந்தக் கல்லூரிக்குப் போனாலும் இடமில்லை, உபாத்தியாயர்களும் இல்லை; வேலையும் இல்லை. இப்படி எதை எதையெடுத்தாலும் ‘இல்லை, இல்லை’ என்ற வார்த்தையைத் தான் கேட்கிறோம். இதை நாம் எப்படிச் சரிக்கட்டுவது? இதை உணர்ந்து கல்லூரியில் படிக்கிறவர்கள் நன்றாக அறிவோடு, புத்தியோடு படிக்க வேண்டும். இப்போது School Final தேர்வில், மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் 100-க்கு 70 பேர் Fail ஆகிறார்கள். 100-க்கு 70 பேர் தேர்வு பெறாவிட்டால், அவர்களுக்கு என்ன கதி? அவர்களுக்குத் தொழில், வேலை வேண்டாமா? இதைக் கூறும் போது இன்னொன்று கவனத்திற்கு வருகிறது. இப்பொழுது தொழிலாளிகளுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் தினம் 3 ரூபாய் 4 ரூபாய் வரும்படி வருகிறது. 20 வருடத்திற்கு முன்னால் 4 அணா கூலி வாங்கிக் கொண்டிருந்தபோது ரூபாய்க்கு 4 படி அரிசி விற்பது. இப்போது தினம் 4 ரூபாய் கூலி கிடைக்கும் போது ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. ஒரு தச்சனுக்கு தினத்திற்கு 7, 8 ரூபாய் கூலி. சாதாரண கொல்லத்துக் காரனுக்கு 5, 6 ரூபாய் கூலி. மண் வாரிப் போடுகிற ஆளுக்கு 2½ ரூபாய் கூலி. கூலி அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். இப்படிப் பண லீக்கம் அதிகமாக அதிகமாக விலைவாசி ஏறுகிறது. அதோடு மட்டு மில்லாமல் ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. 20-வருடத் திற்கு முன்னால் இருந்த ஜனத்தொகை என்ன, இப்போது இருக்கிற 4-30 ஜனத்தொகை என்ன? அதைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த P.M. அறிக்கையில் ஜனத்தொகையைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. முக்கியமான பிரச்சனை ஜனத்தொகை. அதை எப்படிக் குறைத்து இருக்கிற மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிப்பது என்பதைச்

[திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்]

[4th July 1962]

சிந்திக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், ஒரு பக்கத்தில் ஜனத்தொகை பெருகிக்கொண்டு, மற்றொரு பக்கத்தில் நீங்கள் திட்டங்களைப் போட்டு, அதை நிறைவேற்ற வரியை அதிகரித்துக் கொண்டு, விலைவாசியும் ஏறிக்கொண்டே போனால், கடைசியில் எல்லோருக்கும் மவக்கஷ்டம் தான் ஏற்படும். அதுவும் குறிப்பாக விவசாயிகளின் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம். லாரியின் மேல் வரி போட்டால், அவர்களுக்காகப் பேச இங்கே ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாயி மேல் வரி போட்டால், அவனுக்காகப் பேச இங்கே யாராவது இருக்கிறார்களா? (ஒரு அங்கத்தினர்: நீங்கள் இருக்கிறீர்களே) ஆம். விவசாயிகளுக்காக நான் இருக்கிறேன். விவசாயிகளை நான் தினமும் பார்க்கிறேன். ஆகையால் பேசுகிறேன். விவசாயி வரியைக் கட்ட முடியாமல், இருக்கிற நிலையில், கிராம முன்சீப் அவனைப் போய் நெறுக்க, அவன் ஒரு ஜோடி மாட்டை அடகு வைத்து வரியைக் கட்டுகிறான். இப்படியாக வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். மழை பெய்தால் தான் நிலத்தில் பயிர் விளையும். நிலமும், நீரும் சேர்ந்தால் தான் பயிர். அப்படியிருக்கும் போது, நிலம் வேறு, நீர் வேறு என்று பிரித்து, தண்ணீர் தீர்வை என்ற பெயரில் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிப் போடுவதால் என்ன ஆகின்றது? கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னால் காய் கறி மீது வரிபோட்டோம். அதனால் ஒன்று விளைந்தது. இப்போது நிலத்தின் மீது வரி விதித்திருக்கிறோம். இன்னொன்று விளைப்போகிறது. இந்த வரியால் எதிர்பார்க்கப் படுகிற தொகை ஒரே கோடி ரூபாய்தான். இதை நாம் வேறு வழியில் சம்பாதிக்க முடியுமா? ஏழை விவசாயிகளுக்கு வரி போட்டுத் தானே ஒரு கோடி ரூபாய் வரவேண்டும்? ஏழை விவசாயிகள் மீது வரி போடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரிபோடுவது என்றால், மோட்டார் கார் மீது போடுங்கள். எப்படியோ ஒரு மோட்டார் வாங்கிவிடுகிறான். 5 வருடம் ஆகிறது அந்த தாவா சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரையில் சென்று பைசலாவதற்குள். அதற்குள் எத்தனையோ லட்ச ரூபாய் சம்பாதித்து விடுகிறான். ஆகையால் எந்தெந்த இடத்தில் வரிபோட வேண்டுமோ, அங்கே போட்டு, விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(டெபுடி சேர்மேன் தலைமைவகித்தார்.)

இப்போது பேசவேண்டியது எல்லோருக்கும் உயர்வுதான். நமது ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு எம்.எல்.சி., எம். எல். ஏ-க்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கிறார்களா என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஒன்றும் தப்பாக்கக் கேட்கவில்லை. எல்லோர் மனதிலும் இருக்கிற எண்ணத்தைத்தான் கேட்டேன். இப்போது 150 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். எவ்வளவு செலவு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அசெம்பிளியில் பேச வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எல்லா விவரங்களும் தெரியும். ஆகையால் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்றும் அதிகமாகக் கேட்கவில்லை. ஒரு நூறு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுங்கள். அதில் என்ன வரப்போகிறது?

4th July 1962] [திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்]

ஐம்பதாயிரம் ஒரு லட்சம் என்று கோடிகோடியாகச் செலவு செய்வதில் ஒரு துளிதானே இது.

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி: கேட்டதுதான் கேட்டார்கள், கொஞ்சம் அதிகமாகக் கேட்கக்கூடாதா?

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்: கேட்கலாம். நீங்கள் கேளுங்கள். நான் இந்தப் பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு ஜாஸ்தியாகக் கேட்பதற்கு அருகதையில்லை. ஆகையால் நான் நூறு தான் கேட்கிறேன்.

பஞ்சாயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். நண்பர் வி. கே. ஜான் போன்றவர்கள் பஞ்சாயத்து ஆட்சி பற்றி எவ்வளவோ சொல்லி யிருக்கிறார். எல்லா பவரையும் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுத்தோம். இப்போது ஒரு சமாசாரம் சொல்கிறேன். நான் இருப்பது மேட்டுக்குப்பம். அங்கு ஒரு பள்ளிகூடம் இருக்கிறது. நண்பர் மாணிக்கவேலர் அதற்கு ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து அந்தப் பள்ளியை வைத்தார். ஐந்தாவது வகுப்பு வரையிலும் நான்கு வருஷங்களாக நடந்தது. இப்போது அதில் ஆறாவது படிக்க இருபது பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஐந்து, பத்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆறாவது கிளாஸ் வைக்கவேண்டுமென்று அங்கு கேட்கிறார்கள். அது சிறிய கிராமமாக இருப்பதால், அதைக் கருங்குழியோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆறாவது வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்கு டெபுடி டைரக்டர் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன், சரி வையுங்கள் என்று உத்திரவு கொடுத்து விட்டார். அவர் உத்தரவு போட்டதை அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போட்டால், அதை கவர்ன்மென்ட் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதா? அது நியாயமா? அவன் போக்கு அவனுக்குத்தான் தெரியும். அந்தப் பஞ்சாயத்து பிரசிடென்ட் என்ன அறிவோடு எதன்மேல் இப்படிக் கேட்கிறான் என்றுதான் தெரியவில்லை. மக்கள் போய்க் கேட்டாலும் கூட ஆபீசர்கள் அதற்கு இப்போது கொடுப்பதில்லை. அப்படி Malafide Order போட்டால் அதை ரிவிஷனில் தள்ளி வைக்க கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும்படியாக இந்த பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்யும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மிகவும் அவசியம். எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே கட்சி மயம். வைஸ் பிரசிடென்ட் ஒரு கட்சி, பிரசிடென்ட் ஒரு கட்சி என்று எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அவன் சொன்னால் இவன் வேண்டாமென்பதும், இவன் சொன்னால் அவன் வேண்டாமென்பதுமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் நமது மனப்பான்மை இப்போது வந்துவிட்டது. நாம் எல்லோரும் ஒன்றுதான். இந்தமாதிரி கட்சி வைத்துக்கொண்டு இவற்றைத்தான் பிரித்துப் பேசுவருகிறார்களே ஒழிய மனிதனைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆகையால் அதைத் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நேஷனல் இண்டிக்ரேஷன்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இதில் விலைவாசிகள் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. சரி, ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதனால் யாருக்குக் குறையிருக்கிறது?

[திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்] [4th July 1962]

காலையில் எழுந்ததும் ம. சாப்பிடாமல், இருக்கிறா? ஒரு நாளைக்கு நான்கைந்து ம. சாப்பிடாமல், சினிமா பாக்காமல் இருக்கிறார்களா? பஸ்ஸில் போகாமல் இருக்கிறார்களா? யாருக்கு என்ன கஷ்டம்? வரி போடுவதில் அதிகக் கஷ்டம் வருவதில்லை. நம்முடைய மனப்பான்மையை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி எந்தக்கட்சி எப்படியிருந்தாலும் இங்கு என்ன என்ன திட்டம் போட்டாலும் சரி, மக்களிடத்தில் அதை எடுத்துப் பேச வேண்டும். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், மனிதனுக்குக் கெடுதி வரும் திட்டமாக இருந்தால், அது கூடாது. இங்கு என்ன என்ன திட்டம் போட்டாலும் சரி, மக்களிடத்தில் அதை எடுத்துப் பேசவேண்டும். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், மனிதனுக்குக் கெடுதி வரும் திட்டமாக இருந்தால், அது கூடாது என்று பேசலாம். அப்படிப் பேசுவதுதான் ஒற்றுமையைக் குறிக்கும். அதைவிட்டு விட்டு நான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்கள் தான் என்று பேசினால், என்ன நாம் செய்வது? இதில் நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். ஒன்றுபட்டால்தான் உண்டு வாழ்வு என்ற மனப்பான்மையை வைத்துக்கொண்டு எல்லோரும் நடக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒரு நல்ல செய்தி. மழை பெய்திருக்கிறது. இன்றைக்கும் நாளைக்கும் மழை பெய்துவிட்டால் மின்சார வெட்டு நீங்கிப் போகும். மின்சார வெட்டு நீங்கி எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல காலம் வருமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 144. Notification issued with G.O. Ms. No. 438, Home, dated 30th January 1962, regarding amendment to the Rules for the Management of Special Homes and Work Houses in the City of Madras, 1955.

* 145. Notification issued with G.O. No. 184, Rural Development and Local Administration, dated 22nd January 1962, regarding issue of Rules for the assessment and collection of levy on agricultural land under section 119 (3) of the Madras Panchayats Act, 1958.

* 146. Notification issued with G.O. Ms. No. 1024, Rural Development and Local Administration, dated 27th April 1962, relating to payment of travelling allowance by Panchayat Union Councils to their Chairman, vice-Chairman, Members and Members of their Committees.

4th July 1962]

* 147. Notification issued with G.O. Ms. No. 1170, Rural Development and Local Administration, dated 18th May 1962 regarding issue of rules relating to the manner of publication of notice under the Madras Local Authorities Finance Act, 1961.

* 148. Notification issued with G.O. No. 2952, Education and Public Health, dated 28th December 1961, Education and Public Health, dated 28th December 1961 regarding issue of the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Rules, 1960.

* 149. Notification with G.O. Ms. No. 1565, Home, dated 27th April 1962, directing that quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDF 2975 belonging to Sri Anjaneya Motor Transport (Private), Limited, Erode at the rate of Rs. 10 (Rupees ten only) per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used for touring purposes only.

* 150. Government's review on the working of the Travancore Minerals, Limited, Quilon, for the year ending 31st March 1961 together with the Company's Annual Report.

* 151. Statement XXX showing further replies received in regard to the assurances included in the statements appended to the fourth to ninth reports of the Committee on Government Assurances.

* Laid on the table of the House on 30th June 1961

[4th July 1962]

APPENDIX I.

[Vide Answers to Starred Question No. 82 on page 221.]

The Finance Commission's recommendations cover (a) the devolution of Central Taxes such as Income-tax, Excise and Estate Duties, (b) the grants-in-aid to be given to States to balance their revenue Budgets

2. The Third Finance Commission's recommendations in regard to devolution of taxes compare with our request to them as shown in the following table :—

Existing percentage and the system of distribution now in force.	Suggestions made by this Government.	Recommendations of the Finance Commission.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Income-tax—			
8.40 per cent (The existing divisible pool is 60 per cent of the net collection.)	This State had suggested that: (i) the percentage of the share should be increased from 60 per cent; (ii) the centre should continue to have an interest in the collection of income-tax; (iii) the basis of allocation of income-tax should continue to be 90 per cent of population and 10 per cent of collection.	8.13 per cent (i) The divisible pool has been enlarged from 60 per cent to 66½ per cent; (ii) The Commission have also agreed that centre should continue to have an interest in the collection of income-tax; (iii) The basis of allocation of income-tax should be 80 per cent of population and 20 per cent of collection.	This does not affect the State adversely. We are getting more than what we would have got if the previous yardstick had been continued.
2. Union Excise Duties—			
7.56 per cent ..	All excisable commodities should be brought into the divisible pool of Union Excise duties. The existing share of 25 per cent should be retained.	6.08 per cent. In deciding the percentage, the Commission have taken into consideration the relative financial resources of the State, disparity in the levels of development and the percentage of Scheduled Castes, scheduled Tribes, etc. Hence, there is reduction. But the Commission have recommended the inclusion of 35 commodities (all commodities, which yield more than Rs. 50 lakhs per annum). This makes our share larger in absolute terms.	The inclusion of all major excisable duties will secure us a revenue, which is bound to grow with the expansion of production in the Third Plan. Because of the change in the basis of allocation as well as the reduced percentage of our population, our share is only 6.08 per cent as against 7.56 per cent in force now. The Commission's basis of weightage for factors other than population is controversial, since such factors have already been reckoned with in drawing up the Plans of the State and the Central assistance thereat and should not therefore figure again in the Finance Commission's assessment.

APPENDIX

4th July 1962]

Existing percentage and the system of distribution now in force.	Suggestions made by this Government.	Recommendations of the Finance Commission.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
3. Additional Excise Duties—			
7.74 per cent	The existing basis of distribution should be continued.	9.00 per cent. The Finance Commission have taken into account the yield of sales-tax in the State as an additional factor. Consequently, as there is growth in sales-tax, the share of Madras has increased from 7.74 per cent to 9.00 per cent.	
4. Estate Duty—			
1.40 per cent (Based on the collection and population).	The existing basis of distribution to be continued.	7.8 per cent. Based on the collection and population.	

Grants-in-aid.

3. Besides the devolution of taxes, the Finance Commission has made recommendations in regard to making certain grants available to the States. The first category of grants recommended is a special purpose grant for the improvement of communications. This has been recommended for 10 States. This State is not one of them, presumably for the reason that Finance Commission considered our roads to be in a fair condition. It is possible to take the view that improvement of roads is necessarily a part of the plan and in fixing the size of the plan for roads, backwardness has already been taken into account and that a special grant of this kind is not justified. The Government of India have, however, accepted the recommendation of the Commission notwithstanding a minute of dissent in this regard.

4. The second category of grants-in-aid recommended by the Finance Commission and accepted by the Central Government relates to the amount needed to balance non-plan revenue expenditure. On this basis, we have been recommended an *ad hoc* grant of Rs. 3 crores per annum. We are one of the ten States which have received *ad hoc* grants as tabulated below :—

State.	Grants-in-aid accepted by Government of India.
(1)	(2)
	(RUPEES IN CRORES.)
Andhra Pradesh	9.00
Assam	5.25
Gujarat	4.25
Jammu and Kashmir	1.50
Kerala	5.50
Madhya Pradesh	1.25
Madras	3.00
Mysore	6.25
Orissa	11.50
Rajasthan	4.50

[4th July 1962]

The States of Maharashtra, Uttar Pradesh, Bihar, Punjab and West Bengal have not received any *ad hoc* grant under the award of this Finance Commission. Under the award of the Second Finance Commission, this State was also not in receipt of any *ad hoc* grant. To this extent, the Third Finance Commission's award may be considered to be as not unfavourable to the State.

5. The Third Finance Commission had made a further recommendation regarding grants to balance the plan revenue expenditure. Their approach was to find out the gap in the plan expenditure on revenue account, deduct the additional taxation which the State is expected to levy and provide lump-sum grants to meet three-fourths of the gap. On this basis, the Third Finance Commission recommended annual *ad hoc* grant to various States. The Government of India have not accepted this recommendation for the reason that the present procedures for releasing Central assistance by the Planning Commission would make available the necessary grants for plan schemes. The non-acceptance of this recommendation does not affect the State adversely, although if a lump-sum grant had been made available, the State Government would have found it easier to budget for its plan schemes with less uncertainty.

The net impact of the Third Finance Commission's Recommendations.

6. The Government of India have intimated the estimates of revenue for 1962-63 which will fall to our share as a result of the Third Finance Commission's recommendations. If the Second Finance Commission's recommendations had continued in force, our share would have been as shown in column (2) of the following table :—

	Our share in 1962-63 if the recommendations of the Second Finance Commission had continued to be in force.	Budget Estimate for 1962-63 as intimated by Government of India.
(1)	(2) *	(3)
(RUPEES IN LAKHS.)		
Income-tax	681	729
Share of Union Excises	320	444
Tax on Railway fares	90	81
Additional Excise duties	345	349
Estate duty	30	38
Grant in lieu of losses on account of changes in Company taxation.	226	..
Ad hoc Grant	..	300
	16,92	19,41

The net improvement to the State as a result of the Third Finance Commission's recommendations is roughly Rs. 2.5 crores for 1962-63. Over a period of 4 years, it is likely to be more than Rs. 10 crores.

* This proceeds on the basis of the latest trend of actuals.

4th July 1962]

APPENDIX II.

[VIDE Answer to Starred Question No. 83 on page 223.]

National Integration—Note on the steps taken, or proposed to be taken on the Statement issued by the National Integration Conference held in New Delhi in September-October 1961

Paragraphs 8 and 9 of Statement.

Provision of safeguards for linguistic minorities in the Primary and Secondary stages of education.—This has already been accepted by Government and instructions for their implementation issued already.

Paragraph 10 of Statement.

Production of text-books by Government.—The Government have accepted the principle that text-books should be produced by the Government and not be left to private enterprise. The decision is being implemented, with production of text-books for elementary schools.

The question of nationalisation and standardisation of text-books as a step towards promoting national and emotional integration, was considered by the Educational Ministers of the four Southern States of Madras, Mysore, Kerala and Andhra Pradesh. It was agreed that nationalisation of text-books for Primary school classes could be endorsed as the common policy of the Southern States. Regarding standardisation of text-books it was agreed to set up a Regional Research Bureau for the purpose of taking common action by the four States in the matter of preparation of syllabi, preparation of common blocks for illustrations, common printing, etc.

Paragraphs 12, 15 and 16 of Statement.

Medium for University Education.—The Government of Madras formulated their own policy in respect of the medium of instruction in Colleges of this State two years ago.

Until recently, English has been the sole medium of instruction for all courses of study, in all Colleges of Madras State. The policy of Madras Government envisages a progressive change to be effected in successive phases of which the first is devoted to preparation and transition. This phase commenced in the year 1959-60 and will be completed during the year 1965-66. During the first three years of the period of six years, the medium of instruction is to be changed from English to Tamil in one selected "Pilot College" in the State and the change is limited to only one of the first Degree courses of study; namely, the recently reorganised three year B.A. Degree course. During these three years, the practical problems involved in the change-over (e.g., Text-books, technical terms, instructional machinery and procedure) are to be solved and the technical know-how acquired for giving effect to the change in the next three years in all the

[4th July 1962]

other colleges of the State where the B.A. Degree course is provided wholly or partly at the cost of Government funds. The transition will be complete only at the end of the Third Five-Year Plan period, when the first batch of pupils will get their B.A. Degree after completing their entire education in Schools and Colleges with Tamil as the medium of instruction.

During the second phase (beginning in the year 1966-67) there will be two different media of instruction in the colleges of the State.

Tamil will be the medium of instruction for the reorganised B.A. Degree course in all the Colleges of the State (where that course is offered wholly or partly at the cost of Government funds).

English will continue to be the medium of instruction in all Colleges in respect of the B.Sc. or other first degree courses (e.g., Engineering, Medical, Agricultural, Veterinary Degree courses) and all Post-Graduate Degree courses. The entire field of Science and Technology will, thus, be left completely unchanged with English continuing as the medium of instruction in all Colleges even after 1965-66.

The Madras Government have set no date for the end of the second phase. They have specified two conditions which should be fulfilled before a date can be set for any further change in the medium of instruction. These two conditions are reproduced below :—

“(i) The change-over (from English to Tamil) should be demonstrated to have been successful in respect of the B.A. Degree courses; and

(ii) An agreed decision on the nature of the changes (if any) to be made in respect of any other University Degree course should be taken on a co-ordinated basis for all the Universities in India.”

It has been explained in the White Paper presented to the Legislature in 1960, that the foregoing “represents a pledge given by the Madras Government for the continuance of the *status quo* as far as the medium of instruction in all courses except the B.A. Degree courses is concerned. This pledge involves a long-term perspective of bilingual transition in the matter of higher education. Such bilingual transition was first advocated by the Government of Madras, on the basis of all party agreement, as the solution of the language policy of India in the memoranda submitted by them on this question. It was pointed out to the Government of India that it would be necessary to use both English and Hindi as two Official Languages of Indian Union for a prolonged period and it was recommended that the Government of India and Parliament should accept this perspective of prolonged bilingualism and announce their readiness to make statutory provision therefor through the exercise of Legislative power vested in Parliament. Similarly, in the field of higher education, it will be necessary to continue English and Tamil as the media of instruction, the latter for the B.A. Degree courses

[4th July 1962]

alone and the former for the rest and to take steps for the gradual replacement of the former by the latter in courses other than the B.A. Degree courses as part of an agreed pattern of higher education throughout the country.”

The Minister for Finance has sent to the Prime Minister a detailed note wherein he has suggested that a correct All-India policy to be adopted by all States in India, may be formulated as below :—

“(i) The change-over from English to the Regional Language as the medium of instruction in Colleges should be limited; for the present, to the reorganized three-year course of studies leading to the B.A. Degree only.

(ii) In respect of all other courses of studies in Colleges, including in particular, all courses of studies leading to any scientific or technological degree or any Post-Graduate Degree, English should be retained as the medium of instruction in all the Colleges of all the Universities in India.

(iii) The use of English for the foregoing purposes should be continued for as long a period as may be necessary. As and when the time arrives when a decision can be taken on All-India basis, that the use of English as a medium of instruction has ceased to be necessary, the final phase of the change-over may be undertaken. At the end of that phase, English should be replaced in each University in India by the Regional Language of the local area in which such University is situated, as the medium of instruction in all the Colleges of such University.

(iv) Clear distinction should be made between the use of English as a medium of instruction and the study of English as a language. Provision for the latter should be improved both in Schools and Colleges and maintained permanently as part of the educational system of the country.”

Paragraph 13 of Statement.

Three language formula.—The three language formula adopted in this State is as follows :

The three language formula adopted in this State, is as follows :

Part I—Regional Language or Mother tongue.

Part II—Hindi or any other Indian Language not included in Part I.

Part III—English or any other non-Indian language.

The Government are in favour of the principle that languages must be learnt at an early age if they are to be learnt well. Under the reorganized syllabi, the study of English has been made compulsory from Standard V. The Government have expressed themselves in favour of commencing the language from an earlier class. The teaching of Hindi or an Indian Language other than the Regional Language starts from Standard VIII of the High Schools.

[4th July 1962]

Paragraph 14 of Statement.

Affiliation of Schools and Colleges using minority Languages to outside authorities.—The unanimous decision of the Ministerial Committee of the Southern Zonal Council was that there was no need to provide for affiliation of schools in any State using minority Languages, to bodies outside the State and that as regards Colleges, it was a matter for the Inter-University Board to consider. In view of the above, it has been considered that no action is called for on this recommendation.

Paragraph 17 of Statement.

Constitution of All-India Educational Service.—Views expressed have been noted.

Paragraph 18 of Statement.

Provision of special facilities regarding admission and scholarship to deserving students from all States to study in Universities and Colleges in other States.—As a step towards "emotional integration", a proposal to institute 50 scholarships for the benefit of students of non-Madras domicile for post-matriculation studies in this State, is under the active consideration of this Government. The intention is to award these scholarships of the value of Rs. 100 per mensem to students Graduate, Post-Graduate and Professional courses of studies.

This recommendation has also been commended to the Universities and Colleges in the State.

Paragraph 19 of Statement.

Reorientation and reorganisation of Education.—The views expressed are in consonance with the policy followed by this Government.

Paragraph 20 of Statement.

Community singing of National Anthem in all schools.—This is generally in vogue in the schools in this State. The Director of Public Instruction has been asked to enforce this.

Paragraphs 21 to 24 of Statement.

Codes of conduct for Political Parties, Press, Students and general public.—As far as this State is concerned, a meeting of all Political Parties was convened and a code of conduct for observance by political parties in the State during the General Election campaign, was adopted.

Paragraph 25 of Statement.

Economic development of backward regions in the State.—In this State, generally the eastern taluks of Ramanathapuram district, viz., Ramanathapuram, Paramakudi, Mudukulathur and

[4th July 1962]

portions of Aruppukottai, Sivaganga, Tiruppattur, Tiruvadanai and the adjoining portions of Tirunelveli district are considered to be the most backward areas. The backwardness of the eastern taluks is mainly attributable to the prevalence of the Zamindari System of Land tenure. This resulted in the neglect of the Zamindari areas even in respect of their essential needs such as communication, public health, medical amenities and educational facilities.

With a view to develop the above areas and to bring them on a par with the other areas, in December 1950, the Government appointed a Special Officer (Sri S. Aruldoss) to draw up a co-ordinated Plan for the economic development of the Zamindari areas in Ramanathapuram district. Accordingly, the Special Officer submitted specific proposals for improvement of these backward areas. The Heads of Departments were requested to take into account these proposals while submitting Part II Schemes to the Government in connection with the Budget of each year. These areas, also, came up for special notice during the Ramanathapuram riots in 1957, which focussed the attention on the economic and social condition of these areas. Further in the Third Plan, special consideration has been given for the development of these areas in the matter of Minor Irrigation, Roads, Rural Electrification, etc. A comprehensive scheme for development of coconut cultivation in the coastal areas of the district involving a cost of Rs. 53 lakhs is under implementation. Two Food Production Divisions in charge of two Executive Engineers with headquarters at Sivaganga and Devakottai are working to renovate the tanks and fix standards. Besides, there has been very fair classification of areas in this district for purpose of contribution from the beneficiaries for carrying out works under the village works grant and enhanced percentage in respect of matching grant for local cess surcharge levied in Panchayat Unions.

One Major Scheme for the rapid development of areas in Ramanathapuram district is the diversion of the surplus waters of the West flowing rivers of Kerala State for the development of Irrigation and Power. Pending an understanding with the Kerala Government and the result of investigation by the Central Water and Power Commission, a token provision of Rs. 100 lakhs has been made in the Third Plan.

Another major scheme which can accelerate the industrial growth of this backward area is the development of the Tuticorin Port in the Tirunelveli district and the connected Sethusamudram Project. Provision has already been included in the National Plan for the development of Tuticorin Port as a Major Harbour. The industrial growth around this new harbour will absorb the surplus labour of the backward areas of the Ramanathapuram and Tirunelveli districts.

The Sethusamudram Project will link the Palk Bay with the Gulf of Mannar through a cutting across the Pamban reef in Ramanathapuram district. The construction of the harbour and the canal across the reefs in the Ramanathapuram district will

[4th May 1962]

provide immediate employment to the people of this area. This is a Central project and the economics of the Project is now being scrutinised by the Government of India.

There are certain backward pockets in other districts also and steps are being taken to develop those areas also under the Third Plan.

APPENDIX III.

[Vide answer to Starred Question No. 85 on page 224.]

The loss incurred by the Government in the working of the Tractor Hiring Scheme for the period from 1955 to 1959 year-wise as follows :—

Years.	Loss.
(1)	(2)
	RS.
1955-56	10,35,608
1956-57	6,95,559
1957-58	6,43,932
1958-59	3,39,290
1959-60	3,63,829

2. The main reasons for the loss under the scheme are :—

- (i) Overaged condition of the tractors; and
- (ii) Low rates of hire charges prescribed for hiring out tractors to agriculturists.

3. In order to reduce the loss that is being incurred under the scheme, the Government have recently increased the hire charges for tractors and bulldozers, taking into consideration, the actual working expenses on the units and the hire charges fixed by the neighbouring States.

4. In respect of replenishing and reconditioning of the tractors, the Government have, on the recommendation of the Special Officer appointed to inspect the tractors and to report regarding their retention or condemnation, ordered the condemnation of 16 Crawler type tractors and 23 Wheel type tractors and the retention of the remaining tractors after reconditioning them. The Government of India have been addressed to release foreign exchange to the C.I.F. value of Rs. 8 lakhs to purchase spare parts for replacing the worn out parts in the units recommended for retention. In addition steps have been taken to purchase heavy tractors from the United States of America and United States of Soviet Russia. Eight tractors from the United States of America and seven tractors from the United States of Soviet Russia have since been received. Fourteen more tractors for which supply orders have already been placed are awaited.

5. By the above measures, the loss incurred under the scheme is expected to be substantially reduced.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 5th July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANI-SWAMY GOUNDER) in the Chair.

L—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Physically handicapped persons

* 89 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any special officer for the physically handicapped has been appointed in the State;

(b) if so, his functions; and

(c) the number of handicapped persons for whom appointments have been secured?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir, Only the Employment Office of the Training Centre for Adult Blind, Saidapet, has been taken over by Madras Government with effect from 1st April 1962 for conversion into a full fledged Employment Office for Physically Handicapped in charge of a District Employment Officer.

(b) The functions of the Employment Officer are primarily registration and placement in employment of the physically handicapped and follow up action.

(c) So far no one has been placed in employment.

SRI L. S. KARAYALAR : May I know, Sir, whether this Government have received any communication from the Government of India asking them to appoint an officer for the handicapped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have no such information with me.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, உடல்நல குறைபாடு காரணமாக, முடம் போன்ற குறைபாடு காரணமாக உள்ளவர்கள் அரசாங்கப் பணியில் ஈடுபடக்கூடாது என்று தடையிருப்பதாகச் சில அதிகாரிகள் கருதி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. உண்மையில் தடையில்லை என்று தெரிவிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் கவனிக்கப்படும்.

[5th July 1962]

Constituency-wise map

* 90 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any constituency-wise map of the State has been published; and

(b) if so, whether it is available for sale to the public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) In 1957 a map showing the Assembly and Parliamentary Constituencies in Madras State was printed and copies of the map are available for sale in the Central Survey Office, Madras. No map has been published after the issue of the Delimitation of Parliamentary and Assembly Constituencies Order, 1961.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Government consider the desirability of printing a new map at least before the next elections so that it may be of use for the intending candidates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may kindly put a separate question.

Wakfs

* 91 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Wakfs in the City of Madras have been registered;

(b) if so, the names of Wakfs so registered;

(c) the names of Wakfs not yet registered and reasons therefor; and

(d) whether the accounts of the Wakfs have been audited periodically and, if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) A statement * is placed on the table of the House.

(d) The auditors for auditing the accounts of the Wakfs appointed by the State Wakf Board are auditing the accounts of the Wakfs in the districts of Salem, Tiruchirappalli and Thanjavur. The Board is also going to appoint some more auditors in the near future.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, whether there is any proposal before the Government to bring in a comprehensive legislation to control these endowments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, this is a Central Government Act. This Act was passed in the year 1954. About two years ago the Central Government convened a conference in which certain amendments were discussed by the

* Printed as Appendix I on pages 313-318 infra.

[5th July 1962]

representatives of the State and the Central Governments. The Government of India are taking up amendments as recommended by that conference. So far as this State is concerned, there is no proposal to have any legislation in the matter.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, the Hon. Minister just now told us that more auditors would be appointed to check the accounts of these endowments. If it is a Central Government subject, how can the Minister of the Local Government appoint auditors?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Under the provisions of this Central legislation, the State Wakf Board has been constituted and it is functioning. The State Government have also certain functions to perform under the provisions of the Central legislation.

DEPUTY CHAIRMAN : Questions 92, 93 and 94 are postponed.

Package Deal

* 95 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any assessment has been made about the success of the Package Deal introduced in Thanjavur district; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A paper * is placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact, Sir, that the Union Government introduced this package deal for Thanjavur district not with a view to increasing the production of paddy but for the increased consumption of the fertilizer?

THE HON. SRI P. KAKKAN : By giving more fertilizer we increase the yield of paddy.

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact, Sir, that the Thanjavur strain of paddy is not able to take heavy doses of nitrogen as instanced by the application of ammonium sulphate as the stalks of the paddy get large and diminish the production or yield of paddy? That is the result of this intensive nitrification of the soil.

THE HON. SRI P. KAKKAN : If the hon. Member will put a separate question, I will give a definite answer.

DR. A. SREENIVASAN : I can now itself hand over the leaflet issued by the Agricultural Ministry for the consideration of the Hon. Minister. (The hon. Member then handed over the leaflet to the Hon. Minister).

* Printed as Appendix II on page 319 infra.

[5th July 1962]

Groundnuts

* 96 Q.—Dr. A. SREENIVASAN : Will the Hon the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations about the toxic products of groundnuts consequent on the fungus infections;

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon; and

(c) whether any research is carried on about the fungus infections in groundnuts, their storage and manufacture of groundnut meals?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) Research on the storage of groundnut seeds and cakes was undertaken in this State from 1943-47 and 1958-62.

No research is being done in this State on the manufacture of groundnut meal.

Dr. A. SREENIVASAN : Sir, has the attention of the Government been drawn by anybody to the poisonous effects of the consumption of these groundnuts and groundnut products?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want a separate question, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that folidol or other strong insecticides and pesticides that are used for the preservation of these groundnuts and groundnut products in the stores are injurious to human beings?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I think it may be so here and there in one or two cases but the Government are examining it in the research stations.

DEPUTY CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63—cont.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற மூன்று ஆண்டு காலமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டுகள் புதித வரிகள் இல்லாத பட்ஜெட்டுகளாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வந்தன. அந்த ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை கடன்கள் மூலம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதாக முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடன்கள் மேலே மேலே சேர்ந்துகொண்டே தாங்க முடியாமல் போய்க்கொண்டேயிருந்தன. அதைச்சரிக்கட்ட முடியாத நிலை உருவாகின்ற சிக்கலான சூழ்நிலையில் முன்பு நிதி மந்திரியாக இருந்த மதிப்புமிக்க அமைச்சர் அவர்கள் டில்லிக்குச் சென்று

5th July 1962] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

விட்டார்கள். அந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையை ஏற்றுக்கொண்ட நமது இன்றைய நிதி அமைச்சருடைய நிலையின் பேரில் நான் பரிதாபப்படுகிறேன். வரிகள்போட்டுத்தான் சமாளிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் இந்தப் பிரகடனத்தைச் செய்யும் போது, பல நல்ல திட்டங்களையும் அவர்கள் அந்தப் பட்ஜெட்டிலேயே பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பேசிய அங்கத்தினர்களுடைய விவாதத்தைப் பார்க்கும்போது, குறிக்கப் போனவன் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டதைப் போல அமைந்திருக்கிறது இந்தப் பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற விதமும் விவாதமும். நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 15 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அடிமைத் தளத்திலே வாழ்ந்த அன்று ரோடினே கிடக்கும் சாணியை எடுத்து இராட்டி அடித்து சுவர்களிலே காய வைத்து வாழ்ந்த ஏழைகள் இருந்தார்கள். அந்த நிலை ஏழைகளுக்கு இன்றும் மாறவில்லை. உடைந்த ஓட்டைக் குடிசைகளிலே அடிமைத் தளத்திலிருந்த ஏழைகள் வாழ்ந்தார்கள். இன்றைக்கும் அவர்கள் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். சாப்பிட வழியில்லாமல் கஞ்சி குடித்தார்கள் அந்தக் காலத்தில், அதுவும் அரை வயிறு. அந்த நிலையும் இன்றைக்கு மாறவில்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்து ஏழை மக்களுக்கு நேரடியாக எந்த உருப் படியான நலனும் கண்கூடாகக் காணக் கிடைக்கவில்லை. திட்டங்கள் போட்டு அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதற்குப் பணம் வேண்டும். பணம் வேண்டுமென்றால் எந்த முறையிலைக் கையாண்டால்தான் பணம் சேகரித்து விடலாம் என்பது அல்ல

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பணம் எல்லா வற்றிலும் சேகரிக்கக்கூடாது. சில நேர்மையான முறைகளில்தான் சேகரிக்க வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். வரியை அவர்கள் தாங்க முடியாத அளவு போட்டுக்கொண்டே போகக்கூடாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், மேலே போட்டுக்கொள்வதற்குக் கோட்டு இல்லை. சட்டை, வேஷ்டியில்லை. ஜட்டிமட்டும் போட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் கோவணம் கட்டிக்கொள்ளும் அளவிற்கு, மேலே மேலே வரி போடுவது கூடாது என்பதுதான். பட்ஜெட் என்பது நமக்குப் புதுமை அல்ல. இது உலகத்தின் எல்லா நாடுகளிலும் அமைந்த நடைமுறை. ஆனால் போடக் கூடிய வரிகள் பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதாக அமையக் கூடாது என்பது எனது தாழ்மையான சமர்ப்பணமாகும். போடக்கூடிய வரிகள் நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ ஏழைகளைப் பாதிக்கின்றன. முன்பு போட்டவைகளையே தாங்க முடியாமல் இருக்கும் அவர்களுக்கு மேலே மேலே வரிபோடுவது கூடாது. பணக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு போட்டாலும் தாங்கும். யானை மீது ஏற்ற வேண்டிய சுமையை பூனை மீது ஏற்றுவது பொருந்தாது என்றுதான் நான் சொல்வது. ஒரு கார்க்கை எவ்வளவு பிழிந்தாலும் அதிலிருந்து ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூடப் பெறமுடியாது. அந்த முறையில் தாங்கமுடியாத நிலையில் வாழும்

3-40
P.M.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [5th July 1962]

ஏழைகளுக்கு மேலே மேலே வரிபோடும் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது எலக்ட்ரிசிட்டியின் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரியை ஆராய்ந்தால் லோ டென்ஷன், ஹை டென்ஷன் என்று இரண்டு வகையிலும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான குடிசைகளில் மின்சார விளக்குகள் எரிவதைக் காண்கிறோம். லோ டென்ஷனில் வரி உயர்த்தப்படுவது இந்த ஏழை மக்களை நேரடியாகப் பாதிக்கும். ஹை டென்ஷனில் வரி உயர்த்திப் போடுவதன் மூலமாக தொழிற் சாலைகளிலே உற்பத்தி விலை கூடுதலாகும். உற்பத்தி விலை கூடுமபோது விலைவாசி உயரும். அதுவும் மறைமுகமாக ஏழை மக்களின் மீது ஏற்று வதாக அமைகிறது. இந்த வரி எந்த நோக்கத்தைக் கொண்டு பார்த்தாலும் ஏழை மக்களைப் பாதிக்கிறது. அரசாங்கம் இதை விட்டுவிட முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரியை விட்டுவிட்டால் பற்றாக்குறையை எப்படி சமாளிப்பது என்று சொல்லலாம். இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளிலே சில வரிகள் என் அபிப்பிராயத்தில் பெருவாரியாக ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடாத வரிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அது போன்ற வரிகளை அரசாங்கம் சிந்தித்து கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். கண்டபடி வரி போட்டால் அதைப் பாராட்ட முடியவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் நகர மனைகளுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இது பெருவாரியாக பணக்காரர்களைத்தான் பாதிக்கும். அது போலவே ஸ்டாம்பு வரி பெருவாரியாக பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடியது. மற்றும் குதிரைப் பந்தய வரியும் அப்படித்தான். குதிரைப் பந்தயப் பழக்கம் என்பது எடுபட வேண்டிய ஒரு தீய பழக்கம். ஆனாலும் இன்றைய நிலையில் அது அகற்றப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை. அதற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரி பெருவாரியாக போடவேண்டிய வரி. இது மேற்கொண்டும் இன்னும் இரண்டு பங்கு உயர்த்தப்பட்டாலும் தாங்கும், பொருந்தும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் சில வரிகள் நேரடியாகப் பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரிகள் என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். மெத்தை வீடுகள் கட்டுபவர்களுக்கு வரி போடலாம். கூரை வீடு, ஓட்டு வில்லை வீடுகளுக்கு வரி இல்லாமல் மெத்தை வீடுகளுக்கு போட்டால் அது வசதியுள்ளவர்களைத்தான் பாதிக்கும். இது போல வரி போடுவதைப்பற்றி அரசாங்கம் சிந்தனை செலுத்திப் போடவேண்டும். மற்றும் ரேடியோ வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தனியாக வரி போடலாம். அது நேரடியாக ஏழைகளைப் பாதிக்கமுடியாத வரிகள். மற்றும் பிளாஸ்டிக் கார்களின் பேரில் பணக்காரர்களுக்கு வரி போடலாம். கார்கள் வைத்திருப்பவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள்தான். டாக்சியின் பேரிலும் வரி போடலாம். டாக்சியில் செல்லக்கூடிய வர்களுக்குப் போடலாம். இது ஏழை மக்களைப் பாதிக்காத வரி. ஆகையால் இந்த மாதிரி பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரிகளைப் போட்டு அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

[5th July 1962] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

இப்போது பஸ்களின்மீது வரி ஏற்றப்பட்டிருப்பதால், இதைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த வரியை பாராட்டிப் பேசுவதா அல்லது குறை சொல்வதா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. பிளர்க் மார்க்கெட்டில் அபீன் வியாபாரம் செய்பவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடைகிறார்கள். அன்னக்காவடிகளாக வியாபாரத்தைத் துவக்குகிற காலத்தில் இருந்து, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் கோடீஸ் வரர்களாக மாறியிருப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன். அதைப் போல பஸ் தொழில் நடத்துபவர்கள் நிறைய லாபம் அடைகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறு நிதானத்தில் துவங்குகிறவர்கள் ஒரு சில ஆண்டுகளில் இலட்சாதிபதிகள் ஆகிறார்கள். அந்த மாதிரி நிறைய லாபம் கிடைக்கிற பஸ் தொழில் மீது அதிக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியை முதலாளிகள் செலுத்தும் படி செய்தால், பாராட்டக்கூடியது. அப்படியில்லாமல் பட்டிகள் செலுத்தக்கூடிய கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு வரி செலுத்தப்பட்டால், அது கண்டனத்திற்குரியது. ஒரு மைலுக்கு இவ்வளவு தான் கட்டணம் விதிக்கலாம் என்று விதிப்பது அரசாங்க அதிகாரத்திலுள்ளது. ஆகவே, பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்படமாட்டாது என்பதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தது, லாரிகளின்மீது வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. லாரிகளில் இப்போது வாடகை வாங்கும் விதம் ஒரு நிதானத்திலில்லை. வாடகை அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு இல்லை. சமய சந்தர்ப்பத்திற்கு தகுந்தாற்போல, நினைத்தபடி உயர்த்திக் கொள்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள்மீது வரி போட்டால், அவர்கள் வாடகையை உயர்த்தித்தான் சரிகட்டுவார்கள். ஆகையால் இந்த வரி நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதாக அமைகிறது. ஆகவே, இந்த வரி எடுபட அரசாங்கம் சிந்தனை செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தது, நிலவரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் நேரடியாக ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியது. இதையும் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் சிந்தனை செலுத்தவேண்டும்.

மற்றொரு அம்சம் நான் குறிப்பிட விரும்புவது பாடபுத்தகங்களைப் பற்றியது. பாடப் புத்தகங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற புத்தகங்கள் தான் பாடபுத்தகங்களாக பள்ளிக்கூடங்களில் வைக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்படும் புத்தகங்களுக்கு இந்தக் கமிட்டி கண்காணிப்பில்லை என்பதாகத் தெரிகிறது. தனிப்பட்ட ஆட்கள் எழுதக்கூடிய புத்தகங்களுக்கு இந்தமாதிரி தணிக்கை இருக்கிறது. அந்தப் புத்தகங்களில் நம் முடைய இஸ்லாம் மதத்தைப்பற்றிச் சில பாடங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன அதைப் பார்க்கிறபோது சில பாடங்களில் நமது அடிப்படைக் கொள்கைகள் தலைகீழாக மாற்றி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் நான் ஒரு சில புத்தகங்களைப்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [5th July 1962]

பார்த்தேன். நாகூரில் உள்ள தர்காவிற்கு அங்கே உள்ள முஸ்லீம்கள் சென்று தொழுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தர்கா என்பதை மகான்கள் அடங்கி இருக்கும் இடத்திற்குச் சொல்வது. பள்ளி வாசல் என்பது முஸ்லீம்கள் தொழும் இடத்திற்குச் சொல்வது. இதற்கும் அதற்கும் வித்தியாசம் இல்லாத நிலையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரியான குறைபாடுகள் இந்த ஆண்டு மட்டும் அல்ல. சென்ற பல ஆண்டுகளிலும் இருந்து வந்திருக்கின்றன. நாங்கள் பல தடவை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதற்கு இதுகாறும் ஒரு நியாயமும் கிடைக்கவில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனித்து குறைபாட்டை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியில் இஸ்லாமிய மத அடிப்படையை உணர்ந்த முஸ்லீம் ஒருவரை அங்கத்தினராகப் போடுவதன்மூலம் தான் இம்மாதிரியான குறைபாடுகளை நீக்கமுடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3-20
Pam.

இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆயிற்று. ஆனால் இந்த நாட்டில் வாழும் முஸ்லீம்கள் ஒரு நிம்மதியான வாழ்வு இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். நாட்டில் உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற ஜாதிப்பாடுபாடுகள் இருந்து வருகின்றன. இன்று நேற்று அல்ல. பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வருகின்றன. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு இத்தகைய வித்தியாசங்கள் மக்களிடையே இருக்கக் கூடாது. எல்லா மக்களையும் சம அந்தஸ்தில் வாழவைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நிர்ணயித்துக்கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உயர்த்தப்பட்டவர்தான் அந்த நிலைமை மாற முடியும் என்று உணர்ந்து அதற்காக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பல சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களை உயர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த முயற்சி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது, வா வேற்கத்தக்கது. இந்த முயற்சியின் காரணமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலை உயர்ந்திருப்பது கண்டு மனமார மகிழ்கிறேன். ஆனால் இதில் ஒரு துக்ககரமான அம்சம் கலந்திருக்கிறது. அது என்ன வென்றால் அவர்கள் காலி செய்து விட்டு மேலே சென்ற காலிஸ்தானங்களில் முஸ்லீம்கள் நிரப்பப்படுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மேம்பாடு அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே கமயம் முஸ்லீம்கள் தாழ்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இது மறுக்கமுடியாத உண்மை. இந்த நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்த நாங்கள் மட்டும் சொல்லுகிறோம் என்பதல்ல, நேஷனலிஸ்ட் முஸ்லீம்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அரசாங்க ஆதரவைப் பெற்றவர்கள், சமீபத்தில் கூட்டிய மகாநாட்டில், 'முஸ்லீம்கள் தாழ்ந்த நிலையில் வாழ்கின்றார்கள், அவர்களுடைய அந்தஸ்து உயர்த்தப்படவேண்டும்', என்று தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டியவர்களே அரசாங்கத்திற்குக் கசப்பான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறார்களென்றால் அதில் எந்த அளவுக்கு உண்மை அடங்கியிருக்கும் என்பதைச் சாதாரணமாக எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள முடியும். முஸ்லீம்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [5th July 1962]

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தஸ்து உயர்த்தப்படவேண்மானால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா முஸ்லீம்களையும் பிற்பட்டவர்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு முஸ்லீம்களின் நிலையை உயர்த்த சர்க்கார் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்ஜெட்டில், டெக்னிகல் படிப்புக்காக முன்பு கெஜெட்டுப் பதிவில்லா உத்தியோகஸ்தர்களின் பிள்ளைகளுக்கு கடன் கொடுக்கப் போவதாக இருந்த பழக்கத்தை எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களுடைய ஈட்டின்பேரிலேயே கடன் கொடுக்கும் ஒரு திட்டத்தை அமைத்திருப்பதாக அமைச்சர் படித்தார். இது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை டெக்னிகல் படிப்பு அளவில் வைக்காமல் காலேஜுகளில் படிக்கும் எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ஈட்டின்பேரிலேயே கடன் கொடுத்து உதவினால் மிகுந்த பலன் அளிக்கக்கூடியதாயிருக்கும் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

நூற்றைம்பது ரூபாய்க்குக் கீழ்ப்பட்ட அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கொடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இதற்குக் காரணம் மாகாணச் சிப்பந்திகளுடைய சம்பளத்தை ஐந்து ரூபாய் உயர்த்திக்கொடுத்து மத்திய சிப்பந்திகள் நிலைக்கு சமமாக கொண்டுவர கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்னூறு ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்குகிற சிப்பந்திகளுக்கெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் பத்து ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு உயர்வு நமது மாகாண சர்க்கார் அளிக்கவில்லை. இந்த மாகாண சிப்பந்திகள் கோடிஸ்வர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகள் கொடுத்து அந்த நிலையில் உள்ள மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு உள்ள சம அந்தஸ்து இடைக்கும்படி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Deputy Chairman, I rise to congratulate the Hon. the Finance Minister on the presentation of his first budget. Not because this is his first budget. We know that the Finance Minister has handled several departments efficiently with clarity of vision and soundness of judgment and with a temperament which is always equanimous. Nothing is new to him; except probably in the framing of the budget he has taken a greater part than others. I congratulate him because the budget has reached Rs. 100 crores for the first time. The Finance Minister's predecessor, who is now the Minister for Steel at the Centre, was fondly hoping and, in fact, expressed it in one of his speeches that the budget should reach the Rs. 100 crore mark. This was his ambition. This ambition has been realised by his successor, though it might be by additional taxation measures. (The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam: Even without them). It is all the more a matter for congratulation. The

3-30
p.m.

[Sri L. S. Karayalar]

[5th July 1962]

Finance Minister has to be congratulated doubly for this. Sir, I am glad to associate myself, as I said before, in this budget debate.

Sir, the first point I would like to make is about the Finance Commission's allotment to the State. The Finance Commission in their re-allocation, as was answered by the Hon. the Finance Minister yesterday in reply to a question, has reduced in two out of three cases the percentage of allotment. I will stand corrected if I am wrong. The present allotment goes according to population. It is 80 per cent according to population and 20 per cent according to collections. I would like to impress upon the Hon. Minister through you, Mr. Deputy Chairman, that if this method of allotment is to be accepted, and, of course, it has got to be accepted without demur, our State stands to lose. As I said yesterday our State has been doing well in family planning. I said yesterday that population in Madras City had not increased as much as it should or as much as other bigger cities had done, for example like Calcutta or Delhi or Bombay. Delhi is going apace as far as the population is concerned. As far as Bengal is concerned, the population is increasing by leaps and bounds; not because of the refugees. But anyway it is increasing. I would not go into the question as to how it is increasing. But the population increase in Madras City is not so much. (Sri K. Ambazhagan: Area also has increased). That does not count. Not only Madras City, but the entire State has been doing very well in family planning. The increase is not very much. I am glad that the Industries Minister nods his head and approves of what I say. If it is to be on the 80 per cent population basis only, we will get much less, and as we go on, we will get less and less. Therefore, this Government should insist on the Central Government that this formula may be slightly changed. As a matter of fact, I would even suggest that for those who have been doing family planning work well, a certain percentage may be reserved so that they can do it still better.

Mr. Deputy Chairman, as far as the State's finance is concerned, it is always a matter for congratulation, because it has been expanded, it has been tended, and it has been cared for by an eminent Minister who was in charge of it for the last ten years. In his successor, we have got a still more eminent Minister for he had been in the Cabinet for well nigh sixteen years, if I am not wrong. His experience is so wide, and his conduct of affairs so nice that I am sure that he will conduct the finances of this State in a much better way than any of his predecessors.

It is a good thing that the Minister combines in himself not only the finance portfolio but also the education portfolio. But as far as education is concerned, the medium of instruction has been mentioned. It has become a controversial subject in this State. There are eminent Members representing teachers, and the Leader of the Opposition himself is an eminent educationist. There are Members who are well qualified to express their views

[5th July 1962]

[Sri L. S. Karayalar]

in the field of education. Nevertheless, I would also like to say a few things about the manner in which education is being handled. This is the time when students go out for admission in colleges. I would plead for more co-ordination between the University and the Government. Just at the moment students are appearing for interviews for admission into the Medical and Engineering colleges. All admissions in the Arts Colleges close today. Students get admission in the Arts colleges first. They pay their fees, and some have even to buy the books. They then get admission cards from the Medical college or the Engineering college. Several Arts colleges require the applicants to answer in the admission forms whether they have applied to the Engineering or the Medical college. I do not know why there should be a column like this in the application form for admission in the Arts colleges. If the student answers that he has applied for admission in the Engineering or the Medical college, he is straightway refused admission in the Arts college. Probably the students are cleverer. I think most of them would not say that they have applied to the Engineering or the Medical college. After all, it is not very wrong, because they do not know whether they will get admission at all in the Engineering or the Medical college. I ask, why not co-ordinate the admissions in the Arts, Engineering and Medical colleges? Why not the admissions in the Engineering and Medical colleges close a few days earlier than the Arts colleges? Then the students who have not secured admission in the Engineering or the Medical college can get into the Arts colleges without much difficulty and without paying fees. They need not apply for refund of the fees already paid. In the case of Government colleges, the fees are returned, but in most of the management colleges, the fees are not returned to the candidates. The Government may consider the point I have put forth.

As far as elementary education is concerned, we find in Madras City several schools under different agencies. There are the Corporation schools, the mission schools, and the other management schools. Any one passing by Mount Road at 5 o'clock in the evening near the Church Park Convent school will find a huge number of cars—beautiful limousines—flying to Tondiarpet in the North and Adyar in the South. Why not have regional schools? Why not instructions be issued to the managements of these schools that only people in the locality should be admitted? Then there is the difficulty of the medium of instruction. Some want English to be the medium of instruction, others want Tamil, and some others want the regional language. I want to say one thing definitely, that is, this State should go in for the regional language as the medium of instruction. Recently I found that in the fourth and fifth classes, English is to be made compulsory. The Hon. the Minister for Education will please enlighten me whether there is any country in the world in which any language except the regional language is made compulsory. I will stand corrected if I am wrong. Perhaps it is so in the Central African countries

[Sri L. S. Karayalar]

[5th July 1962]

where languages have not developed. Only in the regional language, the pupils get proper education. If the regional language is to be voted down in favour of some other language, then it will be a great handicap on the children. Recently I saw a statement by the Union Minister for Education that he proposed to start schools run by the Central Government in which both Hindi and English would be the media of instruction. What I would suggest as the medium of instruction is the regional language. We can have some other language probably Hindi or other language which is nearer to the regional language. The children should hear the noise of the language in which it is educated. Let any one go to any village far flung in our State. Does the child hear the English language at all? It hears Tamil. Probably it hears Telugu a little. Likewise a Kanarese child may hear some Malavalam. No child in any village hears English spoken at all. I would suggest, therefore, that the regional language should be the medium of instruction as far as the elementary schools are concerned. If only this Madras City could be taken up as a sort of experiment and then divided into as many zones as there are Corporation Divisions, and if we put in a rule that the children in a particular zone should get admission only in the schools in that locality, there will be no rush in cars and buses to the different schools in the different localities. Much of the traffic trouble between 8 and 10 in the morning and 4 and 6 in the evening also can be avoided.

Sir, in the mufassal also we find now a large number of elementary schools coming up. I am all for education, more and more elementary schools, secondary schools, colleges, and technical schools. Are we going in the right direction, is the question. I have great admiration for Mr. Sundaravadivelu, Director of Public Instruction. He is very enthusiastic. He wants more schools and still more schools. But I know that there are secondary schools wherein the strength is less than 100. I know also elementary schools wherein the strength is less than 30. In the case of cinemas and buses, we put a limit on their number in a particular locality. But we have no such restriction in the case of schools in any particular locality. We have no survey in the matter. We have got one techno-economic survey in the State. Some sort of survey like this for elementary education, secondary education, technical education, social education, etc., in a particular district, we should have, so that we can delimit the number of schools in any one locality. Now we have a school in one area. Within two miles of this school, there is another high school. I do not say that they are there according to the whims and fancies of the departmental head or the Minister. But they are there because of pressure. Some people want some school even if there is already a school nearby. Another person wants another school, and another school is opened. We must pinpoint those areas where we must have elementary education. We must impose some distance limit between one school and another. When we can impose a limit with reference to the

[5th July 1962]

[Sri L. S. Karayalar]

number of cinemas in a locality or the number of buses in a particular route, why not we have a limit on the number of schools within a particular area? We should have a limit on the number of elementary schools, secondary schools, technical schools, etc., in a locality. Thereby we can ensure that schools are economic, and we can also get the return for the money that we spend. In the case of schools which have a strength of less than 100, certainly we do not get sufficient return for the money we spend thereon. Like that the schools should be organised on a regional basis, after a survey of districts. They can start it in some district in the extreme south, say Kanyakumari or Tirunelveli. They can estimate the number of elementary schools that will be finally required for the district, the number of secondary schools and the number of other schools that will be required for that kind of regional administration.

Then, I would like to say a few words about the Medical Department. The Medical Department has often been referred to by the hon. the Leader of the Opposition. I think it is his close preserve. With bated breath, I fear to tread on his ground. But only one thing I would say. I would plead for a little more allotment for the Medical Department, because it has always been treated, as the Leader of the Opposition used to say, as the Cinderella of the Government departments. He used to make a distinction between the Health Minister and the Medical Department. He used to say that the Health Minister had got a much more powerful department than the Medical Department. We have got more hospitals. Beautiful hospitals are coming up everywhere, in Chingleput and Tirunelveli. There are lovely hospitals coming up. More doctors are also coming in. I would plead for a little more allotment to the Medical Department.

Then, I would like to address a word through you, Mr. Deputy Chairman, to the new Minister for Municipal Administration. Young and enthusiastic, he has been going about both in and out of Madras incognito. I like it very much. The other day he visited the Kotwal Bazaar and tried to find out the way in which business was being carried on there. But I do not know whether, if he had announced himself as Minister, he would have found his way into the Kotwal Bazaar, because the crowd is so much there. I should congratulate him on getting into it because the crowd there is so much that it is not possible to get in or get out especially in the morning hours. I do not know what hours he chose to visit the Kotwal Bazaar. It is right in the centre and it causes so much of traffic trouble in the City. It has been referred to before, I think, in this House that much of the traffic trouble in Broadway and Loane Square could be solved if Kotwal Bazaar is reduced in status, if I might use the word. If we have a few other bazaars like that, three, four, six or eight thrown all over the City, much of the traffic trouble there could be reduced. I hope the new Minister, enthusiastic, clever and hard-working as he is, will devote his attention to it because his portfolio is

[Sri L. S. Karayalar]

[5th July 1962]

such that it would not occupy all the 24 hours of his time. He can devote some time to matters like this. It will be very useful and he would have left a name when he leaves the Cabinet which will be ineffaceable.

One other topic I would like to refer to in this connection is about the Legislature Hall. It has been referred to again and again. We want a more commodious hall. We want some place to rest, some sort of lounge. We have got a little room there with a few chairs. I should congratulate the Chairman, the Deputy Chairman, the Secretary of the House Committee, and all those people responsible on having got that room. But it is in a place which is the last place to which legislators would go because practically there are no windows and the place is so stuffy. I would plead that we have a lounge, a very decent lounge. The Hon. the Minister for Industries has gone overseas and visited the United Nations. He has seen how beautiful and fine lounges are there for the Members of the Legislature. This hall is also very cramped. We see visitors here. We see that when some people want to come in, some others have got to be got out. Then only other people can come in. Somebody is very much interested in a speech or somebody wants to hear the speech continuously. Then some are let out and some others are let in. Therefore, one cannot sit and see for long. Why should not this Legislative House be air-conditioned? I have visited several of the departmental offices. Especially in summer the condition is so bad. Why should not this House be air-conditioned? I think the Minister need not be afraid at all of air-conditioning it. It is an absolute necessity in these days. The Government of India Officers, even 'chota' officers in Madras are having air-conditioned rooms. If the Government of India can do it, certainly the Government of Madras can do it. They should start with the Secretariat, first with the Minister's room. I am sure they can work more efficiently under air-conditioned system because, it gives a little more comfort. A little more of comfort means a lot more of work. That is how it should proceed.

Mr. Deputy Chairman, I would like to congratulate again the Finance Minister on his very able budget. Probably he might be under the impression that I am not talking about the taxes. I welcome all of them.

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி: மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்ற துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேச முடியவில்லையே என்று எனக்கு ஏற்பட்ட வருத்தத்தைவிட, இந்த அறிக்கையில் நாட்டின் அவல நிலையைப் போக்கவும், ஏற்கனவே வரிச் சுமை தாங்க முடியாமல் வதைந்து கொண்டிருக்கும் ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் மேலும் வரிச்சுமையை ஏற்றும் அம்சம் இருப்பது கண்டு, இந்த நாட்டு மக்களைப் போலவே எனக்கும் இந்த ஆட்சியின் மேல் அவதம் பிடுக்க உண்டாகிறது.

[5th July 1962] [திரு. கே. ஆர். ராமசாமி]

இந்த மாமன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் நிதியமைச்சரவர்களும், தொழிலமைச்சரவர்களும் நல்ல திறமை வாய்ந்தவர்கள். நெடுங் காலமாக ஆட்சியிலே இருந்து வருபவர்கள். அவர்களுக்குத் திறமையில்லை என்று அவர்கள் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொன்னாலும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். நல்ல திறமை இருக்கிறது. நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பயன்படுத்த முடியாமல், விடாமல், ஒரு சக்தி—ஒரு மனித சக்தி என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள்— அவர்களின் இரு கைகளையும் கட்டி இருக்கின்றது. அந்தக் கட்டுகள் என்று அவிழ்க்கப்படுமோ என்று நிச்சயமாகத் தமிழகம் சீரான நிலைக்கு வரும் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, நான் சொல்வதிலே அமைச்சர்களைச் சொல்வதாக யாருமே கனம் அங்கத்தினர்கள் எண்ணக்கூடாது என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

8-50
p.m.

மத்திய சர்க்காரின் வற்புறுத்தலின் பேரிலேயே புது வரிகளைப் போடுகிறார்கள். அதிகமாக வரி வசூலித்துக் கொடுக்கும் சர்க்கார் என்று டில்லி தட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர் களே. தவிர், மக்களை வாட்டி வதைக்காமல் வாழவைத்து மக்க ளுடைய மதிப்பைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இல்லை. உங்களை நம்பி வோட்டுப் போட்ட மக்களிடம் 'இத்தனை புது வரிகள் போடப்போகிறோம்,' என்று தேர்தலின்போது சொன்னீர்களா? இன்னும் 5 வருஷத்துக்கு மக்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்ற நினைப்பில் இப்படி வரி போடுகிறீர்கள். எது எதற்கோ இம் மன்றத்தில் சிலர் சவால் விட்டுப் பேசுகிறார்கள். இப்போது நான் சொல்கிறேன். 'உங்களுக்கு நம்பிக்கை—தேர்தலும்—இருக்குமானால், இப்போதுள்ள வரிகளை—குறிப்பாக அதிலும் நிலத்திற்கு போட்டிருக்கிறீர்களே, புதுவரி—இதை மக்கள் ஆதரிக்கிறார்களா என்று பொதுஜன வாக்கெடுத்துப் பாருங்கள்.' ஒரு புறத்திலே டில்லி மத்திய சர்க்கார் வரிமேல் வரி போட்டு வாட்டுகிறார்கள். மற்றொருபுறம் இங்கு நீங்கள்? கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுகிறீர்கள். இப்படி ஒரு இடுக்கித் தாக்குதலில் சிக்கி மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். 'பொதுவாக இன்று செலவு அதிகமாகப்போகிறது. இதற்கு வரி போடாமல் என்ன செய்கிறது?' என்று கேட்கிறார்கள் மந்திரிகள். வரி மூலமாக இதற்கு வழிதேடுவதென்றால், மக்கள் எத்தனை தூரம் வேதனை அடைவார்கள்? ஒரு புறத்தில் செலவு செட்டாக—சீராக, சிக்கனமாக இருக்க வழிகள் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். மற்றொரு புறத்தில் வருவாய் தரத்தக்க தொழில்களை சர்க்காரே ஏற்று லாபம்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார். கனம் அங்கத்தினர் எழுதிப்படிக்கிறார். படிக்கலாமா?

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி: இல்லை, இல்லை. இது நோட்ஸ் தான். சர்க்கார் இரண்டு காரியம் செய்யாமலிருக்கிறார்கள். லாபம் தரும் தொழில்களை எல்லாம் முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்தால் சர்க்காருக்கு லாபம் எப்படி வரும்? வருமான வரி

[திரு. கே. ஆர். ராமசாமி] [5th July 1962]

கிடைக்கிறது என்று அமைச்சர்கள் பாலபாடம் போதிக்கிறார்கள். வருமான வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறவர்களைப் பற்றியும், அந்தத் தொகை ரூ. 400 கோடி இருக்குமென்றும் பேராசிரியர் Kaldor சொன்னார். அதை, நாடு நன்றாக அறியுமே. ஏழைகளைக் கசக்கிப்பிழியும்போது கண்டிப்பு காட்டும் சர்க்காருக்குப் பணக்காரர்கள் விஷயத்தில் ஏன் அந்தக் கண்டிப்பு ஏற்படவில்லை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சவுக்கு மாத்திற்கு எவ்வளவு தான் சந்தணத்தைலம் பூசினாலும் அதைக்கொண்டு சந்தணத்தைலம் எடுக்க முடியாது. அடிப்படையில் முதலாளித்துவத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மேலே சமதர்ம தைலத்தைத் தடவி “பாருங்கள், எவ்வளவு வாசனையாக இருக்கிறது” என்று கூறுகிறீர்கள்.

பஸ் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம் என்று பேசிக்கொண்டிருந்தீர்கள். இப்போது பஸ் முதலாளிகளின் நேசமும் பாசமும் உங்களுக்குத் தேவை. அது செவ்வையாக மாறி விட்டது. ஆகவே, பஸ் தொழிலை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தப் போவதில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். பருத்தி ஆலைகள், சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள், பஸ் தொழில் இவ்வளவும் முதலாளிகள் வீட்டுத் தொழுவத்தில். உங்களிடம் அப்பளத் தொழிற்சாலையும், செருப்புத் தொழிற்சாலையும். இதுதான் சமதர்மமா? விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்கவில்லை. இந்தத் தொலைகளால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஏழைகள் மீது வரிபோட்டு வதைப்பது தரும் ஆகாது. வருவாய் உயர வேறு வழி தேடுங்கள். ஏழைகளை நசுக்கும் வரிகளை நீக்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது நாடு தொழில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் போராடவேண்டும். இப்படிச் சொன்னால் கேலி பேசுகிறீர்கள். ஆனால் 2 நாட்களுக்கு முன்பு ஆந்திர நாட்டு அமைச்சர் ஒருவர் பேசுகிறார் “மத்திய சர்க்கார் மாற்றாந்தாய் போக்கில் செல்கிறது”

திரு. கே. வி. ராமசாமி: இரண்டொரு பாயின்ட் சொல்வார் என்று நினைத்தேன். பூராவும் எழுதிப்படிக்கிறார்.

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி: இல்லை, பாயின்ட்ஸ்தான். சரி கீழே வைத்துவிடுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட தொழில்களை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தினால், நல்ல முறையில் லாபம் கிடைக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட லாபம் தரும் தொழில்களை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தாமல், பணக்காரர்களைப் பேணி அவர்கள் நட்பும் சகவாசமும் வேண்டுமென்ற எண்ணம் காரணமாக, இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம் இந்தப் போக்கில் செல்லுகிறது. இந்த ஸ்தாபனம்—காங்கிரஸ் என்ற ஸ்தாபனம் எப்படி எப்படி ஒரு காலத்தில் இருந்தது, இன்று எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி உங்களிடையே நான் பேசுவதைவிட, ஒரு புனித ஆத்மா, நாடு விடுதலை அடைய வேண்டுமென்று விரும்பியவர் வருத்தப்பட்டு, நொந்த உள்ளத்தோடு தன்னுடைய பத்திரிகையில் எழுதியதைப் படிக்கிறேன்.

[5th July 1962] [திரு. கே. ஆர். ராமசாமி]

“கடந்த 60 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மிக எளிய முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி, பல லட்சக்கணக்கான மக்களால் பின்பற்றப்படும் மாபெரும் இயக்கமாக வளர்ந்துள்ளது. பல கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்து வளர்க்கப்பட்ட இத்தக் கட்சி பதவி ஏற்றபின் தன்னுடைய . . . நோன்பு ஆகியவற்றிலிருந்து விலகிச் செல்வதைப்பற்றிக் கேள்விப்படுகிறேன். இது சுயநலக் காரர்கள், பதவி வேட்டைக்காரர்கள் சேருமிடம் ஆகிவிட்டது. பல ஆண்டுகளாகச் சேவை செய்த காரணத்தால் காங்கிரசுக்கு மக்களின் நம்பிக்கை கிடைத்தது. அந்தக் காங்கிரஸ் எல்லாவற்றையும் பணக்காரர்களுக்கு ஒப்படைக்கும் நிலை ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்” என்று எழுதினார் காந்தியார் அவர்கள் 1-6-47 ஹரிஜன் பத்திரிகையில்.

உலகுக்கு உழைத்த உத்தமர் மிகமிக வேதனைப்பட்டு நொந்த உள்ளத்தோடு எழுதியிருக்கிறார். 16 ஆண்டு காலத்திலே எடுத்துப் பார்த்தால், எவ்வளவு நாம் செயலற்றவர்களாக இருந்திருக்கிறோம் என்பது தெரியும். அப்படிச் செயல்பட முடியாமைக்கு ஏதோ ஒரு காரணம் நம்முடைய அமைச்சர்களுடைய கைகளைக் கட்டி விட்டிருக்கிறது என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரியும். இரண்டு மூன்று தினங்களாக சட்டசபையிலும் இங்கு மிருந்து நடந்த நிகழ்ச்சியெல்லாம் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஒரு சிலர் ஆண்களைச் சமையல் கற்றுக்கொள்ளச் சொல்கிறார்கள். ஒரு பெண் குடுகுடுப்பைக்காரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவர் மூன்று நான்கு படி அரிசி கொடுப்போம் என்று வாயால் அளந்தால் போதாது என்று சொல்கிறார். அவர்கள் திறமையைக் காட்டுவதற்கு இப்படிப்பட்ட மாமன்றங்களை உபயோகிப்பதைப் பார்க்கும்போது, மிக வேதனையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு அங்கத்தினர், மதிப்பிற்குரிய, நண்பர் ஜால வித்தைக்காரர்கள் என்று எங்களை மறைமுகமாகக் கூறுவதாக எண்ணிக் கொண்டு பேசினார். உண்மையிலேயே வீதிகளில் ஜாலவித்தை காட்டுகிறவன் கூட ஒரு மாங்கொட்டையை நட்டு பத்து நிமிடங்களில் ஒரு செடியைக் காட்டுவான். ஆனால், நாம் பதினைந்து ஆண்டு காலம் ஜால வித்தைகளைச் செய்தும் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படவில்லை. இவற்றை வேதனைப்பட்டு எடுத்துச்சொல்லும்போது, எங்களை மறைமுகமாகத் தகக்குவதன் மூலம் நாங்கள் அழிந்தொழிந்து விடுவோமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒப்பற்ற தலைவர் எங்கள் அண்ணாவின் தலைமையில் வந்தவர்கள் நாங்கள். நாட்டில் ஒரு நல்ல நிலை ஏற்படவேண்டுமென்ற ஒரு மாபெரும் நோக்கத்தின் காரணமாக, நாங்கள் இங்கு பாடுபடுகிறோமே தவிர எங்கள் வார்த்தை ஜாலங்களை காட்டுவதற்கு அல்ல என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: எங்களுக்கு அந்த ஜால வித்தைகள் தெரியாது.

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி: ஜாலவித்தை தெரியாது என்று சொல்வதில் பயனில்லை. ஒரு மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஒரு பெருந்தியாகி, சத்தியாகிரகத்தில் தடியடிப்பட்டவர், உப்பு சத்தி

[திரு. கே. ஆர். ராமசாமி] [5th July 1962]

யாசிரகத்தில் பல முறை சிறை சென்றவர் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். நீங்கள் வந்த வழி வேறு. ஒருவருக்கொருவர் தாக்கு வதில், அர்த்தமில்லை. நாங்கள் சரியில்லை என்று சொன்னால் அதையே நீங்கள் பின்னால் சரியில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். யூர்தான் குற்றம் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள்? முதலில் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டிவிட்டு பிறகு அது செய்யவேண்டும், இது செய்யவேண்டுமென்றுதானே நீங்களும் சொல்கிறீர்கள். இன்னும் வந்துகொண்டிருக்கிற நிலையைப்பார்த்தால் “தமிழன் என்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா” என்று கனம் அங்கத்தினர் நர்மக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் பாடலுக்குக்கூட தடை வரலாமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. பாட புத்தகங்களைக்கூட மாற்ற வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய சர்க்காருக்கு உத்திரவு போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். “செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே, இன்பத் தேன் வந்து பாயுது கந்தினிலே” என்று இனிக்க இனிக்கப் பாடப்பெறும் பாட்டுக் களுக்கும் தடைவருமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலை வந்து விட்டது. ‘தமிழன் என்று நீ சொல்,’ என்ற நிலைமாரி அது சொல்லக் கூடிய உரிமை பறிக்கப்படுமோ என்று அஞ்சக்கூடிய நிலையில் இன்று இருக்கிறோம். 15 ஆண்டுகளாக பட்டினி போட்டு விட்டார்கள். புலவர்களையும் நல்ல கவிஞர்கள் எழுதியவைகளையும் என் அழிக்கப் போகிறீர்கள்? நாம் ஒருவருக்கொருவர் விவாதம் செய்து கொண்டு நாட்டிலே உள்ள கேடுகளை நீக்குவதற்குத் தடையாக நாம் இருக்கக்கூடாது. பிற்காலத்தில் நம் சந்ததிகள் வரப் போகிறார்கள். நாம் என்ன சாதித்தோம் என்று நம் செயல்களைப் பார்க்கத்தான் போகிறார்கள். நம்மை நல்லபடி வாழச் செய்யா விட்டாலும் நாம் பெற்றெடுத்த செல்வங்கள் பிற்காலத்தில் தலை நிமிர்ந்து வாழ்வதற்காக நாட்டைச் செப்பணிட்டு நல்லவைகளைச் செய்வோம் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல விஷயங்களுக்கு நாங்கள் ஒத்துழைப்பு தருவோம். ஆகவே, நாங்கள் சொல்வதற்காக ஏதாவது மறுப்புச் சொல்லவேண்டுமென் டுதற்காக எதுவும் சொல்லவேண்டாம். நான் இடையே எழுதிப் படிக்கிறேன் என்று பெரும் தியாகி கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அவர் பேசும் போது அவர் பேசிய பேச்சுக்களைக் கேட்டேன். எதிர்க்கட்சிக் காரர்களைப் பற்றி அவர்கள் பேசவில்லை. அவர் எப்போதுமே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கண்டித்துப் பேசி நான் கேட்டதேயில்லை. அந்த எண்ணம் வேண்டும். உள்ள குறைகளை அவர் எடுத்துச் சொல்கிறார். அந்தத் துணிவு வேண்டும் எல்லோருக்கும். எதற் கெடுத்தாலும் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. நான் வெளியே வந்ததும் அவர்களைக் கண்டு அண்ணா, நீங்கள் இன்று அழகாகப் பேசினீர்கள் என்று பாராட்டுவது என் வழக்கம்.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: ஒரு ராமசாமி மற்றொரு ராமசாமியைப் பாராட்டியிருக்கிறார்.

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி: அவரவர்களுக்குப் பேசத் திறமை இருக்கிறது, உரிமையும் உண்டு. எப்போதும் நல்ல விஷயங்கள் பற்றும்போது, அவற்றைப் பாராட்டவேண்டும். கெடுதல்கள்

[5th July 1962] [திரு. கே. ஆர். ராமசாமி]

வரும்போது அவற்றைக் கண்டிப்போம் என்று கூறி இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பளித்த சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவந்திருக்கும் 1962-63-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை மனமாரப் போற்றி வரவேற்கிறேன். இந்த பாரத தேசமானது சுமார் நானூறு, ஐநூறு ஆண்டு காலமாக அடிமைப் பட்டிருந்தது, சமீப காலத்தில், என்னுடைய முஸ்லீம் நண்பர் கூறியவாறு, பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுதந்திரம் பெற்று இந்தியாவை, பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுதந்திரம் பெற்று இப்போது பல நல்லவைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்த நிலையிலே பார்க்கிறபொழுது, இங்கு பேசிய பல எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை, எங்களால் வர வேற்க முடியவில்லை, அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன, அதை எப்படிப் போற்றுவது, ஆதரிப்பது என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை என்ற பரிதாபகரமான நிலையில் அவர்கள் இருப்பதைக் கண்டு நான் வருத்தமடைகிறேன். இத்தகைய நிலைமை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை என்றால், அதில் எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆளும் கட்சியும் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று நாட்டிலே பல அறிஞர்கள் மூலமாகவும், வெளிநாடுகளிலிருந்து பத்திரிகை வாயிலாகவும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் மூலமாகவும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கட்சிக்காரர்களும் தனித்தனியாகத் தேர்தலில் நின்று அவர்களுடைய கொள்கைகளை மக்களிடையே கூறி வாக்குகளைப் பெற்று சட்டசபைக்கு வந்து அந்தக் கொள்கைகளுக்காக வாதாடுகிறார்கள். ஆனால் இந்த பாரத தேசத்திலே அப்படியில்லை. தப்பளம் என்று சொல்வார்கள், ஷெண்டைக்காய், பாகற்காய், கத்தரிக்காய் இவற்றையெல்லாம் சேர்த்து கூட்டுகிற செய்து அதற்குத் தப்பளம் என்று சொல்வார்கள். அதுமாதிரி ஒரு கூட்டு சேர்ந்து ஒரு கட்சி என்று வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள் இங்கே. எதிர்க்கட்சி என்றால் இவர்களை யார் ஒப்புக்கொள்வது? ஒவ்வொருவருடைய கொள்கையும் வெவ்வேறாக இருக்கிறது. அவரவர்கள் ஜனங்களிடத்தில் வெவ்வேறு கொள்கைகளை விதவிதமாக கூறுகிறார்கள். மொத்தமாகச் சேர்த்து இதுதான் எதிர்க்கட்சி என்று கூறுகிறபோது, இதை எப்படி மக்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள்? சட்டசபையில் உள்ளவர்கள்தான் எப்படி அவர்கள் சொல்வதைக் கொண்டு சட்டம் செய்யமுடியும்? இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு இங்கிலாந்து தேசத்திலிருந்து அட்லி பிரபு அவர்கள் இங்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள். நமக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்ததில் அவரும் ஒருவர். எல்லா சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்த கூட்டத்தில் நானும் கனம் மாஜி அங்கத்தினர் ரணாக்கானும் அவர்களைச் சந்தித்தோம். அப்போது ஒரு கேள்வியை அவரிடம் கேட்டோம். அதாவது தொழில் கட்சி அரசாட்சி கவிழ்க்கப்பட்டு, இப்போது கன்சர்வேடிவ்—பிரபுக்கள் கட்சி ஆட்சி நடத்துகிறது, இப்படியே மீண்டும் நீங்களும் அவர்களும்

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்] [5th July 1962]

மாறிமாறி அரசாங்கத்திற்கு வருகிறீர்களே அதில் என்ன ரகசியம் இருக்கிறது என்று கேட்டோம். அவர் சொன்னார் நாங்கள் எதை மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதை கன்சர்வேடிவ் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். இன்று காரியத்தில் செய்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களும் ஆட்சிக்கு வருகிறார்கள். யார் இருந்தால்தான் என்ன? எல்லோரும், மக்களும் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்குத்தான் சட்டங்கள் செய்கிறோம். அதை யார் செய்தாலும், அதரிக்கவேண்டியதுதான். அதே முறையில் இங்கிலாந்து மக்கள் கன்சர்வேடிவ் கட்சியை ஆதரிக்கின்றார்கள். அதேபோல இங்கு பாக்கிதேபோது இங்கு ஏதாவது ஒரு கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து சட்டதிட்டங்களுக்காக சட்டசபையில் வாதாடினால், அதற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. மக்களும் அதை நம்புவார்கள். இப்போது ஸ்ரீ. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சுதந்திர கட்சி என்று வைத்திருக்கிறார். தனிப்பட்ட மனிதனுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும், அவனுக்கு இருக்கிற பணமோ, நிலமோ, மற்ற உரிமையோ போக்க கூடாது என்பது அவர் வாதம். அவர்கள் உரிமையை யாரும் தடை செய்யக் கூடாது என்று சொல்கிறார். தவறான முறையில் பணமோ, நிலமோ, மற்ற உரிமைகளோ இருந்தால் இதைத் திருத்தி அமைக்க சட்டம் செய்வது தப்பா? நியாயம் செய்ய அரசாங்கம் பாடுபடுகிறது. இவைகளைக் காப்பாற்ற தனிப்பட்ட சுதந்திரமா? அதை யாராலும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அடுத்தபடியாக, திரு. அண்ணாத்துரை இருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு கட்சி வைத்துக் கொண்டு அதற்கொரு தலைவராக இருந்துகொண்டு திராவிட நாடு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். அவருக்கு அப்படிச் சொல்ல உரிமை உண்டு என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதில் நியாயம் வேண்டாமா? என்னுடைய நண்பர் திரு. கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல, எதிர் கட்சி என்றால், அவர்கள் கருத்தை சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எது நன்மை எது கெடுதல் என்பதைச் சிந்திப்பதில்லை. தமிழ் நாடு ஆந்திரம் கேரளம், கர்னாடகம் நான்கும் சேர்ந்து திராவிட நாடு அமைய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி அமைய முடியும்? முன்பு இங்கு நான்கு மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் ஒன்றுகூடி இங்கே அரசாட்சி செய்தார்கள். அப்போதே திராவிடநாட்டை அமைக்க முடியவில்லை. நாங்கள் சேர்ந்து வாழ முடியாது, தனித்தனியாக வாழப் போகிறோம், ஆந்திரம் 'மனதி' தமிழ் நாடு நம்முடையது, கேரளம் நான் 'பரையரேன்' கன்னடம் 'அல்வி நோடு யோக்குனு' என்று கூறி தனித் தனி யாகப் பிரிந்து போய் விட்டனர். இனி எப்படி இவர்களை ஒன்று சேர்ப்பது? இது நடவாத காரியம் அல்லவா? இதை நாங்கள் கேட்கக் கூடாதா? கேட்டால் காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்கிறீர்கள். ஒன்றாக இருந்தபோதே முடியாத காரியம், தனித்தனியாகப் பிரிந்து விட்ட பிறகு எப்படி சாத்தியமாகும்? இங்கு சட்டசபையில் இருக்கும் 207 பேர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கு அதாவது 50 பேர்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். 100 பேர்கள் சரிபாதி பேர்கள் வந்தால், கொஞ்சம் நெருக்கிக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று சொல்லலாம். அந்த level -லில் இல்லாதபோது

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்] [5th July 1962]

தமிழ் நாட்டில் மக்கள் திராவிட நாட்டுத் திட்டத்தை ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று பொருள்? சட்டசபையில் அதைக் கேட்க உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? மக்கள் அதற்காக உங்களுக்கு வாக்களிக்கவில்லை. நாங்கள் கேட்பதை கேட்கிறோம், நீங்கள் சட்டம் செய்தால் செய்யுங்கள், இல்லாவிட்டால் விட்டு விடுங்கள் என்றால், அதைப்பற்றிக் கேள்வி இல்லை. ஆனால் அதற்காகப் போராடியே தீர்வோமென்றால் அதை நாங்கள் எதிர்த்தே தீர்வோமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய நன்மை, தீமைகளைக் கவனித்து அதன்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற கூட்டத்தில்கூட என்னுடைய பழைய நண்பர் கே. ஆர். 4-10
ராமசாமி அவர்கள் சொன்னார், கலையுலகத்தில் நாங்கள் எல்லாம் P.M.
கலைஞர்கள் என்று. வாஸ்தவம். நல்ல கலைஞர்கள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போது சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் வெளிநாடு போன மாதிரி இவர்களும் அயல் நாட்டுக்குச் சென்று, அங்கே பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு வந்து, இங்கே நமக்குச் சொல்ல வேண்டும். இங்கே அட்டைக் கத்தியை வைத்துக் கொண்டு நாடகத்தில் சண்டை போடுகிறோம் என்று அமெரிக்காவில் போய் சொல்லக் கூடாது. இந்தியாவில் நாடகங்களில் உண்மையான கத்தியை வைத்துக் கொண்டு வீரத்துடன், தர்மப் படி சண்டை போடுகிறார்கள். மேலும், இந்திய நாட்டு விடுதலைக் காக ஆண்களும் பெண்களும் குடிநத்தைகளும் போரிட்டு அஹிம்சை முறையில் சுதந்திரம் பெற்றோம், விடுதலைக்கு விரோதமாக நாங்கள் இருந்ததில்லை என்று சொன்னால், அது அல்லவா சுதந்திரம் என்று புகழ்வார்கள். அவ்விதம் சொல்ல வேண்டும். எனக்கும் நாடகம் பார்ப்பதில் நடிப்பதில் 40 வருட அனுபவம் இருக்கிறது. 1921-ம் வருடத்திலிருந்து பல நாடக நடிக்களை இப்போது நன்கு தெரியும். அவர்களில் பல சிறந்த நடிக்கள் இப்போது இல்லை. இறந்துவிட்டார்கள். இப்போது இருக்கும் நவாப் ராஜமாணிக்கம், டி. கே. எஸ். பிரதர்ஸ், சாரங்கபாணி இவர்களை யெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். இன்னும் பல நண்பர் களையும் தெரியும். நடிக்கர்கள் நல்ல நிலைக்கு வர வேண்டுமென்பதில் எனக்கும் அக்கறை உண்டு, ஆசை உண்டு. நாடகத்தின் மூலம் இந்த தேசத்தின் ஒழுக்கம், பண்பாடு, மன்னேற்றம் வெற்றை ஆங்காங்கு மக்களுக்கு நீங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அதை விட்டு விட்டு எது பேசினாலும் கட்சி நலனுக்காக என்றால், அதில் அர்த்தமில்லை. மற்றொரு விஷயத்தை நான் கேட்கிறேன். ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுப்போம் என்கிறீர்கள். அது எப்படி முடியும்?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேலு முதலியார் : எங்கள் மனதில் முடியும் என்று படுகிறது.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : எனக்குத் தெரியும். 1921-ம் வருடத்தில் போலீஸ்காரர்களுக்கு 17 ரூபாய் சம்பளம்தான் இருந்தது. அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அக்காலத்தில் பல கூட்டங்களில் பேசினவர்களில் நானும் ஒருவன். 'உபாத்தி

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

[5th July 1962]

யாயர்களுக்கு 17, 18, ரூபாய் அந்தக்காலத்தில் சம்பளம். இப்போது அவர்களுக்கு 70, 80 ரூபாய் சம்பளம். அவரவர்கள் படிப்புக்கு தகுந்தபடி அதிக சம்பளம் கொடுக்கிறோம். அந்தக்காலத்தில் அரிசி ரூபாய்க்கு 6 படி. விற்றது, 17 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறபோது ரூபாய்க்கு 6, 7 படி அரிசி விற்றது. 70 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறபோது ஒரு படிதான் இருக்க முடியும். வாங்கும் சத்தி மக்களிடையே பெருகியிருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : சரியாகக் கணக்குப் போடுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : இன்னும் கொஞ்சம் உயர்த்திப் போடுங்கள் என்று சொல்லுங்கள். அதை விட்டு விட்டு, அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்றால், யார் ஒத்துக் கொள்வார்கள்? நம்முடைய முஸ்லீம் நண்பர் சொன்னார். முஸ்லீம்களுக்கு இந்த சர்க்கார் நன்மையே செய்யவில்லை என்றார். முஸ்லீம்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் நன்மையே செய்யவில்லை என்றால், ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? மகாத்மா காந்தி அடிகள் முஸ்லீம்களுக்கு விரோதமாக யார் தவறான காரியத்தை செய்தாலும் அவர்களை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தி இருக்கின்றார். இந்திய மக்கள் பெரும்பான்மையோர் அவரோடு சேர்ந்து நின்று முஸ்லீம்களின் நன்மைக்காக சண்டை போட்டு, அடிப்பட்டு, தூக்கு மேடை ஏறியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ முஸ்லீம்கள் அகில இந்திய காங்கிரசு கமிட்டித் தலைவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். மௌலானா மஹமத் அலி, சவுக்கத் அலி, அபுல் கலாம் ஆஜாத், அன்சாரி, ஹகீம் ஆஜ்மால்கான், கபார் கான், அஸப் அலி போன்ற எத்தனையோ முஸ்லீம்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்போது எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு மரைக்காயர் அம்மையாருக்கு (Director of Medical Services) பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள், அது மட்டுமல்ல. சர்விஸ் கமிஷன் மெம்பராக ஜனாப் அல்லாபிச்சை என்ற முஸ்லீம் நண்பர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஜனாப் பஷீர் அஹமத் சையத் அவர்கள் நீதிபதியாக இருந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ கலெக்டர்களுக்கும், போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்டுகளுக்கும் இருந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் வந்ததால்தான் இதையெல்லாம் செய்தார்கள் என்கிறார்கள் நண்பர்கள். இதெல்லாம் 2, 3 வருடங்களுக்கு முன்னாலேயே முஸ்லீம்களுக்குச் செய்யப்பட்ட நன்மை. நாங்கள் சொல்லிவந்தால்தான், மஜீத் அவர்களை அமைச்சராகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். காங்கிரசு அரசாங்கம் நீங்கள் சொல்லுவதற்கு முன்பே, முஸ்லீம்களுக்கும், இதர மைனாரிட்டிகளுக்கும் செய்ய வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டால் அர்த்தமிருக்கிறது. அழுத பின்னாதான் பால் குடிக்கும். அதை விட்டு விட்டு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லாதீர்கள். மேலும், மோசமான வார்த்தைகளை கிட்டசபையில் பேசாதீர்கள். 16 ஆண்டுகளாக என்ன செய்து விட்டார்கள் என்று கேட்கிறீர்களே, நான் சவால் விட்டுக் கேட்கிறேன். 1947-ல் சுதந்திரம் வந்தது. 1947-ல் எவ்வளவு ஆரம்பக் பள்ளிக் கூடங்கள், எவ்வளவு உயர்தரப் பள்ளிக்

[5th July 1962]

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

கூடங்கள். எவ்வளவு கல்லூரிகள், எவ்வளவு தொழிற் கல்லூரிகள் இருந்தன? இப்போது எவ்வளவு இருக்கின்றன? அப்போது நெய் வேலித்திட்டம் உண்டா, சூந்தா திட்டம் உண்டா? ஒஹைக்கல் திட்டம் உண்டா? ஏழு ஆணைக்கட்டுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, அப்போது உண்டா? ஏதோ தப்பித்தவறி மேட்டூர் ஆணை கட்டப் பட்டுள்ளது. அன்று நெய்வேலி பாலவனமாக இருந்தது. இன்று அங்கே பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை செய்கிறார்கள். இன்று எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகள், தொழிற்பட்டறைகள் இருக்கின்றனவே. உலகம் போற்றும் வகையில் துரிதமாகச் சென்ற பதினாறு ஆண்டுகளில் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதைக்கண்டு ஒவ்வொரு தேசமும் வாழ்த்துகிறது. என்ன நாங்கள் செய்யவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள். நாங்கள் கூறுகிறோம் செய்த காரியங்களை. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம், பென்ஷன், வயதானவர்களுக்கு பென்ஷன், நாடகத்துறையில் இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் என்னென்ன சலுகை செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இன்னும் செய்வோம். ஆனால் சினிமாவுக்கு வரிபோடுகிறோம் என்றால், சினிமாக்களை மூடிவிடுவோம் என்கிறீர்கள். ஒன்று கேட்கிறேன். திரு. அண்ணாதுரை அவர்களும், மற்றவர்களும் ஒரு சினிமாக்கதை எழுத எவ்வளவு ரூபாய் வாங்குவது? கதை எழுத ஐந்து ரூபாய் கொடுத்தால் போதாதா? (சிரிப்பு) நகத்தில் அழுக்குப்படாமல் எழுதுவதற்கு அது போதாதா? சரி அது அழுக்குப்படாமல் எழுதுவதற்கு அது போதாதா? சரி அது போகட்டும், 10 இரவு கஷ்டப்பட்டு எழுதினேன் என்றால் 100 ரூபாய் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், மேலும் வேண்டுமானால் 1,000 ரூபாய் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். அப்படி இல்லாமல் 50 ஆயிரம் ரூபாயா! 25 ஆயிரம் ரூபாயா! ஒரு கதைக்கு வாங்குவது?

இப்படி நீங்கள் 50 ஆயிரம் ரூபாய், 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வாங்கிவிட்டால், அப்புறம் வேஷம் போடுகின்ற நடிக்களைப் பார்த்து, நீங்கள் வில்லனாக, கதாநாயகனாக நடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் ஒரு லட்சம் ரூபாய் தருகிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். பத்மினியைப் போய்க் கேட்டால் ஆண்கள் வேஷம் போடுவது சுலபம் பெண்கள் வேஷம்போட்டு நடிப்பது என்றால் ரொம்பக் கஷ்டம், வெய்யிலில் நிற்கணும், பிரளணும், ஆடணும் பாடணும் ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் 2 லட்சம் கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கேட்டால், டிக்கட்டு போடுகிறவர்கள் என்ன செய்வார்கள்?

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத் தினர், இங்கு இல்லாத ஒருவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு பேசலாமா?

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : சினிமா உலகத்தில் இருக்கிற பிரபல நடிக்கர்கள் கேட்கிறார்கள் வாங்குகிறார்கள். அதனால் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், 2½ அணு போடப்பட்டிருக்கின்ற தரை டிக்கட்டை 4½ அணு போடுகிறார்கள், 4½ அணு போடுகின்ற பெஞ்சு டிக்கட்டை 6½ அணு போடுகின்றார்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

[5th July 1962]

இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்போது பணம் போதவில்லை என்பார்கள். நமக்கு ரூ. 9 கோடி 51 லட்சம் துண்டு விழுக்கிறது. இதற்காக 7 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாய்களுக்கு புது வரி போடுகிறார்கள். மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வரி போடுவது தப்பா? கொள்ளை அடிக்க முடியுமா? ஏமாற்ற முடியுமா? வரி போட்டுத்தானே ஆகவேண்டும். சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் ஏதாவது தவறுகிறார்களா? சினிமா பார்க்க கிராமத்திலிருந்து சைக்கிளில் 2, 3 பேர் ஏறிக் கொள்கிறார்கள். விலை உயர்ந்த சிகரெட் பிடிக்கிறார்கள். டிபன் உள்பட 4 கப் 10 ரூபாய்க்கு இருக்கிறார்கள். டிக்கட் வாங்கி சினிமா பார்க்கிறார்கள். இவ்வளவு பணம் அவர்கள் செலவு செய்தாலும் சினிமா பார்ப்பவர்களுக்குக் கஷ்டம் தோன்றவில்லை. நாங்கள் ஒரு இரண்டரை டிக்கட்டின்மீது போட்டால், உடனே டிக்கட் மேலே ஓரணு போடப்போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தந்த டிக்கட்டுக்குத் தகுந்த மாதிரி போடப் போகிறோம். பணக்காரர்களுக்கு உயர் வகுப்புக்கு டிக்கட் பணம் அதிகம் கொடுக்க சக்தி இருக்கிறது. ஹோட்டலில் ரூ. 2½ பில் போட்டால் 5 ரூபாய் நோட்டை அலட்சியமாக எடுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். பண வீக்கம் அவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது. வரி போட்டால் சினிமாவுக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள், வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அர்த்தமில்லாமல் எதிர்ப்பு கோஷம் புரிகின்றார்கள்.

4-20 இப்போது பிள்ளைகளுக்கு பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் இல்லை. 1-22 முன்பு மாதம் ஒன்றுக்கு 8 அணா, 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்று சம்பளம் இருந்தது. ஐந்து பிள்ளை இருந்தால், மாதத்துக்கு 15 ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கும். இப்போது அந்தமாதிரி இல்லையே. கஷ்டம் இல்லாது இப்போது எல்லோரும் ஜாதிகத் பேதமின்றி படிக்க முன்வருகிறார்கள். இப்போது ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மதிய உணவும், உடையும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவைகளை எதிர்க்கட்சிகள் உணரவில்லையே. பஸ்காரர்களுக்கு வரி போடுவதினால் தவறுதல் இல்லை. போதுமான வருமானம் இருப்பதால் அவர்கள் அதைத் தாராளமாக செலுத்தலாம். இதனால் அவர்களுக்கு என்ன நஷ்டம்? என்ன கஷ்டம்? அதே போல் இப்போது விவசாயி ஒரு ரூபாய்க்கு 1 பாடி அரிசி கொடுக்கிறான் என்றால், அவன் அப்படிக் கொடுத்தால்தான் அவனுக்குக் கட்டுபடி ஆகும். அவன் வாங்கும் துணி 20 வருஷத்திற்கு முன்னால் கஜம் 8 அணா வாக இருந்தது. புடவை ரூ. 3½-யாக இருந்தது. இப்போது என்ன விலை விற்கிறது? ஆகையினால் அவன் என்ன பண்ணுவான்? ஒரு பாடி போட்டால்தானே முடியும்? விவசாயி வாங்கும் மற்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் விலை உயர்ந்திருக்கும்போது அவன் விற்கும் அரிசிக்கும் அதிக விலை இருந்தால்தானே கட்டுப்படியாகும்? மேலும் துணி நெய்கிற வனுக்கு என்ன கூலி கொடுப்பான்? நாலரை லணா, 6 அணா கொடுத்தால் போதுமா? ஏழைகள் வயிற்றில் ஈரத் துணியைப் போட்டுக் கொள்வதா? கொழிலாளர்களுக்குக் கூலி ரூ. 2½ என்றால், அதைத் துணிவிலை மீது ஏற்றுகிறார்கள். இதனால் துணி

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

5th July 1962] [திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]
விலை அதிகரிக்கின்றது. இதைக் குறைக்க முடியுமா? குறைந்தால் தேசுலத் தொழிலாளி என்ன செய்வான்? என்னென்ன ஏதம் காக வரி போட்டார்கள் என்பதை அறிய வேண்டும். காங்கிரஸ் காரர்கள் என்ன சும்மா வந்து சட்டசபையில் அமர்ந்து விட்டார்களா? இந்த தேசத்திற்காக விடுதலைக்காக உயிரையும் அர்பணித்தார்களே. காந்தியார் சொன்னார் என்று படித்தார் நண்பர் திரு. கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள். காந்தியார் இந்த மாதிரி எதிர்க்கும் கட்சியை ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள் என்று சொன்னாரே. தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் தேசத் துரோகக் கட்சியைக் குழி தோண்டிப் புதையுங்கள் என்று பல நடவடிக்கைகளைக் கூறினாரே. அதன்படி நடந்தீர்களா? அதை ஏன் வாசித்துக் காட்டவில்லை? காந்தியார் சொன்னாரே என்றால், கால சந்தர்ப்பத்தை உத்தேசித்து எங்கோ, எதையோ சொல்லியிருக்கலாம். அதை மாற்றியும் கூறி இருக்கலாம். 1920-ம் வருஷத்திலிருந்து 1937-ம் வருஷம் காங்கிரஸ் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு வரும் வரை, இந்த தேசத்தில் எத்தனை துரோகச் செயல்கள் நடந்தன? மக்களுக்கு நல்ல திட்டம் உண்டா? கடவுள் புண்ணியத்தில் மேட்டி டாம் கட்டினார்கள். இப்போது அனை கட்டுவதற்கு தேடித் தேடிப் பார்த்தாலும் ஆறு எங்கும் இல்லை. இப்போது விவசாயிகளைக் கேட்டுப் பாருங்கள், காங்கிரஸ் என்ன செய்தார்கள் என்று. இதைவிட என்ன செய்ய முடியும்? இது காமதேயம். இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டாவது காமதேயம். கேட்டதையெல்லாம் கொடுக்கக்கூடியது. அதுபோன்று இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது யாவருக்கும் நன்மையை செய்யக் கூடியதாகும்.

பெபிடி சேர்மன்: கனம் அங்கத்தினருக்குக் கொடுக்கப் பட்ட நேரம் முடிவடைந்து விட்டது.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: நான் இந்த மாகாண பிற்பட்ட இனத் தவர்கள் சங்கக் காரியதரிசி. எனவே பிற்பட்டவர்கள் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தற்போது பிற்பட்டவர் களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் ரூ. 1,200 எட்மிருந்ததை இப்பொழுது 1,500 ரூபாயாக மாற்றியிருக்கின்றார்கள். இது ஒரு விஷயத்தில் வரவேற்கத் தக்கதாக இருந்தாலும் போதாது. இந்த வரம்பை ரூ. 2,000 பண்ணினால், கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும். நிலத்திற்கு மட்டும் வரிவிதிக்கும் முறையை பரிசீலிக்க வேண்டும். பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவும் உடையும் கொடுக்க சாஸ்வதமான நிலம் இருந்தால் நல்லது என்று நிதியமைச்சர் கூறியிருக்கின்றார். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த நல்ல காரியத்துக்கு முன்வர வேண்டும். மேலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு இன்னும் பத்து வருஷ காலத்திற்கு உத்தியோகம் வழங்குவதில் பர்சென்டேஜ் பார்த்துக் கொடுத்தால் சவுகரியமாக இருக்கும். நாம் இந்தியர் என்ற எண்ணம் எந்தோ ருக்கும் வரவேண்டும். கெட்ட எண்ணத்தை அடக்க வேண்டும். மணி அடித்துவிட்டது. இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[5th July 1962]

* திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் : அவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி நானும் பேச எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமை கண்டு உண்மையில் மகிழ்கிறேன். ஆட்சியிலே இருப்பவர்களைக் குறை சொல்கிறவர்களைக் கண்டு சில நண்பர்களுக்கு வெறுப்பும், ஆத்திரமும் ஏற்படுவதைக் கண்டு என்னைப் போன்றவர்கள், ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

குறிப்பாக, ஒரு வீடு கட்டும் மேஸ்திரி கட்டிக் கொடுத்த பிறகு வீட்டில் குடியேறுகிறவர்கள் கட்டின வீட்டுக்குக் குற்றம் சொல்வது இயற்கை. ஆனால் நாங்கள் வீட்டைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் நேரத்திலேயே வீட்டில் இருக்கும் கற்களைப் பற்றியும், அந்தக் கற்களை உருவாக்கிய தோழர்களைப் பற்றியும், அது ஏன் உருவாக்கப்பட்டது என்ற கேள்வியைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் பார்க்கிறோம். ஆகவே எங்களுடைய எண்ணத்தைக் குறையாக நீங்கள் கருதினால் அந்தச் சூழ்நிலை யாராலோ எப்போதோ ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை மாத்திரம் நினைவில் கொள்வார்களானால், பிரச்சனை சுமுகமாக, விவாதத்திற்குப் பயனுள்ளதாக அமையும், என்று கருதுகிறேன்.

நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அங்கத்தினர்களாக இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அங்கத்தினர்களாக அனுப்பப்பட்டிருக்கும் நானே எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் கே. ஆர். ஆர். போன்றவர்களோ எங்கள் கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நாங்கள் எங்கோ கூட்டு சேர்த்தோம் எப்படியோ கூட்டிலிருந்து வெளியே வந்தோம் அல்லது கூட்டில் அடைப்பட்டுக் கிடந்த நாங்கள் எப்படியோ சிறகடித்துப் பறந்து வெளியே வந்தோம் என்ற கருத்தை தங்களுக்குள் வைத்துக்கொண்டு எங்களைத் தாக்குவதற்கு பயன்படுத்துவது கண்டு நாங்கள் அதிர்ச்சி அடையவில்லை. ஆனால் இங்கே பேசவேண்டியது நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி என்று எண்ணியிருந்தேன். எனக்கு இது புதிய இடம். இரண்டாவது முறையாக இன்று பேசுகிறேன். வெளியே பேச வேண்டிய கர்ச்சைகளை எல்லாம் இங்கே கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறார்களே என்று வெட்கப்படுகிறேன். நமக்கு முன்னால் இருந்து வழிகாட்டிய பெரியவர்கள் இப்படித்தான் இருந்தார்களா என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது, அவர்களைப் பற்றிக் குறை கூறுவதற்கல்ல. இதற்குத்தான் நம்மை இங்கே அனுப்பினார்கள் என்று எண்ணி வெட்கப்படுகிறேன். வருந்துகிறேன். இங்கே பெரியவர்கள், அனுபவம் மிக்கவர்களைக் காண்கிறேன். இப்படிப்பட்ட இந்த மன்றத்தில் வீண் கர்ச்சைகளைக் கிளப்பி நேரத்தை வீணாக்குகிறோம் என்று எண்ணுகிறேன்.

ஏன் இந்த நிலையை நாம் பெற்றோம் என்று நானே எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னைப் பொருத்தவரையில் ஒருவன் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நிலையில் தின்றால் அவனுக்கு அவன் குற்றவாளி அல்ல என்று சொல்ல

5th July 1962] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். நிதி மன்றத்திலிருந்து இங்கு வரை அது இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நான் ஒரு கலைஞனாக என்னுடைய தொழிலை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய கலைத் தொழிலைப் பற்றிக் குறை கூறினால், தவறாகச் செய்தி வெளியிடப்பட்டால், உண்மைக்குப் புறம்பானவை வெளிவந்தால், அவை உண்மை அல்ல என்று நான் மறுப்புக் கூறியாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். கூறியாகவேண்டும். நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு முன்வந்த நிலையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டு அப்படிச் சாட்டுகின்ற நண்பர்களுக்கு அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது, தலைவர் அவர்கள் என்னைத் தவறாக எண்ணிவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய சம்பளம் மாதம் ரூ. 2,200. நான் ஒரு கம்பெனியில் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருப்பவன். சிவாஜி கணேசன் அவர்களும் ஓரளவுக்குச் சம்பளம் வாங்குகிறவர். ஒரு பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியில் அங்கத்தினர். அவர்கள் சொல்கிற படத்தில் நடிக்கப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள். நானும் அப்படித்தான். அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் சில அங்கத்தினர்கள் ஏதோ நினைத்துக்கொண்டு எங்களைத் தாக்குவதுபோல எண்ணிக்கொண்டு அவர்கள் நிலையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். அமெரிக்காவுக்கு நாங்கள் எல்லாம் போகவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லும்போது, அந்தப் பெருந்தன்மையைக் கண்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். நாட்டில் இருக்கிற கலைஞர்கள், ஹனுக்க அறிஞர்கள், திறமையாளர்கள் கண்டிப்பாக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லத்தான் வேண்டும். விஷயங்களைத் தெரிந்துவர வேண்டும். அதை மக்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் இந்த முறையில் நல்ல உதவி செய்யவேண்டும். இப்போதும் செய்துவருகிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் கலைஞர்கள் எந்த அளவில் தங்கள் உடலை, உயிரைப் பணயம் வைத்து கலைக்காக தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்ளாமல், அதைப்பற்றி விரிவாகத் தெரிந்து கொள்ளாமல், அட்டைக் கத்தி வைத்துக்கொண்டு சண்டை போடுகிறார்கள் என்று கேவலமாக, கேலியாகப் பேசுவது, என்னைப் பொருத்தவரையில், நான் அப்படி நினைக்காவிட்டாலும், அவர் கருத்தில் தொனித்த விஷயம் உண்மையில் சரியல்ல என்றுதான் நான் கூறமுடியும். இந்த அவையில் பேசப்படுகிற பேச்செல்லாம் சூறிப் பெடுக்கப்படுகிறது. அது புத்தகமாக வெளிவரப்போகிறது. இதை வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிறவர்கள் பார்ப்பார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றி என்ன நினைத்துக்கொள்வார்கள்? என்னைப் பற்றிப் பேசினால், பாவாயில்லை. இங்கே பேசுகிறவர்கள் தமிழகக் கலைஞர்களைப் பற்றி, கலைத் தொழிலைப் பற்றி இழித்துப் பேசப்படுவதைக் கண்டால் எப்படியிருக்கும்? இந்த மன்றத்தின் மதிப்பு எந்த அளவுக்கு அங்கு மதிக்கப்படும்? உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியைப் பேசுவது அழகல்ல. என்னுடைய

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] 15th July 1962

கையில் எத்தனை ஆபரேஷன்கள், ரஞ்சன் போன்றவர்களுக்கு எவ்வளவு காயங்கள் பட்டிருக்கின்றன என்பது வைத்திய நண்பர்களுக்குத் தெரியும். இங்கு பேசிய நண்பர்களும் பார்த்திருக்கவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களைத் தாக்கியும் இழித்தும் கூறுவதில் கிடைக்கும் பலன் ஒன்றும் இல்லை. வேறு எதையும் எதிர்பார்த்துப் பேசக்கூடாது. நாட்டு மக்களுக்கு இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதற்கும், ஆட்சியாளர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று பேசுவதற்கும்தான் இங்கு இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதோடு இங்கே திராவிட நாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், திராவிட நாடு என்கையிருக்கிறதென்று. கேரளம் பிரிந்துவிட்டது, ஆந்திரம் பிரிந்துவிட்டது, கன்னடம் பிரிந்துவிட்டது, தமிழகம் தனியாக இருக்கிறது; இந்த நேரத்திலே எப்படி அவர்கள் திராவிட நாடு கேட்கலாம் என்று கேட்கிறார்கள், ஒருமைப் பாட்டைப்பற்றிப் பேசுகிற நண்பர்கள், இந்தியா ஒரு நாடு என்று சொல்ல எப்படி அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ, அதே போன்றுதான் திராவிட நாடு தனிநாடு என்று சொல்வதற்கு எங்க ளுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்று நம்புகிறோம். திராவிடநாடு என்று சொல்வது அவசியம் இல்லையென்னும் நண்பர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். பிரிந்துபோன நாட்டை ஒன்று சேர்த்து ஆட்சி அமைத்து ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் சொல்கிறோம் என்பதை அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆயுதத்தைப் பயன் படுத்தும்போது, அந்த ஆயுதத்தை இன்னொருவர் கையில் கொடுத்துவிடக்கூடாது. இந்தியா பாரதநாடு, அது ஒன்றுதான் என்று சொல்கிற நண்பர்கள், கேரளம், ஒரிஸஸா, வங்காளம் போன்றவை இப்போது பிரிந்து தனித்தனி நாடாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நண்பர்கள், அந்தத் தனியாகப் பிரிந்திருக்கும் நாடுகளை வைத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கு மத்திய அரசாங்கம் என்று ஒன்றை வைத்திருக்கும்போது, அதற்கு மத்திய ஆலோ சனைக் குழு இருக்கிறபோது, திராவிட நாட்டிற்கும் அப்படி ஒன்று ஏற்படாது என்று நமக்கு நாமே ஏன் கற்பனை செய்துகொள்ள வேண்டும்? முடியாது என்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? முடியுமா முடியாதா என்ற கேள்வியில் சுதந்திர உணர்ச்சி தோன்றுவதில்லை. சுதந்திரம் வேண்டுமென்று ஒரு மனிதன் கூறுகிறான் என்றால், கூறுகிறவன் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்று யோசித்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. இது பிறப்புரிமை, சரித்திரம் சொல்ல வேண்டிய முடிவு அது. வரலாறு சொல்லவேண்டிய முடிவு. தனி நபர் எழுப்புகின்ற முடியுமா முடியாதா என்ற கேள்வியில் அதைச் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் நண்பர்களுக்குச் சொல் றிறேன் முடியுமா முடியாதா என்ற கேள்வி உங்களுடன் இருக் கட்டும். எப்படி முடியும் என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். மக்கள் அந்தக்கு வழி சொல்வார்கள். அப்போது அது முடியும்.

6th July 1962] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

இந்த பட்ஜெட்டைத் தயார் செய்த நிதி அமைச்சர் அவர்களின் திறமையை, துணியை நான் பாராட்டுகிறேன். விலைவாசிகளைக் குறைக்கவேண்டும் அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென எல்லோரும் சொல்வீக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், விலைவாசி இன்னும் அதிகமாகக்கூடிய விதத்தில், அரிசி, உணவுப் பண்டங்களின் விலை உயருகின்ற நிலையில் சில திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு நிதி நிலையை அறிக்கையை வெளியிட்டிருப்பது கண்டு நான் உண்மையிலேயே அதிர்ச்சியடைகிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எனக்கு அதிக மதிப்பு உண்டு. மரியாதையும் உண்டு. பெரியவர், எந்தவகையில் பார்த்தாலும் மதிப்புள்ளவர்கள். நண்பர் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் சொல்லியதுபோல, அவர்களைப்பற்றி நான் பெருமைப்படுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி புள்ளிவிவரங்களோடு பேச காலம் இல்லை. இருந்தாலும் என் அபிப்பிராயங்களைப் பொதுவாகச் சொல்வதில் தவறில்லை என்று நினைக்கிறேன். நண்பர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருந்ததில், நேரம் சென்று விட்டது. நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்ததில் ஏன் அதிர்ச்சி அடைந்தேன் என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்றால், அது பலவழிகளில் குறைக்கப்படவேண்டும். விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான கருவிகள், விதைகள், உரம், இவை போன்றவைகளைச் சரியான வகையில் கொடுக்க முடியவில்லை. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுடைய தேவை அதிகப்படுகிறது. அதனால் உற்பத்தி செய்யப் படுகிற பொருள்கள் விலை ஏறலாம். அதே சமயத்தில் இருக்கும் நிலையைச் சரிபார்த்து, அவற்றைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலையில், உணவுப் பண்டங்களைக் கொண்டுவருகிற பெரிய லாரி போன்றவைகளுக்கு வரிவிதிப்பது அந்தப் பண்டங்களின் விலையை உயர்வாக்கும் என்று கருதுகிறேன். லாரிகளுக்குப் போடக்கூடிய வரியின் மூலம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உணவுப்பண்டங்களின் விலை, கீற்று, வைக்கோல், அரிசி, பழங்கள், கிரைகள், காய்கறிகள் போன்ற பண்டங்களுக்கு எந்தக் காரணத்தினாலும்; எந்த நிலையிலும் விலை உயர்வு ஏற்படாது என்று ஆட்சியாளர்கள், குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள், உத்தரவாதம் கொடுத்தால் நிச்சயமாகப் போற்றுகிறோம். அதைப்போன்றுதான் பஸ்களுக்குப் போட்டிருக்கிற வரி. பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று கூறுகிற நாங்கள் பஸ்களுக்குப் போடுகிற வரிகளை எதிர்க்கிறோம் என்று பலர் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு நண்பர்கள் போலவும், அவர்கள் எலக்ஷனுக்குப் பணம் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து நாங்கள் இருப்பதுபோலவும் சிலர் கேலியாகப் பேச முற்படுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை விரும்புகிறேன். பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்க ஆட்சியாளர்கள் முன் வந்தால், எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. விலைவாசி உயராதது என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தால், எங்களுக்கு அதிலும் ஆட்சேபணையில்லை. உணவுப் பண்டங்களை, தானியங்களை விலை

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [5th July 1962]

அதிகமாக்குகின்ற வரிகளைப் போடாதீர்கள். வரிபோடாமல் ஆட்சி நடத்துங்கள் என்று சொல்லவில்லை. வரி போட்டுத் தான் சர்க்காரை நடத்த முடியும். அதில் எங்களுக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. போடுகிற வரி ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக் கூடாது. சினிமாவில் லட்சக் கணக்காகப் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். ஒரு கதாசிரியருக்கு ரூ. 5,000, 50,000 கொடுப்பதா என்று கேள்வி கேட்கக்கூடிய நிலைமை இங்கு இருக்கிறது, என்றால் உண்மையிலேயே நான் அதைக்கண்டு பரிதாபப்படுகிறேன். உழைப்புக்கு, பொருளுக்கு விலை கூறுவது இயற்கை. அறிவுக்கு விலை கூறவேண்டுமென்று கூறுகிறவர்களைப் பற்றி என்ன நினைப்பது? அறிவுக்கு விலை கூறமுடியுமா? யாருடைய கருத்து எவ்வளவு உயர்ந்தது என்பதை யார் நிர்ணயிப்பது? அறிவுக்கு இன்னொரு அறிவுதான் விலை. இன்று சொல்லப்படுகிற கருத்து பிடிக்காமல் இருக்கலாம். நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதைப் பார்த்தால், அந்தக் கருத்து பல தலைமுறைகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமையக்கூடும். அறிவுக்கு நிச்சயமாகத் தகுதி நிர்ணயம் நிர்ணயித்துவிடக்கூடாது. எந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தாலும், சினிமாத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் லட்சக்கணக்காக சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துவிட்டால், கண்டிப்பாக அதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தென்னிந்திய நடிகர் சங்கத்தின் தலைவன் என்ற முறையில் நான் சொல்கிறேன். யார் பிளாக்கில் பணம் வைத்திருந்தாலும் சரி, எந்த வகையில் சேர்க்கிருந்தாலும், செலவழிப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இங்கு பகிரங்கமாகவே ஒரு அறைகூவலை விடுகின்றேன். மக்களை ஏமாற்றித் தங்கள் கையில் பணம் வைத்திருந்தால், அவர்கள் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்கள் தான். சினிமாவில் அதிகப் பணம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கின்றார்களே, அது சர்க்காருக்கு உண்மை என்று தெரிந்திருந்தால், ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? அனுதாபம் என்று சொல்வார்களானால் அது தேவையில்லை என்று சொல்வேன்.

ஏனென்றால் அது இங்கே தேவையில்லை. ஒழுங்கு, நேர்மை, நாணயம் என்று வந்துவிட்டால், அங்கே நட்புக்கு இடமில்லை. நட்பு வேறு, நாணயம் வேறு. நாணயத்தை செம்மைப்படுத்துவதற்கு நட்பு பயன்படவேண்டும். நாணயத்தைக் கெடுக்க நட்பு இருக்கக்கூடாது.

நீலகிரியில் சினிமாத் தொழிலுக்காக பிலிம் தொழிற்சாலை கட்டப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கு 10 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; இயந்திரங்கள் வந்து சேர்ந்துவிட்டன என்று நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்கிறேன். ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலை வேலைகள் நிறைவேறி, தொழிற்சாலை இயங்க இன்னும் 3, 4 ஆண்டுகள் ஆகுமென்று கருதுகிறேன். வேலைகள் விரைவாக நடைபெற்றால், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில்கூட தொழிற்சாலை இயங்க வாங்கக்கூடும்.

[5th July 1962] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

ஆனால் நாம் நினைத்தபடிதான் நடப்பது இல்லையே. அதுவரையில் சினிமாத் தொழில் என்ன ஆவது? ஏதோ சினிமாத் தொழிலுக்கு வரி விதித்து விட்டால், சினிமாக்காரர்கள் கத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கும் எங்கள் பேரில் வந்துதான் மோதுகிறார்கள். நடிகர்கள் ஏராளமாகப் பணம் வாங்குகிறார்கள், அதனால்தான் வரி போடுகிறார்கள், சினிமாவால்தான் மக்கள் கெட்டுப் போகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். மக்கள் கெடுகிற காரியத்தை சர்க்கார் அனுமதிக்கக்கூடாது. மக்களை வாழ வைக்கத்தான் சர்க்கார். மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு, நன்மை செய்யத்தான் சர்க்கார். எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும், மக்களுக்குத் தீமை பயக்கக்கூடிய காரியத்தை யார் செய்தாலும், எந்த ஸ்தாபனம், எந்த அமைப்பு, எந்தத் தொழில் செய்தாலும், அதை மக்கள் மத்தியில் நடமாடவிடக்கூடாது. சினிமாத் தொழில் உண்மையில் கேடு பயக்கக்கூடியதானால், அதைத் தடை செய்துவிட வேண்டும். சினிமாத் தொழில் இருப்பதால், மக்களுக்கு நன்மையும் பயக்கும், தீமையும் பயக்கும் என்றால், தீமையைத் தடுத்துவிட்டு, நன்மையை அதிகப்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்குமானால், நிச்சயமாக அதற்கு வேண்டிய சட்ட திட்டங்களைப் போடவேண்டும். நான் ஒன்று கேட்கிறேன். வாத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். ராமச்சந்திரன் 3 லட்ச ரூபாய் வாங்குகிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதில் எவ்வளவு லட்சம் வேண்டுமானாலும், சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால் நடிகர்களுக்கு எதிர்காலத்தைப்பற்றி உத்தரவாதம் தர முடியுமா? வாழ்க்கைப்பணம் தரமுடியுமா? இந்தக் கேள்வியை நாங்கள் கேட்போம். எங்களுக்குப் பணம் தேவையில்லை. சர்க்கார் முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்ளட்டும், ஒரு சிறு வீடு, எங்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகள், தேவையான வசதிகள் போதும், பெரிய அளவில் வேண்டாம், சாதாரண வாழ்க்கை நடத்திக் கொள்ளுகிறோம். எங்களுக்கு வயதான பிறகு வாழ்க்கைப்பணம் தரமுடியுமா, அதற்கு வழி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்போம். அதற்கு, அந்த அதிகாரம் எங்களிடம் இல்லை. டில்லியிடமிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பிலிம் இறக்குமதி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டபடியால், அடுத்த மூன்று மாதங்களில் பல Studio களில் வேலை இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று காலையில் கேள்விப்பட்டேன் 300 ஆட்களுக்கு Studio- வில் வேலையில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள் என்று. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் ஒரு ஸ்டூடியோவில் 40 ஆட்களுக்கு வேலையில்லை என்றார்கள். இன்னும் தொடர்ந்து சொல்லப்போகிறார்கள். 100 ரூபாய், 80 ரூபாய் மாதம் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய குறைந்த சம்பளக்காரர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலையில்லை என்று Notice போட்டாகிவிட்டது. வேலையிழந்து நிற்கும் அவர்களின் குடும்ப நிலைமையை எண்ணிப்பாருங்கள். அந்த நிலையில் இருப்பவர்களை யார் காப்பாற்றுவது? நீ 8 முழம் வேஷ்டி கட்ட வேண்டாம், பாதியைக் கிழித்துக்கொடுத்துவிட்டு, துண்டு கட்டிக்கொள் என்று

4-40
P.m.

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [5th July 1962]

சொல்லுங்கள் அது போதும். மக்களில் பலர் துண்டு கூட சுட்டிக் கொள்ள இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள், ஆகையால் நீ 8 முழத்திலிருந்து 4 முழத்தைக் கிழித்துக்கொடு என்றால் நியாயம். மற்றவர்கள் நிர்வாணமாக இருக்கும்போது, நாங்கள் கோட், சூட் போடுவது நியாயமல்ல. பகிர்ந்து கொள்ளுகிறோம். துண்டுகூட இல்லாத நிலையில், நீ இருப்பதை அவிழ்த்துக்கொடுத்துவிடு என்றால், எப்படி முடியும்? பிலிம் இறக்குமதி இல்லை. ஷூட்டிங், படப்பிடிப்பு நின்றவிட்டது. Studio-ல் வேலையில்லை. வேலையில்லாத காரணத்தால், பட முதலாளிகள் வேலையாட்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. இதற்கு வழி செய்ய முடியுமா என்றால், டில்லி சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது ஏற்றுமதி, இறக்குமதி அதிகாரம், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாததற்கு வருந்துகிறோம் என்கிறார்கள் நம்முடைய மாநில சர்க்கார். இந்த நாட்டிலே ஏற்படுகிற போராட்டம், புரட்சி, குழப்பம், ஏழ்மை, வறுமை, இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது தமிழக சர்க்கார். இவற்றைப் போக்க, செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்கிற அதிகாரம், டில்லி சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நீங்கள் கேட்க வேண்டும், அல்லது வற்புறுத்திப்பெற வேண்டும், அல்லது கெஞ்ச வேண்டும். நம்முடைய தலைவர்கள் போய் கெஞ்ச வேண்டாம். நான் அதை ஆதரிக்கவில்லை. வற்புறுத்திப்பெற வேண்டும். புதிய தொழிற்சாலை இயங்கி பிலிம் கிடைக்கிற வரையில், இறக்குமதி மூலம் பிலிம் கிடைக்கும் என்ற உத்திரவாதம் வேண்டும். Kodak-ல் இருக்கிற பிலிம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அது Sterling area. அன்னியச் செலாவணி தட்டுப்பாடு காரணத்தால், அது கிடைக்காது. நாங்கள் அதைக் குறைகூறவில்லை. Rupce-area சிலிருந்து, Agfa film வந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும். இறக்குமதி இல்லாத காரணத்தால், ஆயிரக்கணக்கான சிலிமாத் தொழிலாளர்கள் வேலையை இழக்க நேரிடும் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் 7-ம் தேதி அமைச்சர்களைக் காண இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலையை தயவுசெய்து அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நவம்பர் மாதம் Agfa film கிடைக்கும் என்கிறார்கள். ஆகவே அது வரையில் 3, 4 மாதம் வேலையில்லாமல் போகிற நிலைமை ஸ்டூடியோவில் ஏற்படலாம். அந்த நிலையில், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போகாமல் இருக்க, அமைச்சர்கள் உத்திரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியத்தைச் செய்து, பட்டினி ஏற்படாத நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இதை வேதனையோடு, அதே நேரத்தில் உரிமையோடு, நட்பு முறையோடு, நாணயத்தோடு கேட்கிறேன். நட்பு முறைக்கும் நாணயத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று நான் முன்னர் சொன்ன கருத்தில் இதைச் சொல்லவில்லை. நாணயத்தோடும் நட்போடும் கேட்கிறேன். அமைச்சர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, எழுகளுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுகிற நிலைமையை ஒழித்தாக வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [5th July 1962]

இன்னொன்று கூறுவேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசும்போது நமது நண்பர் சுப்ரமணியமும் இன்னும் பலரும் ஒருமைப் பாட்டைப்பற்றியும், அதே சமயத்தில் பெரும்பான்மையாக ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் வந்திருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் ஒன்று சொல்லுவேன். பெரும்பான்மையாக வருகிறது சரிதான்; வந்ததும் சரிதான்; பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்கள் ஆட்சியில் இருப்பதும் சரிதான். ஆனால் எப்படிப் பெரும்பான்மையானவர்கள், மக்களுடைய ஒட்டுக்களைப் பெற்று, அந்த இடத்திற்கு அவர்கள் தகுதி படைத்தவர்கள், நல்லவர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதைப் போலத்தான், ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் வந்த நண்பர்கள் அந்தந்தத் தொகுதி மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நிச்சயமாக, அவர்கள் தகுதி இல்லாதவர்கள் என்று பொருள் அல்ல. எங்களுக்குப் பெரும்பான்மை பலம் இருக்கிறது என்ற ஒரே தகுதிதான் நீதிக்கு அடையாளம் என்றால், அது நீதியல்ல. மற்றவர்களுடன் எண்ணத்தைப் பரிமாறிக் கொண்டு, சொல்லுகிறவர்கள் எதற்காகச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைப்பிரிந்து, அது இந்த நாட்டிற்கு ஏற்றதாக இருந்தால், அதை மேற்கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெரும்பான்மையாக உள்ளவர்களுக்கு வேண்டும். குழந்தைகள் தவறு செய்தால், வலிவு பெற்ற பெரியவர்கள் எப்படிச் சரி செய்து கொண்டு போகிறார்களோ, பெரியவர்கள் எப்படிச் சரி செய்து கொண்டு போகிறார்களோ, அதைப்போல இங்கே பெரும்பான்மை பலம் பெற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும். எங்களுக்குத்தான் பெரும்பான்மை பலம் இருக்கிறது, ஆகவே எங்களுக்குத்தான் உரிமை இருக்கிறது, நாங்கள் தான் எதையும் செய்வோம், மற்றவர்கள் குறைகூறக்கூடாது என்ற நிலைமை நாட்டில் தோன்றக்கூடாது. தோன்றினால் அது ஜனநாயகமல்ல. நண்பர்கள் சொன்னார்கள் லண்டனிலிருந்து தொழிற்கட்சித் தலைவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடம், கன்சர்வேடிவ் கட்சியார் ஏன் வந்தார்கள் என்று கேட்டோம், நாங்கள் செய்வதையேதான் அவர்களும் செய்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். அட்லி பிரதம மந்திரியாக இருந்த போது, இந்தியாவுக்கு விடுதலை கிடைத்தது. அவருக்குப் பிறகு அவர் நிறைவேற்றிய பல திட்டங்கள் கன்சர்வேடிவ் கட்சிக்காரர் பிரதம மந்திரியாக வந்தபோது, நீக்கப்பட்டன. நண்பர் சுப்ரமணியம் இதை எப்படி ஒரே கொள்கை என்று சொல்ல முடியும்? இப்படிப்பட்ட கருத்து மாறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். அங்கேயிருக்கிற மதிப்பு எல்லாம், ஒரு புத்தம் நடந்தது என்றால், பிரதம மந்திரி ஒரு திட்டத்தை ரகசியமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால், எதிர்க்கட்சித் தலைவரை அழைத்து அதன் நகல் ஒன்றைக் கொடுப்பது வழக்கம். அப்படி எண்ணத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளுகிற பழக்கம் அங்கே யிருக்கிறது. அதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். மக்களிடம் ஒட்டு வாங்குவது என்ற சூழ்நிலை வேறு. இங்கே வந்தபிறகு

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [5th July 1962]

உள்ள அமைப்பு முறை வேறு. இது ஒரு கோவிலாகக் கருத வேண்டும். இங்கே வந்து பேசுகிறவர்கள் மாச்சரியமின்றி தங்கள் உண்மையான கருத்துக்களை நேரடியாகச் சொல்லி, அதிலிருந்து நின்மை பயக்கக்கூடிய காரியங்களைச் சத்தாக எடுத்து மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்புள்ளவர்களாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த எண்ணத்தில் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய தனிப்பட்ட கொள்கைகளைச் சொல்ல நம்முடைய கொள்கைகளைச் சொல்ல வெளியில் மேடை இருக்கிறது; அங்கே சொல்லுவோம், கேட்கவேண்டியது —மக்கள். இங்கே பேச வேண்டியது நேர்மை, நாணயம், எண்ணத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிற தன்மையில் பேசுவோம். என்னுடைய பேச்சில் குறை இருந்தால் மன்னிக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் யாராவது குறைபாடுள்ளதாகப் பேசியிருந்தால், அவர்களையும் மன்னித்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தது பெரிதல்ல, ஆட்சிக்கு வந்து ஐந்து ஆண்டுகள் இருக்கப்போவது பெரிதல்ல. இதற்கிடையில் வேண்டுமானாலும், நீங்கள் மக்கள் வரிச்சுமையைத் தாங்கிக் கொண்டே போடுங்கள் என்று வரியைப் போட்டுக்கொண்டே இருக்கலாம். மக்களில் சிலர் அதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். சிலர் எடுத்துச் சொல்லாமலும் இருக்கலாம். என்னைச் சிலர் கேட்டார்கள் “நீங்கள் ஏன் அரசியல் கட்சியில் இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் கலைஞராகவே இருந்து கருத்துக்களைச் சொன்னால், கேட்க மாட்டார்களா” என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கிளிமாவுக்கு வரி போட்ட பிறகும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்ட பிறகும், அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் இங்கே சொல்லுவது தவறல்ல என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள் ‘அடுத்த தலைமுறை வாழ்வதற்காக இந்தத் தலைமுறையினர் செத்து விடுவதா?’ அடுத்த கேள்வி—‘வரி கொடுத்துச் சாவதை விட வரி கொடுக்காமலே சாவது மேலல்லவா?’ என்று கேட்கிறார்கள். இதைப் போன்ற எண்ணம் பலரிடம் தோன்றலாம். அந்தச் சூழ்நிலை நாட்டில் தோன்றக்கூடாது. மக்கள், அடிக்க அடிக்க குனிந்தால், எதையும் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் ஆட்சி யாளருக்கு வரக்கூடாது என்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரி அதிகமாகிவிட்டதால், 600 பேர் ரயிலில் டிக்கட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்ய முயற்சித்தார்கள் என்று பத்திரிகையில் படித்தேன். அதுதான், ஆறுயிரம், ஆறு லட்சம் ஆனால் இந்த நாட்டின் நிலை என்ன? வரிகொடா இயக்கம், ஒத்துழையாமை இயக்கம் போன்ற பயங்கர நிலை ஏற்பட்டால் என்னவது? இது அரசியல் கட்சிகளால் உண்டாக்கப்படுவதாக நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே, சேர்ந்து போன உள்ளங்களைத் தட்டி எழுப்பும் அமைச்சர்களாக இருந்து; நாட்டுக்குப் பலன் தரத்தக்க காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [5th July 1962]

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எங்கள் எண்ணப்படி ஓரளவுக்கு திருத்தி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : தலைவரவர்களே, 4-50 p.m.
இந்த வருட நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்த கனீம் அமைச்சரவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இது அவர் நிதியமைச்சராக பொறுப்பேற்ற பிறகு முதல் அறிக்கையாகும். இந்த அறிக்கை பிரசுரத்திற்கு முன்னால் அவர்கள் முன்னுரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்னால் பின்னூரையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை, பின்னூரிலுக்கும் பின்னூரையைப் பார்த்தால்தான், நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன். பின்னூரையில் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊற்றுக்கணக்கான வருஷமாக அந்நிய ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்து வாழ்க்கை வளம் பெற முடியவில்லை. உலகத்தில் நம்மைப்போன்றிருக்கும் நாடுகள் 100 அல்லது 150 வருடங்களுக்கு முன்னால் இருக்கின்றன. மிகப் பிற்போக்காக இருக்கும் நம் நாட்டை வளப்படுத்த வேண்டுமென்றால், கொஞ்சம் வேகமாகச் சென்றுதான் ஆக வேண்டும். இடைக் காலத்தில் மக்கள் கஷ்டத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையை வைத்துப் பார்த்தால், வரி விதிப்பு என்பது எல்லோருக்குமே கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் அன்றாடம் நமது வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது, நாம் எந்த வளர்ச்சியை அடைய விரும்புகிறோமோ, அந்த வளர்ச்சியை அடைய விரும்புகிறபோது, கொஞ்சம் கஷ்டங்கள் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்ற முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். வரிகள் கூடாது என்று எல்லாரும் சொல்கிறார்கள். வரிகள் இல்லாமல் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய முடியுமானால், நான் அதை வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறேன். வேகமான வளர்ச்சி வேண்டும் எனும் போது, அங்கேதான் வருகிறது சிக்கல். அந்தச் சிக்கலைத் தாங்கும் நிலையை மக்கள் மத்தியில் நாம் தான் சொல்லவேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த சபையில் அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்கு இந்த ராஜ்யத்தை எந்த முறையில் நிர்வாகம் செய்வது, மக்களுக்கு எந்த முறையில் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து சபை நடக்க வேண்டும் என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அடுத்த ஐந்து வருஷங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள குற்றங் குறையைச் சொல்லி, நல்லதை ஆதரித்து, குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றால், அதையும் சொல்லித் திருத்த வேண்டுமென்றால், சொல்லித் திருத்த வேண்டிய கடமை தான் அங்கத்தினர்களுக்கு உண்டு. அந்த வகையில் பார்த்தால் இன்றைய தினம் உள்ள நிலையில் இன்று தயாரிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையை ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஆனால் வரி போட வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை என்றாலும்கூட, பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியபடி, யார் தாங்குவார்கள், யார் தாங்கமாட்டார்கள் என்பதைப் பார்த்து, பரிசீலனை

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [5th July 1962]

செய்து, போட வேண்டியதுதான் நியாயம். அந்த அளவில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்துதான் போட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பரிசீலனை ஒரு புறமிருக்க, இங்கேயுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கொடுத்த யோசனையை வைத்து மறு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நிதி நிலை அறிக்கை வரும் நேரத்தில், சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நம் எல்லோருக்கும் கண் முன் நிற்பது நமது Electricity—மின்சாரம்— நவீன வாழ்க்கையில் மின்சாரம் இல்லை என்றால், உலகமே இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை, உண்மையில் நமது மின்சார வளர்ச்சி மிகவும் பெருமைப் படவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சென்ற 5 வருஷமாக நமது மின்சார வளர்ச்சியை அகில இந்திய ரீதியில் இருக்கும் ராஜ்யங்களெல்லாம் பாராட்டுகின்றன. நாமும் பெறுமையடைந்தோம். ஆண்டவனுக்குப் பொறுக்கவில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். ஒரு கண் திருஷ்டி. திடீரென்று இயற்கை நமக்குச் சாதகமாக இல்லாத காரணத்தால், நமது நிலை எவ்வளவு பெருமைப் பட்டோமோ அவ்வளவுக்கு மோசமான நிலை வந்து விட்டது. இது யார் மீதும் குற்றமில்லை. அரசாங்கத்தின் மீதும் குற்றமில்லை. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தை வைத்து இதிலிருந்து நாம் ஒரு படிப்பினை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்போதுமே இயற்கையை நம்பி இருக்கும் மின்சாரத்தில் எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களில் இந்த கோளாறுகள் வரும். பெரும் தொழில்களை எடுத்துப் பார்த்தால், நம் ராஜ்யத்தில் இரண்டாம் திட்டத்தில் பல புதிதாக வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் பல தொழில்கள்—Continuous process—என்று சொல்வார்கள்—ஒரு நாள் நிறுத்தினால், ஒரு மாதத்துக்குள்ளு முதல் நஷ்டமாகும். அப்படிப்பட்ட தொழில்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு நிமிடம்கூட Electricity fail ஆகக் கூடாது. அதை எல்லாம் நஷ்டமில்லாமல் மக்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், இயற்கையை நம்பி யிருக்கும் மின்சாரம் தவிர அனல் மின்சார நிலையத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் கோவையைச் சேர்ந்த நாங்கள் பல வருஷமாக இதை வற்புறுத்தி வருகிறோம். அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்றாலும், தனிப்பட்டவர்கள் செய்யத் தயார் என்று சொல்லி அரசாங்கமும் ஆமோதித்து, Planning Commission ஏதோ தடை செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையாக இருக்குமானால், நமது அமைச்சரவையை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வலியுறுத்தி அதற்கு அனுமதி வாங்க வேண்டுமென்று. கோவை மாத்திரம் அல்ல. சென்னை, மதுரை, திருச்சி போன்ற தொழிற்துறையில் முன்னேறி உள்ள நகரங்களில்கூட அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை. தலியார் துறை முன் வருமானால், அதற்கு அனுமதி கொடுத்து எவ்வளவு முன்னேற வேண்டுமோ அவ்வளவும் அமைக்க வேண்டும். தேவையைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து, ஒரு 60 per cent அனல் மின்சார நிலையம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு

[5th July 1962] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

அரசாங்கம் கியாரண்டி கொடுக்க வேண்டும். நமது மின்சார நிலையங்களில் ஏராளமாக மின்சாரத்தைச் செய்து, அதன் உற்பத்தி விலையை வைத்து, பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்யலாம். அந்த முறையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அனல் மின்சார நிலையங்கள் மாத்திரம் இல்லாமல், அணுசக்தி மின்சார நிலையம் வேண்டுமென்று சென்ற சில வருஷங்களாக தமிழ்நாடு அரசாங்கம் வற்புறுத்தி வருகிறது. இன்று அதில் எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு சந்தேகம். வருஷாவருஷம் தவறாமல் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்து கொண்டிருக்கிற கனம் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் எலக்டிரிசிட்டி மந்திரியாக இருக்கிறார்கள். பல அணு மின்சார நிலையங்களைப் பார்த்தவர். ஒரு காலத்தில் இங்கிலாந்தில் அணு மின்சாரம் கொஞ்சம் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதனால், அதிகமாக அணு மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தவில்லை என்று மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தது. ஆனால் இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சி காரணமாக அணு மின்சார நிலையங்களைக் கூட குறைந்த விலையில் ஏற்படுத்த முடியுமென்றும், அதை அதிகமாக விருத்திப்படுத்தி வருகிறார்கள் இங்கிலாந்தில். அதை வைத்து நமது ராஜ்யத்தில் ஒன்றிரண்டு அணு மின்சார நிலையங்கள் அவசியம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. எஸ். எஸ். கரையாளர் தலைமை வகித்தார்)

கல்வித் துறையில், நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில், மிகச் சிறந்த முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இன்றைய தினம் நகரங்களில் மாத்திரம் அல்ல. கிராமப் பகுதிகளில் சிறு சிறு கிராமங்களில் பார்த்தால்கூட ஏராளமான பிள்ளைகள் பெண்கள் எல்லாம் பள்ளிகளுக்குச் சென்று படித்து வருகிறார்கள். எப்போது இந்த நிலை வந்ததோ, எப்போது ஆண்களும் பெண்களும் சரி நிகர் என்று நாம் ஒத்துக் கொண்டோமோ, அந்த நிலையில் பெண்கள் பள்ளிகளும் ஏராளமாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்குத் தனிப்பட்ட முறையில் சலுகைகள் அளிக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். பெண்கள் ஹைஸ்கூல்களும், காலேஜுகளும், பாலிடெக்னிக்குகளும், எவை வந்தாலும், அவற்றிற்கு, எஜுகேஷன் கோட்டில் இருக்கிறபடி சாதாரணப் பள்ளிகளுக்குக்கொடுப்பதைப் போன்ற சலுகைகளை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மந்திரி அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்கப்படுமென்று. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். கட்டிடங்கள் கட்டுவதாக இருந்தால் ஹைஸ்கூல்களுக்கு ரூ. 35,000 கிராண்ட் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் கிடையாது. முன்பெல்லாம் பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டுவதாக இருந்தால், அரசாங்கம் பாதித் தொகை மானியமாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டு. ஆண்கள் கல்லூரிக் காக ரூ. 35,000 என்று வைத்திருந்தாலும்கூட, பெண்கள்

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்][5th July 1962]

கல்லூரிகளுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி சென்னையில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பெண்களுக்கு வருவதை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களில் ஒரு பாலிடெக்னிக் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரையைப் பொருத்தவரையில், தனியார் துறை அதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அரசாங்கம் எப்போது அனுமதி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதோ, அப்போதே அதை ஆரம்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய இப்போது தலைமை வகிப்பவர்கள் சொன்னார்கள், வைத்திய வசதிகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று. பணம் மாத்திரம் அதிகமாக ஒதுக்கிவைத்தால் போதாது. நமக்கு இன்னும் அதிகமாக டாக்டர்கள் தேவை. நானும் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன். பல தலைவர்கள் வந்து இப்போது இருக்கிற டாக்டர்களை அணுகி, 'நகர்ப்புறங்களில் மாத்திரம் நீங்கள் சேவை செய்கிறீர்கள். கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி சரியான முறையில் அமையவேண்டுமென்றால், கிராமங்களுக்குச் சென்று சேவை செய்யுங்கள்' என்பதாக வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், அது அவசியமில்லை. நமது ராஜ்யத்தில் வைத்தியக் கல்லூரிகள் குறைவாக இருப்பதால்தான், அந்தப் பிரச்சனை வருகிறது. இன்னும் இரண்டு மூன்று வைத்தியக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தி அதிகமான டாக்டர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தால் தானாகவே அவர்கள் கிராமத்திற்குப் போவார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அப்போதும் போகச் சொல்ல வேண்டும். தானாகப் போகமாட்டார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : அவர்களை அதிகமாக ஆக்கவேண்டும். கோவை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல வருஷங்களாகச் சொல்லி வருகிறோம். தனியார் துறையில் கொடுத்தாலும் சரி, அரசாங்கம் ஏற்றுச் செய்தாலும் சரி, 20 லட்சம், 40 லட்சம் ரூபாய் என்று நகரத்தில் உள்ளவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, அரசாங்கம் ஏன் இதைச் செய்யக்கூடாது, ஏன் செய்யத் தயாராக இல்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசாங்கமே நடத்துவதாக இருந்தாலும், வாருங்கள், வேண்டிய வசதிகள் கோவையில் இருக்கின்றன என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கோவை, மதுரையை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் பல மெடிகல் கல்லூரிகள் வேண்டும். மெடிகல் கல்லூரி என்றால் பேயோ பிசாசோ என்ற ஒரு அச்ச நிலையை இழுத்து பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பாலிடெக்னிக்ஸ்கள். இன்சினியரிங் கல்லூரிகள் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் போது, மெடிகல் கல்லூரி என்றால், ஏன் முன்வரவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நமக்கு அதிகமான டாக்டர்கள் வேண்டும். அதற்குக் கல்லூரிகள் அதிகமாக வேண்டும்.

திரு. வி. எம். சுரேந்திரம் : ரொம்பப் பேய் வந்தால் எல்லோரும் பயப்படுவார்கள்.

5th July 1962]

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : இப்போது பயம் தேவையில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் லைட் போட்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலிருந்து அல்லது அடுத்த ஆண்டிலிருந்து இரண்டு கல்லூரிகள் வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வருஷத்திற்கு ஆயிரம் டாக்டர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் நிலைமை ஏற்பட்டால், வைத்தியப் பிரச்சனை நல்லமுறையில் தீர்ந்துவிடுமென்று கருதுகிறேன். அதே மாதிரி யுனிவர்சிட்டி. இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. பல ஆண்டுகளாக யுனிவர்சிட்டி பெயரைச் சொல்வதற்குக்கூட யோசனை செய்யும் காலம் உண்டு. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டில் இரண்டு யுனிவர்சிட்டிகள் தான் இருக்கின்றன. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், ஏன், நான்கைந்து இருந்தால் என்ன? உத்தரப் பிரதேசத்தில் ஐந்தாறு இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஒரு கோடி ஜனத்தொகைக்கு ஒரு யுனிவர்சிட்டி.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : அப்படிப் பார்த்தாலும், இன்னும் நமக்கு வரவேண்டும். இப்போது மதுரைக்கு ஒன்று வருகிறது. அதுபோல, கோவைக்கு வரவேண்டும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அதிகமான யுனிவர்சிட்டிகள் வருவதால், என்ன லாபம்? எந்தவிதத்தில் கோயம்புத்தூருக்கோ அல்லது வேறு இடத்திற்கோ வருவதில் லாபம் என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : எதற்கும் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. யுனிவர்சிட்டி கமிஷன் யோசனை செய்து அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுரைக்கு வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. கோவைக்கும் வரட்டும். இதில் என்ன தரித்திரம் வேண்டும்? நான் கோவையைச் சேர்ந்தவன். எனக்குப் பேசக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும்போதெல்லாம், சாதாரணமாகக் கோவை நகரம்தான் என் முன்னால் வந்து நிற்கும். அப்படிச் சொல்லும்போது, கோவை நகரத்தில் இருக்கிற முக்கியமான பிரச்சனை குடிதண்ணீர் பிரச்சனைதான் முன்னால் நிற்கிறது. சிறுவாணி திட்டம் 1956-ல் கோவை நகரத்தின் ஜனத்தொகை ஒரு லட்சம் இருக்குமென்று நினைத்து திட்டப் பட்ட திட்டம். இன்றைய தினம் கிட்டத்தட்ட நான்கு லட்சம் ஆய்விட்டது. தொழில் வளர்ச்சி காரணமாக நகரம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது. நகரத்தில் குடிசைகள் பெருகிக் கொண்டே போகின்றன. எந்த நிலைக்கு நகரம் செல்லுமென்று நினைக்கவே முடியவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர்ச் சண்டை. நகரத்தில் மாத்திரமில்லை. இப்போது நகரசபையிலும் வந்துவிட்டது. இன்றைய தினம் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோவை நகரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி நண்பர்களும், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பொறுப்பேற்று நடத்துகிறார்கள். தி.மு.க. நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள், கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர் இருக்கும் வார்க்குத்தான் அதிகமாகத் தண்ணீர் விடப்படுகிறது என்று. அவர்கள் தி.மு.க. அங்கத்தினர்

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [5th July 1962]

வார்டுக்கும் போகிறது என்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீர்ச் சண்டை மக்கள் மத்தியிலிருந்து நகராசபைக்கும் சென்றுவிட்டது. நான் தவறாக இதைச் சொல்லவில்லை. அங்கு தண்ணீர்க் கஷ்டம் அப்படியிருக்கிறது. ஒரு லட்ச ஜனங்களுக்குப் போடப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு, 4 லட்ச ஜனங்களுக்கு எப்படித் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும்? கண்டிப்பாக முடியாது. நகரத்தின் வளர்ச்சியைக் கணக்கில் கொண்டு, 1¼ கோடி ரூபாயில் சிறுவாணியில் அணை கட்டவேண்டுமென்று 1956-ல் திட்டம் போட்டோம். அது இன்னும் செயல்படாமல் இருக்கிறது. இடையில், அதற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. State Re-organisation அதாவது மாநில புனரமைப்பின் காரணமாக, அணை கட்டுகிற பகுதி கோளத்திற்குச் சென்று விட்டது. அதனால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கோள அரசாங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, பரம்பிக்குளம் வந்திருக்கிறபோது, இந்தச் சிறுவாணி பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது பெரிய காரியமல்ல. ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரம் சிறுவாணியில் அணைகட்டமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது பேசும் போது நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றிப் பேசினேன். அப் போது நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த ராஜ்யத்தில் புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்குச் சரியான முறையில் விவரம் கிடைப்பதில்லை. அதற்காக போர்டு ஏற்படுத்தி யார் யார் தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறார்களோ, அவர்களுக்கு, அவர்கள் எந்தெந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறார்களோ, அந்தந்தத் தொழிலைப்பற்றிய விவரங்களைத் தெளிவு படுத்த Advisory Council மாதிரி, ஒரு ஸ்தாபனத்தைத் தமிழ் நாட்டு சர்க்கார் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். அமைச்சரவர்கள் அந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, ஒரு Advisory Board ஏற்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதாக நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். போர்டு வருவதன் காரணமாக, தமிழ் நாட்டின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பெரும் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் ஏராளமாகப் பெருகி, நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் வேலை வாய்ப்பளிக்க வசதியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த Board கொஞ்சம் சீக்கிரமாக வேலை செய்ய வேண்டும், போர்டு ஏற்படுத்தி விட்டால் மட்டும் போதாது. இப்போது தொழில் துறை போகிற வேகத்தில் நாம் காலதாமதப் படுத்தினால், அவ்வளவுக்கு நமக்கு நஷ்டம்.

5-10 இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால்
p.m. பேசிய நண்பர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் இளைஞர், ஓடியாடி வேலை செய்யக்கூடிய திறமையுள்ளவர் என்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அது அவ்வளவையும் நானும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு ஒரு ஆசை தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், குறைந்தது ஐந்து அல்லது ஆறு நகரங்களாவது லட்சிய நகரங்களாக இருக்க வேண்டும். நல்ல பாதாள

[5th July 1962] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

சாக்கடை, சுகாதார வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, அழகான வீடுகள், காற்று வசதியுள்ள சிறு வீடுகள், இந்த வசதிகளுடன் லட்சிய நகரங்களாக ஏற்படவேண்டுமென்பது எனக்கு ஆசை. ஏன் அதைக் கூறுகிறேன் என்றால், அப்படி ஏற்பட்டால், அவற்றைப் பார்த்தாவது பக்கத்தில் இருக்கிற பெரிய நகரங்கள், கிராமங்கள் சுகாதார வசதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிற நிலைமை ஏற்படும். அதைச் செய்வதற்கு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருக்குப் பணமில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். பணமில்லாமல் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிற வன் நானல்ல. பணமில்லாமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சென்னையை லட்சிய நகரமாக்க வேண்டுமானால், சென்னை கார்ப் பொரேஷன் 10 கோடி ரூபாய் கேட்பார்கள். கோவை, திருச்சி, சேலம் போன்ற நகரங்களுக்கு 4 கோடி ரூபாய் வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் 5 அல்லது 6 நகரங்கள் லட்சிய நகரங்கள் ஆக வேண்டுமானால், 20, 25 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் மத்திய சர்க்கார் திட்டங்களைப் போடும் போது, இந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்ற 20, 25 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்க முடியாதா? மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு ஏன் வாங்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அகில இந்திய ரீதியில் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர்கள் மாநாடு நடத்துவதுண்டு. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர்கள் இதை வலியுறுத்தி, அந்தத் தொகையை எவ்வளவு வேண்டுமென்று ரிடமிருந்து மான்யமாகப் பெற்று வந்து 5, 6 கோடிக்குக் கொடுத்தால், நகரங்களாக வேண்டுமென்பது என்னுடைய அவர் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டேன். எனக்கும் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக மனமார நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(டெபுடி சேர்மன் தலைமை வகித்தார்.)

* திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி: மன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்துச் சில விரிவாக்கங்கள், விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள், ஆதரித்துப் பேசுகிறோம் என்று சொல்லி, பின்னால் வேண்டுமென்றால் எல்லாம் விடுக்கின்றார்கள் என்றார்கள். வாஸ்தவம் கோள்கள் எல்லாம் விடுக்கின்றார்கள் என்றார்கள். வாஸ்தவம் தான். நம்முடைய இந்த நாட்டிலே முன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டமல்ல, 10 ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்ட பிற்பாடு கூட, நமக்கு வேண்டிய தேவைகள் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். நம்முடைய கோரிக்கைகள் பூர்த்தியாக, பூர்த்தியாக இன்னும் புதிய கோரிக்கைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டேயுள்ளன இருக்கும். சொல்லிக்கொண்டேயுள்ளன இருக்க வேண்டும். நான் கூட ஏதாவது ஒரு கோரிக்கையைச் சொல்லுகிறேன், குற்றத்தைக் கண்டு பிடிக்கிறேன் என்றால், நமக்கு இந்த நாட்டில் நல்ல அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறோம் என்று அர்த்தமே ஒழிய, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள், அரசாட்சியில் இருக்கிற தலைவர்களை எடுத்துக்காட்ட கட்சி சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறது என்று

[திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி] [5th July 1962]

காட்டுகிறதே தவிர அதைக் குறைபாடாக எந்த அங்கத்தினரும் நினைப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு, முதலில் தேசிய ஐக்கியத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த விஷயத்தைப்பற்றி இந்த சபையிலும், கீழ் சட்ட சபையிலும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக பாடப்புத்தகத்தைப்பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். என்னுடைய பையன் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஐந்தாவது வகுப்பு தமிழ்ப் பாடப்புத்தகத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, நான் அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்க்க நேரிட்டது. அதைப் பார்த்தவுடன் எனக்கே சந்தேகம் வந்து விட்டது. நம்முடைய தாய் நாடு இந்தியாவா, அல்லது தமிழ் நாடா என்ற சந்தேகம் வரக் கூடிய அளவில் பாடம் எழுதப்பட்டிருந்தது. சில நாட்களுக்கு முன் Mail பத்திரிகையில் "Way of the World" என்ற தலைப்பில் ஒரு கார்ட்டு போட்டிருந்தார்கள். இந்தியா படத்தைப் போட்டு, நம்முடைய நாடு தமிழ் நாடா, இந்தியாவா என்ற சந்தேகம் பையன் மனதில் வருகிற மாதிரி ஒரு கார்ட்டு அழகாகப் போட்டிருந்தார்கள். இங்கே இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் கவிதைகள், பாரதியார் கவிதைகள் இவற்றை மேற்கோளாகக் காட்டி, இவைகளெல்லாம் தேசிய ஐக்கியம் என்ற பெயரால் விடப் பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். "தமிழன் என்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா" என்று ராமலிங்கம் பிள்ளை பாடினார்; "செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே" என்று பாரதியார் பாடினார் என்று கூறினார்கள். அந்தக் கவிதைகள் பூராவையும் குறிப்பாகப் படித்திருந்தால், ராமலிங்கம் பிள்ளை இந்தியப் பண்பாட்டை, இந்திய ஒற்றுமையை எவ்வளவு வற்புறுத்தி அவர்களுடைய பாடல்களில் பாடியிருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், பாரதியாரை எடுத்துக் கொண்டால், அவருடைய உத்தமமான பாடல்களில் "வாழ்க வாழ்க பாரத சமுதாயம்" என்ற பாட்டு மிக உன்னதமான பாட்டு. சமதர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இறைவன் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருக்கிறான், ஒரு சமதர்ம சமுதாயம் வேண்டுமென்று காட்டக் கூடிய பாட்டு. அது மாத்திரமல்ல. "வாழிய செந்தமிழ், வாழிய நற்றமிழர், வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு" என்று பாரதியார் சொல்லுகிறார். பாரதியார் பாடலை மேற்கோள் காட்டும் போது, இது ஏன் அவர்கள் ஞாபகத்துக்கு வரவில்லை என்று நினைக்கும் போது, ஏதோ தங்களுக்கு வேண்டியதை மட்டும்—ஒரு பழமொழி உண்டு, அது சற்று கடுமையாக இருக்கும், ஆகையால் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஒரு பகுதியை மட்டும், தங்கள் காரியத்துக்கு வேண்டிய ஒரு பகுதியை மட்டும், 'Devil quoting the Scripture' என்பதைப்போல—இந்தக் கடுமையான பழமொழியைச் சொல்லவேண்டாமென்று நினைத்தேன், ஆனால் சொல்லிவிட்டேன்—எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேச ஐக்கியத்தை ஒத்துக்கொள்ளாத பாரதியார் பாடல் கிடையாது. "மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலை" என்ற பாடலை மறந்து விட்டு, அல்லது மறைத்து விட்டு பாரதியார் பாடலை மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

[5th July 1962] [திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி]

அப்படிச் காட்டினால், கன்யாகுமரி முதல் இமயம் வரையில் நம் முடைய நாடு என்பதை உணர்ந்து, நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காக அறப்போரில் ஈடுபட்டு, பல தியாகங்களைச் செய்த திரு. சுப்பா மணியம் போன்றவர்களுக்கு உணர்ச்சி ஏற்படாது என்று யாரும் கருதக் கூடாது. ஏன் உங்களுக்கு வேண்டியதை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், "வாழ்க பாரத சமுதாயம்" என்ற பாடலை ஏன் காட்டவில்லை என்று இன்னொருவர் கேட்கக் கூடாதா? திராவிட நாட்டைப்பற்றி யாரும் பாடவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை பாடியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி: எனக்குத் தெரியும், திராவிட மொழிகளைப்பற்றிப் பாடியிருக்கிறார். நான் அதையும் படித்திருக்கிறேன். அந்த திராவிடம் என்பது வேறு. அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று இப்போது வாதம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை.

திராவிடம் என்பது வேறு. அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு இது இடமில்லை. நேரமும் இல்லை. மனோன்மணியத்திலுள்ள திராவிடம் என்ன என்று பேசுவதற்கு இது இடமல்ல என்று விட்டுவிடுகிறேன். சரியான மேற்கோள் கொடுக்கவேண்டும். தங்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துக்கொண்டு மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள் என்பதைத்தான் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நாடு ஐக்கியமாக இருக்கவேண்டுமென்றால், அளவுக்கு மீறிய தாய் மொழிப்பற்று இருந்தால், நாடு ஒன்றாக இருக்க முடியாது. பாரதியார் கவிதையின் கருத்து இதுதான். "வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழர், வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு"—என்று. அந்த அடிப்படையில் தேசியம் வளர்ந்து கொண்டுபோகிறது. நாட்டில் நாம் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறோம், குடும்பத்தில் நாம் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறோம் என்பதுதான் கொள்கை. இதனால் தமிழர் வீரத்தைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: இப்போது அந்த வீரம் எங்கே 5-10 போயிற்று? p.m.

திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி: இன்னமும் இருக்கிறது. எங்களைவிட தமிழர் வீரத்தைப்பற்றி யாராவது பேசியிருக்க முடியுமா என்பதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளட்டும். அந்த வீரம் இப்போதும் எங்களிடத்தில் இருக்கிறது. இந்த நாடு பூராவும் தமிழனுடையது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். டில்லியில் தமிழர்கள் 6 பேர் மத்தியிலாக அரசாட்சி செய்கிறார்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. நாமும் நாட்டை ஆள சக்தி படைத்தவர்கள். நமக்குரிய பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்று பழைய சரித்திரத்தைச் சொன்னால்தான் அந்நிலை மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

[திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி] [5th July 1962]

விடர்கள்கூட வெளியே இருந்து வந்தார்கள். அப்போது ஆராய்ச்சியே வேறு விதமாகத் திரும்பி விடும். திராவிடம் என்பது ஆப்பிரிக்கா வரைகூட பரவி விடக்கூடும். நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது இந்த நாட்டில் இம்மாதிரிப் பிரிவினை சக்திகள் இருப்பதால் என்னவாகும் என்பது. பாகிஸ்தான் பிரிந்தது என்ன ஆயிற்று? இன்று என்ன நிலையில் இருக்கிறது? அதே மாதிரி திராவிடநாடு பிரிந்தால் என்ன நிலை வரும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம் மாநிலத்திற்குக் குறைந்த நிதியை மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கினாலோ, அல்லது நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுக்காமல் இருந்தாலோ விட்டுக் கொடுப்பவர்கள் அமைச்சரவையிலோ, காங்கிரஸிலோ யாரும் இல்லை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த மாதிரி எடுத்துக்காட்டினால், யாரும் வாலேற்பார்கள். அதை நீக்க முயற்சிப்பார்கள். அளவு கடந்த மொழிப்பற்றும் மாநிலப் பற்றும் தேசிய ஐக்கியத்திற்கு விரோதமாக அமையும் என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அளவு கடந்த மாநில உணர்ச்சி தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கெடுக்கிறது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மொழி அளவோடு இருக்கவேண்டும். தாய் சிறந்தவள் என்பதற்காக மற்ற எல்லாப் பெண்களையும் அவமரியாதை செய்யலாமா? அது வெறி ஆகக் கூடாது என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு அதிக நேரம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் வரிகளைப் பற்றி இரண்டொரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நஞ்சை நிலத்திற்கு வரி போட்டது பற்றிப் பிரமாதமாக எதிர்ப்பு காட்டப்படுகிறது. நிலச் சீர்த்திருத்தக் கமிட்டியில் நான் இருந்தேன். மாகாணம் பூராவும் சென்று பார்த்தோம். கன்னியாகுமரியில் நிலத் தீர்வை மிகவும் குறைவு. பழைய வாய்க்கால் இருக்குமிடம். எங்கள் பக்கத்தில் காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியில் 8 ரூபாய் தீர்வை இருந்தால் மேட்டூர் L.B.P. வாய்க்கால் பகுதியில் நாங்கள் 15 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அதே மாதிரி தஞ்சாவூரில் ரூ. 8 முதல் ரூ. 10 வரை நிலத் தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 15 நாங்கள் தீர்வை கொடுத்து, மேலே நில கந்தாயம் கட்டுகிறோம். அதற்கு மேலே Surchage இருக்கிறது. ஆனால் பழைய ஆயக்கட்டில் ரூ. 8 முதல் ரூ. 10 வரைதான். Ceiling Bill -ஐப் பார்த்தால் அது நன்றாக விளங்கும். இப்போது செய்திருப்பது ரொம்ப நியாயமானது. 50 சத விசதம் உயர்த்துவது என்பதை விட்டு விட்டு நிலத் தீர்வை ரூ. 15 என்று இருந்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் சமமாக எல்லா நீர்ப்பாசனப் பிரதேசத்துக்கும் சமமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. எதிர்க்க நியாயமான காரணமில்லை. மூன்று போகும் விளையும் தஞ்சை போன்ற அதிக விளைச்சல் விளையுமிடத்தில் ரூ. 8 கொடுக்கிறார்கள். இதை அதிகப்படுத்துகிறால், என்ன தப்பு? இதுகூட ஏழைகளைப் பாதிக்கும் என்று சொல்வார்களோ என்னவோ?

[திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி]

அடுத்தபடி, பல்கட்டண உயர்வு பற்றிச் சொல்லப் பட்டது. எங்கள் ஜில்லாவில் தொழிலதிபர் மகாவிங்கம் யோசனை சொன்னார் இதை ஏற்ற வேண்டுமென்று. ஒரு மைலுக்கு பிரயாணி யிடத்தில் இவ்வளவுதான் வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே 6½ பைசா இருந்தது. இப்போது 4 ரூபாய் பைசாவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு மேலே வாங்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் அனுமதி கொத்தாலொழிய வாங்கமுடியாது. எங்கோ ரூ. 2¼, 3 இருக்குமிடத்தில் ஒரு நான்கு உயரும். மைலுக்கு இவ்வளவுதான் வாங்கலாம் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. ஆனால் லாரியைப் பொறுத்தவரை, ஓரளவு வாடகை (Freight) எல்லாம் கொஞ்சம் ஏறத்தான் செய்யும். விலைவாசி அதனால் ஏறத்தான் செய்யும்.

அடுத்தபடியாக High tension tariff இதனால் விலைவாசி ஏறும் என்று யாரோ பேசினார்கள். இந்த முதலாளிகளுக்கு ஒரு கண்ட்ரோலும் இல்லை. கச்சாப் பொருள்கள் (Raw materials) எல்லாம் அவர்களுக்கு கண்ட்ரோல் விலையில் கிடைக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் விற்கும் பொருள்களுக்குக் கண்ட்ரோல் இல்லை. அவர்களைப் பாதிக்குமென்று யாராவது சொன்னால் அதை யாரும் நம்ப மாட்டார்கள். Low tension tariff குறிப்பாக விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். 5 H.P. Pumpset வைத்திருப்பவர் ரூ. 25 அதிகம் கொடுக்கும்படி வரும். ஏற்கனவே குடும்ப உபயோகத்துக்கு 29 ந. பை. கொடுக்கவருகிறோம். இது மத்தியதர வகுப்பார் எல்லோரையும் பாதிக்கும். இதில் சற்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திப்பார்க்க வேண்டும். மற்றபடி நகரப்புறங்களில் எல்லாம் ஐயாயிரமாக இருந்த நிலத்தின் விலை இப்போது ஐம்பதுவிராயாக ஆகிவிட்டது. ஒரு செண்டு அயிரம் ரூபாய் விலையில் கோயம் புத்தூர் போன்ற இடங்களில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வரிபோட்டால் தலைமுடிக்கிப்போய் விடுமென்று சொல்வது சரியில்லை. அடுத்தபடியாக, இந்த (பெட்டிங்) குடிசைப் பந்தயம் மீது வரிபோட வேண்டியதுதான். இதனால் எவ்வளவு பேர் நாசமாயிருங்கள், எவ்வளவு பேர்கள் எங்கள் ஊரிலிருந்து பெட்டிங்குக்கு வருகிறார்கள் தெரியுமா? அனேகம் பேர் வருகிறார்கள். நான் ஒரு சமயம் இதை வேடிக்கை பார்க்கப் பேரயிருந்தேன். அங்கு வருகிறவர்கள் ரிட்டர்ன் டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டுதான் போகவேண்டும். ஏனென்றால் திரும்பும்போது கையில் காசு இருக்காது. இதை அடியோடு ஒழித்துவிட்டால் நன்றாக இருக்குமென்பது என் அபிப்பிராயம்.

கடைசியாக, ஒன்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். அமோனியம் சல்பேட் உரம் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்யப்படுவதில்லை. வேண்டாத இடங்களுக்கு வேண்டாத காலங்களில் அது அனுப்பப்படுகிறது. பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதில் சில நியாயமான யூனியனில் உள்ளவர்கள் இப்போது தேவையில்லை என்று திரும்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். சில பேர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை, கள்ள மார்க்கெட்டிற்குப் போய் விடுகிறது. ஆகையால் இவற்றைச்

[திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி] [5th July 1962]

சரியான சமயத்தில் யூனியனுக்கு வேண்டிய அளவில் அனுப்ப வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு பயிரிடும் காலத்தில் அதிகமாக அனுப்பலாம். அப்போதுதான் பிளாக் மார்க் கெட்டில் விற்பது குறையும். நான் ஒரு முறை போய்க் கேட்டேன். கொடுக்கவில்லை. பிளாக்கில் ரூ. 90 கொடுத்து வாங்குங்கள். மறுபடியும் வந்தால் ரூ. 85-க்கு அதை விற்றுவிடுங்கள். ஐந்து ரூபாய்தான் நஷ்டமாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் விநியோகம் செய்யும்போது அவற்றைக் காலாகாலத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கலைக்கருக்கு உத்தரவிட்டால், ஓரளவு பற்றாக்குறை நீங்குமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

A-30
P.M.

திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்: உப தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் நமக்குச் சில வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் நேற்றுப் பேசியபோதும் “I am welcoming this budget with mixed feelings” என்று கூறியிருப்பது மகிழ்ச்சி தருவதாகும். வரி கொடுக்கவேண்டுமென்றால், எல்லோருக்கும் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அவர்கள் கேட்கிற செளகரியங்களைப் பார்த்தால், அதற்குக் கணக்கே கிடையாது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பாரதியார் சொன்னதுபோல, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்றபடி, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ரோடு, குடிதண்ணீர், பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி என்று இப்படி யெல்லாம் கேட்கப்படுகிறது. அவற்றை எல்லாம் எப்படி நிறைவேற்றுவது? நிதி அமைச்சர் அவர்களிடையே சொந்தப் பணத்திலிருந்து செய்ய வேண்டுமா? வேறு வழி என்ன? மக்களிடத்தில் வரி போட்டு வசூலித்து அவ்வரிசனைக் கொண்டு மீண்டும் அவர்களுக்கே வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காருடைய அவா. தொன்றுதொட்டு எந்த சர்க்காரும் எந்த அரசியல் கட்சிகளும் அவ்வப்போது ஆட்சி புரியும்போது, வரிபோட்டுத்தான் ஆட்சி நடத்தினார்களே தவிர, வரிபோடாமல் சர்க்கார் நடந்தது என்று சரித்திரமே இல்லை. அதேபோலத்தான் காங்கிரஸ் சர்க்காரும், அவர்களால் முடிந்தவரையில், எல்லாக் கட்சிகளையும்விட மக்களிடத்தில் அன்பு அதிகமாகக் கொண்டு ஒவ்வொன்றையும் செய்துவருகிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறோமே என்பதற்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் இந்த சபையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். ராஜ்ய சபையில் நான் நான்கு வருஷம் இருந்திருக்கிறேன். கவுன்சிலிப்போலவே அதற்கு அந்தப் பெயர் உண்டு. பெரியவர் களாக இருந்து சர்க்காருக்கு “அட்வைஸ்” கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாளுக்கு நாள் இந்த சபையையும் லோயர் சபையைப் போல மாற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய லட்சுமணசாமி முதலியார் இருக்கிறார். பெரிய அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். சில

[5th July 1962] [திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்]

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்றால், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் ஆளும் கட்சியைப்பற்றிக் குறை கூறினார்கள். நண்பர் வகாப் அவர்கள் முஸ்லீம்கள் இந்தியாவில் குறிப்பாக சென்னையில் புகிற பாடு பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டாமா? அகில இந்தியா பூராவிலும் பார்த்திருக்கிறோம். 1947-க்குப் பிறகு இந்தியாவில் உள்ள முஸ்லீம்கள் பிரிந்து பாகிஸ்தானுக்குப் போனார்கள். இப்போது அங்கிருந்து முஸ்லீம்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தவண்ணமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து பாகிஸ்தானுக்கு யார் போகப் பிரியப்படுகிறார்கள்? அங்குள்ளவர்கள்தான் இங்கு வரப் பிரியப்படுகிறார்கள். காரணம் என்ன? இந்தியாவில்தான், சுப்ரமணியம் அவர்கள் கூறியதுபோல, அவர்களுக்குச் சகலவிதமான வசதிகளும் இருக்கின்றன என்பதை ஒவ்வொரு முஸ்லீம் தோழரும் அறிய வேண்டுமென்பதுதான் என் அவா. இந்தியாவில் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய ஜவகர்லால் நேருஜி இன்றைக்கு முஸ்லீம்களுக்கு முதல் இருப்பிடம் கொடுத்துத்தான் மற்றவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். டில்லியில் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறபோது, அகில இந்திய முஸ்லீம் லீக் தலைவர் இஸ்மாயில் சாயபு அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆறு வருஷமாக அச்சபையிலே பேசியிருக்கிறார். ஒரு தடவைகூட இந்தியாவில் முஸ்லீம்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று அவர் சொன்னதே கிடையாது. இப்போதுதான் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது வருந்தத்தக்க காரியம். இன்றைக்கு மேல் சபையில் கூட கட்சி வாதம் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீமான் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்களும், எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் பேசினார்கள். ஆயுதம் கொடுத்து ஆயுதம் வாங்கக்கூடாது, எதிர்ப்பைக் காட்டி எதிர்ப்பை வாங்கக்கூடாது என்று சொன்னார். பரிதாபப்படுகிறோம். கட்சிசார்பு இன்றி கலையை வளர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார். கலைஞர்களை ஒவ்வொரு பிரஜையும் விரும்புகிறார்கள். படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள், அறிவாளிகள், அறிவில்லாதவர்கள் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். கட்சியில் உள்ளவர்கள், கட்சியில் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் மதிக்கிறார்கள். ஆகையால் கலைஞர்கள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் இருந்தால்தான் கலை வளரும். குறிப்பாக இந்த வருஷ பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், சர்க்கார் ரொம்ப யோசனை செய்து, பரிசீலனை செய்து, யாருக்கு வரிபோட்டால் மக்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்காது என்று பார்த்து, அந்த நிலையில்தான் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண நிலையில் பார்த்தால், இன்றைக்கு பஸ், ஓட்டல், சினிமா இந்த மூன்று துறைகளில்தான் காசு வருகிறது என்று சொல்ல முடியும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூட் என்று போட்டால், எத்தனை அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன? ஏன்? பஸ் ஓட்டுவதால் பணம் அதிகமாக வருகிறது. பஸ் முதலாளிகள் பணம் சேர்க்கக்கூடியவர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு வரி போட்டால் அவர்களிடத்தில் வசூல்

[திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்] [5th July 1962]

செய்யலாமென்று ஆரம்பித்தால், யார் பஸ் தொழிலை 'நேஷனலைஸ்' செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ, அவர்களே வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். ஊட்டியிலிருந்து மேட்டுப் பாளையத்திற்கு உருளைக்கிழங்கு ஏற்றிக்கொண்டு செல்ல குவாட்ருக்கு 250 ரூபாய் என்று கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வாரிக்கு ரூ. 40 என்று வாடகை, ஒரு லோடுக்கு என்றால், ஆள் திரும்பிப் பார்த்தால் ரூ. 100 என்றும் சொல்கிறார்கள். டபிள் டபிளாக வாடகையை உயர்த்துகிறார்கள். அதை வசூல் செய்து ஏழை மக்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி கட்டவும், ரோடு, குடிதண்ணீருக்கும் தான் அதைச் செலவு செய்யப்போகிறார்கள். அதற்குத்தான் பஸ்களுக்கு வரி போடுகிறார்கள். மூன்று நான்கு பஸ் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் கொஞ்சம் கஷ்டம். பெரிய பஸ் முதலாளிகளுக்கு இது கடுகளவு மாதிரிதான். அவர்கள் நன்றாகக் கொடுக்கலாம். யாரும் 'சப்போர்ட்' செய்யவேண்டியதில்லை. சிறிய பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்யலாம் என்று சொல்லலாம்.

சினிமாவில் ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சந்தோஷம்தான். அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற வருவாய் இருக்கிறது. சினிமாத் தொழிலில் குறிப்பிட்ட அளவு வரி போட்டு வசூலிக்கலாம். வரி ஒன்றும் போடவேண்டாமென்று சொல்ல முடியுமா? முதலீடு கண்ணீர் மாதிரி, எதைப்போட்டாலும் வரி என்று பேசுவது சரியாக இருக்காது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் பட்ஜெட்டில் வரி போட்டாகள. போட்டதற்கெல்லாம் தூது கோஷ்டி இப்போதே டில்லிக்குப் போய்விட்டது. தமிழ்நாடு சர்க்காரும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இனி இதற்கும் தூதுகோஷ்டிகள் வரும். வருகிற 7-ம் தேதி கூட சினிமாக்காரர்கள் தூதுகோஷ்டி வரப்போவதாக நண்பர் சொன்னார்.

திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்: வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக வருகிறார்கள்.

திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்: இப்படிப் போனால் சர்க்கார் எதில்தான் வரிபோடுவது? ஒருவாரமாக நல்ல விவாதம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இரண்டு சபைகளிலும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் இதனால் ரொம்ப பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலும் அன்பழகன் போன்ற பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியில் நல்ல முக்கியஸ்தர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதற்கு ஏதாவது 'ஐடியா' சொல்கிறார்களா? இப்படிப் போனால் விலைவாசி குறையும், விலை உயர்வை எப்படிச் கட்டுப்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி ஏதாவது சொல்கிறார்களா? சொன்னால் வரவேற்கிறோம். ஆளும் கட்சிக்கு எப்போதும் எதிர்ப்பு இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால், ஏதாவது செய்து தான் ஆகவேண்டும். அதற்காக மக்களுக்குத் தவறுகளைச் சொல்லித் தவறான வழிகளில் அவர்களைக் கொண்டுபோகக்கூடாது, மக்களை ஏமாற்றக்கூடாது.

[5th July 1962]

திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்: ஐயா, "மக்களை ஏமாற்றக் கூடாது" என்பதை அங்கத்தினர் வாபஸ் பெறவேண்டும்.

திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்: அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன். தப்பாக 'லீட்' செய்யக்கூடாது என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

இந்த வரிகளை எடுத்துக் கொண்டால், மின்சார உபயோகத்தின் மீது போடப்பட்டுள்ள வரியைப் பொறுத்த வரையில், Domestic consumption- -க்கு வரியைக் குறைத்து, மக்களைப் பாதிக்காமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காட்டு இலாக்காவுக்கும் (Forest Department) அரசாங்கத்துக்கும் அதிகத் தொடர்பு இல்லாதது போல் காணப்படுகிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து மரம் நட்பிருக்கிறார்கள். கூடலூர் ஏரியாவில் Soft wood என்று சொல்லி, நல்ல அருமையான Thick forest- ஐ அழித்து விட்டு, Soft wood- ஐப் போட்டிருக்கிறார்கள். 'A bird in the hand is worth two in the bush' என்று சொல்லுவார்கள். அதை மறந்து, Soft wood போட்டு 'Failure' ஆகியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி பணத்தைப் பாழாக்காமல் இருந்தால், நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, சிறிய சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்கு எல்லாம் ஜீப் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அலுவலக அதிகாரிகளுக்கு ஜீப்பை எதற்கு உபயோகிப்பது என்று புரியாமல் அவர்கள் சொந்த காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு ஜீப்பின் விலை ரூ. 12,000 அல்லது ரூ. 14,000 ஆகிறது. பத்து ஜீப்பை குறைந்தாலும் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் மிச்சமாகும். யாருக்கு எங்கியமோ, எந்த அலுவலகத்துக்கு முக்கியமோ கொடுக்கட்டும். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. கோயம் புத்தூர் ஜில்லாவில் ஜீப்பை என்ன செய்வது என்று புரியாமல், இந்த ஆபீசுக்கு 10 நாள், அந்த ஆபீசுக்கு 10 நாள் என்று சொல்லி, ஜீப் ஓடாமல் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக பங்கு போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான இனங்களின் வீணாகும் செலவைத் தடுத்தால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் 'Charge' பண்ணிவிட்டுக்காது. மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆகையால் அரசாங்கம் இதைப்பெல்லாம் கவனித்து, அனாவசியமான செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவரவர்களே 1962-63 நிகிதிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்றுப் பேசுவிரும்புகிறேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்யத்தான் வரி விதிக்கிறோம். வரி விதிக்காமல் எந்த அரசாங்கமும் நடப்பதாக என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. எங்களைப் போல உள்ளவர்கள் சில யோசனைகளைத்தான் கூறுகிறோமே ஒழிய, வரிகளைக் கண்டித்தோ, குறை கூறியோ சொல்லவில்லை. உதாரணமாக மின்

[திரு. ஜே. பொன்னுசுவாமி வில்லவராயர்] [5th July 1962]

பிடிப்புக்காக இந்த ஆண்டு 70, 80 இயந்திரப் படகுகளைக் கட்டுவதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அப்படித் கட்டப்படும் படகுகள் துறைமுகத்துக்கும், கடலுக்கும் இடையே போவதற்கோ, வருவதற்கோ வாய்ப்பாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தூத்துக்குடியில் அனேக Boat கள் செய்து அவை துறைமுகத்திற்கும் கடலுக்கும் போவதற்கோ, வருவதற்கோ வாய்ப்பில்லாமல் கட்டிக் கிடக்கிறது. மீன் இலாக்காளில், மீன் பிடித்து வந்தால், அவைகளை அவ்வப்போது குளிர்ப்பையில் வைக்க வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்து, நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நைலான் நூல் வேண்டுமென்று கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி முதலிய இடங்களில் உள்ள மின்வர்கள் கேட்கிறார்கள். தூத்துக்குடி போன்ற நகரங்களில் நைலான் நூல் கிடைப்பதில்லை. அந்த நூல் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தூத்துக்குடிக்கு வரவேண்டிய அனேக Industries வராமல் சுணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வந்த Industries நடக்காமல் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி Industries களை ஏற்படுத்த உடனடியாக ஒருவர் முன்வராவிட்டால், அடுத்தவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி எல்லாவிடங்களில், அந்த Industries-காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி வீணாகிவிடும். ஆகையால் இவற்றையும் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

பெருஞ்சாலைகள் வந்தால்கான். போக்குவரத்துக்காக நாம் சென்னிடிம் பணம் நல்ல விதத்தில் உபயோகமாகும். பெருஞ்சாலைகள் வந்தால்தான் கிராமங்களில் இருக்கும் பண்டங்களைப் பட்டணங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல முடியும். ஆகையால் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி கன்னியாகுமரி, சென்னை பெருஞ்சாலையை நிர்மாணிக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியில் ஒரு பக்கம் Harbour- க்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மறுபக்கம் நிலங்களை இனாமாகவும் Lease- க்கும் கொடுக்கிறார்கள். பெரும் பணக்காரர்கள் 400 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் என்று இனாமாகவும், குத்தகைக்காகவும் அடைய முயற்சிப்பார்கள். இப்படி முயற்சிப்பதை அரசாங்கம் கண்டிப்பாகத் தடுத்து, ஏழைகளிடத்திலிருந்து எடுக்கும் நிலங்களைக் குறைத்துக் கொண்டு, விணை இருக்கும் நிலங்களை நம் முடைய Harbour திட்டத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்த, கல்விச் சலுகை பின் தங்கியவர்களுக்கு என்று கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் மதச்சார்பற்ற சர்க்கார் என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்த, ஹரிஜனங்கள் எந்த மதத்தில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நாம் சலுகை காட்ட முயற்சிக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவ மதத்தையும், வேறு சில மதங்களையும் சார்ந்த

[5th July 1962] [திரு. ஜே. பொன்னுசுவாமி வில்லவராயர்]

ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்விச் சலுகை கிடையாது என்றிருப்பதை அமைச்சரவர்கள் கருணை கூர்ந்து கவனித்து அந்தச் சலுகையை எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், பாடப் புத்தகங்கள் சரியானபடி இருக்கின்றனவா என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது வெளியாகி இருக்கிற பல பாடப் புத்தகங்களில், எழாம் வகுப்பு பாடப் புத்தகங்களில், ஏசு பெருமானை நல்ல விதத்தில் வருணிக்கவில்லை என்று சில மத குருமார்கள் என்னிடத்தில் வந்து தெரிவித்தார்கள். இந்த மாதிரியான குறைகளை முன்கூட்டியே வலிவு பெறாமல் தடுத்துவிட வேண்டும்.

மேலும், நாம் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய மன்றத்தில் நல்ல தலைவர்களும், படித்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். நாம் யாரையாவது குறைவாகப் பேசினால், அது நம்முடைய மன்றத்தின் மதிப்பிற்கே ஒரு குறைவாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மேலும் சிலர் கதை சொல்லுவதிலும், எந்த சமூகத்தையும் தாக்காமல் கதை சொல்ல வேண்டும். கீழ் சட்ட மன்றத்தில் ஒரு நண்பர், கனம் கட்சா கௌண்டர் மீன் கூடைக் காரி கதை—

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, மற்றொரு சபையின் நடவடிக்கையைப் பற்றி அங்கத்தினர் இங்கே பேசுவது சரியா?

பெ.பி. சேர்மன் : அந்த சபையில் பேசியதைப் பற்றி இங்கே பேச வேண்டாம்.

திரு. பொன்னுசுவாமி வில்லவராயர் : ஒரு சமூகத்தாரையம் குறை கூறாமல் பெருந்தன்மையோடு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அரசாங்கம் விண்ணு செலவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. ஜோகி கௌடர் : தலைவரவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிதாக விதிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள வரிகளைக் கொஞ்சம் குறைத்தால் நல்லது என்று கருதுகின்றேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவில் மக்கியமான சாகுபடி உருளைக்கிழங்கு, உரண்டும் சான். உருளைக்கிழங்குக்கு நேராய் வந்து ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உரிலை அதிகக் குறைவாக இருப்பதால், 20 ஏக்கர் உர தோட்டக்காரர்களும் அதிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கம், 'Government Loan' ஐக் கட்ட தவணை கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊட்டி கச்சா ரெயின் பாக்டரிக்கு ஆட்கள் எடுக்கும் போது, முதல் சலுகை நீலகிரி மக்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவு போட வேண்டும்.

[திரு. டி. ஜோதி கௌடர்] [5th July 1962]

குந்தா அணைக்கட்டில் பூமி இழந்தோர்க்கு சீக்கிரம் பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 152. Notification issued with G.O. Ms. No. 662, Industries, Labour and Co-operation, dated 2nd February 1962 regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.

* 153. Notification issued with G.O. Ms. No. 1990, Industries, Labour and Co-operation, dated 30th March 1962 regarding amendment to the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953.

** 154. Notification issued with G.O. Ms. No. 2102, Revenue, dated 11th May 1962, relating to shifting of check-post at Arambakkam village to Kavaraipettai Village.

*** 155. Notification issued with G.O. Ms. No. 1608, Home, dated 1st May 1962, regarding amendments to the Madras Probation of Offenders Rules, 1947.

*** 156. Notification issued with Reference No. 7217/62-D 13, dated 28th February 1962 by the Collector of Coimbatore directing the removal of Sri Bommappa Gounder, President, Rajanagar Panchayat, Gobichettipalam, Coimbatore District from the office of the President of the said Panchayat with immediate effect.

*** 157 Notification issued with G.O. Ms. No. 1006, Public (Services), dated 23rd April 1962, regarding deletion of clause (e) of Regulation 16 of the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

*** 158. Notification issued with G.O. Ms. No. 1067, Revenue, dated the 9th March, 1962 directing that the appeals and revision petitions specified in column (1) of the table therein pending before the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department against the orders of Sri M. S. Saranganani Mudaliar, Deputy Commissioner shall be disposed of by the Judicial Officers specified in column (2) of the table.

*** 159. Statement XXXI showing action taken on assurances, promises and undertakings given during eighth and twelfth to nineteenth Sessions, 1955 and 1958-61 of the Legislative Council.

* The Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act No. XX of 1951) and the Rules made thereunder (English and Tamil).

@ The Madras Legislative Council Rules (English and Tamil).

- * Laid on the table of the House on 2nd July 1962.
- ** Laid on the table of the House on 3rd July 1962.
- *** Laid on the table of the House on 4th July 1962.
- a Sent by special messengers on 2nd July 1962.

5th July 1962]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 91 on page 262 supra]

LIST I.

NAMES OF THE WAKFS REGISTERED.

Serial number and name of the wakf.	Location.
(1)	(2)
1 Abdul Shukoor Sahib Wakf	Mount Road.
2 Ashraf Sha Sahib Faud Ali Sahib	Mylapore.
3 Amatul Aziz Asina Begum Sahiba Charities	Do.
4 Asar-e-Sheriff, Bells Road	Triplicane.
5 Haji Amir Bi Wakf	Royapettah.
6 Khan Bahadur Haji Abdul Aziz Badsha Sahib Wakf.	Triplicane.
7 Asar-e-Sheriff Wakf, 211, Triplicane High Road	Do.
8 Syed Akbar Ali Sha Khaderi Dargah	Do.
9 Haji Ali Mohamed Wakf	Royapettah.
10 Syed Budau's Wakf	Do.
11 Barawafath Charities	Triplicane.
12 Byram Jung's Mosque	Mount Road.
13 Burial ground of Sathar Gani Mohamed Ali	Mylapore.
14 Burial ground opposite to Dastagir Wahib Darga	Do.
15 Bodyguard Mosque	Mount Road.
16 Batri Mosque	Royapettah.
17 Big Asar Sheriff	Triplicane.
18 Chetty's Garden Mosque	Mount Road.
19 Bargah-e-Sheriff, Hazrath Syed Asharff Sahib Saidapet.	Saidapet.
Aulia quadari.	
20 Dhan Pasha Dargah	Mylapore.
21 Dargah Syed Md. Kasim Maroof Sha Khaderi an Burial ground.	Do.
22 Edga Mosque	Do.
23 Ishaatul Islam Wakf	Vepery.
24 Ek-Khana Mosque	Triplicane.
25 Halima Bi Alias Byna Bais Wakf	Thousand Lights.
26 Hafiz Ahmed Mosque	Triplicane.
27 Syed Hussain's Wakf	Royapettah.
28 H. H. the Prince of Arcot's Endowments	Triplicane.
29 Jumma Mosque	Mylapore.
30 Juma Masjid	Purasawalkam.
31 Jamiah Masjid	Saidapet.
32 Katbava Mosque	Royapettah.
33 Khaja Ka Jhanda	Do.
34 Khader Vali Jhanda	Triplicane.
35 Masjid-e-Osmania	Chindadripet.
36 Masjid-e-Noory	Chindadripet.
37 Muslim Public Library	Mount Road.
38 Masjid-e-Mahmoodi	Nungambakkam.
39 Masjid-e-Asar-e-Sheriff	Royapettah.
40 Masjid-e-Mahmoodi	Do.
41 Mubarak Anjuman	Do.
42 Madrasai Mahmoodi	Do.
43 Mohamed Habibullah Sahib Wakf	Do.
44 Late Mohamed Ghouse Charities	Triplicane.
45 Madrasai Burhanis	Do.
46 Madrasai Labbai Jamath Society	Do.
47 Madrasai Azeeziah Wakf	Do.
48 Mukbarai Nawab Taipul Omera otherwise known as Ali Hussain Gori.	Do.
49 Military Mosque	Alandur.
50 Hazrath Mir Fur Sha Khaderi Wakf	Triplicane.
51 Narasingapuram Mosque	Chindadripet.
52 Neelam Badsha Dargah	Triplicane.
53 Nawab Sadathullah Khan Mosque	Saidapet.
54 Royapetta Mosque	Royapettah.
55 Syed Sibagathullah Sha Hussaini Dargah and Burial ground.	Mylapore.

[5th July 1962]

Serial number and name of the wakf.	Location.
(1)	(2)
56 Taher Hussain Sahib Wakf	Mylapore.
57 Triplicane Labbai Jamath Mosque	Triplicane.
58 Sri K. Taj Mohamed Sahib Religious and Charitable Endowments.	Do.
59 Ume Kulsoom Bi Sahib Wakf	Royapettah.
60 Ume Habiba Begum's Wakf	Do.
61 Ustad Mohamed Ghouse Charities	Triplicane.
62 Hazrath Syed Sha Zainulabidin Dargah	Royapettah.
63 H. B. Abdul Wahab's Wakf	Tondiarpet.
64 Abdul Khader and Rokia Bi Wakf	Perambur.
65 Abdul Gafoor Sahib Wakf	Do.
66 Ahlai Hadis Mosque and Madrasa	Washermanpet.
67 Anjuman-e-Ahlai Hadis	Perambur.
68 Anjuman-e-Khair Khahai Gurbahi Ahlai Islam	Georgetown.
69 Nawab C. Abdul Educational Trust	Do.
70 Ahlai Hadis Mosque	Do.
71 A. M. Bhaimia Wakf Estate	Do.
72 Muslim Burial Ground	Do.
73 Durgah-e-Hazrath Syed Turabuddin Khader Chisti	Old Washermanpet.
74 Dharingadung Masjid	Tondiarpet.
75 Essa Abba Sait Endowments (Madras & Musafir Khana).	Georgetown.
76 Hussain Maistry Hufra	Do.
77 Edga Charities and Mosque	Royapuram.
78 Khatbada Mosque	Georgetown.
79 Madrasai Bakiyath	Tondiarpet.
80 Madras Godown Street Mosque	Georgetown.
81 Madrasai Niswan Khairatul Inhan Wakf	Do.
82 Madrasai Yusufia	Do.
83 Mandy Masjid	Do.
84 Masjid-e-Akbar	Do.
85 Masjid-e-Farkundah	Perambur.
86 Masjid-e-Islah Sazan	Royapuram.
87 Masjid-e-Ashreff	Georgetown.
88 Masjid-e-Azam	Do.
89 Masjid-e-Mukadus	Perambur.
90 Masjid-e-pensioner Line	Do.
91 Masjid-e-Akbari	Tondiarpet.
92 Masjid-e-Khalil	Georgetown.
93 Meelad Hajra	Do.
94 Molud Khana (S.N. Chetty Street)	Royapuram.
95 Molud Khana (Pudumanikuppam)	Do.
96 Pudumani Magdooz Abad Mosque	Do.
97 A. J. Urdu Seminar	Do.
98 Zainab Bi Sahiba Wakf	Georgetown.
99 Aainab Bi Wakf, 125, Angappa Naick Street	Do.
100 A. Zainulabidin Sah b Education Trust	Do.
101 Aminjikarai Mosque and Burial Ground	Do.
102 Fardu Sheed Dargah and Endowments	Aminjikarai.
103 Jamiyah Masjid	Adyar.
104 Masjid-e-Mouzam	Kodambakkam.
105 Puliur Mosque	Ayyanavaram.
106 Panch Beevian Burial Ground	Kodambakkam.
107 Peer Pahelwan Sahib Dargah	Do.
108 Astani Hyderi	Tangal.
109 Hujjatul Qutyam	Royapettah.
110 Hazrath Imam Hussain Alaihis-Salam Wakf (Shia), No. 3, Siddar Mug Thuk First Lane.	Triplicane.
111 Hazrath Imam Hussain Wakf Nos. 9 and 15, Sirdas Jung Garden 2nd Street.	Royapettah.
112 Khamud Dawla Bahadur Endowments	Do.
113 Khair-unniisa Begum Sahiba Wakf	Pudupet.
114 Khamisa Ali Abba Hazrath Syed-us Shada Hazrath Imam Hussain.	Triplicane.
115 Munir Khan's Pious and Religious Charities	Do.
116 Haji Movalvi Mirza Ghulam Abbas Ali Sahib and Sakina Begum Sahiba's Wakf.	Pudupet.
117 Moayan Jan's Wakf	Royapettah.
118 Mirza Ibrahim Sherazi Wakf	Do.

5th July 1962]

Serial number and name of the wakf.	Location.
(1)	(2)
119 Mir Abbas Ali Sahib Bahadur Mir Rasa Ali Sahib Wakf.	Triplicane.
120 Mir Mohamed Ali Endowments	Do.
121 Wakf-i-Sandalai 3rd day of Shaban	Royapettah.
122 Thousandlights Charities	Thousand Lights.
123 Zahra Begum Sahiba's Wakf	Triplicane.
124 Haji Ali Waki Sahib Kirmani Wakf	Georgetown.
125 Mujid-e-Hussain	Perambur.
126 M. A. Namazie Endowments	Georgetown.
127 Ramzan Ali Ibrahim Koja Burial Ground	Tondiarpet.
128 Jhanda.	Do.
129 Shia Burial Ground with Mowla Ali Perambur Jhanda.	Perambur.
129 Anjuman-e-Himat Islam (To the extent endowed)	Thyagarayanagar.
130 Aner Unniisa Begum Endowments	Triplicane.
131 C. A. Hakim Education Trust	Do.
132 Khan Bahadur Dr. Md. Azizullah Sahib Wakf 47, Jani Jan Khan Road.	Royapettah.
133 Jalal Haji Abdul Karim Sahib Wakf	Do.
134 Bachai wali mosque	Mylapore.
135 Dawlath Bi Sahiba and Haji Syed Madan Sahib Wakf.	Royapettah.
136 Diwan Sahib Burial ground	Do.
137 Dastagir Sahib Mosque and Burial ground	Mylapore.
138 Fazilath Unniisa Begum Sahiba Mosque	Saidapet.
139 Nawab Khair Unniisa Begum Sahiba Wakf	Mylapore.
140 Hajani Kulsoombi Sahiba Charity	Georgetown.
141 Masjid Sayeedia and Madrasa Ghouse	Mount Road.
142 Pappu Masthan Durgah	Mylapore.
143 Periamet Masjid-Jamath	Periamet.
144 Sharfunniisa Begum Sahiba Mosque	Teynampet.
145 Thurukkan Chatram Charities	Red Hills.
146 Sir Usman Wakf	Teynampet.
147 Ahlae Hadis Mosque	Perambur.
148 Ahlai Hadis Hafzia Mosque	Do.
149 Aminuddin Sahib Wakf estate	Georgetown.
150 Amina Bi Wakf	Do.
151 Ala Janathud Deeniya Wakf	Do.
152 Rajna Koil Trust	Royapuram.
153 Dada Sha Mukkan	Perambur.
154 Lalagunta Mosque	Washermanpet.
155 Madrasa-e-Islamia	Georgetown.
156 Madrasa-e-Jama'iah Wakf	Perambur.
157 Masjid Movallah	Georgetown.
158 Masjid-e-Rahmania (Seven Wells)	Do.
159 Masjid Ashroff	Do.
160 Mottai Garden Old Mosque	Old Washermanpet.
161 Mutialpet Muslim Anjuman	Georgetown.
162 Siddique Sarai	Park Town.
163 Sydambi Dargah and Burial ground	Georgetown.
164 Syed Hussain Sha Khaderi alias Dimmaswami Durga.	Perambur.
165 Syed Hussain Sha Khaderi alias Dimmaswami mosque.	Do.
166 Ali Mosque	Kodambakkam.
167 Juma Moque	Semburam.
168 Khurasani Peer Dargah and Mosque	Adyar.
169 Labbai Punri Mosque	Alandur.
170 Khan sahib Mehdi Hussain Sahib Wakf	Adyar.
171 Hussainia Saidaia Ashurkhana	Triplicane.
172 Ab-lul Rahiman Sait Wakf	Georgetown.
173 C.H. Sheik Mohamed Wakf	Do.
174 N. Hussain Mohiddin Wakf	Pudupet.
175 Kalwath Nayagam Taikka Wakf	Triplicane.
176 Gunagudi Masthan Sahib Darga	Royapuram.
177 Charchaman Mosque	Mylapore.
178 Fakir Labbai Jamath Mosque	Do.
179 Hayath Bi Sahiba Wakf	Triplicane.
180 Halima Bi Wakf	Royapettah.
181 I-mail Moosa Wakf	Nungambakkam.
182 Khader-unniisa Begum Burial ground wakf	Mylapore.
183 Khatifa Bi and Chabu Sahib wakf	Royapettah.

[5th July 1962]

Serial number and name of the wakf.	Location.	
(1)	(2)	
184 Kurashia Mosque	Mount Road.	
185 Khader Vali Junda	Triplicane.	
186 Syed Vali Junda	Vepery.	
187 Karimullah Sha Khaderi Durga	Mylapore.	
188 Haji Mustafa Sahib Sabarul Mulk Burial ground	Do.	
189 Mosque and Durga of Shaik Madar Aulia	Santhome.	
190 Soorsha Makan	Triplicane.	
191 Syed Sah Hussain Khaderi Durga	Mylapore.	
192 Haji Syed Mohamed Sharfuddin Sahib Wakf	Mirasepet.	
193 Sakina Bi Sahiba Wakf	Royapettah.	
194 Syed Pir Siddique Hussain Sah Khaderi Durga	Mylapore.	
195 Charchaman Mosque	Royapuram.	
196 Haji Ibrahim Moosa Sait Trust	Georgetown.	
197 Fatima Bi Wakf	Do.	
198 Flag Staff Wakf	Do.	
199 Hazrath Fathah Seh Masthan	Do.	
200 'Huzra', Fakir Sahib street	Royapuram.	
201 Kalmandapam Mosque and Charities	Do.	
202 Wakf created by Kathiawar Maiman Muslims	Georgetown.	
203 Kader Vali Junda	Do.	
204 Masjid Ahle Handeez alias Charminar Mosque	Do.	
205 Mohiddin Badsah Islamiah	Do.	
206 Moulvi Hussain Athaulla Khan Wakf	Seven Wells.	
207 Nagoor Meeran Dharman Wakf	Royapuram.	
208 Nabvi Makkan	Do.	
209 Rokia Bi Abdul Wahab Sahib Wakfa	Do.	
210 Shaik Hussain Malik Sah Durga	Do.	
211 Shaik Sulaiman Sah Kaderi Durga	Do.	
212 Sultan Mohamed Mian Sahib Wakf	Georgetown.	
213 Hazrath Sahib Taika	Do.	
214 Tarbiathul Athfel Wakf	Do.	
215 Chotta Naksha Charities	Royapettah.	
216 Asar-e-Sheriff Nabvia and Ghousia	Triplicane.	
217 Akbar Badsha Mosque and Burial ground	Mylapore.	

LIST II.

NAMES OF THE WAKFS NOT REGISTERED.

Serial number and name of wakfs.	Location.	Reason for not registering.
(1)	(2)	(3)
1 Abdul Gani Khan Bhadur Burial Ground ..	Mylapore	.. Under correspondence with the Mutawalli.
2 Anjuman-e-Mofide Aule-Islam ..	Triplicane	.. Anjuman says that it is not wakf and registered under Societies Act.
3 Khan Bahadur Abdul Karim Sahib Wakf Estate	Mambalam	.. Wakf-ul-aulad.
4 Ahmed Hussain Sahib Wakf ..	Triplicane	.. Do.
5 Hakim Abdul Razack Sahib Wakf.	Royapettah	.. Do.
6 Family Burial ground of Kareem Sahib.	Mylapore	.. Under correspondence with the Mutawalli.
7 Mohamedan Burial ground ..	Do.	.. Do.
8 Basheer Unnissa Begum Wakf ..	Do.	.. Do.
9 Closed Burial ground 37, B.B. Road.	Do.	.. Do.
10 Muslim Private Burial ground, adjacent to Dastagir Sahib Durgah.	Do.	.. Do.
11 Red Crescent Hospital	Triplicane	.. Do.

5th July 1962]

Serial number and name of wakfs.	Location.	Reason for not registering.
(1)	(2)	(3)
12 The S.I.N. Trust, Madras, the Women's College.	Teynampet	.. Registered under Societies Registration Act.
13 Telegraph Khader Makan Burial ground.	Mylapore	.. Do.
14 Young Men's Crescent Society ..	Triplicane	.. Under correspondence with the Mutawalli.
15 Wakf created by Haji Md. Zainulabidin Sahib.	Do.	.. Do.
16 Anjuman-e-Falah-e-Millath ..	Georgetown	.. Do.
17 Khan Bahadur Abdul Endowments.	Karira Do.	.. No response.
18 Female Aid Society	Do.	.. Under correspondence with the Mutawalli.
19 Hajra	Rayapuram	.. Do.
20 Hussaini Trust	Thousand Lights.	.. Registered under Societies Registration Act.
21 Noor Jehan Begum Wakf ..	Royapuram	.. Under correspondence with the Mutawalli.
22 Aga Mohiddin Mosque and Burial ground.	Mylapore	.. Under dispute pending in City Civil Court.
23 Aziz Badsha Charities	Triplicane	.. Pending in City Civil Court.
24 Mohamedan Burial ground in the name of late Munshi Mohamed Ali Khan.	Mylapore	.. Do.
25 Muslim Burial ground; B.B. Road.	Do.	.. Under correspondence with the Mutawalli.
26 Muslim Burial ground, 39, B.B. Road.	Do.	.. Do.
27 Chakkali Kundasi (closed Burial ground.)	Do.	.. Pending in City Civil Court.
28 Khudsia Mosque	Chepauk	.. In dispute pending in City Civil Court.
29 Khadir Mehiaddin Charities ..	Royapettah	.. Under correspondence with the Mutawalli.
30 Hazarath Syed Moosa Sha Khaderi Durgah.	Mount Road	.. Pending in City Civil Court.
31 Mosque and Burial ground, Arundal Street.	Mylapore	.. Do.
32 Syeedia Mosque	Triplicane	.. Under dispute pending in City Civil Court.
33 Cutchi Menon Jamath	Georgetown	.. Under correspondence with the Mutawalli.
34 Trust estate of M.K.P. Marikayar.	Do.	.. Do.
35 Mohamedan Burial ground, Tondiarpet.	Tondiarpet	.. Pending in City Civil Court.
36 Old Kabaraasthan, Angappa Nairker Street.	Georgetown	.. Do.
37 Pahlwan Sahib Wakfs (6 wakfs).	Do.	.. Do.
38 Inam Hussain Wakf, Lal Begum street.	Triplicane	.. Do.
39 Anjuman-e-Burhani	Georgetown	.. Under correspondence with the Mutawalli.
40 Wakf estate of Haji Mirza Mehdi Isphani.	Do.	.. Pending in High Court.
41 Khaderunnissa Begum Wakf ..	Mylapore	.. Under dispute.
42 Lungar Khan	Triplicane	.. Do.
43 Haji Syed Madar Sahib and Doulat Bi Sahiba's Wakf.	Egmore	.. Under correspondence with the Mutawalli.
44 Masjid-e-Mahamoodi	Pudupet	.. Do.
45 Mahmoodunnissa Begum Wakf ..	Royapettah	.. Do.

{5th July 1962

Serial number and name of wakfs.	Location.	Reason for not Registering.
(1)	(2)	(3)
46 Muslim Education Association of Southern India.	Royapettah	Registered under Societies Registration Act.
47 Magbira Haji Md. Basha	Do.	Do.
48 Wakf by Haji Syed Madar and Dowlath Bi Sahiba for Abdul Huq.	Do.	Wakf-ul-aulad.
49 Nawab Shukkur Mulk Burial ground.	Do.	Under correspondence with the Mutawalli.
50 Late Khaji Ubaidullah Wakf		Do.
51 Hazrath Syed Rahmatullah Sah Khaeri.		Do.
52 Wakf created by Haji Imam Akbar.	Georgetown	Pending in City Civil Court.
53 Hazrath Fakir Burial ground	Perambur	Under correspondence with the Mutawalli.
54 Gazili Bazaar Mosque	Park Town	Do.
55 B. Hyder Burial ground	Perambur	Do.
56 Idga Charities	Vyasarpadi, Perambur.	Do.
57 Makan Wakf	R. yapuram	Do.
58 Hussain Bi Sahiba Wakf	Do.	Do.
59 Khan Bahadur Azeez Padsha Charities.	Santhome, Mylapore.	Do.
60 Family Muslim Burial ground	Do.	Do.
61 Closed Burial ground	Royapettah	Do.
62 Hazrath Baqui-Agha Durgah and Endowment.	Tripl cane	Do.
63 Durgah Hazrath Syed Gulam Dastagir Sahib.	Royapettah	Do.
64 Fazla-e-Ali Meyan Wakf and Family Burial ground.	Mylapore	Do.
65 Haji Syed Ismail Sahib Family Burial ground.	Do.	Do.
66 Haji Syed Ismail Wakf, Tahir Sahib.	Do.	Do.

5th July 1962]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 95 on page 263 supra.]

A.—(a) The Resources and Production Bench Mark Survey is being made to determine the success of the Package Deal in the Thanjavur district.

(b) Under the Resources and Production Bench Mark Survey, crop cutting experiments are being conducted and estimation of crop yields is being determined in order to evaluate the success of the agricultural production in the Package Deal in the Thanjavur district. Tentative results of yield per acre of rice estimated for 1960-61 and 1961-62 on the basis of the crop-cutting experiments in (i) Intensive areas (ii) Non-intensive areas and (iii) 'Control areas' selected outside the Package Programme district) are given below :—

Type of area.	Weighted average yield in terms of rice in lb. per acre.		Percentage increase in 1961-62 over 1960-61.
	1960-61	1961-62	
(1)	(2)	(3)	(4)
Intensive area	1,377	1,699	plus 23.4
Non-Intensive area	1,321	1,439	plus 8.9
Control area	1,425	1,572	plus 10.3

The yield per acre in 1961-62 was higher than in 1960-61 (first year of the Package Programme) and that the increase in intensive area was more pronounced than in other areas. The tentative results are subject to revision when final results are arrived at by the Institute of Agricultural Research Statistics and approved by the Expert Committee.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 6th July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANI-SWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Secondary Schools.

* 97 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of secondary schools run by (i) the Government and (ii) the private management as on 1st July 1960 in the State; and

(b) the number of secondary schools in which Tamil Pandits are handling Tamil from I Form to III Form?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—

(a) Government Schools—100.

Private Schools—610.

(b) Generally Tamil classes are handled by Tamil Pandits in Forms I to III of Secondary schools. Information regarding the actual number of Tamil Pandits employed for the purpose in the schools is not available. The time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the public interest that may be served.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: ஐயா, முதல் மூன்று படிவங்களிலும் ஆரவது முதல் எட்டாவது வகுப்பு வரையிலும் மொழி ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொடுத்தால்தான் மொழி தரமாக இருக்கும். ஆதலால், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொடுக்கக் கூடாது என்றும், மொழி ஆசிரியர்களே கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் விதி உண்டாக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தமிழ் பண்டிதர்கள் இல்லா விட்டால், வேறு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware, Sir, that Pandits with First Grade qualifications are asked to handle forms I to III and paid the second grade scale of pay and may I know whether there is any proposal before the Government to convert all these posts held by I Grade Pandits as I Grade posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such proposal, Sir.

[6th July 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Since there are a number of qualified Tamil Pandits available throughout the State, I think there won't be any difficulty in getting Pandits to take up teaching in Forms I to III. Therefore, would the Government insist that only qualified Pandits should handle Tamil in the lower forms also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If specific instances where Tamil Pandits are not employed to handle Forms I to III are brought to the notice of the Government, necessary enquiries will be made.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Government be pleased to issue an order saying that it will be operative in respect of the future appointments at least?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to have specific instances brought to the notice of the Government. I believe generally Tamil Pandits are available and they are appointed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the importance of Tamil as it has become the official language of the State, would the Government appoint a committee to go into the question of qualified Pandits being given their due salaries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Apart from Tamil being the official language, it is the mother tongue of the people here and it is the regional language. I do not think it is necessary to appoint a committee for the purpose.

SRI M. RAJAH IYER : The second grade teachers particularly this year are going through the gloomy prospect of retrenchment.

MR. CHAIRMAN : That is not a supplementary question. The hon. Member must put a question and not give information.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

MR. CHAIRMAN : But that was not a supplementary question.

Scales and measures

* 98 Q.—**DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to traders to make use of scales and measures bearing Hindi letters indicating the extent to which things can be weighed in the scales and measures; and

(b) if so, to place a copy on the table of the House?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Under Schedule VI of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, the capacity of weighing instruments which include also beam scales should be indicated in English and Hindi. Under Schedule V of

6th July 1962]

the rules, the capacity of measures should be indicated in Tamil and Hindi. Apart from these statutory provisions referred to, no specific instructions have been issued to the traders in this regard.

(b) Does not arise.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : ஐயா, தராகளிலே ஆங்கிலத்திலும் தமிழ் எழுத்திலும் முன்னால் பொறித்திருந்தவற்றை மாற்றி ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் தமிழ் நாட்டிலே கூட வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை எதிர்த்து வணிகர்கள் தங்கள் கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் அல்லவா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : என்னிடத்தில் அந்த மாதிரி எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க தகவல் இல்லை.

DR. A. SREENIVASAN : May I know the necessity for introducing English and Hindi in Tamil Nad when so many people know only Tamil?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Where many people must know the thing, the weights have to be put in Tamil and Hindi.

River Board

* 99 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Government of India about the establishment of a River Board for Cauvery Basin; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) This Government have informed the Government of India that there is no need for the formation of such a Board.

Government Press

* 100 Q.—**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** Will the Hon. the Minister for Information be pleased to state—

(a) whether stock verification of papers in Government Press is made annually;

(b) if so, by whom it is made; and

(c) whether block-making is done in Government Press?

THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN : (a) Yes, Sir.

(b) It is made by a Gazetted Officer appointed for the purpose.

(c) Not at present, Sir.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : May I know, Sir, why these blocks should not be made in the Government Press itself instead of giving the work to the private agencies?

THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN : I want a separate question, Sir.

[6th July 1962]

Term of Municipal Councillors

* 101 Q.—SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the term of Municipal Councillors from three years to five years; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

SRI K. KAMALAKANNAN: Is there any proposal to extend the term of Members of the Corporation from three to five years?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: The proposal relates both to the municipalities and the Corporation.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO FAILURE OF ELECTRICITY SUPPLY AND POWER-CUT.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Mr. Chairman, Sir, under rule 42 (1) of the Madras Legislative Council Rules, I seek your previous permission to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the precarious and critical supply position of electric power in the State and the consequent imposition of heavy cut even in respect of essential services and the imperative and immediate necessity to take remedial measures to retrieve the position with a view to avoid heavy shortfall in production and also retrenchment and lay off of workers and the scarcity of essential food articles. The present precarious position of supply of electric power highlights the pitfall of the main dependence on hydro-electric schemes. It is, therefore, necessary to take immediate steps for the generation of electric power through the thermal stations by the use of steam and diesel and also by the establishment of an atomic power station. It is also necessary to encourage private enterprise in the matter of installation of generators in order to augment the supply.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the reservoirs in the Nilgiris and at Periyar which account for the bulk of the generating capacity depend for their inflows mainly on the South-West Monsoon. The South West Monsoon normally sets in in most of the catchment areas by the first week of June every year. In fact, last year the monsoon had set in during the last week of May itself. Even during the years of the late setting in of the monsoon, it materialised by the third week of June at least in

[6th July 1962] [Sri R. Venkataraman]

some of the catchment areas, if not all, and gradually strengthened there after. With this in view, the storages in the various reservoirs were judiciously used up so as to last till the third week of June this year. Unfortunately, this year the south-west monsoon did not set in even in the first week of July. Such a situation this year is very unprecedented in the annals of the history of the department. The storage position as on 3rd July 1962 and for the corresponding date for the previous year is as follows:—

Name of reservoir.	Level in feet.	
	As on 3rd July 1961.	As on 3rd July 1962.
(1)	(2)	(3)
Mukurti	80.20	4.20
Pykara	94.00	19.00
Mettur	759.75	729.2
Papanasam	868.00	750.8
Periyar	152.00	113.20
Avalanche-Emerald ..	6,463.5	6,373.9
	6,466.6	6,374.2

Expecting the South West Monsoon to set in in all the catchment areas by June as happened in the past so many years, a statement was made in the Assembly that there would not be power cut this year. It was also anticipated that Neyveli would come to our assistance at the beginning of April. This did not materialise.

In the past years when we were compelled to introduce power cut, it had been possible to relax it during the end of June and completely remove it in the first few days of July. This has been our experience for the last twenty years or so.

This year, on the contrary, power cut had to be enforced during the last week of June which had to be increased in the first week of July. This is due to the unprecedented delay in the setting in of the south-west monsoon. We were assured from time to time by the Meteorological Department that this would be a normal year as far as rainfall was concerned. It has been the standing joke of the world that Meteorological forecasts prove false.

While no doubt 315,000 KW installed capacity was added during the Second Plan period enhancing the installed capacity to 560,000 KW as also the building up of additional storages to cater to these stations, the rise in demand and consumption during the last year is phenomenal. The demand of the Madras grid has increased from 381,000 KW in 1960-61 to 482,000 KW registering an increase of 27 per cent. The daily generation has increased from 68 lakhs in 1960-61 to 87 lakhs at present registering an increase of 28 per cent.

[Sri R. Venkataraman] [6th July 1962]

Neyveli could have contributed to retrieve the present emergency to some extent, but, unfortunately, they had their own teething troubles and the generator worked for only 13 days out of the 40 days up to 1st July 1962. The contribution of Neyveli to Madras grid excluding the power taken by them from the Board has been only about 20 lakhs of units so far, in a period of 40 days, which represents less than 6 hours' consumption.

In the circumstances, the Government were compelled to enforce a power cut of fifty per cent in consumption on all industrial power supplies, both high tension and low tension, and on supplies to commercial and non-commercial establishments consuming more than 1,000 units per month in all distribution systems except in Madras Thermal area where it was limited to forty per cent for a period of one week from 26th June 1962 in the hope that the South-West Monsoon would at least materialise at the end of the week and there would be good inflows. As the position deteriorated, a further cut of 25 per cent was enforced on cement industries from 29th June 1962. Unfortunately, the South-West Monsoon did not set in and we had to considerably draw from the already meagre storage which necessitated enhancing the power cut to 66-2/3 per cent in all distribution systems except in Madras Thermal area where it was increased to fifty per cent from 2nd July 1962. The Government were also compelled to increase the power cut on cement industries from 25 per cent to forty per cent and also to impose a 25 per cent cut on domestic consumers consuming more than 50 units per month. Power supply to agricultural loads was restricted to 9 hours daily from 9 p.m. to 6 a.m.

All essential services like railways, hospitals, water-supply, sanitary arrangements, street lighting, printing of daily and weekly newspapers, all public offices, aerodromes, etc., and also rice mills, fertilizer factories and tea factories are exempted from power cut.

All industries who are having standby generating sets have been requested by the Electricity Board to run their standby units and voluntarily reduce their consumption. Bulk consumers like B & C mills in Madras and Mettur Industries, Mettur Dam, are running their standby plants to meet part of their demand. About 100 such consumers are running their standby plants to reduce the off-take from the grid and continue their production.

During the 24 hours ended 8 a.m. on 6th July 1962 the inflows into the reservoir and the rainfall in the catchment area thereof are as follows:—

		Inflow in M. C. feet.	Rainfall in inches.
Mukurti ..	..	71.39	2.7
Pykara ..	..	74.4	1.04
Papanasam ..	..	274.5	0.8
Periyar ..	..	200.0	3.29
		(Tekkady Periyar.)	(Raining heavily.)

6th July 1962] [Sri R. Venkataraman]

(A very happy and heartening news. It is reported that it is raining heavily in Periyar and telephone communications have been interrupted.)

Avalanche-Emerald ..	133.35	0.56
Forebay Dam ..	23.65	0.5

The inflows during the last 24 hours correspond to generation of 420 lakhs of units.

The Madras Grid is receiving 20 M.W. of power from Neyveli Generator which has been put back into service at 16.29 hours on the 5th July 1962.

There is some improvement in the conditions. The Government have removed, with effect from 5th July 1962, the power cut on domestic consumptions of more than 50 units a month and the restriction on agricultural loads between 9 p.m. and 6 a.m. The Government have issued orders to-day (6th July 1962) reducing the power cut from 66-2/3 per cent to 50 per cent in hydro areas and from 50 per cent to 40 per cent in Madras Electricity System and from 40 per cent to 25 per cent in the case of cement factories. If the improvement is maintained, immediate action will be taken to reduce further or remove the power cut.

Some of the larger power-consuming industrialists in Madras City have come forward with a scheme to install a thermal power station consisting of two units with a production capacity of 30 M.W. each with a view to meeting their own power requirements, any surplus being fed into the Madras Grid. The proposal is under the consideration of the Government.

Sir, the present crisis has underlined the need for firm power in Madras State. The Government assure that every step would be taken to ensure supply of power in the immediate future. Thank you, Sir.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63—(cont.)

DR. A. LAKSHIMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, the opportunity given to this House at the time of the budget is the only opportunity that this House can avail itself of for expressing its views on the various points. It used to be said that during the budget discussion one can travel from China to Peru, but in the present circumstances I do not propose to do so. I shall restrict myself to travel from the Himalayas to Cape Comorin and from Calcutta to Bombay. I think it is quite relevant that, when considering the budget, we must not take the microscopic view that only the State budget is the one that we have to think of. At the time of any budget presentation, there is the three-pronged attack on the same individuals—the common man and the uncommon man, as they are called. One is the Central Government's taxation proposals, the second is the State Government's taxation proposals,

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th July 1962]

and the third is the taxation proposals from important municipalities, Corporations, and now from the Panchayat Unions. In these circumstances one has to weigh carefully the necessity for these taxation measures, and how much of benefit they will give to the people in general. I am not one of those who will oppose taxation measures on principle. It is necessary that taxation proposals must be made. But I am equally certain that whatever taxation proposals may be made, there must be a justification to see that the money that is collected by way of taxes is well and wisely spent. It is the usual feature of most people indulging in all these—and I can speak from personal knowledge in a limited capacity—to always underestimate the revenue and overestimate the expenditure. This gives, of course an opportunity for taxation proposals to go through more easily. As I see the huge volumes placed at our disposal and which we are asked to read, digest, and inwardly assimilate, I find it is impossible to go through them. But I think in very many cases it has been pointed out that fortunately for us revenue was much greater in some cases—Rs. 1 crore in some cases, and Rs. 2 crores more than they thought in some other cases. Perhaps this will be useful in the long run so that the imposition of these taxes may not be felt as a great strain at the time they are imposed. I very well remember one of the taxes which was imposed some years ago, when the then Chief Minister stated that it would yield only about Rs. 25 lakhs. As a matter of fact, at the end of the year the income from that one tax was something like Rs. 1.75 crores. But that as it may. The necessity for seeing that every item of expenditure is properly incurred and with due approval has to be maintained. I have seen these budgets for the last 15 years, and I must confess Mr. Chairman, that the budget volumes are increasing in their size and the amount of information that is available even for a cursory glance is proportionately diminishing. To give one example of that, we were given in former budgets that is, in budgets of 1946 and 1948—the Finance Minister must be aware of it, although he was not the Finance Minister then—comparative statements of increase in the number of Government servants of all categories. That used to be a very valuable method of seeing whether the Parkinson's law is having its own way in the Government departments. To-day neither at the State level nor at the Central level, is there any possibility of knowing what exactly is the number of Government servants.

3-20 p.m. We are very grateful to the Finance Department for giving us this small book of Introduction to the Budget. No doubt, it is good on the part of the Finance Department to realise how ignorant we are. At the same time, I would appeal through the Finance Minister to the Department to produce an intelligent, neatly worded memorandum showing exactly the position as it was in the previous year, the reasons for a substantial increase, also the new projects for the year—the Plan projects and the State projects—what the committed expenditure is and what the expenditure on the development programmes is, in a

6th July 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

manner that would enable some of the less intellectuals like myself to understand things a little better. It should go a long way for us to follow the Budget speech of the Hon. the Finance Minister and I would commend this suggestion to the department concerned.

Now, Sir, I was referring to the question that the Finance Minister should be the key guardian of the finances of the State. I have always held the view—and you know my position in another place—that it is to him that we look for sanctions. Unfortunately, I am not in a position to state whether all projects that are more or less sponsored by the various States, whether at the Central or at the State level, get approved. The second point that I would very much like to emphasise—and I say that because of various factors that have come to the notice of some of us—is that important policy decisions must be of the Cabinet. There can be no question of individual Ministers whether at the Central level or at the State level having their own plans, building their own empires, trying to rule over those empires, particularly from the Centre, over very large empires spread over all the States. I shall give an example. Before Independence, there was no such thing as a Central Department of Public Works in the State. All the works that were required for the Central Department were carried out through the Public Works Department of the State. Gradually by infiltration, things progressed and with the increase in work in the Central Public Works Department sector in the State, new buildings had to be constructed. To-day one can see in many States and particularly in our State many multi-storeyed buildings for the Central Public Works Department being constructed. I hope we will not copy anything from them whatsoever. Having built these buildings, necessarily they must have staff. Therefore, there is need for more persons to be employed and so the Parkinson's Law comes into operation in this matter as in others. What I am trying to say is that we must not think that because the Centre is building, it is not our concern. After, all whoever does it, who is the person ultimately to pay for it? It is the taxpayer in the State and the citizens of the country. Therefore, I feel very much that in all these matters there should be much guarding both by the State and by the Centre so that unnecessary expenditure cannot be incurred and wasteful expenditure may be prevented.

Now, Sir, the Plan has been unfortunately very much before us. One dare not speak about the Plan. If anybody dares to speak, if he dares to comment on the Plan, at once he is either an ignoramus or there is something suspicious about him. It seems to be something which you cannot change whatever may be the consequences. The foreign exchange may become a negligible factor even if it goes to a minus figure, but the Plan must be carried on. I do agree that there is a great deal of necessity for the Plan. But in the name of the Plan several things are being done which do require considerable scrutiny. I can say, for instance, that although the Plan may be a very desirable thing, it is not necessary that every step in that Plan must be immediately implemented with the result

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th July 1962]

that generally those projects which appeal to some departments or some Ministries are given preference while others which are far more important from the point of view of the much-abused common man never find a place in it. Education is one of those topics although I must say that so far as this State is concerned, we have been very fair in matters of education although we have not been able to come to the level to which we ought to come. This should be the most advanced State in the matter of education. But in the matter of Public Health, for instance, there is a great deal of talk. I am not going to talk much about Health, because the Hon. Minister is not here. Perhaps if there is an opportunity in future, I shall avail myself of it to speak about it. Reports are published in voluminous pages. We had the Health Survey and Planning Committee Report issued in October 1961. Well, they are very good indeed as convenient repositories in the archives of the Secretariat. I do not know what actually is proposed to be done either by the Centre or by the State almost nine months after the issue of the Report. In the meantime, problems have arisen. Smallpox is spreading. The world over we are taunted that we are the worst sinners in this respect. But that does not prevent us from realising that things are in a very bad way indeed. It is unfortunate that, that Report bears my name also. I hope it will not be a disqualification. I would request those in authority to look into the Report for its own sake.

There is another Report, unfortunately, which requires consideration and that is the Report of the Secondary Education Commission. Ever since this Report was published, there has been a good deal of controversy, not so much from the educationists as the bulk of them were in favour but from those in political authority. I am not going to deal with it at great length because as I see from the papers and also from my personal knowledge, the Hon. the Education Minister is going to take steps to see that these matters are considered at a meeting. I am sure on that occasion they will be dealt with in detail. But there is one thing I should like to state in this connection. Some time ago a certain communication appeared in the Press which was strangely familiar reading to me. I then enquired and found out that it was a communication of the previous Ministry, of the previous Government. I should like to know whether this Government share those opinions at present or whether the Government feel that they can come with an open mind in regard to these questions. I know the genesis of that communication. I know the author who was in a position to influence the Minister in that regard. I do not complain, but I do complain of this. In order to boost your own idea, do not condemn things which are not at all to be condemned. To say that the Pre-University is a hopeless failure, when a Headmaster had no opportunity to enter a Pre-University Class, much less to see a person who has passed out the P.U.C., is not a scientific method of dealing with educational matters. That is my own complaint. Now, Sir, after all is said and done, we have certain fundamental

[6th July 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

principles to look into. The first is well accepted all over the world that secondary education should be a definite end in itself, and that it must not be just a prelude to University education. If you make secondary education just a prelude to university education, then you ruin secondary education and you do not help University education. I am very grateful to some Headmasters who have taken so much interest in University education and their advice will be very much welcomed. I do feel that there are certain well-defined conventions and well-defined principles adopted everywhere. Then also it is well-known that you must have diversified courses of instruction at all stages. I say 'at all stages' the middle school stage, the secondary education stage, the higher secondary education stage (there is nothing like that) and the University stage—so that two objects may be served. Those who have a special aptitude must always have the good fortune to choose what they feel is good for them, and those who have another aptitude must have the choice to decide whether they can get on with it.

The third thing I would like to say is this. Just after the beginning of the academic year we get a number of telegrams, letters, and appeals and there are newspaper articles about seats not being available in the colleges. These come from Bar Associations, from Rotary Clubs, from Town Congress Committees, and from municipalities—I do not know whether the Hon. the Minister for Municipalities thinks it is a relevant activity of the municipalities, and I hope he will not surcharge them for doing it. We welcome these representations. But at the same time, one has to realise that there are limitations to the University. The responsibility cannot be wholly that of the University. I do plead with the Hon. the Minister for Education that there must be an attempt now for a statistical analysis of the whole system of education so that we may know exactly what will be our present needs. I am told that there will be 1,600 schools in the State. Surely, I know some of them will have ten to eleven standards and some others five to six standards. To expect that each standard will have four divisions will not be an exaggeration which means that we have about 6,400 classes. And the number of students admitted to the Sixth form is not 40 as laid down in rules; it may be anywhere between 55 and 60. We can just multiply this number by 6,400 and find out how many will be there seeking admission to the University Course.

Now, Sir, in a small way the University has got 15 Matriculation classes. Not one student can be admitted in excess of the 40 stipulated, and no school could have more than four sections. Generally we limit it to two sections. The results in the matriculation examination are: out of the 15 schools, eight have got a hundred per cent, in some the success of the students ranged between 60 and 75 per cent and there were only a very few of them with less than 45 per cent. On the other hand, the private applicants have also tried for the Matriculation school and the result, not by manipulation but by straightforward dealing by examiners who

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th July 1962]
are not contaminated, is something like 21 per cent. The hon. Friend over there was looking at me, and so I was worried about what he had in his mind.

Sir, the Pre-University examination has been described to be a great failure. Now I had carried out an analysis of the results of the examinations in the years 1960-61 and 1961-62. For your information I may state that about one-third of the colleges had less than 35 per cent results. I am sorry to have to state that—I hope the Hon. the Education Minister will forgive me for stating this—in this category a large majority of Government Colleges were included. Six out of seven came under this and even the seventh was a border line case whereas the results have varied from 94.5 to 50 per cent in more than half the number of other colleges. Now you can draw your own conclusion or inference from this. I think one is too ready to make the assumption that the students are not fit and we forget the teaching a little. How can the educational standards be improved if, as my hon. Friend the other day said, you put failed Third form students as teachers? Nowadays many of our expert workers are failed third form workers. I get people applying for posts in the University for what they call Class IV Grade officers who are well up to the School Final Standard. If you want to improve the standard of primary education, you should have at least a qualified S.S.L.C. with two years' training to take charge of the students and a graduate as a supervising headmaster. If you cannot do this, then it is better to confess that we cannot progress with this education. I do not want to dwell on this at greater length because I hope the Hon. the Minister for Education will give us an opportunity to speak frankly; not that we want to be critical but anybody can afford to ignore these things.

One thing that has unfortunately struck me as very dangerous is this. I have been a voracious reader of newspapers. I have found to my surprise and sorrow that the Central Minister in charge of Education has been adumbrating what he proposes to do, namely, that by the end of the Third Plan he is going to adopt the regional language for all schools, secondary and primary. Added to that, he has now set up a number of schools and he has also appointed a committee to supervise the examinations and see how the examination could be conducted. Sir, I have read the Constitution from cover to cover. I should like to know what is the authority of the Ministers at the Centre to dabble in these problems. The Constitution lays frankly and undeniably the responsibility on the States. The subjects that the Central Government can take up either because they are in the Union List or they are in the concurrent List are specifically mentioned. This may seem a somewhat small matter to many but I do not think so. I think it is a very grave constitutional issue and I should like the Hon. the Education Minister and the Hon. the Chief Minister to take up this question. Otherwise, what had been the criticism in the past would be more effective in future that the State Government are merely local bodies or perhaps panchayats now as compared with the

6th July 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Centre. I am all for giving due deference to the Centre but I shall refuse so long as the Constitution is not amended to come down to this position that a Minister at the Centre can dictate the policy in matters of education at the primary level, the secondary level and the University level. It is only higher education and some aspects of technical education that are within the competence of the Centre. I do, therefore, want this State to take up this question seriously with the Centre or get the Constitution amended or see that such proposals are not put forward or, if they are put forward, they are withdrawn. If we yield here, we will yield to them in many others and thus give an opportunity to those who complain about the Centre dominating the States a further opportunity to express their view. I can say without any exaggeration that we are not so bereft of intellectual capacity among our ministry here as to require these gentle fillips from the Centre to energise us to activity.

Speaking about education, I think the Hon. Minister in charge of Scheduled Castes will forgive me—he is not here now—if I refer to one thing. Recently I saw a circular wherein it is stated by the Director of Harijan Welfare that the Principals of Colleges should not admit such students—the Harijan and Backward Class students in the college hostels unless they produced an endorsement to that effect. I think this is a very grave thing. It is extremely deleterious to the interests of the Harijans and Backward class students themselves. You are promoting class isolation which you want to do away with. This is not the way to real integration. A boy wants to live in the college hostel because there are so many amenities for him. Now the Director says: 'You must not; you are a Harijan; come to me.' Is the Director of Harijan Welfare more interested in filling the hostels than in the intellectual and material improvement of the boys? I have many other criticisms to make against the Director of Harijan Welfare. He has become a kind of empire by himself. Scholarships that are given are never given in time. The students have to run about here and there for many things. If it does not mend its ways the Harijan Welfare Department, in my opinion, will be an ill-fare department. I feel that this separation is to the detriment of the boys. We must forget that they are Harijans. We have in our University hostels several Harijans and nobody knows if they are Harijans. Nobody can recognise them. I do not want anybody to say: 'This is a Harijan and the other is not a Harijan'. That old idea must go. All that we have in these hostels is a vegetarian section and a non-vegetarian section. I hope, Sir, I shall not be taken amiss for having brought this point to the notice of the Government.

Now, regarding technical education, I see the Hon. the Leader of the House is in charge of technical education. It has been my good fortune or misfortune to be connected with the subject for very many years, both as a man of the University and in what is known as the All-India Council of Technical Education. I fully

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th July 1962]

3.40 p.m. rejoice at the multiplication of these polytechnics. But I do feel that it is very necessary that the Hon. Minister who has taken charge of the department should look to the quality of the teachers that are there imparting education. It should not be the case of the blind leading the blind. People who have just passed out of the school or who have had no experience whatsoever and who are really at that stage, at any rate, not in a position to deliver the goods to the students, have taken up teaching in these colleges. Not only that. I have been given to understand, on a statistical analysis, that 30 to 40 per cent of the teaching posts are not filled. It is a little better in Madras State than in other States, with which I am dealing. But still it is a matter for great consideration whether, if we want to give technical education, the fundamentals and the first principles should not be observed. May I, in this connection, state how very important it is that post-graduate education should be very seriously tackled? It is our misfortune—and not our fault—that in the pre-Independence days, although the Guindy college was in existence for over 100 years, no post-graduate course was started, because the professors at that time thought that the only place where post-graduate instruction could be given was not anywhere in the borders of the Indian Ocean but that it should be in overseas countries. We cannot have that mentality at present. Therefore, it is necessary that post-graduate training centres should be opened. I know that the All-India Council of Technical Education is very intent upon it. Whenever the numbers are to be increased, I would welcome that idea provided the personnel, the equipment, and the accommodation are there. Do not force these colleges to double their strength and then say that the University has been very unsympathetic and not co-operating with the Government. We both have the common ideal, and there is no reason whatsoever why there should be any difference of opinion between those on whom the direct responsibility lies and those who are nurturing the element of these educational programmes.

Sir, I now come to communications. It is stated in the Budget speech, "We have already a good net-work of roads with a total length of 25,865 miles working out to an average of 0.5 mile of road per square mile area as against the all-India average of 0.26 mile per square mile." I was wondering with my experience of most averages whether this average also would be like the average depth of a river discovered by a person. He found the average depth to be 4½ feet and while crossing the river got himself lost in it. Sir, our State has no hills and dales, and everything we have transferred to other people. So, it is practically a question of looking after roads. There is much greater need for these roads than ever. I know that the Government have been doing a great deal in this matter. Sir, I have repeatedly stressed this fact, that what the Government should do about roads and other enterprises, is to look far ahead. Let them not think of the present generation. Let them look forward for 40 or 50 years and see what the conditions of affairs will then be. I have pleaded repeatedly both at the Highways Engineering conference and in this Council that parallel roads should

[6th July 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

be immediately laid along the Southern Trunk Road and the North-Western Trunk Road. Because, in course of time, the acquisition of land necessary for the purpose will be prohibitive. Already it has become very prohibitive. Unless the Government have parallel roads—one way in and one way out—the number of road accidents will increase. Only the day before yesterday, there was an accident in which a bus and a lorry collided. I was wondering whether anybody would move an adjournment motion in this House to discuss that accident. Fortunately, no one moved that motion, and we have been spared the time to speak here. Sir, a lorry collided with a bus.

DR. A. SREENIVASAN : It is an everyday occurrence!

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I am glad that the hon. Member has got a record, and I hope he will produce it. Sir, three people died on the spot and 15 persons were hurt in the collision. We tried to discuss the question of preventing accidents on the road some time before, and the Hon. the Leader of the House promised another day for the discussion of the steps to be taken for preventing road accidents. That is another story. I do feel that we must take note of these accidents. Not by way of trying to do a little here or a little there, but by a planned method we should deal with them so that the accidents may not occur again. Acquire sufficient land for the purpose.

Sir, in this connection, may I point out that it is an anomaly that in this year of Grace, there should be on the main southern trunk road a bridge called the Marmalong Bridge? Its name is preserved intact. I do not know why. It is of such a delicate nature that it will not admit of two vehicles passing in opposite directions at a time. If two lorries were to pass each other on this bridge, both of them will fall on either side of the river. Apart from the fact that it is a highway, it is the gateway to Government House, and I do hope that something will be done to see that the Marmalong bridge is taken on hand for improvement both in the interests of the pedestrians and the general public.

Now, Sir, I come to a favourite subject of mine, namely, housing. The Hon. the Leader of the House was responsible for constituting a State Housing Board. I welcome that suggestion. I hope that this Board will function as other Boards are functioning. Recently in May I visited several cities in Scandinavia, West Germany, Switzerland, and also Paris. Everywhere, where land is of great value, houses are built with a vertical lift and not with a horizontal lift. We cannot give all the services to the people. We cannot afford to make people comfortable. Land is not sufficient. So, this is the only way of expansion in large cities and big towns. We do not want to disturb the rural scenery. But so far as the main cities are concerned, I can think of no other way of providing housing to the people. I have referred to this before, and I do not want to refer to it again. But all I will say at present is that within ten years or fifteen years, the beautiful buildings—the small, little cement houses—that have been put up by the old City Improvement

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th July 1962]

Trust will be demolished. There is no other way, and they must be demolished. When the Government are planning for new constructions, it is much better to so lay the foundation as to construct two or three storeys.

May I, in this connection, state that in the year of Grace 1918, houses were constructed, in Todhuntenagar. I know the reason why these houses were constructed, and I know the name of the gentleman connected with the construction of these houses. Houses were constructed in Todhuntenagar just by the side of the Adyar river where the washermen delight in their performance. I think this place is very valuable as a site for multi-storeyed buildings for the clerical staff who are to work in the City of Madras. It is easier of access. It has got all the facilities. These are the ways in which the master plan should first of all be drawn up for the whole City, and efforts should be made according to the master plan. Probably they have a master plan. I have not seen it. But I hope if that is so, these words of so-called advice will be treated as unnecessary and extravagant.

Then, Sir, I come to my pet subject of open spaces. Referring to the Bill that was passed, and which was commended by the Leader of the House, I may say that I am here waiting to see the first report. I have not seen it. I hope that is under preparation in the Secretariat. It generally takes two or three years for any report to come out. But still I hope I may be in a position to see that report some day or other.

3-50
p.m.

Sir, questions were raised about the construction in the Island ground of the international hostel for students. I have always made out that I am very much in favour of an international school. But I am much more in favour of leaving free the vacant land, which is the lung of the city, and which the poor inhabitants will miss otherwise. I see that a board has been put up there saying that the site is for the construction of an international hostel. I hope that steps will be taken with some amount of vigour with the Union Government, and I am sure that the Defence Department will see our reasoning and will not be averse to move the hostel to some other place. I do not think prestige will stand in the way. Some time ago the former Finance Minister laid the foundation stone for a theatre. It was a very pleasant ceremony in memory of Rabin-drath Tagore. (Interruption.) I hope the theatre has not yet come up. We were hoping against hope that the theatre would come up and those beautiful grounds would always be there. (The Hon. Sri R. Venkataraman : The theatre will come up.) I hope it will come but denuded of all its beauty and all the open spaces and recreational facilities that are to be there. I do agree that our police staff do require recreation. But here again there are other methods of giving the same quarters better still. Especially in these days when the servant problem is very, very great, do not allow them to live in big houses. Although they may be able to command their servants which others cannot do, it is not a wise thing to do so.

[6th July 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

I come now to a portion of the Budget speech and I wish to congratulate the Government on that step. This is with regard to industrial development. While others have been quarrelling about public and private sectors, I wish to congratulate our Government and the Hon. the Minister for Industries on the very practical step that he has taken to encourage the private sector wherever it is possible and the public sector wherever it is necessary. That, in my opinion, is a safe policy. The slogan of private sector versus public sector and therefore, private sector should go is not a good slogan. Of course, I know the Socialistic State wants everything to be done, enjoying, as I said, in these buildings the socialistic method of living where there is no difference at all between man and man, where all the boards that have been put up are only signboards and anybody can walk in anywhere. I am very grateful that we have all those socialistic habits while we are Members of the Legislative Council itself. I do not want any change from that, if it means spending more money and additional taxes. But so far as the private sector is concerned, I am bound to say that it has made remarkable progress and I wish to offer my sincere congratulations to the Hon. the Minister for Industries on that.

Very often we have been talking also in great detail about things about which perhaps we have not got any settled views. There have been two conferences about national integration and emotional integration. People were called for, all the people that could give advice, and committees are sitting one after another. But the thing that is forgotten is that the particular disease must be tackled. I think my friend will agree with me that unless you know the causation of the disease, you will never be able to control it by symptomatic treatment. That is the best scientific medicine—the causative method and the method of control. There has been a great deal of discussion about text-books and some even have suggested nationalisation of text-books. Long before when we visited the different parts of the country and we knew of the racket in text-book production and when we realised that it was a commercialised vice in certain States, we made a suggestion for an independent body consisting of High Court Judges, a Member of the Public Service Commission, a Vice-Chancellor if you think he is fit, two educationists, and one Headmaster to function as a high power committee which would select persons who were to advise and not to select the books. If you give to the State the responsibility of selecting text-books, if you nationalise text-books, I can assure you that the evil will be ten-fold and you will never be able to frame text-books. I know that there are teachers who feel that emotional and national integration should be taught in the home just as religion should be taught in the home, and secondly by the conduct of those whose conduct is of great importance for the children who are taught. What do I see? Here again, I must give my meed of praise to the Madras State Government for keeping under control all those forces which are so disastrous to the working of any democratic society. In other States everyday we see violent conflicts for power, for office, for spoils of office. These are disintegrating trends and they

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th July 1962]

do not lead to a congenial atmosphere. I am sorry I have to speak in these blunt terms, but I think it is very well to realise where the disease lies and what the cause of the disease is. We who have witnessed the holocaust of the division of the country and all that it meant in subsequent years cannot afford to look on such things without a strong feeling that they will bring disaster to the country as a whole, not merely to that part of the country which is thinking in terms of separation. What I say may be unpleasant to some of my friends here, but it is my settled conviction after having travelled widely over almost all parts of the country and other places. I have, therefore, no hesitation in appealing to all those who, whatever may be the reasons, have thought of a separatist tendency and have advocated a separatist movement in the country. The emotional integration movement, however, cannot be a success merely by calling for conferences and having discussion on the subjects concerned in an academic manner. Those who are interested in integration must consider why it is necessary now to speak of emotional integration. If there is at all cognisance of the trend of events in the different parts of the world, they would have no doubt whatsoever that the problem is one of exceeding gravity and one which requires a bold and determined attempt to save the country from disastrous consequences. There is no use of hiding the fact that to-day, unfortunately, with the disappearance of many of the old stalwarts of the pre-Independence days—alas, one by one they are going away—nobody could take their place, nobody is fit enough to take their place. In that manner a new race has come into power which has hardly recognized the sacrifices of the past and the spirit in which the old veterans were working. In very State even within the same political party differences of a serious nature have arisen and let me state frankly that the anxiety to grab power for the sake of power seems to be dominant at the cost of standards of rectitude and conduct. We cannot afford to think of our own State without thinking always of India. To-day we are safe. But, unfortunately, this epidemic spreads rapidly more than any other disease. The manner in which Ministries have been formed in many of the States, and I am sorry I have to refer to it in connection with emotional integration, the people recruited to these places of power and the group factions that have arisen creating many problems are still features which cannot be ignored. As I said, fortunately, so far as Madras is concerned, I am glad and thankful that a certain amount of sobriety has prevailed in this matter and whatever may be the state of affairs in other places, Ministers have been found places and not places for Ministers. We speak so often of the common man but those in power can only visualise what is sought to be done in the name of the common man is towards an ugly trend in the political atmosphere of the country. Border disputes still loom large. The question of sharing waters in whatever form it is done takes an ugly turn and even if Ministers at high level are inclined to agree, prominent politicians take that as an opportunity to sow the seeds of dissension. I did not imagine that in my lifetime I would have to see such a state of affairs in this country.

6th July 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

To me, therefore, it seems that the first thing that all those who are keen and sincere about national integration should think of is to prevent this emotional disintegration among the Party in power, for it is these disintegrating trends that have greatly spread and are causing more mischief than one can imagine. Personally I would plead for a halt for at least five years from all disputes between State and State. If we starve for water, let us starve. It does not matter. We have been accustomed in the past to starve. But let us not go on begging. Let us not go on provoking threats and provoking other features. I do not say from Ministers, but from politicians who are influential. Let us stick to our positions. Let us consolidate the State. Let us see that our autonomy is preserved. Let us not for the moment think of disintegrating factors into the picture. And if we are united in this, this State will be an ideal State for my successors to enjoy and thank themselves.

Thank you, Sir.

* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, in this Budget session, I rise to congratulate the Government on their achievements during the year in the field of Education, Industry—small scale industries—Co-operation and Housing and also, Sir, one cannot feel gratified at the Budget, for it envisages very heavy taxation which is going to affect all groups of people. I congratulate our Ministers on their re-election. It is a happy thing to see five of our old Ministers headed by the Hon. Chief Minister back in their places including our doyen of Ministers, the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, as Minister for Finance and Education. I also welcome the two new Ministers, the Hon. Sri Manradar and Srimathi Jothi Vencatachellum who were members of our House and the two other young Ministers. Sir, we are gratified that the Hon. the Lady Minister has been put in-charge of **Medicine and Public Health, Women and Children's Welfare and Orphanages.** The Government could have designated her as the Social Welfare Minister because the subjects in her charge connote that. But somehow the Madras Government have always fought shy to have a Social Welfare Minister.

Sir, the Hon. the Minister for Industries has to be congratulated on the vast expansion of industries, especially industrial estates, in our State. The State has made very great progress in the public and private sectors. Starting with the public sector, the following are the various projects: The Neyveli Lignite Project including the Clay Washing Plant, Fertiliser Plant, the Hindusthan Teleprinters, Limited, the Surgical Instruments Project, the Raw Film Project in Ootacamund. All these are in a state of progress. We have also the High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli as well as the Defence Industries Project at Avadi. In the private sector we have various projects.

Regarding industrial estates, last year two industrial estates were completed at Tanjore and Katpadi. Now ten more industrial estates are envisaged in Salem, Theni, Pudukkottai, Karaikudy, Koilpatt,

4 00
p.m.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [6th July 1962]

Arkonam, Dindigul, in addition to the two, one in ceramic in Virudhachalam in South Arcot and one for leather goods at Perambur. We are now shortly to have a big Industrial Estate with 70 units at Ambattur. There are also plans for starting co-operative industrial estates at Pollachi, Tuticorin, Sivakasi and Vyasarpadi.

We are very glad, Sir, that technical education is receiving so much attention that the Government have decided to have three technical schools for women. Perhaps the Hon. the Minister for Industries remembers how with very great difficulty some years ago we got the first technical institute for women, the first of its kind in this State. With the three more technical schools and the one large polytechnic for women for Madras City, I am sure many women will get the opportunity of being trained technically.

I am glad, Sir, the rapid pace of rural electrification has been maintained and during the year 13,638 towns, villages and hamlets have been covered. It is something like a magic lightning. That is the speed with which we have supplied electricity to villages in the State. I do not have the figures with me correctly. But I do think our State figures are almost one-fifth of the figures for the whole of India. I may be mistaken in my figures.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The number of villages electrified in the State of Madras is equal or even slightly more than the total number of villages electrified in the rest of India.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: I thought it was about one-fifth. I now see it is much more.

Then, Sir, may I congratulate the Hon. Minister in charge of Forests the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam? So many grass lands which were lying idle are now clothed with wattle and bamboo and other useful trees which will be needed in the industrial sector. Again eucalyptus trees which were generally grown in the hills are now being raised in the Chingleput district thus increasing the area under forests. In a State like Madras we have very little area under forests, only 17 per cent, whereas the average should be 33 per cent. Therefore, it should at least be seen that no land that is forest land is taken away for other purposes because we have great shortage of forest area and it is now with great difficulty that we have been able to have more forests. We have now as the Minister in-charge of Forests, one who is a practical agriculturist himself. He is also an expert in cattle breeding.

The Hon. the Minister for Education deserves our congratulation on the great expansion of education in the State. Nearly Rs. 25 crores is spent on a year's education. The elementary schools are now 28,000 in number, which is nearly an increase of about 1,400 schools in the last year. The enrolment in the age-group of 6 to 11 is about 94 per cent for boys and about 57 per cent for girls. I do not think in any other State in India is there this enrolment in the educational institutions as there is in this State except

[6th July 1962] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

perhaps in the State of Kerala. He has also to be congratulated on the proposal to introduce 500 pre-basic schools in the panchayat areas. The feeding programme for children is really commendable. The CARE organisation has given nearly Rs. 3 crores worth of valuable foodstuffs for this feeding programme and this undoubtedly is the cause for the increased attendance in schools. My submission is that instead of having this feeding programme for only a few children, it should be for all children. Those who can afford to pay may pay and the rest supplied free of cost. This should be a common thing for all alike.

We are glad, Sir, three more girls' high schools are to be opened in the City of Madras. It is very gratifying to see so much being done for girls' education in Madras City. The girls are highly intelligent and I am sure they will do well. The Hon. Minister always used to say that girls did better than boys in the examinations. I think the Vice-Chancellor also shares that view. There are about 43 boys' colleges and 16 girls' colleges, and the private colleges are more than the Government colleges.

Now, turning to the Madras School of Social Work, we have had passed out of the school 250 students employed in Government and non-Government institutions. The school's position is, it is one of the top schools of social work in the whole country, internationally known and valued. We have very fine training in the courses. Apart from the full-time training, we had been entrusted with training for Tribal welfare work by the Government of India. We have also other programmes. We are very grateful to the Government for revising the pay of the staff of the school and for giving permanent recognition to the school. The school is ten years old this year—on the 14th of August this year. Yet we continue to remain in a rented premises. And we get a very, very small grant from the Government for running the school. I understand that the University of Madras has recently instituted M.A. 4-10 degree in Social Work. I hope the Madras School of Social Work p.m. which is the first school of social work in the South will get due recognition. Sir, I make an appeal here and also to the Government to give us some land for building our institution.

Turning to medical and public health, it is a pity that the Hon. Minister is not here. (An hon. Member: She is not well.) Sir, may I say that we are very glad that public health in this State is headed by a woman Minister?

We are glad to know that a new hospital is coming up in South Madras. A new hospital has been in the offing for the last three years, but still it has not come up. South Madras is a big area, and it is gratifying to note that the construction of the hospital is to be taken up soon, as also the extensions in the General Hospital and various other hospitals. But, Sir, rather than extensions in the larger hospitals, it would be far better that there are more hospitals for fewer numbers in all the places where the population is increasing. All these schemes for hospitals were made when the popula-

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [6th July 1962]

tion of the city was only seven lakhs. But to-day it is almost over 18 lakhs. With the many activities in the industries and the increasing activities of the population all the time, surely we should have many more hospitals of smaller sizes in many of these places.

Sir, the mental hospital is the only one in this part of the country. Its recognised bed-strength is 1,800, but there are 2,800 patients. There are only 71 nurses for this big hospital. How can nursing work be well done with such a small staff? There is not even a single welfare worker. There is to be another hospital in Madurai, and I do hope that that hospital will come up soon. Perhaps there are more and more cases requiring attention, and there is no sufficient accommodation for them in the mental hospital here.

Then, Sir, we are glad to note that more family planning units are being opened in all the taluk headquarters hospitals and primary health centres. The family planning work in this State has been very successful, but it needs to be more intensive.

Turning to tuberculosis, only a sum of Rs. 10 lakhs has been set apart for tuberculosis work. In all the hospitals in our State, the total bed-strength is only about 2,700. We know that almost five lakhs of people a year are affected with this fell disease in our State and at least 50,000 die. It is no use having 40 beds here and 20 beds there. Surely something should be done for giving treatment to people affected by tuberculosis. Other treatments also should be made possible. The amount set apart for this should be much bigger.

Then, Sir, there is only one Infectious Diseases Hospital, in this City. There is need for another hospital, but another hospital has not yet come up. In this only hospital, there is terrible overcrowding, and it is also not well managed.

Then, Sir, I am glad to note that the nurses quarters are being enlarged and improved. The nurses deserve better attention, care, and health. They are overworked to a very great extent. There are many things in the hospital which they have to attend to which could be much better attended to by lay people. The nurses can be free to attend to nursing only.

I now turn to one subject, which may be a little out of place. That is the mortuary in the hospital. Because I am in charge of many welfare institutions, and the children in some of the institutions die in the hospital, I had occasions to visit the mortuary. The mortuary is an awful place. The bodies are kept in trays, and heads are just falling on top of each other. It is really something terrible. There should be some better method of keeping the dead bodies. Also the premises and the area around the mortuary should be in a better condition.

th July 1962] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

Sir, I congratulate the Government on the amalgamation of the three departments—Department of Women's Welfare, State Social Welfare Board and the Welfare Extension Projects, which deal with the work of women and children. These have been amalgamated. They have shown excellent results. All the work relating to women and children are attended to by this department here and also all over the State. It is now hailed as the Madras pattern and the whole country is going to adopt it. This Madras pattern is going to be taken up everywhere. Sir, this department is still not made permanent. It has been in existence for 20 years, and for thirteen years as a Government department. Yet there is no permanency to this department. Excellent work has been done, and you may know the fine training that has been given to the women in the camps. Nearly 15,000 women workers in the panchayats have been trained in these camps. There is the extensive training in connection with the pre-school projects, nutrition programmes, and other activities in the panchayat areas.

Turning to the voluntary agencies, in the whole plan budget, the Government have provided only Rs. 51 lakhs for social welfare work.

(Sri M. Seshachariar in the Chair.)

Sir, last year a sum of Rs. 18 or Rs. 20 thousand was provided, and this year only about Rs. 3½ lakhs will be the allotment. I would request the Government to be more generous to the voluntary agencies and give them more aid. I appeal also to the Hon. Minister to give these voluntary agencies land for building their institutions. We are all housed mostly in rented premises, and we are asked to move out of those premises. The Hon. the Minister for Public Works can at least place some of the lands at the disposal of the social welfare agencies for their building purposes.

Sir, I now come to the institutions for the handicapped. They are the institutions for the blind, deaf, dumb, the orthopaedically and physically handicapped and the mentally handicapped children. In the whole five-year plan only a sum of Rs. 4.98 lakhs has been provided for the handicapped. The Government have not spent any money last year on these schemes. In our country, there are two million blind people, of whom half are children. I want specially to appeal to the Hon. Minister for giving aid to the Bala Vihar, the home for the mentally backward children. These children are mentally backward and the Government have recognised the institution. We get a per capita grant of Rs. 30 per child. These children are mentally backward and physically handicapped. They need medical care, physical care, and other cares. I would request the Hon. Minister to give this institution a larger grant than they do at present.

Also, Sir, we have been appealing to the Government to start a training institution to train personnel for this particular work. Our appeal to Government goes from one office to another, and

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [6th July 1962]

there is delay. Nothing was being spent from out of the allotment of Rs. 4.98 lakhs in the Plan for the handicapped. I hope that the Government would reconsider the matter.

4-20 p.m. Turning to certified schools, Sir, I congratulate the Government on their having recognised 14 private institutions. I may say that the Government spend about Rs. 22,15,800 a year in this department of approved schools. Of this amount, a sum of about Rs. 16,67,100 is spent on Government institutions, and all the voluntary institutions receive about Rs. 5,00,100. In the Government schools they have got 2,709 children, and the number in the private institutions is 1,722. The per capita grant of Rs. 30 per child includes the grant for schooling, clothing, medical relief, and feeding. In the Government schools, the per capita cost is high. I would at least request that for boys over the age of twelve the grant may be raised to Rs. 35 or Rs. 40. Also rather than the Government opening and running all the schools, why do they not entrust to the private institutions the running of these institutions?

Sir, the number of children who appear before the Juvenile Court is increasing. Last year only 5,004 children appeared before the Juvenile Courts. Of these 70 per cent are destitute children, left to us. They came to us because they have no home, or they had come from broken homes, or they are poverty-stricken, or they are left to themselves, and they become potential delinquents. There is no place to send these children to. Besides, is it necessary that these children should appear before the Juvenile Court to be certified and sent to the Homes just to get the money from the Government? I would again request the Hon. Minister to modify the Children's Act and not have destitute children put in the same category as delinquent children to be housed and taken care of. Delinquency among boys is rising very high. It was not so before. Boys between the ages of 10 and 18 are accused of Prohibition offences, theft and some times even murder. All this is growing in number.

I am glad to know that the Government are giving more grants for the Boys' Clubs and grants are being given for the opening of six additional Boys' Clubs.

Then, Sir, turning to the Vigilance Association, our own Government have their Stri Sadhana and Vigilance Homes which are doing a fine piece of work for the rehabilitation and care of the unhappy women. These Homes are still housed in rented buildings. I understand that the building is available for sale and I hope that the Government would house these Homes in their own buildings very soon.

Then, I come to Abhaya Nilayam. It renders aid to destitute women, deserted wives, runaways and others. The Government give a grant of only Rs. 4,500 a year to this Home. I would appeal to the Hon. Minister to give us a larger grant. At least I suggest that a per capita grant of Re. 1 per woman per day should be given. That would be far better.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [6th July 1962]

Sir, I am very glad to see that very fine Police Housing schemes are coming up throughout the State. I understand that in the districts 65 to 75 per cent of the Police are housed and in the City nearly 80 per cent. It is gratifying to find that the public and also the Government have given aid to the Police Family Welfare Fund. I would request the Government to increase their contribution to the Police Welfare Grant and help in the rehabilitation of the Policemen who have retired and their families, as is done in the Army.

In this large City of Madras—I am not very sure of the number—I think 320 policemen are employed on traffic duty. But the traffic is so large and there is such an enormous increase that there are very many places where there is no policeman at all. Especially in the new industrialized areas like Avadi, Ambattur, Washermanpet and other places, there is absolutely no policeman at all, and we talk of the accidents. The rush and speed of cars, the manner in which they are driven and also the road worthiness of the cars have to be checked. I would, therefore, request that the strength of the Traffic Police should be increased. There is, what is called, a flying squad, but there is not sufficient number of policemen. I also plead for an enhancement in the salaries of the policemen.

I congratulate the Housing Board on its great housing schemes for all groups. This year it has a very large programme in the Pudur area and over 700 houses will be built during the year for all groups.

Then, I come to Transport. The Hon. the Minister for Transport is not here. I am glad to note that the Government have introduced transport bus service for sight-seeing in the Madras City. It is only once a week and I hear that there is great demand for it. I hope the Government will run it as a daily service. Also, it is glad news that the fleet-strength has been increased by 50 per cent. It is also good news that the Passenger Terminus at Mandavalli and T. Nagar will be completed and that there will be rest sheds and Terminal Stations in Tiruchirappalli, Vellore, Coimbatore and Madurai.

Now, I turn to one of my pet subjects, tourism. The Madras State is most indifferent to tourism. We can earn so much money from tourism, not only from foreign tourism but from tourism in our own country. Hundreds of tourists come but we have very inadequate facilities. As it is, I see that Rs. 25 lakhs are allotted in the Third Plan for tourism. I am glad it has been decided to construct a tourist bungalow at Ootacamund in two stages at a cost of Rs. 10 lakhs to accommodate 100 persons instead of constructing a small building at Rs. 1.25 lakhs as originally contemplated. Along with the Tourist Centre I hope there will be canteens, recreation halls and shopping centres.

I had recently been to Srinagar and seen the Tourist Centre. I have seen how self-contained it is and useful to everybody. I am also glad to see that the Government of India are going to put up

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [6th July 1962]

first-class Tourist Bungalows at Madurai, Tiruchirappalli, Thanjavur and Conjeevaram. I also undertand that a canteen would be shortly opened in Mahabalipuram. Sir, we have very beautiful temples and very ancient monuments and very fine places to go to. I do hope that there will be something more done.

The Hon. the Minister for Information is also a member on the Tourist Committee. I have been appointed on that Committee but it has never met. In Bombay there is a Minister with the portfolio of tourism. Here is a very able, young, and active Minister. Why should not the portfolio of tourism be added to him?

Then, I come to the Rajaji Hall. The Rajaji Hall is a public building. I know that it belongs to the Government. But it was built with public funds. The Government used to give it to the various voluntary organisations for holding their conferences and meetings. But of late they are very stiff about giving it to us. Where else are the voluntary agencies to go? Where can we hold our conferences and meetings? I request the Government not to put this ban on the use of the Rajaji Hall. I also want to say one thing in this connection. When the Rajaji Hall is given to us, we get a communication to the effect that we may use the Hall but there must be no singing or music or refreshment on the verandah. We obey the instruction, no doubt. Sometimes at some function there is a song for some five minutes. Then we are halted up almost as if by police and asked why we had the singing for five minutes without permission. We do not abuse the privilege. If we want to have a song or anything like that, we apply for permission and get it. The Government may give us permission for that. I request the Hon. Minister to relax the rule. One of my institutions has been using the Hall for the last 35 years. The Government should not deprive us of its use. We are poor people and we have nowhere else to go. We always obey the instructions. I think that the ban may be lifted.

4-30
p.m. Finally I come to the question of this Chamber. This is an overcrowded Legislature Hall. I have been a Member of this House from 1946. The hon. the Leader of the Opposition also has been here for the last sixteen years. In 1946 we were a smaller House. Now we are overcrowded. The Press gallery is on top of us. The Leader of the Opposition has no box. When the Governor comes, he has to sit where the Reporter has to take notes. This does not look like a dignified Legislature Hall. It looks like a crowded college. Sir, we have been promised that we were to have a good House. It was said that the Government was waiting for some land. But so many buildings have come up. Do not the Government think that the Legislature should be housed in a fairly large building? Then, Sir, look at the canteen and the rest room. There is nothing like a rest room anywhere here. The women's room is so overcrowded. If a few go in, many more have to come out. They do not find it easy to use that room. I think there should be a separate room for the lady members of the Council. We would, therefore, like to have a good rest room and a canteen. There is

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [6th July 1962]

no place where we could sit and discuss matters with anybody. The canteen also should be somewhat of a better type for the legislators and their use. I am happy the Hon. the Leader of the House has come in at the right moment. I am sure he would take steps to see that we do get a proper and a good hall. Nowhere in India have I seen such a legislative council hall as ours. They are such fine and beautiful halls everywhere. I hope we will get such a hall here.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are all such beautiful members here. (Laughter.)

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : I wanted to say one thing more. It is somehow of a magic how one gets in and gets out of the House. The passage between the benches is very narrow and it is very difficult especially for a person like me to enter the House and go out.

Sir, I should once again congratulate our Hon. the Chief Minister and the other Hon. Ministers who have come back. This is the finest of the Governments with only nine Ministers and running the State as a model State.

Sir, we are all glad to see our Chairman—he is not just now in the Chair—back again in our midst.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் உபதலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவு அறிக்கை நமது மாநில புதிய நிதி அமைச்சர் அவர்களின் முதலாவது வரவு செலவு அறிக்கையாக இருந்தபோதிலும், திறமையாகத் தயாரிக்கப்பட்டு சபைக்கு அளிக்கப்பட்டு இருப்பதால், அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதில் ஒரு சில குறைபாடுகளைக் காணும்போது, அந்த நிதிநிலை அறிக்கையை முழுவதும் வரவேற்க இயலவில்லையே என்ற ஒரு வருத்தம் ஏற்படுகிறது. ஒரு சில குறைபாடுகளென்றால், அவை புதிதாக ஏற்பட்ட குறைபாடுகள் அல்ல. ஆண்டுதோறும் இருந்துகொண்டு வருகின்ற குறைபாடுகளை இருந்துகொண்டு வருகின்றன. அவைகளைத் திருத்தவோ மாற்றி அமைக்கவோ அரசாங்கம் முயலுகின்றதா அல்லது முயலப்போகிறதா என்பதைச் சந்தேகத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது. பொதுவாகச் சொல்லப் போனால், நூறு கோடி ரூபாய்க்குமேல் வரியாக மக்களிடத்தில் போனால், நூறு கோடி ரூபாய்க்குமேல் வரியாக மக்களிடத்தில் பணத்தை வசூல் செய்து செலவு செய்கிறோம். அந்தப் பணம் எந்த விதத்தில் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்க ஒரு தணிக்கையாளரையும் ஒரு தணிக்கைக்குழுவையும் ஏற்படுத்தி ஒரு ஆண்டுதோறும் ஒரு அறிக்கையும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் பிரதிகள் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் மற்றவர் களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு தணிக்கை அறிக்கையில் காணப்படுகின்ற தவறுதல்கள், குறைபாடுகள் அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் உள்ள தணிக்கை அறிக்கையில் கூட காணப்படுகின்றன என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திரும்பப் திரும்ப ஒரே மாதிரியான குறைகள் சட்டிக்காட்டப்படுகின்றன என்றாலும் அரசாங்கம் அதை

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [6th July 1962]

திருத்தாததற்கு காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. எதற்காக இதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்றால், புதியதாக நிதி அமைச்சரின் முதலாவது வரவு செலவுத் திட்டமாக இந்த வரவு செலவு அறிக்கை இருக்கிறதோடு, ஏழு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரியும் போடப்பட்டிருக்கிறது, அதனால் அதை வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஏழு கோடி ரூபாய் புதிதாக வரி போட்டுத்தான் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்தார்களா என்பது ஐயப்பாட்டுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தணிக்கை அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கியும், அவைசிய விரயங்களைக் குறைத்தும், பணத்தைப் பாழ்படுத்தாமல் மேற்பார்வை பார்த்துக்கொண்டு சரிக்கட்டி விடலாம் என்ற அபிப்பிராயம் உடையவரை நான் இருக்கிறேன். அந்தக் கருத்துடன் இருப்பதால்தான், இந்தத் தணிக்கை அறிக்கை பற்றியும் அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதையும் அறிய அவாவுடையவரை இருக்கிறேன். அமைச்சரின் பதிலுரையில் அதைப்பற்றி விளக்குவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். தணிக்கை அறிக்கையில் குறிப்பாக பல இலாகாக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பல அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் முக்கியமாக ஒரு சில இலாகாக்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற குறைபாட்டைச் சொல்லி அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது, எடுக்கப் போகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இப்பொழுது பஸ் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாளில் சென்னையில் மட்டும் பஸ்ஸை அரசாங்கம் நடத்திவருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த பஸ்களை நடத்துவதில் எவ்வளவு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது தணிக்கை அறிக்கையில் ஒன்றிரண்டு மாதிரிகளைப் பார்த்தாலே தெரியவரும். வேண்டாத பஸ்ஸிற்கு ஆண்டுக்கணக்கில் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வைத்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக வைத்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் எந்த வருஷத்திய தணிக்கை அறிக்கையைக் குறிப்பிட்டுரை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: 1956-57.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: They have been disposed of in 1958-59.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இந்த அமைச்சரவைதான் பதவியில் இருந்துகொண்டிருந்திருக்கிறது. அப்படி அரசாங்க அதிகாரிகள் அலட்சியமாக இருந்து . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை சாதாரணமாகப் படிக்கிறபோது எந்த ஆண்டுக் கணக்கு, எந்த ஆண்டிலே அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதெல்லாம் சொன்னால்தான், அப்படிச் சொல்லுகிற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

குற்றச் சாட்டிற்கு ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அது எதோ நடைமுறையில் தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கிற மாதிரி அபிப்பிராயத்தைக் கொடுத்துவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஒன்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட் இப்போது வந்திருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் சுட்டிக்காட்டப்படுவது Irregularities சேங்ஷன் இல்லை, என்பன போன்றவை. அப்படியே பணத்தைச் சாப்பிட்டு விட்டார்கள் என்பது அல்ல, அவைகளில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதன் அர்த்தம் Irregularity என்று குறிப்பிட்டால், அதற்கு மேல் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி என்று இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் இதையெல்லாம் எடுத்துவைப்பார்கள்; சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை வரவழைத்து விளக்கம் கேட்பார்கள். அதற்குப் பிறகு பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி அறிக்கை வெளிவரும். அதைப் பார்த்துதான் குறைகளைக் கூறவேண்டுமே தவிர, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு பணம் பாழாகிவிட்டது, இவைகளைச் சரிக்கட்டியிருந்தால் வரிபோடவேண்டியதில்லை என்று சொல்லுவது தவறாகும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் உபதலைவர் அவர்களே, நான் 4-40 p.m. ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். பல ஆண்டுகளாக தணிக்கை அறிக்கை ஒரே மாதிரியான குற்றச் சாட்டுகளையும் தவறுகளையும் எடுத்துக் காட்டிவருகிறது. அப்படியிருந்தும் அந்தக் குறைகளை ஒரு ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும் அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலாவது அல்லது இதுவரையிலுமாவது தீர்த்துக்கட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அரசாங்கம் அதற்கு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு விட்டுத்தான் ஒரு சில உதாரணங்களைக் கொடுத்தேன். இந்த ஆண்டு நடப்பதாகவோ அல்லது நடந்திருப்பதாகவோ சொல்லவில்லை. நான் குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம் இந்த மாதிரித் தவறுகள் எல்லா இலாகாக்களிலும் பொதுவாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அதனால் பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்யப்படுகிற பணம் பாழாகிறது. இதை மிச்சப்படுத்தினால், புதுவரிக்கு அவசியமில்லை என்பதை வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நாம் பரிபூரண ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் நானும் ஒருவன். ஆனால் நாம் எல்லையில்லாத ஆசைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு பெரிய அளவில், தேவைப்படாத அளவில், திட்டங்களைப் போட்டு பணத்தைப் பாழ்செய்வது முறையல்ல. உதாரணமாக நூறுபேர் பணத்தைப் பாழ்செய்வது முறையல்ல என்று இந்த பணத்தைப் பாழ் செய்வது என்பது முறையல்ல என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மக்கள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க முன்வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத் தான் எந்த வித முன்னேற்றத்தையும் செய்யமுடியுமே தவிர, மக்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமலேயே நினைத்த அளவிற்கு எல்லா வற்றையும் செய்துவிடக்கூடாது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரி அளவிற்கு மீறிய திட்டம் போடாமல்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [6th July 1962]

இருந்திருந்தால், கண்டிப்பாக இந்த ஆண்டு போடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளுக்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது, என்பதையும் குறிப்பிடுகிறேன். அதற்கு உதாரணமாக தணிக்கை அறிக்கையிலிருந்து அமைச்சருக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ளுவேன். அம்பர் சர்க்கா மூலம் கதர் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். நானும் கதர் தத்துவத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கக்கூடியவன் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவ்வப் போது கைத்தரியை நான் ஆதரித்து வருகிறேன் என்றாலும், இன்னும் அதிகமாகக் கதர் உற்பத்தி செய்வதில் எனக்கு மதிப்புண்டு. அது மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக, இன்னும் அதிகமாகக் கதர் உற்பத்தி ஆகவேண்டுமென்பது என் ஆசை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி உற்பத்தி செய்யப்படும் கதரை மக்கள் விரும்பி வாங்குகிறார்களா? எந்த அளவுக்கு நாட்டிலே அது செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து, அந்த உற்பத்தியைச் செய்தால், எவ்வளவோ பணம் மிச்சப்படும்மென்று தணிக்கை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தணிக்கை அறிக்கையில் சாதாரணமாக 12,000 அம்பர் சர்க்காக்கள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று ஒரு அவா அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு இலக்கை மனதில் கொண்டு ஆறு அம்பர் சர்க்கா உற்பத்தி நிலையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தணிக்கை அறிக்கையில் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரையில் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அம்பர் சர்க்காக்கள் 4,789. அவை பூராவும் கதர் டிப்போக்களினால் வாங்கப்படவில்லை. அப்படியென்றால் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய டிப்போக்களில்தான் அதை வாங்கி இப்போது விநியோகித்து வருகிறார்கள். இலக்குக் குறைவான அளவில் அம்பர் சர்க்காக்களை உற்பத்தி செய்த போதும் கூட, வாங்கமுடியாமல் இருக்கிறது என்றால், ஏன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். நாம் அளவுக்குமேல் திட்டம் போடுவதால்தான் அதைச் செயல்படுத்த முடியாமல், அது மக்களுக்கு பயன்படாத வகையில், பணம் பாழாகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதனால் எந்தத் திட்டமானாலும் மக்களுக்கு உதவக்கூடியதாக அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனாலே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு புதிதாகத் திட்டமிட்டிருக்கிற வரிகள் அனைத்தையும் கைவிட்டுவிட்டு, ஒரு ஆண்டு காலம் அந்தப் புதிய வரி இல்லாமல் இருக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு நடத்த முடியுமா என்று நடத்திப் பார்த்தால், அது சரியாகப் போய்விடும். பற்றாக்குறை விழாது என்பது என் அபிப்பிராயம். அதை முயற்சித்தாவது பார்க்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களானால், அது நாட்டுக்கு எவ்வளவோ நன்மை பயக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு இலாகா பற்றியும் எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். இருந்தபோதிலும் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கவர்ன்மென்ட்

[6th July 1962] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

பிரஸ் பற்றி ஒரு சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் முக்கியமாக நமக்கு பல நன்மைகள் உண்டு. நமக்கு கிடைக்கக் கூடிய அஃபீஷியல் ரிபோர்ட் காலத்தில் கிடைப்பதில்லை என்பது தெரியும். நான் பல முறை மன்றச் செயலாளர் அவர்களுக்குப் புகார் கொடுத்ததன்பேரில், இப்போது இந்த அஃபீஷியல் ரிபோர்ட் அவ்வப்போது வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த இலாகாவில் விசாரிக்கப் போனால், மாதக் கணக்காக, மாதங்கள் என்றால் ஒன்றிரண்டு அல்ல, ஜூலை மாதத்தில் நடக்கிற இந்த விவாதம் இன்னும் கிட்டத் தட்ட புத்தக வடிவத்தில் வருவதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு மேல் ஆகிறது. எட்டு, பத்து மாதங்கள்கூட ஆகிறது என்று சில சமயங்களில் தெரிகிறது. நான் சில கணக்குகளைக் கேட்டதற்கு, செயலாளர் அவர்கள் “எங்களுக்கு எட்டு மாதம் பொறுத்துத்தான் வருகிறது. அதனால் உங்களுக்கு அடுத்த மாதம் அல்லது அதற்கடுத்த மாதம் கிடைத்துவிடும், நாங்கள் கவர்ன்மென்ட் பிரஸ்க்கு நினைவுபடுத்தியிருக்கிறோம்” என்று எனக்கு பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகமான வேலை கவர்ன்மென்ட் பிரஸ்க்கு இருக்குமானால் பல விதத்தில் அதை டிசென்ட்ரலைஸ் செய்து பல இடங்களில் அந்த வேலையைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதா என்ற யோசனையை அவர்கள் கவனத்திற்கு விட்டு விடுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கரும்புக்குப் போட்டிருக்கிற வரியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது கரும்பின்மேல் போட்டிருக்கிற செஸ்ஸிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற பணம் முழுமையும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உண்மையாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு. அந்தப் பணம் முழுவதும் செலவு செய்யப்படவில்லை. அதோடு கூட ஒரு சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் பெரும் பாலான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றும் புகார்கள் ஒரு சில வட்டாரங்களிலிருந்து என்னிடத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளைப் பார்க்கும்போது, ஏன் புதிதாக கரும்பின்மீது வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. செஸ் பணம் செலவழிக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைக்கு செலவழிக்கப்படுவதற்காக வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லும் போது, வசூலிக்கும்போது, பொது மக்களிடத்தில் சாதாரண லோகல் டெவலப்மென்ட், பஞ்சாயத்து வேலைகளுக்கு 25 சதவிகிதம் காண்ட்ரிபியூஷன் கொடுப்பதைப் போல இதற்கும் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். 25 சதவிகிதம் பப்ளிக் காண்ட்ரிபியூஷன் எதற்காக வேண்டுமென்பதை யோசித்து காண்ட்ரிபியூஷன் இல்லாமல் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்படும் பணத்தைக்கொண்டே செலவழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு, குறிப்பாக தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு, நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல நூற்பு ஆலைகளைக் கூட்டுறவு முறையில் உருவாக்க

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [6th July 1962]

ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல ஆலைகள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். விரைவில் ஏற்படுத்துவார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இரண்டாண்டிற்கு முன்னே சொல்லி சென்ற ஆண்டும் கேட்கப்பட்ட கூட்டுறவு சார்பற்ற நெசவாளிகளுக்கு Financial Trading Corporation இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. அதைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

பொதுவாக இவ்வளவு செலவு செய்கிற அரசாங்கம் மக்களுக்கு நீதி வழங்குமாறு நல்ல முறையில் அரசாங்கச் சிப்பந்திகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளத்தை அவர்களுக்கு உரிய அளவில் அவ்வப்போது வழங்கி வந்தால், அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டு நல்ல விதத்தில் வேலை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் வாழ்க்கைப்புள்ளி உயர்ந்ததின் காரணமாக, 300 ரூபாய்வரையில் சம்பளம். உள்ளவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கும்போது, மாநில அரசாங்கம் மட்டும் ரூபாய் 150-க்கு வரையில் வாங்குகிறவர்களுக்கு மட்டும் உயர்வு கொடுத்திருப்பது எப்படி பொருந்தும் என்று எனக்கு புரியவில்லை. ரூபாய் 150 சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மட்டும் தான் கட்டுப்பாடாக சாமான்கள் கிடைக்கின்றன என்ற எண்ணமா அல்லது பின்னால் மற்றவர்கள் கேட்டால் கொடுக்கலாம் என்று சுமமாயிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ரூபாய் 150-க்குக் குறைவாக வாங்குகிறவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுத்திருப்பதைக்கூட ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து கொடுத்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்பது என் எண்ணம். மீண்டும் இதைப் பரிசீலனை செய்து அதுவரையிலும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-50
ப.ம.

திரு. க. அன்பழகன்: சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே விவாதத்திற்கு வருகிற நிலையில், அதன்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சென்றகாலத்தில் அமைச்சராக இருந்தவர் அளித்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் இப்போது நீண்ட கால அனுபவமுள்ள அமைச்சரவர்கள் அளித்திருக்கும் இந்த அறிக்கைக்கும் என்ன வேறுபாடு என்று எவரேனும் கேட்டால், அவர்களுக்குத் தெளிவாக உணர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், புதிய வரிகள் பலவற்றையும் போட்டு, அவைகள்மூலமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தையே மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை அடிப்படையாக வைத்து வரையப்பட்ட அறிக்கையாக இல்லாமல், அமைச்சருடைய ஆட்சிநிலை அறிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இது அவருடைய சொந்த வரவு செலவு என்ற தாழ்வான கருத்தில் அல்ல. எப்படியோ செலவுக்கு வழி வகை செய்தாக வேண்டும்,

[திரு. க. அன்பழகன்]

6th July 1962] நிதிநிலை அறிக்கை வழங்கவேண்டும் என்ற கருத்தில் இந்த அறிக்கையை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று கொள்கிறேன். ஜனநாயக ஆட்சி சிறப்பாக ஓங்கி வரும் நேரத்தில் சமதர்ம நோக்கம் ஒரு அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால், அந்த அரசாங்கம் வரிநிதித் துத்தான் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலையைச் சரிகட்டவேண்டுமென்ற நினைப்பில் இருக்கக்கூடாது. ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக நிதி நிலையில் துண்டு விழுகிறது 9 கோடி ரூபாய் அளவில் என்கூறி இத்தொகையை ஈடுகட்டப் புதுவரி விதித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தப் புது வரிகளைப் பற்றி மறுப்பு எடுத்துக்கூறப் படுமானால் “இந்த வரிகள் யாருக்குப் போட்டிருக்கிறோமோ அவர்கள் சார்பில் நீங்கள் வாதாடுகிறீர்கள்” என்ற தவறான கருத்தில் இந்த சபையின் சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இந்த வரிகள் யாருக்கு விதித்திருப்பதாகக் கூறுகிறீர்களோ, அவர்களை மட்டும் பாதிக்குமானால், அவர்களுடைய வருமானத்தை மட்டும் பாதிப்பதாக இருக்குமானால், இந்தவரிகளில் எதனையும் நான் எதிர்க்கமாட்டேன் என்னைச் சார்ந்தவர்களும் எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது இந்த வரிகளை நாங்கள் எதிர்த்துரைப்பதை அவைகளுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்ற எண்ணத்தாலேயே.

வாரிகளுக்கும், பஸ்களுக்கும் அது ஓடுகிற தூரத்தையொட்டி அதில் ஏற்றப்படும் மக்களுடைய எண்ணிக்கையையொட்டி, விதித்துள்ள புது வரியின் மூலம் முதலாளிகளுடைய வருமானத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை அரசாங்கத்திற்குக் கொண்டு வரும் ஆற்றல் இருக்குமானால், அதை மனமார வரவேற்கிறோம். ஆனால் வரிவிதிப்பின் விளைவாகக் கட்டணம் உயருமானால், சாமான்களுக்கு வாங்கப்படும் கூலி அதிகப்படுமானால், அதனுடைய விளைவு பொதுமக்களைப் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் பொதுமக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டாலும் அது இந்த நேரத்தில் தாங்கக் கூடியதல்ல என்ற காரணத்தால்தான்—பொதுமக்கள் எனும் போது உயர்தர நடுத்தர மக்களல்ல—கடை நிலையில் உள்ளவர்களை பாதிக்குமோ என்று ஐயுறும் காரணத்தால், இந்த வரிகளைச் சிந்தித்துத்தான் விதித்தீர்களா, அவர்களைப் பாதிக்காமல் இருக்க உறுதி கொடுப்பீர்களா என்று கேட்க வேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

அதே போல் மின்சாரக் கட்டணம் மிகப் பெரிய ஆலைகளுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டும் விதிக்கப்பட்டிருந்து அதனால் லட்சக்கணக்கில் அரசிற்கு வரி கொண்டு வந்து தருவதாக இருக்கும் என்றால், அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. வீட்டு உபயோகத்துக்கு பயன்படும் மின்சாரக் கட்டணத்தின் மீது 10 சதவிகிதம் அவர்களிடம் உபரி வரியாக அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்த வேண்டிய தனி கட்டணம் வசூலிக்கப்படும் என்பது மிகச் சாதாரண ஏழை மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும்கூட நிச்சயம் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th July 1962]

அதற்கடுத்து, ஸ்டாம்பு கட்டணம் பற்றியோ அல்லது கிண்டி குதிரைப் பந்தயத்துக்குப் புதிதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி னீயப் பற்றியோ எங்களுக்கு மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் ஸ்டாம்பு கட்டணம் உயர்வு பொதுமக்களுக்கு ஒரு தவறான நோக்கத்தை உண்டாக்குவதாக இருக்குமானால், அந்த நிலை ஏற்படாமலிருக்க என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். தவறான வழியில் போய்த்தான் எல்லோரும் வாழ வேண்டும். பொய் சத்தியம்தான் ஒங்கும் என்ற எண்ணம் வளராமலிருக்க—அந்தத் தவறு வளராமலிருக்க—ஆலோசனை செய்து வழிவகை காணவேண்டும்.

குதிரைப் பந்தயத்தைப் பொறுத்த வரை, அதை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். பெரும் மதிப்புக்குரிய பெரியவர்களுடைய வழியில் வந்தவர்கள்—உத்தமர் காந்தியார் வழியில் வந்தவர்கள் இன்றைய அமைச்சர்கள். இருந்தாலும்—குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்தத் தான் செய்வோம். ஒழிக்கமாட்டோம். அந்த இனத்திலிருந்தும் வரி வாங்குவோம், என்று கூறுகிற முறையில் அதற்கான வரியை உயர்த்தி சிறிதளவு தொகையை எதிர்ப்பார்க்கிறீர்கள். குதிரைப் பந்தயத்தால் நடக்கும் அக்கிரமம் இந்த ஆட்சியால் தடுக்க முடியாத அளவுக்கு நீமை பயக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வேன். குதிரைப்பந்தயத்தில் சூதாட்டம் மட்டும் நடைபெறவில்லை. சூதினால் பல குடும்பங்கள் அழிவது மட்டுமல்ல. கள்ள மார்ப் கெட்டில் ஈட்டிய ஏராளமான கருப்புப் பணம் இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் மூலமாக முறைப்படி அவர் தம் கணக்கில் வரவு வைக்கப் படுவதற்கு இன்றைய பந்தயம் துணை செய்கிறது. எவருக்கோ 10,000, 20,000 தவறி பரிசு விழுந்துவிடுமானால், கருப்புப் பணம் வைத்திருப்பவர்கள் அந்தப் பரிசுபெற்ற டிக்கட்டைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு 10,000, 20,000 என்னும் பரிசுத் தொகைக்குமேல் ஓரளவு இலாபத் தொகை சேர்த்துக் கொடுத்து விட்டு அந்த டிக்கட்டைதாம் பெற்றுக்கொண்டு, தமது கருப்புப் பணத்தை வெளியே பணமாக மாற்றுகிறார்கள். தவறான முறையில் நோட்டு அடிப்பவர்கள்கூட அந்த நோட்டைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசியல் தேர்தலில் ஈடுபடுவதைப் பார்க்கிறோம். அதேபோன்று கள்ளச்சந்தை கருப்புப் பணம் வெளியே பணமாவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் பயன்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் இதை ஒழித்துக் கட்டவில்லை என்றால், இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் எதற்காகவோ, யாருக்காகவோ, ஏனோ அஞ்சுகிறார்கள்—தயங்குகிறார்கள்—என்று வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நஞ்சை, புஞ்சை நிலத்திற்குத் தண்ணீர் தீர்வை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வரி விதிப்பு ஏழைகளைப் பாதிக்காது என்று உறுதி அளிக்க வேண்டும். உண்மையாகவே ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களானால், அவர்களுக்கு இந்த வரியினின்றும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இவ்வளவு தொகைக்கு மேற்பட்டு வரி செலுத்துகிறவர்கள்தான் இந்த

[திரு. க. அன்பழகன்]

வரியைச் செலுத்த வேண்டுமென்று உறுதி கூற வேண்டும். இந்த அமைச்சர்கள் உச்ச வரம்பு கட்டுவதாகச் சொல்லி ஏழைகளைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லி, என்ன காரணத்தாலோ “ஏழைகள் தான் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று அவர்களைக் கை விட்டுவிட்டார்கள் இப்போதேனும் இந்தப் புது வரி அவர்களைப் பாதிக்காது என்று உறுதி கூற வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பேசிய அங்கத்தினர் சிலர் கூறினார்கள்; “நஞ்சை நிலத்திற்கெல்லாம் மிகக் குறைந்த வரி விதிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆகவே அதை அதிகப்படுத்துகிறோம்” என்று. நான் விசாரித்துப் பார்த்ததில் நஞ்சை முதல் தரத்திற்குத் தீர்வை ரூபாய் 25 அளவுக்கு இருந்து தண்ணீர் தீர்வையும் துணைவரிகளும் சேர்த்து ரூபாய் 45 ஆக இப்போது இதன் புதிய வரியின் விளைவாக ரூபாய் 50 வரை ஆளும் என்று தெரிகிறது. நஞ்சை நிலம் அல்லது புஞ்சை நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும், லட்சக் கணக்கில் சேர்த்து வைத்திருப்பவர்களிடம், வருமானமுள்ளவர்களிடம் இந்த வரி வாங்கப்படுமானால் அது பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் அதே நேரத்தில் குறைந்த அளவு நிலம் உடையவர்களைப் பாதிக்காமலிருக்க இந்த வரியினின்றும் விலக்களிக்க பாதுகாப்புத்தர அமைச்சர்கள் முன்வர வேண்டும்.

கரும்புக்கு செஸ் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலில் ஒரு முடக்கம் ஏற்படக்கூடிய அளவில் கரும்பு பயிரிடுவது குறைய நேரிடலாம். அது ஏற்படாமல் இருக்க வழிவகை தேடினால் இதற்கு மறுப்பு இல்லை. அது கரும்பு விவசாயிகளைப் பாதிக்காமலிருக்குமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. கரும்பு பயிரிடுவது நிற்காதவரையில் போடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட காரணத்தோடு நாங்கள் புதுவரிகளில் சில வற்றைக் கண்டித்தாலும் ஆளும் கட்சி சார்பில் சிலர் பேசும் போது எங்களை ‘பஸ் முதலாளிகள் சார்பில் இவர்கள் வாதாடுகிறார்கள்’ என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். நாங்கள் பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கி எடுத்து நடத்துங்கள் என்று சொல்லும்போது, எதற்காகவோ அதை அமைச்சர்கள் மறுத்துவிடுகிறார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் முதலாளிகளுடைய பணம் எந்த அளவு உபயோகப் படுத்தப்பட்டது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அந்த தொழிலைத் தேசியமயமாக்காமல் அதற்கு நாங்கர் வரி போடுகிறோம், இதை நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களே என்று இனியும் கேட்பார்களானால், ஒரு வேளை முதலாளிகளேதான் உங்களிடம் “வரி போடுவது போல போடுங்கள், நாங்கள் கண்டிப்பதுபோல கண்டிக்கிறோம் என்று ஆலோசனை கூறினார்களோ என்று எண்ணுகிறேன். நீங்களும் “பார், பார், நாங்கள் முதலாளிகளுக்கு புது வரி போட்டு வாட்டி வைக்கிறோம்” என்று பேசி முதலாளிகளுக்கும் உங்களுக்கும் எதோ பகை இருப்பது போல காட்டிக்கொள்வதுடன் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வாய் அடைத்துப் போவதற்காகவே முதலாளிக்குத்தானே வரிபோட்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகிறீர்கள்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th July 1962]

முதலாளிகள் கொள்ளையைத் தடுக்கும் உண்மையான எண்ணமிருக்குமானால் ரயில்வேத் துறை தனி குழுவாக இருந்து பணியாற்றினாலும் எப்படி மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறதோ அதே போல இந்த பஸ் தொழில் முழுவதையும் திறமையுள்ள மாநில அமைச்சர்கள் முறைப்படி ஏற்று நடத்துவார்களானால் அதில் ஒரு ஆண்டுக்கு 10, 15 கோடி ரூபாய் லாபம் காணும் அளவுக்கு அதைச் செயல் படுத்த முடியும். அப்படிப்பட்ட பஸ் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்க பின்வாங்குவது யாரை ஆதரிப்பதற்காக? ஆனாலும் அது இந்த நாட்டின் நல்வாழ்வுக்கு ஏற்றதல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-00 p.m. அடுத்து விலைவாசி ஏறுகிறது என்று என்போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது, மிகவும் பொறுப்பும் கடமையுணர்ச்சியும் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் சென்றமுறை மறுத்துறைத்தார்கள். நான் குறிப்பிடுகிற இந்தக் காலக்கட்டத்தில் விலைவாசி ஏற்றம் அதிகமில்லை. இது ஒரு விலைவாசி ஏற்றமல்ல என்று தெரிவித்தார்கள். நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது அந்த உயர்ந்த நிலையில் ஒப்பு நோக்கப்படும் புள்ளிவிவரங்கள் எழைக்கு விளங்காது. ஆனால் பருப்பு, புளி, மிளகாய் விற்கிற விலை விவரத்தைச் சொன்னால், அந்தப் புள்ளிவிவரம் மக்களுடைய வேதனைக்கு அடையாளம் என்பதை அமைச்சர் நம்புவார் என்று கருதுகிறேன். கடலை, பெங்கால்கிராம், ஏப்ரல் மாதம் ரூ. 44-க்கு விற்பது. இன்றைக்கு ரூபாய் 48. அதே கடலை பருப்பு ஏப்ரல் மாதம் ரூபாய் 50-க்கு விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ரூபாய் 52. துவரை ஏப்ரல் மாதம் ரூபாய் 40-க்கு விற்பது. இன்றைக்கு ரூபாய் 49. துவரம்பருப்பு உடைத்தது ஏப்ரல் மாதம் ரூபாய் 56-க்கு விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ரூபாய் 67-68 அதே போன்று பச்சைப்பயர் ஏப்ரல் மாதம் ரூபாய் 43-க்கு விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ரூ. 48 பாசிப் பருப்பு ஏப்ரல் மாதம் ரூபாய் 57-க்கு விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ரூபாய் 66-67 அளவாக இருக்கிறது. உளுந்து மூட்டை ரூ. 64-யாக இருந்தது. இன்று ரூ. 78 ஆக உள்ளது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவதெல்லாம் மூட்டையில் தானே (சிரிப்பு).

திரு. க. அன்பழகன் : என்ன கருத்தில் கேட்கிறீர்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் கேலி செய்வதைவிட கேள்விக்கு விளக்கம் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : நான் சொன்ன புள்ளிவிவரம் “வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரப் பட்டியல்” (Cost of Living Index) யார் யார் எவ்வளவு சாப்பிடுகிறார்கள், அரிசி எவ்வளவு, பருப்பு எவ்வளவு என்று போட்டு அதற்கு வெயிட் இண்டக்ஸ் (Weight Index) போட்டு, அதன் பிறகு ஏறவில்லை என்று கணக்குக் கொடுத்தேன். மூட்டையின் விலை ஏறுகிறதென்றால், அந்த ஏற்றம் மனிதனுடைய வாழ்க்கைச் செலவில் மிக மிக அற்பமான பகுதியாகும் (Insignificant part) . அந்த உயர்வு Working Class Cost of Living Index பாதிக்காது என்றேன்.

[6th July 1962]

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தருகிற காரணத்தால் மூட்டையில் வியாபாரம் செய்கிறேன் என்று கருதி, மூட்டையில் ஏற்படுகிற விலை ஏற்றம் ஏழைகளைப் பாதிக்காது என்று தெரிவிக்கின்றார். அமைச்சர் குறிப்பிடும் புள்ளி விவரமும் என்னிடம் இல்லாமலில்லை.

Working Class Cost of Living Index numbers applicable to employees under the Minimum Wages Act, 1948,

என்ற தலைப்பில் தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரம், ஜூலை 4-ம் தேதி வெளியிடப்பட்டுள்ள கெஜட்டில் உள்ளது இது. புள்ளிவிவரத்தில் கடலூரில் ஏப்ரல் மாதத்தில் 481-ஆக இருந்த புள்ளி மே மாதத்தில் 484-ஆக இருக்கிறது. திருச்சியில் 463-ஆக இருந்தது 467-ஆகியிருக்கிறது. மதுரையில் 474-ஆக இருந்தது 482-ஆகியிருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் 502-ஆக இருந்தது 512-ஆகியிருக்கிறது. நாகர்கோவிலில் மட்டும் தான் அந்த எண்ணிக்கை ஒரே அளவாக இருந்தது என்று புள்ளிவிவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : யுத்த காலத்திற்கு முன்னால் அதாவது 1938-39-ம் வருஷத்தை அடிப்படை வருஷமாக (Basic Year) வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து 25 வருட காலம் எந்த அளவிற்கு அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்று காட்டினோம். 4 புள்ளி ஏறிற்று என்றால் சென்ற வருடத்திலிருந்து நான்கு புள்ளி ஏறியிருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN : The increase is in one month from April to May 1962.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I want to explain how the cost of living index for working people is prepared. It is based on the basic year, that is, 1939 as hundred. If it was hundred in 1939, today it is 484. If it was hundred in 1939, the next month it is 487. The increase of 3 points is in relation to the 1939 basic figure of 100 and not in relation to the figures of 1962.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் தருகிற விளக்கத்தை என்னுடைய அறியாமையினால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அடிப்படை 1939-ல் நூறு இருக்கலாம். இந்த அடிப்படையை வைத்து ஏப்ரல் மாதத்தில் கணக்கு எடுக்கிறபோது நானூற்றி என்பத்தி ஒன்று (481) என்று வருகிற புள்ளி மே மாதத்தில் 484 ஆகிறது. அடிப்படை அதுதான். மீட்டர் அதுதான் அளவுகோல் அதுதான். வேற்றுமையைக் காட்டவேண்டிய புள்ளி விவர அடிப்படை அந்த வேற்றுமையைக் காட்டாவிட்டால், புள்ளிவிவரத்தை தயாரிப்பதைவிட அவைகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திவிடலாம். அப்படிப்பட்ட அரசாங்கப் புள்ளிவிவரம் யாருக்கும் தேவையில்லை. ஒரு மாதத்திற்கும் மற்றொரு மாதத்திற்கும் உள்ள விலை ஏற்றத்தைப் பற்றிய புள்ளி சேகரிப்பு கெஜட்டில் வருவது எதற்காக? அதை மாதாமாதம் அச்சிட்டு வழங்குவது எதற்காக? வாழ்க்கைப் புள்ளி, ஒரு புள்ளி ஏறினாலும் அது விலைவாசி ஏற்றத்தைக் காட்டுவது என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளுக்கு கிராப் (Graph)

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th July 1962]

போட்டுக் காட்டுவார்கள். அதே போன்று -கெஜட்டிலே வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி உயர்வை விளக்கி படத்தில் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளனர். அது இதோ இந்த விலை ஏற்றத்தைக் கிராப் (graph) போட்டுக்காட்டியிருக்கும்போது அது விலைவாசி ஏற்றவில்லை என்ற வாதத்திற்கு எப்படிப் பயன்படும்? நேற்றைய தினம் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் பேசுகிறபோது, “தொழிலாளியின் கூலி நான்கு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது; அந்த நேரத்தில் விலை வாசி ஏற்றத்தால் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்கிறீர்களே, எப்படி பாதிக்கப்படுவார்கள்?” என்று கேட்டார். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்தான் உழவர்களின் கூலி நிலை பற்றி சென்ற ஆண்டு சட்டசபையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். The average wages received by agricultural labourer per day calculated by the Madras Statistics Department are as follows:— என்று தெரிவித்து “1950-51-ல் ரூ. 1-28; 1956-57-ல் ரூ. 1-20; 1958-59-ல் ரூ. 1-24; 1959-60-ல் ரூ. 1-21; 1960-61-ல் ரூ. 1.27; ஆகவும் சராசரி கூலி இருந்தது என எடுத்துக் காட்டி 1950-51-ல் ரூ. 1-28 காசாக இருந்த உழவரின் கூலி 1960-61-ல் ரூ. 1-27 ஆகக் குறைந்துவிட்டது என்றதற்கு 1950-51-ல் கருப்புச் சந்தை Black market இருந்தது. நாங்கள் கண்ட்ரோல் செய்யவில்லை. நியாயவிலைக்கடை திறக்கவில்லை. அப்போது அதிகக் கூலி வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது; பின்னர் நியாயவிலைக்கடை மூலமாக விலைகளைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டோம். அதனால், கூலியும் குறைந்துபோய்விட்டது என்றார்கள். நான் 1950-51-ல் இருந்த கூலியைக் காட்டி அல்ல -மாறாக 1956-57-ல் ரூ. 1-20 காசாக இருந்த கூலி 1960-61-ல் ரூ. 1-27 ஆகத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டியே கேட்கிறேன். இது அவர்களுடைய வருமானம் income of agricultural labourer என்று விவசாயத் தொழிலாளி பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் எதற்காக தெரிவிக்கிறேன் என்றால், சர்க்கார் நேரிடையாக அவர்களுக்குக் கூலி உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவதற்காக அல்ல. கூலி உயர்வு இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறபோது உண்மையில் கூலி உயர்வே இல்லாதபோது விலைவாசி ஏற்றத்தை அவர்கள் எப்படிச் சமாளிப்பார்கள்? என்பதற்காகத் தான் மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், நம் நாட்டின் சராசரி வருமானம் per capita income எந்த அளவாக இருக்கிறது என்று கேட்டபோது, உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு குறைவாக இருப்பதாகத் தெரிவித்து, அதைவிட மிகக் குறைவாகக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஆண்டுக்குச் சராசரி வருமானம் ரூ. 178 என்றும், அதே நேரத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரூபாய் 115 என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது அவர்களுடைய பரிதாப நிலையை எடுத்துக்காட்டுவதற்குப் போதுமானதாகும். விலைவாசி ஏற்றத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் ஏழைமக்கள் துன்புறுவதற்கு மற்றொரு காரணம் ரூபாயின் மதிப்பு அளவுகடந்து சரிந்து கொண்டு வருவதுதான்.

6th July 1962] [திரு. க. அன்பழகன்]

ரூபாயின் மதிப்பு குறையவில்லை என்று இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்கள் ஒருவேளை சொன்னாலும்கூட, மத்திய சர்க்காரிலிருக்கிற அமைச்சர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இன்றையதினம் இலாகா இல்லாத அமைச்சராக அதிகப் பொறுப்பு உடையவராக விற்றிருக்கிற மத்திய அரசின் அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார்கள், இந்திய சர்க்கார் கையாண்டிருக்கிற வரி விதிப்பு கொள்கை காரணமாக ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து கொண்டு வருகிறது. நூற்றுக்கு 95 மக்கள் மிகத் தாழ்ந்த நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான செல்வம் குறிப்பாக சிலரிடம் போய் முடங்கிக்கொள்ளுகிறது. பணத்தின் மதிப்பு குறைகிறபோது ஏழை திண்டாடுகிறான், அதே நேரத்தில் பணக்காரனிடத்தில் பணம் குவிக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார்கள். இதை ஒரு வேளை அவருடன் மாறுபட்ட கருத்துள்ள அமைச்சராக இருக்கிற திரு. மொரார்ஜி தேசாய் மறுத்தார்களா என்றால், அவரும் புள்ளி விவரத்தோடு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இன்றைய தினம் ரூபாயின் மதிப்பில் சற்று வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்று நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் லோக் சபையில் குறிப்பிட்டதுடன் இருபத்தியொன்பது சதவிகிதம் ரூபாயின் மதிப்பில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1947-48-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் மதிப்பை இன்றைய மதிப்போடு ஒப்பு நோக்குகிறபோது, இன்றைய தினம் 29 சதவிகிதம் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து விலைவாசி மேலும் ஏறி அதே நேரத்தில் தொழிலாளிக்கு வருமானம் உயரவில்லையென்றால், அந்த நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனக்கு பதிலளிக்க எண்ணி உடனடியாக ரூபாய் மதிப்பு குறைந்ததால் விலைவாசி ஏறிற்று, அதைவிட ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியவில்லையா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக்கூடும். அவர்கள் படித்த பொருளாதார வித்தையை இனித்தான். நான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏழைகள் கூலி நியாயமாக உயர்த்தப்படாமலே, ரூபாய் மதிப்பு இறங்குகிறபோது நேற்றைய தினம் 1-1/4 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிய பண்டங்களை இன்றைக்கு ஒன்றறரை, இரண்டு ரூபாய்களுக்கு வாங்கமுடியாத நிலையில் நாளடைவில் விலைவாசியும் ஏறிக்கொண்டே போனால் அதனால் ஏற்படும் விளைவு என்ன என்பதை அமைச்சர் எண்ணிப்பார்த்துப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது நிகழும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதலாண்டு நிறைவேறியிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு காலத்தில் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நமக்கெல்லாம் நம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் பலன் அளித்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. இதில் ஐந்து சதவிகிதம் தேசிய வருமானம் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மொத்தம் கிடைத்தது 3.5 சதவிகித அளவுக்குத்தான். எதிர்பார்த்ததில் முக்கால் பங்குக்குத் தேசிய வருமானம்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th July 1962]

கிடைத்திருக்கிறது. அடிப்படையாக உள்ள வேளாண்மைப் பொருள்களின் உற்பத்தியில் எதிர் பார்த்தது ஆறு சதவிகிதம். கிடைத்தது 1.6 சதவிகிதம். அதனால் எந்தப் பலனும் ஏற்பட்டு விடாது என்று குல்சாரிலால் நந்தா என்பவர் தெளித்திருக்கிறார். இதில் நம்முடைய அமைச்சரவைக்கு நேரடியான தொடர்பு இல்லையென்றாலும் பொதுவான வருமான நிலையைக் காட்டவே குறிப்பிடுகிறேன். ஒரு ஆண்டுக்கு ஏற்படக்கூடிய பலன்கள் கிடைக்காததால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் இரண்டு வழிகளிலிருந்து அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒன்று நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் விதிக்கின்ற வரிகள். மற்றொன்று மத்திய சர்க்கார் போடுகின்ற வரிகள். இந்தப் புதிய வரிகள் எல்லாம் சேர்ந்து விலைவாசி ஏறுகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் என்ன வழி சொல்கிறீர்கள் என்று எங்களைத் திருப்பிக்கேட்கக்கூடும். என்ன பதில் சொல்ல முடியும்? அரசாங்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் நிர்வாகத்தை எவ்வளவு திறமையாக நடத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு சிக்கனமாகவும் அரசாங்கச் செலவு அமையும். அதனால் இப்போதைய வரிகள் பலவற்றைத் தவிர்க்கலாம். திட்டங்களை துவக்கியபின் காலந்தாழ்த்திக்கொண்டே போவதைத் தவிர்த்து பணம் வீணாகாமல் மிச்சப்படுத்தலாம். பொதுவாக உழவுத் தொழிலுக்கு, உணவு உற்பத்திக்கு இன்றியமையாத திட்டங்களில் இன்றைய தினம் நிர்வாகத்தினர் காட்டுகின்ற அக்கரையை விட இன்னும் அதிக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது, உரம் சரியான முறையில் வினியோகிக்கப்படவில்லை, காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். காலம் தவறிக்கொடுக்கப்படுகிறது உரம். மேலும் காலம் தவறிக் கொடுக்கப்படுகின்ற உரம் கள்ள மார்க்கெட்டுக்குச் செல்கிறது என்று மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. இந்த உர வினியோகத்தில் உள்ள குற்றங்கள் பலமுறை எடுத்துச்சொல்லப்பட்டும் அவை தவிர்க்கப்படவில்லை. இதனால் விளைச்சல் பாழ்படுகிறது. மேலும் வெள்ளத்தால் பாழ்படுகிற பகுதிகளைப் புணரமைப்பு செய்வதில் கூட அரசாங்கம் எல்லாப் பகுதியிலும் அக்கரை காட்டுவதில்லை. சென்ற ஆண்டு சேலம் மாவட்டத்தில் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் பாழ்பட்டது. பாண்டமங்கலம், பொத்தனூர் போன்ற பகுதிகளில் பாதிக்கப்பட்ட கொடிக்கால்கள் பல. அங்கு வெற்றிலைக் கொடிக்கால் பயிர் செய்பவர்களுக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டி அரசாங்கத்தினிடம் முறையிட்டும் ஏனோ முன்வரவில்லை. பயிர்களைப் பூச்சி அரிக்கிற நிலை ஏற்படுகிறபோது, விவசாய இலாகா போதுமான அளவு மூந்தளிக்க, விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இவைகளில் குறைநீக்கி, விரைந்து செயல்படுத்தினால் ஓரளவு உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் ஏற்படும். அடுத்து, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த என்று விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து உணவுப்பொருள்களை வாங்கிச் சேர்த்துவைத்து விலை அதிகமாகும்போது அதை விற்று அதன் மூலம் பலர் கொள்ளை

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th July 1962]

லாபம் பெறுகிறார்கள். ஆகையால் கூடுமானவரையில் விவசாயப் பொருள்களை அறுவடை சமயத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் கூட்டுறவு முறையிலாவது வாங்கிச் சேர்த்துவைக்கவேண்டும். உணவுப்பொருள்கள் இவ்வளவுதான் அதிகப்படியான விலை விற்க வேண்டுமென்று விலையைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். நெருக்கடி வரும்போது அரசாங்கம் தம்மிடமுள்ள சேர்த்து வைத்த பொருள்களை அந்த விலைக்கே விற்கச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் விலை ஏறுகிறபோது இவ்வளவுக்கு மேல் விற்க யாருக்கும் உரிமையில்லை என்று தடுக்கமுடியும். பயிர் அறுவடை செய்யும் காலத்தில், அரசாங்கம் விலை நிர்ணயிக்கும் வாய்ப்பு இருக்குமானால், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்ட விலையில் விற்று அதற்கேற்ற லாபம் சம்பாதிக்கலாமே தவிர, ஏராளமான பணத்தைச் சம்பாதிக்க இடமில்லாமல் இருக்கும். விவசாயப்பொருள்கள் வீணாக விலையேறாமல் இருக்கும். விவசாயப்பொருள்கள் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதும் கூடுமான வரையில், அரிசி போன்றவை போதுமான அளவு இல்லாமல் இருக்கும்போது, மத்திய சர்க்காரை இணங்கச் செய்து விலையேறாமல் செய்ய, தேவையான அளவு வெளிநாட்டு அரிசியைத் தேவைக்குத் தகுந்த அளவு பெற்று அவற்றைத் தேவைப்படும் நேரத்தில் மக்களுக்குக் கொடுக்க முன் வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல முயற்சியாலும் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திலிருந்து நாட்டு மக்களை விடுவிப்பதற்கு முதலில் வழி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறாக விலைவாசி ஏற்றத்தை எதிர்ப்பவர்களை பார்த்து இவர்கள் எல்லாம் விலைவாசி ஏற்றத்தை எதிர்த்துக் கூச்சல் போடுவதால் விலைவாசி இறங்கிவிட்டதா என்பதில் பயனில்லை. ஒருவேளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள் ஆற்றலற்றவர்கள், கிளர்ச்சி நடத்துவதற்கு அவர்களால் முடியுமா, ஆற்றல் இருக்கிறதா என்று அமைச்சர்கள் கேட்பதாகத்தான் இதை நான் எடுத்துக்கொள்வேனே தவிர, விலைவாசி ஏற்றம் நியாயமர்னது கிளர்ச்சிதான் தவறு என்று மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக நான் நினைக்கமுடியாது. மேலும் விவசாயிகள் ஒரு நிலையான வருமானத்தையடைய ஏதுவாக பயிர் இன்ஸூரன்ஸ் திட்டம் விரைவில் விவசாயிகளிடத்தில் பரவுகிறதோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அதனால் அவர்கள் பயன் பெறுவர். அது விவசாயத்திற்கு நல்ல முறையில் துணை நிற்கும்.

நீர் ஊற்றுக் குழாய்கள் (Artesian Wells) எவ்வளவு ஏற்படுத்தப்படும் என்ற எண்ணிக்கையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். இன்னும் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவோ பகுதிகளில் ஏற்படுத்த முடியும். அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை போதாது. எத்தனையோ பகுதி, நிலத்திற்கடியில் நீரோட்டமுள்ள பகுதிகள் ஊற்றுக் குழாய்கள் இல்லாமல் வீணாகின்றன. அரசாங்கத்தின் செலவில் அவற்றை ஏற்படுத்தி, அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதுபோல், அந்தப்பாசனத்திற்கு வேண்டுமென்றால் வரி விதிக்கலாம். விவசாயிகளாகவே அதை வைத்துக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

இன்றைய தினம் உணவு உற்பத்தியுடன் ஒட்டியிருக்கிற ஒன்று மீன் உற்பத்தி. அரசாங்கத்தில் அதற்காக அதிகத் தொகையை

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th July 1962]

ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிமுறைகள் சரியான அளவு ஏற்படவில்லை. பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன. முக்கியமாக சென்ற ஆண்டு இந்த மீன் இலாகாவை ஆராய அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தை பரிசீலித்த மதிப்பீட்டுக் குழுவின் பல் உண்மையான ஆய்வுக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி தெரிவித்த கருத்துக்களில் ஒன்று மீன் வலைக்காக வாங்கப்படும் நைலான் நூலும் மற்றவைகளும் பெதுவாகப் போய்ச் சேரவேண்டியவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்பதாகும். அவர்கள் தந்துள்ள குறிப்பு:—

‘The Committee understands that the cotton yarn and nylon yarn, etc., given to the co-operative societies for being distributed among the fishermen did not reach all the fishermen and there seem to be some loopholes and that these items are taken away by the influential directors who are in charge of the co-operative societies. This may not be the case with every co-operative society but there seem to be every possibility of misuse of the aid given by the Government. The Committee recognises that this has to be thoroughly examined and loopholes in this regard plugged so that the benefit really goes to those for whom it is intended. இதனை மிக முக்கியமான கருத்தாக நான் கருதுகிறேன். இந்தக் குறைபாடு இருக்கிற வரையில் எந்த நியாயமான பலனும் ஏற்படாது. அதேபோல இந்த மதிப்பீட்டுக் குழுவின் வேறு பல கருத்துக்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்று, அழகி கெட்டுப்போன மீன், பயன் படுத்திய பின் மிச்சமாகி எறியப்பட்ட மீன் இவற்றைச் சேர்த்து அதன் மூலம் மீன் உரம் உண்டாக்க வேண்டுமென்பது. மீன் உரம் எவ்வளவு தூரம் பயன் படக் கூடியது என்று இங்கே பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் ஆகையால் அது மீன் இலாகாவின் வருமானத்திற்கு ஏற்றதாயும், உணவு உற்பத்திக்குப் பயன் தரத்தக்கதாயும் இருக்குமென்பதால், அதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம் மிக முக்கியமான கல்விப் பிரச்சனையில் புதுக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வியைப் பொருத்தவரையில், சில வார்த்தைகள் கூறி, அந்த அளவில் என் உரையை முடித்துக்கொண்டால்தான், இப்போது எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காலம் போதுமானதாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். கல்வித்துறையில் மறுபடியும் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு முன் நன்றாக சிந்தித்து, அத்துறையில் உள்ளவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டும். அதற்குச் சற்று காலம் வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனையாக இருப்பது மாணவர்கள் பலர் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர முடியாமல் திண்டாடுகின்ற நிலைமை இது ஆரம்பப் பள்ளியில் இருந்து தொடங்கியிருக்கிறது. நான் கேள்விப்பட்டேன், அமைச்சர்களிடத்தில்கூட ஆரம்பப்பள்ளியில் சேர்க்க முறையிட்டுக் கொண்டதாக. என்னுடைய பிள்ளையை ஆரவது வகுப்பில் சேர்க்கவே தலைமை

6th July 1962] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆசிரியரைப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. பொதுமக்களுக்கு மிக நெருக்கடியான நிலைமை பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க சரியான வழிமுறைகளைக் காணவேண்டும். அதிகமான பள்ளிகள், ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆயினும் அவை போதுமானதாக இல்லை.

அடுத்து ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற பென்ஷன் ஓய்வு பெற்றதற்கு பின் தரப்படுகின்ற ஊதியம் மிகக்குறைவாக இருக்கின்றது. ஹைக்கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 11—12—13 என்ற அளவில் பென்ஷன் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குக் குறைந்தது 20 ரூபாயாவது கிடைக்குமளவில் அவர்கள் கடைசி காலத்தில் பெறுகின்ற சம்பளத்தில் பாதியாவது பெறுகின்ற வழியில் பென்ஷன் அளிக்கப்படவேண்டும். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பெறுவதும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ரூ. 30 அளவாவது ஓய்வு கால ஊதியம் அளிக்கவேண்டும். எல்.டி., ஆசிரியர்கள் கல்லூரிகளில், உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் பெறுகின்ற பென்ஷன் தொகையும் குறைவாக இருக்கிறது என்று ஆசிரியர்கள் சங்கத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி வேண்டுகொள்ளிவிடுத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் சம்பளத்தில் நான்கில் ஒருபங்காவது, அவர்கள் கடைசிக்காலத்தில் பெறும் ஊதியத்தில் 25 சதவிகிதமாவது பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். அதே மாதிரி ஆசிரியர்கள் 60 வயது தொடர்ந்து பணியாற்றினால், மாணவர்களுக்கு நல்லதே தவிர எந்தவகையிலும் மாணவர்களுக்குக் கேடு ஆகாது. 55 வயது நிரம்பியவர்களுையெல்லாம் வீட்டுக்குப் போங்கள் என்று வற்புறுத்துவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. கல்லூரி நிர்வாகிகள் விரும்பினால், அவர்களைப் பணியில் 60 வயது வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நிர்வாகிகள் விருப்பத்திற்கு விடுவதைவிட 60 வயது வரை ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பணியாற்றுவதற்கான உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்.ஜி.ஓ.-க்களில் ரூபாய் 150-க்கு கீழ் ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு 5 ரூபாய் பஞ்சப் படி அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையும் பஞ்சத்தில் அடிப்பட்டு 5 ரூபாயுடன் நின்று விட்டது. எனவே ரூபாய் முன்னூறு வரை ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு இந்த ஐந்து ரூபாயை நீட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். மேலும் மத்திய அரசாங்கத்தில் 10 ரூபாய் அளவு கொடுத்திருக்கும் போது நாம் மட்டும் 5 ரூபாய் கொடுக்கிறோமே என்று நினைத்து “நீங்கள் எப்படி 10 ரூபாய் கொடுத்தீர்களோ, அதே மாதிரி நாங்களும் எங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு உயர்வு கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் அதற்கு பஞ்சப்படி உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென மத்திய அரசிடத்தில்” வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டும். அவர்களுடைய பட்ஜெட் வரவு செலவுத் திட்டம் ஆயிரம் கோடி அளவில் ஓடும். அது முதலாளியுடைய பட்ஜெட் என்றால் இது மாநில அரசினுடையது. இது மாணேஜருடைய பட்ஜெட் என்பதே பொருந்தும். மத்திய மாநில அரசாங்க ஊழியரிடையே பஞ்சப்படியில் வேற்றுமை இருப்பது நல்லதல்ல.

5-20
p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[6th July 1962]

மேலும் விலைவாசி ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சரிக்கட்ட மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் இந்தப் படியினைக் கொடுக்கவேண்டும்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இந்தப் பஞ்சப்படி அளிக்கப் படவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. அவர்களுக்கு அளிக்கும் ஊதியமே குறைவு.

அவர்கள் ஆற்றும் பணி மகத்தானது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேலும் குறைவு ஏற்படுத்தாமல் அவர்களுக்கும் இந்தப் பஞ்சப்படித் தொகையை உடனடியாக அளிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய வேண்டுகோளை ஓரளவு சித்தித்துப்பார்த்து, இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறைக்க வழி இல்லையா, போட்டிருக்கும் வரிகள் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மேலும் வழி செய்யாதா என்று கவனித்து அவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: சேர்மன் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டின் பொது விவாதத்தில் நானும் ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு சில குறிப்புகளுக்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் என் இலாகாவைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய இலாகா—கட்டிடுவது, மீன் வளம், காட்டிலாகா. இந்த மூன்றுக்கும் இரு சபைகளிலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் நல்ல விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒரு சில விஷயங்களுக்குப் பதில் கூற விரும்புகிறேன். விரிவாகச் சொல்லவேண்டிய வேலை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைச் சார்ந்தது. குறைந்த நேரம் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் உங்களுடைய இலாகாவைப் பொறுத்தவரை, நீங்கள் பேசவேண்டுமென்று பணித்தார்கள். முதலில் மீன் வளர்ப்பு பற்றி ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: I would like to know, Sir, why the Hon. Minister for Co-operation is now intervening in this debate. We would like to be enlightened.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, it is the privilege of a Minister to intervene in the Debate at any time the Minister thinks it is necessary and no point of order can be raised on this matter.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: I have not raised a point of order, Sir. I would like to be enlightened why the Hon. Minister be intervening now in the Debate.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should wait and see and he will understand.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இன்று அந்த சபையில்கூட மீன் இலாகாவைப் பற்றிச் சொன்னேன். முக்கியமாக நைலான் வலைப்பற்றி எனக்கு

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

6th July 1962]

முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினரவர்கள் பேசினார்கள். கொடுத்த வரையில் அது நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்போது அநேகமாக மெம்பர்கள் ஆச்சரியப்படக் கூடும். சில இடங்களில் நைலான் வலை வேண்டாமென்று சொல்லும் மீனவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். அது நண்பர் முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்களுக்கும் தெரியும். நைலான் வலை கொடுத்து அவர்களுக்கு மீன் நிறையக் கிடைத்தாலும், பல இடங்களில் அது வேண்டாமென்று சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. பல இடங்களில் நைலான் வலை வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பல லட்சக்கணக்கில் தொகை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். வெளியே இருந்து கிடைக்க வேண்டியிருப்பதால் கொஞ்சம் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. பல இடங்களில் மீனை உற்பத்தி செய்ய கிராமங்களிலிருக்கும் ஏரி, குளங்களில் மீன் விடுவதற்கு நடை முறையில் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த முறையில் மீன் இலாகா அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் மக்களிடத்தில் நன்றாகக் காரியம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல பல இடங்களில் மீனைப் பிடித்தவுடன் கெடாமல் வைத்து—ஒரு வாரத்துக்காவது அதை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணம் கொண்டு பல சிறு கிராமங்களில் கூட Cold storage

—குளிர்ப்பதிகள் கட்டி வருகிறோம். அதற்கும் நிறையத் தொகை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அதுவும் கூடிய சீக்கிரத்தில் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறேன். அதே போல மீனவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அநேகமாக 620 மைல் நீளத்தில் 600 கடலோர கிராமங்களில் அவர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஜாதி என்று சொல்லும் முறையைப் பார்த்தால் கிருஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாடார் கிருஸ்தவர் இருக்கிறார்கள். நாடாராகவே இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் பார்த்தால் முஸ்லீம்கள் கூட மீனவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆக, இதைப் போல இருக்கும் ஒரு பொதுவான ஜாதி—Community—யைப் பார்க்கும் போது, ஒவ்வொருவரும் அவரவர்க்கு வேண்டுமென்று சொல்லும் நிலை ஏற்படுவதால் தான், இதைப் போல சிக்கல்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்யும் நிலையில் நடை முறையில் திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இருசபைகளிலும் இதைப் பற்றி மிக விரிவாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாகப் பார்த்தால் எந்தத் திட்டத்தையும் அவர்கள் வெறுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ திட்டம் வேண்டாம், செலவு அதிகமாக இருக்கக் கூடும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, சொல்லி முடித்து அவர்கள் உட்காரும் நேரத்தில் அவர்களாகவே புதிய திட்டத்தைச் சொல்லி விடுகிறார்கள்.

திட்டம் போட வேண்டுமென்றால், நமக்கு வரி போடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். அதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். அவர்கள் வரியைப்பற்றிச்

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

[6th July 1962]

சொல்லிக்கொண்டு வரும் நேரத்தில் மீனவர்களைப்பற்றிப் பேசும் போது மீனவர்களுக்கு நைலான் வலை எங்கே என்று கேட்டார். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்து வருகிறோம்.

அதே போல் புதிதாகப் படகுகள் கட்டுவதற்கு அதிலே நல்ல படி கடனைப் பிரித்துக் கொடுத்து அதன் மூலமாக மீனவர்களுக்கு உபயோகப்படும் காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். அதைக் கூட மீனவர் கூட்டுறவு சொசைட்டி என்று வைத்து அதன் மூலமாக, பல லட்சம் கொடுத்து அது உபயோகப்படும் நிலையும் இப்போது ஏற்பட்டு வருகிறது. அதை விரிவுபடுத்தி வருகிறோம்.

அதே போல எந்த இடத்தில் புதிதாக அணைகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த இடத்தில் மீன்களை வளர்க்க நர்சரிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் தவிர **Insemination** போன்ற பல முறைகளைக் கண்டுபிடித்து அதிகமாக மீன்களை உற்பத்தி செய்ய முயன்று வருகிறோம். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், குளம், குட்டை போன்ற **Inland-**ல் எல்லாம் மீன்களை வளர்க்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் மீன் சாப்பிடுவதில்லையாதலால், மீன்களுக்கு என்னிடத்தில் நல்ல பாதுகாப்பு இருப்பதோடு, வளர்ச்சியும் அதிகமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, காட்டிலாகா. காட்டிலாகா என்று சொல்லுகிற போது நிறையச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் இருக்கின்றன.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் மீன் உரத்தைப்பற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. அதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : நான் அதைப்பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றிருந்தேன். ஆனால் சொல்லுகிற நேரத்தில் விட்டுவிட்டேன். மீன் செதில்களைச் சேகரித்து நல்ல உரம் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பரிட்சார்த்தமாக **Factory** வைத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை விரிவு படுத்தத் திட்டமிருக்கிறது. மீன் உரத்துக்கு விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல வரவேற்பிருக்கிறது.

அடுத்ததாக, காட்டிலாகாவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் முதலில் தெரிவித்தது போல, நிறையக் காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காகிதத் தொழிற்சாலை, ரயான் பேக்டரி இவற்றிற்கு வேண்டிய மரங்களை உற்பத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மாத்திரமல்லாமல் காகித சாலைக்கும், குடித்தனக்காரர்களுக்கும் உபயோகப்படுகிற மூங்கிலை வளர்க்க, முடிந்த வரையில் அதிகமாகப் பயிர் செய்யத் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்துக்கு வருகிற வருடத்தில் ஒரு சில லட்ச ரூபாய்களை ஒதுக்கி வைத்து 6 முதல் 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர் செய்யப் போகிறோம். மொத்தத்தில் 15 வருடத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]
6th July 1962]

கிறது. அந்தத் திட்ட முடிவிற்குள் மொத்தம் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்துக்கு இந்தப் பயிரை விஸ்தரிக்க எண்ணுகிறோம். நம்முடைய நாட்டின் பரப்பில் 17 சதவிகித பரப்பளவுக்குத்தான் காடு இருக்கிறது. இந்த 17 சதவிகிதப் பரப்பை 33 சதவிகிதம் ஆக்க வேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்து காரியங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இன்றும், சாதாரணமாக உபயோகத்தில் இல்லாத நிலங்களில் நல்ல விறகுக்கு ஆக்கக் கூடிய மரங்களை வைத்து வளர்க்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முயற்சிக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இடங்களை **(Site)** காட்டிலாகா எடுத்து, விறகுக்கு ஆக்கக்கூடிய மரங்களை வைக்கிற அளவுக்கு காட்டிலாகா முன் வந்திருக்கிறது. **Hybrid Bluegum** மரம் பல காலமாக ஊட்டியில் தான் பயிராகிக் கொண்டிருந்தது. இப்போது **Plains-**ல் பயிராகக் கூடிய **Hybrid Bluegum** வகையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையைத்தான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும், மற்ற பாகங்களிலும் விரிவாக வைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். காகிதம், செயற்கைப் பட்டு, தோல் பதனிடுதல் போன்ற தொழில்களுக்கு **Bluegum, Wattle** போன்ற மரங்கள் மூலப் பொருள்களாகத் தேவைப்படுகின்றன. **Rayon Factory-**க்கு இந்த மரங்கள்—அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால், அவர்களும் சர்வே செய்து ஒரு ஆயிரம் ஏக்கரில் இவைகளைப் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதைச் செய்து கொடுக்கத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். அதே போல சேஷசாயி சகோதரர்களின் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு மூங்கில் பயிர் செய்து கொடுக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, காட்டு மிருகங்களுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதுமலை என்ற இடத்தில் பார்த்திருப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த விரிவான இடத்தில் காட்டு மிருகங்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக சுடுகிறவர்கள் அங்கே சுடக்கூடாது என்ற விதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கள்ளத்தனமாகச் சுடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை உஷாராக கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தமாதிரி பாதுகாப்புக் கொடுத்து, காட்டு மிருகங்கள் பராமரிப்பில் கவனம் செலுத்தி, ஒரு **Sanctuary** முதுமலையில் வைத்திருக்கிறோம். வேடந்தாங்கலில் **Birds Sanctuary** வைத்திருப்பதோடு, இரவு நேரங்களில் மக்கள் வந்தால் அங்கு தங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

அடுத்ததாக, சந்தன மரத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தை. காட்டிலாகாவிலிருந்து சர்க்காருக்கு வருகிற வருவாயில், அதிகமான வருவாய் சந்தன மரத்திலிருந்துதான் வருகிறது. 1961-62-ம் வருடத்திற்கு சந்தன மர விற்பனை மூலம் 1 கோடி 60 ஆயிரம்

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

[6th July 1962]

ரூபாய் வருவாய் வந்திருக்கிறது. சந்தணத்தைலம் (Sandalwood Oil) எடுக்கும் தொழிற்சாலை வைத்தால் இன்னும் அதிக லாபம் வரும் என்று அங்கத்தினர்கள் கீழ் சட்டசபையில் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்தபோது, Sandalwood Oil Factory வைத்து சிரமப்படுவதெனினும், அதில் கிடைக்கிற வருவாயைவிட, சந்தண மரத்தை எலம் விடுவதின் மூலம் வருடா வருடம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருவாயாக சர்க்காருக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. சந்தண மரத்துக்கு ஒரு தனியான நோய் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. 1913-ம் வருடத்திலிருந்து அதைத் தடுக்க வேண்டும், அல்லது நோய் வந்த பிறகாவது சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்தும் ஒரு பலனும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு இன்னும் ஆராய்ச்சி Research செய்கிற முறையை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் 5-40 P. 100. நல்ல தொகை ஒதுக்கி வைத்து, நம்முடைய சர்க்கார், மைசூர் சர்க்காரோடு ஆலோசித்து, நல்ல மருந்தைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையிலே இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல ஈடுபாட்டுடன் நிர்வாகக் காரியங்களை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஆங்காங்கிருந்து புகார்கள் வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. அதை யெல்லாம் கவனித்து சீக்கிரம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டியதுதான் என் வேலையாகவும் சர்க்காருடைய வேலையாகவும் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுக்கு வருகிறேன். கூட்டுறவு என்று சொல்லும்போது அது ஒரு விரிவான ஸ்தாபனம். பல அங்கத் தினர்கள் பேசினார்கள் விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று. இதற்கெல்லாம் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு மூலம்தான் அது முடியும். அதைத்தான் பரிட்சார்த்தமாக, பத்திரிகை படிக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர்கள், பொதுமக்கள் எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். விலைக் கட்டுப்பாட்டோடு விற்கக்கூடிய கடைகள்—லாப நஷ்டம் இல்லாமல் சர்க்கார் நடத்த வேண்டுமென்று பத்து இடங்களில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதை விரிவுபடுத்த எண்ணம் இருக்கிறது. கோவை, மதுரை, சேலம் போன்ற நகரங்களில் அவற்றை விரிவுபடுத்தவேண்டு மென்று இருக்கிறோம். பரிட்சார்த்தமாக சென்னைக்குப் பக்கத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இங்கு நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், தமிழ்நாடு பூராகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மொத்த மாகக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய சங்கங்கள் இன்னும் பல சங்கங் களும் சேர்ந்து 16,000 சங்கங்கள் இன்று தமிழ்நாட்டில் உண்டாகி யிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 16,000 என்பது 20,000 ஆகுமென்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தில் நான் இப்போது வேலை செய்துவருகிறோம். கூட்டுறவு ஆலைகள், கூட்டுறவு கரும்பு பிழிகின்ற ஆலைகள், இவை போன்றவை யெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையில் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். என்ன அமைச்சர் கூட்டுறவு, கூட்டுறவு என்று சொல்லிக்

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]
6th July 1962]

கொண்டிருக்கிறாரே என்று பலர் சொல்லலாம். குறுகிய காலத்தில் நான் தெரிந்துகொண்ட அளவில், கூட்டுறவு மூலம்தான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்து பொது மக்களிடையே இன்று வந்திருக்கிறது. கிராம மக்களிடத்தில் 100-க்கு 72 பேர்கள் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் கலந்து விட்டார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறும் காலத்தில் அனேகமாக 100-க்கு 90 பேர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத் திற்கு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல் கிறேன், குன்னூர் பகுதியிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் 100-க்கு 96 பேர்கள் இப்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கலந்து விட்டார்கள். மூன்றாவது திட்டம் முடிகிற காலத்தில் அது போன்ற இடங்களில் 100-க்கு 100 பேர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாப னத்தில் கலந்து விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் பேசுகிற சமயத்தில் இன்றைக்கு விலைவாசி கட்டுத்திட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னா் கள். விலைவாசி கட்டுப்படவேண்டுமென்றால், அது கூட்டுறவால் தான் முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

'Full Finance Scheme' என்று ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டு பல இடங்களில் அது நடைபெற்று வருகிறது. அது வரும் போது பொதுமக்களுக்கு நல்லமுறையில் அது உபயோகப்படு மென்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம். அது நன்றாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு என்று எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு பொதுக்காரியம். தனியார் துறையில் அக்கரை கொண்ட வர்கள் செய்யும் காரியங்களிலுள்ள பல தொல்லைகளும் இதில் உண்டு. பொறுப்பும் அதிகமுண்டு. தனியார் துறையில் எவ்வளவு சிரமம் இருக்கிறதோ அந்த சிரமம் இதிலும் இருக்கும். அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வார்களென்று அதில் ஈடுபட்டுள்ள நண்பர்களை எதிர் பார்க்கிறோம். இதில்கூட சட்டதிட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள், ஒருவரே பல ஆண்டுகள் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், மற்றவர்களுக்கு அதில் பங்கு இருப்பதில்லை, கிடைப்ப தில்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஐந்து வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் அரசாங் கத்தில். எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிற அமைச்சர் அவர் களிடத்தில் அந்தப் பொறுப்பு இருந்தபோது, நல்ல ஏற்பாடுகளை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும்கூட இன்னும் அதற்கு வேண்டிய ரூல்ஸ் தயார் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையும் புதிதாக வருகிறவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்ற நிலையும் மாறிவிடும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதை மிகத் தீவிரமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அங்கத்தினர் சொல்லியதால் அதைச் சொல்கிறேன்.

அதைபோல விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவு விவசாயப் பொது நிலங்கள் இருக்கிற இடங்களில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் பரிட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்த்து வருகிறோம். நில அடமை

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

[6th July 1962]

பாங்குகளை எடுத்துக்கொண்டால் தாலுக்காவுக்கு ஒன்று ஏற்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அந்த முறையில் இன்னும் 41 நில அடமான பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டால் அனேகமாக தாலுக்காவுக்கு ஒன்றாக ஏற்பட்டுவிடும் என்ற திட்டம் இப்போது நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல இந்த பாங்குகளுக்கிட செண்டரல் பாங்கு மூலமாக நீண்ட காலக் கடன், குறுகிய காலக்கடன், மத்தியக் காலக்கடன் என்று இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட காலக்கடன்களை விட, மத்தியக் காலக்கடன் போதும் என்ற சந்தோஷம் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கிறது. மத்திய காலக்கடன் கொடுக்க ஸ்டேட் பாங்கிலிருந்து தொகை கிடைத்தால் இங்கிருந்து நகரங்களில் இருக்கிற செண்டரல் பாங்குகளுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியும். அப்போது அவர்கள் மத்திய காலக் கடன் கொடுக்க தயங்க மாட்டார்கள். ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் வாங்கி அதைப் பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கிற ஒரு முறையைக்கூட அவசியமாக அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அது முடிந்தால் அந்தத் திட்டம் கிராமங்களில் நிறைவேறுகிற காலத்தில் இன்னும் நல்லமுறையில் அதை வரவேற்பார்கள். இன்னும் கூட்டுறவு பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால், நிறையச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். (இடைப்பேச்சு: கடன் கொடுத்தால் போதும்.) கடன் கொடுப்பது மாத்திரமல்ல. ஒவ்வொருவருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கிற திட்டம்தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் திட்டம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: உா வினியோகத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: உா வினியோகத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்று நண்பர் சொல்கிறார். அதைச் சிறந்த முறையில் செய்ய முயற்சி நடந்து வருகிறது. பட்ஜெட்டில்கூட அதை நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் இங்கிருந்து 10 வருஷங்களாக பத்து பட்ஜெட்டுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் எனக்கே ஒரு சந்தோஷம். இதற்கென்று தனியாக ஒரு மந்திரி வந்துவிட்டதன் காரணமாக விரிவாக இந்த கூட்டுறவு, மீனிலாகா, காட்டிலாகா இவைகளைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என் வணக்கமும் பாராட்டுதலும் முன்பு இருந்த நிதி அமைச்சருக்கு உண்டு என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கூட்டுறவுக்கு அதிகம் வேண்டும் என்பதை அறிவு சார்ந்த பெரியவர்களும், நண்பர்களும் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது, இதைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்லும் பழக்கம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொது மக்களுக்குக் கொடுக்கத்தான் சர்க்கார் திட்டம் போடுகிறார்கள். திட்டம் போட்டால் வரி விதிக்கத்தான் வேண்டி வரும். வரிகளை எதிர்த்து சர்க்கார் திட்டங்களை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற நண்பர்கள்

[திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]
[6th July 1962]

பேசி முடிக்கின்றபோது திட்டங்களைப் பற்றி தான் பேசியிருக்கிற முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டங்கள் வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் முடிவு தெரிகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் செய்வது அவர்கள் சொல்லுகின்ற திட்டங்களுக்குத்தான் என்று சொல்லி கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்றும் அது நல்ல கூட்டுறவாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, மிகவும் அனுபவமும் அறிவும் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிற முறையில் நான் என் உரையை நிகழ்த்த ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால், கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பொழுதெல்லாம், ஏதோ வரி விதிப்பு ஏழைகளைப் பாதிக்கும் என்றெல்லாம் மிக விளக்கமாக எடுத்துப் பேசினார்கள். மார்கழி மாதத்தில் காலை நேரங்களில் பஜனை கோஷ்டி வீதி வீதியாக வருகிறபோது, ஒரே பாட்டை அந்த முப்பது நாளைக்கும் திருப்பித் திருப்பிப் பாடிக்கொண்டு வருவார்கள். அதைப்போல் எதிர்க் கட்சியில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எந்த வரி விதித்தாலும் அந்த வரி ஏழைகளைப் பாதிக்கும், இந்த வரி ஏழைகளைப் பாதிக்கும் என்ற பழைய பல்லவியைப் பாடுகிறார்கள். எந்த வரி விதித்தாலும், ஏழைகளைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லும்போது, இவர்கள் கட்சி தோன்றுவதற்கு முன்பே ஏழைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே பிறந்தவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் இது என்பதை மறந்து பேசுகிறார்கள். இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை, மிக நிதானமாக, ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்காத வகையில் எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லோருமே இல்லாத ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இருக்கிற நிலைமையை யாரும் பேசவில்லை. வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கைக் கல்விக்குச் செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறது அரசாங்கம். அங்கத்தினர்கள் அவர்களின் மூதாதையர் அண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில் எத்தனை கல்விச் சாலைகள் இருந்தன, இப்போது எவ்வளவு கல்விச்சாலைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால், நாடு எவ்வளவு முன்னேறிச் செல்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், அவர்கள் மனச்சாட்சியே அவர்களுக்கு பதில் சொல்லும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அவர் இந்த சபையில் சொல்லக் கூடாத வார்த்தைகளை, பார்லிமெண்டரி முறைக்குப் புறம்பான வார்த்தைகளைப் பேசியது குறித்தும், அவர் ஒரு மத அடிப்படையில் பேசியபோது அந்த மதத்தைச் சார்ந்த மக்கள் ஏதோ அமைதியில்லாமல் வாழுகிறார்கள், பயந்து கொண்டு வாழுகிறார்கள் என்று பச்சையாகக் குறிப்பிட்டார். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[6th July 1962]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இன்று ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ன பேசினாலும், பிள்ளையார் கோவிலை இடித்து தண்ணீரில் போட்டாலும், இஸ்லாம் ராஜ்யம் அமைக்க போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தாக்கினாலும், அவர்களுக்குச் சம அந்தஸ்து கொடுத்த தவறுதான் இது என்று எண்ணுகிறேன். இந்த அளவுக்குச் சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டது. ஏன் கொடுக்கப்பட்டது? பெரும்பாலான மக்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியில் இங்கே மைனாரிடி. இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மனம் புண்படக்கூடாது என்று இடம் கொடுத்த காரணமாக அவர்கள், மேடையில் பேசுவதுபோல், இங்கே பேசுவதைப் பார்க்கும்போது இதைவிட ஜனநாயகம் வேறு எந்த நாட்டில் இருக்க முடியும்? அவருக்குப் பதில் சொல்லிக் கொண்டு போவதைவிட என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் தயாரிக்கப் பட்டது என்று குறிப்பிட்டேன். நான் ஒரு வேண்டுகோளை அமைச்சருக்கு விடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி கொடுக்கும் பெற்றோர் வருமான வரம்பை ரூ. 1,500-ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ரூ. 1,500 என்று பெயரே தவிர, சூழ்நிலை காரணமாக சாதாரண தொழிலாளிக்குக் கூட மாதம் ரூ. 125 வருமானம் வரும் வகையில் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இலவசக் கல்வியை இலவசமாகப் பயன்படுத்தும் வகையில், அதை ரூ. 1,800-ஆக மாற்ற வேண்டிய முயற்சிகள் அமைச்சர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணி வன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் சென்னை நகரத்தைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். என்ன வென்றால் இன்று 'Capital City' தமிழகத்தின் தலை நகரமாக இருப்பது சென்னை நகரம். இந்த நகரத்தின் தேவைகள் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதை நாம் பார்க்கிறோம். நகரசபையில் போடப்பட்ட திட்டங்கள்—குடிநீர் வசதி, நீர் போக்குவதற்கு—இவற்றுக்கு Plan போட்டு வேலை செய்த நேரத்தில் சுமார் 7 லட்சம், 10 லட்சம் ஜனத்தொகையை மனதில் கொண்டு போடப்பட்ட திட்டங்கள். இன்று ஏறக் குறைய 18 லட்சம், 20 லட்சத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் நிலைக்கு மக்கள் தொகை அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் கழிவு நீர் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், காலை நேரத்தில் சரியாகப் போகாமல் அங்கே இருக்கும் மக்கள் சாக்கடையில் வசிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக, நகரசபை பொறுப்பேற்றும் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையிருக்கிறது. நகரசபைக்கு ரூ. 50,000 கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். கடன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அது சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா, அதைத் திருத்திக் கொடுக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கும் முறையில் ஒரு நிர்வாகியைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th July 1962]

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

ஏனென்றால் நகர மக்கள் நிலையை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத காரணத்தால், நகரசபை திட்டமிடுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே தான் அந்த வகையில் உங்களைக் கேட்பது—பணம் கொடுத்தால் போதாது—கொடுத்த பணத்தைச் சரி வரச் செலவு செய்கிறார்களா என்று பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று நம் முதலமைச்சரவர்கள் சென்னை நகரத் திற்குக் குடிநீர் கொண்டு வருவதில் மிக அக்கரையாகவும், சுறு சுறுப்பாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கோழி காலையில் கூவு வதால்தான் சூரியன் உதிக்கிறான் என்று சொல்வதைப் போல், எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எங்களால்தான் சர்க்கார் அதைச் செய்தார்கள் என்று பேசிப் பெருமை அடித்துக்கொள்வதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தப் பிரச்சினையை முதலில் எழுப்பியவர் நமது முதலமைச்சர். அதேபோல சென்னை நகரை 'ஏ' பிரிவாக்கும் ஆலோசனை கூறியவர். அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற துடிப்புக் கொண்டவர் நமது முதலமைச்சர் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் நாங்கள் தான் காரணமென்று....

திரு. க. அன்பழகன் : அப்படி இன்னும் வரவில்லையே.

திரு. கே. ராமதாஸ் : வரும். ஆகவே இந்த வகையில் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கு இருக்கும் அக்கரையைவிட எங்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் உடனடியாக நாம் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய வேலைகள் இருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. உண்மையாகச் செய்யவேண்டிய காரியம்.

சினிமாத் துறை குறித்து, கலைஞர்களைத் தூற்றிப்பேச வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் சொல்லவில்லை. நேற்றுப் பேசிய கனம் M. G. R. அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய K. R. ராமசாமி அவர்களும் இன்று நின்று நினைவுபடுத்திப்பார்க்க வேண்டும். இந்த சர்க்கார் ஏற்பட்டு—சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால்—மதுவிலக்குக் கொண்டுவரவில்லை என்றால், கலைத்துறை இந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பு வண்டி இடிக்கும் மனிதன் முதல் சாதாரண மனிதன் வரை குடித்துவிட்டு கீழே விழுந்து கிடப்பானே தவிர, சினிமாவுக்கு வரமாட்டான். சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் எத்தனை சினிமாக்கொட்டகைகள், ஸ்டூடியோக்கள் இருந்தன? இப்போது எவ்வளவு? அன்று அவர்களுடைய வருமானம் எவ்வளவு? இன்று எவ்வளவு? இதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். வளரும் நேரத்தில் இதைப் புரிந்துகொண்டிருப்பவர்கள், நன்றி சொல்ல மறந்து விட்டாலும் அவர்களைக் கண்டிக்கும் காமலாவது இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன். அவர்

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[6th July 1962]

களுக்கு அதிகமாக வரி போடுவது குறித்து நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்கள் ஏன் இதை மறந்து விடுகிறார்கள் என்ற எனக்குத் தெரியவில்லை.

இன்று பெண்களுக்காக 3 உயர் நிலைப்பள்ளிகள் கட்ட முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் கனம் அப்பழகன் பேசுவதைப்போல சொல்ல வேண்டுமானால்—வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு தேய்கிறது என்று தான் அவர்கள் சொல்வார்கள்—சென்னை நகரைப் பொறுத்த மட்டில், வடக்கு தேய்கிறது, தெற்கு வாழ்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். வட சென்னையில் தொழிலாளர்கள், ஏழை மக்கள் வசிக்கும் பகுதியில் பெண்கள் படிக்க ஓரூர் பள்ளிகள் திறக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய கல்வியமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியில் ஒருமைப்பாடு குறித்துப் பேசும்போது இந்த நாட்டு ஒற்றுமை நீடிக்க வேண்டுமானால், பாடப்புத்தகங்களில் விடுதலைக்காகப் போரிட்ட நம் தலைவர்களுடைய சரித்திரம் விளக்கமாக குழந்தைகள் மனதில் பதியுமா? எழுதப்பட வேண்டும். அவர் கண்டித்தாலும் அதைப் பற்றி அக்கறை காட்டாமல் உங்களுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மீண்டும் ஒரு முறை நல்ல சர்க்கார், அமைதியான வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டி நான் சொன்னதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்பி, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6-00
p.m.

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டராங்கம் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, 1962-63-ம் வருஷத்திய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் போட விரியப்படுகிறேன். வளர்ந்து வருகிற நாட்டிலே, தொழில்வளம் பெருகிவருகிற நாட்டிலே வரிபோடாமல் ஒரு காரியமும் சாதிக்கமுடியாது என்று முதன் முதலாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரியப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக நம்முடைய மாநிலம் விளங்குகிற முறையில், மக்களால் போற்றப்படுகிற அளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுக்கு எந்த விதமான சங்கடங்கள் இருந்தாலும், மாதாமாதம் குழந்தைகளின் கல்விக்குச் சம்பளம் கட்டவேண்டும் என்ற நிலை இல்லாமல் செய்திருப்பதால், அரசாங்கத்தை அவர்கள் பாராட்டுவதோடு குழந்தைகள் சீருடைக்காக, உணவுக்காக சர்க்கார் வரி விதிக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் கவலைப்படமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். வரி இல்லாமல் ஒரு காரியமும் சாதிக்கமுடியாது என்பதை மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டு வரிபோடுவதை உள்ளத்தில் வரவேற்றாலும், உதட்டளவில் எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அப்படி எதிர்த்ததாக இருந்தால், நகரத்தில் ஏழைகள் வாழுகிற குடிசைகளுக்கு வரி போட்டிருக்கமாட்டார்கள். காங்கிரசுக்காரர்

[6th July 1962] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டராங்கம்]

களாகிய நாங்கள் நகராட்சி மன்ற நிர்வாகப் பொறுப்பிலிருந்த போது, ஏழைகள் வாகனம் என்கிற சைகிளுக்கு வரியே கூடாது என்று எடுத்தோம். இன்று அந்த ஏழைகள் வாகனத்துக்கு இவர்கள் வரிபோட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் செய்வதை மறந்து விட்டு, காங்கிரசு அரசாங்கம் வரிபோட்டால் எதிர்க்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, மக்கள் வாழ்வுக்காக எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகள், பள்ளிக் கூடங்கள், மின்சார வசதி என்று சிறப்பாகவே செய்கின்ற ஒரு காரணத்தைக் கொண்டுதான், இந்தக் கூடுதலான வரிவிதிப்பை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு கல்வித் துறையில் சிறப்பை ஏற்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கச் செய்ய கல்வி அமைச்சரைப் பாராட்டுவதோடு, அதற்காக உழைக்கிற கல்வித் துறை இயக்குநர் திரு. சுந்தர வடிவேலு அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். அதே விதமாக கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரித்து, விவசாயிகளுக்கும் கிராம மக்களுக்கும் நன்மை செய்து வருகிற மின்சாரத் துறை அதிகாரிகள், திரு. அப்பாதுரை போன்றவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். மற்றும் அமைச்சர்களிலிருந்து மற்ற எல்லா இலாக்காக்களிலும் பணிபுரிகிற அதிகாரிகளையும் பாராட்டுகிறேன்.

சகோதர ராமதாஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி, வட சென்னையில் பெண்களுக்காக ஒரு தனிக்கல்லூரி அவசியம். நம் முடைய அமைச்சரவர்கள் அதைக் கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு வட சென்னையில் பெண்களுக்கு ஒரு துட்பக் கைத்தொழில் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வட சென்னை ஏழை மக்கள் வாழும் பகுதி. அந்த ஏழை மக்களின் பெண்கள் எத்திராஜ் கல்லூரிக்கோ, லேடி வெலிங்டன் பெண்கள் கல்லூரிக்கோ, தினமும் போக வர எட்டணு பஸ் சத்தம் செல் வழித்துப் போய் வர முடியாது. அந்தக் காரணத்தால் S.S.L.C.-யோடு படிப்பை நிறுத்திவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு வசதி அளிக்க வடசென்னையிலே ஒரு கலைக்கல்லூரியும், கைத்தொழில் கல்லூரியும் நிறுவ வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகரத்தின் போக்குவரத்து நெரிசலை நீக்க, கூவம் ஆற்றில் கடல் நீரைவிட்டு, அதில் படகுகளை விட்டு, நம்முடைய முதலமைச்சர் இரண்டு ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிற நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்றி, வசதி செய்து தர வேண்டும்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, காங்கிரசுக்காரர்களாகிய நாங்கள் நகராட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோது, யாதொரு அசம்பாவிதமும் இல்லாது தரமாக நடத்திவந்திருக்கிறோம். ஏன் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலும்கூட நேற்று வரையிலும் அறிவாளிகள், படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் மிகவும் தரமாகப் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அதைச் சொல்லுவதற்கே வருத்தப்படுகிறேன், நேற்றுப் பேசிய முஸ்லீம் சகோதர மிகத்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டோங்கம்] [6th July 1962]

தரக்குறைவாக பெண்களை இழிவுபடுத்திப் பேசினார். இனியாவது அவர் அப்படிப் பேசாதிருக்க, ஆண்டவன் அவர் உள்ளத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். வெளியில் கூட பார்க்கப்போனால், பலர் பெண் இனத்தை, தாய்க்குலத்தை மிக இழிவாக, கையைப்பிடித்து இழுக்காத குறையாகப் பேசி வருகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர பிரியப்படுகிறேன். நம்முடைய சுதந்திர இந்தியாவில், மூன்று பொதுத்தேர்தல்கள் நல்லமுறையில் நடந்தேறியிருக்கின்றன. 100-க்கு 52-ஆக இருக்கிற வாக்குரிமை பெற்ற பெண்கள், வாக்குரிமையின் மதிப்பை உணர்ந்து, வாக்களிக்க அணிவகுத்து நின்ற காட்சியினை இந்தப் பொதுத் தேர்தல்களில் கண்டோம். அப்படிப்பட்ட முன்னேற்றத்துக்குக் காரணமாக இருந்த, உறுதுணையாக இருந்த அருமைத் தலைவர் நேருஜியின் அழகைப் பார்த்து பெண்கள் ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்று ராஜாஜி சொன்னது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாகும். காந்திஜி உயிரோடு இருந்திருந்தால், ராஜாஜி பேசியதைக்கேட்டு கண்ணீர் விட்டிருப்பார். நம்முடைய தேசம் நல்லதொரு முற்போக்குச் சக்தியாக இருக்க வேண்டுமென்றால், தாய்க்குலத்தைப் பற்றிப் பெருமைப்படவேண்டும். பாரதியார் பாடினார். “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமை தனைக் கொளுத்துவோம்” என்று. அந்த அளவுக்கு, பெண்களை இழிவு படுத்திப் பேசுவதையும், விளம்பரங்களில் பெண்களைக் கேலிப்படுத்துவதையும் கண்டிப்பாக ஒழித்துக்கட்டவேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு முன்னணியில் நிற்க வேண்டும். எந்தக் கட்சிக் காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, மேடையில் பேசுகிறபோது தாய்க்குலத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிற அளவுக்குப் பேச வேண்டும். தரம் குறைந்து பேசக்கூடாது. அப்படி யார் பேசினாலும் அவர்களைத் தண்டிக்கின்ற அளவுக்கு சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அந்த அளவுக்குச் செய்தால்தான் வருகிற நகராசபைத் தேர்தலில் பெண்கள் பயமில்லாமல் வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு முன் வருவார்கள். ஆங்காங்கு நடக்கிற பேச்சுக்களையும், குழப்பங்களையும் பார்க்கிறபோது, பெண்கள் நடுங்குகிறார்கள் சுதந்திரமடைந்த நம்முடைய தேசத்தில் பெண்கள், தாய்க்குலம் உன்னத வாழ்வும், மதிப்பும் பெற்றுத் திகழ்வதில் அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, 2 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கான இல்லங்களை மாவட்டத்திற்கு ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக்கு ரூ. 1,571 வரை வருமானம் உள்ள பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச்சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி அனாதை இல்லங்களில் இருக்கிற 8 முதல் 15 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு 10 ரூபாய் stipend தரப்படுகிறது. 16 வயதிலிருந்து 20 வயதுவரை உள்ள பெண்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அனாதை இல்லங்களுக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு 10 ரூபாய் கிடையாது. 16 வயதைக் கடந்த பிற்பாடு அனாதை இல்லங்களில் இருப்பதற்கு சட்ட மில்லை. அந்த அளவுக்கு இருக்கிற

[6th July 1962] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டோங்கம்]

சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். அனாதை இல்லங்களில் இருக்கிற 16 வயதுக்கு மேற்பட்ட, 20 வயதுக்கு உட்பட்ட அந்தப் பெண்களுக்கு உயர்தரப் பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில், படிக்கவேண்டுமென்ற ஆசையிருக்கிறது. யாருடைய உதவியில் படிப்பார்கள்? ஆகவே படிக்க முடியாத நிலைபின்பிருக்கிறார்கள். அந்த விதமாக நம்முடைய இல்லத்தைப் பார்க்கிறபோது 40 குழந்தைகள், 18 முதல் 20 வயது வரை உள்ள பெண்கள் அங்கே வந்து தங்கி அரசாங்க உதவிப்பணம் இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் 20 முதல் 30 வயது வரை உள்ள அனாதைப் பெண்களுக்கு கூட E.S.L.C., S.S.L.C. படிக்க கல்விச் சலுகை, உதவிப்பணம் அளித்து வாழ்வு அளித்திருக்கிறது. அதே மாதிரி இங்கேயும் 18 வயது முதல் 20 வயது வரை உள்ளவர்களுக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு படிக்க எந்த அனாதை இல்லத்திலும் தங்கிப்படிக்க வசதி செய்யும் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு வணக்கத்தைச் செலுத்தி முடிக்கிறேன்.

* திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லட்சுமணன் செட்டியார்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கும் முகத்தான் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிற இரண்டு வருட மத்தியிலே இந்த அறிக்கை வருகிறது. பல துறைகளிலே கண்ணோட்டம் செலுத்தி நல்ல முறையிலே ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழே தகுந்தவாறு அதற்குரிய தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. பல்வேறு திட்டங்களிட்டு ஐந்தாண்டுத் திட்ட வேலைகள் மூலம் நமது தேசம் வெகுவாக முன்னேறியிருக்கிறது. பெரிய கனரக கைத்தொழில்கள் நடக்க இருக்கும் காலம் வந்ததும் இந்த முன்னேற்றங்களின் பூர்ப் பலனையும் இந்த தேசம் அனுபவிக்கும். அந்தக் காலத்தில் இந்த தேசம் நென் அமெரிக்காவுக்கு ஒப்பாக இருக்குமென்று நமது கண்ணோட்டத்தில் இன்று நன்றாகத் தெரிகிறது. இந்த முறையில் நமது தேசம் முன்னேறி இருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. பொருளாதாரத்தில் மிக மிக முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால் கிராமத்தில் மக்கள் அதற்குத் தகுந்தவாறு முன்னேறிவிட்டார்களா என்பதை நாம் வெகுவாக கூர்ந்த கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவேண்டும். அவர்களை முன்னேற்றுவதில் மிகவும் அக்கறை கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த நோக்கத்திலே பிற்கால சந்ததியார்கள் நல்ல மனப்பான்மையிலே தேசப் பற்றிலும் ஒழுங்கான முறையில் தேசத்தில் அக்கறை கொண்டு நடப்பதிலே ஈடுபடவேண்டும். பொருளாதார நிலைக்கொப்ப அவர்கள் அந்தஸ்து உயரவேண்டும். அதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். அவர்களை வளர்க்கவேண்டும். அதை நமது சர்க்கார் மிக நல்லமுறையில் மனதில் வைத்து கல்வி அமைப்பை மிக மிக முக்கியமாகக் கருதி இந்தத் திட்ட அறிக்கையிலே 20 சத விதத்துக்கும் மேலாக அதற்காகத் தொகை

6 10
P.M.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லட்சுமணன் செட்டியார்] [6th July 1962]

ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. அதற்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் வாழ்த்துகிறேன். இந்த மாதிரி ஒரு நிலை கிராமத்தில் இருக்கும்போது, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நாம் உயர்த்தவேண்டுமென்ற கருத்து நம் எல்லோருக்கும் வேண்டும். பெருவாரியான கிராமங்களில் விவசாயத் தொழில் அல்லது வேறு எவ்விதத் தொழிலும் இல்லை என்பது தெரிந்த விஷயம். அவர்களுக்கு நான்கு மாதங்கள்தான் தொழில் உண்டு. பாக்கி எட்டு மாதங்களுக்கு வேலையில்லை. வேளாண்மையை எடுத்துக்கொண்டால், விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாளையில் அவர்களுடைய தொழிலுக்கும் மற்றக் கருவிகளுக்கும், உரத்திற்கும், மாடுகளுக்கும், பண்ணைக்காரர்களுக்கும் அதேபோல் சம்பள விகிதம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். சுமார் ஐந்து ஏக்கர் வேளாண்மை செய்கிறவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு ஏக்கர் வேளாண்மை செய்ய ரூ. 250 செலவாகிறது. நான் குறைவாகத்தான் சொல்கிறேன். ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு ரூ. 1,250 செலவாகிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் அதிலிருந்து பெறுகின்ற வருவாய் 100 கலம். சாதாரணமாக அந்த நெல் விவசாயி அறுவடை முடிந்தவுடனே ரூ. 20, 22-க்கு மேல் கிராமத்தில் விற்க முடியாது. அப்படி விற்கும்போது ரூ. 2,200 வரும்படி வருகிறது. ரூ. 1,250 செலவு. மிச்சம் ரூ. 950. இதில் வரி கட்டவேண்டும். இதை வைத்துக்கொண்டு வருஷம் பூராவும் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும். இவர்களில் சிலர் கூலி வேலை செய்வதன் மூலம் அரை கூலி, கால் கூலி பெறலாம். நார்ப்பது சதவிகிதப் பேருக்குத் தான் அப்படிப் பெறுவதற்கும் வசதியிருக்கும். மற்றவர்களுக்குத் தொழிலுக்கு வாய்ப்பில்லை. இந்த முறையில் இப்போது நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் வரியைப் பார்க்கவேண்டும். வரி மிக மிக முக்கியமாக நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நிலத்தின் பேரில் செட்டில்மெண்ட் செய்து எந்த இடத்தில் வரும்படி கூட வருகிறது, எங்கு வரும்படி வரவில்லை, எதற்கு திட்டமிட்ட பாசனம் இருக்கிறது, எதில் இல்லை, எதில் வரிபோடலாம், எதற்கு வரிபோடக்கூடாது என்று செட்டில்மெண்ட் செய்து பார்த்துப் போட்டால், அது நிச்சயமாக யாரையும் பாதிக்காது. ஆனால் சர்சார்ஜ் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்று வைத்து குத்து மதிப்பாகப் போடும்போது, சில மானுவாரிப் பகுதிகளில் கஷ்டப்படுவார்கள். குறிப்பாக சிவகங்கைத் தாலுகா மானுவாரிப் பகுதி சாதாரணமாக 6,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத்தான் பெரியாற்றுக் கால் மூலம் பாசனம். மற்றப் பகுதிகளுக்கு மழை எப்போது பெய்கிறதோ அப்போதுதான். போட்ட வேளாண்மை வருமா வராதா என்பது ஆண்டவன் விட்ட வழி. அங்கெல்லாம் ஐமீன் காலத்தில் குத்தகை 5 வருஷம். அதில் மூன்று வருஷ வரியைக் கொண்டதான் குத்தகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை கில் அதிக வரி போடுவதால், அவர்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக அங்கிருப்பவர்கள் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எந்தெந்தே போட்ட வரி 15 வருஷமாக மூன்றை பங்கிட்டுக் கொ

[6th July 1962] [திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லட்சுமணன் செட்டியார்]

பாக்கி என்று ரூ. 10 லட்சம் வரை பாதிக்கிறதே. இன்றுகூட எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. வரி வருவிக் 'கோயர்சிவ் ஆக்ஷன்' எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றித் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று எனக்குத் தந்தி வந்திருக்கிறது. குத்து மதிப்பாக சர்சார்ஜ் செய்வதைக் காட்டிலும் செட்டில்மெண்ட் செய்து போட்டால் நல்லது. அதை நாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். இப்போது சாதாரணமாக இன்சியூரன்ஸ் திட்டம் விவசாயத்திற்கு வரவேண்டுமென்று ரொம்ப நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். மானுவாரிப் பகுதியில் விவசாய அமைகளுக்கு ஆதரவு கிடைக்கும்.

சாதாரணமாக பட்ஜெட் தயார் செய்வதில் செலவு ஐடம், மெய்ண்டினன்ஸ் ஐடம், கேபிடல் ஐடம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து தான் டிமாண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நம்முடைய தேவைத் தொகை அதிகமாக 116 என்று மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் இல்லை. டிரஷரி அந்த நிலையில் இருந்தால்தான் எந்த பேமெண்டையும் கொடுக்க முடியும். எதுவாக இருந்தாலும் டிரஷரி நிலைமை இருந்தால்தான் அதைக் கொடுக்கமுடியும். அந்த நிலைமையில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பட்ஜெட் செய்திருப்பதுதான் ஒழுங்கு. அந்த முறையில் நமது தேசத்திலுள்ள எல்லா மாகாணங்களையும் பார்க்கும்போது எல்லாம் டெபிசிட் பட்ஜெட்டுதான் செய்திருக்கிறார்கள். கணக்குப்படி நோக்கினால் டெபிசிட் பட்ஜெட் இல்லை. மெய்ண்டினன்ஸ், கேபிடல் இருக்கிறது. நிதி நிலைமை டிரஷரியில் சரியாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் இப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நஷ்ட பட்ஜெட் என்று சொல்ல முடியாது. காரைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். கார் தொழிலாளிகள், கார் வைத்திருக்கிற முதலாளிகள் பெருவாரியாகச் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள் என்று அநேகம் இடங்களில் தப்பாகப் பேசப்படுகிறது. உண்மை அப்படியில்லை. 170 மைலுக்குக் குறையாது ஓடுகிற பஸ்கள்தான் அதிகம். சாதாரணமாக என்னுடைய பஸ்ஸுக்கு வருஷத்தில் நெட் இன்கம் ரூ. 12,000 வருகிறது. இதில் இன்கம் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டும். நான் ரொம்ப உண்மையாகக் கணக்கு எழுதுகிறவன். காலண வித்தியாசம் சொல்லமுடியாது. நான் கொடுக்கிற கணக்கு இன்கம் டாக்ஸ்காரர்களால் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. நான் என்னைப் போற்றிச் சொல்லவில்லை. சொல்லக் கூடாது. நான் என்னுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு பியூரிடன். தப்புக்கணக்கு, பிளாக் மார்க்கெட் வைப்பதில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என் கணக்கில் 14 லட்சம் கிராஸ் இன்கம் ஆக வருகிறது. பதினான்கு லட்சம் ரூபாய் Gross income-ல் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல போனஸ், சம்பளம் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்களுக்கு 2 சட்டை கொடுக்க முடியவில்லை. 1 சட்டைதான் கொடுக்க முடிகிறது. ஏதோ சம்பளம்— Minimum Wages Act-க்குக் கட்டுப்பட்டு வருஷத்துக்கு ஒரு ரூபாய்தான் Increment கொடுக்க முடிகிறது. நிகர லாபம் ரூ. 55,000 மிச்சம் பண்ண முடிகிறது. லட்சத்தி இருபதிலுமாம். கிடைத்தால் Income-tax கொடுத்தது போக ரூ. 55,000 நிகர லாபம் என்று

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லட்சுமணன் செட்டியார்] [6th July 1962]

சொல்கிறேன். 7 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை 2 வண்டி மாற்றினால் தான் நல்ல நிலையில் வைத்திருக்க முடியும். என்னால் 7 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை 2 வண்டி மாற்ற முடியவில்லை. ஆனால் இந்தத் தொழிலுக்கு வேறு Facilities—Financial facilities இல்லை. என் நிலையில் இருக்கிறவர்களே பாங்கில் வரவு செலவு பண்ண முடியவில்லை. சாதாரணமானவர்கள் மார்வாரி Rate-ல் அல்லது Hire-purchase -ல் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். 18 மாத தவணைக்கு ரூ. 35,000 வாங்கினால் 18% வீதம், என்ன வட்டி கொடுக்கிறார்களோ, 18-வது மாதம் ரூ. 2,000 பாக்கி இருந்தாலும் ரூ. 35,000-க்கான வட்டி கொடுக்கவேண்டும்.

இந்த முறையில் வரி போட்டிருக்கிறது. இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒருவிதத்தில் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை ஜில்லாக்களில் 1946-ம் வருஷம் ஒரு seat-க்கு ரூ. 17 வரி இருக்கும் காலத்தில் என்ன Rate-க்கு பஸ் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தோமோ அதே ½ அணு ரேட்டுக்கு இன்றும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கும் 7½ பைசா இன்னும் போடவில்லை. இப்போது குறைவாக 1½ பைசா விட்டு வைத்திருக்கிறோமே அதைப் போட்டால் கொடுக்க ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் அகில் வந்து Sliding scale போட்டிருக்கிறதே, ஒன்றாவது Sliding scale-ல் வண்டி இல்லை. 2-வது 3-வது Sliding scale -ல் தான் வண்டி இருக்கிறது. ரூ. 42½ average வருகிறது. Surcharge rate இப்போது ரூ. 32½. இந்த வரிக்கு மூன்று slab வைத்த மாதிரி Surcharge-க்கு மூன்று slab வைக்கவில்லை. 35 என்றால் 22½ கூடுதல். 22½ + 12½ = 35 கூடுகிறது. இப்போது 42½ ஆக உள்ளவரி 87½ ஆக வரப் போகிறது. இப்போதுள்ள வரி 6¼ கோடி ரூபாய் Madras Act-ன் கீழ் இருக்கிறது. Registration இல்லாமல் சொல்கிறேன். 87½ ரூபாய் என்னும்போது 66-2/3 சதவிகிதம் கூடுதலாக வைத்துக் கொள்ளலாம். குறைந்தது 4½ கோடி, 5 கோடி வரும். அந்த ஒரு வரியை வைத்துக்கொண்டு நில வரியை விட்டுவிடலாம். Stamp Duty கூட்டி இருக்கிறோம். நன்றாகக் கூட்ட வேண்டியதுதான். Stamp Act-படி யார் இப்போது பத்திரம் எழுதுகிறார்கள்? Evasion கணக்கு வழக்கில்லை. ரூ. 10 லட்சம் transaction-ல் ரூ. 3 லட்சத்திற்குக் கூடப் பத்திரம் எழுதுவதில்லை. Stamp evasion போல்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அதனால்தான் பிடிக்கவேண்டி இருக்கிறது.

திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லட்சுமணன் செட்டியார் : அதனால்தான் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் செய்யவேண்டும் என்கிறவர்களுக்கு இது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சாமார்த்தியசாலிகள் தயாரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அப்படியெல்லாம் பண்ணினால் Land Acquisition Act-படி நிலம் வாங்கும்போது ரொம்பக் குறைந்த மதிப்பு வரும். இதைக் கனம் அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

[6th July 1962]

திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லட்சுமணன் செட்டியார் : புஞ்சைக்குக் கூட double வரி போட்டிருக்கிறது. நஞ்சைத்தரம் புஞ்சைக்கு ஆயக் கட்டிலிருந்து பாய்ச்சினால்—சொல்லிவிட்டு பாய்ச்சினால் ரூ. 3, சொல்லாமல் பாய்ச்சினால் 20 times தண்ணீர் பாய்ச்சும் முறையைக் கொண்டு வரி போட்டால், அது பிசகுதான். நாம் பல காரியங்களை விரிவாக எல்லா தாலுகா கண்ணோட்டத்தில், ஆங்காங்கேயுள்ள மக்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பாக பல தொழில்களை நிறுவி வருகிறோம். ஆனால் East Ramnad ஜில்லாவில் பிரதான ஊர் சிவகங்கை. இந்தப் பகுதியில் எந்தவிதத் தொழிலும் இதுவரை கிடையாது. அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள்—வேலை தெரிந்த தொழிலாளர்கள்—நல்ல முறையில் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்கள்—தெளிவாக புத்தி சாலித்தனமாக வேலை பார்ப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஹைஸ்கூல் படித்தவுடன் மேலே படிக்கவும் வாய்ப்பு இல்லை. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க அங்கே Co-operative basis-ல் ஒரு Industrial Colony ஒரு Co-operative Textile Mill இவைகள் வரவேண்டுமென்று அங்கே இருப்பவர்கள் முயற்சி செய்து அதற்கு வேண்டிய லைசென்சுக்கு apply பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் Co-operative Mills-க்குக் கொடுப்பதற்கு நம் சர்க்காரில் இன்னும் சில spindle இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதை சிவகங்கையிலேயே வைக்கப்படும் வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்று Industries Minister- ஐக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொண்டி to மதுரைசாலை—100 வருஷத்துக்கு முந்தியே ஏற்பட்டது. பாலத்திலுள்ள slab-ஐப் பார்த்தால் அது 100 வருஷத்திற்கு முந்தி என்று தெரியும். அது இன்னும் Latrite road-ஆக இருக்கிறது. சாதாரணமாக 30 மைல் பிரயாணம் ஒரு மணி, 1½ மணி நேரத்தில்கூட Pleasure car-ல் போக முடியாமல் இருக்கிறது. Planning-ல் இந்த வருஷத்தில் வேலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது வந்து இப்போது இல்லை. இதை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து இந்த ஆண்டிலேயே கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

இப்போது Harijan Colonies குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிழக்குப் பகுதியில் Cyclone time-ல் கட்டப் பட்டன. அதிலிருந்த மக்கள் தங்கள் வீடு என்று உணர்ந்து அவ்வளவாகப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்காத நிலையில் அவை களெல்லாம் இடிபாடாகி விட்டது. இப்போது கட்டிக்கொடுக்கும் வீடுகள் ஹரிஜன மக்கள் நமக்குக் கட்டிக்கொடுக்கும் வீடு என்று உணருகிறார்கள். இப்போது இடிந்த வீட்டு சாமான்களை வைத்து, ரூ. 300 அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தால், அந்த வீடுகளை அவர்களே கட்டிக்கொள்வதாக பல நூற்று கணக்கான மக்கள் என்னிடத்தில் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். அதைச் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அமைச்சரவர்கள் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். பி. கே. எ. லட்சுமணன் செட்டியார்] [6th July 1962]

இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கும், இந்த நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த கனம் நிதியமைச்சர் அங்குக்கும் எனது வந்தனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்த கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6-30 p.m. திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார் : அக்ரொசுதிபதி அவர்களே இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துத் தாங்கள் கொடுத்துள்ள கமிஷனில் என்னுடைய பேச்சை முடித்துவிட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரிந்து பத்திரிகையில் பட்ஜெட் விவாதத்தைப் பற்றியும், டில்லி பார்லிமெண்டில் பட்ஜெட் விவாதம் எப்படி நடைபெற வேண்டுமென்பது பற்றியும், அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய மாகாணத்தில் நம்முடைய சபையில் நாம் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று மற்ற மாகாணத்தவர் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும், மிகுந்த அறிவாளியும், புள்ளி விவரம் தெரிந்த வரும், Finance Commission தலைவருமாக இருந்தவர் கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். இன்றையதினம் நான் சட்டமன்றத்திற்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அதைப் பார்த்தவுடனே, அந்தக் கட்டுரையை அப்படியே இங்கே வாசித்துக் காட்டிவிட்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்து விடலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அதற்குக் காலம் போதாததால், வேண்டாமென்று விட்டு விட்டேன். அந்தக் கட்டுரையில் அவர் நம்முடைய சபை முன்னால் கூட்டப்பட வேண்டுமா அல்லது கீழ்சட்ட சபை கூட்டிய பிற்பாடு கூட்டப்படவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சபையில் இருப்பவர்கள் அறிவாளிகள், நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை முதலில் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களிடத்தில் இருப்பதைவிட நம் சபையில் உள்ளவர்களிடத்தில் விவாதத்தின் தன்மை சிறந்திருக்கும் . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : Any reference to the other House even in a very remote way, suggesting that it is not equal to this House, is not parliamentary.

திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார் : அப்படியெல்லாம் அந்தக் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். நாம் கௌரவமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த சபையில் நடந்த விவாதத்தால் வெளியில் இருப்பவர்கள் நம்முடைய சபையைப் பற்றித் தரக் குறைவாக நினைக்கின்ற சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டதோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே நாம் நல்ல முறையில், தரத்தோடு சபையை நடத்துகிறோம் என்று காட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

6th July 1962] [திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்]

போதாத காரணத்தால், இந்த வருடத்தில் நம்மிடையே சில வரிகளைப் போட வேண்டுமென்று தைரியமாக முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

பஸ்ஸிற்கு அதிக வரி போட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய நண்பர் திரு. லக்ஷ்மண செட்டியார் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் விட்டு விடுவாரோ என்று நினைத்தேன். அதிகப்படி 7½ பைசா வரை பஸ் கட்டணம் போடலாம் என்று இருப்பதால், எனக்கு இந்த வரி உயர்வால் நஷ்டமில்லை என்றார். பஸ் சொந்தக்காரர்கள் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கூடுதலான வரியைத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாம், கொடுக்க முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நண்பர் திரு. லக்ஷ்மண செட்டியார் இங்கே இருக்கும் போதே அதைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். பஸ்ஸுட் பெர்மிட் வேண்டுமென்று எங்களைப் போன்றவர்களை வந்து வாட்டி வதைக்கிறார்கள். அதற்காக வக்கீல் வீட்டிலும், ஹைக்கோர்ட்டிலும் நடையாக நடந்து, ரிட் போட்டு செலவு செய்கிற பணத்தைப் பார்க்கிறபோது, இந்த பஸ் தொழிலில் கொள்ளை லாபம் ஏற்படுவதுபோல் இருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில பஸ் சொந்தக்காரர்களைக் கேட்டால் இந்தக் கூடுதலான வரியைத் தாங்க முடியும் என்கிறார்கள். மைலுக்கு 7½ பைசா கட்டணம் வசூலிக்கலாம் என்று இருப்பதைக் கூட்டிக்கொண்டு போகலாம் என்று நினைக்கிறார்களோ, என்னவோ. பொதுமக்களிடத்திலிருந்து மேற்கொண்டு கட்டணத்தை உயர்த்தி இந்த வரியை வசூலிக்கக் கூடாது என்று பலர் இங்கே வற்புறுத்தினார்கள். நம்முடைய கனம் மந்திரி அவர்கள் அதை மனதில் கொண்டு மைலுக்கு 7½ பைசாதான் அதிகப்படியான (maximum) கட்டணம் என்பதை (enforce) செய்து, அதற்குள்ளாக வரியைச் செலுத்தவேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலத்தீர்வையைச் சீர்திருத்தி இருப்பது சம்பந்தமாக, திரு. அன்பழகன் அவர்கள், இந்தச் சீர்திருத்தம் பூராவும் விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடாது என்றார்கள். ரொம்ப காலத்துக்கு முன்னால், மேட்டூர் போன்ற சில பாசன வசதி இருக்கிறபோது ஏற்படுத்தப்பட்ட செட்டில்மெண்டு பிரகாரம் தீர்வை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்போது நெல் விலை, அரிசி விலை தஞ்சை ஜில்லாவில் கலம் என்ன விற்பது, அப்போது என்ன நிலையில் விவசாயம் இருந்தது, இப்போது நெல், அரிசி கலம் என்ன விலை விற்கிறது, விவசாயத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் நண்பர்கள் இன்று என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, மேட்டுப் பாங்காக இல்லாதபடி, கண்டிப்பாக, விளையக் கூடிய இடங்களில் நிலத்தீர்வையை உயர்த்துவதால் கஷ்டம் வந்துவிடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அன்று ரூபாய்க்கு இரண்டு கலம் விற்பதுகொண்டிருந்தது, இன்று மூட்டை 22 ரூபாய் விற்கிறது. நிலத்துக்கு வரி போடுவதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். மற்ற தேசங்களில் நிலத்துக்கு வரிபோடவில்லையானால், நம்முடைய நாட்டிலும் எடுத்து விடுவதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மற்றத் தொழி

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [6th July 1962]

லுக்கு எல்லாம் வரியை அதிகரிக்கும்போது, நிலத்திலிருந்து அதிக வருமானம் வருகிற இந்த நேரத்தில், நிலவரியைச் சற்று கூடுதலாக்கினால் அதற்கு ஆட்சேபம் சொல்லுவதற்கில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசம், கரிசல் பிரதேசம், மானம்பார்த்த பிரதேசம் இவற்றில் உள்ள பூமிக்குக் கூட்டினால் அர்த்தமில்லை. நல்ல பாசன வசதியுள்ள இடத்திற்கு உயர்த்தினால், அது நியாயமானதாகும்.

அடுத்து, Low Tension, High Tension மின்சார உபயோகத்தின் மீது வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் சம்சாரி, கவலை ஒட்டி விவசாயம் செய்தால் எவ்வளவு கட்டுப்பாடி ஆகிறது, மின்சாரத்தை உபயோகித்து விவசாயம் செய்தால் செலவு எவ்வளவு மிச்சமாகிறது என்று பார்க்கிறபோது இந்த மின்சார வரி உயர்வு சம்சாரிகளைப் பாதிக்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். இவைகளில் எல்லாம், ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். கண்மூடித் தனமாகச் சொல்லவில்லை. நானும் விவசாயத்துக்காக மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தி ரூபாய் 2,000 மின்சார வரி கட்டுகிறேன். அந்த முறையில் சொல்லுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்துக்கு நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கிற வரிப்பணத்தை என் விரயமாக்காமல், கண்காணிப்போடு சிக்கனமாகச் செலவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நாங்கள் கண்காணிப்போடு செலவழிக்கவில்லையா என்று ஆத்திரப்படக் கூடாது. நாங்கள் சொல்லுவதைச் சொல்லுகிறோம். நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிற அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சொல்ல வேண்டிய கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது, சொல்லுகிறோம்.

திரு. அன்பழகன் அவர்கள் கல்வியின் தரம் குறைந்திருப்பது பற்றியும், பள்ளிக்கூடங்களில் ஐந்தாம் வகுப்பில்கூட இடம் கிடைப்பதில்லை என்றும் தெரிவித்தார். எங்கள் ஊரில் ஏராளமான ஹைஸ்கூல்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு வகுப்பில் ஒன்பதே மாணவர்களைக் கொண்ட ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. ஆரவது பாரத்தில் 15 மாணவர்களை மட்டுமே கொண்ட ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. நாங்கள் படிக்கிற காலத்தில் கட்டுச் சாதத்தை கட்டிக்கொண்டு, நான்கு மைல், மூன்று மைல் தொலைவில் உள்ள ஹைஸ்கூலுக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. காமராஜ் அவர்கள் விருதுநகரிலே பிறந்தார். இன்று ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படுகின்றன. பல பள்ளிக்கூடங்கள் Uneconomic ஆகத் தோன்றுகின்றன. 8,000 ரூபாய் கட்ட முன் வருகிற இடத்தில் எல்லாம் பள்ளிக்கூடம் திறப்பது என்பது உகந்தது அல்ல. குறைந்த ஜனத் தொகை உள்ள கிராமத்தில் எல்லாம், 8,000 ரூபாய் கட்ட முன்வருகின்றார்கள் என்பதற்காகப் பள்ளிக் கைத்தை ஏற்படுத்தினால், இரண்டு ஆயிரம், மூன்று ஆயிரம் உள்ள கிராமங்களில் இருப்பவர்கள், சிறிய

[6th July 1962] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூடம் திறந்திருக்கும்போது எங்கள் கிராமத்தில் ஏன் திறக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். School-கள் Economic ஆக இருக்கிறதா என்று பார்த்து திறக்கப்படவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், சில இடங்களில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களைக் குறைக்கலாம். நான் இதை நம்முடைய முதலமைச்சரிடத்திலே சொன்னேன். ரூபாய் 8,000 கொடுக்கிற இடத்திலெல்லாம் பள்ளிக்கூடம் திறப்பது என்ற முறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், பல இடங்களில் தொந்திரவு செய்கிறார்கள். நண்பர் திரு. ராஜா ராமுக்குத் தெரியும். அவரைத் தொந்திரவு பண்ணியதால், ஒரு இடத்தில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுமதி வாங்கித்தர நேரிட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையில் முன்பு டிராக்டர்கள் வேலை செய்வது பற்றிச் சொன்னேன். ஐந்து ரூபாயாக இருந்தது இப்போது பன்னிரண்டு ரூபாயாக ஆயிற்று. பன்னிரண்டு ரூபாய் கொடுத்தும் கிடைப்பதில்லை. டிராக்டர்கள் 150 இருந்தால் அதில் 60 சிக் என்று சொல்கிறார்கள். பிளேடு அமெரிக்காவிலிருந்து வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் ஜாக்கிரதையாக இருந்து செய்யவேண்டும். மேலும் இப்போது விவசாய உற்பத்திக்காகப் பரிசு கொடுக்கிறார்கள். 8,500 பவுண்டு 9,000 பவுண்டு என்று சொல்கிறார்கள். நாங்களும் விவசாயம் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறோம். அவ்வளவு அதிகமாக எப்படி உற்பத்தி யாகிறது என்றுதான் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரிக் காரியங்களை ஜாக்கிரதையாகச் செய்தால் நல்லது. டிபார்ட்மெண்டில் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு லோன் கொடுக்கிற விஷயத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அது ஒரு பெரிய புக்ராக இருந்தது. அவர்களுக்கு லோன் கொடுத்து வசதி செய்து கொடுத்ததற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். வரிபோட்டாலும்கூட அதை ஜாக்கிரதையாகச் செலவழித்தால் நல்லது. எதையும் விழிப்போடு செய்யும் எண்ணத்தை சர்க்கார் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். வெகு காலம் அனுபவம் வாய்ந்த நிதி அமைச்சரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கை மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. உலகத்தில் அன்னிய ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருந்த அடிமை நாடுகளின் சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விடுதலை அடைந்த சுயராஜ்யம் பெற்ற பிறகு பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுத்துத் தான் மக்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்தும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்றுதான் இன்று நம்முடைய நாட்டிலே நாம் விடுதலை அடைந்த பிறகு இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை

6-40
p.m

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்] [6th July 1962]

வருத்து மிகச் சிறந்த முறையில் பல திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் இருக்கிறோம். கல்வி, மருத்துவம், பொது சுகாதாரம், விவசாய அபிவிருத்தி, தொழில் வளர்ச்சி இவைகளில் எல்லாம் இன்று கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம் அபிவிருத்தியடைந்திருப்பதை. நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூட ஏதோ வெளி வெஷத்தோடு பேசுகிறார்களே தவிர, மனச் சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்தால், நாடு அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என்பதை நன்றாக ஒப்புக்கொள்வார்கள். எந்த நாட்டிலும் ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கை உயரவேண்டுமானால், வரி விதிக்காமல், வசதியுள்ளவர்களிடத்தில் உள்ள பணத்தை வாங்காமல் நல்லது செய்ய முடியாது. ஆனால் இப்போது பல்களுக்கு வரி விதிக்கிற பொழுது, அதனால் பாசஞ்சர்களுக்கு டிக்கெட் விடையின் விகிதம் அதிகப்படாமல் அரசாங்கம் செய்தால் மிக நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 1950-ல் ஜனத்தொகை 8 லட்சம் 9 லட்சத்திற்கு மேல் இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு ஜனத்தொகை 18 லட்சம், அதற்கு மேலாகவும் இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. போக்குவரத்து, பஸ், மற்ற கார்கள் எல்லாம் டிராபிளில் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் பல விபத்துக்கள் ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைப்போன்று இந்த கொத்தவால் பஜார் ஜார்ஜ் டவுனில் இருக்கிறது. காலை வேளைகளில் வெளி இடங்களிலிருந்து லாரிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கேயும்கூட மிகவும் நெருக்கடியாக இருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, கொத்தவால் பஜார் போன்ற மார்க்கெட்டுகளை சென்னை நகர நான்கைந்து இடங்களிலே ஏற்படுத்தினால் பரவலாக வியாபாரம் நடக்கும். அதன் காரணமாக ஜன நெருக்கடியைக்கூட ஓரளவுக்குப் பரவலாகச் செய்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். கிராமங்களை எடுத்துக்கொள்வோமானால், நவீன விவசாய விஞ்ஞான முறைகள் மூலம் எவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதை, பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகள் போன்ற பல திட்டங்களை விவசாயிகளுக்குக் கிராம சகாயக்குகள் மூலம் அரசாங்கம் அறிவித்து வருகிறார்கள். கிராம மக்களுக்கு விஞ்ஞான விவசாயத்தை நல்ல முறையில் தெரிவித்து அதை வளர்ப்பதற்கு, இந்த விவசாய டிபார்ட்மென்டில் இருப்பவர்கள் கிராமங்களில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு போது கிராம மக்களுக்கு இவைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட வேண்டும். அதனால் கிராமப் பொருளாதாரம் வளரும். இவற்றை வளர்க்கத்தான் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரங்களை கொடுத்து போதிய நிதி வசதியையும் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள வசதி படைத்தவர்கள் பஞ்சாயத்தின் மக்கியத்துவத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஒதுக்கிவிட்டால் மருவர்கள், உரிமையில்லாதவர்கள், நேர்மை இல்லாதவர்கள் பஞ்சாயத்தின் தலைவராகவும் வருகிறார்கள். இதனால் பஞ்சாயத்துக்களில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

[6th July 1962] [திரு. கே. கமலக்கண்ணன்]

கிறேன். பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் கிராமத் தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானங்களைப் பஞ்சாயத்தில் போட்டு அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உடனடியாக அதை எடுத்து அவர்களுடைய கோட்பாடுகளையும் மற்றும் பல விஷயங்களையும் ஆராய வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால், பல கிராமங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருகிற கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்ஸுக்கும், லாரிக்கும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு அதோடுகூட ஒரு லாரியை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் நடத்துகிறவர்களுக்கு அதிகமான வரி இல்லாமல் இருந்தால், நன்றாக இருக்குமென்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றப் பிரதேசங்களிலுட நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 2,565 மைல் சாலைகள் இருப்பதாக நான் அறிக்கையில் வாசித்தேன். உண்மையாகவே இது மிக பாராட்ட வேண்டிய விஷயம்தான். நல்லமுறையில் சில ரோடுகள் அமைந்துள்ளன. ஆனால் கிராமங்களுக்குப் போகிற இணைப்பு சாலைகள் பல மண் அளவில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மெட்டல் போடாத காரணத்தால், மழை காலங்களில் கரைந்துவிடுகின்றன. இவற்றைப் போட்டால் நல்லமுறையில் கிராம மக்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்குமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இந்த சிறைச்சாலையை எடுத்து ரெட் ஹில்ஸ் பகுதிக்கு அப்பால் கொண்டுபோகத் திட்டம் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்து அதோடுகூட புலியூர் கோடம்பாக்கத்தில் 30 ஏக்கரில் ஆஸ்பத்திரி கட்ட வேண்டிய திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாகச் செய்தால் சென்னையில் நல்ல நிலை ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வடக்கே இருக்கிற தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரி போதாது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். கோட்டூர் அடையாரில் தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரி கட்டினால், நன்மையாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், லோ டென்ஷன் பம்பு செட்டுக்கும் வீடுகளுக்கு லைட்டுகளுக்கும் வரி என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஹை டென்ஷன் தொழில் காரணங்களுக்காக, தொழில்களுக்கு அதிகமாக வேண்டுமென்றாலும் வரி போடலாம். ஆனால் நடுத்தர வகுப்பினர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கிற இந்த நேரத்தில், இந்த லோ டென்ஷன் எலக்ட்ரிகிட்டிக்கு வரி இல்லாமல் இருந்தால், நன்றாக இருக்குமென்று தாழ்மையான என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கிராம மக்களுக்கு கால் ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விவரம் தெரியாத நிலையில் ஐந்து எச்.பி., சந்தை

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1962-63

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்] [6th July 1962]

எச்.பி. வேண்டுமா என்று தெரியாத நிலையில், கேட்டு வாங்கி வைத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகம் காண்டு செலவாவ தில்லை. ஆனால் மாதத்திற்கு 10 ரூபாய் அல்லது மாதத்திற்கு 30, 40 கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் கிராம மக்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைக் கவனித்து அவர்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்றும், கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பஸ், லாரிகள் அதிகமாக ஆகிவிட்ட காரணத்தினால், ஆக்சிடெண்டுகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் டிரைவர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து வருகிறார்கள். பெங்களூர் போன்ற மற்ற இடங்களிலிருந்து வருகிற டிரைவர்கள் தூக்கத்தில் எட்டு மணி நேரம் பத்து மணி நேரம் வேலை செய்வதால் அசந்து விடுகிறார்கள். மற்ற ஒரு தூக்கமும் அவர்களுக்கு வந்து விடுகிறது. அதுவும் ஆபத்தான நிலையில் இருப்பதால், எட்டு மணி பத்து மணிக்கு அவர்களுக்கு வேலை நேரத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது. பல இடங்களில் அப்போது விபத்துக்களைத் தடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட பொறுப்புள்ள டிரைவர்கள் அவர்களே ஓட்டாமல் கண்டக்டரிடமோ, கிளினரிடமோ ஓட்டுவதற்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் வெளியூர் பஸ் ஸ்டாண்டு நகரத்தின் மத்தியில் இருக்கிறது. தை கோர்ட்டுக்கு அருகாமையில் இருக்கிறது. அதனால் சென்னை நகர பஸ்களும் ஓடுவதால், அங்கு அதிகமான நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. அதனால் பல விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் இதை சென்னையின் எல்லைப் புறத்தில் மாற்றி இரண்டு மூன்று பஸ் ஸ்டாண்டுகளாகச் செய்தால், நெருக்கடியைத் தீர்க்க ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு இலாகாவின் மூலம் கடன் உதவி தர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் நேடியாக இந்த உதவி கிராம மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய அளவில் இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கூட உணவுப் பொருள்கள் மீது தற்கால கடன் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஒரு ஆதரவு அளித்தால் நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, கடைசியாக, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். உணக்கம்.

6th July 1962]

IV—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 160. Notification issued with G.O. Ms. No. 2341, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th April 1962, regarding amendment to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

* 161. Notification issued with G.O. Ms. No. 2676, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 19th May 1962, regarding amendment to the Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1959.

162. Notification issued with G.O. Ms. No. 2306, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st April 1962, regarding amendment to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

163. Notification issued with Memorandum No. 6165-J-3/62-3, Revenue, dated 22nd February 1962, directing that the ryotwari settlement of Chennapalli, Chimpaltradi and Kaminaickenpalayam inam estates in Hosur taluk of Salem district shall be effected in accordance with the provisions contained in the settlement notification relating to the ryotwari settlement of the estates in the northern taluks of Salem district.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 7th July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—RULING *re* ADMISSIBILITY OF QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Dr. A. Sreenivasan has given notice of Legislative Council Question Nos. 77, 78 and 79 to elicit information as to the number of cases admitted during a particular period in the Government Hospital, Kancheepuram, for (i) transverse presentation, (ii) Fother Giffs Operation, and (iii) Forceps delivery and the number of cases that proved fatal. These questions have been admitted.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, Leader of the Opposition, has raised a point of order as to the admissibility of the questions. His objections are three-fold, namely, (i) that it is not parliamentary practice to ask questions in regard to particular persons in their professional capacity; (ii) that the questions are of such a nature that they are likely to produce in the public mind a state of alarm; and (iii) that these questions are an abuse of the right of interpellation and hence liable to be disallowed under rule 34 of the Council Rules.

After very careful consideration of the points raised by the hon. the Leader of the Opposition, I must state, with very great respect to the hon. the Leader of the Opposition, that on facts, the assumption that the member has asked questions in regard to particular persons is not correct. There is no reference whatsoever to any individual person in any of these questions.

Rule 32 (2) of the Council Rules provides that the question must not publish any name not strictly necessary to make the question intelligible. Therefore, if any of the questions had published any name, I would have disallowed the question myself. It is not also correct to say that questions cannot be asked with regard to particular persons in their professional capacity. Clause (7) of Rule 32 says that the question must not refer to the character or conduct of any person *except* in his official or public capacity. Therefore, what is prohibited is only a reference to the character and conduct of any person in his private or personal capacity. Under the rule, as it stands, it is permissible to ask questions in regard to the conduct of any person in his official or public capacity. In parliamentary practice, the only accepted condition is that no names shall be mentioned. Therefore, the objection that no question shall be asked in regard to persons in their professional capacity is not sustainable.

[Mr. Chairman]

[7th July 1962]

Secondly, the objection that the nature of the question is such that it is likely to produce in the mind of the public a state of alarm cannot be accepted. The questions as they stand merely seek information as to the number of certain classes of cases admitted in a Government Hospital and the number of cases that proved fatal. It cannot be presumed that the answer to the questions will disclose a large number of fatal cases and that they might produce a state of alarm in the public mind. A bare statement of the state of affairs need not necessarily produce a state of alarm in the public mind. They may perhaps focus the attention of the Government and the public on the state of affairs prevalent in the particular hospital which may call for remedial measures. Even if that be so, it will not be a ground to justify the question being disallowed because under the rules that is not a ground on which questions can be disallowed.

The admissibility or otherwise of a question is judged by the Chairman with regard to their compliance with the conditions laid down in the relevant rules and he is not and cannot be influenced by any consideration as to whether they will cause any embarrassment to the Government or whether they may create an awkward situation or it is not in public interest. The Government alone are the best judges to decide as to whether an answer to a question would or would not be in the public interest and it is open to them to answer or refuse to answer a question in the public interest. The Chair cannot compel them to give answer or to furnish answer in a particular manner. The Chair has no doubt a duty to ensure that baseless questions are not admitted lest unfounded allegations or insinuations are given undue publicity.

The next question is whether these questions are an abuse of the right of interpellation. On the face of these questions, there is nothing to show that they constitute an abuse of the right of interpellation. As members are aware, the right of interpellation is a very valuable right enjoyed and exercised by a private member. Questions are intended mainly to elicit facts on matters of public importance within the cognizance of the Minister to whom they are addressed. They must relate to public affairs and matters of administration for which the Minister is officially responsible.

It is well established that the right of interpellation is exercised with a view to turn the searchlight on acts of commission and omission and lapses on the part of the administration which would have otherwise gone unnoticed, so as to focus the attention of the Government and seek redressal. The responsibility of the Chairman in regard to questions is limited to their compliance with the Rules of the House. The questions under reference only seek to elicit information in regard to a Government hospital. It cannot be denied that this is of public importance. They relate to public affairs and matters of administration for which the Minister is responsible.

7th July 1962]

[Mr. Chairman]

It is well to mention here that the Hon. Minister is ready to furnish the answer to these questions. For these reasons, with very great respect to the hon. the Leader of the Opposition, I overrule the objection raised.

The point of order formulated by the hon. the Leader of the Opposition raises the fundamental issue, namely, whether the admissibility of a question can be made the subject matter of a point of order or debate in the House. Rule 34 of the Council Rules provides that the Chairman shall decide on the admissibility of a question. The Chairman is empowered to disallow any question which, *in his opinion*, is an abuse of the right of interpellation. The admissibility or otherwise of a question is determined by the Chairman with reference to the conditions contained in the rules framed in this behalf. It follows that the Chairman is the one and only authority empowered to admit or disallow any question and once he decides on the admissibility of a question, his decision is final. It cannot be questioned in any manner.

Sir Erskine May says that the Speaker's responsibility in regard to questions is limited to their compliance with the Rules of the House. He further says that the refusal of a question cannot be made the subject of debate. It is also stated that a Member cannot raise a point of order and read out a question disallowed at the Table. It follows from the above that likewise a point of order cannot be raised on the admissibility of a question already admitted by the Chairman in accordance with the rules. It is both the privilege and duty of the Chairman as the guardian and custodian of the rights and privileges of the members, to uphold the valuable right of interpellation and to admit or disallow the questions in accordance with rules and uninfluenced by any considerations other than those laid down in the rules.

Unlike in the Parliaments of certain Continental countries as in France, where the House disallows an interpellation stated in the form of a request by the President to the House, neither in the British Parliament, nor in the Parliament and the State Legislatures in India has any right to disallow the question admitted by the Speaker or Chairman as the case may be, been vested in any authority other than the Speaker or the Chairman. The decision as to the admissibility of a question made by the Chairman is final.

I therefore, hold that my decision as to the admissibility of these questions is final and the questions as they stand are in order and in accordance with the rules.

They will be taken up at the next meeting as the Hon. Minister for Health is not present today.

[7th July 1962]

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Nuclear Power Station

* 102 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that Kalpakkam near Mahabalipuram has been selected for the setting up of a nuclear power station?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The question of selecting sites for the establishment of nuclear power stations is under the consideration of the Government of India.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Sir, in the 'Hindu' of the 27th April last, it was stated that this State Government had selected four sites near about Mahabalipuram, but preferred Kalpakkam because of the availability of water, hard ground, and its distance from the thickly populated areas. Was this not brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I am not responsible for any statement appearing in the press.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அணுசக்தி மின் நிலையம் தமிழ்நாட்டில் அமைப்பதற்கு உத்தரவு பெற்றிருக்கிறதா? உத்தரவு பெறுவதில் இன்னும் தடை இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: 'இது மத்திய சர்க்கார் அமைக்கவேண்டியது. தென்னகத்தில் இருக்கிற மூன்று நான்கு ராஜ்யங்களில் எந்த இடத்தில் அமைத்தாலும், அது நன்றாக வெற்றிகரமாக இருக்குமென்று ஆலோசனை செய்கிறார்கள். அதனால் எந்த எந்த இடங்களில் அமைக்கமுடியுமென்பதற்குப் பரிசோதனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி நடக்கும்போது தமிழகத்தில் இரண்டு இடங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

Cotton yarn

* 103 Q. SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of bales of cotton yarn in each count produced in the mills situated in the State in each of the quarters from January 1959 to June 1961?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A statement* is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, from the statement it is seen that production has increased from 1959 to 1961 in spite of the fact that there was scarcity during 1960-61. Have the Government gone into the reasons of this scarcity in the market during these years?

7th July 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The consumption has increased much greater than production. Actually I have got the break-up of the consumption figures. Sixty-four thousand and six hundred bales were produced. Twenty-three thousand five hundred and thirty bales were consumed by handlooms. Thousand four hundred bales were consumed by powerlooms. This itself shows that the consumption of yarn has gone up phenomenally. We have very few powerlooms, but still 1,400 bales are consumed by them. The weaving mills consumed 9,900 bales. The quantity consumed by miscellaneous consumers for the manufacture of ropes, etc., is three to four hundred bales. The quantity exported to other places is 4,300 bales.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, from the statement placed on the table of the House, it is seen that the production of yarn of 31 to 40s has gone down. What is the reason for this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That would depend upon the market. If there is a demand for counts of over 40, there will be production. I think I can also say that there is one factor which has contributed to this. We have regulated the price of the yarn of 40s and below. Probably the mills thought of taking counts of over 40s so that they may get the market price on it.

SRI S. K. SAMBANDHAN: In order to circumvent the regulations or the fixation of price, the mills have taken this step. Will the Government see that such things are not adopted by the mills in future?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They would not produce anything which has no sale in the market. If they produce counts of over 40s and do not find a market for it, then they will not produce it. Therefore, we cannot say that they have done so only to circumvent the fixation of price. Now the matter has become one past history. We have now regulated the issue of yarn by an agreement which the hon. Member himself knows.

State Transport

* 104 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the discourteous behaviour of the drivers and conductors of the State Transport buses towards the passengers;

(b) whether the attention of the Government has been drawn to the criticisms in the daily newspapers in regard to the rude behaviour of the drivers and conductors; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (c) Government are aware of complaints regarding discourteous behaviour of some drivers and conductors of the State Transport buses towards the passengers and of the criticism in the press on this subject. All

[7th July 1962]

individual complaints in this matter are being carefully enquired into and suitable action is being taken against such drivers and conductors as are proved to be at fault.

2. These complaints are generally about buses not stopping at particular bus stops, conductors refusing to allow passengers to get into buses, issue of change to passengers and delaying of buses at fare stages for issue of tickets. Government are trying to remedy these defects by—

- (a) putting more buses on the road;
- (b) increasing the number of stand conductor in order to reduce pressure of work on the line conductors;
- (c) experimenting with automatic ticket issuing machines to enable the conductors to issue tickets at a faster rate.

3. As regards buses not stopping at some bus stops, enquiries show that in some cases the buses are either already overcrowded or else they are operating on limited stop services and are not scheduled to halt at certain bus stops.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that some of the conductors are indulging themselves in singing lustful songs when lady passengers are present in the bus?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am not going into the details of all types of misbehaviour. If any such complaint is received, the Government will take very serious notice of it and give very severe punishment also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact, Sir, that during the "Courtesy Week" held every year, the conductors are specially instructed to address passengers in plural? That is the way of treating people with respect in Tamil as 'போங்கள்' instead of 'போ' and 'உட்காருங்கள்' instead of 'உட்கார்'?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 'Courtesy Week' had no effect on discourtesy. (laughter.) If this state of affairs persists, we intend raising the level of recruitment. We will try to get people with higher educational qualifications.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is the Hon. Minister aware of the complaint that drivers move the vehicles even while the passengers are just on the point of boarding it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would ask for co-operation from the public. If they would only write to the Secretary to the Government in charge, we will enquire into it and take severe action.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மரியாதை வாரம் சென்னை டிஸ்ட்ரிக்ட்டில் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதை மாவட்டங்களில் நடத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

[7th July 1962]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அரசாங்க பஸ்களில் நடத்தப்படுகிறது. மரியாதை வாரம் நடத்துவதில் மற்றபடி ஜில்லாக் களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : பஸ்களில் ஏறும் வழி, இறங்கும் வழி என்று இரண்டும் இருக்கிறபோது ஏறும் வழியிலேயே இறங்க வேண்டுமென்று மக்களைச் சில இடங்களில் தொந்தரவு செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? குறிப்பாக இந்த செக்ரட்டேரியட் முன்னேயே அப்படி நடக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அது யாருடைய தவறு என்று தெரியவில்லை. பிரயாணிகள் தவறு, கண்டக்டர்கள் தவறு என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த விதமான புகார்களை டைரக்டர் அவர்களுக்கு எழுதினால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : கண்டக்டர்கள் அப்படிக் கட்டாயப் படுத்துவதால்தான் மக்கள் இறங்குகிறார்கள். மக்களுக்கு அப்படிச் செய்ய இஷ்டமில்லை.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it not a fact that in privately operated buses, such discourteous behaviour on the part of the conductors is dealt with promptly?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not want to cast any aspersion on individual operators. I want to improve mine. But I have received such complaints also from other operators. I think the conductors, as a rule, belong to the same class of men (laughter).

Housing Colonies

* 105 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct housing colonies for the Government servants; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) A statement * is laid on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, from the statement, it is seen that the Government are constructing houses only in the City. May I know whether they have got any proposal to construct housing colonies for Government servants in the mofussil towns?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have already asked the Collectors of districts to find out suitable land for building rental houses in their respective headquarters. We have already taken steps in the Coimbatore district, Tiruchirappalli district, and in a few others.

[7th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What percentage of the requirements of the Government servants in the City will be met by the figures of buildings given in the list?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We are trying to improve the housing accommodation. It would be very difficult to say what percentage would be met.

SRI S. K. SAMBANDHAN: As this percentage is much less than that required by the Government servants, will the Government see that it is increased at least twice in the nearest future?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: So far the Government have not taken responsibility for providing housing accommodation to Government servants. But of late the pressure of accommodation is becoming acute, and, therefore, the Government are addressing themselves to this problem. We will go on building every year a number of houses for Government servants to the extent to which funds permit.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிற முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மூன்றடுக்கு நான்கடுக்குக் கட்டிடங்கள் உண்மையாகவே வசதி குறைவாகவும் குடியிருப்பதில் பல கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: வசதி இருக்கிறது என்று நினைக்கிறவர்கள் அங்கு குடி வரலாம். இல்லை என்று நினைக்கிறவர்கள் வேறு இடத்தில் குடி இருக்கலாம். சென்னை நகரத்தில் ஒரு தளம் மாத்திரம் போட்டு கட்டுவது என்பது முடியாத காரியம்.

SRI M. RAJAH IYER: May I ask the Government to expedite the sanction of loans to individual N.G.Os. even though the housing colonies for them may not come up soon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think everyday about four or five files that come to me are for sanction of loans to N.G.Os.

Juvenile Courts

* 106 Q.—SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Juvenile Courts in the State and their locations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are eight Juvenile Courts in the State, one each at Vellore, Coimbatore, Madurai, Salem, Thanjavur, Tiruchirappalli, Tirunelveli and in Madras City. The Juvenile Court at Tirunelveli has jurisdiction over Kanyakumari district also.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, இளம் குற்றவாளிகளை நீதி மன்றங்களை இன்னும் அதிகரிப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

[7th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தற்காலம் அவ்வாறு உத்தேசம் இல்லை.

South Arcot District Board Teachers

* 107 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the South Arcot District Headmasters' Association with regard to the regularisation of the service of the South Arcot District Board Teachers; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Orders have been issued by the Government in April 1961 authorising the Special Officer, South Arcot District Board to regularise the services of the teachers in Board High Schools retrospectively from the dates of their appointment under the District Board and to refix their pay without any claim for arrears of salary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What exactly was the grievance of the Headmasters' Association?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Headmasters wanted both regularisation with retrospective effect and arrears to be paid. Government decided that payment of arrears of pay was not justified.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Are the Government aware that it has become a chronic disease in South Arcot not to regularise services then and there but to regularise services after four or five years and then not give arrears of increment and so on?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot subscribe to a general statement like that about South Arcot.

Public Works Department Supervisors

* 108 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the circumstances under which two of the Public Works Department Supervisors were drowned in the waters of the Suruliar river near the Upparpatti anicut.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The accident occurred at the Uppukottai anicut and not near the Upparpatti anicut.

While the two Supervisors were supervising certain repair works to the Uppukottai anicut, the ring bund on which they were standing gave way and they were drowned in the river.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know whether any compensation has been paid to the members of the family of the deceased?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: That is under the consideration of the Government.

[7th July 1962]

Madras-Kanyakumari Coastal Road

* 109 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Central Government to convert the Madras, Kanyakumari Coastal road as central highways road; and

(b) the reply, if any, received from them in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes, Sir.

(b) The final reply of the Government of India is awaited.

திரு. ஜே. பொன்னுசுவாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது அத்திட்டம் தற்காலிகமாக ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே? உண்மையா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : ஒன்றும் ஒதுக்கி வைக்கப்படவில்லை. இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் வருவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION OF A MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that Sri K. Kamalakannan is the only candidate duly nominated for election to the Board of Industries. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancy to be filled, namely, one, I hereby declare him duly elected to the Board of Industries.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day it has been decided that the Council may adjourn to-day and meet again at 3 p.m. on the 30th July 1962. The Committee has decided the following revised programme of business :—

30th July 1962 and 31st July 1962—Appropriation Bill and other Government Bills.

1st August 1962—Non-official day.

The Council will meet at 3 p.m., daily.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63—(cont.)

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Minister for Finance will now reply to the debate on the Budget.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1962-63

[7th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவரவர்களே, ஆறு 3 21 a.m.
நான் விவாதத்தில் இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள்—30 பேருக்கு மேல் கலந்து கொண்டார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 7 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் வரை வரி போடுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறபோதிலும், வரியை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் நேரடியாகத் தாங்குகிறவர்கள் மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு மாதிரி வெறுப்புதான் இருக்கும். ஆனால் அதே மாதிரி போடுகிறவர்களும் வரி போடவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுப் போடுவதில்லை. எல்லோருக்கும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட வரி ரூபாய் 7 கோடி 15 லட்சம். கனம் எதிர்க்கட்சிக் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, மூன்று முகமாக வரி தாக்குகிறது மக்களை. மத்திய அரசாங்க வரி, ஸ்தலஸ்தாபன வரி, ராஜ்ய அரசாங்க வரி—இம்மாதிரி மூன்று பக்கங்களிலிருந்து வருகிறது என்று சொல்வதிலும் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. அந்த நிலையில் 7 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய்க்கு வரி போடுவதாகத் தெரிவித்திருந்த போதிலும், மொத்தத்தில் இந்த மன்றத்தில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சுமுகமான முறையில் பல பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள்; விவாதித்தார்கள்; தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்; போடப்போகும் வரிகளைப்பற்றி ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். மொத்தத்தில் அதிலே அதிக வேகம், உணர்ச்சி எல்லாம் இருக்கக் கூடும் என்றாலும் அங்கத்தினர்கள் சுமுகமாக விவாதத்தில் கலந்து கொண்டதற்காகவும் சில அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காகவும், சில கருத்துக்களை அரசாங்கம் விளக்குவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காகவும் நான் என்னுடைய பாராட்டுத் தலை முதல் முதலாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சில ஆண்டுகள் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். அது குறித்து நான் பெருமைப்படுவதுண்டு. அதை மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது உண்டு. இந்த மன்றத்துக்கு ஒரு உயர்ந்த தரம் இருக்கிறது உயர்ந்த தரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்று நான் மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்வது உண்டு. ஆனால் இந்த விவாதத்தைப்பற்றி நாம் நினைக்கும்போது, ஒரு விசனகரமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கில்லை.

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் தகாத வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்தார்கள். இதை நான் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். அந்த வார்த்தைகள் பத்திரிகை யிலெல்லாம் வந்து விட்டன. பத்திரிகையில் வந்தபிறகு, இந்த மன்றத்தின் நல்ல பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர வேறல்ல. அல்லது பின்னாலே அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய அதே கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் யாராவது தங்களது வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருந்தாலும்கூட இதை நான் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். தகாத வார்த்தையை உலக சரித்திரத்தில் எந்த பார்லிமெண்டிலும் உபயோகப்படுத்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[7th July 1962]

தாத வார்த்தையை—அவர் மிக தூதிருஷ்டவசமாக இந்த மன்றத்தின் நம்பெயருக்கு இழுக்கு தேடும் முறையில் உபயோகித்தார்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த வேறு அங்கத்தினர் இந்த சபையில் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முஸ்லீம் லீக் அங்கத்தினராக இருக்கலாம். தி. மு. கழகத்தவராக இருக்கலாம். முஸ்லீம் லீகும், தி. மு. க. வும் ஒன்று. இரண்டையும் பிரிப்பதில்லை. இப்போது இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. அப்படித் தகாத உறவு ஏற்பட்டதால்தான் இந்த மாதிரி வந்தது. முஸ்லீம் லீகாக இருந்தால், இப்படித் தகாத வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துவதை நான் சொல்ல மாட்டேன். முஸ்லீம் லீகுக்கும் எனக்கும் அரசியல் வகையில் மாறுபட்ட கருத்து இருந்த போதிலும், முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். முஸ்லீம் லீக்—தி. மு. க. உறவு இருக்கிறதே, அது தான் காரணம் இப்படி ஒரு அங்கத்தினர் தகாத வார்த்தையை இந்த மாபெரும் மன்றத்தில் உபயோகிக்க நேர்ந்தது. முஸ்லீம் லீக் என்றால்—முஸ்லீம் லீக் ஆரம்பிக்கப்பட்டது நாட்டை துண்டிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மிகுந்த உணர்ச்சியோடு “இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது; ஏற்கனவே நாட்டைத் துண்டாக்கியதன் விளைவை அனுபவித்து வருகிறோம்” என்று மிக உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டது முஸ்லீம் லீக். இப்போதும் அதே முஸ்லீம் லீக் என்ற பெயர் அவர்கள் இந்த நாட்டுப் பிரஜை என்று சொன்னாலும், நல்ல எண்ணம் கிடையாது. அதேமாதிரி தான் தி. மு. க. வுக்கும். இந்த நாட்டைத் துண்டிக்க வேண்டுமென்றால், என்ன அர்த்தம்? கனம் அங்கத்தினர் ‘இது எங்கள் உரிமை’ என்று சொன்னார்கள். எது உரிமை? வெள்ளைக்காரன் போய்விட்டான்; பிரெஞ்சுக் காரன், சைனாக்காரனைக் கொண்டுவந்து வைக்க உரிமையா? யார் இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும்? நாட்டை மீண்டும் அடிமைப்படுத்த உரிமையா? தி. மு. க. நாட்டைத் துண்டாட வேண்டுமென்கிறது. தி. மு. க. தலைவர் ‘லீகுக்கும் எங்களுக்கும் ஜின்னா காலத்திலிருந்து உறவு உண்டு’ என்கிறார். இப்படி ஒரு—அந்த உறவின் விளைவை, நேற்று முன்தினம் கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது நாம் பார்த்தோம்.

DR. A. SREENIVASAN: Is the D.M.K. the only party that is for the division of the country? Is not the parent body, the D.K. fighting for separation of Tamil Nad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is a specialist on D.K. I have no idea about the D.K. I have no contact with them and I have no idea about their objective.

[7th July 1962]

DR. A. SREENIVASAN: Because it is well-known that they are in league with it.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது கனம் அங்கத்தினருடைய கட்சி.

கனம் தலைவரவர்களே, திரு. வகாப் அவர்கள், “சிறுபான்மையினருக்கு அவல நிலை இருக்கிறது. முஸ்லீம்களுக்குக் கவலையாக இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தில் சிறுபான்மையினர் நலன் பாதுகாக்கப்படுவது போல் வேறு எங்கும் பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல வசதிகளும், சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல மாநில முதலமைச்சர்களும் “இந்த மாநிலத்தில்” நீங்கள் சிறுபான்மையினர் நலன் குறித்து போட்ட உத்தரவு நகல் வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். மத்திய ஆட்சியின் உள்நாட்டு அமைச்சரவர்கள், ‘நீங்கள் இட்ட உத்தரவை எனக்கும் அனுப்புங்கள், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிறேன்’ என்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார். அந்த வகையில் கண்ணுங்கருத்துமாக மொழி, படிப்பு, உத்தியோக விஷயத்திலும், மற்றும் பாதுகாப்பு விஷயத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

3-30
p.m.

இதிலெல்லாம் நாம் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். முஸ்லீம்கள் அவல நிலை என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஒரு சமூகத்தின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், இந்த நாடு துண்டாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது, துண்டாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று கூறுவது, நாட்டுக்கு எவ்வளவு துரோகம் விளைக்கக்கூடியது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

SRI K. S. 'ABDUL WAHAB: The Hon. Minister has been saying that we support the partitions of the country. That is a false accusation. Our party does not support the partition of the country.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முஸ்லீம் லீக் தலைவர் எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி. மு. கழகமும் நாங்களும் ஒன்று; தி. மு. கழகத்தின் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, the Hon. Minister is making a false accusation.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Member will please sit down. The Hon. Finance Minister is replying to the debate. It is an important speech and the Hon. Minister should not be interrupted very often.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: Let him ask his leader. இங்கே சொல்லுவதில் பயனில்லை. முஸ்லீம் சமூகத்தினர் அப்படியில்லை. அவர்கள் எல்லாம் நாட்டுப் பற்றுடையவர்கள். சமூகத்தோடு ஒத்துழைக்கக் கூடியவர்கள். ஆனால் தூதிருஷ்டவசமாக சில பேர் தலைவர்கள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொண்டு,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

சமுதாயத்துக்குத் துரோகம் விளைவிக்கிற முறையில் நடந்து கொள்ளுவதால், இங்கே கனம் அங்கத்தினர் முஸ்லீம்கள் அவல நிலையில் இருப்பதாகக் கூற நேரிட்டுவிட்டது என்று கருதுகிறேன். இம்மாதிரி சமூகத்தின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் செய்வது, அந்த சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குப் பெருந்த பாதகத்தை விளைவிக்கும் என்பதை, அந்தச் சமூக மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில், சிறுபான்மையரது சலுகைகள், உரிமைகள் இவைகளைப் பொறுத்தமட்டில், நான் மீண்டும் உறுதி கூறுகிறேன். இந்த ஆட்சி யினர் கண்ணும் கருத்துமாக அவைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சிறுபான்மையினருக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்திருக்கிறோம், என்னென்ன சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதற்கு நான் பல திருஷ்டாந்தங்கள் காட்ட முடியும். அவகாச மின்மையால் கூற முடியாததற்கு வருந்துகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள், “நாட்டுப் பிரிவினை கோர எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது” என்றார்கள். அதற்கு உரிமை கிடையாது. ஜனநாயகம் என்றாலும், சுதந்திரம் என்றாலும், எதற்குச் சுதந்திரம் இருக்க முடியும்? நாட்டை அன்னியனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்க சுதந்திரம் உண்டா? நான் கேட்கிறேன். ஆங்கிலேயன் சொல்லாமல் போய் விட்டான், ஜெர்மனிக்காரனை, ஜப்பான்காரனை நாங்கள் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்றால், அதற்குச் சுதந்திரம், ஒட்டு ரிமை உண்டா? அதை அனுமதிக்க முடியுமா? யாரும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்; எந்த நாடும் அனுமதிக்காது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] தலைவரவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். எந்தக் காலத்திலும் எங்களுடைய கட்சி இன்னொரு அன்னிய ஆட்சியை இங்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறியது மில்லை, கூறப்போவதுமில்லை; அந்த மாதிரியான கருத்து எங்களுக்குக் கிடையாது என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] நாட்டைத் துண்டாடவேண்டுமென்று கேட்பதற்கும், அன்னிய ஆட்சியை வரவேற்பதற்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் பல இருக்கலாம். திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள் “நான் ரூ. 2,500 தான் சம்பளம் வாங்குகிறேன்” என்பதாக ரூ. 2,500 வாங்கட்டும், அல்லது ரூ. 5,000 வாங்கட்டும். வருமானவரி கொடுக்கட்டும் அல்லது கொடுக்காமல் இருக்கட்டும்; அதெல்லாம் அவரவர்களுடைய கருத்து. அவர் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறார் என்பது அல்ல என்னுடைய கவலை. அவர் நன்றாக சம்பாதிக்கட்டும், நிறைய சம்பாதிக்கட்டும், யாராவது நான்கு பேருக்கு உதவட்டும் என்றுதான் நான் விரும்புகிறேன். மேலும் அவர் கூறிய ஒரு கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். உழைப்பு வேறு, அறிவு வேறு என்பதை

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உழைப்புக்கு ஒரு மாதிரியான மதிப்பும் அறிவுக்கு வேறு மாதிரியான மதிப்பும் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நான் சாதாரண மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன்—நான் தொழிலாளர்களுடைய பொறுப்பை யும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவன்—தொழிலாளிக்கு அறிவு இல்லை, அவனிடம் உழைப்புத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது தவறு.

திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மீண்டும் குறிக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். நான் சொன்னது, அறிவுக்கு இவ்வளவு சம்பளம் என்ற தரம் கூடாது. உழைப்புக்கு, அதனால் உற்பத்தியாகிற பொருளுக்குத் தரம் விதிக்க முடியும்; அறிவுக்குத் தரம் விதிக்க முடியாது, தகுதி விதிக்க முடியாது என்றுதான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் உழைக்கிறவர்கள்தான். நடிப்பதில் உழைப்பு, அருமையான உழைப்பு இருக்கிறது. அறிவோடு மாத்திரமல்லாமல், உழைப்பும் இருக்கிறது. அவர் உழைப்பை மதிப்பதைப்பற்றி மதிப்பீடு யடைகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் அறிவுக்கும் ஒரு மதிப்பீடு வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கேட்டதை யெல்லாம் வேறு வழியில்லாமல் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக, அறிவின் பெயரால் சுரண்டக்கூடாது.

கனம் அங்கத்தினர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இன்னொன்று சொன்னார்கள். பல பேர் இந்த வரி போடுவதை எதிர்த்து வரிகொடா இயக்கம் நடத்துவோம் என்கிறார்கள் என்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், நீங்கள் சரித்திரத்தைப் படிக்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற சரித் திரத்தைப் படிக்க வேண்டும். வரி கொடா இயக்கம் என்பது யார், ஏன் நடத்தினார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஏனென்றால் அவரிடம் உயர்ந்த கலைத்திறன் இருக்கிறது, அறிவு இருக்கிறது; ஆனால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக இந்த வரலாறுகளைப் படிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதத்தைத் துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முந்தைய ஆண்டுகளில் நாங்கள் வரி விதிக்க முற்பட்டபோது, இந்த மன்றத்தில் பலத்த எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. அத்தகைய எதிர்ப்பு இந்த ஆண்டு வரி விதிப்பின் மீது இந்த மன்றத்தில் யாரும் காட்டவில்லை. அதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் அத்தன்மையானது என்று எடுத்துக்காட்டத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். சாதாரணமாக, பலமாக எதிர்க்கக் கூடியவர்கள்கூட, இந்த ஆண்டு போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிற வரிக்களைப்பற்றிக் குறை கூறவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு அங்கத்தினர், கனம் கரையாளர் அவர்கள் தான் எல்லா வரிகளையும், வரவேற்பதாகச் சொன்னார். அதேமாதிரி மற்றொரு அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள், இந்தப் புது வரிகளெல்லாம் தேவையில்லை; தணிக்கை அறிக்கையில் (Audit Report) எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள குறைகளைச் சரிப்படுத்திவிட்டால் போதும், அதிலேயே பணம் கிடைத்துவிடும் என்று சொன்னார். 'Audit Report 1962' இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கை 1961-ம் வருடத்தியதுதான். திரு. U. P. ராமசாமி ரெட்டியார்கூட கேட்டார் '1962' என்று போடப் பட்டிருக்கிறதே என்று. Public Accounts Committee அறிக்கையோடு கூடத்தான் Audit Report வரும். அந்த வருடத்தைத் தான் போடுவது வழக்கம். Audit Report-ல் சில தவறுகள் (Irregularities) எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் எடுத்துக்காட்டினார். எல்லா அலுவல்களும் சரியாக நடக்க வேண்டுமென்ற கவலையில் அவர் சொன்னார். Audit Report-ஐப் பார்த்தால் 31-8-1961 வரையில் 39,847 தவறுதல்கள் Irregularities ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிகிறோம். அந்த Irregularities-ல் சம்பந்தப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்று கூட்டிப் பார்த்தால் 23 கோடி 97 லட்சம் என்று வரும். அவ்வளவு தொகையையும் சாப்பிட்டுவிட்டார்கள் என்று அர்த்தம். Competent authority யின் சாங்ஷன் இல்லை. சாங்ஷன் வேண்டும் என்பன போன்ற குறைபாடுகள்தான். கம்பெனி நடத்துகிறவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலவு செய்ய தீர்மானம் இல்லையே என்று Auditor கேட்டால், பின்னால் அதை நிவர்த்திக்க தீர்மானம் போட்டால் போதும். இதே மாதிரி பல இனங்கள் Audit Report-ல் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

A sum of Rs. 15 crores relates to non-submission of detailed contingent bills 'payees' receipts, etc. These objections are to be eventually cleared on submission of detailed contingent bills.

இது ஒரு 15 கோடி ரூபாய். இந்த மாதிரி இனங்களைக் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டே போய், பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்தில் எழுதினால் 50 கோடி ரூபாய் பாழாயிற்று என்ற பீதி உண்டாகிறது. ஆகையினால் முதலில் நாம் நிலைமை என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். Audit Report-ல் தவறுதல் (Irregularities) என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டால், அதற்கு மேல் Public Accounts Committee இருக்கிறது. அந்தக் குழுவிற்கு எதிர்கட்சித் தலைவரை, தலைவராக நியமித்திருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் அப்படிப் போடுவதில்லை. Public Accounts Committee ஆளுங்கட்சித் தலைவர்தான் தலைவராக இருப்பார். நாம் ஒரு Convention-ஐ ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். Public Accounts Committee-ல் (Audit Report) சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள Irregularities பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

பட்டதும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லு பட்டதும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லு Public Accounts Committee ஒத்துக்கொள்ளும். விளக்கம் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லாவிட்டால், என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று Public Accounts Committee தன்னுடைய அறிக்கையில் தெரிவிக்கும். Public Accounts Committee ரிப்போர்ட் வந்த பிற்பாடு, அதிலும் குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தால், என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று எங்களைக் கேட்கலாமே ஒழிய, Audit Report-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிற (Irregularities) -ஐ வைத்துக்கொண்டு, பணம் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது முறையல்ல. ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் Audit Report-ஐப் பார்த்து இந்த இனத்தில் 16 கோடி ரூபாய் வீணாயிற்று, அடுத்த இனத்தில் 23 கோடி ரூபாய் வீணாகி இருக்கிறது, இரண்டையும் சேர்த்தால் 39 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இந்தப் பணத்தை மிச்சப்படுத்தினால், இதை வைத்துக்கொண்டு, வரி யோடர்மல் பற்றாக குறையைச் சரிப்படுத்திவிடலாம் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினர் திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எதற்கு கல்விக்கு இவ்வளவு தொகை; அந்தச் செலவைக் குறையுங்கள் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தம்: தலைவரவர்களே, நான் சொன்னதெல்லாம், வீணாக விரயம் ஆக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தணிக்கை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிற இனங்களை இனிமேலாவது நீக்கி, பணத்தை விரயம் ஆக்காமல் அளவோடு திட்டமிட்டால், பணம் மிச்சப்படும்; அதை ஏன் ஒரு ஆண்டு பரீட்சை பண்ணி பார்க்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து, வரி வேண்டாம் என்று நான் சொன்னதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் நேற்றுச் சொன்னதைத்தான் திரும்பச் சொல்லுகிறார். நேற்று அவர் பேசியதைப் புரிந்து கொண்டதான் நான் பேசுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது மிக முக்கியமாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து, செலவு வரவுக் கணக்குப்படி எஸ்டிமேட் அளவு உண்மையாக எவ்வளவு ஆகுமோ அதிலிருந்து வேறு பட்டதாக இருக்கிறது. அதனால் சப்ளிமெண்டரி கிராண்ட் தொகை தேவைப்படாமலேயே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவைப் படாமல் கேட்கிற நிலைமை இருந்தால் வரவு செலவுத் திட்டப் புள்ளியில் இந்த ஏழு கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுவது தேவைப் படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். "Inflation of expenditure and underestimate of revenues" என்று. செலவுகளை அதிகப்படுத்திக் காட்டுகிறோம், வரவைக் குறைவாகக் காட்டுகிறோம் என்கிறார்கள். அப்படிச் காட்டவேண்டுமென்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

இப்போது வரி போடுகிறோம் என்றால் 9½ கோடி ரூபாய் யாரே சொல்கிறார்கள் என்பதற்காகத் திட்டம் போடுவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வரி போடுகிறோம் என்றால் 9½ கோடி ரூபாயுக்கு வருவாயுக்கு மேல் செலவாகிறது, இந்தத் திட்டங்களினால். இது இல்லாமல் அதாவது வருவாய் போதிய அளவு இல்லாமல் இன்னும் எத்தனையோ திட்டங்களை அடுத்த ஆண்டு பார்த்துக்கொள்ளலாமென்று ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். எல்லாம் அவசியமான திட்டம். மக்கள் எதிர்பார்க்கிற திட்டம்தான் எல்லாம், இப்போதே எங்கள் காலுக்காவுக்கு, எங்கள் ஜில்லாவுக்கு அந்தத் திட்டம் வேண்டும், இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அவசியமில்லை என்று ஒதுக்கிவைக்கவில்லை. அதற்குப் பணம் இல்லாததுதான் காரணம். அதனால் இந்தத் திட்டங்களின்படி எதையும் விட்டுவிட மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அது முறையுமல்ல, நியாயமுமல்ல. மக்கள் நீண்டகாலமாக நன்மைகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பழைய காலத்தைப்போலத்தான் இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள், பக்கத்திலுள்ள கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அது இல்லை, இது இல்லை என்று பேசினார்கள். கடைசியில் காந்தியடிகளை மேற்கோள் காட்டிச் சொன்னார்கள். காந்தியடிகள் கொள்கையை திரு. ராமசாமியிடமிருந்துதான் நாங்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். "Devil quoting scripture" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். நான் சொல்கிறதில்லை இது. திரு. ராமசாமி அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: அவர் நினைவூட்டினார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நினைவும் தேவையில்லை. எங்களுக்கு எப்போதும் நினைவுண்டு. எல்லா நிலைமையும் அப்படியேதான் இருக்கிறது, ஒன்றும் முன்னேற்றம் நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பத்து வருஷங்களுக்கு முன் நடந்த மாதிரியா இப்போது நடக்கிறது? பத்து வருஷங்களுக்கு முன் சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் இப்படியா இருந்தார்கள்? இப்போது இருக்கிறவர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள்? நான் சினிமாவுக்குப் போவதில்லை, எம். ஜி. ஆர். போன்றவர்கள் கூப்பிட்டால் நான் போகிறேன்.

சினிமாவுக்குப் போகிறவர்களைக் கேட்கிறேன். அந்தத் தோற்றம் இன்று கிராமத்தில் இருக்கிறதா? கிராமத்தில் ஷர்ட் போடாதவன் யார்? இரவு 10 மணிக்குக் காரில் வரும்போது பார்க்கிறேன். ஷர்ட் போடாதவர்கள் யாருமே இல்லை. இப்படி இருந்ததா 15, 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு?

திரு. க. அன்பழகன்: அமைச்சரவர்கள் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். நான்

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th July 1962]

122-ல் பிறந்தவன். 1922-லிருந்து 1947 வரை இப்பேர்ப்பட்ட முன்னற்றம் இல்லாமல் இருந்ததா என்று கனம் அமைச்சரவர்களைக் கட்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் வேறு பகை. அப்போது இதெல்லாம் தெரியாது அவருக்கு. அப்போது அன்னத்தைப் பார்த்திருக்கப்போகிறார்? அன்னியன் ஆட்சியை என் அடியோடு குறைகூற மாட்டேன். அன்னிய ஆட்சியில் நாம் கண்டது என்ன? இந்த 15 ஆண்டுகளில் கண்டதென்ன? இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியில் large-scale industries வளர்ச்சியில் மூன்றாவதாக நிற்கிறது—மகாராஷ்டிரம், மேற்கு வங்காளம், அடுத்தது தமிழ்நாடு. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் ஒன்றுமில்லை. பக்கிங்ஹாம் & கர்னாடிக் பில்லைத் தவிர வேறு என்ன இருந்தது தமிழ் நாட்டில்? பின்னால் தொழில் அமைச்சர் விவரம் சொல்வார்கள். அல்லது அந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கும் அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலும் வழங்கலாம் என்று தொழிலமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில் இன்று "National Council of Applied Economic Research" செய்த survey -ல் அவர்கள் சொல்வது என்ன?

"The Economic Survey Report says that of the full working force 11.7 per cent are engaged in industry in Madras, but the All-India percentage was only 9.8 per cent.

In industrial output, the share of large-scale industry was more than half or 55 per cent in Madras while the figure for All-India is 48 per cent.

The Economic Survey Report observed that Madras ran third among the industrially developed States in the country. Maharashtra and West Bengal alone are more industrially advanced than Madras."

இவ்வாறு மேற்கு வங்காளமும் மகாராஷ்டிரமும் தமிழ் நாட்டை விட அதிகமாக முன்னேறி இருக்கின்றன என்றால், அவை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில்தான் விரிவடைந்தன.

திரு. க. அன்பழகன்: எல்லாம் இந்தியாவில்தான் இருந்தன.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நாம் எப்போதும் 'தாசர்கள்' என்று தெரியும். அதனால்தான் தமிழ் நாட்டில் ஒன்றும் பண்ணவில்லை. 'தமிழ் நாட்டில் நம்ம ஆள் இருக்கிறான்; அதனால் எதுவும் செய்யலாம்' என்று தெரியும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு அதனால் தமிழ் நாட்டில் industries இல்லை. 1947-50-க்குப் பிறகு வளர்ந்தது. அதிகமான வளர்ச்சி 1954-க்குப் பிறகு. இங்கே

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

ஒரு வறட்சி, ஒன்றுமே இல்லை, வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்று சொல்வது தெரியாதவர்கள் சொல்வது அல்லது ஏதோ ஒரு விவாதத்துக்கு சொல்வது, தங்கள் கட்சிக்காகச் சொல்வது. ஆனால், நிலைமை அது இல்லை என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த வகையில் விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். விவசாயத்தில் இப்போது எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோம்? நாம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறோமா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் மேலும் அபிவிருத்தி அடைய முடியாது. அதற்குத் தான் திட்டங்களில் நாம் எவ்வாறு சாதித்திருக்கிறோம், மக்கள் எப்படிப் பலனடைந்து வருகிறார்கள், வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வாறு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை விளக்கியிருக்கிறேன். அதைச் செய்வதுடன் மட்டும் திருப்தி அடைய முடியுமா? இன்னும் எவ்வளவோ வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தானே ஆகவேண்டும்? ஒரு திட்டத்துக்குத் திட்டம் கொஞ்சம் சாவ தானம் வேண்டாமா என்றால், மக்கள் அதை விரும்புவார்களா? இன்றைக்கு விருந்து போட்டேன். நாளைக்குப் பட்டினி என்றால் யார் ஒப்புக்கொள்வார்கள்?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: வயிறு கெட்டுப் போனால், விரும்பமாட்டார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வயிறு கெட்டுப் போனால் அது வேறு விஷயம்.

நாம் எப்படி முன்னேற முடியும்? நாம் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வில்லை என்றால், tempo போய்விடும். இரண்டு வருஷம் ஆயிற்று, ஒரு வருஷம் holiday கொடுப்போம் என்றால் எப்படி வளர முடியும்? Tax -க்கு holiday கொடுக்கலாம்; புதிதாக ஆரம்பிக்கும் தொழிலுக்கு, திட்டத்துக்கு முடியாது. அதனால் திட்டத்தைத்தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை மேலும் மேலும் பெரிய திட்டமாகத்தானே போட வேண்டும்? எதிர்க்கட்சி கனம் தி.மு.க. தலைவர்கள், “ரூ. 291 கோடி திட்டம் என்றால் போதாது, ரூ. 1,000 கோடி வேண்டும்” என்றார்கள். நாங்கள் அதை மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்து அந்த விகிதாசாரம் ரூ. 291 கோடி என்று முடிவு செய்தோம். அதை எப்படி குறைத்துக்கொள்வது? இந்த மன்றத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் மூன்றாம் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது, 30 முதல் 45 கோடி வரை விசேஷ வருவாய் கண்டுபிடிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். மத்திய அரசாங்கத் திட்டக்குழு ரூ. 45 கோடி மதிப்பிடுகிறார்கள் என்று அப்போதே தெரிவித்திருக்கிறேன். இன்று வருவாய்க்கு என்ன செய்வது?

கடன் கொடுக்கிறோம் விவசாயிகளுக்கு. கடன் கொடுப்பது தப்பது என்றால் எப்படி? சில சமையத்தில் குறைந்த வட்டிக் குக் கொடுக்கிறோம். தவணைப்படி வசூல் செய்வதில் கஷ்டம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

இருக்கிறது. மழை இல்லை என்றால் வரியை வஜா செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதை எல்லாம் செய்தால் தானே திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்? நிலத்தின் குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கூடகடன் கொடுக்கிறோம், நாம் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிக்கு “உங்களுக்கு நஷ்டம் வந்தால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்” என்று உத்தரவாதம் கொடுக்கிறோம்.

அப்படித்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை பேருக்கு நிலம் இருக்கிறது? நிலம் இல்லாதவர்கள் எவ்வளவு பேர்? 3 கோடியில் 63 லட்சம் பேர்தான் ஏதாவது நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள். 1 ரூபாய், 10 ரூபாய், 100 ரூபாய் வரி கொடுக்கிறார்கள், ஐமீன் ஏரியா சேர்த்துப் பார்த்தாலும் 63 லட்சம் பேர்தான் இருப் பார்கள். நிலமில்லாதவர்களுக்கும், நிலம் உள்ளவர்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கடன் வசதிகூட கொடுக்கக்கூடாது என்றால், என்ன செய்வது? Full finance scheme ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். புல அங்கத்தினர்கள் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் அதை அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். எவ்வளவு தூரம் விவசாயிக்கு வசதி அளிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் செய்கிறோம்.

வசதிகள் கொடுப்பதில் Bull-dozer tractors கொடுப்பதில் —இதிலெல்லாம் நஷ்டம் தான். ஏதோ hire -க்கு என்று கொடுத்தாலும், அது நஷ்டந்தான். இதைக்கொடுக்காவிட்டால் விவசாயி எப்படி விவசாயம் செய்யமுடியுமா? பலர் எனக்கு இது போதாது, இன்னும் அதிகமாக tractor கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய “அய்யர்” அவர்கள் ஒரு கவலை தெரிவித்தார்கள். “நில வரி அதிகப்படுத்தப்படுவதால் நில உச்சவரம்பிச் சட்டத்திலும் மாறுதல் இருக்குமோ என்று அந்தச்சட்டம் அப்படியே இருக்கும். அதைத்திருத்தப் போவ தில்லை. அது அமுலுக்குவந்துவிட்டது. Notified date நிர்ணயம் பண்ணியாகிவிட்டது. எதற்கு வரி போடுகிறோம்? தண்ணீர் தீர்வையைத்தானே அதிகப் படுத்துகிறோம்? Ceiling Act Provision ஏதும் பாதிக்கப்பட்ட மாட்டாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தப் புது வரிகள் விதிப்பதை இன்னும் கொஞ்ச காலத் திற்குத் தள்ளி போடுங்கள், “Why not postpone taxation” என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த வருடத்தில் நமக்கு ரூ. 5.27 கோடி தேவைப்படுகிறது. இதில், ரூ. 31.04 கோடி நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. அவர்களும் நமக்குக் கணிசமான அளவுக்கு உதவி செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இருப் பிலும் நம்முடைய திட்டங்களை முழுதும் நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், வருவாயை அதிகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் இந்தப் புதிய வரிகளை விதிக்க முற்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிவானந்தம் ஏன் அனுவசியமாக உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அதிகமாக வைக்க அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள மக்களிடையே தங்கள் பிள்ளைகள் உயர்நிலைப்படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்ற விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் சென்ற வருடமே பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பணம் கட்டி விட்டோம், நீங்கள் அங்கீகாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிற அளவுக்குக் கிராமத்தில் மக்கள் விழிப்படைந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் குழந்தைகளுக்கு உயர்நிலைப்படிப்பு வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு நாம் யார்? பள்ளிக்கூடம் வைத்தால் அதற்குத் தேவைப்படும் உபாத்தியாயங்கள் இருக்கிறார்களா, உபகரணங்கள் (equipment) இருக்கிறதா என்று கேட்பது என்ன மனப் பான்மை? உபாத்தியாயங்கள் இல்லாமலா பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவோம்? பொதுமான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லையென்றால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அடிக்கடி வற்புறுத்துவதைப்போல, 55 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களையும் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். பிள்ளைகளும், பொதுமக்களும், பெரியோர்களும் ஊக்கம் காட்டும் போது, உங்களுக்கு எதற்கு உயர்நிலைப்பள்ளி என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. இந்த வரவு செலவு அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் போது, 195 புதிய உயர்நிலைப்பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க இந்த ஆண்டு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தேன். இப்போது அந்த எண்ணிக்கை 200-க்கு மேல் போய்விட்டது. நான் இந்த எண்ணிக்கை ஏறிவிட்டது என்று சொல்வதனால், கேட்பவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கருதிவிடவேண்டாம். எவ்வளவோ பேருக்கு இந்த வருடம் அங்கீகாரம் அளிக்க முடியாது, இடமில்லை, கேட்பது நியாயம் இல்லை, சரியாக நடத்த முடியாது, வருகிற வருடம் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நிராகரித்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, முக்கியமாக கனம் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் கல்வி விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அதைப் பற்றிச் சில கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்தில் எனக்கு மிகச் சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி சம்பந்தமான பல பிரச்சனைகள் முடிவு காணப்படாமல் இன்னும் அப்படியே இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டிருப்பது இளந் தலைமுறைகளின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல. நான் வெளியூர்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் சென்றிருந்தபோது, ஒரு ஊரில் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். ஏழாம் வகுப்புக்கான அரசாங்கத் தமிழ்ப் பாட புத்தகம் (Nationalised text-book) மிக உயர் தரமானதாகவும் (high standard) கடினமாகவும் இருப்பதாக என்னிடம் கூறினார்கள். நான் புத்தகத்தை வாங்கிப் பார்த்தேன். ஏழாம் வகுப்புக்கு அந்தப் புத்தகம் சற்று உயர்தரமாக இருப்பதாகவே என்கூறப்பட்டது. ஆங்கிலப் பாடப் புத்தகம் அவ்வளவு கடினமானதாக இல்லை. எங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளே ஆங்கிலப்

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பாடம் குழந்தைகளே ஆங்கிலப் பாடம் ஒன்றும் கடினமாக இல்லை, சுலபமாகத்தான் இருக்கிறது என்றார்கள். தமிழ் பாட புத்தகம் கீழ்தரமாக (low standard) இருந்தால் பிள்ளைகளின் தரமும் குறையும். ஆகவே சற்று உயர்தரமாக இருந்தால், அதற்கு ஒரு நோட்ஸ் போடுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது.

வித்வான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, ஏழாம் வகுப்பு தமிழ்ப்பாடப்புத்தகத்திற்கு notes போட்டாகிவிட்டது என்று தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது என்று பார்த்தால், சென்ற வருடம் மொத்தம் 11 வகுப்புகளாக இருந்ததை, 10 வகுப்புகளாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு நல்வாய்ப்பு என்ன வென்றால், அரசாங்கத்தின் எல்லா நடவடிக்கைகளும் உடனுக்குடன் அவர்களுக்குத்தெரிய வசதி இருக்கிறது. எங்களுக்கு அவரவர்கள் இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள்தான் தெரியும். ஆகவே எனக்கு இப்படி 11 வகுப்புகளாக இருந்ததை 10 வகுப்புகளாகக் குறைத்திருப்பது முன்னதாகத் தெரியாது.

திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன்: தலைவரவர்களே, 11 வகுப்புகளை 10 வகுப்புகளாக ஆக்கியதால் ஏற்பட்டதல்ல இந்த நிலைமை. 1948-ல் தமிழ் First language ஆக்கப்பட்டவுடன், முதல் பாரத்திற்கு அயோத்தியா காண்டத்திலிருந்து 10 பாட்டுகள், திருக்குறள் 10, இரண்டாவது பாரத்திற்கு பாலகாண்டத்திலிருந்து 20 பாட்டுகள், குறளில் 20 என்று திரு. அவனாசிலிங்கம் அவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். கம்பரும், திருவள்ளுவரும் 5-வது வகுப்புக்கு இத்தனைபாட்டுகள், முதல் பாரத்துக்கு இத்தனை பாட்டுக்கள் என்று பாகுபடுத்தி எழுதவில்லை. என்றைக்குத் தமிழ் First language என்று வந்ததோ அன்றிலிருந்து இப்படி இருக்கிறது. ஒரு வேளை அமைச்சரவர்களுக்கு இது தெரியாது போலிருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது வேறு விஷயம். 11 வகுப்புகளை 10 வகுப்புகளாகக் குறைத்ததால் Curriculum—condense செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தரத்தை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. அது ஒன்று.

மற்றொன்று, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் ஏன் Higher Secondary Standard -ஐ அதாவது மேல் உயர்நிலை வகுப்பைக்கொண்டுவரவில்லை, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கி வைத்தார்களே, அதை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையே என்று எழுப்பிய பிரச்சனையாகும். அரசாங்கம் ஹையர் செகண்டரி வகுப்பை ஏற்படுத்த முதலில் முடிவு செய்திருந்தபோதிலும், திரும்பப் பரிசீலனை செய்ததில் அதில் கஷ்டம் இருப்பது தெரிந்தது. பல உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் equipment கிடையாது, ஆகவே இந்த ஆண்டிலேயே Higher Secondary Standard -ஐ அமுல் நடத்துவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

என்று தெரிந்தது. அப்படித் தெரிந்த பிறகும், ஏற்கனவே Higher Secondary Standard ஏற்படுத்துவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற படியால், அமுல் நடத்தியே தீரவேண்டும் என்று முடிவு கட்டுவது சரியல்ல, மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அமுல் நடத்துவது சரியல்ல என்று தோன்றியபடியால் அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கல்விச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிய சர்க்கார் அறிக்கை பத்திரிகைகளில் வெளிவந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அந்த அறிக்கை எப்படி வந்தது என்று கேட்டார்கள். கல்விச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக அறிக்கையில் வெளிவந்த யோசனைகள் முன்னமேயே முடிவு செய்யப்பட்டவை தான். எனக்கு அதில் ஈடுபாடிಲ್ಲ. அந்த அறிக்கை முடிவுகளைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. It is an open matter. முன்னால் முடிவு செய்ததை வெளியே தெரிவித்திருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் அதன் பேரில் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லட்டும் என்பதற்காக. அது தான் Central Board of Education க்கு அனுப்பப்பட்டது. Central Board of Education -க்கு அனுப்பியது பத்திரிகையில் வெளி வந்திருக்கிறது. நான் இன்னும் அந்த விஷயத்தில் என்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. இது தவிர கல்லூரிப் படிப்புப் பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது.

Pre-University வகுப்பு வெற்றியடைந்திருப்பதாகவும், அதில் ஒன்றும் தவறுதல்கள் இல்லை என்றும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனினும் வேறு பல கல்வி நிபுணர்கள், கல்வித்துறையில் தொண்டாற்றுகிறவர்கள் Pre-University வகுப்பு வெற்றியடையவில்லை என்று கருதுகிறார்கள். 4-00 சில நாட்களுக்கு முன்பு நான் Christian College க்குப் போயிருந்தேன். அந்தக் கல்லூரி முதல்வரைக் கேட்டபோது, 100-க்கு 50 பேர்தான் P.U.C. -ல் தேர்வு பெற்றிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்தில் கல்வி நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் இந்தக் கல்வி சம்பந்தமான பிரச்சனைகளில் closed mind உடையவனாக இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜா ஜயர் குறிப்பிட்டது போல, closed mind ஆக இல்லாமல், திறந்த மனதுடனேயே இருக்கிறேன். எல்லோரையும் கேட்டறிந்து கல்வித்துறையில் எல்லா விஷயங்களிலும் நிலையற்ற தன்மை (Indefiniteness) நீடித்துக்கொண்டிருக்காமல், சீக்கிரமே முடிவு காணப்பட வேண்டும்; பிள்ளைகளின் படிப்பை நிலையற்ற தன்மையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அவா. ஆகையால் பிரி-யுனிவர்சிட்டி வகுப்பை என்ன செய்வது என்று இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கலந்து பேசி செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு மீடியம் அஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இருக்கிறது. செக்ண்டரி எஜு கேஷனைப் பொறுத்த வரையில் மீடியம் தமிழாக இருக்கிறது. தமிழ் என்றிருந்தாலும் சிறுபான்மையோர் மொழியும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் வசதியளிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

கிறோம். தமிழ் மீடியம் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு வந்து 15 வருஷம் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்போதிருந்து ஆங்கில மீடியம் எடுக்கப்படவில்லை. அதில் தமிழர் அல்லாத குழந்தைகள் மட்டும் படிக்கவில்லை. தமிழ் குழந்தைகளும் அதில் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சென்னையில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்க்குட ஆங்கிலம் மீடியம் உள்ள பள்ளிகளுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்பி வருகிறார்கள். பதினைந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஆங்கில மீடியம்தான் வசீகரிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு ஆங்கில மீடியம் உள்ள பள்ளியில் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஏழு செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்க ஆபீசர்கள் இருக்கட்டும்; இந்த மாநில அரசாங்க ஆபீசர்கள் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றம் ஆனால், தஞ்சாவூர், போன்ற இடங்களுக்குப் போனால், அங்கு ஆங்கிலம் மீடியம் உள்ள பள்ளிகள் இல்லாமல் இருந்தால் என்ன செய்வது? அவர்களுக்குக் கஷ்டம்தானே? அந்த மாதிரிக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்பது சர்க்கார் விருப்பம். இப்போது ஆங்கில மீடியம் பல பள்ளிகளில் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் 25 பள்ளிகளுக்கு ஆங்கில மீடியத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் நான் தமிழுக்கு விரோதி என்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு 'பேஷன்'. கல்லூரி மீடியம் தமிழாக இருக்கவேண்டுமென்று பரிட்சார்த்தமாக இப்போது நான்கு கல்லூரிகளில் வைத்து நடந்துவருகிறது. இனிமேல்தான் எப்படி நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். ஏதோ பத்திரிகையில் அறிக்கை வந்தது. நான் பார்க்கவில்லை. சில விஷயங்கள் பத்திரிகையில் பார்த்துத்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் நமக்குத் தெரிகிறது. எவாஸ்பூவேஷன் கமிட்டி இதைப் பார்த்து ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. எனக்கு வந்த தகவலில் அப்படியில்லை. கோயம்புத்தூரில் நான்கு கல்லூரிகளில் தமிழ் மீடியமாக வைத்திருக்கிறது. அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு மாதம் ரூ. 30 இனாமாகக் கொடுக்கிறோம். தமிழ் படிக்கக் கொடுக்கிறோம். அதாவது சின்னக் குழந்தைகளுக்கு மருந்து கொடுக்கும்போது மிட்டாய் கொடுப்பதுபோல. முழுச் சம்பளச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். இவ்வளவு செய்தும் இந்த வருஷத்துக்கு கோயம்புத்தூர் கவர்ன்மெண்ட் ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் 1962-63-ல் சரித்திர புத்தூர் கவர்ன்மெண்ட் ஆர்ட்ஸ் காலேஜிலும் 3 பிள்ளைகள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வகுப்பு நடக்கிறது. பாஸ்டிக்ஸ் 2, எக்னமிக்ஸ் 5, ஜியாகா ஃபிக்கு 2, சைகாலஜிக்கு 2. பி. எஸ். ஜி. ஆர்ட்ஸ் காலேஜி, கோயம்புத்தூரில் எக்னமிக்ஸ் 9, சோஷியல் சயன்ஸ் 3. இவ்வளவு சலுகைகள் கொடுத்தும் பிள்ளைகள் இவ்வளவுதான் வருகிறார்கள். கோயம்புத்தூர் நல்ல ஸ்தலம். நல்ல டவுன். அடுத்தபடியாக, பொள்ளாச்சி கவர்ன்மெண்ட் காலேஜிலும் 1962-63 க்கு 12 பேர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவிசுசிலிங்கம் செட்டியார் ஹோம் சையன்ஸ் காலேஜிலும் 11 பேர் தான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : இப்போது அவற்றைப் படிக்கிறவர்கள் குறைவு. விஞ்ஞானம் படிக்கிறவர்கள்தான் அதிகம்.

[7th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விஞ்ஞானம் படிக்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய தமிழ் நூல்கள் உடனடியாகக் கிடைக்க வழி செய்வதற்கில்லை. நான் இது சம்பந்தப்பட நிபுணர்கள், மற்றும் அனுபவம் உள்ளவர்கள், கலாசாலைகளில் உள்ளவர்கள் இவர்களிடத்தில் கேட்டு, கலந்து பேசி ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி, அதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் முடிவுக்கு வந்து அதற்குப் பிறகு—சட்டமன்ற ஆலோசனைக் குழு ஒன்றிருக்கிறது—அவர்களைக் கலந்து சட்ட மன்றத்தில் வைத்து நடத்தவேண்டும். இப்போது இந்த அங்கடாரிக் ஆண்டு முடிவாதற்குள்ளாக இதற்கு முடிவு காணவேண்டுமென்பது என் அவா.

கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கக் கல்வி அமைச்சர் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதை நான் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் மாநிலத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் நம்மைக் கலக்காமல் இந்த மாதிரி உத்தரவு போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு கருத்து இருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் சதாரண விவசாயிகள், இதில்கூட ஜாதி வேற்றுமை இருக்கிறதாக நினைக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் படிக்கிறவர்கள் உயர்ந்த ஜாதி என்றும் அது அவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை என்றும் நாம் நினைப்பதாகவும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தமிழ்தான் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டாமென்று சொல்வதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அகில இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு இருக்கிற காரணத்தால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு யுனிவர்சிட்டியிலிருந்து வேறு யுனிவர்சிட்டிக்குப் போக வேண்டும், அந்நிய நாட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று ஆசையுடன் படிக்கிறார்கள். போகிறார்களோ இல்லையோ அது வேறு கேள்வி. எல்லோருக்கும் படிக்கும்போது வெளிநாடுகளுக்கும் போகவேண்டுமென்ற ஆசை இருப்பது இயற்கை. நியாயமும் கூட. அதற்கெல்லாம் இடமில்லாமல் தமிழையே போதனா மொழியாக வைத்து நம்மை கெடுக்கிறார்களே என்ற கவலை அவர்கள் மனதில் இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. டி. பி. சீனிவாச வரதன்: பேசிக் எஜுகேஷனைப்பற்றி கிராமத்தில் அப்படி நினைக்கிறார்கள். “எங்களுக்குமட்டும் அது கற்றுக்கொடுப்பதாகச் சொல்லி தாழ்ந்த நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். பட்டணத்தில் பேசிக் எஜுகேஷன் இல்லை”, என்று கருதுகிறார்கள் ஒரு தலைப்பட்டமான கல்வி கொடுப்பதாக அபிப்பிராயம் இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பேசிக் எஜுகேஷன் நன்றாக யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று சொல்கிற விஷயத்தில் இந்த அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. யுனிவர்சிட்டியில் மேலும் படிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நாடு

[7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒருமைப்பாட்டில் ஒருவருக்கொருவர் பழகுவதற்கு பொது மொழி ஒன்று வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் இந்தி என்று சொல்கிறார்கள். நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்கிறோம். வேறு எதை ஏற்றுக்கொள்வது? இந்தியைத் தவிர அதோடுகூட வேறு ஒரு மொழி வேண்டுமென்று சொன்னோம். எதைச் சொல்வது? தமிழைச் சொல்ல முடியுமா? அதனால் ஆங்கிலத்தைச் சொன்னோம். அதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆங்கிலம் அடியோடு புறக்கணிக்கப்படுவது நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதா என்று கவனிக்கவேண்டும். மத்திய நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதா என்று கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கக் கல்வி அமைச்சர் சொல்லியது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களை வற்புறுத்த முடியாது. மத்திய அரசாங்கம் இதில் எல்லாம் தலையிடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஆனால் இதில் கோ-ஆர்டினேஷன் மட்டும் வேண்டும். சென்ட்ரல் போர்டு ஆஃப் எஜுகேஷன் சொல்வதைக்கேட்கலாம். அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மேலும் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலர் நினைக்கின்றார்கள் ஆங்கிலத்தை ஒழித்துவிட்டால் இந்தி வந்துவிடும் என்று அந்த நோக்கத்துடன் சிலர் பிராந்திய மொழி என்று வாதாடுகின்றனர் என்பது ஒரு அபிப்பிராயம்.

ஸ்ரீ ராஜா அய்யர் அவர்கள் பல கருத்துக்களை, ஆசிரியர் நியமனம் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஹையர் எலிமெண்டரி டிரெயினிங்கை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று எனக்கும் கருத்து உண்டு. இதையெல்லாம் அவசரப்பட்டுச் செய்ய முடியாது. ஒவ்வொருகத்தான் செய்ய வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியாக இருந்து ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடுபவர்கள் எப்பொழுதும் அவர் காரசாரமாகப் பேசுவார். இந்த முறை பேசியதில் ரொம்பகாரம் இல்லை. எவ்வளவு காரமாக பேசினாலும் ஆசிரியர்களிடத்தில் இருக்கின்ற அன்பின் காரணமாகத்தான் பல காரியங்கள் நடந்திருப்பதற்கும் அதுதான் காரணம்.

புத்தகம் போடுவதைக் குறித்து எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “நேஷனலைசேஷன் ஆஃப் புக்ஸ்” நல்லதல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான் சொன்னேன். 1937-ம் வருஷம் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு அப்போதிலிருந்த கல்வி அமைச்சர் ரிட்ஜ்நாத் நான் சொன்னேன். இந்த மாநிலங்களை மூன்று நான்கு ரீஜன்களாகப் பிரித்து ஒரு நல்ல கமிட்டி போடுங்கள். அது செலக்ட் செய்யட்டும். கெட்ட பெயருக்கு இடம் கொடுக்காமல் ஒரு யூனிபார்மடி ஏற்படும். ஒரு நல்ல கமிட்டியை அமைத்து, அதின் அரசியல் வாதிகள் இல்லாமல் ஒழுங்காகப் பண்ணக்கூடிய வர்களாகப் பார்த்து போடுங்கள் என்று 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் சொன்னேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் புத்தகங்கள் போடுவதில் ‘நெகட்டிவ்’ மனப்பான்மை மாத்திரம் இருந்தால் போதாது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

4-20
P m.

அடுத்தது நாட்டை பிரிக்கவேண்டுமென்பது. பிரிவினையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பிரிக்கிற மனப்பான்மை ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அத்தகைய எண்ணமுள்ளவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்கே இடம் இல்லை. அதை நான் கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன். பிரிவினைக் கருத்துக்களை எல்லாம் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க இடம் கிடையாது. பத்திரிகைக் காரர்கள் ஏதோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஏதோ எழுதுகிறார்கள். நமக்கு இல்லாத பொறுப்பு டில்லியில் இருக்கிறவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது? இன்று காலை பத்திரிகையில் ஒன்று வந்தது. முதல் அமைச்சருக்குக்கூட கடிதம் வந்தது. பத்திரிகைக்காரர்கள் ஏதோ அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிப்பதுபோல் எழுதுகிறார்கள். நமக்கு ஆட்சேபகரமான புத்தகம் கூடாது. ஏதாவது ஆட்சேபமிருந்தால் அதை நீக்கி விடுகிறேன். ஆனால் அது மாத்திரம் போதாது. ஆட்சேபகரமாக இல்லாததுடன் கூட positive ஆக—நல்ல கருத்துக்கள் இருக்க வேண்டும். மேலும்கூட அத்தகைய கருத்துக்களைக் குழந்தைப் பருவத்தில் புகுத்துகிறார்கள். Select பண்ணினால் போதாது. அதற்கென்று எழுத வேண்டும். Nationalization என்றால், ஏதோ அரசியல் கருத்துடன் செய்வதல்ல. Text-Book Committee இதை approve பண்ணட்டுமே. ஆகையினால் அதையும் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. இவ்வாறு புத்தகங்கள் விஷயத்திலும் மேலும் நாம் கவனம் செலுத்தி எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது புத்தகத்தில் கூட போட்டா போட்டி இல்லை. நாம் எழுதுவதெல்லாம் English தமிழ் language books தான். நாம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்றே அல்லது indoctrination வேண்டுமென்றே இதைச் செய்யவில்லை. நல்ல கருத்துக்களை அளிக்கும் பாடப் புத்தகங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை, நாம் மாத்திரமல்ல. அகில இந்தியாவும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களுக்குப் பஞ்சப்படி வழங்கும் விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் எப்படிக் கொடுக்கிறார்களோ அப்படிக் கொடுப்பது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுப்பதில் நாம் ரூ. 150க்குக் குறைந்த சம்பளம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் ரூ. 300, 400 வரை சம்பளம் உள்ளவர்களுக்குக் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் அது ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். நமக்கிருக்கும் நிதி நிலையில் அதிகமாக deficit வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இதற்குமேலே deficit ஐ அதிகப்படுத்தப் பிரியப்படவில்லை. சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் ஆசிரியர்களுக்கும், ஸ்தலஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். நமக்கு இரண்டு alternatives இருக்கின்றன. சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டு ஆசிரியர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது அல்லது

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருப்பதை எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டு ரூ. 150க்கு மேல் இருப்பவர்களைப் பொறுத்துக்கொள் என்று சொல்வது? இருப்பவர்களைப் பொறுத்துக்கொள். 'நீங்கள் யாராவது சிங்களுக்கு நாங்கள் N.G.Os. ஐ கேட்டோம். 'நீங்கள் யாராவது சிங்களுக்கு மட்டும் கொடு என்று கேட்பீர்களா? என்று கேட்டேன். என்ன பதில் சொல்வார்கள்? அந்த முறையில் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலும் ரூ. 80 லட்சம் வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் (N.G.Os.) புரிந்து கொள்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் கவலைப்பட வேண்டாம். என்.ஜி.ஓ.-வினருக்குப் புரிகிறது, நாங்கள் சொல்வது. இங்கே யுள்ள அங்கத்தினர்களைவிட எங்களுக்கு அதிகக் கவலை இல்லாமல் இல்லை.

திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன் : நீங்கள் சீக்கிரம் கொடுப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வாயளவில் அனுதாபம் பலருக்கு இருக்கலாம். உண்மையான அனுதாபம் எங்களுக்கு இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கடைசியாக, வரிகளைப்பற்றி விளக்க விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள்— Three pronged attack என்று. கிராமத்திற்கு பஞ்சாயத்து, மாநில ஆட்சி, மத்திய ஆட்சி வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுக்கு மூன்று ஆட்சியும் வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வருவாயும் தேடவேண்டியிருக்கிறது. நகரத்தில் எதுவுமிருக்கிறது. கிராமத்திற்கும் போகவேண்டும். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும். வரி போடும்போது இது அவசியமா என்று பார்க்க வேண்டும். போடும்போது தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோமா அல்லது தாங்க இயலாதவர்களுக்குப் போடுகிறோமா என்று பார்க்க வேண்டியது. இன்றைக்குப் போட்ட வரி தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். எந்த வரியைப் போட்டாலும் "ஏழை எளியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோம்— The most exploited man is the common man" என்கிறார்கள். அந்த common man வரி கொடுக்கமாட்டான். அவன் எங்கேயிருந்து எதற்காக வரி கொடுக்கிறான்? ஆனால் அந்த common man -க்குத்தான் அனுதாபம் இருக்கிறது. தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோம்.

நிலவரியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 1933-39-ல் தான் நாம் ஆட்சியை மேற்கொண்டோம்—அப்போது சென்னை ராஜதானி என்று இருந்தது—ஆந்திரா, கேரளம், தென் கன்னடம், தமிழ்நாடு எல்லாம் சேர்ந்து அப்போது மொத்த வருமானம் ரூ. 16 கோடி 13 லட்சம். அப்போது ராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்தார். அதில் நிலவரி including irrigation cess ரூபாய் 7 கோடி. நிலவரி விகிதாசாரம் என்ன? Land Revenue 43.75 per cent of the total revenue அதற்குப் பிறகு 1952-53ல் பார்த்தால் வருமானம் ஏறி இருந்தது. ரூ. 63 கோடி 35 லட்சத்துக்குக் ஏறியது. அப்போது நிலவரி 7 கோடி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

யிலிருந்து ரூ. 10 கோடி 9 லட்சமாக ஏறியது. அப்போது Land Revenue 15.9 per cent of the total revenue இப்போது நமது மொத்த வருமானம் ரூ. 106 கோடி. இதில் நிலவரி, தண்ணீர் வரி, ஸ்தல ஸ்தாபன சர்சார்ஜ் எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் கூட—மத்திய அரசாங்கம் நேரிடையாக வரி போடு வதில்லை—மற்றபடி பஞ்சாயத்து போடுவது, அயன் நிலவரி எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் ரூ. 9 கோடி 26 லட்சம். ரூ. 106 கோடியில் ரூ. 9 கோடி 26 லட்சம் That works out to 6.4 per cent of the total revenue. From 43.75 per cent in 1938-49 and 15.9 per cent in 1952-53, it now comes to 6.4 per cent. நிலவரி ஏறவில்லை. அப்படியே இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். இந்த நிலையில் நிலம் கொஞ்சம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் 63 லட்சம் தானாகிறது. அதேகமாக சோஷலிஸத்தை யாருமே பகிரங்கமாக எதிர்க்க மாட்டார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள்.

சில இடங்களில். லோயர் பவானி, அமராவதி, கிருஷ்ணகிரி Reservoir திட்டத்தில் பார்த்தால் நிலத்தீர்வை மாத்திரம் ஏக்கருக்கு 15 முதல் 20 ரூபாய். தஞ்சாவூரில் சில இடங்களில் 3½ ரூபாய் இருக்கிறது. பெரியாறு irrigation ல் 5 ரூபாய் இருக்கிறது. ஒரு equity வேண்டாமா? இவ்வளவு வருமானம் பெருகிக்கொண்டு போகும்போது, நிலவரியைத் தொடக்கூடாது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இப்போது எவ்வளவு வசதி கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கும் உற்பத்தி பெருகி வருகிறது. Prize competition பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் சராசரியில் உற்பத்தி பெருகி வருகிறதா இல்லையா? விலை அதிகமாகி வருகிறது. முன் மாதிரி கடன் பளு இல்லை. 1938-39-லிருந்து போடப்பட்டிருக்கிறது. நிலவரி தண்ணீர் தீர்வையோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நாங்கள் தண்ணீர்த் தீர்வையை இரட்டிக்க விரும்புவதால், முதல் இரண்டாம் தர பாசன ஆதாரங்களின்கீழ் நஞ்சை என்று பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களின் மீது 60 சத வீதமும், அதே மாதிரி முதல், இரண்டாம் தர பாசன ஆதாரங்களின் கீழ் உள்ள புஞ்சை நிலங்களின் மீது 100 சத வீதமும் உயர்த்துகிறோம். ஏற்கனவே பல இடங்களில் நிலத் தீர்வை அதிகமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். திருநெல்வேலியில் ஒரு போக நஞ்செய் சாகு படிக்கு (single wet crop cultivation) ஏக்கருக்கு ரூ. 16 வீதம் கொடுக்கிறார்கள். இந்த 16 ரூபாய் தீர்வையை 32 ரூபாய் ஆக்க வேண்டுமென்றே, அல்லது 60 சத வீதம் உயர்த்துவது என்றால், ரூ. 26 ஆக்க வேண்டுமென்றே அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. இன்னும் அதே திருநெல்வேலியில் இருபோக நஞ்செய் சாகு படிக்கு (double wet crop cultivation) ஏக்கருக்கு ரூ. 24 வரை தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். இதை 48 ரூபாய் ஆக்க வேண்டுமென்பதல்ல எங்கள் நோக்கம். எந்த நஞ்செய் சாகுபடியாக இருந்தாலும் இந்தத் தீர்வை ஒரு போகத்துக்கு (Single crop) ஏக்கருக்கு ரூ. 20க்கு மேலும், இருபோகத்துக்கு (Double crop) ஏக்கருக்கு ரூ. 30க்கு மேலும் போகாமல் உச்ச வரம்பு (Ceiling) போடுவதாக இருக்கிறோம். அது சட்டத்தில் வந்து விடும்.

[7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதேமாதிரி புஞ்செய் நிலத்துக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வை C.M.P. பகுதியில், தஞ்சை-மேட்டூர் கால்வாய் பகுதியில் ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய் போடுகிறோம். அந்தத் தீர்வையை 100 சத வீதம் உயர்த்தி ரூ. 10-ஐ ரூ. 20 ஆக்க உத்தேசமில். C.M.P. பகுதியில் ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய்க்கு மேல் தீர்வை இருக்கக்கூடாது என்ற உச்ச வரம்பு போடுவதாக இருக்கிறோம். அப்படி ஏற்படுத்தி விட்டால், சராசரி உயர்வு ஒரு ஏக்கருக்கு 5 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்காது. ஆகவே இந்தத் தீர்வை ஒன்றும் அதிகமல்ல என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பஸ் வரியை எடுத்துக்கொண்டால், நாங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் வரியை பஸ் சொந்தக் காரர்கள் தாங்க முடியும் என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்ட பிறகு தான், அந்த வரி விதிப்பை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இங்கு சபையில் பேசியவர்கள் போக்கு அந்த வரி உயர்வு, ஏழை எளிய பிரயாணிகள் மீது போய்விடும் என்ற பீதியைக் கிளப்பி, பஸ் கட்டணத்தை ஏற்ற வேண்டாம் என்று இருக்கிற முதலாளி களை, நீங்கள் கட்டணத்தை ஏற்றுங்கள் என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. Passenger fare-க்கு பிரயாணக் கட்டணத்துக்கு, வரம்பு சட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப் பிரிவை நாம் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை சர்க்கார் மாற்றுவதாக இல்லை. சர்க்கார் பஸ்களிலும் கட்டணத்தை உயர்த்துவதாக இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். பஸ் வரி, சில மாநிலங்களில் வேறு முறைப்படி போடுகிறார்கள். ஒரே சீராக (Uniform) seat-க்கு 67½ ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் போட்டிருப்பது மிகவும் குறைவு. இந்த வரி உயர்வுக்கான மசோதா சட்டமன்றத்தில் வருகிறபோது, பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டமிருந்து, குறிப்பிட்ட யோசனைகளைச் சொன்னால், அதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்வோம்.

அதேமாதிரி லாரியின் மேல் போட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் வரியால், லாரியின் மூலம் கொண்டு வரப்படுகிற சரக்கு களின் விலை ஏறிவிடும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. கூடுதல் வரியைப் போடவேண்டாம் என்று நிறுத்திவிடுகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்போது லாரி சொந்தக்காரர்கள் லாரி வாடகையை உயர்த்துகிறார்கள் என்றால் யார் என்ன செய்ய முடியும்? அப்போது விலை ஏறாது? சிறிய லாரி சொந்தக் காரர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படக் கூடாது என்பதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, சித்தித்த பிறகுதான் இந்தக் கூடுதல் வரியைப் போட லாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். உண்மையிலேயே லாரிச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டமிருந்தால், இந்தக் கூடுதல் வரி விதிப்பிற்கான சட்டம் சபையில் கொண்டு வரப்படும்போது, அதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்யலாம், மாறுதல் செய்யலாம் என்று யோசிக்கலாம். ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

மாநிலத்தில்தான் நல்ல ரோடுகள் இருக்கின்றன. அதனால் பஸ், லாரிகளுக்குப் பெருத்த அனுகூலம். **Wear and tear** மிகக் குறைவு.

மின்சார வரியை எடுத்துக் கொண்டால், விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்துக்கு, பம்பு செட்டு வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு யூனிட்டிக்கு 7 ந. பை. தான் கட்டணம். தேசம் பூராவிலும் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் கட்டணம் மிகவும் மலிவானதாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் மின்சாரக் கட்டணம் விவசாயத்துக்கு, யூனிட்டிக்கு 9 ந. பை. யிலிருந்து 15 ந. பை. வரை இருக்கிறது. யூனிட்டிக்கு 9 ந. பை. வரை விதிக்கலாம், அதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று மத்திய அரசாங்கம், Planning Commission சொன்னார்கள். நாம் 9 ந. பை. கூட போடவில்லை. 7 ந. பை. தான் போட்டிருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு, அதிகமான விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி ஆகிறதோ, அங்கிருந்துகூட கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதனால் லாபம்கூட இல்லாமல், subsidise செய்து கொடுக்கிறோம். இப்போது உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ள மின்சார வரி அதிகரிப்பால், கட்டணம் 7½ ந. பை. தான் ஆகும். அதோடு, முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு minimum charge தொந்திரவாக இருக்கிறது என்று பலர் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். மின்சாரம் கேட்கிறபோது, விவசாயிகள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். பின்னால் மின்சாரத்தை அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்த முடியாமல், minimum charge கட்டுவது நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. minimum charge தெல்லையாக இருந்தால், எடுத்துவிட முடிவு செய்வோம். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரக் கட்டணத்தை 100-க்கு 10 வீதம் அதிகப்படுத்துவது அவர்களுக்கு ஒரு சுமையாகாது. ஏனென்றால் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பம்பு செட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். பம்பு செட்டு வைத்துக் கொண்டு மூன்று போகம் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு நிறைய விளைச்சல் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு 10 சத வீதம் உயர்வு ஒரு சுமையாகாது. ஆகையினால் 10 சத வீதம் உயர்த்துவதில் தவறில்லை.

வீட்டு உபயோகத்துக்கு இப்போது யூனிட்டிக்கு 29 ந. பை. கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இப்போது உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ள 10 சத வீத அதிகரிப்பால், 3 ந. பை. அதிகம் ஆகிறது யூனிட்டிக்கு. சாதாரணமாக சராசரி ஒரு வீட்டுக்கு 20 யூனிட்டி மின்சாரம் செலவாகும். 20 யூனிட்டிக்கு 29 ந. பை. வீதம் கட்டி கிறவர்கள், இன்னும் ஒரு 10 அணு சேர்த்துக் கட்ட முடியுமா?

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆகையினால் அவர்களுக்கும் இந்த மின்சார வரி உயர்வு ஒன்றும் பெரிதல்ல. மின்சார வசதியுள்ள வீடுகளில் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளும் இந்த 10 அணு அதிகமாகக் கொடுக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், நான் பார்த்திருக்கிறேன், சில சமயங்களில் அவர்கள் இரண்டு யூனியன்களுக்கு சந்தா கொடுக்கக் கூடத் தயங்குவதில்லை. Low Tension-ல் உள்ள சிறிய தொழில்களுக்கு இந்த உயர்வால், அதிகமாக வரி உயராது. High Tension-ல் இருப்பவர்கள் அதிகமாக மின்சாரம் எடுக்கிறவர்கள். அவர்கள் Fuel Surcharge வேறு கட்டவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு அடிப்படைக் கட்டணத்தின் பேரில் 5 சத வீதம் வரி விதிக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதனால் எந்தத் தொழிலிலும் உற்பத்திச் செலவு 1 சத வீதத்திற்கு மேல் போகாது, போகக் கூடாது என்று வைத்திருக்கிறோம்.

கரும்புக்கு வரி போடுவதைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அது பாக்டரிகள் கொடுப்பது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் அல்ல. கரும்பு விலை நிர்ணயிப்பதுபற்றி பத்திரிகையில் பார்த்திருக்கலாம். பாக்டரிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. முன்னே 2 ரூபாய் இப்போது 5 ரூபாய் ஆகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 5, 6 என்று இருக்கிறது. அவற்றை ஜெனரல் ரெவின்யூவில் சேர்க்கிறார்கள். அப்படிச் சேர்க்க எங்களுக்கு உத்தேசமில்லை. கரும்பு, சர்க்கரை உற்பத்தியாகிற பிரதேசங்களில் ரோடு அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி அபிவிருத்திகளுக்காகவே செலவு செய்யப்போவதாக வைத்திருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதைத் திரும்ப அவர்களிடத்திலேயே செலவு செய்யப்போகிறோம். புதிதாக பாக்டரி போட்டவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு முதல் மூன்று வருஷங்களுக்கு இரண்டிலிருந்து ஐந்து ஆக்குவதைக் கொஞ்சம் நிறுத்திக்கொள்ளலாமா என்ற யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

ஸ்டாம்பு டியூட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸ்டாம்புகளில் ஏமாற்றுகிறவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. பத்தாயிரத்திற்கு விலை பேசிக்கொண்டு இரண்டாயிரத்திற்கு எழுதுகிறவர்கள் உண்டு. அரசாங்கம் அதைத் தவிர்க்க கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. சொத்துள்ளவர்கள்தான் விற்கிறார்கள். இல்லாதவர் களுக்குப் பாதகமில்லை. நில விலை ஜாஸ்தியாகப் போகிறது. விற்கிறவர்களுக்கு ஸ்டாம்பு டியூட்டி கொஞ்சம் அதிகமாகப் போட்டோம். வாங்குகிறவர்கள் கூட அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். விற்கிறவர்களும் கொடுக்கலாம், வாங்குகிறவர்களும் கொடுக்கலாம். அதையும் சேர்த்துத்தானே விலை பேசுகிறோம்.

கடைசியாக நகரங்களில் உள்ள நிலத்திற்கு வரி போடுவது. அதில் ஆட்சேபிக்க இடம் இல்லை. அதனால் நிலங்களை சர்வே செய்து போடலாம் என்று இருக்கிறோம். நிறைய நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. வெளியே நில வரி போடுகிறோம். இப்போது உயர்த்தியிருக்கிறோம். இதை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நகரத்தில் போட்டிருப்பது ரொம்பக் குறைவு. இந்த மன்றத்தில் கூட யாரும் அவ்வளவு கடுமையாக ஆட்சேபிப்பார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. ஆட்சேபிக்க கொஞ்சமும் இடமில்லை. மற்றவர்கள் மாதிரி எதற்கெடுத்தாலும் ஆட்சேபிக்கிறவர்கள் கூட இதில் ஆட்சேபிப்பதற்கு இடமில்லை. தாங்க முடியாத கமையைத் தாங்கச் சொல்லும் நிலை இல்லாத வகையில் வசிகளை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். யாருக்கும் ஒரு தொல்லையுமில்லாமல் வரி போட்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் சீராக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் வசிகளை விதித்திருக்கிறோம். இதற்கு மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்களது ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நஞ்சை நிலத்திற்குப் பல இடங்களில் அதிகமாக வரி வாங்கப் படுவதால் அவைகளைச் சம நிலைக்குக் கொண்டுவர புதுவரி ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிவித்தார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் ஒரே அளவில் வரி விதிக்கம் வரும்படி, சம நிலையில் வரி விதிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

நகரத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கும் போது பரப்பு அதிகமானால் அதிக வரியும், குறைந்த மனை இருந்தால் குறைந்த வரியும் விதிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சம நிலையில் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் "Nationalising, not equalising" இப்போது போடுகிற முறை அந்த பேசிஸ்ஸில் தான்.

நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஹரிஜன நல இலாகா பற்றி சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் மாணவர்களை ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் தங்களுடைய ஹாஸ்டலில்தான் இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றிய நிலையை விளக்க விரும்புகிறேன்.

Dr. Lakshmanaswami Mudaliar referred to the delay in the disbursement of Harijan Welfare Scholarships.

It may be stated that the Government have already taken all adequate measures for the expeditious sanction and disbursement of scholarships. The Government have decentralised the State scholarships and have given powers to the District Welfare Officers to disburse scholarships. Only in regard to Government of India scholarships the Director of Harijan Welfare disburses the scholarships. The Government have also appointed Accounts Officers in the office of the Director of Harijan Welfare to make Internal Audit and facilitate sanction of Harijan Welfare scholarships expeditiously. The Government have also opened Personal

[7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

Deposit Account in the name of the Director of Harijan Welfare to enable him to draw cheques from the Reserve Bank of India so that the delay in the pre-audit of the Director's bills in the office of the Accountant-General and in the Pay and Accounts Office may be eliminated.

This system has been working satisfactorily for the past two years and the delay has been almost completely eliminated.

The Government have recently fixed lumpsum amount for payment of residential scholarships in the case of Scheduled Caste students.

The following are the rates on which residential scholarships are paid to Harijan students—

Arts and Science Courses—

Mofussil institutions Rs. 50.

City institutions Rs. 60.

Law Course Rs. 60.

Engineering and Medical Rs. 70.

Some students spent extravagantly over and above the amounts fixed by Government and some cases where hall tickets have been refused in the past years have been brought to the notice of Government.

In some cases, for example, in Annamalai University the Government have, as a special case, granted residential scholarships over and above the rates fixed by the Government in order to relieve the hardships of the students. But this sort of extravagant spending on the part of Harijan students should not be encouraged. That is why the Director has issued instructions that an amount spent by the students over and above the amounts fixed by the Government will have to be borne by the parents of the students.

The former M. C. Rajah hostel is now located in a pucca new building at Saidapet. The strength of the hostel has been increasing from 115 to 204. In order that Harijan students may avail of these hostel facilities and in order to prevent the contingency referred to above, namely, overspending by Harijan students, the Director of Harijan Welfare has issued instructions to Education authorities to see that the students avail of the hostel facilities given at the Saidapet hostel first before they are admitted into other hostels attached to the Educational Institutions. This will avoid the hardship referred to by Dr. Mudaliar at the time of the examination.

In all Government hostels under the control of Harijan Welfare departments, including the new Government hostel for College Boys at Saidapet, students belonging to Backward Classes

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

as well as forward communities are also admitted in the following proportion in order to avoid segregation of Harijans even in such hostels :—

Scheduled Castes—75 per cent of the strength.

Backward Classes—15 per cent of the strength.

Advanced Communities—10 per cent of the strength.

MR. CHAIRMAN : Before adjourning the House, I have to make a small announcement. A certain portion of the speech made by the hon. Member Sri Abdul Wahab has been objected to by some Members of the House. On an examination, I find that it is grossly unparliamentary and undignified. Of course, Sri Abdul Wahab is a new Member, perhaps inexperienced with these things. I do not call the language indecent. But, under the power vested in me, I have expunged the objectionable words he used.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 30th July 1962.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

164. Notification issued with G.O. Ms. No. 1389, Food and Agriculture, dated 3rd April 1962, specifying 1st April 1962 as the date on which the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act AE of 1959) shall come into force in the whole of the State of Madras, except the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries, Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

165. Finance Accounts of the Government of Madras for the year 1960-61.

[7th July 1962]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 103 on page 4.]

Bales of cotton yarn of different count groups produced by the Mills (both composite and spinning mills) in the State from January 1960 to June 1961.

Quarter ending.	(In bales).				
	1 to 10s.	11 to 20s.	21 to 30s.	31 to 40s.	Above 40s.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
31st March 1959 ..	9,073	67,968	42,628	43,800	23,755
30th June 1959 ..	8,333	57,470	38,368	46,853	22,735
30th September 1959 ..	9,785	73,148	42,298	42,342	27,328
31st December 1959 ..	9,420	75,850	43,230	43,373	26,450
31st March 1960 ..	7,928	63,438	44,835	50,113	28,813
30th June 1960 ..	7,193	62,008	43,100	53,735	31,623
30th September 1960 ..	7,360	61,343	46,035	46,010	34,758
31st December 1960 ..	8,455	66,713	42,285	47,103	35,135
31st March 1961 ..	9,350	63,935	46,740	48,453	31,440
30th June 1961 ..	9,880	65,393	48,683	45,070	23,360

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 105 on page 7.]

The details of the Housing Colonies for Government servants already constructed and proposed to be constructed are furnished below :—

MADRAS CITY.

(i) *Santhome Area.*—Five hundred tenements at a cost of about Rs. 33.00 lakhs were constructed by the former City Improvement Trust in the Foreshore Estate, Santhome. They have been allotted to the low paid employees of the State Government on rental basis. One hundred Sixty-eight more apartments are under construction in the same area, for allotment to Government servants on rental basis.

(ii) *Kilpauk Garden Area.*—Ninety-six storeyed flats at a cost of Rs. 11.13 lakhs are under construction, for allotment to low paid State Government servants, on rental basis, and the work is nearing completion.

(iii) *Hamilton Bridge Road Area.*—Twenty blocks of 174 flats and 29 Bachelor quarters at a cost of Rs. 17.73 lakhs are under construction, for allotment on rental basis, to State Government employees.

[7th July 1962]

(iv) *Todhunternagar Area*.—The Chief Engineer, P. W. D (General), has also constructed 14 three-storeyed blocks (168 flats, at a cost of Rs. 17.68 lakhs for allotment to State Government servants, on rental basis.

(v) *Nandanam Extension Area*.—Besides the above rental housing colonies, it is also proposed to construct 112 houses in the Nandanam Extension Scheme Area at a cost of Rs. 22.66 lakhs for allotment to Government servants on hire purchase basis.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 30th July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at ree of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI A. KONDAPPA, A MEMBER OF THE OLD LEGISLATIVE COUNCIL

MR. CHAIRMAN: I regret to announce to the House that Sri A. Kondappa, a Member of the old Legislative Council during 1930-31, passed away at Madras on the night of 10th July 1962. He was an Advocate and was for some time President of the Nantapur District Board.

I shall convey the deep sense of sorrow of the House to the members of the bereaved family.

I request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Sri A. Kondappa.

Accordingly, the hon. Members stood in silence for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Government Hospital, Kancheepuram

* * 77 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of patients admitted in the Government Hospital, Kancheepuram, during the month of November 1961 with transverse presentation and the number of patients who died in the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: One case of transverse presentation was admitted in the Government Hospital, Kancheepuram, during November 1961 and it was cured and discharged. The total number of patients who died in the hospital during the month was twenty-five.

* * 78 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of patients admitted in the Government Hospital, Kancheepuram, since 1st January 1961 till date for Fother Gills Operation and the number of patients who died in the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The total number of patients admitted in the hospital for Fother Gills Operation during the period from 1st January 1961 to 31st March 1962 was eight. All these cases were sent home duly cured.

* Question postponed from the list of questions for 4th July 1962.

[30th July 1962]

* 79 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of cases admitted in the Government Hospital, Kancheepuram, in the months of September, October and November 1961, for application of forceps and the number of patients who died in the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The total number of cases that required application of forceps in the hospital during September, October and November 1961 was 6, 8 and 5, respectively. The number of such patients who died in the hospital was two in October 1961 and one in November 1961.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, may I know whether there is a doctor in that hospital with post-graduate qualifications to deal with and treat cases of these kinds?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, a separate question may be put.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that on account of the hue and cry raised in the town due to increased mortality in that unfortunate hospital, the hospital operation register was torn off and re-written? Have the Government any information on this?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, Government have no such information. But the information given by the hon. Member will be kept in mind and enquired into.

Pre-school centres

* 92 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of pre-school centres proposed to be started in the State during 1962-63;

(b) whether there is any proposal to feed these children and, if so, the details thereof; and

(c) the qualification and the nature of training given to the teachers employed in the pre-school centres?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) 500.

(b) Yes, Sir. The children will be given eatables. Milk will also be given. Details regarding this are being worked out.

(c) Trained Thayis will be selected to be in charge of the centres. If no Thayi is available, any other suitable person with a minimum educational qualification of VII Standard (integrated) completed will be selected for training. The training will commence in August 1962. The syllabus and programme for the training are being worked out by the Director of Women's Welfare. The training will be for a period of three months.

a Question postponed from the list of questions for 4th July 1962.
b Question postponed from the list of questions for 5th July 1962.

[30th July 1962]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know, Sir, what is the general qualification of the present Thayis?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Even people with IV and V Standard qualifications have been selected and appointed.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Are these Thayis recruited for the pre-school children? The Hon. Minister just now stated that if sufficient number of Thayis were not available, they would recruit new ones whose general educational qualifications would not be less than VIII Standard whereas people with only IV and V Standard qualifications have already been appointed.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, In view of the previous experience, it may be considered.

Smallpox

* 93 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that smallpox is prevalent in epidemic form in the fishermen colonies in Kanyakumari district;

(b) if so, the number of persons affected and the number of fatal cases, if any; and

(c) the steps taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Protected water-supply

* 94 Q.—T. V. DEVARAJA MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 338 on 1st September 1961—

(a) whether the investigation in regard to the provision of protected water-supply to Tiruvannamalai from Penniar has been completed; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) Field particulars are being collected.

Tamil Pandits

* 110 S.N. Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the statement made by the Minister for Finance on 16th December 1961, the stage at which the question of reducing the hours of work of Tamil Pandits from 17 to 14 now stands?

a Question postponed from the list of questions for 5th July 1962.

[30th July 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have issued orders permitting the employment of one Grade I Tamil Pandit in each high school irrespective of the quantum of work. The question whether a reduced minimum should be prescribed to regulate the appointment of additional pandits, Grade I, is under consideration.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: ஐயா, இப்போது பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற அரசாங்க ஆணையின்படி பள்ளிகளில் ஒவ்வொரு வகுப்புப் பிரிவு மாத்திரம் இருப்பன பாதிக்கப்படவில்லை என்பதும் பல வகுப்புப் பிரிவுகள் உள்ள பள்ளிகளில் வேலைபார்த்து வருகிற முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: குறைந்த பட்ச மணிக் கணக்கு குறிப்பிடுவது என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது குறித்தபிறகும் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், அதைத் தனியாகக் கவனிக்கலாம்.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: அவ்வாறு இருந்தாலும்கூட இப்போது புதுப் பாடத்திட்ட முறை செயலுக்குவந்தகாலத்தில் இருந்த முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் இரண்டாவது நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாக இறக்கப்படாமல் இருப்பார்கள் என்பதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்புக்கள் அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களுடைய நிலை குறைக்கப்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதனால் தனியாக அதற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டிய அவசியமில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, the need for having these restrictions at all with reference to the hours of work and what is the difficulty in the Government paying the teachers as per their qualifications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the restrictions have been there all along and now the Government are considering whether they should not reduce the minimum hours of work.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware, Sir, that the new rule was brought in nearly a decade ago, for what reasons we do not know, and cannot the Government think of abolishing it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the new rule was there for a decade as the hon. Member says, it means it has been in force for the past ten years.

SRI M. RAJAH IYER: May I request the Government to extend the same concessions to the Sanskrit and Hindi Pandits in high schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member may put a separate question.

[30th July 1962]

Burning of Hindi edition of the Gazette

* 111 S.N. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the burning of Hindi edition of the Gazette of the Union Government by a political party; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir.

(b) The demonstration did not evoke any public response and Government considered it best to ignore it.

DR. A. SREENIVASAN: Is it not a fact, Sir, that under the existing law, it is an offence for a private party to print the Government Gazette, and, if so what action did the Government take in the matter against the leader of the party for having printed a Hindi version of the Gazette for the purpose of burning it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there is also a principle of law that trivial things are not punished. Government think that it is a very trivial matter.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, will this not give rise to other people committing the same offence if the Government were to ignore such offences, and is it not also a fact, Sir, that this person indulged in this act for the sake of creating a political stunt?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, if this becomes a contagion and more people engage themselves in such activities, Government will take serious notice of it.

DR. A. SREENIVASAN: Can they quote this as a precedent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the hon. Member should know that merely because some concession was shown or notice was not taken of a small incident, it cannot be pleaded as an excuse for committing the offence of a serious kind.

Motor vehicles tax

* 112 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount of share given to each municipality annually from the proceeds of the motor vehicles tax; and

(b) when the percentage was fixed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) It is not a question of share but of compensation to the municipalities which were levying tolls or fees on licences granted to motor vehicles. A sum equivalent to the

[30th July 1962]

average annual income derived by the municipality during the three years prior to the abolition of tolls or fees on licences is being paid annually in accordance with the provisions in section 10 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, as amended by the Madras Traffic Control Act, 1938.

2-10
p.m.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, the toll fees were collected a number of years before, and the same compensation is being paid to each municipality. That is too low. When the Government are raising more taxes and also are increasing the tax on motor vehicles, is it not fair on their part to give the municipalities a greater share in the taxes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The municipalities and local authorities are getting plenty of assistance from the Government. No particular revenue need be earmarked for the purpose. Whenever the Government find that some money and other assistance are to be given to the municipalities and local bodies, they will make them available irrespective of the fact whether they come from out of the compensation for loss of toll income or the motor vehicles tax.

Newspapers

*113 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri M. Subbiah Chettiar): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether police are empowered to interrogate correspondents as to the source of news despatched for publication in newspapers; and

(b) whether it is a fact that recently a press correspondent of a Tamil Daily was interrogated by a police officer in Tiruchirappalli as regards the publication of a news relating to the resignation of the President of the District Committee of a political party?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Under section 161, Criminal Procedure Code, a Police Officer, while investigating a case, may interrogate any person including a newspaper correspondent supposed to be acquainted with the facts and circumstances of the case under investigation, about the said facts and circumstances which may include the source of a news despatched for publication in newspapers.

(b) The information is not correct.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, can the police take action in such matters *suo motu* without any written complaint from any party or instructions from the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes. It depends on the nature of the offence. If it is a cognizable offence, they will do it.

[30th July 1962]

Separation of Tamilnad

* 144 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report of a speech said to have been made by Sri E. V. Ramasamy Naicker at Chidambaram published in "The Mail", dated 20th April 1962, in which he is reported to have said that he would start a campaign for the separation of Tamilnad; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) Yes, Sir. Appropriate action will be taken in the matter when it becomes necessary.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, when the Government have been very vociferous in condemning the agitation for the separation of Tamilnad by the D.M.K., why have they condoned action by their inactivity when the D.K., which is the parent body of the D.M.K., was campaigning for the separation of Tamilnad?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government have not condoned anything. The Government are against the separation of every kind, and if it takes an ugly turn or if it takes a violent turn, the Government will deal with it appropriately.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, has not this gentleman been saying at almost every platform that he was only supporting the Government of Mr. Kamaraj and not the Congress? He has used very vile language against the Union Government.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I do not know if anybody can be punished for saying that he supports the Chief Minister and does not support the party. It is not an offence. Also criticising the Union Government is not an offence.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, this gentleman has been campaigning for the separation of Tamilnad all these months, and the Government have not spoken one word against it. This is the first occasion when the Hon. Minister is saying that he is taking notice of it. On the other hand, in the case of Dravidanad Separation, the moment the resolution was out, they came out against it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, this is not a question. This is a speech which should have been delivered on the Appropriation Bill.

Major panchayats

* 115 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri A. K. Thangavel Mudaliar): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that, as a result of the integration of minor panchayats and major panchayats in the panchayat union councils, the further development works of major panchayats has been affected; and

[30th July 1962]

(b) whether the Government have any proposal to upgrade the major panchayats into III grade municipalities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister : (a) & (b) No, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the major panchayats are suffering from handicaps by joining the panchayat unions. Will the Government see that at least the major panchayats are given more facilities as the municipalities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : What I said about municipalities applies also to panchayats. The Government are always watching the financial resources of these local bodies and they go to their assistance whenever necessary. As I said, it is not necessary to earmark any portion of the revenue for this purpose.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, as it is, the major panchayats are not getting Government assistance for any special work as the municipalities are getting. Will the Government, therefore, see that at least in future the major panchayats are given assistance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may specify what are the types of work for which assistance is required. In that case, the Government will be able to examine and say what type of assistance is given and could be given.

Release of Communist leaders

* 116 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any order has been issued recently by the Government for the release of 12 Communist leaders from the prisons in this State; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) Yes, Sir. Twelve long-term prisoners belonging to the Communist Party of India who were convicted prior to 1953 for offences inspired by political motives, were recently ordered to be released by Government on a review of their cases, taking into account various factors like the period spent as under-trials, the portion of the sentence they had already served, and the remission earned.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, what are the points which the Government considered in the matter of the reduction of the full term?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As I have already explained, the term already served, their conduct in jail, and the remission they earned were all considered by the Government and they thought that these twelve prisoners could be released.

do it.

[30th July 1962]

DR. A. SREENIVASAN : Sir, has the release any political basis, as there is a sort of alignment between the Communists and the party in power?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I do not know whether it is a proper question. It has nothing to do with the Government in their administrative capacity.

Prohibition crimes

* 117 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether trained dogs are being used to detect Prohibition crimes;

(b) if so, the number of dogs so used; and

(c) the number of cases detected from 1st January 1962 till date?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes, Sir.

(b) Four dogs were used in April 1962.

(c) Seventeen cases.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் ஆட்கள்மூலமாகக் கண்டுபிடிப்பதைவிட நாய்கள்மூலம் தெளிவாகவும் நிச்சயமாகவும் கண்டுபிடிக்க முடிகிறதென்பது உண்மையா? அப்படியானால் அப்படிப்பட்ட நாய்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த ஏதாவது உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : ஓரளவு நாய்கள் மோப்பம் பிடிப்பதன்மூலம் இவைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. எந்த அளவுக்கு அவற்றை உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

Non-teaching staff

* 118 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government in February 1961 from the non-teaching staff of the private secondary schools in Kanyakumari district for extending the pay scales, allowances and fee concessions given to non-teaching staff in other districts to them; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, the Government have been kind enough to enforce the recommendations of the Pay Commission in the case of teachers serving the private secondary

[30th July 1962]

schools in the Kanyakumari district. May I know what stands in the way of the Government to enforce the recommendations of the Pay Commission in the case of clerks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There was a scheme called the private secondary school scheme, which was in force in the Kanyakumari district before the merger, and that is continued after 1st November 1956. According to this scheme, the managers of schools in those areas are to remit into the treasury 80 per cent of the fee collections from the pupils. They can retain the remaining 20 per cent of the fee collection for the purpose of meeting the expenditure on rent, contingencies and payment of salaries to the non-teaching staff employed in the schools. If the Pay Commission's recommendations are to be accepted, they will not be able to meet the extra cost from this 20 per cent. Therefore, the Government are now considering whether they should not revise the scheme.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, are the Government aware that the clerks are getting anything between Rs. 50 and Rs. 70—am I told?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government will take all the aspects into consideration and see how the scheme which is now in force should be revised.

Pension rules

* 119 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 210 on 30th April 1960—

(a) whether the Government have taken any decision in the matter of applicability of the pension rules to the teachers in Kanyakumari district; and

(b) the number of teachers who have retired from secondary schools under private managements in Kanyakumari district from 1st November 1956 till date?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. The benefit of the Madras Teacher's Contributory Provident Fund Insurance-Pension Rules, 1958, has been extended to the staff of aided educational institutions in the transferred areas with effect from 1st January 1962.

(b) One hundred and twenty-seven up to 31st May 1962.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, am I to understand that all the teachers who retired between the period 1st November 1956 and the date of effect of the pension G.O. are to have retrospective effect regarding their pension?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All that is under examination.

[30th July 1962]

First Grade Tamil Pandits

* 120 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representations have been received from the First Grade Tamil Pandits of the District Board High Schools, Tirunelveli, about the reduction of their grade consequent on the application of the rule insisting on 17 hours of work per week entirely on the higher forms; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Representations were received to the effect that the application of the rule insisting on 17 hours of work per week caused hardship to Tamil Pandits, Grade I. The Government have issued orders permitting the employment of one Grade I Tamil Pandit in each high school irrespective of the quantum of work. The question whether a reduced minimum should be prescribed to regulate the appointment of additional Pandits, Grade I, is under consideration.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: ஐயா, எல்.டி. ஆசிரியர்கள் புது எட்டாவது வகுப்பு தொடங்கியவுடனே பள்ளிகளில் நியமிக்கப் படுகிறார்கள். அதைப்போல முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களும் ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் புது எட்டாவது வகுப்பு தொடங்கியவுடன் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் அண்மையில் இடப் பட்ட அரசாங்க ஆணையின் கருத்து என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் முன்பு கூறியதுபோல, குறைந்த பட்சம் எத்தனை மணி வேலை செய்வது என்பதை இப்போது குறைக்கலாமா என்பது அரசாங்கத்தின் யோசனை. குறைப்பதற்கு முடிவு செய்தபிறகு அதற்குத் தகுந்தவாறு அதைச் செய்யலாம்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I to understand, Sir, that because this injustice has been there for over ten years, it should be perpetuated by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not know about this injustice.

* 121 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Madras State Tamil Teachers' Association about the financial hardship caused to the First Grade Tamil Pandits of secondary schools consequent on the application of the rule insisting on 17 hours of work per week entirely in higher forms; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir,

[30th July 1962]

(b) The Government have issued orders permitting the employment of one Grade I Tamil Pandit in each high school irrespective of the quantum of work. The question whether a reduced minimum should be prescribed to regulate the appointment of additional Pandits in Grade I is under consideration.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : ஐயா, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க ஆணை அண்மையில் பிறப்பித்ததில் சில சூழ்நிலையில் 17 மணி அளவு வேலையில்லாமலும் முதலிலைச் சம்பளம் தமிழாசிரியர்கள் பெற முடியும் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த ஆணை தெளிவாக இல்லை என்பது பல மாவட்டங்களிலிருந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த ஆணை சிறப்பாக மாவட்டக் கழகப் பள்ளிகளுக்கு (டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஸ்கூல்) மாத்திரம்தான் பொருந்தும், தனியார் பள்ளிகளுக்குப் பொருந்தாது என்று சிலர் அதற்கு அர்த்தம் செய்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த ஆணையைப்பற்றிய குறைபாடுகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் விளக்கமாக எழுதி அனுப்பினால், மேலே கவனம் செலுத்தி அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யலாம்.

S.S.L.C. Public Examination

* 122 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of candidates appeared for the S.S.L.C. Public Examination held in March 1962 under (i) the New Scheme, and (ii) the Old Scheme; and

(b) the number of candidates appeared for Hindi, Sanskrit and Telugu under Part II of the New Language Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) (i) 55,399.

(ii) 17,126.

(b) Hindi, 39,191; Sanskrit, 2,322; and Telugu, 25.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : From the figures given it will be found that out of nearly 70,000 students that appeared only 2,322 appeared in Sanskrit. It has gone down to such a terrible extent. Will the Government see that the study of that language is encouraged?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, Government will certainly do everything that could be done in order to encourage the study of Sanskrit. But this is under the three-language formula. Evidently and very correctly too, most students feel that they must learn Hindi and that it is to their advantage because it is the All-India language. Therefore, as many as 39,000 and odd take to Hindi.

[30th July 1962]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Are the Government aware that the previous Minister for Education said that if during out-of-school hours Sanskrit was taught, the money spent on the salary of that teacher would be taken into account for the purpose of grant? If the Government issue such a circular, more students would take to the study of Sanskrit. Will the Government consider this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : About the question of the study of Sanskrit, I have had a discussion with the Secondary Board of Education, the Director of Public Instruction and Sri K. Balasubramanya Ayyar. Certain aspects have been examined and we will have to take further action after all aspects have been examined.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government think that it is not within their powers to revert to the old policy where Sanskrit occupied a place as the II Part of the First Language?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This House has accepted the three-language formula according to which under this Part, Hindi or a language like Sanskrit or any other regional language—only one of these languages—could be taken. Unless we revise the three-language formula, I do not know how it will fit in—more hours or greater facilities for the study of Sanskrit—without coming into conflict with the provisions of the three-language formula.

District Board High Schools

* 123 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN :

SRI M. RAJAH IYER :

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :

Will the

Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to take over the District Board High Schools in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The District Boards having ceased to exist, the question of management of these former Board High Schools is under the examination of Government.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, இந்தக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இப்போதைய நிலையே நீடிக்கப்படுமா? அல்லது கல்வித் துறை அதிகாரிகள் கண்காணக்கும் பொறுப்பில் விடப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷன் ஆபீசர்கள் ஒவ்வொருவரை நியமித்து இதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பை விடுவது என்பது அரசாங்கத்தின் யோசனை. சீக்கிரத்தில் அதற்கான உத்திரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

[30th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As the Government are bearing the full deficit of the local boards, what is the difficulty in converting these high schools into Government high schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In course of time, they will be converted into Government schools.

Polytechnic for women

* 124 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a polytechnic for women with the aid of UNESCO; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) There is a proposal to start a polytechnic for women but not with the aid of UNESCO.

(b) The proposed polytechnic will have the following courses :—

<i>Nature of the course.</i>	<i>Strength.</i>
(1) Electronics (Radio Engineering)	20
(2) Secretarial Course	30
(3) Costume designing and Dress-making	20
(4) Civil Engineering Draughtsmanship	30

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us where the polytechnic will be located?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are in search of a place and we have not been able to find one. We are just now examining whether we can get suitable accommodation in the centre of the City. As soon as a decision is taken about the location, we will start it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government locate it in the mufassal, say in South Arcot or in any other district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We propose to have three such polytechnics under the Third Five-Year Plan. One of them will be in Madras and the other two will be in the mufassal centres. Which exactly are the centres has not been decided.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How is it, Sir, the Government thought Civil Engineering to be a fit subject for women?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is the draughtsman's course, and they are best fitted for it.

Paper factory

* 125 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any

[30th July 1962]

proposal to establish any paper factory for manufacturing writing and printing paper with the use of bagasse made available by the sugar factories?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Six factories have been licensed for the manufacture of paper in the State. One or two of them propose to use bagasse, among other things, as raw material. Since the factories are being set up in the private sector, the use of raw materials will be decided by the sponsors themselves.

State Transport buses

* 126 Q.—SRIMATHI T. L. THIRUPURASUNDARI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of State Transport buses condemned since the date of nationalization of the City Transport and the estimated cost thereof;

(b) the nature of the disposal of the condemned buses and the amount realized;

(c) the total cost of spare parts found missing and the action taken in this regard?

(d) the number and cost of buses purchased since the date of nationalization; and

(e) the average number of State Transport buses plying daily, in the (i) City and (ii) Mufassal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The number of Madras State Transport buses condemned since the date of nationalization up to 31st March 1962 was 422. Their assessed value was Rs. 11,97,438.

(b) All the condemned buses were disposed of in public auction and the amount realized was Rs. 30,38,921.

(c) No ready list of spare parts found missing is available. The time and energy involved in collecting the figures ever since the inception of the Department will not be commensurate with the public interest to be served. In every case of loss of spare parts, action is promptly taken to fix the responsibility and to effect recoveries wherever responsibility for the loss can be fixed on any particular individual or individuals.

(d) The total number of buses purchased is 1,085 at a cost of Rs. 4,42,67,345.

(e) The daily average number of buses run during May 1962 was 337 in the City and 112 in the mufassal.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : How many buses were damaged on the 19th instant and what is the extent of the loss?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Fifty-three buses were damaged on the 19th of July 1962. The visible loss has been estimated at Rs. 12,000—the loss to the bodies of buses. The loss in collection is estimated at Rs. 31,000.

[30th July 1962]

திருமதி டி. எல். திருபுகந்தரி : தலைவர் அவர்களே, காணாமற் போன சாமான்கள் திருட்டுப்போனக் குற்றத்தில் தொழிலாளர்கள் கலந்திருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : சாமான்கள் யாரிடத்தில் ஒப்படைக்கிறோமோ அவர்கள் பொறுப்பில் காணாமற்போனால் அந்தத் தொழிலாளியிடமிருந்து “ரெகவர்” பண்ணுகிறார்கள். காணாமற்போனதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமற்போனால் “ரெகவர்” செய்ய முடியாது.

திருமதி டி. எல். திருபுகந்தரி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளிகள் வேலை செய்துவிட்டு வீடு திரும்பும்போது அவர்களைப் பரிசோதனை செய்து அனுப்பப்படுகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அப்படித்தான் அனுப்ப வேண்டும். வேலை செய்துவிட்டு வெளியே போகும்போது பரிசோதனை உண்டு.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Hon. Minister said that only 337 buses were plying daily in the City. What about the other buses? Have the Government any proposal to put more buses on the road out of the remaining buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Three hundred and thirty-seven buses are running within the City. There are a number of overlapping routes. The mufassal buses which I mentioned—that is, 112—also cover parts of the City. For instance, a bus which comes from Tambaram and a bus which comes from Ponneri also cover the City. If you take all these things, the number of buses available for City transport alone is of the order of 445.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The total number of buses is more than 700 and the total number of buses plying in the mufassal and in the City is 445, according to the Hon. Minister. Why are so many buses kept idle?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The answer is very simple. Out of the 770 buses, some have to be set apart for monthly maintenance, some for getting brake certificates every six months and some for annual overhaul. The number of buses which are thus set aside for maintenance would be of the order of 18 to 20 per cent. Out of the balance of vehicles, some will be run at peak hour services. This figure relates only to regular services. Over and above this, a number of buses are running between 8 O'clock and 10 O'clock in the morning and 5 O'clock and 7 O'clock in the afternoon. If those buses are taken into consideration, it will be seen that a large number of buses are running in the City.

[30th July 1962]

Slums

* 127 Q.—SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps, if any, taken to remove the slums along the walls of the Government Ophthalmic Hospital, Egmore, Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The matter is receiving the attention of the State Housing Board and action will be taken by its Madras Unit during the Third Plan period.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Is the Hon. Minister aware that it is in existence for over seven years?

MR. CHAIRMAN : More than seven years!

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am very glad to inform the House that it is only now for the first time, we have removed about 350 pavement dwellers from the North Madras area and rehabilitated them in Vyasaipadi. We are taking systematic steps to remove these one by one and rehabilitate them. This also is in that scheme and I hope it will be possible to execute the scheme at an early date.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government any idea of the number of pavement dwellers in the North Madras City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have got the number for the entire Madras City. The number is 3,500 families.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தில் நடைபாதையில் குடிசைகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வப்போது அவைகளை எடுத்துப் பிய்த்துத் தள்ள ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : பழைய நடைபாதை வாகனங்கள் எல்லோருக்கும் இடம் கொடுத்து வசதியான குடிசைகள் கட்டிக்கொள்வதற்கான ஏற்பாடு செய்கிறோம். புதிதாகக் கிளம்பும் நடைபாதைவாகனங்கள் குடிசைகள் ஏற்படுத்தாத வகையில் எந்தெந்த இடத்தில் நடைபாதைகள் அகலமாக இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் குறைத்து ரோடை அகலப்படுத்திக்கொண்டுவருகிறோம். நடைபாதை வாகனங்களுக்கு அது கஷ்டமாக இருக்கும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : மருத்துவ மனைகள் பக்கத்தில் இருக்கும் குடிசைகளை உடனடியாக அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அதுதான் இப்போது இருக்கிற திட்டம்.

Handloom Weavers' Co-operative Societies

* 128 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently that the rebate granted to Handloom Weavers' Co-operative Societies are not passed on to weavers but are obtained on incorrect statements of accounts;

[30th July 1962]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard; and

(c) whether there is any proposal to constitute a committee to examine the present procedure and to recommend any modifications, if necessary?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) No, Sir.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Is it a fact, Sir, that oral personal representation was made to the Hon. Minister for Industries in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எந்த இடத்தில்?

SRI K. S. ABDUL WAHAB: At Kadayanallur.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: கடையநல்லூர் பகுதியில் தங்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கவில்லை என்று புகார் வந்தது சர்க்காருக்கு. ஆனால் கடையநல்லூர் பகுதி, இன்னும் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் பலர் பொய்க் கணக்கு எழுதி ரிபேட்டுகள் வாங்கிவிட்டார்கள். அதனால் சர்க்காரில் அதிகாரிகள் போட்டு செக் செய்து ஒவ்வொரு வீவருக்கும் ஒரு தறியில் 8 மணி நேரம் வேலை நடந்தால் என்ன கொடுக்கலாமோ அதைப் பார்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: 'சேல்ஸ்'-ன் பேரில் ரிபேட் கொடுப்பதற்கு பதில் உற்பத்தியின் பேரில் ரிபேட் கொடுத்தால் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: 'சேல்ஸ்' பேரில்தான் கொடுக்கவேண்டும். பொய்க் கணக்கு சேல்ஸ் பற்றி எழுதியிருந்ததால், உற்பத்தி பண்ணாமல் சேல்ஸ் செய்யமுடியாது என்ற காரணத்தால் உற்பத்தி பேரில் கொடுத்தோம்.

Non-Gazetted Government servants

* 129 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the dearness allowance of the Non-Gazetted Government servants; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The Government have decided to sanction with effect from 1st July 1962, an increase of Rs. 5 in the dearness allowance of all Government employees drawing less than Rs. 150 per mensem and also teachers and employees of local bodies drawing less than Rs. 150 per mensem. The dearness allowance of employees

[30th July 1962]

if State Government drawing less than Rs. 150 per mensem will thus be on a par with that of Central Government employees drawing the same pay. The question of sanctioning an increase in dearness allowance of Government employees drawing Rs. 150 and above has been deferred.

Teaching of English

* 130 Q.—VIDWAN: T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken or proposed to be taken to improve the quality of the teaching of English in elementary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The steps taken are the following:—

(i) Elementary school teachers are given special training in the most modern methods of teaching English in schools under a special scheme organized with the assistance of the British Council.

(ii) Appointment of secondary grade teachers to impart instruction in English to pupils in such schools has been authorized.

(iii) Provision has been made for the study of English from Standard IV from the current academic year.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: ஐயா, ஆங்கிலத்தின் தரத்தை மேலும் உயர்த்தப் படிப்படியாக இன்னும் சூழநிலை வகுப்புகளிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யும் உத்தேசம் அரசாங்கத்துக்கு உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தென் மண்டலத்திலுள்ள மாநிலங்களின் அமைச்சர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எல்லாங்கூட மூன்றாவது ஸ்டான்டர்டிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமென முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் உடனடியாக மூன்றாவது ஸ்டான்டர்டில் தொடங்குவது நல்லது அல்ல என்றும்—இந்த ஆண்டு நான்காவது ஸ்டான்டர்டு முதல் துவக்கப் போவதாகவும் ஆந்திர கல்வி அமைச்சர் சொல்லியிருப்பதை அங்கத்தினர் கவனித்திருப்பார்கள். மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து துவக்கலாம் என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் யோசனை. கல்வி நிபுணர்களுடன் பேசி பல பிரச்சனைகளும் முடிவு செய்யப்பட்டு மென்று கூற விரும்புகிறேன். கலந்து பேசி அதற்குப் பிறகுதான் அந்த முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்வோம்.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, may I point out that in addition to teaching teachers the methods of teaching English, English should be introduced as a subject of study in training schools?

MR. CHAIRMAN: It is not a supplementary question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member may put a separate question.

[30th July 1962]

Superintendent of Jails

* 131 Q.—MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Sri T. Durairaj is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

Q.—SRI T. DURAIRAJ: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Gazetted Officer of the Madras Police Department has been appointed as Superintendent of Jails in the Madras Jail Service; and

(b) if so, the number so appointed and the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Only one officer was appointed as Superintendent in the Madras Jail Service as he was found suitable.

Handicapped persons

* 132—MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Sri L. S. Karayalar is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of handicapped persons registered in the Employment Exchange for the physically handicapped as on 1st June 1962?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 145 (one hundred and forty-five).

Fee concessions

* 133 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the existing income limit of parents for eligibility for fee concessions under rule 92, Madras Educational Rules, was fixed; and

(b) whether there is any proposal to raise the income limit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The income limits for eligibility for fee concession under rule 92, Madras Educational Rules, were fixed in the year 1948.

(b) It has been decided to enhance the income limit from Rs. 1,200 to Rs. 1,500 per annum for purposes of fee concessions and scholarships in secondary schools with effect from the current academic year.

SRI M. RAJAH IYER: May I point out that the income limit for colleges remains at Rs. 1,500 for the past 14 years and it deserves to be increased?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It may be so, but Government have not decided on increasing the limit over

[30th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there any proposal before the Government to give free education to all children of parents either rich or poor up to the tenth Standard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not want to give it as an assurance. I do not want to raise any hopes but Government would certainly wish to introduce full fee concession to all students in the secondary schools. But it would all depend on our financial position. I do hope it will be possible to do it in the course of two or three years.

Rearing of goats

* 134 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to control the rearing of goats in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that the goats are undoing all that is being done under what is called 'Vana Mahotsavam'?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Not in all places, Sir. It may be in one or two places. (Laughter.)

DR. A. SREENIVASAN: Can plants co-exist with goats?

THE HON. SRI P. KAKKAN: No, Sir. (Laughter.)

MR. CHAIRMAN: What was the answer?

THE HON. SRI P. KAKKAN: No, Sir. (Laughter.)

திரு. கே. ராமதாஸ்: இந்த மாநிலத்தில் ஆட்டுக் கறி உபயோகிக்கிறவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால், அதிகமான ஆடுகளை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் திட்டம் ஏதாவது உண்டா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: வளர்ப்பதற்குத் திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. ஆங்காங்கு உள்ள விவசாயிகள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வளர்க்கவேண்டும்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: உற்சாகமாக அவர்கள் அதை மேற் கொள்ளும் வகையில் அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பண உதவி செய்ய ஏற்பாடு உண்டா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: இப்போதிருக்கிற திட்டத்தில் ஒன்றும் கிடையாது.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that the owners of goats do not kill their own goats but they kill other people's property? (Laughter.)

MR. CHAIRMAN: This is a deteriorating question.

[30th July 1962]

திரு. கே. வி. ராமசாமி: ஐயா, இப்போது விவசாயிகளுக்கு ஒரு கொடுப்பதற்கு வெள்ளாடுகள் முக்கியமான சாதனமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த வெள்ளாடுகளை இன்னும் அதிகப் படுத்த சர்க்காரில் அதிக முயற்சி செய்யப்பட்டு ஆதரவு கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: வெள்ளாடுகளாக இருந்தாலும் செம்மறி ஆடுகளாக இருந்தாலும் அதன்மூலமாக உரம் பெறுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், வெள்ளாடுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டுதான் வருகிறது. அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள கிராமவாசிகள் அதில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959

* 135 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the places in which the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959, has been given effect to?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959, has not yet been given effect to.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What are the reasons for not giving effect to the provisions of the Act which was passed so many years ago?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, comprehensive draft rules have not yet been framed. In a short time it will be done.

Herbarium

* 136 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether, and if so how, the herbarium attached to the former Government College of Integrated Medicine is made use of at present;

(b) the extent of the herbarium;

(c) the cost involved in getting up the herbarium; and

(d) the annual maintenance charge of the herbarium?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) The medicinal herbs and plants required for the preparation of medicine in the Indigenous Pharmacy of the Kilpauk Medical College Hospital are grown in the medicinal farm.

(b) 35 acres.

(c) Rs. 13,197.

(d) Rs. 13,600.

DR. A. SREENIVASAN: Are the herbs being actually made use of now, now that the indigenous system of medicine has been abolished?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir.

[30th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, are these herbs available for sale to Ayurvedic doctors and laymen who may require them?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir. They are available for sale but now the demand is not so much.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that a series of encroachments upon the property have taken place of late and may I know what measures the Government propose to take to evict the people who have encroached upon the property?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There are no such encroachments so far as the information with the Government goes.

Sugar

* 137 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri M. Subbiah Chettiar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether sugar is in short supply in the State; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken to ensure adequate supply?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Palayamcottah-Tirumelveli Co-operative Stores

* 138 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether any memorandum dated 4th October 1961, from the President of the Palayamcottah-Tirumelveli Co-operative Stores about the alleged misappropriation of funds has been received by the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under investigation.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, what is the amount involved?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Rs. 34,721.91 nP.

DR. A. SREENIVASAN: Since when has it been taking place?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: 19th September 1960.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What is the amount of misappropriation, and who are the persons involved, Sir?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: It is under investigation by the C.I.D. This is not the proper time to give the answer.

[30th July 1962]

DR. A. SREENIVASAN : Are there occasions when such acts have taken place in other parts of the State?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN, RADIAR : In one or two places.

Government advertisements

* 139 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Information be pleased to state—

(a) the criteria for giving Government advertisements to newspapers; and

(b) the names of papers to which Government advertisements were given during 1961-62?

THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN : (a) The criteria governing the release of the Government advertisements to newspapers are as follows :—

(i) the circulation figures of the newspapers;

(ii) their tone and contents; and

(iii) the area or class of readers to whom a particular advertisement is directed.

(b) A list ^a is placed on the table of the House.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, on the basis of circulation, will the Government consider the question of giving advertisements to opposition party papers, particularly, Nam Nadu, Murasoli, Dina Thanthi, Urumaikural, Marumalarchi, and Mani Vilakku?

MR. CHAIRMAN : The hon. Member cannot recommend articular papers.

Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1962.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by

[30th July 1962]

[Mr. Chairman]

him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

(1) The Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962).

(2) The Madras General Sales-Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962).

(3) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962).

I have also received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962), as passed by the Assembly, for the concurrence of the Council.

IV.—CALLING ATTENTION TO FAILURE TO POST DOCTORS TO FOUR PRIMARY HEALTH CENTRES IN THE SOUTH ARCOT DISTRICT.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, with your permission, under rule 42 (1) of the Madras Legislative Council Rules, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance namely, the failure of Government to post doctors to four primary health centres at Marungur, Valathy, Kachirapalayam and Elavanasur in South Arcot District. These primary health centres were constructed at huge cost and opened with all the necessary equipment. These primary health centres were opened with a view to affording medical aid to the rural population. Large sums of money have been spent on building and equipment, and the people of that locality look forward to free medical aid. Though a year has elapsed, no doctors have been posted so far. Consequently, the local people are denied medical aid and have to go to long distances for the same. It is, therefore, necessary that immediate action should be taken to post doctors to these primary health centres.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, the four primary health centres referred to by the hon. Member are those at Marungur, Valathy, Kachirapalayam and Elavanasur in South Arcot district. I must mention in the first instance that there is a shortage of medical officers in the cadre of Assistant Surgeons in the State, and it is found difficult to fill up all the sanctioned posts. At present, about 85 posts of Assistant Surgeons in the various Government medical institutions in the State are lying vacant for want of officers. The position in respect of the four primary health centres is—

Primary Health Centre, Marungur.—The Assistant Surgeon who was working in the Primary Health Centre, Marungur, from 13th May 1961 left the station suddenly on 9th December 1961 without any intimation, deserting his post. A telegram was sent later to his address and in response to that, he agreed to join duty on 9th January 1962. But he did not, however, join duty at Marungur. Disciplinary action was thereupon instituted against

CALLING ATTENTION TO FAILURE TO POST DOCTORS
TO FOUR PRIMARY HEALTH CENTRES IN THE
SOUTH ARCOT DISTRICT

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [30th July 1962]

him for having deserted the post and it is pending. Due to dearth of officers a substitute could not be posted immediately. A limited number of candidates who completed their house-surgeoncy became available for appointment in March 1962 and a substitute was posted. He neither joined duty nor sent a reply. Before his temporary appointment and posting could be cancelled, a notice had to be issued to him, following the usual practice. This was done and as he did not join duty even after that notice, his appointment and posting were cancelled on 25th June 1962. No substitute could be posted till now for want of officers. However, the District Medical Officer, South Arcot, has placed the Medical Officer, Government Hospital, Panruti, to be in additional charge of the primary health centre, Marungur, pending other arrangements. He has been asked to visit the primary health centre, thrice a week.

Primary Health Centre, Valathy.—A retired and re-employed officer was working as Assistant Surgeon in this centre from 29th October 1959. He attained the age of 60 on 14th May 1962. As the practice was to re-employ superannuated medical officers only up to the age of 60, he was relieved of his duties on 25th May 1962. A substitute has not been posted yet in view of the difficulty already explained. A Junior Assistant Surgeon has been posted to the Government Headquarters Hospital, Cuddalore, so as to enable the District Medical Officer to post an M.B.B.S. doctor from the Headquarters Hospital to the Primary Health Centre. He will be joining duty shortly. Meanwhile, the Assistant Surgeon, Primary Health Centre, Sathyamangalam, is attending the Primary Health Centre, Valathy, thrice a week, in addition to his duties.

Primary Health Centre, Kachirapalayam.—The Assistant Surgeon who was working in this centre from 1st May 1959 was a re-employed officer. He exceeded the prescribed age limit of 60 years and was, therefore, relieved on 14th June 1962. The Junior Assistant Surgeon, Government Hospital, Tirukoilur, has been instructed to visit the Primary Health Centre three times a week. Steps are also being taken to post a substitute. An Assistant Surgeon from the Government Headquarters Hospital will be joining the Primary Health Centre shortly.

Primary Health Centre, Elavanasur.—The Assistant Surgeon working in this centre proceeded on leave in March last and then extended his leave. He was subsequently posted to a teaching post in view of his post-graduate degree qualification. The substitute posted in his place joined duty on 23rd April 1962. He was later selected for undergoing the M.S. (General Surgery) course and was relieved on 2nd July 1962. The Medical Officer, Government Hospital, Ulundurpet, has been placed in additional charge of this centre, pending the posting of a substitute. Steps are being taken to post a substitute soon.

30th July 1962]

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 14 OF 1962).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, we had a discussion on the budget in the first week of this month. I do not think any further remarks are called for on the budget. I would request the House to accept this motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion. Let hon. Members make short speeches. Sri T. P. Srinivasavaradan will now speak.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, there are a few burning topics which require the attention of the Government and also our attention. The first is about the high cost of living. Of course, it has been pointed out by the Government that during the last one year the prices have not gone up. But still I find that a large section of the people are not able to have even one square meal a day. They find it extremely difficult. Only a few days back when I was moving about, I found a poor woman who was practically living a life of starvation. I asked her how many meals a day she took. Some of the people with her said that they took only one meal and even that, only a very small quantity. They are not even able to walk. I would request the Government to find out whether it is possible to bring down the prices. I do not think it is possible to give three measures of rice per rupee. It is absolutely impossible. My regret is that those people who say that prices can be brought down and that three measures a rupee can be given do not put forward concrete proposals. They do not say how it can be done. Only if they put forward concrete proposals, Government can consider. There is no use saying, ‘Let me occupy the Treasury Bench. Then with a magic wand, I can bring down the prices.’ On more than one occasion when I said that the prices could be brought down, the Minister for Finance said, ‘Tell me concrete, practical steps.’ I was not able to state any. People who say that it is possible to bring down the prices must place before us proposals so that we can cite them when necessary.

Another very important topic is this. There is now a cry, political cry for separation. In my humble opinion, all steps must be taken to root out this tendency of separatism. There is

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [30th July 1962]

no point in saying that we shall cut off from the rest of India. If we cut off from the rest of India, the only thing that faces us is ruin, nothing but ruin. It may be a political stunt for the purpose of elections. But this cry of separation must be put an end to. Last time when I spoke on the budget, I said that even people like me would join forces opposed to separatism. We are glad that in the other House the spokesmen of the Government have vehemently opposed this idea, and they did not countenance such an idea. All sane people must join together and see that this separatist tendency is not allowed to go on. My real difficulty is that the children are spoilt. As I said last time, some of the teachers are inculcating such ideas in the minds of the children. Such people should not be teachers. They have no place in the school at all. It is better that they are free from politics. If they want to enter politics and if they want to sponsor the cause of any party, let them give up that profession and join that party.

Next, I would like to say a few words about Education. I am really glad that the Minister for Education is actively thinking of the educational problem. The first thing he did was the introduction of English medium in a number of schools. I do not say that all schools have been converted into English medium schools and that all children have been forced to take the English medium. The Minister for Education said that in each district one school must have at least one section with English medium. It is a good thing. There are a number of children whose parents are either Central Government servants or who are employed in companies which have branches throughout India. Now, such children should have education and it is very essential that there must be English medium sections. I am glad that now fanaticism for our regional language is slowly given up and that the fanatics now realise that English must have a place. Just now the Hon. the Minister for Education said that the proposal is to start the teaching of English from the III Standard. It is a good thing, in my opinion.

Another thing is about the study of languages. At present, the scheme contemplates the study under Part II of a language such as Hindi or any other language not taken under Part I. It begins only in the VIII Standard. In the VI and VII Standards the students study only two languages. Now, if English is introduced in the III Standard, students will study English and the regional language from the III to the VIII Standard. I would request the Hon. Minister to consider whether this Part II language cannot be introduced in the VI or VII Standard, a little bit earlier so that students can study it for four or five years. At present, they are having years' study; this is quite insufficient.

The Hon. the Minister for Education said that before the end of this year he would take a firm decision regarding the pattern of education. I think it is better a decision is arrived at as early as possible. I should like to point out that secondary education should not be neglected. Now the approach seems to be what is the

[30th July 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

quantum, minimum that is necessary for University education. They take first University education and try to mould secondary education. It should be borne in mind that secondary education prepares students not only for University education but also for other walks of life. Therefore, secondary education must be a complete unit by itself. Not only should it be related to other courses but it should be a complete unit by itself. The present 10-year course ought to be given up. Nowhere else in the world you have got a ten-year course of secondary education. I am glad there is re-thinking. I hope the Hon. Minister will up this pet idea about this, the pet idea of junior college. They have taken only one part of the American system. In America secondary education lasts for twelve years and then there is the junior college. It is no more called junior college; it is now called community college, because it does not cater to the needs of the University-going people. The community college gives vocational education, education for higher studies, and so on. In spite of it, you find any number of students have got four or six years of higher education. That is what the American books on education say. Let us not copy that State. It is overflowing in superfluity in everything. Therefore, that proposal must be carefully considered.

The next point is this. In other countries there are aided institutions, institutions aided by the Government. But the Government have taken the responsibility of providing qualified, trained teachers to all the institutions. In our State we insist upon trained teachers but we do not provide trained teachers. There are only a few training institutions. So far as the training institutions are concerned, they are run by aided agencies. Government should take up the responsibility of seeing that the schools are provided with trained personnel. It is a very important thing. In England, under the Secondary Education Act, they have not taken the responsibility of running secondary schools but they have taken the responsibility of providing secondary schools with trained teachers.

About the study of languages, the Education Minister pointed out just now that the policy was to have the three languages formula. Whether it can be modified or not should be reviewed. If you want to stick to the three-language formula, what steps have to be taken? All these things have to be carefully considered. Now what happens is this. Now the University has not taken into consideration the marks obtained in the language under Part II. This has led to many students neglecting its study. I am a member of the S.S.L.C. Board and I can tell you one small incident. As soon as it was published in the papers that marks under Part II Language would not be taken into account for the purposes of examination, many students did not sit for the examination. The S.S.L.C. Rules state that students should appear for the first time in all the languages prescribed. Now, 1,500 students did not appear for Hindi. But out of 1,500 nearly 1,000 students got brilliant marks in all the other subjects. Because

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [30th July 1962]

4-00
p.m.

they did not appear in all the subjects prescribed for study they could not be declared eligible. We amended the rule so far as the examinations of March 1962 and October 1962 are concerned that even though students did not appear for the language under Part II, they should be deemed to have completed the S.S.I.C. It is in that way we saved so many boys, a thousand and odd, boys who would, otherwise, have been declared ineligible for college course of study. Therefore, I would request the Government and the University authorities to see what should be done in regard to the study of Part II languages.

Sir, as regards medium of instruction, it is all right that it should be the regional language so far as the high schools are concerned. But I would like to mention here one thing which I found as a teacher of science. I do not know why some authors of science books exclude completely the use of international terms and bring in pure Tamil terms which nobody understands. It is better they use international terms for scientific expression. That will facilitate easy reference in books of science in English. As regards the medium of instruction in the University stage, I would still plead that English should continue for at least 25 years to come. Let us not meddle with the medium of instruction at that stage. Let it continue as English for at least 25 years more.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Afterwards?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Let us wait and see. Let us stabilize. We are changing, changing and changing. That is the difficulty. Then we have got various other programmes, the housing programme, production programme and the rest. Let us face these and solve them first. But let us leave this medium of instruction as it is. It will slowly solve itself. Ultimately the regional language may become the medium of instruction. But, at the present stage, the regional language cannot be adopted as the medium of instruction in the Universities because we have not got sufficient reference books in the regional languages. Text-Books we have got. But reference books are much more important than these text-books. And again we have teachers whose mother-tongue is Kannada, Malayalam or Telugu or something else. We cannot send them out all at once. It is not also fair to send them all out.

When talking on this question of medium of instruction, I am reminded of one thing. I say this for the information of the Hon. the Minister for Education. As soon as we introduced Tamil here, immediately they abolished Tamil in Chittoor district. It is a bilingual district. I know in Tirupathi there was a Tamil section. The strength in the section has dwindled because it was not encouraged. I do not know whether that section exists at all now, or not. That will be the repercussion if you discourage Telugu here. They will discourage the learning of Tamil there. But so far as the medium of instruction in the Universities is concerned, when we want to produce students of high calibre, let us not rush and make any changes. Let us hasten slowly.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] 30th July 1962]

Lastly, Sir, to solve these various educational problems I would suggest that there should be a Statutory Board of Education quite independent of the Government. The Government may enunciate the policies and the Board will carry out those policies. We all find now that there is interference in the day-to-day administration by the department of education and so on. The Government issue orders frequently changing this, that or something else. All that will go if there is a Board of Education, I mean for secondary education. For University Education, of course, there is the University and it is an autonomous body. So far as secondary education is concerned, it is better we have this Statutory Board. We have been asking for it for a long time. The Education Grants Committee as also the Secondary Education Commission recommended the setting up of such a Board. But it has not seen the light of day. Perhaps it has been put in cold storage. I would, therefore, request the Hon. the Finance Minister to go through it and see at least some sections of it are implemented.

This is all what I wanted to say on this Appropriation Bill. Once again I wish to point out that if this separatist tendency is not put an end to, it is going to play havoc with the social life in this State.

Thank you, Sir.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, a departmental note on education has been circulated to us and many items in that pertain to finance which has been provided for in this Appropriation Bill. That, I claim, is the appropriateness for the few observations I wish to make just now.

Sir, on page 3 of the note some provision is made for the employment of additional Secondary Grade teachers in the elementary schools if the number of sections in Standard V exceeds three. We welcome the appointment of secondary grade teachers for teaching English. But, at the same time, we would request the Government to see that about 2,000 teachers in the various elementary schools who are placed on a lower scale, that is, the Higher grade scale, should be specially recruited for this purpose.

Then, Sir, the scales of grants for teachers in aided schools are to be the same as salaries of such teachers in Government schools in the revised scales of pay. This is a welcome idea. There was some confusion in the interpretation of this among the departmental authorities at the lower levels and this has been realised and the grant is now to be sanctioned on the same scale. But with the same stroke of the pen they are now saying that a teacher with the same qualification of the secondary grade should not be paid as a teacher in Government service. This is an anomaly which I have been pointing out very often and that Government order which speaks of sanctioned posts and which bars the teachers from enjoying equal salaries for equal qualifications should be taken away.

[Sri G. Krishnamoorthy] [30th July 1962]

Sir, the payment of monthly grants has been so modified from January 1961 as to enable the payment of salaries to teachers on the 1st of every month. This is a welcome step and the Government have to be congratulated on this. But I hear reports from Tirunelveli district that though the salaries are paid on the 1st, the dearness allowance of Rs. 10 pertaining to that month is paid only on the 1st of the subsequent month. I would like the department to look into this.

Then, provision is made for 1961-62 for payment in advance in July every year for 50 per cent of the maintenance grants sanctioned in the previous year. Government should be aware of the fact that the inspecting officers, the Deputy Inspectors are given the discretion to reduce the management grant that is to be generally allowed. Now of late Government are allowing only ten per cent of the assessed grant to these managements. Even this ten per cent is cut on account of the discretion given to the Deputy Inspectors. If, as has been suggested by me very often on the sacred floor of this House, the Government are not for nationalising the schools, they should liberalise these grants.

With regard to the school meal system, let not the Government understand that the teachers are against it. But they do want that the whole scheme should be taken up by the panchayats without any reference to the teachers. Now the running of the school, the imparting of instruction to the pupils if taken along with this extra work, would result in some sort of fall in the educational standards. When the Government think and the public also think that there is already a considerable fall in the standards even at the lower levels, is it proper on the part of the Government to entrust this work to the teachers, the work of supervision, or collection of funds or whatever it is that is connected with the running of the mid-day meal scheme.

In this connection, Sir, I would like the Government to place on the table of the House as early as possible the report on the working of the scheme by the Committee set up by the Government for the purpose. In fact, difficulties are bound to be there. All hon. Members will admit that in working a scheme, and especially a large scale scheme like the mid-day meal scheme, there are likely to be difficulties and defects. Let the House also know what the difficulties and defects are in the working of the scheme and let the rectification be attempted early.

Again, there is a paragraph in the note about the School Improvement Scheme and the Government say that about Rs. 5 crores worth of material and funds have been collected under the scheme. On many occasions on this sacred floor of this House, I had requested the Government just to furnish an inventory of articles collected and the funds collected for the various schools through the project method, what is called in Tamil 'Seeramayppu Thittam'. Otherwise, there is no meaning in our saying that Rs. 5 crores have been collected. There should be an inventory of articles collected, funds collected, buildings donated and so on.

30th July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

Sir, I concede that inspecting officers are necessary. Government have now come forward to increase the inspectorate. Now they mean appointing a large number of Deputy Inspectors and also creating two Divisional Inspectors' posts. Of course, this State had so far only two Divisional Inspectors. And there was a time when it was thought that these posts were unnecessary. Even now there may be people who say that the increase in the number of Divisional Inspectors' posts is unnecessary. But if the work that is assigned to them is to be done properly, nobody could say that this addition is unnecessary. It has been indicated in the note that they are to dispose of appeals. I have had occasion to point out already on the sacred floor of this House that the department can work in a much better way if they would only accept my suggestion. Now the districts, most of them, have been subdivided into two. Each district has two district educational officers, gazetted officers. There are now more than 24 District Educational Officers and they have been provided with a lot of convenience, such as the jeep and so on, to visit the schools, libraries. Is it not possible for the Government to see that a particular District Educational Officer is responsible for education in a particular district solely? Can he not just maintain the register of trained teachers who are employed and unemployed within that district? Can he not look to the welfare of the teachers and see that the services of teachers are not terminated unless there is an extraordinary complaint or unless there is retrenchment in that particular high school? Cannot that office maintain something like an employment exchange register whereby the teacher whose services are terminated will be given preference in the first vacancy? A district is to be made self-contained in respect of the production of teachers, supply of teachers and the welfare of teachers. Even if one or two clerks are necessary for the District Educational Officer to look after the welfare of the teachers, he can have them. I am yet to know of any procedure in the Education Department, where the Educational Officer, who inspects a school, attends to the welfare of the teachers. Should there not be columns in that printed form, which is written up previous to the inspection and placed before the District Educational Officer, as soon as he goes to the school for inspection to show something about the welfare of the teachers in the school? There are Provident Fund rules in existence since 1920 wherein it is stated that a teacher though temporary can join the provident fund. He can have the provident fund account. Yet there are thousands of teachers in the year of Grace 1962 whose provident fund accounts have not been opened. So, only if there is a column as to the number of teachers who have been getting this provident fund benefit, the District Educational Officer will have occasion to see how many teachers have been denied this benefit. Should there not be columns to show in how many schools the teachers worked, in how many they were sent out, and for what reason, and what are the schools in that particular district which are committing these atrocities of sending out teachers on three months' notice or

4-11
P.M.

[Sri G. Krishnamoorthy] [30th July 1962]

even without notice? This is a Welfare State. We have got the District Educational Officer. He has to look after the welfare of the teachers. If these columns are provided in the inspection report, which should be done and can be done in the interests of the teachers, the teachers, will be benefited.

Then, Sir, the appeals which come from the elementary schools to the Divisional Inspector and from secondary schools to the Director of Public Instruction are never disposed of in time. It takes over a year or even two years in some cases. In my own file, when I was the President of the South Indian Teachers' Union, I had a case which took over 18 months for disposal by the District Educational Officer of Tanjore and the Divisional Inspector concerned. Though it took over a year for the disposal of the case, the teacher, after all, did not get any benefit. How is it that it takes such a long time? Is there any justification for expanding the inspectorate? At once the Government may say that it is because of overwork, it took eighteen months. Are we sure of expeditious disposal and prompt disposal of the appeals of teachers at least after the expansion of the Divisional Inspectorate from two to four? The Government can do a lot of things without additional expenditure. The Government can furnish certain details about the working of the Education Department. It is not possible for the Members of this House to get a report of the work done by the department at the departmental level, Divisional Inspector's level, and the District level, as is the case in respect of other departments. I have not seen any report from the Director of Public Instruction. We had been getting it previously. We are not getting it now. Every year they ought to give statistics of the unemployed teachers, teachers produced by the training schools, untrained teachers being appointed when trained teachers are available as in Tirunelveli district, etc. When questions are asked, it is said that the time and money spent on collecting the information are not commensurate with the purpose served. Therefore, we are in the dark. There must be statistics. If we descend to the district level, statistics can be taken of the teachers and their qualifications. It is very necessary that in the Education Department we should have statistics, and we should not walk on a dark road.

I am glad that we spend over Rs. 25 crores on Education. It is really a fair sum. The Government describe it as 22 per cent of our revenues. I would like more and more to be spent on education. Even these Rs. 25 crores can be spent in a better way. Now if the welfare of the teachers is looked after, and if really the content of education is improved, we can have the return on this capital investment. Education is capital investment. We cannot get the return on it immediately. It will be got in future generations. It will pay us better than dams and projects. But the content of education is the thing that is to be looked into. We speak more about the duration of the course, how much is to be taught and in how many years it is to be taught. But we

[30th July 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

never speak about what is to be taught even in educational conferences. What is to be taught is important. How it is to be taught and in how many years it is to be taught come next in importance. The scheme of education that obtained before 1947 (prior to Independence) still continues with a little tinkering. Is it national education? Is it the education for which the late Gopalakrishna Gokhale and Balagangadhar Tilak fought? Have we brought in national education? What else can we then expect except signs of disintegration of the country from Kashmir to Kanyakumari? We should have a committee at least at the State level in Madras to go into the content of education. Whether the duration of the course is 10 years or 11 years, it does not matter. Even a vegetable vendor, who is supposed to be illiterate, is able to understand the metric weights, naye Paise accounts, etc., better than an educated person far too quickly. If I have passed the S.S.L.C. and if I just recollect all that I have assimilated in the ten years, I see that it is only a smattering of language and mathematics, which even a vegetable vendor on the roadside knows. We have not improved economically, socially, and spiritually. That committee which is to be set up by this State should have as its basis the grounding in the three 'R's in three or four years and then the teaching of the Humanities, which has been woefully neglected both at the secondary stage and the college stage. Lives of great spiritualists who lived in India should be taught in Humanities. Besides Humanities they should have science, health and hygiene. We study about everything except about our body. There are persons even now who do not know where their hearts are. The students should study more about their health and hygiene, and should live as examples for others to copy. If the committee is to do all this, naturally the sum of Rs. 25 crores will be very usefully spent, and we will have the return on it. Thank you, Mr. Chairman.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, though it may not be strictly relevant to the discussion on the Appropriation Bill, I want to refer to things which are exercising our minds now. I want to express my feelings in this particular matter. After Independence, we have opted for a democratic form of Government, and as every one knows throughout the world, a democratic system of Government means a Government by discussion, by persuasion, and by public opinion. This is the essence of a democratic system of Government. We have opted for this system of Government, and that is a serious matter for consideration by all of us, whether we belong to the ruling party or the opposition party. It is a matter for consideration whether the methods that were adopted for purposes against the British rule in India should be adopted again in our country for any purpose now for example, for bringing down the price line. I very strongly feel in the matter. I feel that the planning that we have adopted is largely responsible for the rise in prices. I feel that throughout the world prices are rising on account of the fact that

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [30th July 1962]

planning has become a sort of ideology with men. The systematic planning without break is responsible for the rise in prices. All economists are agreed on this. I do not want to discuss this any more; and I shall not take much more time. This is an economic issue. The rise in prices is a serious economic issue, which cannot be settled by agitation or by the expression of strong feelings in any manner or by processions, strikes, etc. The issue must be settled calmly by the Government and the parties coming together for the purpose. Even in spite of the plans, there was the rise in prices. But I am sorry that any political party should resort to picketing. Peaceful picketing is a contradiction in terms. Even when Mahatma Gandhi adopted it, it was not possible for him to do peaceful picketing. But he had the good grace to accept whenever there was violence that he was responsible for that violence. Now after attainment of Independence, when there are political parties in the opposition, it is not possible for anybody to accept any mistakes because of prestige. Picketing, agitation, strikes, 'Unnavratham'—all these are unsuited to a democratic system of Government. We must realise that once picketing starts—even the leaders cease to have any responsibility—other people come into the picture. Even in the strike in 'The Hindu' that was what happened. Other people came in and the matter was finally decided between the employer and the employees. Now I am not asking for any blame to be attached to any party. The leaders of our country in the Madras State have the reputation of being sober. Therefore, I am appealing to the leaders of parties to come together and, although freedom of speech is guaranteed under the Constitution and whatever language they may adopt to decide that such methods should not be adopted in future. Other methods of persuasion may be adopted. But this method of strikes and satyagraha should no longer be adopted in our country. After the attainment of political independence, all of us are engaged in the economic development of our State. That is one primary concern of all of us. Our aim should be to abolish all distinctions between the rich and the poor and to assure the people a fairly good amount of income and economic prosperity. When all of us are engaged in that task, even though there may be opposition in regard to particular measures, even though I may say that the methods adopted by the Government or by the ruling party are not good, I am here to state strongly that some of these methods that were adopted before Independence should be banned once and for all. That cannot be done by legislation or by a fiat of the Government. It must be done only by parties coming together just as they came together so far as students are concerned and decided that they should no longer interfere with students and drag them into politics. I would appeal to the Government, to the D.M.K. members and all others to come together for the purpose of finally deciding, whatever may be the strength of feelings, whatever may be the way in which we want to show our disapproval or censure, that some of these methods for which we ourselves may not be responsible for the

[30th July 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

final consequences should not be adopted and should be once for all eschewed from political agitation. That is what an ordinary citizen like myself who has never been in the midst of this fray feels. I am glad many feel like myself. It is no use blaming each other. They will again repeat the same thing. Prestige will goad them to say, 'As soon as we come out, we shall do this or that.' I am not saying that the present Government will lose their head. What I am saying is this. It will not be helpful to the peaceful economic development of the country. Therefore, I am appealing to all parties to come together and finally decide not to adopt some of the methods which were adopted previously. Many of these methods were found very difficult of adoption even by the best men with the highest power. Therefore, as an ordinary citizen, as a Member of the Legislature here, in the public interest, and for the sake of economic and social development of our great country entrusted to our care, I feel that we should eschew some of these methods. Try to dislodge the present Government if you feel that they are doing wrong. But that too should be done only by appealing to the people. Education is progressing. Primary education will be compulsory in the course of another ten years. Therefore, everyone will be able to read. Newspapers and pamphlets can be distributed. That is the method of creating public opinion. That is the democratic way of life. We have opted for the democratic form of Government under the Constitution. Therefore, let us adopt democratic methods only and not other methods. That is the only way in which we can progress. Let the leaders come together and decide on this particular question. I felt like that and I have expressed my feelings before the Legislature here.

* SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, I am thankful to the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar for the strong expression of opinion in regard to the incidents that took place recently. I would like to say one or two words for this reason. The general impression appears to be that, whatever the motive might have been, on the question of rise in prices to some extent they were justified. That seems to be the feeling even in the mind of Sri Balasubramanya Ayyar.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I have chosen the words very carefully and I do not want any comment. The issue should be solved. I am for it.

SRI M. SESHACHARIAR: It may be in the mind of some that the rise in prices has been the cause for this kind of picketing. The Government must make it clear that it is not possible to reduce the prices having the wage structure as it is now. Wherever you go, the wage structure is much higher than what it was five or six years ago. The agriculturist would say that he cannot reduce the price because the wage structure is higher than what it was. The industrialist will say that he has provided several amenities and that it is not possible to reduce the prices.

[Sri M. Seshachariar] [30th July 1962]

Therefore, the Government must make the people understand that it is not possible at this stage to lower the prices whatever the D.M.K. people might do.

I would like to say one thing in regard to the D.M.K. agitation. I have seen things personally in certain places. Some of the leaders' plead that things happened suddenly. I know as a fact that in our place several arrangements were made even on the previous night. People were taken in lorries to Sriperumbudur. About a thousand people were gathered in a place where there were not even thirty of the party people. Some people gathered stones on the roadsides, had them in their pockets or bags, and they were going about trying to assault even policemen. It was necessary for the Police to resort to lathi charge. Till 12 o'clock the Tahsildar was trying to enter the gates of the taluk office. It was so very difficult for him to enter. A fresh contingent of Police had to be brought in. It was so in all the three-gates. Therefore, it is not a case where they did not previously plan. They had planned and done it. Therefore, it is for us to see that such a thing does not happen hereafter. If really what happened was accidental, surely the leaders of the Party would have said that such a thing should not have happened and they should have condemned it. But they have not condemned it. Even in their resolution it is stated that if necessary, they should try to get in by force. Therefore, this Party is surely wedded to violence. At any rate, the supporters of that Party are bent upon causing inconvenience. As a matter of fact, a number of buses which were running to the mufassal were stopped very near Aminjikarai and Poonamallee. There was a scare everywhere that buses would be attacked. It is not possible for us to say what the Government should do. But I can only say that the Government should see that the lives and property of the people are secure.

-30
12.10.

As the hon. Member Sri Srinivasavaradan and the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Balasubramanya Ayyar said, this is not the time when you can ask for sepration, for a separate State and so on. As a matter of fact, the world over people are trying to align themselves with one another. You hear of the European Common Market. You know the purpose of it (An hon. Member: Protecting themselves) No, not for trade alone. It is for various other purposes. We have to understand that. That is why they are gathering together as against Communism, as against other nuclear armed powers who might use it. May be it is thought of as a deterrent by some powers. But the neutral countries may be destroyed without their entering into the hot war. Therefore, it is not possible for anyone to say that he must be alone. Everywhere people are trying to gather together. I should think that, that party should be persuaded to give up this course. I do not know whether it is possible to persuade them. It is not as if they have not thought about the consequences of their policy. But people say that it

[Sri M. Seshachariar] [30th July 1962]

is just for advertisement, just for stabilising their party. Whatever it is, I think the Government should take serious steps to see that such things do not recur hereafter.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கல் மசோதா மீது பேச வேண்டிய நிலையிலே இன்று நான் இந்த சட்டமன்றத்தின் சட்ட திட்டங்களின் 57-வது கிளாஸின்படி தி.மு.க. காரர்கள் நடத்திய மறியல் சம்பந்தமாக ஒரு விவாதம் நடத்த நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருந்தேன். இந்தக் கோரிக்கைக்கு சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்கள் மறுப்புத் தெரிவித்து விட்டார்கள். அந்த நிலையிலே அதைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டிய சில கருத்துக்களை நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவின் விவாதத்தில் நான் சொல்ல முற்படுகின்றேன்.

தி.மு. கழகத்தவர்கள் 19-ம் தேதி விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு மறியல் நடத்துவதாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தார்கள். அந்த மறியல் சமாதான முறையில் சுமுகமான மறியல் நடத்தப்படும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருந்தார்கள். அந்த மறியலிலே பலாத்காரம் பிரயோகிக்கப்படலாம் என்பதாக எந்தப் பொறுப்புள்ளவர்களும், அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் பேசியதாக யாராலும் நிரூபிக்க முடியாது. ஆக சுமுகமான முறையில் மறியல் நடக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலே அந்தக் கட்சியின் பிரதான தலைவராகிய எனது மதிப்பு மிக்க நண்பர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வேலூரிலே மறியலில் பங்கு கொள்வதாக இருந்தார். சுமுகமான நிலையிலே நடத்தப்படக்கூடிய அந்த மறியலுக்கு வேலூரிலே 144 தடையுத்தரவு போடப்பட்டது. அந்த நிலையிலே அங்கு தடை உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தடையுத்தரவு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை மீறக்கூடிய நிலை, நிர்ப்பந்தமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியது. அவர் மீறப்போவதாக பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அதைத் தொடர்ந்துதான் எல்லா இடங்களிலும் அதன் எதிரொலி. அவர் மீறினால் அவர் arrest செய்யப்படலாம், அதைத் தொடர்ந்து மற்ற இடங்களில் எதிரொலி ஏற்படலாம் என்ற நிலை உருவாகியது. அந்தத் தடை உத்தரவை வேலூரிலே போட்டிருக்காவிட்டால் இந்த எதிரொலிகள் ஒன்றுமே இல்லாமல் சென்ற மாதம் 30-ம் தேதி Secretariat முன்பு நடத்தப்பட்ட மறியல் போல சுமுகமான மறியல் எல்லா இடங்களிலும் நிச்சயமாக நடந்து இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இந்தத் தடை உத்தரவு காரணமாகத்தான் இவ்வளவு அசம்பாவிதங்கள் ஏற்பட்டன என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதிப்பு மிக்க நிதியமைச்சர் அவர்கள், பிரதான எதிர்க்கட்சி யாகிய தி.மு.க.-வினர் 50 பேர் இருக்கிறார்கள், விலைவாசிக்காக சட்டமன்றத்திலே போராடியிருக்கவேண்டும், வெளியிலே போராட அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தது கண்டித்து வருந்தத்தக்கது என்று சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்.

[30th July 1962]

SRI K. RAJARAM: Mr. Chairman, Sir, the hon. Member is referring to something that took place in the other House which I think he should not do.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should not refer to anything that happened in the other House. He should confine himself to whatever happened here. The hon. Member should also be careful in what he says, because I have already disallowed his motion under rule 57. He must not, therefore, touch upon those points referred to in his motion.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: திரு. கழகத்தவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து தாங்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயங்கள் பேரில் அரசாங்கம் சரிவர கவனம் செலுத்துவது இல்லை, அவட்சியப்படுத்துகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்துக்குச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், விலையைக் குறைப்பதற்கு எல்லா கட்சிகளையும் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழுவின் மூலம் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முற்படலாம் என்று ஒரு அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். நல்ல அபிப்பிராயம் என்பது என் அபிப்பிராயம். அது புறக்கணிக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய அபிப்பிராயம் சரிவர மதிக்கப்படவில்லை என்பது பொருள். வேறொரு எடுத்துக்காட்டு நான் சொல்ல முடியும். முஸ்லீம்களுக்கு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லி அவற்றுக்கான நிவாரண வகைகளையும் சொன்னேன். ஒன்று இரண்டுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள், அந்தக் கோரிக்கை நியாயமற்றது என்ற முறையிலே. மற்றக் கோரிக்கைகளுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த வகையிலே சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை எந்த முறையிலே நடைமுறையிலே சாத்தியமாக்க முடியும் என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த நிலையிலே தான் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டு வெளியிலே அதற்கான ஒரு முயற்சி எடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகியது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது அதிகமாக வரக்கூடிய வதந்திகள் ஜெயிலிலே உள்ள ஊழியர்கள் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். சித்தரவதைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதாகச் செய்திகள் அடிக்கடி கேட்கின்றன. விடுதலை அடைந்து வந்த பலர் என்னிடத்திலே நேரிலே சொன்னார்கள். மன்னிப்பு என்ற கடிதத்திலே பலவந்தமாக அடிக்கப்பட்டு கையெழுத்து வாங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மறுத்தால், தவறான பாவைகளால் அவர்கள் திட்டப் படுகிறார்கள் என்றும், அதற்கு மறுத்தால் தனி அறைகளுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு மிகவும் பலாத்காரமான முறைகள் உபயோகிக்கப்படுகிறதாகச் சொல்கிறார்கள். இதன் உண்மையை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இதைச் சரிவர ஆராய்வதற்கு ஒரு குழுவையாவது அமைத்து அதில் மதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கனம் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களைத்

[30th July 1962] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

தலைவராகக்கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து, ஜெயிலுக்குச் சென்று அங்கு உள்ள நிலைமை என்ன என்பதை அவர் நேரிடையாக அறிந்து இந்த மன்றத்துக்கு Report சமர்ப்பித்து அதன் பேரில் அரசாங்கம் அந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க முடியும். இதை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மறியல் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் வெறுப்பு உணர்ச்சியோ பதைமை உணர்ச்சியோ கொள்ளாமல் அன்பையும் அனுசரணையும் கொண்டு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் ஒருவர் சொன்னார், வினோபாஜி சொன்னார் என்று. ஒரு நெருப்புக் குச்சியைப் பற்றவைத்தால் ஒரு ஆயிரம் ஆண்டுகளாக குகைக்குள்ளே இருந்த இருட்டு போய் பிரகாசமான வெளிச்சம் என்பது இருட்டை விரட்டி விடுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்போல ஒரு நல்ல முயற்சியை அரசாங்கம், அன்புடன் செய்தால் தப்பிப்பிராயங்கள் நல்ல அபிப்பிராயங்களாக மாறலாம். அந்த மாதிரியான ஒரு முயற்சி இப்போது காவலிலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா ஊழியர்களும், தலைவர்களும் நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்யப்படவேண்டும். அவர்கள் மீது தொடரப்பட்டிருக்கும் எல்லா கேஸ்களும் வாபஸ் வாங்கப்படவேண்டும். இந்தக் காரியம் செய்வதனால் எவ்வளவோ நல்ல அபிப்பிராயம் உருவாக முடியும். இந்த நல்ல அபிப்பிராயத்தின் காரணமாக பல நல்ல பலன்கள் அரசாங்கத்துக்கும் ஏற்படலாம். அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஏற்படலாம். ஆக அதற்காக முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர் ஒருவர் டெல்லிக்கு லெட்டர் எழுதினார் என்று அவர்களை நையாண்டி செய்யும் வகையில் சொன்னதாக நான் அறிந்தேன். அவர் டெல்லிக்கு லெட்டர் எழுதினார் என்றால், அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் சம்பந்தப்பட்ட சகல உரிமையும் மாகாண அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் அதற்கு மேற்பட்ட அதிகாரங்களும் உண்டு . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்த அதிகாரங்கள் என்ன வென்பதை கனம் அங்கத்தினர் விளக்கவேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையுடன் கவனித்தால் விளங்கும். நான் விளக்குகிறேன். அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கின்றன. அதாவது இந்த நாட்டு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின்படி அரசாங்கம் நடக்கிறது. அந்த அரசியல் சட்டம் மெட்ராஸ் மாகாணத்திற்கு மட்டும் இல்லை. மற்ற மாகாணங்களிலும் அதே சட்டம்தான் அமுல்படுத்தப்படுகிறது. கோள மாகாணத்திலும் அதே சட்டம்தான் நடைமுறையில் இருக்கிறது. தேர்தலில் வெற்றிபெற்று சட்டசபையில் மெஜாரிட்டி இருந்தும் கோளத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஐந்தாண்டுகள் நீடித்து ஆட்சி நடத்தவில்லை. இரண்டரை ஆண்டுகளில்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [30th July 1962]

அந்த அரசாங்கம் முடிந்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக இந்த முறையிலே போலீசார் தங்களுடைய மிகவும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்றார்கள் என்ற உணர்வின் காரணமாக அந்த எம்.பி. அவர்கள் டெல்லிக்கு லெட்டர் எழுதியதில் தவறு இல்லை என்பதைத்தான் எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக எப்படி இருந்தாலும் அரசாங்கம் தல்ல எண்ணத்துடன், அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை அணுகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாகப் பேசிய அங்கத்தினர் உள்பட, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட எல்லா அங்கத்தினர்களும் அரசாங்கத்திற்கு யோசனைகளும் கருத்துக்களும் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு முதல்முதலாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதலிலே இந்த விவாதத்தைத் துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. பூனிவாசவரதன் அவர்கள் விலைவாசியைப்பற்றி ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பினார். கிளப்பிவிட்டு, நான் அதற்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு விட்டுவிடவில்லை. அவரே பதில் சொல்லி விட்டார். பிரச்சனையைக் கிளப்பி, அவரே பதிலும் சொல்லி விட்டார். அதுதான் ஆசிரியருக்கு அழகு. மாணவர்களைக் கேள்விமீட்டும் கேட்டுவிட்டு, உரைவிடக்கூடாது. அந்த உயர்ந்த மாண்பு இருக்கவேண்டும். அது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது. நான் கூறக்கூடிய விடையை அவர்களே அளித்துவிட்டார்கள். விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்றால், அது உலகம் பூராவும் உள்ள நிலைமை. விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது, **Standard of living** அதிகமாக இருக்கிறது, வாங்கும் சக்தி அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது, உற்பத்தியும் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. உற்பத்தி பெருகிறது, வாங்கும் சக்தி பெருகிறது, வாழ்க்கைத்தரம் உயருகிறது, விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது? இன்றைக்குச் சட்டம் போட்டு கட்டுப்படுத்த முடியுமா? விவசாயிகளுக்கு உத்தரவு போட்டு இந்த விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயம் பண்ணுவார்களா? அது நடக்காது. உலகத்திலே உள்ள நிலைமை இது. இந்த நாட்டிலும் விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டு போவதால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் **Fixed income** உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு எத்தகைய நிவாரணம் அளிப்பது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இதைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று முன்பே சொன்னேன். இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையில்தான், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் வைத்து, 10 இடங்களில், சென்னையில் இதற்கான முயற்சி செய்யப்படுகிறது. பிறகு இதர இடங்களிலும் இத்தகைய கடைகளை நிறுவலாம். அறுவடை காலங்களில் நடுத்தர விபாபாரிகள், நடுவில் இருக்கிறவர்கள், குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிக லாபம் அடைய இடம் கொடுக்காமல்,

30th July 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

Purchasing Machinery ஏற்படுத்தி. இதை மொத்தத்தில் ஒரு அங்கே கிடைக்கிறதோ, அங்கே மொத்த அறுவடை காலத்தில் எங்கே கிடைக்கிறதோ, அங்கே மொத்தமாக வாங்கி ஸ்டோர் பண்ண கோடவுன் ஏற்பாடு செய்து அதிக லாபம் இல்லாமல், ஓரளவு லாபத்தில் விற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யலாம் என்ற யோசனையை நான் முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். அதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். ஆனால் ஒன்று. இந்த விலைவாசியைப் பற்றி நாம் பேசவேண்டியதுதான். ஒரு உத்தரவு போட்டுவிட்டால் விலைவாசி குறைந்துவிடாது. விலைவாசியைக் குறைப்பது என்பது மாநில ரீதியில்கூட முடியாது. அதை இந்திய ரீதியில் பண்ணவேண்டும். **National Development Council**-ல் கமிட்டி போட்டார்கள். பல நிபுணர்கள் அதிலே **Co-opt** செய்யப்பட்டனர். நான்கு டெல்லிக்குப் பல கமிட்டி கூட்டங்களுக்குப் போய் இருக்கிறேன். விலைவாசி உயர்வுக்கு பல அம்சங்கள் காரணமாக இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்த பிறகு என்ன செய்யவேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். இதற்காக **Planning** குறித்து குற்றம் சாட்டி அதை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடாது. மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கும், வசதிகள் பெருகுவதற்கும் **Planning** இன்றியமையாதது. அதைக் குறைக்க முடியாது. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒன்றும் இல்லாதபோது இருந்த விலையை நினைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது சொன்னால் பிரயோஜனம் ஒன்றும் இல்லை. இது சிக்கலான பிரச்சனை. இதைப்பற்றிப் பேச வேண்டியதுதான். உறுப்படியாக ஏதாவது சொன்னால் கேட்கலாம். விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, இந்த மறியலைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம். அது தனி விஷயம். ஏதோ ஒன்றை நினைத்துக்கொண்டு மறியலாக நடந்தது. ஏதோ ஒரு இயக்கம் இருக்கிறது. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அதைச் சம்பந்தப்படுத்திப் பேச வேண்டாம் என்றுதான் மன்றத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டுப் பிரிவினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பிரிவினை என்பதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு இதிலே இடம் இருக்கமுடியாது, இருக்கவும் கூடாது. அப்படி அந்தக் கருத்து உள்ளவர்கள் இதிலே இருக்கவே கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அனுமதிக்கமாட்டோம். சிலபேர் நமக்கு உபதேசம் செய்கிறார்கள். சொன்னால் சொல்லிக்கொண்டு போகட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில பத்திரிகைகளும் எழுதுகின்றன. அவை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிப்பது என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும், மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். இம்மாதிரியான பிரிவினை சக்தி, நாச சக்தி எல்லாம் தோன்றிய நாளிலிருந்து இருந்து வருகிறது. இந்தத் தீய சக்திகளிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டியதில்லை. இவ்விஷயமாக அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[30th July 1962]

கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். அதிலே இன்னும் முடிவுறாத பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நிபுணர்களோடு கலந்து பேசி, மற்றவர்களோடு கலந்துபேசி, இந்த ஆண்டு இறுதிக் குள் முடிவு செய்வோம் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் "South Indian Teachers' Association" சார்பாக இன்னும் சில பிரதிநிதிகளோடு என்னிடம் வந்து Secondary Education பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனையைத் தெரிந்து கொண்டேன். Secondary Education முக்கியமானது தான். நாம் எல்லோரும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். Three Language Formula ஐப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மும் மொழிக் கொள்கை என்பது ஹைஸ்கூலில் ஏற்பட்டது. இந்த மொழி விஷயத்தில் ஏதாவது செய்வது என்றால், அந்த கொள்கையையே மாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் யோசனை செய்து கொண்டு வருகிறது. எல்லா பிரச்சனைக்கும் நிபுணர்களுடன் கலந்து பேசி, என்ன செய்வது என்பது பற்றி முடிவு செய்யலாம். தமிழ் படித்ததான் ஆகவேண்டும். "Scientific Terms" எல்லாம் வெறு மொழியில் பெரிய வார்த்தைகளைப் போடுவது தவறு. "International Terms Scientific Terms" -க்கு இருப்பது நல்லது. அதை நம் பிள்ளைகள் கலப்பமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். University Medium-ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் மீடியம் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆங்கில மீடியம் உள்ள பள்ளிகள் இங்குமங்குமாக மொத்தம் 85 என்று தணக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மாநிலத்தில் 1,800 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ளன. இதில் 85 பள்ளிகளில் ஆங்கில மீடியம் கொடுத்தால் என்ன தவறு? இது புதிதாக ஏற்பட்டது அல்ல. போன வருஷத்திலேகூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கில மீடியமும் கொடுக்கப்படவேண்டும். கொடுக்காமல் விட்டால்தான் வெறுப்பு வருகிறது. சிறுபான்மையோருடைய தேவையைப் பார்க்கவேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல. ஜனநாயகத்தில், பெற்றோர்கள் எங்கள் குழந்தைக்கு ஆங்கில மீடியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை நாம் மறுப்பது சரியாகாது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களைப் பொறுத்தவரையில், தமிழில்தான் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. யுனிவர்சிட்டி படிப்பைப் பொறுத்தவரையில், தமிழில் ஏன் சொல்லிக்கொடுக்கக் கூடாது? சொல்லிக்கொடுக்கக் கூடாது என்பது ஏன் அபிப்பிராயம் அல்ல. சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்போது, ஏதோ உபசாரத்திற்குச் சொல்கிறார்கள் என்று சிலர் நினைக்கலாம். தமிழ் மீடியத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. அதற்கு என்று ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

30th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]
கிறோம். தமிழ் பப்ளிகேஷன் பிரேஸ் மூலம் பாடப் புத்தகங்கள் எழுதுவதற்காக மட்டும் அதை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பொதுவாக காலேஜில் ஆங்கிலம் இருக்கிறது. ஆங்கில மீடியமே கூடாது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. வருகிற ஆண்டில் அல்லது இந்த ஆண்டில் ஆங்கில மீடியம் இருப்பதால் அங்கு போகிறார்கள். தமிழையே வைத்துவிடவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் அதை ஒப்புக்கொள்ளாது. அது குழந்தைகளுக்கு நல்லதல்ல, மக்களுக்கு நல்லதல்ல. நேஷனல் இண்டெகிரேஷன் பற்றி நாம் உணர்ந்து பேசுகிறோம். அப்படி ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பில்லாமல் எப்படி நேஷனல் இண்டெக்ரேஷன் உருவாகும்? அங்கத்தினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி, ஆபத்து காலத்தில் வழி தெரியாமல் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகினார் ஒரு எம்.பி. என்றார். அந்தக் காலத்தில் மாத்திரம் மத்திய அரசாங்கத்தை நினைத்தால் எப்படி? எப்போதும் அந்தத் தொடர்பு இருப்பது நல்லது. அந்தத் தொடர்பு வருவதற்கு நான் தமிழ் எம்.ஏ., பி.ஏ., மட்டும் படித்து விடுகிறேன் என்றால் போதுமா? அப்படியென்றால் அலகாபாத், அலிகார், பனாஸ் யுனிவர்சிட்டிகளுக்கு எப்படிப் போக முடியும்? அங்கு தமிழ் மீடியம் எங்கு இருக்கிறது? மேல் நாடுகளுக்கு எப்படிப் போக முடியும்? இதைச் சொல்லும்போது, எத்தனை பேர் அமெரிக்காவுக்கும், ஜெர்மனிக்கும் போகிறார்கள் என்று கேட்கலாம். எல்லோரும் போகாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு இந்த 'ஆஸ்பிரேஷன்' இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள ஏழை எளியவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் குழந்தைகள் அமெரிக்காவுக்கு, ஜெர்மனிக்கு, இங்கிலாந்துக்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். நாம் இப்போது அகில இந்திய ரீதியில் இந்தியை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்தி அகில இந்திய மொழிதான். இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் அதைப் படிக்கமுடியாது என்பதாலும் ஆங்கிலம் எல்லோருக்கும் ஓரளவு 'அசோஷியேட் லாங்வேஜாக' இருக்கிறது என்பதாலும் ஆங்கிலத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று சொன்னால் எப்படி? தமிழ் மீடியம் எடுத்துக்கொள்வதில், குழந்தைகளுக்கு படிப்பு இல்லை என்றால், குழந்தைகள் மீது ஆத்திரப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்? ஆகையால் எதையும் அவசரப் பட்டு என்ன பிரயோஜனம்? ஆகையால் எதையும் அவசரப் பட்டுக் கட்டாயப்படுத்துவது நல்லதல்ல. தமிழ் நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. தமிழ் மக்களுக்கு நல்லதல்ல. நேஷனல் இண்டெக்ரேஷனுக்கு நல்லதல்ல. மக்களின் சிறந்த வாழ்க்கைக்கு நல்லதல்ல. ஆங்கிலமும் தமிழும் மீடியமாக இருக்கட்டும். தமிழ்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறது. ஆங்கில மீடியமும் இருப்பதால் அதில் தப்பில்லை. இது என்னுடைய செர்ந்த அபிப்பிராயம். இது சம்பந்தமாக நிபுணர்களைக் கேட்டு முடிவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். எனக்கு ஒப்பன் மைண்டு (Open mind) தான். அவசரப் படுவது தமிழுக்கு நல்லதல்ல. ஏதோ கட்சி என்று வைத்துக் கொண்டு நாம்தான் தலையில் தாங்குவது போல் தமிழ் மீடியம்,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th July 1962]

தமிழ் மீடியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தீர்மானம், மகாநாடு என்று போடுவதில் அர்த்தம் இல்லை. தமிழ் மீடியம் இருக்கும். இதைப்பற்றி ஒவ்வொரு கல்லூரியையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அடியோடு ஆங்கிலத்தை எடுத்துவிட்டு தமிழை வைத்துக்கொள்ள யாரும் தயாராக இல்லை. ஆங்கிலத்தை வைத்துவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. வைத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். அதை அடியோடு எடுத்துவிடப்போவதில்லை. மற்றக் கல்லூரிகள் சென்னை, மதுரை, திருநெல்வேலி, சேலத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் முனிசிபல் கல்லூரியாக இருந்தபோது அதில் ஒரு பிரின்சிபால் இருந்தார். அந்த பிரின்சிபால் தமிழ்மீது ரொம்ப உற்சாகமாக இருந்தார். அவர் அதை காலேஜில் வைத்துப் பார்த்துவிட்டு இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு அது முடியாது என்று சொன்னார். இதை நான் பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. தவறான கருத்தாக இதைச் சொல்லவில்லை. அவசரப்பட்டு நான் ஏதோ சாதித்து விடுகிறேன் என்று கிளம்புவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஆங்கிலம் நேஷனல் இண்டெக்ஸ்ட்ரேஷனுக்கு அவசியம். தமிழை வைத்துக்கொண்டு நேஷனல் இண்டெக்ஸ்ட்ரேஷன் செய்ய முடியாது. தமிழில் இன்னும் அதிகமாகப் படிக்கவேண்டும். அதில் இன்னும் அதிகப் புத்தகங்கள் வரவேண்டும். இதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்தியை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஏதோ நினைத்துக்கொண்டு ஆங்கில மீடியம் வேண்டாமென்று சொல்வது தவறு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கலந்து பேசி, உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு, ஆரம்பப் படிப்புக்கு என்ன முடிவு, எப்படிச் செய்வது என்பதை முடிவு செய்யப்போகிறோம், இறுதி முடிவாகச் செய்யப் போகிறோம். அரசாங்கம் பண்ணக்கூடாது, டி.பி.ஐ. பண்ணக்கூடாது என்று சொல்வது கூடாது. அவற்றிலும் மனிதர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் யுனிவர்சிட்டியிடம் கொடுத்துவிடலாம். ஸ்டேச்சுடரி போர்டு ஏற்படுத்தலாம் என்றெல்லாம் சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இது என்ன சித்தாந்தம்? நாங்கள் என்ன இண்டர்ஸ்டியர் பண்ணுகிறோம்? அவர்களுக்கு அந்த (Obsession) எண்ணம் வேண்டாமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு எப்போதும் இடைநிடாமல் உற்சாகத்துடன் பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களும் பேசினார்கள். அதற்கு இரண்டு இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். "I have listened to him and I have taken note of what he has said". வேறு ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை, அவர்களுக்கு அனுகூலமாக.

இந்த மறியலைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் பேசினார்கள். மறியல் கூட, 'பிக்கெட்டிங்' கூட அகிம்சை முறையில் இருக்குமா? அது எப்படியிருக்கும்? தமிழில் மறியல் என்றால் என்ன அர்த்தம்? தடுப்பது என்றால் அகிம்சை என்று சொல்வது எப்படி? தடுப்பது என்பது "நீங்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th July 1962]

போகாதீர்கள்" என்று சொல்லலாம். கள்ளுக்கடைக்குப் போகாதீர்கள் என்று சொன்னோம். முன்னே போகிறவனைத் தடுத்து நிறுத்தினால் அது 'வையலன்ஸ்' அப்படிச் செய்கின்றவர்களைத் தண்டித்தால் குறைசெல்வதற்கில்லை என்று காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார். Violent picketing and peaceful picketing என இரண்டையும் பாருபடுத்தியிருக்கிறார். கெடுதலாக இருந்தால் "நீ அதற்குப் போகாதே" என்று கேட்டுக் கொள்ளலாம். ஆகையால்தான் காந்தியடிகளுடைய கோட்பாடு வையலன்ட் "பிக்கெட்டிங்" இல்லாமல் சாத்வீக பிக்கெட்டிங்காக இருக்கலாம் என்பது. பலாத்காரமாக அது இருக்கக்கூடாது. அன்னிய நாட்டுத் துணிகளை வாங்காதே என்று மறியல் செய்தோம். போகிறவனைக் கையைப் பிடித்துத் தடுத்தால், அது பலாத்காரம் தான். இந்த மறியலைப் பொறுத்த வரையில், கனம் அங்கத்தினர் அப்பதில் வகாப் அவர்கள் பேசினார்கள்.

ஒன்று எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். ரொம்ப திருப்தி. 19-ம் தேதியிலிருந்து இன்று காலை வரையில் சட்டசபை கூட்டம் நடந்து முடிந்தது. 19-ம் தேதியிலிருந்து 50 ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. தி.மு.க.வினர் முக்கியமான எதிர்க்கட்சி ஆவார்கள் 5-00 p.m. அதில் பேசுவதற்கு ஒருவர்கூட கிடையாது. எதிர்க்கட்சி நன்றாக விளங்கவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சி முக்கியமானது. எனக்கு ஏற்பட்ட வருத்தம், ஏமாற்றம், குறை எல்லாம் இன்று தீர்ந்து போய்விட்டது. 19-ம் தேதியிலிருந்து இன்று வரை தி.மு.க.முகக் குரல், இங்கே கேட்கவில்லை. Telephone-ல் பேசுகிறார்கள், இங்கே பத்திரிகையில் வரவில்லை. Telephone-ல் பேசுகிறார்கள். நேற்று வராது. அங்கத்தினர்கள் நேராகப் பேசுகிறார்கள். நேற்று ஒருவர் Telephone-ல் பேசினார். மன்றத்தில் கேட்கிற பாக்கியம் எனக்கு இல்லை. குறை ஒருவாறு இன்று தீர்ந்துவிட்டது. தி.மு.க. ஓட்டிலே வந்தவர், தி.மு.க. வுக்காகப் பேசினார், வாதாடினார். அந்தத் தொடர்பு இருக்கும். முன்னே இருந்த தொடர்பு, தி.மு.க.-லுக்கு இருக்கிற தொடர்பு தவிர தி.மு.க. ஓட்டிலே வந்தவர். அந்த நன்றி உணர்ச்சியை ரொம்பப் பாராட்ட வேண்டும். 'அவர்கள் உதவியால் நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோம், அவர்கள் இல்லாத காலத்தில் நாம் பரிந்து பேசுகிறோம்' என்று அவர்கள் பேசினார்கள். அந்த முறையை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அவர்களுக்கு மறியலைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. நான் சொன்னால் கோபித்துக் கொண்டார்கள். "நாங்கள் எல்லாம் படிக்காதவர்களா? நீ யார் செல்வதற்கு" என்று சொன்னார்கள். Constitution என்றால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இதைச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். Constitution-ஐப் படிக்கவேண்டும். மாகாண சட்டசபையில் பேசுகிறார்கள். மாநில உரிமை, ஆட்சி உரிமை, சட்டசபையில் பேசுகிறார்கள். மாதிரி உரிமை, எத்தகையது இந்த Constitution-ல் Provincial Autonomy என்பதை எல்லாம் நன்றாகப் பொறுப்பேற்றுப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் தயவு இப்போதாவது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th July 1962]

வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு தூது போகட்டும். நேருவிடம் சொல்லட்டும். நிலைமைகளைச் சொல்லட்டும். அப்படிச் சொல்வதில் தவறு இல்லை.

மறியலில் என்ன பண்ணினார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். என்ன பண்ணினார்கள்? மறியல் பலவிதம். கள்ளுக்கடை மறியல்; அந்நிய நாட்டுத் துணி மறியல்; இப்படி மறியல்கள் உண்டு. கலெக்டர் ஆபீசுக்கு கலெக்டர் போகக் கூடாது. மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் போகக்கூடாது. Deputy Collector ஆபீசுக்குப் போகக்கூடாது, தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போகக் கூடாது என்றால் இது என்ன மறியல்? அவர்கள் பேரில் என்ன கஷ்டம்? கலெக்டருக்கு என்ன கஷ்டம்? விலைவாசி என்ற பேரைப் போட்டு கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பு மறியல், போக வேண்டாம் என்று மற்றவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லட்டும், போகிறவர்களை கைகூப்பியோ “டே” என்று கூப்பிட்டோ வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். இந்த சாராருக்கு மரியாதை கிடையாது. சிறைக்குப் போகாதீர்கள். நாங்கள் போக வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம். குறுக்கே போய் படுத்துக் கொள்வது, உட்கார்ந்து கொள்கிறது, போகவொட்டாமல் தடுக்கிறது, இதைப் பார்த்துக் கொண்டு அரசாங்கம் இருக்க முடியுமா? தி.மு.க. தீர்மானம் போட்டுவிட்டார்கள், தலைவர்கள், தொண்டர்கள் வந்து விட்டார்கள், கலெக்டர் ஆபீசுக்கு holiday என்று விட்டு விட முடியுமா? கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை. இதிலே ஏதோ சொல்கிறார்கள். 144 தடை உத்தரவு என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இதற்கு முன்பு வேறு இடத்தில் சொன்னார்கள். பலாத்கார மறியல், Physical Obstruction வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பேச்சு அவர்களுக்குள்ளே வந்தது. அபிப்பிராய பேதம் இருந்தது. அவர்கள் தலைவர் சொன்னபடி முடிவு செய்யப்பட்டது. அந்த வகையில்தான் மறியல் செய்தார்கள். அவர்கள் arrest செய்யப்பட்டார்கள். Arrest செய்யாமல் என்ன செய்வது?

திரு கே. எஸ். அப்துல்வஹாப்: ‘Peaceful picketing’ என்று சொல்லப்பட்டது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்தப் பிரகடனம் நமக்குத் தெரியாது. 19-ம் தேதி காலை 9 மணி தொடங்கி அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நாவலர் அவர்களும் என்ன செய்தார்கள்? வரவொட்டாமல் தடுத்தார்கள். 30-ம் தேதி கோட்டைக்கு வெளியிலே இருந்து ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். விட்டு விட்டோம். அவர்களைத் தொடவில்லை. Gate-க்கு வெளியே இருந்தார்கள். அந்தப் பக்கம் இருந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்துமீறி வராமல் இருப்பதற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள். வருகிறவர்களைத் தடுத்தால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? Arrest பண்ணினால் எத்தனை கலாட்டா, எத்தனை தொந்தரவு, எத்தனை ரௌடித்தனம், பொது சொத்துக்கு எத்தனை நஷ்டம்? விடு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [h July 1962]

நீந்து அடித்து அக்கிரமம் நடந்திருக்கிறது. அது “த்திரமா”? வேலூரிலே யாரை விட்டார்கள்? வேலூரிலே ஒரு ரொம்ப முக்கியமான வக்கீல், எத்தனையோ வக்கீல்கள் practice உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வக்கீல் ராலையிலே கொண்டுபோய் போகிறார். அவர் காங்கிரஸ்கார வக்கீல் என்று அடித்தார்கள். காருக்கு ரொம்ப damage ஆகிவிட்டது. அவர்கள் தன்மை எப்படிப்பட்டது? உள்நூர் பிரமுகர் வேலூர் இருந்து வந்திருந்தார். அவர் என்விடம் வர்ணித்தார். டிஜ் கூட போகக் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார். வேலூரிலே கல் அடித்து, நிறுத்தி ஓட்டு என்னார்கள். காரிலே போகிற நீதிபதி நடந்து போக வேண்டி இருந்தது. காங்கிரஸ்கார வக்கீல் என்று சொல்லி அடித்தால் என்ன அர்த்தம்? காங்கிரஸ்காரர்கள் வக்கீல் ஆக வரக்கூடாதா? இந்த மாதிரி எல்லாம் அக்கிரமம் பண்ணி விட்டு இப்போது பெரிய பதிவிரதை மாதிரி பேசுவது என்றால் என்ன அர்த்தம்?

அப்பறம் சிறையிலே என்ன நடந்தது? சிறையிலே 21-ம் தேதி இந்த மாதிரி, அதற்கப்புறம் பலாத்கார செயலில் ஈடுபட்டு நட்டம் செய்தவர்கள் விஸ்ட் போலீஸிடம் இருக்கிறது. இவர்களைப் பிடித்து சிறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். 21-ம் தேதி அவர்களிலே சில பேர் சாப்பாட்டுத் தட்டை சுக்கல் துறாக்கி துண்டுகள் ஆக்கி அடித்தார்கள். சௌகார்பேட்டைக்குப் போகும் போது 4 கல்லை மடியிலே கட்டிக் கொண்டு போனார்கள். இது எல்லாம் நியாயம் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வார்களா?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: பலாத்காரத்தை நான் தண்டிக்கிறேன். தலைவர்கள் பலாத்காரத்தைச் செய்யச் சொல்லவில்லை. தங்கள் கட்சி பொறுப்பு எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒப்புக்காக ஏதோ அவர்கள் தலைவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். 144 என்கே வந்தது? இது எல்லாம் கதை. அங்கே சொல்கிற கதையை வைத்துச் சொல்வது என்ன அர்த்தம்? நேரே போய் மறியல் செய்திருக்கிறார்கள். தலைவராக இருந்தால் என்ன? தொண்டராக இருந்தால் என்ன? குற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். தட்டை உடைத்து, ஜெயில் கதவுகளை உடைத்து குவாரன்டைன் கதவுகளை உடைத்து வாய்க்கு வந்தபடி திட்டி ஜெயிலில் இருக்கிறவர்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள் பார்த்து ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் அதற்கப்புறம் ஓரளவு பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இதைச் செய்ய 15 நிமிஷம் ஆயிற்று. இவர்கள் அடங்கிப் போய் விட்டார்கள்.

நேற்றுக் கூட தி.மு.க. தலைவர் ஒருவர் போன்லே சொன்னார். இன்ன மாதிரி அடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சி என்று சொல்லவில்லை. நேற்று ராத்திரியிலேயே ரூபரின் டென்டை, ஜெயிலரை Penitentiary-ல் இருக்கிறவர்களை விசாரித்தேன். 21-ம் தேதி சம்பவத்துக்குப் பிறகு ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th July 1962]

முந்தாநாள் 378 பேர் மன்னிப்பு கேட்டார்கள். 353 பேர் மாதிராம் Penitentiary-லே மன்னிப்பு கோரியிருக்கிறார்கள். picket பண்ணினவர்கள் தெரியாமல் செய்துவிட்டோம், மன்னிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அரசாங்கத்திலிருந்து, முந்தாம் நாள் உத்தரவு வந்ததும் 378 பேரை ரிலீஸ் பண்ணிவிட்டார்கள் என்று செய்தி வந்தது. குப்பிரண்டெண்டன்ட், ஜெயிலர், இவர்கள் கிட்டே இருந்து தகவல் வந்தது. முந்தாம் நாள் அடித்திருந்தால் நேற்று சொல்வது தானே. நேற்று மறுபடியும் 271 பேரை, மன்னிப்பு கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று ரிலீஸ் பண்ணினார்கள். அதை வாங்கி, குப்பிரண்டெண்டன்ட் கிட்டே இருந்து 10 மணிவரையிலும் கணக்குப் பார்த்து வெளியே விட்டிருக்கிறார்கள். மன்னிப்புக் கொடுத்ததை மறைக்கணுமே, அதற்கு ஒரு கதை கட்டினார்கள், நான் கேட்டேன். 21-ம் தேதிக்கு அப்புறம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நடந்து கொள்ளுவது யாருக்கும் பொறுமையை இழக்கும் நிலையில்தான் இருக்கும். கண்டபடி தீட்டுகிறார்கள். அவதூறு பண்ணுகிறார்கள் என்று உறுதியாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் நம்புகிறேன். அங்கே இருக்கிற கான்விக்ட் வார்டனரை (convict warder) கண்டபடி பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்று நினைத்துப்பாருங்கள். இவர்கள் இழிவான பேச்சு அத்தனையும் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. கோர்ட் இருக்கிறது. Criminal Law Amendment Act சட்டப்படி குற்றம் செய்தவர்களை சார்ஜ் பண்ணுகிறோம். நிபந்தனை இல்லாமல் ரிலீஸ் பண்ணு என்று கேட்பதற்கு, அவர்களுடைய ஓட்டைப் பெற்று இங்கே வந்த, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்க வேண்டியதுதான். அது கூட செய்யாவிட்டால் என்ன இருக்கிறது? எப்படி அரசாங்கம் ரிலீஸ் பண்ணும்? கோர்ட்டு சொல்லட்டும். கோர்ட்டார் குற்றம் இல்லை என்று நினைத்தால், ரிலீஸ் பண்ண உத்தரவு போடட்டும்.

மேலும் மன்றத்தின் காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்த பட்ஜெட் சட்டசபையில் விவாதிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இங்கேயும் குறிப்பிட்ட சில பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. பேசியவர்களுக்கு எல்லாம் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

[Mr. Chairman]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 166. Notification issued with G.O. Ms. No. 2211, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 12th April 1962, regarding amendment to Schedule III to the Workmen's Compensation Act, 1923.

* 167. Notification issued with G.O. Ms. No. 2658, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 13th June 1962, regarding amendment to the Madras Payment of Wages Rules, 1937.

† 168. Notification issued with G.O. Ms. No. 2095, Revenue, dated 11th May 1962, directing that the ryotwari settlement of Mahfuskhanpettai, zamin estate in Ponneri taluk of Chingleput district, shall be effected in accordance with the provisions contained in the settlement notification relating to ryotwari settlement of the estates in Tiruvallur and Ponneri taluks of Chingleput district.

* 169. Notification issued with G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, regarding rules for the co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected members of the Council.

† 170. Industrial Development in Madras State—A review for 1961-62.

* 171. Notification issued with G.O. Ms. No. 3011, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 11th June 1962, regarding exemption of every beedi industry in the Tirunelveli district carried on by a woman in her residence from the provisions of sections 3 and 4 of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.

[30th July 1962]

† 172. Notification issued with G.O. Ms. No. 2418, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th April 1962, regarding amendment to the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959.

† 173. Labour in Madras State, 1961-62.

† 174. Notification issued with G.O. Ms. No. 1452, Revenue, dated 31st March 1962, regarding appointment of Sri V. N. Perumal Naidu as a Member and Chairman of the Area Committee, Kancheepuram, in the vacancy caused by the death of Dr. P. S. Srinivasan.

† 175. Notification issued with G.O. Ms. No. 1050, Local Administration, dated the 30th April 1962, regarding inclusion of Sembodi village in the Vedaranyam Panchayat Union in East Thanjavur Development district.

† 176. Notification issued with G.O. No. 2056, Revenue, dated 5th May 1962, appointing the District Revenue Officers within their respective jurisdiction to be Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

† 177. Notification issued with G.O. No. 613, Revenue, dated 8th February 1962, regarding amendment to rules issued under section 29 (2) (g) of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959.

† 178. Notification issued with G.O. No. 1667, Revenue, dated 12th April 1962, regarding issue of the Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund Rules, 1962.

† 179. Notification issued with G.O. Ms. No. 3162, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 19th June 1962, regarding exemption for a period of one year from the date of publication of the notification in the Gazette the 'Gramodyog Canteen' run by the Khadi Gramodyog Bhavan, Madras, from all the provisions of the Madras Catering Establishments Act, 1958.

† 180. Notification issued with G.O. Ms. No. 196, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th January 1962, regarding exemption for a period of one year commencing on the date of publication of the notification in the Gazette, the Virudhunagar Railway Vegetarian Refreshment Room, Virudhunagar, from the provisions of section 9 of the Madras Catering Establishments Act, 1958.

† 181. Notification issued with G.O. Ms. No. 1966, Home, dated 5th June 1962, relating to the additional Court-fee payable under section 61 of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, on Probates or Letters of Administration.

b July 1962]

† 182. Notification issued with G.O. Ms. No. 1967, Home, dated 5th June 1962, regarding issue of rules for refund of the value impressed Court-fee stamps and of Court-fee adhesive stamps.

183. Notification issued with G.O. Ms. No. 1753, Home, dated 18th May 1962, regarding collection of quarterly tax in respect of luxury coaches MDU 6197 and MDU 6198 belonging to the Southern Roadways (Private), Limited, Madurai, at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicles so long as the said vehicles are used for tourist purposes.

184. Notification issued with G.O. Ms. No. 848, Home, dated 1st March 1962, regarding exemption of station wagon bearing registration No. MDE 4209 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the District Medical Officer, Coimbatore, from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act II of 1931).

† 185. Notification issued with G.O. Ms. No. 1204, Rural Development and Local Administration, dated 24th May 1962, relating to payment of travelling allowance by panchayat union councils to their chairmen, vice-chairmen, members and members of their committees.

† 186. Notification issued with G.O. Ms. No. 1355, Home, dated 4th April 1962, regarding amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

† 187. Note on the policy underlying the activities of the Animal Husbandry Department—in Tamil.

† 188. Notification issued with G.O. No. 1280, Local Administration, dated 1st June 1962, regarding issue of rules to govern the procedure for the meetings of the Licence Appeals Committee.

† 189. Notification issued with G.O. No. 1281, Local Administration, dated 1st June 1962, regarding issue of rules to govern the procedure for the meetings of the Contracts Committee and the Appointments Committee.

† 190. Review on the progress made in the Nationalized Transport in the Madras State, 1961-62.

† 191. Notification issued with G.O. Ms. No. 296, Home, dated 19th January 1962 regarding amendments to the Madras Manufactured Drugs Rules, 1932.

† 192. Notification issued with G.O. Ms. No. 961, Rural Development and Local Administration, dated 16th April 1962 cancelling the notification of the Inspector of Municipal Councils and Local Boards removing the said A. Rangaswami Gounder from the office of the President, Nambiyur Panchayat.

[30th July 1962]

§193. Notification issued with G.O. Ms. No. 2931, *Industries, Labour and Co-operative (Labour)*, dated 5th June 1962, regarding amendment to the Madras Plantations Labour Rules, 1955.

§ 194. Notification issued with G.O. Ms. No. 2966, *Industries, Labour and Co-operation (Labour)*, dated 7th June 1962, regarding amendments to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

195. Notification issued with G.O. Ms. No. 977, *Public (Services-A)*, dated 17th April 1962, regarding inclusion of certain temporary posts in the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission (Laid on the Table under Article 320 (5) of the Constitution of India).

* Laid on the table of the House on 7th July 1962.

† Sent by post to all M.L.As. on 16th July 1962.

‡ Sent by post on 16th July 1962.

§ Sent by post on 24th July 1962

July 1962]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 139 on page 454.]

List of newspapers to which Government advertisements were sent during 1961-62 :—

English.—

Hindu, Madras.

Indian Express, Madras, Madurai, Vijayawada, Delhi and Bombay.

Mail, Madras.

Times of India, Bombay and Delhi.

Statesman, Calcutta.

Hindustan Times, New Delhi.

Free Press Journal, Bombay.

Amrita Bazar Patrika, Calcutta.

Deccan Chronicle, Secunderabad.

Hindustan Standard, New Delhi.

Deccan Herald, Bangalore.

Tamil.—

Dinamani, Madurai and Chittoor.

Swadesamitran, Madras.

Nava India, Madras.

Dinaseithi, Madras.

Nava Mani, Madras.

Nava Sakthi, Madras.

Tamilnadu, Madras and Madurai.

Dinamalar, Tirunelveli.

Telugu.—

Andhra Patrika, Madras.

Andhra Prabha, Vijayawada.

Malayalam.—

Mathrubhumi, Kozhikode.

Bengali.—

Ananda Bazar Patrika, Calcutta.

Kannada.—

Prajavani, Bangalore.

[30th July 1962]

APPENDIX II.

(Vide Item V on page 457.)

L.A. Bill No. 14 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year commencing on the 1st April 1962.

Enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation Act, 1962.

2. *Appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year commencing on the 1st April 1962.* The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year commencing on the 1st April 1962, a sum not exceeding Rs. 2,03,69,14,700 (rupees two hundred and three crores, sixty-nine lakhs, fourteen thousand and seven hundred only) which shall be inclusive of the sum of sixty-six crores, seventy-one lakhs, forty-four thousand and nine hundred rupees specified in section 2 of the Madras Appropriation (Vote on Account) Act, 1961 (Madras Act 47 of 1961), being moneys required to meet—

(a) the grants made by the Madras Legislative Assembly for that year, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that year, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	89,77,700	1,000	89,78,700
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	12,66,700		12,66,700
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	68,00,600	8,000	68,08,600

30th July 1962]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
IV	Stamps—Administration.	26,69,700	..	26,69,700
V	Registration Department.	51,22,700	100	51,22,800
	Debt Charges.	..	10,83,77,700	10,83,77,700
VI	State Legislature.	12,78,400	60,500	13,38,900
VII	Elections ..	13,77,900	..	13,77,900
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	1,59,09,200	13,11,800	1,72,21,000
IX	District Administration and Miscellaneous.	4,96,17,000	11,100	4,96,28,100
X	Administration of Justice.	1,33,86,300	17,94,700	1,51,81,000
XI	Jails ..	1,44,40,700	..	1,44,40,700
XII	Police ..	6,98,31,900	100	6,98,32,000
XIII	Education ..	25,69,75,600	100	25,69,75,700
XIV	Medical ..	6,41,94,300	100	6,41,94,400
XV	Public Health.	2,32,68,400	500	2,32,68,900
XVI	Agriculture ..	5,64,51,100	1,000	5,64,52,100
XVII	Fisheries ..	61,33,700	..	61,33,700
XVIII	Animal Husbandry.	1,73,58,600	100	1,73,58,700
XIX	Co-operation ..	2,71,27,400	..	2,71,27,400
XX	Industries ..	3,34,80,800	..	3,34,80,800
XXI	Cinchona ..	30,58,900	..	30,58,900
XXII	Khadi ..	17,20,200	..	17,20,200
XXIII	Community Development Projects, etc.	6,19,65,600	..	6,19,65,600
XXIV	Labour including Factories.	40,45,400	500	40,45,900
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes.	3,56,39,200	500	3,56,39,700
XXVI	Irrigation ..	5,43,77,000	..	5,43,77,000
XXVII	Public Works—Works.	5,36,21,900	2,71,000	5,38,92,900

[30th July 1962]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	RS.	RS.	RS.
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,94,09,700	..	1,94,09,700
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	2,25,44,200	..	2,25,44,200
XXX	Road Transport Schemes.	3,84,61,800	..	3,84,61,800
XXXI	Famine Relief ..	9,23,000	10,00,000	19,23,000
XXXII	Pensions ..	2,11,87,900	5,98,600	2,17,86,500
XXXIII	Miscellaneous ..	4,13,06,400	13,50,000	4,26,56,400
XXXIV	Stationery and Printing.	1,65,92,600	2,000	1,65,96,600
XXXV	Forest Department.	91,67,200	100	91,67,300
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and Assignments.	2,31,17,900	21,03,000	2,52,20,900
XXXVII	Compensation to Zamindars.	75,00,000	..	75,00,000
XXXVIII	Capital Outlay on Public Health.	36,01,000	..	36,01,000
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	19,62,100	..	19,62,100
XL	Capital Outlay on Industrial Development.	3,95,35,600	3,500	3,95,39,100
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	7,53,59,600	..	7,53,59,600
XLII	Capital Outlay on Public Works.	6,62,86,500	..	6,62,86,500
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	1,33,19,000	29,200	1,33,48,200
XLIV	Capital Outlay on Forest.	44,63,900	..	44,63,900
XLV	Commuted Value of Pensions.	8,00,000	45,300	8,45,300

30th July 1962]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	RS.	RS.	RS.
XLVI	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	6,46,56,800	..	6,46,56,800
XLVII	Loans and Advances by the State Government.	24,54,92,900	..	24,54,92,900
	Public Debt—Repayment.	..	31,41,57,200	31,41,57,200
Grand total ..		1,60,57,87,000	43,11,27,700	2,03,69,14,700

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Port St. George, Madras-9,
28th July 1962.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 31st July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHELURIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Lorries

* 140 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether permits have been issued to lorries for inter-State plying;

(b) if so, the number of permits issued by this State during 1961-62;

(c) whether these permits are covered by any agreement between States; and

(d) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) to (d): A statement* is placed on the table of House.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is there to be any extension of the agreement reached between this Government and the Kerala Government for increasing the number of inter-State buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no further agreement except the one stated in the paper.

Island Ground

MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Dr. A. Sreenivasan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 141 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 41 on 5th May 1962—

(a) whether the particulars of the transfer of the portion of Island Ground from the Defence Ministry have been received by the Government; and

(b) if so, what they are?

[31st July 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b): The particulars of the transfer have not yet been received.

Land cess

MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Sri A. K. Thangavel Mudaliar is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 142 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that land cess from 1953 onwards has not been given to several panchayats in Chingleput district;

(b) whether the Government have received any resolution on the subject on 9th October 1957 passed by the Panchayat Presidents of Kancheepuram taluk;

(c) if so, the action taken thereon; and

(d) whether it is a fact that surcharge also has not been given during 1958-59, and 1959-60 and, if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) No, Sir. Land cess due to all the Panchayats in the Chingleput district has been paid up to and inclusive of fasli 1368, i.e., 1958-59.

(b) Yes, Sir.

(c) Necessary action was taken to call for proposals for adjustments of cess amounts to all Panchayats in Kancheepuram taluk and the amounts due to the Panchayats were paid.

(d) No, Sir. Surcharge also has been paid up to and inclusive of fasli 1368, i.e., 1958-59. Proposals for the payment of surcharge for fasli 1369, i.e., 1959-60 have been received from the Tahsildars and the figures are being verified with the Treasury figures by the Collector. Necessary orders for adjustment of the additional surcharge for faslis 1369 and 1370 will be issued soon by the Collector.

Interference in the day-to-day administration

MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Dr. A. Sreenivasan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 143 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued recently regarding the interference of Members of Legislature in the day-to-day administration; and

(b) if so, the details thereof?

[31st July 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Permits

* 144 Q.—SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to simplify the procedure for the grant of permits to bus owners; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The procedure for grant of permits for stage carriages is laid down in section 57 of the Motor Vehicles Act, 1939, and there is no proposal to amend that section.

(b) Does not arise.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: பஸ் பர்மிட்களைப் புதுப்பிப்பதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் என்றிருப்பதை ஐந்து ஆண்டுகள் ஆக்குவதற்கு ஏதாவது உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ஜி. வெங்கட்ராமன்: அந்த மாதிரி ஆலோசனை வந்திருக்கிறது. சர்க்காரில் அந்த முடிவு ஒன்றும் இல்லை.

SRI K. KAMALAKANNAN: Sir, is there any proposal for introducing ceiling on buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On the ownership of buses?

SRI K. KAMALAKANNAN: Yes, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no such proposal.

SRI S. K. SAMBANDHAN: In view of the existing section, there are a large number of cases pending before the tribunal and the High Court and this leads to unhealthy competition among the operators. Will the Government, therefore, arrange to modify the rules?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the competition is not because of the law. It is because of the desire of the private parties to have the buses. When more than one person competes, then necessarily it has to be decided by some authority and it is good that the Government have decided that it should be decided by a quasi-judicial body. Appeal is provided to the judicial authorities.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: பஸ் பர்மிட் வழங்கும் போது கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கு அதிகாரம் இருப்பதுபோன்று மெம்பர்கள் கூட சேர்த்து பர்மிட் வழங்கச் செய்ய உத்தேசமுண்டா?

[31st July 1962]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: முன்னே ஒரு தடவை போட்டுப் பார்த்தோம். அதனால் தொல்லைதான் ஜாஸ்தியாக இருந்தது. அதனால் சர்க்கார் அதிகாரிகள் செய்வதே நல்லது.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: பத்து மைல் வேரியேஷன் கொடுத்தால் ஆர்.டி.ஓ., டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனரிடத்தில் பர்மிஷன் வாங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. வந்து பார்க்கவேண்டுமென்ற ஜி.ஓ. இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: கனம் அங்கத்தினர் பஸ் விஷயத்தில் ஒரு எக்ஸ்பர்ட். அவர் கேட்கிற கேள்வி "It is beyond my depth". அவர் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விளக்கம் சொல்ல முடியும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மூன்று வருஷம், ஐந்து வருஷம் என்று பர்மிட் கொடுப்பதற்கு பதிலாக ஐந்து வருஷம் என்று ஒரு பிரியட் வைத்து ஆக்ஷன் வைத்தால் பணமும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக வரும். அரசாங்கம் அதை யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: ஆக்ஷன் வைத்தால் பணக் காரர்கள் மட்டும் பஸ் வாங்கும்படியாகிவிடும். சோஷலிஸ்டிக் பார்ட்டி அஃப் சொசைடி என்று பேசுகிறபோது, அவர்கள் பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் 'பஸ் ரூட்' கொடுக்கிறார்களே என்று சொல்வார்கள். இப்போது இருக்கும் விதிதான் நல்லது.

Invitations for lunches and dinners

MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Dr. A. Sreenivasan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 145 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any code of conduct has been laid down in respect of Ministers in the matter of acceptance of invitations for lunches and dinners from private persons?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No, Sir.

* 146 Q.—MR. CHAIRMAN: This question will be taken up at the end.

Reorganization of secondary and collegiate education

* 147 Q.—DR. A. CHIDAMABARANATHAN (on behalf of VEDWAN T. MUTHUKANNAPPAN): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to hold talks with educationists, academicians, vice-chancellors, principals of colleges and heads of institutions in connection with the reorganization of secondary and collegiate education; and

[31st July 1962]

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The proposed talks would be held in August–September next.

Hindi

* 148 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently from the students of the high schools in the City of Madras about the introduction of Hindi as a compulsory subject for the S.S.L.C. Public Examination; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir; but some representations were received in 1961.

(b) No action was considered necessary on the representation.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What is the present position of Hindi with regard to the S.S.L.C. Examination?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is the examination. But there is no obligation on the part of the students to secure the minimum marks for eligibility to College course.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will this condition be allowed to continue for some more years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say anything about the future. I can only explain what the present position is.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, in view of the fact that high school students, specially those from the mufassal find it difficult to learn Hindi and get pass marks in it, will the Government see that this is continued for some more years to come?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the main question put by the hon. Member is about the representation made by certain students in favour of introduction of Hindi as a compulsory subject.

Newspapers

MR. CHAIRMAN: As the hon. Member Dr. A. Sreenivasan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 149 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to enact a law protecting newspapers from prosecution in reporting the proceedings of the Legislature; and

[31st July 1962

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Revised scales of pay

* 150 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the minimum benefit of Rs. 5 in total emoluments under the revised scales of pay is applicable to watchmen, sweepers and gardeners in aided secondary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the peons in permanent employment in the aided schools eligible for this increase?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

Local board secondary schools

* 151 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total number of local board secondary schools in the State with twenty-five sections and more?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, the question is about the number of schools. May I take it that there are no schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, Sir, the number is 50.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware of the fact, Sir, that in spite of the large strength in the schools, the headmasters of these institutions are not paid on a par with the headmasters of aided institutions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not a question of payment of headmasters on a par with some other institution. The question of revision of scales of pay for the various categories of Government servants including headmasters was gone into by the Pay Commission and the pay scales have been fixed according to the recommendations of the Commission.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that there is still the disparity and do the Government justify that disparity?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It cannot be taken as a disparity. Government servants have certain other privileges. More scale of pay cannot be compared with what is prevailing in other spheres.

31st July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government mean to say that the District Board school headmasters are eligible for this pay ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should think so, Sir. But I would like to have notice.

Tamil Teachers' Association.

* 152 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Madras State Tamil Teachers' Association to place all the First Grade Tamil Pandits in the scale of L.T. Assistants; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

Dr. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know, Sir, whether representations have been received from teachers that their services as first grade pandits, though in the lower scales of pay in the same category, have not been taken into consideration in fitting into the L.T. scales of pay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Under the order now in force, Tamil pandits employed in the secondary schools for handling forms IV to VI should possess the following three qualifications, namely, General educational qualification S.S.L.C. completed; qualification in Tamil, A degree or a oriental title training qualification; pandits' training or L.T. training. These are the qualifications that are insisted upon according to the Government orders. Therefore, I have stated that the question of treating the pandits referred to in the main question as equivalent to L.Ts' is under consideration.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : There are two grades of scales of pay for the First Grade Tamil Pandits, for instance, one scale starting at Rs. 60 or Rs. 65 and another starting at Rs. 75 or Rs. 85. Both the scales of pay are attached to what is known as first grade. Will the Government be pleased to consider whether they should not be ranked on a par with the L.T. Assistants according to the Government orders and, if there is any difficulty in the interpretation of the order, will the Government be pleased to rectify it by issuing a clarification to the Government order concerned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government order is quite clear. It insists on certain minimum qualifications for these pandits and teachers. Unless the Government take up the question of revising the orders, the teachers should possess the

[31st July 1962]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, in 90 per cent of the cases the Government order has been interpreted rightly as far as I can understand, but in respect of about 10 per cent of the cases, there has been a wrong interpretation of the order. I understand representations have been made to the Government in this regard. Will the Government be pleased to expedite the issue of orders in clarification of the said Government order?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say it was a wrong interpretation of the Government order. I have already stated that the whole question is under examination.

Co-operative House Construction Societies.

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Dr. A. Sreenivasan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 153 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount allotted to and the amount disbursed through Co-operative House Construction Societies in the year 1958-59 and 1959-60; and

(b) the reasons for the non-disbursement of balance, if any?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Loans are sanctioned by the Registrar of Co-operative Societies to individual House Construction Co-operative Societies with reference to their applications. But actual disbursements depend on availability of funds in the Budget, and the stage of construction.

The amounts sanctioned and disbursed to the House Construction Societies in the years 1958-59 and 1959-60 are given below :—

Year.	Amount sanctioned.	Amount actually disbursed.
(1)	(2)	(3)
	RS.	RS.
(i) 1958-59	10,06,900	5,21,300
(ii) 1959-60	44,08,520	20,53,800

(b) The reasons for non-disbursement of the balance are, that some societies were sanctioned loans at the fag end of the year, some did not apply for the drawal of loans in that year, and, in the case of others, there were no funds available in the Budget, or final instalment of loan could not be disbursed as the deviations made in the plan were pending approval.

Bus drivers

* 154 Q.—SRI S. K. SAMBANDAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any scarcity of bus drivers in the State Transport Department, Madras?

31st July 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Though the number of rolls is full, yet the optimum operation of the fleet strength is handicapped due to absenteeism and the consequent reduction in the effective number of drivers available at any time.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is there any proposal to make up the deficit in the number of drivers by opening a training school to train people in driving buses? ^{10-40 a.m.}

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The State Transport Department is organising a training school, and it proposes to train three hundred drivers every year for replacement and augmentation.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the day ever dawn when passengers will not be made to stand in the buses and travel?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That day has not dawned anywhere in this world. The hon. Member has to find it in some other world.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Can the Government assure me that no private operator, if given the right to run the city transport, can run this more efficiently with no standing passengers in the buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The metropolitan transport in many parts of the world is run only by private operators, and all of them have more standing passengers than are allowed in Madras.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it because of the scarcity of bus drivers, the Government transport propose to take in recruits who have not been drivers for three years, but who have been drivers only for six months?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The original regulations require that lorry and bus drivers should have heavy endorsement for three years. The Government have examined the position, and, in consultation with the Transport Commissioner, have reduced the requirement to 18 months. They think this is sufficient.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, what are the reasons for this scarcity of drivers, especially in the State Transport?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not especially in the State Transport, throughout the State there is scarcity. This shows how full is the employment provided in the State.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In the mofussil buses, the number of sitting passengers is more, and passengers are not allowed to stand. Cannot the Government extend this arrangement to the City transport?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That will only inconvenience the city transport. All the bus passengers have to go

[31st July 1962]

to their offices within a specified peak period of two hours. Within these two hours, we cannot put in so many buses to carry all of them. This is not done in any part of the world.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Since human lives are involved, will the Government take care to see that rigorous tests are employed before a bus driver is certified fit to drive buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is because the regulations are very strict that many people who are drivers do not get employed in the City transport and other heavy vehicles. I think the present regulations are quite adequate.

Ceiling on Houses

* 155 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB (on behalf of Dr. A. Sreenivasan) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the speech made by the Finance Minister at the time of inauguration of the Bhaktavatsalam Nagar in Madras recently, wherein he is reported to have suggested a ceiling on houses; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No such proposals are under the consideration of Government.

(b) Does not arise.

Express bus

* 156 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to ply an express bus from Tuticorin to Tiruchirappalli via Kovilpatti, Sathur and Virudhunagar?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

State Electricity Board

* 157 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of posts of (i) Divisional Engineers, (ii) Assistant Engineers and (iii) Supervisors vacant as on 1st March 1962 in the State Electricity Board;

(b) the duration of these vacancies; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Four posts of Divisional Engineers, 8 posts of Assistant Engineers (Electrical) and 291 posts of Supervisors including certain Junior Engineers were vacant in the State Electric Board as on 1st March 1962, besides some other posts of Executive Engineers and Assistant Engineers (Civil) in the project circles.

(b) The duration of these vacancies ranges from 1 year to 1 year and 10 months.

[1st July 1962]

(c) In some cases, the posts were not filled up as they were not urgent requirements. In other cases, the posts were kept vacant for want of suitable technically qualified hands.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it a fact that many people have been posted and they have resigned and gone out seeking employment in private firms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know whether they have gone out seeking employment in private firms. But they have resigned and left.

Scholarships

* 158 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the State Government has been consulted by the Central Government for award of scholarships to talented young persons in music, dance, drama and the fine arts for training in Madras during 1961-62?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

House Rent Allowance

* 159 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to give House Rent Allowance to the teachers in the aided high schools in the City of Madras and other major towns; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for this unyielding policy of the Government in respect of this demand alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The reason is want of finance.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Even the lower division clerks in the City Corporation and local bodies are getting this house rent allowance. Is it justifiable to say that the teachers cannot get it now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No grant is given by Government to local bodies towards house rent allowance.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a reasonable demand of the teachers in Madras and major towns?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Not only this. So many other things are reasonable. But the question is whether it is practicable.

[31st July 1962]

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member, Sri A. K. Thangavel Mudaliar, is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

Industrial co-operative societies

* 160 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend provident fund benefits to employees working in the industrial co-operative societies; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Employees' Provident Funds Act, 1952, is even at present applicable to establishments or factories of Industrial Co-operative Societies which are engaged in any of the Industries specified in Schedule I of the said Act and which belong to the class of establishments to which the Act has been extended under section 1 (3) (b) except:

(i) to the establishments registered under the Co-operative Societies Act, 1912 (2 of 1912) or under any other law for the time being in force in any State relating to Co-operative Societies employing less than 50 persons working without the aid of power; and

(ii) to all handloom factories organised as Industrial Co-operatives which have been exempted from the purview of the Act as a class, up to 31st December 1964.

Assembly constituencies

* 161 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to recommend to the Central Government to re-delimit the Assembly constituencies in view of the increased population; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDAM: Sir, are the Government aware that some of the neighbouring States, having less population, have got a larger number of seats in the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am afraid the hon. Member has not understood how delimitation of constituencies is done. For every parliamentary seat, we have five seats in the Assembly. It is open to the States to have seven seats in the Assembly instead of five. Therefore, it is not according to population.

[31st July 1962]

SRI S. K. SAMBANDAM: Why not this Government think of increasing the number of seats in the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This Government do not believe in it, and I have no doubt that the Legislature does not believe in increasing the number of members.

Old age pension

* 162 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR AND VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received districtwar under the Old Age Pension Scheme as on 1st May 1962; and

(b) the number disposed of and the amount disbursed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

(a):

Chingleput	...	...	...	2,261
South Arcot	...	...	...	2
North Arcot	...	...	...	9,256
Thanjavur	...	...	...	6,909
Tiruchirappalli	...	...	...	7,165
Tirunelveli	...	...	...	12,581
Madurai	...	...	...	9,607
Ramanathapuram	...	...	...	11,937
Coimbatore	...	...	...	11,459
Salem	...	...	...	10,958
Nilgiris	...	...	...	874
Madras	...	...	...	3,247
Kanyakumari	...	...	...	4,634

Total ... 90,890

(b) The total number of cases disposed of as on 1st May 1962 is 1,215. This includes 804 applications rejected.

As the old age pension scheme took effect only from 1st April 1962, the first monthly payment of the pension would have been made only on or after 1st May 1962 and the amount disbursed during the month of May will be available only some time later.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: எந்தெந்தத் தகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தப் பென்ஷன் உதவித்தொகை அளிக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது முன்பே விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் அதைப் படிக்கிறேன்:

[31st July 1962]

Destitute of 65 years of age and over and destitutes of 60 years of age and over who are incapacitated to earn a living due to blindness, leprosy, insanity, paralysis or loss of limb, are eligible for the grant of pension under this scheme. Under the rules governing the scheme, a destitute is defined as a person without any income or source of income, and who has no relatives of 20 years of age and over of the following categories :—

- (i) Son;
- (ii) Son's son; and
- (iii) Husband/wife:

Provided that—

(i) a person will be deemed to be a destitute if all the relatives falling within the categories specified above are—

(a) themselves without any income or source of income, such a fact being proved to the satisfaction of the sanctioning authority; and

(b) continuously missing and the sanctioning authority has satisfied himself by such enquiry as he deems necessary that the relatives are so missing; and

(ii) a person will be deemed to be a destitute if the wife has attained the age of 55 years or over.

Where both the wife and the husband are destitutes according to the definition, each of them will be eligible for a pension if they have no other living relatives of the categories specified above.

Professional beggars and mendicants shall not be considered to be destitutes. But persons who are not actually beggars by profession but sometimes receive occasional assistance from some people shall be allowed pensions if they are otherwise eligible and the sanctioning authority satisfies himself that they are destitutes.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : உண்மையாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இது கொடுக்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் யாருக்கு அப்பீல் செய்து அதைப் பெறமுடியும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது ரெவின்யூ இலாகாவில் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் அப்பீல் செய்வதென்றால் கலைக்கருக்கு அனுப்பவேண்டும்.

Grant to aided elementary schools

10-15
a.m.

* 163 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received about the delay in the disbursement of grants to aided elementary schools in panchayat areas after the coming into force of the Panchayats Act, and

[31st July 1962]

(b) whether there is any proposal to revive the practice of direct disbursements of grants to such schools by the Department or Education?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir. A few representations were received.

(b) No, Sir.

SRI M. RAJAH IYER : In view of the fact that there is delay, will the Government revive the old practice of disbursing grants by educational authorities direct to aided elementary schools, till such time as sufficient funds are placed at the disposal of the Panchayat Unions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It has been taken up under the provisions of the Act relating to Panchayat Unions. But any complaints received are looked into.

Over-bridge

* 164 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to the Legislative Council Question No. 530, dated 31st January 1956—

(a) the names of places where construction of over-bridges at railway crossings have been recommended to the Central Government; and

(b) in what proportion the costs of construction of such over bridges at level-crossings is borne by the Central and the State Governments?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The attention of the hon. Member is invited to the paper placed on the table of the House and he is informed that in view of the limited funds available for road works, the question of revising the lists of schemes relating to the construction of over/under bridges is under consideration.

(b) According to the existing policy, the entire cost of construction of the over/under bridges and the sub-ways proper on National Highways within municipal limits and roads other than National Highways in towns and cities, i.e., the cost of structure falling within the Railway limits is to be borne by the Railway Board, if the construction of the bridge or sub-way is necessitated entirely due to increase of railway traffic. If however, the construction of the bridge or sub-way is necessitated by increase in road traffic, the cost has to be borne by the Road authority concerned, i.e., State Government or the local body as the case may be. In either case, the cost of construction of the approach roads beyond the railway limits has to be met by the Road authority in full. In regard to construction of over/under bridges in National Highways outside municipal limits, the entire cost has to be met by the Government of India.

[31st July 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN : In recommending roads to the Central Government for construction of overbridges, have the Government indicated any priority among these roads to be taken up for early construction of overbridges?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information. A separate question may be put.

SRI K. KAMALAKANNAN : How many more bridges are proposed to be constructed at the railway level crossings in our City of Madras with the aid of the Central Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : For a full list the hon. Member may put a separate question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there are any overbridges to be taken up for construction in the City of Madras under the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There are two or three bridges to be taken up. For exact particulars, the hon. Member may give notice of a separate question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The cost of construction of the approach roads is to be borne either by the municipality or the Corporation or the State Government. When compared to the total cost of the overbridges, I think it will come to less than 30 or 40 per cent. Will the Government spare some amount of this 30 per cent for some of the urgent overbridges?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The question is constantly reviewed. Merely because we get an opportunity of having approach roads, we cannot just be adding to the amount. It is not only the forming of the approach roads that the hon. Member wants but we will have to bear a certain percentage of the actual cost of construction.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தில் பாலங்கள் கட்டும் பொறுப்பு யாரிடத்தில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது? சென்னை நகரசபையில் அவை ஒப்படைக்கப் பட்டு அதனால் காலதாமதமாகிறது என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் எல்லா விவரமும் சொல்லமுடியும்.

Cement

* 165 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that recently the quota of cement allotted to dealers was reduced by 50 per cent; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

[31st July 1962]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இதுவரையில் ஜில்லாவுக்குக் கொடுத்துவந்த சிமிண்ட் பங்கிடைக் கொஞ்சம்கூடக் குறைக்க வில்லையா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : 50 % குறைக்கப்பட்டதா என்பது தான் கேள்வி. கொஞ்சம்கூடக் குறைக்கவில்லையா என்பதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government any idea of evaluating the present working of the system of distribution of cement and is there any proposal to revise the present system of distribution?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Our requirement is more or less assessed and we place our need before the Cement Controllars. They in turn consider the availability of cement and the priority to be fixed. On that basis we have been getting, as far as possible, the cement which we want. At times, we do not get the exact quantity which we want. There is always reduction in it and particularly in the last quarter or the quarter before that there was a higher reduction which caused some difficulty. I have already decided to take up the question of distribution and also getting an allotment with the people who are concerned with it so that I may have a full picture of the difficulties faced and also put forth our case to the Controller.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : ஜில்லாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சிமிண்ட் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்காமல் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளுக்குப் போய் விடுவதால் பொதுமக்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். அது அரசாங்கத் திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : பொதுமக்களுக்கு மட்டும் கஷ்டமில்லை. அரசாங்க வேலைகளுக்குக்கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த மாகாணத்தில் மிக முக்கியமான திட்டங்கள்—மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய திட்டங்கள்—மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற திட்டங்கள்கூட வேலை செய்வதற்கு சிமிண்ட் கிடைக்காமல் தாமதமாக நடக்கின்றன. அப்படி வேலைகள் தாமதமாகக்கூடாது என்பதற்குத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படும் சிமிண்ட் குறைக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : இப்போது நமக்கு அதிகத் தேவை இருக்கிறது என்பதற்காக மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போவதைத் தடை செய்யக்கூடாது. வியாபாரம் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும்கூட, நமது சிமிண்ட் மற்ற தேசங்களுக்குப் போய் மார்க்கெட் எஸ்டாப்ளிஷ் செய்வது மிகவும் முக்கியம். லாபமும் உண்டு. அந்த முறையிலும் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இப்போது நமது தேவைக்குத் தகுந்த முறையில் சிமிண்ட் உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

[31st July 1962]

திரு. கே. ராஜாராம் : பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேலைகளுக்குக்கூட சிமிண்ட் கிடைக்காமல் அவைகளின் வேலைகள் செய்ய மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : நான் முன்பே கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது சொன்னேன். பஞ்சாயத்து வேலைகளுக்கு மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தினுடைய வேலைகளுக்குக்கூட முக்கியமான பிராஜெக்டுகளுக்குக்கூட போதுமான அளவு சிமிண்ட் கிடைக்காமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து அவ்வப்போது எப்படி அந்தக் கஷ்டங்களை நீக்க முடியுமோ அதற்கு முயற்சி எடுத்து அதற்கான வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்துவருகிறது.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : பத்து, 15 வருஷ காலமாகத்தான் எல்லாவற்றிற்கும் சிமிண்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு முன் ஏதேனும் கட்டிடங்கள் கண்ணாம்பால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இருசினியர்களை இதுபற்றி விசாரித்து சிமிண்ட் மாத்திரம்தான் வேண்டுமா, கண்ணாம்பு போன்றவற்றை உபயோகிக்கலாமா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : இந்த நல்ல ஆலோசனையை நான் பரிசீலனை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். குறிப்பாக இன்றைக்குள்ள நபுணர்கள், வேலை துரிதமாக நடக்க சிமிண்ட்டை உபயோகிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பழைய முறையில் கண்ணாம்பு மற்ற பொருள்களைக் கொண்டு கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அதிக காலம் தேவைப்படுகிறது என்ற நினைப்பு இருக்கிறது. நான் இப்போது இந்தப் பதிலோடு திருத்திவிடப்போவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஆலோசனையை மனதில் கொண்டு மற்ற இன்ஜினியர்களுடன் பேசி விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

Punnakail-Attur road

* 166 Q.—**SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the steps taken or proposed to be taken to complete the work on the Punnakail-Attur road in Tirunelveli district?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Work of repairing the portions of the road damaged by floods in 1961 is in progress.

Kotwal bazaar

* 167 Q.—**DR. A. SREENIVASAN AND VIDWAN T. MUTHU-KANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the insanitary condition of the Kotwal bazaar and its environments; and

[1st July 1962]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) The Commissioner, Corporation of Madras, has reported that sanitation is generally satisfactory but on festival days like Deepavalli, Pongal, etc., the place is rendered insanitary due to heavy accumulation of rubbish.

(b) The Corporation has made special arrangements for removing the rubbish in the evenings and nights.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடத்தைத் திடீர் பார்வையிட்டதன் விளைவாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், இதில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் திடீர் பார்வையிட்டார். ஆனால் அதைப்பற்றி ரிபோர்ட் அவர்களைக் கேட்டால்தான் தெரியும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : சென்னை நகரத்தினுடைய மத்தியில் இருக்கிற கொத்தவால் பஜார் காரணமாக அசுத்தம், வியாதிகள் ஏற்படுவதன் காரணமாக சென்னைக்கு ஒதுக்குப் புறமாக இருக்கிற—சென்னைக்கு அடுத்திருக்கிற இடங்களில் அந்த கொத்தவால் பஜாரைக் கொண்டுபோக திட்டம் இருக்கிறதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கொத்தவால் பஜார் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. அந்தப் பெருப்பு அவர்களுக்கும் கமிஷனருக்கும் தான் உண்டு.

திரு. கே. ராமதாஸ் : அதைப் பாதியாக ஆக்கி சென்னைக்கு இரண்டு கொத்தவால் பஜார் ஏற்படுத்த உத்தேசமுண்டா? இட நெருக்கடி, போக்குவரத்து வசதி இவைகளை முன்னிட்டு மற்றொரு கொத்தவால் பஜார் ஏற்படுத்த ஆலோசிக்கப்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கனம் அங்கத்தினரின் ஆலோசனை கவனிக்கப்படும்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, are the Government aware of the fact that a fact finding committee was appointed two years ago and are they aware of the recommendations made by that committee regarding the location of the markets in the City of Madras? Sri V. V. Ramaswami was the Chairman of that Committee.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir, it is true that that committee went into this question. The report of the Committee is under the consideration of the Government.

St. Martin's Hospital, Ramanathapuram

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Dr. A. Sreenivasan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

[31st July 1952]

* 168 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 319 on 31st August 1961 whether the authorities of St. Martin's Hospital, Ramanathapuram, called for applications preferably from Christians for employment as doctors?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

Fishermen co-operative societies

* 169 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the nature of concessions given to the fishermen co-operative societies with regard to the fishery rentals of Government-owned waters; and

(b) the preference, if any, given to fishermen community in the recruitment of men for the fishing operations of the Fisheries Department?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : (a) & (b) The answers are placed on the table of the House.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, மீன் துறையில் மீனவர்களுக்குப் போதிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதைப் புனராலோசனை செய்து அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்போது என்னவிதமான வேலை கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

Population

MR. CHAIRMAN : We will now take up Sri L. S. Karayalar's question (No. 146).

* 146 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the population of the State; and

(b) the percentage of the different communities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Provisional population total of this State as on 1st March 1961 is 33,650,917.

(b) These particulars were not collected during 1961, Census enumeration.

Printed as Appendix III on pages 544-545

[31st July 1962]

SRI L. S. KARAYALAR : Sir, will the Government at least consider the desirability of collecting these particulars regarding the backward class communities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the backward class communities are already taken care of by the applications they make. It is unnecessary to make an enumeration of these communities.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the following Bills as passed by the Legislative Assembly :—

- (1) The Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962.
- (2) The Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962.
- (3) The Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him, for the recommendation of the Council, and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

- (1) The Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962).
- (2) The Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962).
- (3) The Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962).
- (4) The Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962).
- (5) The Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 13 of 1962).

I have also received a message from Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, regarding amendments to the Rules for the Co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the Elected Members of the Council under the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919) issued in G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, dated the 23rd

[Mr. Chairman]

[31st July 1962]

May 1962 published in the *Fort St. George Gazette*, dated 24th May 1962 carried in the Assembly, for the concurrence of the Legislative Council.

III.—CALLING ATTENTION TO DEARTH OF SCIENCE AND MATHEMATICS ASSISTANTS IN HIGH SCHOOLS.

MR. CHAIRMAN: We will now take up the call attention notice of the hon. Member Sri S. K. Sambandhan.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, with your permission, I call the attention of the Hon. the Minister for Finance, to a matter of urgent public importance, namely, the dearth of science and mathematics trained assistants in the high schools under private, Government and local boards managements as a result of which science and mathematics classes are allowed to be handled by untrained science graduates, which leads to fall in standards. There are some District Board Schools where not even untrained graduates are posted to teach these subjects.

Some managements have, out of necessity, to pay more to these categories of teachers, which are not taken into account for grant purposes. The Government are aware that the professional colleges like medical and engineering, attract the best of the P.U.C. Science and Mathematics group students; only those who do not secure seats in the above professional colleges, are taking to graduate courses in these subjects and teaching. Since there is not much prospect of promotion in the teaching profession. So, it is most urgent and imperative for the Government to start more training colleges to train science and mathematics assistants and also to revise the pay scales of these teachers, to attract more of talented graduates in science and mathematics to the teaching profession.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to make the following statement with reference to the matter raised by the hon. Member.

There are 18 institutions for training of B.T. teachers (men and women) including the B.Ed. section of the Annamalai University and the Annammal Training College, Tuticorin, opened this year. Every Training College has facilities for training teachers in Science and Mathematics. It is expected that in these training institutions about 400 teachers would be trained in each of the two subjects, namely, Mathematics and Science. As the strength in the optional groups in the B.T. Course has not been fixed, it is open to the heads of Training Colleges to increase the number of students for Science and Mathematics consistent with the availability of laboratory facilities and with the permission of the University of Madras.

Consequent on the Madras Pay Commission Report, the scales of pay of trained graduates have been enhanced to Rs. 140—5—180—10—250 as against the old scale of Rs. 85—5—125—10—175 with

CALLING ATTENTION TO DEARTH OF SCIENCE AND MATHEMATICS ASSISTANTS IN HIGH SCHOOLS

31st July 1962] [Sri M. Bhaktavatsalam]

effect from 1st June 1960. It is expected that a sufficient number of qualified candidates would become available in due course in view of this recent revision of pay scales.

Details regarding the number of vacancies in the posts of Science and Mathematics B.Ts. in High School under all managements are not available with Government. It is likely that there are some difficulties in securing the services of trained graduates in Science and Mathematics for employment in high schools opened in rural areas. If any large scale difficulty is felt, Government will take necessary action.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS MOTOR VEHICLES TAXATION (AMENDMENT) BILL 1962 (L.A. BILL NO. 10 OF 1962).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

That the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

Sir, the proposals for additional taxation envisaged in this Bill as well as the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962 which will come up before the House shortly are intended to raise more funds to facilitate implementation of schemes of national development in the Third Plan.

For over nine years there has been no increased levy of tax on buses and goods vehicles notwithstanding the fact that the transport operators have had a distinct advantage as a result of improved road conditions and the phenomenal growth in the traffic offering. Though there has been an increase in the cost of operation, there has also been an increase in the income derived by the transport operators not only on account of the increase in traffic offering but also on account of the increased daily mileage allowed for buses.

The present rates of quarterly taxation on buses do not vary with the daily mileage done by the buses. We, therefore, decided to divide the passenger buses into different slabs according to the distance covered by them and levy suitably enhanced rates for each slab.

Similarly, the existing rates of taxation on goods vehicles have been altered suitably so that vehicles of higher laden weights pay proportionately larger amounts.

The rates for vehicles not fitted with pneumatic tyres are 50 per cent higher than those fitted with pneumatic tyres. This differential is kept up in the new scheme of taxation.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [31st July 1962]

Opportunity has also been availed of to make marginal adjustments in view of the change over to the metric system.

We are satisfied, after examining all aspects, that the transport industry can bear the burden of additional levies proposed and that the additional taxation will not do more than reduce to some extent the margin of profit now accruing.

I would, therefore, request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

‘That the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, after hearing the very moderate and reasoned speech of the Mover of the Bill, I still regret to say that I will have to oppose this Bill. The chief reason given is that it is intended to raise finance for the Third Plan Schemes. But it is forgotten that this roadway transport industry is a very important industry rendering a very essential service in the State. We should remember that first The Plan also includes the maintenance and the promotion of transport services also. That is one of the greatest necessities at the present stage when there is so much economic activity all round. Therefore, I would submit first for the consideration of the Government that the transport industry as such is an important industry which has to be protected and nursed according to the plan itself. Therefore, any taxation, in addition to affecting that industry, may very well affect our other economic activities also. To select the transport industry for increased taxation, according to me, is not a right step at all.

Sir, the Hon. the Mover of the Bill said that the Government had not increased the tax for this industry for the past ten years. They do not seem to have taken into consideration the fact that the cost of all the other things connected with that industry has increased. The excise duty and the various other things have increased. For instance, the cost of chassis, according to the figures given by the industry, has increased from Rs. 23,000 to Rs. 45,000. The cost of fuel has also risen from Rs. 1.6 to Rs. 2.40. The cost of spare parts has increased. The administration cost has increased. The operating cost has increased. Therefore, except a very few big people, all the others would greatly suffer on account of this increased taxation. To say that there has been no increase in the tax for the past ten years and, therefore, they are increasing the tax now, would be only to take note of one portion of the picture and not of the whole picture. When the cost of all the other things connected with the industry has increased, this increase in tax also will act as a heavy burden on the industry. The contention of the Government that the industry can bear this additional burden is not accepted by the industry. In fact a memorandum was presented by the Industry to the Hon. Minister and

[31st July 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

later on also submitted another memorandum to him answering various queries connected with the industry. From the particulars furnished in these memoranda it will be found that though the tax had not been increased from 1952 up to now, still on account of the various other factors connected with industry such as increased cost, licence fees, etc., it would be better not to increase the tax still further. It was increased in 1949. It was again increased in 1952. I am not able to understand the full significance of the slab system, because I am not connected with the industry. They say that the slab system will cause great inconvenience. Nowadays people have come to use buses and lorries more and more.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The slab is on mileage.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I know that. But the difficulty is that when there are big buses, mileage is also affected. They say like that. I am not going to take more time on this. This is peculiar to the industry, and members of that industry will be able to convince the Government better. So far as the tax is concerned, the tax will operate heavily on the industry. It will also affect the large population of our country. They may not increase the bus fares. So far as goods traffic is concerned, there will be increase in fares. The railways are of no use in our country at the present moment. I can say that very strongly. On account of overcrowding in the trains, the late running of trains, and the bottleneck in goods traffic, the railways have become practically of no use so far as transport of goods is concerned. Even for passengers, the railways are of no use. The third class passengers find it difficult after they enter the train to remain in. But there is the difficulty for the first class passenger to enter the train (laughter). One can never believe that a train will arrive and depart according to schedule. The Trivandrum Fast Passenger always comes late. It is a rule with it to come late. I am reminded here of the joke in tit-bits when one said that the train scheduled to arrive at 8 o'clock did arrive punctually at 8 o'clock and another remarked that that train should have arrived at 8 o'clock the previous day. We are in this position. Therefore, the lorry operators have to increase their fares. Someone said that there was picketing against the increase in rail fares. I am here embarking upon the principle and necessity of the essential services. When we want to tax a service, it is better not to tax the lorries which have become very essential nowadays. The State has a duty to help the movement of traffic. Only the private operators have been allowed to do this duty by the State. In order to finance the Third Five-Year Plan schemes, we should not tax the transport industry. The members of this industry feel that the tax will be a heavy burden on them. Somebody asked the question, ‘Then, why not go out of the industry?’ For his companies to go out of the industry, it will take ten years and more.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No responsible man will say that.

[31st July 1962]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Somebody said it. There are intelligent people also to say that. This question cannot be asked. My submission is that instead of increasing the taxation both for the vehicles and the passengers, it is better to give it up for some time. I do not agree with the argument that it is for finding resources for financing the Third Five-Year Plan schemes. If the Government want to tax the luxury goods, let them do so. For instance, the Government want to have the betting tax. All right; let them have it. There are other ways of getting money. So far as this tax is concerned the industry has categorically stated that it will cripple the industry. The operators assembled at a big meeting and discussed things. They have met the Chief Minister and also the Finance Minister. I am not here going to repeat all that they have stated in the memorandum given to the Government. They have given various cogent reasons against the imposition of this tax. They have given figures to show how the tax will affect them. I think on the whole their facts are correct. At any rate, there is nothing for me to doubt the correctness of their figures. After looking into the memorandum, I would submit that they have made out a very good case. This tax will hit hard both the big transport and the medium transport industry. Road transport has also to be developed. It is part of the Government's plans. That we must not forget. There are many uneconomic routes in which there is not much profit. These routes must be developed to become economic. This industry also has to be developed in the five-year plan period. We must never forget this. It is not right to cripple the industry or to curb the enthusiasm of the private operators. The Government have not been doing that, and they do not propose to do it. I for one do not advocate it. It is better on the whole to leave it to the private industry, unless they fail in their duty. All those connected with the industry between 1952 and 1962 have categorically stated that the wages of workers have now increased. Under the Madras Transport Workers rules, various amenities have to be given to the employees and this industry has to bear the cost thereof. Therefore, if you look into the whole figures, it will be seen that the transport industry will have to bear a very heavy burden. Under these circumstances, I would very much like to oppose the Bill on the principle of taxation, on account of the wrong way in which they have approached the question of financing the Third Plan and also on account of the fact that the industry cannot bear the burden.

திரு எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மோட்டார் வரி திருத்த மசோதாவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மோட்டார் வாகனவரி விதிப்புக் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்வது நியாயம்தான் என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதி வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கே, இந்த வரி விதிக்கப்படுவதாக அவர் கூறியுள்ளார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மூலதனம் தேவைதான். அதற்காக வரி

31st July 1962] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

விதிப்புக் கொள்கையை மேற்கொள்வதும் அவசியம்தான். ஆனால் அது அளவுடன்தான் இருக்கவேண்டும். மோட்டார் வாகன வரி விதிப்புக் கொள்கையில் சில விஷயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற மோட்டார் வாகன முதலாளிகளில், ஒரு பஸ், ஒரு லாரி வைத்திருக்கின்றவர்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். ஐந்து பஸ்களுக்கும், ஐந்து லாரிகளுக்கும் குறைவாக உள்ள சொந்தக்காரர்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களையும், 10, 20, 100க் கணக்கில் பஸ்களை இருக்கின்றார்கள். அவர்களையும், 10, 20, 100க் கணக்கில் பஸ்களையும், லாரிகளையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களையும், ஒரே நிலையில் வைத்து, இந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஐந்து பஸ்களுக்கும், ஐந்து லாரிகளுக்கும், குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் வருமானத்தை எந்த விதத்தில் கணக்கெடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஐந்து பஸ்களையோ அல்லது ஐந்து லாரிகளையோ, அல்லது அதற்கும் குறைவாகவோ வைத்து ஒட்டுகின்றவர்களுக்கு, லாபம் சொற்பமாகத்தான் கிடைக்குமென்று எனக்குத் தெரியவருகிறது. அதிலும் முக்கியமாகக் கூட்டுறவு முறையில் இந்தத் தொழிலை நடத்துகின்றவர்களின் நிலையை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மாஜி ராணுவத்தினர் ஏற்படுத்தியுள்ள கூட்டுறவு போக்குவரத்து சங்கத்தில் பத்து பஸ்களுக்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த சங்கம் பஸ் போக்குவரத்தைச் சரி வர நடத்தி வந்த போதிலும், அதற்குப் போதிய லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. 10, 20 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற முதலாளிகளுக்கு லாபம் நிறையக் கிடைக்கலாம். முக்கியமாக இந்தத் தொழிலில் அதிக லாபம் கிடைக்கவாறார்களுக்கும், குறைந்த லாபம் அடைபவர்களுக்கு கிடைக்கவாறார்களுக்கும், குறைந்த லாபம் இருக்க வேண்டும். ஐந்து மிடையே வரி விதிப்பில் மாறுதல் இருக்க வேண்டும். ஐந்து அல்லது அதற்குக் குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதற்குக் குறைவாகவோ, அதிக லாபம் சம்பாதிக்க முடியாது. சம்பாதிக்கவும் வழி இல்லை. ஏனென்றால் பெரிய முதலாளிகளைப் போல அவர்கள் பஸ், லாரி வாகனங்களுக்குத் தேவையான சாமான்களை ஒரே காலத்தில் வாங்கி ஸ்டாக்கில் வைத்துக் கொள்ளும் வசதியும் சக்தியுமில்லை. அவர்களுக்குத் தேவை யானபோது வாங்கிக் கொள்வதால் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குச் செலவு அதிகமாகிறது, லாபம் குறைவாகிறது. ஆகவே, ஐந்து பஸ்களுக்கும், ஐந்து லாரிகளுக்கும் குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்குக் கொல்லாம் இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்க, அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பஸ் சொந்தக்காரர்களைப்போல, லாரி சொந்தக்காரர்களுக்கு, பெர்மிட்டு வாங்குவதில் கஷ்டமில்லை. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடவேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள், முதலில் லாரிகளை வாங்க முன் வருகிறார்கள். அதைச் சுலபமாக வாங்க முடிகிறது. அதனால் லாரிப்போக்குவரத்தில் அதிகமாகப் போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. போட்டி இருப்பதினால், அவர்கள் அதிக

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [31st July 1962]

ஸாட் சம்பாதிக்க முடிவதில்லை. இதை எல்லாம் மனதில் கொண்டு ஐந்து வண்டிகளுக்குக் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர் கூட, வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த பஸ், லாரி, வரித்திருத்த மசோதாவின் மேல் சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிலில் நிறைய லாபம் கிடைக்கிறதென்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். ஏதோ சில ரூபிகளில் ஸாட் அதிகமாகக் கிடைக்கலாம். ஆனால் பெரும்பாலான போக்குவரத்தில் போட்டி ஏற்பட்டுள்ள ரூபிகளில் லாபம் சொற்பமாகத்தான் கிடைக்கிறதென்று தெரிகிறது. பஸ்களைப் போலவே, லாரிகள் போக்குவரத்திலும், போட்டி அதிகரித்துள்ளதால், லாரி சொந்தக்காரர்களும், அதிக லாபம் சம்பாதிக்க முடியாது. மேலும், பஸ், லாரிகளுக்குத் தேவையான சாமான்களின் விலைகள் அதிகமாகிவிட்டதன் காரணமாக, அதன் சொந்தக்காரர்களுக்குச் செலவு அதிகரித்து விட்டது. குறிப்பாக டயர்களின் விலை அதிக அளவு உயர்ந்துவிட்டதாலும், பஸ், லாரிகள் உபயோகிக்கும் ஷெர் எண்ணெய் இன்றைக்கு 2½ ரூபாயாக உயர்ந்து விட்டதன் காரணம், டீசல் எண்ணெய்க்கு 100 சதவிகிதம் வரியை உயர்த்தி ரேப்டரால் தான் என்பதாலும், இந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்குக் களுக்குச் செலவு அதிகரித்து விட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்காக இந்த வரி விதிப்பு கையாளப்பட்டுள்ளதாக மந்திரி அவர்கள் கூறியுள்ளார். ரூபாயிக்கு மதிப்புத் தன்மை இப்போது குறைந்திருப்பதால், அரசாங்கத்திற்குப் பணம் தேவை என்பதற்காக இந்த வரி போட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மையான இரூபியில் சில விஷயங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நான் ஒன்று மட்டும்கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு லாரி போக்குவரத்து நாட்டில் இல்லை என்றால், நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சாமான் என் வேண்டிய நேரத்தில் கிடைக்காது. ரயில்வேயை நம்பிக் கொண்டு நாம் எந்தக் காரியத்தையும் சரிவரச் செய்ய முடியாது. ரயில்வேயில் கொண்டுவர சரக்குகளை புக் (Book) செய்தால், குறிப்பிட்ட காலத்தில், அதாவது 2, 3 நாட்களில் அவை வந்து சேருவதில்லை. 5 மாதங்கள் ஒரு வருடம்கூட காலதாமதமாகி விடுகிறது. ரயில்வே வாகனங்களுக்காக (Waggon) பல மாதங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டங் குறைவில் வேலை செய்து வருவதை அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க முன் வரவேண்டும். அதற்கு மாறாக, அவைகள் மேல் நிறைய வரி போட்டால், அதனால் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டால், நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சாமான்கள் சரிவரக் கிடைக்காது, மேலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்துபோகக்கூடும். ரயில்வேயின் மூலம்

31st July 1962] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

சாமான்கள் போக்குவரத்து கஷ்டமாகி விட்டதால், லாரிகளையோ பஸ்களையோ நாம் நம்பிக் கொண்டிருக்கவேண்டியதாகிறது. ஏற் கெனவே பஸ், லாரி சொந்தக்காரர்கள், இந்த வரி விதிப்பால், அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களைக் குறித்து அரசாங்கத்திற்கு மகசூர் (Mahazar) சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எப்படி போக்குவரத்தைச் சரிவர நடத்த முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் சௌகரியமான இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இதை எல்லாம் யோசனைசெய்து போக்குவரத்து வசதியில் இடைஞ்சல் ஏற்படாமல் இருக்கவும் மேலும் இந்த வரி அதிகரிக்கும் வகையில், அரசாங்கம் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், பஸ், லாரிகளுக்கு நிறைய வரி போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **திரு. எம். சேஷாச்சாரியார்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த மோட்டார் வரிதிருத்தம் மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கே பார்த்தாலும் அனுவசியமாக மனதில் பீதியும் அவதம்பிக்கையும் விழும்படியாக, இந்த வரியை எதிர்த்துப் பிரசாரம் அதிகமாக நடக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பின் மூலம் பெரிய மூலதனத்தை வைத்து நடத்துகின்ற பஸ் முதலாளிகளுக்கு அதிகமாக நஷ்டமுண்டாகுமென்றும், அதன் காரணமாக, நாட்டில் போக்குவரத்து கெட்டுப்போய்விடு பென்றும், மக்களுக்கு அதனால் கஷ்டமுண்டாகுமென்றும், கூப்பாடு போட்டு வருகிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பை எதிர்த்துத் தான் பிரசாரம் அதிகமாக நடக்கின்றது. கடந்த 1931-ஆம் ஆண்டில் toll gate ஐ எடுத்ததுமுதல் கொண்டுவரப் போட்டார் வாகனங்களுக்கு வரி விதிப்பு ஆரம்பமானது. அதற்குப் பிற்பாடு, 1949-52-ல் வந்த சட்டம்தான் முக்கியமானது. பாசஞ்சர்கள் (Passengers) மேல் வரி போடுவது 1952-லிருந்து தான் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலை நடத்தினவர்கள் அந்த காலத்திலே, 1939-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் ஏகப்பட்ட பேர் நஷ்டப்பட்டு போய் விட்டார்கள். முன்னே என்ன நடக்கும்? பஸ் ஸ்டாண்டிலே எல்லாவற்றுக்கும் கங்காணி வைத்து இருப்பான். லாரி சாமான் ஏற்ற என்று கங்காணி வைக்கிறான். நான் உண்டு. இப்போது க்யூவிலே நிற்கிறார்கள் ஜனங்கள். லாரிகளைக் கஷ்டப்பட்டு பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் சர்க்கார் அதிகம் சம்பாதிக்கிற லாபத்தைக் குறைக்கிறார்கள். இந்த 10 வருஷத்திலே கொஞ்சம் சௌகரியமான நிலைதான். இந்த 10 வருஷம் நல்ல வியாபாரம். இப்போது குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றால், கஷ்டம் இருப்பது நிமாயம். இந்த Bus owner கள் செய்த நல்ல காரியம் என்னவென்றால், எல்லா பஸ்களும் நல்ல பஸ்களாகத்தான் இருக்கின்றன. சந்தமான பஸ், ஓட்டை ஓடைசல் இருக்காது. நல்ல பஸ்கள், லாரிகள் போகின்றன.

கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 900 என்று 11-30 a.m.
கொடுத்திருக்கிறார்கள். Mile
இருந்ததை ரூ. 800 என்று குறைத்து இருக்கிறார்கள். அதிகமாகப் போகிறவர்களுக்கு அதிக ரேட், மைல் அதிகமாகப்

[திரு. எம். சோஷாபாரியார்] [31st July 1962]

போனால் அதிகம் துட்டுவரும் என்ற தெரிகிறது. அதிக distance போவதற்கு ரேட் அதிகமாக காரணம் என்ன? ஜனங்கள் இங்கேயே ஏறிவிடுகிறார்கள். 200 மைல் போகிறேன் என்றால் முதல் நாள் டிக்கட் வந்துவிடுகிறது. 3 நாளைக்கு முன்னால், Reserve ஆகி விடுகிறது. கொஞ்ச தூரம் போகிறவர்களுக்குக் கஷ்டம், சின்ன ஆபரேட்டர்களுக்கு லாபம் குறைவாக இருக்கும். ஒன்று சொல்லலாம். இந்த இரண்டு விதமான வரி கட்டையும் யோசித்துப்பார்த்தால், இரண்டு விதமான வரி இயற்றவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. Motor Vehicles Tax ownership வைத்துக் கொண்டு இருப்பதற்கு tax கொடுத்து ஆக வேண்டும். சம்பாதித்துக்கொடுக்க வேண்டியது 1952 வது ஆக்ட் கீழே தான். வருமானத்தின் மீது கொடுக்கவேண்டும். Pay as you earn என்று சொல்வது இந்த ஒரு வரியை மாதிரி உயர்த்தினால் நியாயம், நன்றாக இருக்கும் என்று சில பேர் சொல்லலாம். சின்ன பஸ்காரர்களுக்கு அசௌகரியமாக இருக்காதா? பஸ் ஓனர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? எனக்கு ஒரு வேடிக்கையான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஒரு Ex-M.L.A. சொன்னதாகச் சொன்னார். 20 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வைத்துக் கொள்வதற்கு அல்லது பஸ் வைத்துக்கொள்வதற்கு என்று கேட்டார்கள். பஸ் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். இந்த வரி வருவதற்கு முன்னால் சொன்னதாகச் தெரிகிறது. சர்க்கார் இப்போது பண்ணியிருக்கிறது நியாயம் என்று தோன்றுகிறது. இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல இந்த வரிகளெல்லாம், இவர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள், இதிலே நாம் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே போடப்பட்டவை அல்ல. சாதாரணமாக வரிபோடுகிற முறையிலேயே இந்த வரி போடுகின்ற யோசனை அரசாங்கத்துக்கு வந்தது. வரி போடுவது மக்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கேயாகும். வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது குறிப்பிட்டதுபோல, 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பெரிய திட்டம் அல்ல. அதைக் குறைக்கக்கூடாது. திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வருவாய் போசலில்லை. ஆண்டு விழுகிறது. அதைச் சரிகட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த வரி பிரேரணைகள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்த வரிகளைத் தாங்க முடியாதவர்கள் பட்டுள்ளனர். சுமையாக சுமத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்துக்குக் கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள் Transport நல்ல சேவை செய்கிறார்கள் என்று. லாரி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் லாரியிலே இட வசதி கொடுக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. இவர்கள் சேவை புரிகிறதோடு வரி கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அன்றாடம் ஒரு பொன் முட்டை இடுகிற வாத்தைப் போன்று எல்லா முட்டைகளையும் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிற தன்மையில் இந்த அரசாங்கம் இல்லை. அரசாங்கம் நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து

31st July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருக்கிறது. இவர்கள் நல்ல சேவை செய்கிறார்கள்; இவர்களுக்கு இரகசியம் ஏற்படக்கூடாது; இது முக்கியமான தொழில் என்று பாதகம் ஏற்படக்கூடாது; இது முக்கியமான தொழில் என்று உணர்கிறேன். Transport என்பது 3-வது திட்டத்தில் முக்கியமான அம்சம் வியாபார வளர்ச்சி அடையவேண்டுமானால், Transport வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். மோட்டார், பஸ், லாரி நல்ல போக்கு வரத்து இருக்கிறது என்று பெருமைப்படுகிறோம். இதற்கு அடிப்படையானது ரோட், ரோட் இல்லாமல் Transport கிடையாது. இந்த ரோடுகளை அரசாங்கம் பராமரிக்கிறது, செப்பனிடுகிறது, புதுப்பிக்கிறது. இந்த ரோடுகள் இருப்பதால் பல்களுக்கு நல்ல பேர். இந்த ரோடுருப்பதால் நான் நல்ல Bus வைத்திருக்கிறார்கள். பெரிய தொழில் அதிபர் ஒருவர் கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னாலே ஒரு சம்பவத்தைச் சொன்னார். குறிப்பிட்ட ரோடில் அந்த பஸ் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே இவர்கள் Work shop இருந்தது. இந்த ரோட் நன்றாக இல்லை என்றும் சரிபடுத்த வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஒரு மாதத்திலே பார்த்தால், இவர்கள் Bill ரொம்பக் குறைந்தது. ஏதோ மோசம் நடந்திருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்தார்கள். ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. அதற்கப்புரம்தான் நிலைமை புரிந்தது. Road சீர்திருத்தப்பட்டது. Workshop Bill ரொம்பக் குறைந்து போய் விட்டது என்று புரிந்து இதை அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். Road முக்கியமானது. 1953-54-ஆம் ஆண்டிலே வரி உயர்த்தப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் இந்த வரி வருமானம் சுமார் 3 கோடி. 1949-லே ஏற்றின பிறகு 3 கோடி ரூபாய் Transport வரியிலே வரும். ரோடுக்கு 3 கோடி ரூபாய் நாம் செலவு பண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்திருக்கிறேன். பஸ் வருமானம் எவ்வளவு வருகிறதோ அதை ரோடிலே செலவழிப்பது மற்ற மாநிலங்களிலே கிடையாது. இங்கு செலவழித்துக்கொண்டு வந்தோம். இப்போது Bus விடுகிற செலவு அதிகமாகிறது என்றார்கள். ரோடு செலவு ஆகவில்லையா இந்த வரிக்கு முன்னால்?

ஒரு அங்கத்தினர்: இப்போது 7 கோடி Taxation -லே வருகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆறு கோடிக்கு மேலே போகிறது. முன்னே 3 கோடி இருந்தது. இன்னும் நல்ல ரோடு வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடிலே பஸ் போடுகிறார்கள். செலவு மாதிரிப் பார்த்தால் இதற்கு முன்னால் போட்ட வரி ஏறக் குறைய ரோடுக்குச் செலவாகிறது. வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வரி போடுகிறோம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் லாபத் திலே ஒரு பகுதியை Income-tax -ஆகக் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற வரிகள் கொடுக்கிற மாதிரி லாபத்திலே பகுதியாக இருக்கிறதே தவிர வரி ஒன்றும் இல்லை.

இந்த வரியிலே Slab முறை பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிக மைல் ஓட்டுகிறவர்களுக்கு வசதி இருக்கும். குறைந்த மைல் ஓட்டுகிறவர்களுக்கு வரி குறைவாக இருக்க வேண்டும். ஒரே Rate -ஆக இருப்பது குறைந்த மைலுக்கு ஓட்டுகிற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[31st July 1962]

வர்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். முன்னே இருந்து 60, 65, 70 வரையில். ஆந்திராவிலே சீட்டுக்கு 67 ரூபாய். இது குறைந்த மைல் ஓட்டுகிறவர்களுக்கு பாகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. Motor Vehicles Taxation-லே வரி போட்டது எல்லாம் 5 ரூபாய் அதிகம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் Slab வைத்திருக்கிறோம். நகர பஸ்களுக்கும் Slab Mofussil பஸ்களுக்கும் வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறது. நகர பஸ்ஸில் Standing Passengers பற்றி 11-40 நர்வாகம் உவகரித்து இந்த அதிக வரி வேண்டாம் என்று வைத் திருக்கிறது. இதில் லாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் லாரிகள் ஓட்டுவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் தான் இரண்டு சட்டத்திலும் சலுகை—முதலில் யோசித்ததைவிட அதிகச் சலுகை கொடுப் பதற்கு முன்வந்தோம்—ரூபாய்க்கு 3-லிருந்து 6 ந.பை. ஆக உயர்த்துவதாக முன்பு இருந்தது—அதை 5-ஆக குறைத்தோம். அதற்கு திருத்த கொண்டுவந்து 5 என்று குறைத்து நிறைவேற்றப் பட்டது. அதற்குத் தகுந்தபடி கம்பெனன்ட் 45-லிருந்து 37½ ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறோம். அது இல்லாமல் லாரிகளுக்கு இந்த சட்டத்தில் விகிதங்களையும் குறைத்திருக்கிறோம். 900-லிருந்து 800 ஆகக் குறைத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொன்றுக்கும் குறைத்திருக்கிறோம். 9 டன்னுக்கு மேல் ஓட்டக்கூடாது என்று முன்பு இருந்தது. இப்போது 12 டன்னுக்கு அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 12-க்கு மேலே உள்ளவற்றுக்கு ரூ. 60 உயர்த்துவ தாக இருந்தது. இப்போது அது இல்லை. 12 டன்னுக்கு மேல் இல்லை. அதற்கு மேல் போனால் ரோடு அதிகமாகப் பாதிக்கப்படு கிறது. அதிக பாரம் அதிக வேகம்—கட்டுக்கு அடங்காத வேகம் போவதால் ரோடு கெட்டுப்போகிறது. இருந்தாலும் கம்பெனன்ட் வைத்திருக்கிறோம். அதோடு பஸ்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிக வருமானம் இல்லாதவர்கள் என்ன செய்வார்கள்—ஒன்றிரண்டு என்று வைத்திருக்கிறவர்கள்—என்ன செய்வார்கள் என்பதை யெல்லாம் கணக்குப் பார்த்துத்தான் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, அது தானுமா, தாங்குமா என்று பார்த்து அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்பதைக் கவலையோடு பார்த்துத்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்று இப்போதுகூட நினைக்கவில்லை. இருந்தாலும் கணம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், லாரி நடத்துகிறவர்கள் பஸ் ஓட்டுகிறவர்கள் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக் கிற கவலைகளை, அச்சத்தை, கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்களுக்கு இன்னும் பயமிருக்கிறது. ஆகையால் இன்னும் கொஞ்சம் சலுகை காட்டலாம் என்ற முறையில்தான் அதற்கு மறுபடியும் மாற்றி மசோதாவைத் திருத்தியிருக்கிறோம். அதனால் மட்டும் முன்பு எவ்வளவு வருமானம் வருமென்று எதிர்பார்த்தோமோ அதைவிட 85½ லட்சம் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. வருமானம்தான் பெரிது என்பதல்ல நம் கொள்கை. அவர்கள் தாங்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்கார் எண்ணம். அவர்களுக்கு அச்சம் இருக்கிறது என்ற வகையில் இப்போது திருத்தியிருக்கிறோம். முன்பு குறைவாக இருந்தது.

31st July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இப்போது அதிகமாகப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல் கிறார்கள். அதை கணம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப் பார்கள். இந்த மசோதாவில் அவர்களுக்கு கம்பெனன்ட் செய்வதில் சலுகை காண்பித்திருக்கிறோம். அரசாங்கம் கம்பெனன்ட் செய்வதை வரவேற்றிறது. கம்பெனன்ட் செய்யாத வகையில் ஒரு அல்டர்நேடிவ் வருமானத்தில் மொத்தத் தில் 10 சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். குறைந்த தூரம் போகிறவர்களுக்கு இதில் அல்டர்நேடிவ் இருக்கிறது. அது கூட கஷ்டம் என்று சொல்ல முடியுமா? இவ்வளவு பெரிய பிரிஸெஸ் நடத்துகிறவர்கள் சரி யான கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? கணக்கில் அதிகமாகக் காட்டினால், சரியான கணக்கைக் காட்டினால் கொடுப்பதற்குத் தயங்கமாட்டார்கள். அதிகமாக வருமானம் வரவில்லையென்றால் 10 சத விகிதம் கொடுக்க வேண்டும் பெரிய சலுகை இதில் வருமென்று சொல்வதற்குக் கொஞ்சம்கூட இடம் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: பத்து பர்சென்ட் என்று கணக்குப் பார்த்து அரசாங்கத்திற்கு அதுகுறித்து மனுபோட வேண்டுமா?

கணம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நீங்கள் 'யுடிலைஸ்' பண்ணிக் கொள்ளலாம். ஆப்பிரேடர்களுக்கு என்ன கவலை இருக்கிற தோ அல்லது அவர்களுடைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்கிற அங்கத்தினர்களுக்கு உள்ள கவலை அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. இந்தத் தொழில் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் ஆசை. தமிழ்நாட்டில் இந்தத் தொழிலைப் பற்றிப் பெருமைப்படவேண்டும். மக்களுக்கு இந்த வசதி அதிகமாகவேண்டும். இது இன்னும் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கவலை. அதற்கான வசதிகளை அடிப்போது கவனித்து செய்துவருகிறார்கள். லாரி களில் லோனங் ரெஸ்ட்ரிக்டஷன் இருக்கிறது. அதைத் தெரிவாகத் தயாரித்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு யோசனை உண்டு. லாரிகளை ஓட்டுகிறவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை கொடுக் கிறோம். சிறிய லாரிகாரர்களுக்கும் இந்த வசதியெல்லாம் இருக் கிறது. சிறிய அளவில் குறைவாக பஸ் வைத்துக்கொண்டிருக் கிறவர்கள் இதைப் பற்றி அதிகமாக தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார் கள். இது பற்றி புதுக்கோட்டையிலிருந்து தெரிவித்திருக்கிறார் கள். அங்கு தான் மற்ற மாவட்டங்களைவிட குறைந்த அளவில், ஓண்டிரைவர்கள் இருக்கிறார்கள், வரட்சி மிகுந்த இடம். எப்போது டிரைக்கிவர்கள் இருக்கிறார்கள், வரட்சி மிகுந்த இடம். எப்போது போய்க் கேட்டாலும் மழை இல்லை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். மழை பெய்தது என்று யாரும் என்னிடம் நான் கேட்டபோது சொன்னதில்லை. அப்படியும் ஏதோ நடந்துகொண்டுதான் இருக் கிறது. சக அமைச்சரைக் கேட்டால் ஒருவேளை திருப்பியாகச் சொல்லலாம். ஆனால் நான் கேட்கும்போதெல்லாம் மழை இல்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]. [31st July 1962]

என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தில் தங்களுக்கு முக்கியமாகச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்றும், கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும் ஒரு தூதுகோஷ்டி வந்து சொன்னார்கள். இதில் என்ன சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறதும் என்பதை நேற்று முன் தினம் அந்தச் சபையில் தெரிவித்தேன். பத்திரிகையிலும் வந்தது. அதைப்பற்றி புதுக்கோட்டையிலிருந்து தந்தி வந்தது. ஏதோ சலுகை காட்டியிருப்பதைப்பற்றி சந்தோஷம் என்றுதான் வந்தது. 'அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறோம் என்று வந்தது. இதைச் சொன்ன பிறகு இனிமேல் ஏதாவது வந்தாலும் வலாம். நேற்று தந்தி வந்தது. எந்த சர்வீஸ் என்று பெயர் நினைவில்லை. 'ரொம்ப சந்தோஷம், நன்றி' என்று வந்திருக்கிறது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அவர்களுக்கு இது தெரியும். இன்னும் குறைந்தால் நல்லதுதான். யார் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். வரியே போடாது இருந்தால்கூட நல்லதுதான். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அதை தர்மம் செய்யலாம். தர்மம் செய்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்குக்கூட வரி போடாமல் வேறு வகை இருந்து ஆட்சி நடந்துவதாக இருந்தால் எங்களுக்கும் சந்தோஷம்தான். வரிபோடுவது சந்தோஷத்துடன் போடுவது அல்ல. வரி தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோம். அந்த வகையில் இந்த மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 7, together with the Schedules thereunder, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

'That the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 10 of 1962), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

31st July 1962]

(2) THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) AMENDMENT BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 13 OF 1962).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill^a, 1962 (L.A. Bill No. 13 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

11-30
a.m.

Sir, as I have mentioned just a few minutes before, this Bill as well as the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962, which the House has just passed, are intended to secure additional funds to facilitate implementation of schemes of national development in the Third Plan.

The existing rates of tax and composition fee under the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, have been in force from 1st February 1953. A tax of five naye Paise in the rupee is now levied on fares payable by passengers travelling in buses. This tax may be compounded either at Rs. 12.50 nP. per seat per quarter or at 38 nP. per seat per year per mile. We have decided to increase the rate of taxation at 10 nP. in the rupee on fares payable and also to change suitably the procedure and the rate of composition fee.

A tax of three naye Paise in the rupee is now levied on freights payable in respect of public carrier vehicles. There is also provision for compounding at Rs. 22.50 nP. per vehicle per month. Corresponding to the increase effected in respect of tax on passenger fares, we have decided to increase the existing rate of taxation in respect of freights also.

Government are satisfied after a careful analysis of earnings and expenditure that the incidence of taxation is not heavy and that the transport operators will have a reasonable margin of profit even after payment of the additional taxation now proposed.

With these words, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 13 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

'That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 13 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.'

[31st July 1962]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 13 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, with your permission, I move—

“ That under rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules, items (6) and (7), namely, the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962) and the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962) be taken up before item (3), namely, the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962).”

Sir, the motion is made to suit the convenience of my Colleague, the Minister for Works and also the convenience of some of the Members who said that they wanted time to study the Electricity (Taxation on Consumption) Bill. I request that the motion may be accepted.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That under rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules, items (6) and (7), namely, the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962, (L.A. Bill No. 7 of 1962) and the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962, (L.A. Bill No. 8 of 1962) be taken up before item (3), namely, the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962, (L.A. Bill No. 6 of 1962).”

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1962
(L.A. BILL NO. 7 OF 1962).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

In the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958), a special provision was made to collect tax for the assessment year 1958-59 applying the composition formula. The above provision was extended for the assessment years 1959-60, 1960-61 and 1961-62 to enable the assesseees who would not have maintained proper accounts for the accounting years 1958-59, 1959-60 and 1960-61 to apply for composition.

* Printed as Appendix VI on pages 558-559.

31st July 1962]

[Sri V. Ramaiah]

While extending the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955) to the territories transferred to the State of Madras by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959), provision was made in section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961 (Madras Act 11 of 1961), to collect tax for the assessment year 1961-62 applying the composition formula. As it is considered that the assesseees would not have maintained proper accounts for the accounting year 1961-62 also, it has been decided to extend the benefit of section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, and of section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961, in respect of the assessment year 1962-63 also by suitably amending the said sections.

The Bill accordingly provides for the application of composition formula for the assessment year 1962-63. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I have nothing to say against the extension of the Bill. But the reason given is that the assesseees would not have maintained proper accounts. That will continue for some time more also. Therefore, why should we not extend this Act for a number of years instead of doing it for every year unless the Government want to increase the tax for other purposes? I think many of the agriculturists will prefer the composition for a number of years. Therefore, Government may consider the possibility of having this Act on the Statute-Book itself. So far as the scheme of the Act is concerned, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, progress regarding the Ceiling Act is taking place and after the implementation of the particular Act, when we delimit the 30 standard acres, I think this Act will have to be reconsidered. Even if I extend this at one stretch for five, six or ten years, it may not be enforced when that particular Act is implemented. Now we are extending it just for one year. We will watch the progress and, if necessary, Government would come again for further extension. We want to help the agriculturists. We want to give them the least trouble. I do not see any reason now to extend it at a stretch for five or six years.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

[Mr. Chairman] [31st July 1962]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

Mr. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 7 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS STAMP (INCREASE OF DUTIES) BILL, 1962
(L.A. BILL NO. 8 OF 1962).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

12-00 noon. “That the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The rates of stamp duty leviable under the Indian Stamp Act, 1889, were revised in 1943. In the case of certain instruments, they were doubled then and in the case of others they were raised by fifty per cent. Since then, the rates of stamp duty have not been altered. The conditions have changed since 1943 warranting revision of rates of stamp duty. Also, there is the urgent necessity to augment the resources of this State for financing the projects included in the Third Five-Year Plan. It is accordingly proposed to increase the rates of stamp duty by 50 per cent in respect of the instruments in respect of which the State Legislature is competent to levy stamp duty excepting Articles 11 and 30 of Schedule I of the Stamp Act. Chapter III of the Advocates Act, 1961, having been brought into force on 1st December 1961, the enrolment of Advocates which was hitherto being done by the High Court has been taken over by the State Bar Council from that date. Consequently, Article 30 relating to levy of stamp duty on application for enrolment as advocates or attorneys by the High Court under the provisions of the Indian Bar Councils Act, 1926, has ceased to have effect. There is also no need to retain Article 11, as, after the commencement of the Advocates Act, there is provision for enrolment of only one class of legal practitioners, namely, Advocates. The question of omitting these Articles from Schedule I of the Stamp Act has been taken up separately. The increase in rates is expected to yield an additional sum of Rs. 1 crore per annum.

31st July 1962] [Sri V. Ramaiah]

The amendments made by the Madras Legislature to the Indian Stamp Act after the formation of the Andhra State are not applicable to the territories added to the State of Madras from the State of Andhra Pradesh by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959. The Central Act will be in force in those territories as amended by the Andhra Pradesh Legislature. In order to have uniformity of rates in all the areas in the State, the present opportunity has been taken to extend to the added territories, the Indian Stamp Act, 1899, as in force in the rest of the State of Madras in so far as it relates to the matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State and to repeal the corresponding law in force in the said territories. Opportunity has also been availed of to insert a new section 75-A requiring rules made by the State Government to be placed before the Houses of the State Legislature. Clause 5 provides for this.

The Bill does not involve expenditure from the Consolidated Fund of the State. The Bill does not also involve delegation of any legislative powers.

I request the House, Sir, to accept the motion.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Mover of this Bill does not seem to have taken into consideration the fact that the Madras Corporation also is levying a stamp duty on sale deeds, etc. It now works out to Rs. 8 and, according to the Bill before us, it will go up to Rs. 9.50 which seems to be rather heavy. We must remember this in this connection. On account of the urbanisation that is now taking place, large number of sales of lands and other things are going on. On account of the Ceiling Act also, a number of sales are taking place subject, of course, to the provisions of the Act. Taking into consideration all these things, it will be helpful to people who sell their lands if the duty is not raised. So far as agricultural lands are concerned, the Government should help the people to sell the lands to the right people, to proper agriculturists. Therefore, the State should not levy a higher duty in respect of such transactions.

Regarding tax on urban property, the difficulty is if we go on increasing the taxes, evasion will also increase proportionately. Even now there is a lot of evasion. Then, you must have sufficient number of officers and others for inspection, supervision and vigilance to find out these cases of evasion. If the Government want to increase the tax, it should be done on certain principle. When the man who is taxed cannot bear the burden, then he maintains three or four accounts. Even when he can pay the tax, he keeps three or

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [31st July 1962]

four accounts. If the tax is unbearable, there will be a lot of evasion. That is why I request the Government to consider carefully if they are to be really benefited by this taxation. As far as the principle is concerned, I do not object. The stamp duty has been in existence for so many years. But if the Government raise the tax which is already high together with the Corporation tax to Rs. 9-50, it will be a heavy burden. That is why in many transactions the real amount of consideration is not forthcoming at all. Instead of getting money for the Plans in all these ways, the Government should think of other methods by which they could surely get the money they want for these Plans. That is what I feel.

திரு. எம். சேஷாச்சாரியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்டாம்பு மசோதாவில், அவர் சொல்லுவதுபோல் பயமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலைக்கும் இப்போது உள்ள விலைக்குமிடையேயுள்ள வித்தியாசம் அகரூபாகத் தெரியும். 4 வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு மனை 2,000 ரூபாயிக்கு விற்ப்பது என்றால், இன்றைக்கு அதன் விலை 12,000 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விலை உயர்வில் ஒரு பாகத்தை ஸ்டாம்புக்காக, விற்கிறவர்கள் கொடுக்கலாம். தவறான கணக்கைக் காண்பித்து சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்லப் படுவது சரியல்ல. சர்க்காரே, மனைகளை acquire பண்ணுவதாக இருக்கிறது.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்: C.I.T. காலனியை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதால்தான் வீலை உயர்ந்திருக்கிறது. Land ceiling-ஆல் உயர்ந்ததாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. எம். சேஷாச்சாரியார்: ஸ்டாம்பு விஷயத்தில் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்வது குறைவுதான். முன்பு சிலர் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அபராதம் போடலாமென்ற விதி இருப்பதால், எல்லோரும் இதைச் செய்வதில்லை. அதனால் ஸ்டாம்பு விஷயத்தில் ஏமாற்று முறையைக் கையாளுபவர்கள் இப்போது எனக்குத் தெரிந்தவரையில் கிடையாது. அதற்காகப் பயந்துகொண்டு இந்த வரியைப் போடாமல் இருக்கத்தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்டாம்பு வரி விதிப்புக் கொள்கையில் அரசாங்கத்தில் இந்த department-க்கு எவ்வளவு பணம் தேவையோ அந்த அளவிற்குத் தான் வரி போடவேண்டுமென்ற கொள்கை இருக்கவேண்டும். முன்பு ஸ்டாம்பு 100-க்கு 3 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கும், 5 ரூபாய் முனிசிபாலிட்டிக்கும் என்று இருந்தது. கிராமங்களில் முன்பு 4 ரூபாய் வசூல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கிராமங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டதால், ஸ்டாம்பு வரி 8 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. முன்பு ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பனை சாமான் இன்றைக்கு 10 ரூபாயாக விற்பதால் மக்களுக்கு இதில் அதிக லாபமிருப்பதால், இந்த ஸ்டாம்பு

[31st July 1962] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வரி உயர்வை ஏன் அவர்கள் கொடுக்கக்கூடாதென்று, அரசாங்கத் தார் கேட்கிறார்கள். பட்டணங்களில் மனைக்கட்டுகள், முன்பு 1,000 ரூபாய் விற்ப்பது இப்போது 12,000 ரூபாயாக விலை உயர்ந்திருக்கிறதைக் காட்டி, அதனால் சர்க்காருக்கு ஏன் ஸ்டாம்பு வரி அதிகமாகச் செலுத்தக் கூடாதென்று கேட்டால், அது நியாயம் தான். ஆனால் விவசாயிகளுடைய நிலங்கள் விற்பனையில் இந்த ஸ்டாம்பு வரியை ஏற்றுவது நியாயமில்லை. விவசாயிகள் விஷயத்தில் மட்டும், இந்த வரியை 50 சதவிகிதம் ஏற்றாமல், வீடுகட்டும் மனைகளைப் பொறுத்த வரை இந்த வரியை உயர்த்தினால், அதை நியாயமென்று ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition was good enough to accept the principle of taxation in the particular Act. His only difficulty is that if we raise the tax as such, there will be a lot of evasion. The Government, while proposing the increase, have considered the question of evasion also. We have to take suitable steps to prevent evasion. This will also be looked into. The increase in the stamp duty is not an isolated move. This proposal has come along with the other proposals for finding the resources for the implementation of the Third Five-Year Plan. We propose this increased levy having in mind the need to find resources for implementing the Third Five-Year Plan. When the question is approached on this basis, it will be seen that the money to be realised from this increased duty is absolutely necessary. Otherwise, we will have to cut down the schemes in the third plan. I am sure none in this State will wish to prune the Third Five-Year Plan schemes. Our aim should be directed to the execution of a large number of works. Even this morning, during question time, the hon. Member, Sri Subbiah Chettiar, who is not inclined to support this measure, was complaining that he was not able to get cement for the private sector enterprises. In reply to one of the supplementary questions, I stated that not only the private buildings, but even big projects were being held up for want of cement. I cannot just look around and reply that because cement is not available, important projects are held up. It will mean retarding the progress of the plan. We are trying to find the resources for implementing the plan. It is in that context we have brought forward this measure. The three Members who participated in the discussion also have generally supported it. Sri K. Balasubramanya Ayyar has not opposed this measure in principle. He has just indicated to us the need for a careful watch against evasion. The hon. Member Sri Seshachariar tried to meet Sri Balasubramanya Ayyar's point by saying that there would not be much evasion, particularly when the Government had come forward to acquire large extents of land. When acquisition proceedings take place, there will be no under-quoting of figures. Because that will affect the people who sell the lands. So, evasion in future will be greatly reduced, according to me. I only want to stress that we are not levying the increased duty for the purpose of collecting as much money as

12-10
p.m.

[Sri V. Ramaiah]

[31st July 1962]

possible. We do so with the full consideration that not only we collect more money by increasing the duty but we also check evasion as much as possible. I am sure that hon. Members in the Opposition will see that when we come forward with proposals for an increase in the duty, it is only to fulfil our responsibilities. I request the House to support this measure.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

'That the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 8 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1962
L.A. BILL NO. 6 OF 1962).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I beg to move—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

Sir, clause 2 of the Bill seeks to impose the sales tax on transactions by the State and Central Governments. As the law stands now, only transactions of State and Central Governments, which are in the course of business, can be taxed. It becomes difficult to find out whether the transaction is in the course of business or not, and considerable difficulty is experienced. Therefore, we propose that the transactions by the State as well as by the Central Governments, irrespective of the fact whether they are in the course of business or not, shall be liable to sales tax.

Then, clause 3 deals with the power of the single member tribunal to hear appeals. We have provided in the current Act that he shall hear appeals up to Rs. 25,000. When we fixed this limit of Rs. 25,000, we thought that only those cases, in which there would be compounding up to Rs. 25,000, would go in appeal, and that it would be a simple procedure. To-day we have raised the compounding limit to Rs. 50,000. Therefore, it is appropriate that the single member tribunal should hear appeals up to Rs. 50,000.

Printed as Appendix VIII on pages 563-564.

[31st July 1962]

[Sri R. Venkataraman]

The next clause seeks to extend the period of limitation in those cases where the orders are stayed by the competent authority of a civil court. It is a well-known principle in civil jurisprudence that when a competent authority orders the stay of proceedings, the period during which the proceedings are stayed, shall be excluded from the computation of the period of limitation. Unfortunately, this provision has not been included in our Sales Tax Act. Therefore, it has given rise to a difficulty. The Government now propose that the period during which the orders are stayed by a competent civil authority, shall be excluded in computing the period of limitation.

The next clause deals with the time allowed for appeal against the decision of the Appellate Tribunal to the High Court. We have provided sixty days' time for appeal to the High Court. In practice it is found that it is not easy to file appeals within these sixty days. And we, therefore, propose that the time may be extended to ninety days. Hon. Members are aware that generally in all revision petitions to the High Court, ninety days' time is provided so that the parties may have time to go into the important questions of law involved and prefer their appeals and revisions. Therefore, it is proposed to bring it in conformity with the existing provisions in the civil law.

The next clause deals with the taxation on the item known as French coffee. French coffee is a mixture of ordinary coffee and chicory powder. According to the definition, French coffee is entirely a new product. It is not the old raw coffee, nor is it chicory powder. It is a new product. Under the law, it was thought that though French coffee should be taxed as coffee, it should be again taxed at 5 per cent. While the raw coffee would have suffered five per cent single point tax, chicory powder would have suffered another five per cent tax. According to the law, we have had to tax another five per cent in respect of French coffee. We thought of getting over this difficulty by saying that if the coffee component of the French coffee had already suffered the single-point tax, then the five per cent tax might be excluded. In practice this was found to cause more difficulty than ease the situation. There are cases in which coffee might have been bought within the State, in which case five per cent would have been paid. There might be cases in which coffee might have been bought in another State paying only the Central Sales tax and brought here. In every case, the assessing authority will have to go into the question whether this particular coffee component or French coffee has suffered single point tax or not. The Government decided that French coffee might be treated as an entirely new product and charged at the multi-point rate of two per cent so that there would be no difficulty either in assessment or in keeping accounts and also we might give relief against another assessment of five per cent.

Sir, these are the relevant provisions of the Bill before the House. I request the House to accept the motion.

[31st July 1962]

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I welcome the Bill, Sir.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மேல், மந்திரி அவர்கள் பேசியதிலிருந்து, அதிகமாக ஆட்சேபிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. நடைமுறையை உத்தேசித்து இதைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். நாங்கள் இதை வரவேற்கிறோம். இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரை, சில திருத்தங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. வியாபாரிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் அதிகமாகக் கட்டவில்லை. இந்த வரி விதிப்பு முறை கையாடப்படவேண்டும். வியாபாரிகள் இந்த வரி விதிப்பை ஏமாற்றாமல் இருக்க வகை செய்தாக வேண்டும். மந்திரி அவர்கள் இதை எல்லாம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். மது விலக்கை உத்தேசித்தே, இந்த விற்பனை வரி விதிப்பைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்த வரி விதிப்பால், நியாயமான முறையில் நடக்கும் வியாபாரிகள் கூட, உண்மையாக நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் உண்மையான கணக்கை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் நடத்த முடியவில்லை. உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன், விவசாயிகளே நேராகத் தான்யத்தை விற்குமல், அதற்கு விற்பனைவரி கிடையாதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளிடம் வாங்குகிறபோது, அவர்கள் Bill கொடுக்க முன்வருவதில்லை. கொள்முதல் Bill வாங்கிக்கொண்டு வரவில்லை என்றால் அந்த வரியில் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. லாரியில் சரக்கை ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறபோது வழியில் Check-post-ல் நிறுத்தி அதற்கு வரி போட்டு வரியைக் கொடுத்த பிறகுதான் சரக்கை எடுத்துக்கொண்டுபோகலா மென்று கூறிவிடுகிறார்கள். Lorry driver இடம் நோட்டீசைக் கொடுத்து வரி செலுத்தவில்லை என்றால் சரக்கை நிறுத்திவைத்து விடுகிறார்கள். விவசாயிகளிடம் வாங்கும் சரக்குக்கு Bill கொண்டு வந்தால், ஜில்லா விற்கு ஜில்லா கணக்கு வித்தியாசமாக இருக்கிறது. சரிவரக் கொண்டு வரவில்லை என்கிறார்கள். சட்டப்படி Bill இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தாலும், அதில் ஏதாவது சந்தேகமிருந்தால், வரிப்பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம், வேண்டுமென்றால் பின்னால் அப்பீல் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இதற்காக 250 ரூபாய் வரை செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். இவைகளைப்பற்றி நான் மந்திரிகளிடம் பல முறை கூறிவிடுகிறேன். இதை எல்லாம் கவனிப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருப்பதால் நியாயமான முறையில் வியாபாரிகளுக்குத் தேவையான பந்தோபஸ்து அளிக்க வேண்டுமென்று விருப்பு

[31st July 1962] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

கிறேன். ஏமாற்றுகிறவர்களை நீங்கள் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்துகொள்ளுங்கள். ஏமாற்றுதல்தான் அதிகமாக இருக்கிறதென்றால், இந்த வரி விதிப்புக் கொள்கையை மாற்றுவது நலமாகும். Central Sales Tax பற்றிச் சொன்னார்கள். Form-ல் தவறு இருந்தால் 7 சதவிகிதம், 1½ வருஷம் கழித்து கணக்கைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து, வரி வசூல் செய்வது நியாயமல்ல. முன்பு போலவே 2 சதவிகிதம் என்று வைத்து விட்டால், சௌகரியமாக இருக்கும். விற்பனை வரியால், வியாபாரிகள், நாஸ்தாயமான உண்மையான கணக்கை வைப்பதில்லை. மக்கள் உண்மையாக நடந்தால்தான் அரசாங்கத்திற்கு நல்லது. இந்த விற்பனை வரியால், வியாபாரிகளுக்கு இம்சை ஏற்படுவதை நீக்குவதில் அரசாங்கம் சீக்கிரம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொது விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவை நான் முழுதும் ஆதரிக்கிறேன். இதிலே முக்கியமாக கடைசி item ஆக ஒரு முனை வரியிலிருந்து பல முனை வரிக்கு French Coffee என்ற பொருளைக் கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், பல முனைவரி எந்த விதத்திலே நம் தமிழ் நாட்டிலே அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது, வியாபாரிகள் எந்த அளவுக்கு எந்த வரியிலே அதிகமாகப் பிரியத்தைக் காட்டுகிறார்கள் என்பதை விரைவில் ஆலோசித்து ஏதாவதும் ஒரு முறை தீர்மானித்துக்கொள்வதற்கு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கனம் சுப்பையா செட்டியார் சொல்லியது போல இன்னும் முக்கியமாக வரவேண்டிய திருத்தம் இருக்கிறது. அமைச்சரிடம் ஒரு முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பொருளை Check-post லே மறித்து பொருளை எடுத்துக் கொண்டு போய் Compound levy என்று சிறிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இந்தத் தொந்தரவு இருந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த மாதிரித் தொந்தரவுகளை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக விளக்கம் தேவை என்றால், இது exempted அல்ல என்கிறார்கள். சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற Section 6 'Shall not be liable to pay any tax under this Act in respect of such goods' என்று இருக்கிறது.

அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, கைத்தறித் துணிக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லாரியிலே கொண்டு வந்தால் 42-வது செக்ஷன்கீழே, அவர்களை மறித்து, வரி வசூலிக்கிறார்கள். இந்தப் பொருளுக்கு வரியில்லை என்று சொல்லிவிட்டு இதே சட்டத்தின்கீழே 42-வது செக்ஷன்கீழே வரி வசூலிப்பது நியாயமா என்று விளக்கம் கொடுத்து வசூலிக்கப்பட்ட வரியை வாபஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [31st July 1962]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவில் அங்கத்தினர்கள் வரவேற்ற தற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்துக்கு நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நீக்க இந்த மசோதா கொண்டு வருவது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் அமுலில் நடத்தவேண்டிய சிலவற்றை விவாதத்தில் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மட்டும் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இந்த லாரிகளை எல்லாம் மறித்து அவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் பண்ணப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தைச் சொன்னார்கள். நான் சர்க்காருக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தைச் சட்டசபையிலே சொல்லிக் கொள்ள உரிமை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி வருகின்ற பண்டங்களுக்கு வரி விசூலு இப்போது இருக்கிறது. இப்போது ஒரு வியாபாரி மற்றொரு வியாபாரிக்கு விற்று, அவர்கள் சரக்கை லாரியில் கொண்டு போகிறார்கள். யாரிடம் வாங்கினார்கள் என்று கேட்டால், விவசாயிகளிடம் வாங்கினோம் என்று எந்த விதமான அத்தாட்சியும் கொடுக்காமல் வரி ஏராளமாக ஏமாற்றப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவுப் பண்டத்தை மற்றொரு வியாபாரிக்கு விற்று லாரியிலே ஏற்றிக் கொண்டுபோனால், பிடித்துக்கொண்ட உடன் விவசாயிகளிடம் வாங்கினோம் என்று சொல்கிறார்கள். அத்தாட்சி கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். அத் தாட்சி கொடுத்து விட்டால் எந்தவிதமான Penalty வரியும் போடுவதில்லை. "இல்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் அதற்கு 'பெனல்டி' கொடுத்து விடுங்கள். விவசாயிகளிடம் வாங்கினதை நிரூபித்தால் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறோம். இந்த வரி விதிகளை கடைப்பிடிக்கக்கூடிய யாராவது ஒருவர் வாங்கினோம் என்று சொன்னால் விட்டுவிடுவோம். ஆனால் உண்மையை எப்படிச் கண்டு பிடிப்பது? இந்த விதமான கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் எப்போது வரி இலாகாளுக்கு இல்லை என்று இருக்கிறதோ, ஏன் Receipt கொடுக்கக்கூடாது? பின்னால் வேறு விதமான வரிகள் வந்து விடும் என்ற பயம், தொல்லை இருந்தால் Receipt கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அது நியாயம். இப்போது பொதுவாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே இந்த விதமாக நெல் விற்கப்படுகிறது. இவர்கள் மறித்துக் கொள்கிறார்கள் என்று தெரிந்த உடன் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட பல விவசாயிகள் Receipt கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இன்னொருக்கு இத்தனை மட்டும் நெல் வியாபாரம் செய்தோம் என்று Receipt கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது வரி போடுவது இல்லை. இந்த விதமாக விவசாயிகளிடம் வாங்கினோம் என்று சொன்னால், வரி போட முடியாது. தவறாக இருந்தால், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிறுத்தி அவர்களிடம் Penalty யோ Deposit டோ வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

12-30
p.m.

31st July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

இரண்டாவதாக, Central Sales Tax form-ல் சரியானபடி இல்லாமல் தவறுகள் ஏற்பட்டு சில Item கள் பூர்த்தி செய்யா விட்டால் 7 per cent வரி வாங்குகிறார்கள் என்று ஒரு புதர் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சர்க்காரிலே உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறேன். சாதாரணத் தவறுகள் உள்மையான Inter-State Transaction வியாபாரிகள் மூலம் நடக்கிறது என்று தெரிந்தால் சிறு தவறுகளுக்காக Reject செய்யக்கூடாது என்று சர்க்கார் Circular Issue பண்ணி யிருக்கிறார்கள். இந்த முறையிலே சிறு தவறுகளுக்காக இந்த 7 per cent வசூலிக்கப்படமாட்டாது.

அடுத்தபடியாக, Central Sales Tax-ல் unregistered dealers -க்கு 7 per cent என்பது வியாபாரிகள் நன்மைக்காகத்தான். சாதாரணமாக சொந்த உபயோகத்துக்கு வரவழைத்துக்கொள்பவர்கள் 2 per cent கொடுத்தால் போதுமென்று சொன்னால் அப்போது எல்லோரும் நேரிடையாக பம்பாயிலிருந்தும் கல்கத்தாவிலிருந்தும் வாங்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இப்போது Inter-State Trade எப்படி நடக்கிறது என்று சொன்னால் மற்றொரு ராஜ்யத்திலே இருக்கின்ற வியாபாரிக்கு விற்பனை செய்து அதன் பிறகு உள் ராஜ்யத்திலே வியாபாரம் நடக்கிறது. யார் வாங்கினாலும் ஒரே விதமான வரி என்று சொன்னால் வியாபாரி சுலமாக வியாபாரத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் வியாபாரம் நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். Registered dealers -க்கு ஒரு per cent என்றும், சொந்த உபயோகத்துக்கு வாங்குகிறவர்களுக்கு 7 per cent என்றும் வைத்திருக்கிறோம். சர்க்காருக்கு இதில் எந்த விதமான லாபமும் இல்லை. இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வருகின்ற சாமான்கள் Registered dealers மூலமாகத்தான் நடக்கிறது. அவர்களுடைய நன்மைக்காக வியாபாரத் துறையிலே இது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் குறைத்து விடுவோம் என்று சொன்னால் மற்ற ராஜ்யங்களில் குறைப்பார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலே தலைமுறை தலைமுறையாக வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற செளகரிய சந்தர்ப்பம் போய்விடும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்தில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு தொழில் போய்விடும். இது சரியான கொள்கை அல்ல, முறையல்ல.

அடுத்தது, Single point tax, multi point tax என்ற சர்ச்சையை திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் கிளப்பினார்கள். சமூகத்திலே இருக்கின்றவர்கள் பலர் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் பலவிதமான முறையில் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஒரே துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுட பலவிதமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இரும்பு, எஃகு என்று எடுத்துக் கொண்டால், பெரிய Manufacturer ஆக இருந்தால் Single Point போடுவது நல்லது என்பார்கள். 2,000, 5,000, 7,000 வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு பட்டை வைத்தி

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [31st July 1962]

வேலை செய்கிறவர்கள் Single point, Multi point ஆக இருந்தால் 10,000 வரை Exemption உண்டு. சிறு இரும்பு எஃகு தொழில் செய்பவர்கள் Multi point வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். யாருக்கு நன்மை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்களே தவிர பொதுவாக எல்லோருக்கும் நன்மையாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்ல முடியவில்லை. இதை ஒரு நிபுணர் ஆராய்ந்து முடிவு கட்டினார்கள். Dr. Loganathan ஸ்பீக்கர் செய்ததை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அமூல் நடத்தினோம். அடுத்த ஆண்டு மற்றொரு Expert போட்டு அதைப் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை Sales Tax சட்டத்தை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வது நல்லது. இது Land Tax போல ஒரு வரி அல்ல. ஒரு இடத்திலே வரியை வாங்குகிற இடத்திலே விதிக்கிறோம். கடைசி கட்டத்திலே விதிக்கிறோம். ஒருமுறை வரி விதிக்கின்றோம். பல கட்டத்திலே விதிக்கிறோம். எனவே பலவிதமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அடுத்து திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் 'எக்ஸெம்ப்டட் குட்ஸ்' க்குக் கூட வரி கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸில் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். லாரிகளில் கைத்தறித் துணி போன்ற எக்ஸெம்ப்டட் குட்ஸ் வந்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதா, வேறு ராஜ்யத்திலிருந்து நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டதா என்று பார்க்கவேண்டும். வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டால் சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ...

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கைத்தறித் துணி நம் நாட்டிற்குப் பக்கத்திலிருந்து சென்னைக்கு வருவது பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, வரி வசூல் செய்யப்பட்டு பின்னால் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: அவர்கள் போகிறபோது ஏதற்காக என்று தெரியவேண்டும். "எக்ஸெம்ப்டட் குட்ஸ்" ஆக இருந்தால் கூட பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. பரிசீலனை செய்யக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. "எக்ஸெம்ப்டட் குட்ஸ்" என்று சொல்லிவிட்டால், அதை அந்த இலாகா அதிகாரி பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: பார்க்கவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பார்த்து "எக்ஸெம்ப்டட் குட்ஸ்" என்று தெரிந்துவிட்ட பிறகு எந்தக் காரணத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. நமது மாநிலத்தில் பர்மிட் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற லாரிகளில் வருகிற பொருள்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வர நியாயமில்லை. நமது மாநிலத்தில் பர்மிட் வைத்துக்கொண்டு பக்கத்து மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னை நகரத்திற்கு வரும்போது, குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், பல்லாவரத்தில்தான் கிட்டத்தட்ட கைத்தறி வியாபாரிகளுக்கு இலாபம் உண்டாகிறது.

[31st July 1962]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: இதற்குச் சரியான "பில் ஆஃப் லேடிங்" இருந்தால் சந்தேகம் வராது. எந்த இடத்தில் எதுவும் செய்தார்கள் என்பதற்கு டாக்டருமெண்ட் இருக்க வேண்டும். என்னென்ன டாக்டருமெண்ட் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவை இருந்தால் இந்தப் பிரச்சனை வராது. இல்லாவிட்டால் சந்தேகம் வருகிறது. பல் லாவரத்தில் வருவது என்பதனால் 'இண்டர் ஸ்டேட்' என்று சொல்லமுடியாது. It is a question of fact. வேறிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்திருக்கலாம். கொண்டுவர முடியாது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. சர்க்கார் அதில் எந்த உத்தரவும் போட முடியாது. கூடுமான வரையில் இதிலிருந்து அதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்தால் அவர்கள், எந்தவிதத்தில் வாங்கப்பட்டது, எந்த இடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது, விற்பவர் பெயர் என்ன, வாங்குகிறவர் பெயர் என்ன என்ற பட்டியல் வைத்திருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவு போடத் தயாராக இருக்கிறோம். வாங்குகிறவர்கள் விற்பவர்கள் யார் என்று சொன்னால் அந்தக் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்ய முடியும். அவை இல்லாவிட்டால் இந்தப் பிரச்சனை எழும்புகிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 6 of 1962), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[31st July 1962]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 196. Notification issued with Memorandum No. 22032-J3/62-3, Revenue, dated 1st June 1962 for effecting ryotwari settlement of Zamindari estates, "Vayallanallur Block C-1" and "Vayalanallur Block C-2" in Chingleput district which were taken over by the Government under Section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 on the 3rd January, 1962.

* 197. Notification issued with G.O. Ms. No. 1361, Local Administration, dated 15th June, 1962 regarding issue of rules for the election of a member to the Central Committee from each of the Circle Committees of the Corporation of Madras.

* 198. Review of the progress made in Co-operative Development Schemes 1961-62 (English and Tamil).

* 199. Note on Demand XIII—Education (English and Tamil).

* 200. Notification issued with G.O. Ms. No. 2808, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 29th May 1962, regarding amendments to the Madras Payment of Wages Rules, 1937.

* 201. Short review of the activities of the Public Works Department during the first half of the year 1961-62 in so far as they relate to Major Building Schemes (English and Tamil).

* 202. Notification issued with G.O. Ms. No. 1360, Local Administration, dated 15th June 1962 regarding issue of rules for the election of seven members to the Corporation Accounts Committee and five Members to the Licence Appeals Committee.

* 203. Pamphlet on 'Housing in Madras State 1961-62.'

* 204. Note on Community Development and Panchayat Development (English and Tamil).

** 205. Review of the progress made in the development of Handloom Industry (English and Tamil).

** 206. Notification issued with G.O. Ms. No. 1917, Home, dated 1st June 1962, cancelling the Home Department Notification S.R.O. No. A-108 of 1960, dated the 16th December 1959, published at page 31 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 6th January 1960 in so far as it relates to the exemption from payment of motor vehicles tax in respect of transport vehicles plying between Mysore and Kerala States.

** 207. Notification issued with G.O. Ms. No. 1279, Local Administration, dated 1st June 1962, regarding issue of rules for the election of Chairman of the Central Committee, Circle Committees, the Corporation Accounts Committee and Licence Appeals Committee.

31st July 1962]

** 208. Notification issued with G.O. Ms. No. 6751, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th November 1961, regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.

** 209. Speech in Tamil made by the Hon. Minister for Agriculture in the Assembly on the Demand for Grants relating to welfare of Scheduled Castes, Tribes and other Backward Classes.

** 210. Report of the Madras Public Service Commission for the year ending 31st March, 1961.

** 211. Policy note on Fisheries (Tamil).

** 212. Notification issued with G.O. Ms. No. 1823, Home, dated 24th May 1962, regarding amendment to the Home Department notification No. 576 of 1962, dated the 18th January 1962 published in Section I of Part II of the Fort St. George Gazette, dated 7th February 1962.

** 213. Notification issued with G.O. Ms. No. 1829, Home, dated 25th May 1962 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

** 214. Notification issued with G.O. Ms. No. 1311, Local Administration, dated 27th June 1962, relating to change of names of Athoor II and Athoor I as Reddiarchatram and Athoor respectively in the North Madurai Development district.

** 215. Notification issued with G.O. Ms. No. 1190, Public (General-M), dated 18th May 1962, relating to the use of Tamil in respect of all official communications from the office of the Special Deputy Collector, Kallar Reclamation, Madurai, in the Harijan Welfare Department.

** 216. Notification issued with G.O. No. 1171, Public (General-M) Department, dated 14th May 1962, regarding introduction of Tamil in the Labour Department up to the District level.

** 217. Notification issued with G.O. Ms. No. 2059, Home, dated 13th June, 1962 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

** 218. G.O. Ms. No. 3710, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 23rd July, 1962 regarding the orders passed on the recommendations of the Official Committee on Full Finance Scheme.

219. Notification issued with G.O. Ms. No. 2501, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 7th May, 1962 regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.

220. First report of the Committee on Subordinate Legislation of the Madras Legislative Assembly (Third Assembly).

221. Second report of the Committee on Subordinate Legislation of the Madras Legislative Assembly (Third Assembly).

* Sent by post on 24th July 1962.

** Laid on the table of the House on 30th July 1962.

APPENDIX I.

[31st July 1962]

[Vide answer to starred question No. 140, on page 491.]

(a) Yes.

(b) (i) Temporary permits 2,554.

(ii) Pucca permits 665.

(c) Grant of temporary permits is not regulated by any agreement between the States concerned, but grant of pucca permits by way of countersignature is covered by agreements between the neighbouring States.

(d) According to inter-State agreements now in force, each State can countersign the primary permits issued by the other State up to the number given below :—

(i) Madras-Andhra Pradesh : 2,000 Public carrier vehicles for each State.

(ii) Madras-Mysore : 500 Public carrier.

(iii) Madras-Kerala : 600 Public carrier.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 164, on page 15.]

List of level crossings to be replaced by over/under bridges on National Highways outside Municipal Limits of Towns having a population of more than 20,000.

1. At Mile 191/7 of National Highway 45 in Tiruchy District.

2. At Mile 16/7 of National Highway 45 at Tambaram (provision of Rs 6.45 lakhs made in Third Five-Year Plan for approach and Rs. 5 lakhs for overbridge).

3. At Mile 330/2 of Banaras Cape Comorin Road (National Highway 7) in Ramnad district on the Virudhunagar Bye-pass.

4. At Mile 223/5-6 of National Highway 7 in Salem district (this has been included in Third Plan for National Highway at a cost of Rs. 3,00,000).

5. At Mile 393/1 of Banaras-Cape Comorin Road (National Highway 7) in Tirunelveli district (a provision of Rs. 20 lakhs has been made in the Third Plan for a bye-pass).

6. At Mile 1/3 of Dindugul-Aravakurichi Road (National Highway 7) in Madurai district (a sum of Rs. 0.15 lakhs only has been provided in Third Plan).

31st July 1962]

7. At Mile 31/8 of National Highway 45 in Chingleput district (a provision of Rs. 5 lakhs is available in Third Plan for National Highway 5).

8. At Mile 26/2 of National Highway 5 in Chingleput district.

9. At Mile 29/1 of National Highway 5 in Chingleput district.

10. At Mile 113/7 of National Highway 45 in North Arcot district (a provision of Rs. 1.97 lakhs is available in Third Plan for National Highway. The mileage has been noted as 114/3).

11. At Mile 130/5 of National Highway 46 in North Arcot district.

12. At Mile 359/1 of National Highway 7 in Tirunelveli district the formation of a bye-pass to Koilpatti will eliminate both crossing at 359/1 and 357/8).

13. At Mile 62/1 of National Highway 45 in Chingleput district (a provision of Rs. 5 lakhs is available in Third Plan for National Highway).

14. At Mile 45/1 of National Highway 4 in Chingleput district.

15. At Mile 139/6 of National Highway 46 in North Arcot district.

16. At Mile 41/8 of National Highway 49 in Ramanathapuram district.

List of level crossings to be replaced by over/under bridges on National Highways within Municipal Limits having a population of more than 20,000 and roads other than National Highways in towns and cities.

1. Lighthouse (Springhaven) Road near High Court, Madras.

2. Thiruvottiyur High Road, Madras City.

3. At Mile 300/2 of National Highway 7 in Tirupparankundram Road near Subramaniapuram in Madurai Municipality.

4. Avanashi Road (Coimbatore Municipality) at Mile 328/7 of Madras-Calicut Road (National Highway 47).

5. Madras-Calicut Trunk Road National Highway 47 (west of Salem Market Railway Station).

6. At Mile 300/7 of Banaras Cape Comorin Road (National Highway 7) on Tirupparankundram Road near Meenakshi Mills in Madurai Municipality).

[31st July 1961]

7. At Mile 87/1 of Ranipet-Krishnagiri Road (National Highway 46) in Vellore Municipality.
8. Madurai-Teni Road near Madurai Mills in Madurai Municipality (Municipal Road).
9. At Mile 357/8 of Banaras Cape Comorin Road National Highway 7 in Kollatt Panchayat (population more than 20,000 (A provision of Rs. 1,40,000 has been made in Third Plan for bye-pass to avoid level crossing).
10. Arcot Road (in between Kodambakkam and Nungambakkam Railway Stations) in Madras City.
11. Monegar Choultry Road (Madras City).
12. At Mile 296/8 of Banaras-Cape Comorin Road (National Highway 7) on Thathneri Road in Madurai city.
13. Level crossings on Thennur Road in Tiruchy Town, Tiruchirappalli District (610' away from 196/5 of Grand Southern Trunk Road).
14. Hebar Road, north of Palakkarai Railway Station in Tiruchy Town (025' away from 197/2 of Grand Southern Trunk Road).
15. At Mile 197/6 of Grand Southern Trunk Road south of Palakkarai Railway Station in Tiruchy Town.
16. Longley Road east of Salem District (Municipal Road).
17. At Mile 6/7 of Kumbakonam-Needamangalam Road, Thanjavur District.
18. Gengu Reddy (Madras City).
19. Kumbakonam-Shiyali Road near Mayuran Railway Station (Thanjavur District).
20. At Mile 1/4 of Tirunelveli Shencottah Road in Tirunelveli District.
21. At Mile 28/3 of Ooty-Mettupalayam Road (Coimbatore District).
22. On North Cotton Road, Tuticorin.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 169 on page 510.]

(a) *Lease of Fishery Rights—Concessions to Fishermen Co-operatives.*—Prior to 1950, all the Inland Fisheries were ordinarily disposed of in public auction only, except in a few cases of fishery rights vested with the Public Works Department. Collectors were, however, entrusted with special powers to dispose of fishing rights

[31st July 1962.]

by lease to Panchayats or Co-operative Societies. Subsequently an order of preference as between Co-operative Societies and Panchayat Boards was laid down according to which a Co-operative Society either of Fishermen or of Harijans engaged in fishing was given the first preference to take fishing rights on lease, while the Panchayat Boards were given the second preference and the private individuals had to take the last place. The Societies were also permitted to remit 25 per cent of the rental fixed before the confirmation of the lease and to remit the balance in instalments after obtaining the approval of Government. This system of preferential claim of Co-operative Societies was in vogue till February 1957. Early in February 1957, this preferential treatment was reviewed and all Fishery rights were ordered to be disposed of in Public Auction with a view to obtaining competitive rates. However, from 1959, onwards, it was decided to lease inland Fishery rights to the Fishermen Co-operative Societies on the average of the accepted bid amounts of last two years of auction after examining the suitability and the financial position of the Societies. But as a result of the implementation of Madras Village Panchayats Act, 1958, and with a view to giving preference to Local Panchayats, the position was reviewed. After review, the following orders were issued during the end of January 1961 :—

(i) that the fishery rights for the first two years (i.e.) 1961 and 1962, be auctioned;

(ii) that for the next two years (i.e.) 1963 and 1964 the fishery rights be leased out to the Fishermen Co-operative Societies at a rental based on the average of the auction bid amounts of 1961 and 1962;

Note.—To be eligible for the preferential treatment, eighty per cent (80%) of the members of the Co-operative Society should be persons engaged in fishing and should also normally residents of the locality. The Society should also be financially sound. These facts should be certified by the Assistant Director of Fisheries before the Society applies for the lease.

(iii) that the question of either continuing the lease or auction for the subsequent period be reviewed thereafter;

(iv) that the Panchayats under whom some of the Inland Water sources would vest, be advised to follow the same procedure as adopted by Government; and

(v) that corresponding Fasli Years be adopted wherever the Calendar years cannot be followed.

(b) *Recruitment of candidates for Fishing Operations.*

Preference in the matter of recruitment is given to Fishermen candidates who possess sea faring experience and adequate practical knowledge in fishing. In addition to this, there is a regular programme of training of fishermen candidates in practical training in fishing operations, maintenance and repairs of mechanised boats and fabrication of synthetic nets, etc. This training is given for a duration of 10 months for the fishermen (aged 18 to 35 years) who are able to read and write.

[31st July 1962]

APPENDIX IV

[Vide Item IV (1) on page 513.]

[L.A. Bill No. 10 of 1962 (as passed by the Assembly).]

*A Bill further to amend the Madras Motor Vehicles
Taxation Act, 1931.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Act, 1962.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1962.

2. *Amendment of section 4, Madras Act III of 1931.*—In section 4 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) (hereinafter referred to as the principal Act), after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely :—

“(3) A notification under sub-section (1) may be issued so as to have retrospective effect from a date not earlier than the 1st day of July 1962.

3. *Insertion of new section 4-A in Madras Act III of 1931.*—After section 4 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“4-A. *Additional tax payable in certain cases.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, in the case of a motor vehicle for which tax has been paid for the quarter ending with the 30th September 1962, half-year ending with the 30th September 1962, or the year ending with the 31st March 1963, before the publication of the notification under sub-section (1) of section 4 issued immediately after the publication of the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Act, 1962 in the Official Gazette—

(i) the additional tax payable under such notification for the quarter aforesaid shall be the difference between the amount already paid and the amount payable at the higher rate specified in such notification;

(ii) the additional tax payable under such notification for the half-year or year aforesaid shall bear the same proportion to the difference between the amount already paid and the amount payable at the higher rate specified in such notification, as the unexpired portion of the half-year or year aforesaid bears to the half-year or year, as the case may be.

Explanation.—For the purpose of calculating the unexpired portion of the half-year or year, a part of a month shall be deemed to be a full month.

(2) The additional tax referred to in sub-section (1) of this section shall be payable by the person referred to in clause (a) of sub-section (1) of section 5 on or before the 30th September 1962.”

[31st July 1962]

4. *Amendment of section 5, Madras Act III of 1931.*—In sub-section (1) of section 5 of the principal Act, after clause (d), the following clause shall be added, namely :—

“(e) A notification under clause (c) may be issued so as to have retrospective effect from a date not earlier than the 1st day of July 1962.”

5. *Insertion of new section 5-A in Madras Act III of 1931.*—After section 5 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“5-A. *Additional tax payable in respect of certain temporary licences.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, where before the publication of the notification under clause (c) of sub-section (1) of section 5 issued immediately after the publication of the Madras Motor Vehicles Taxation (Amendment) Act, 1962 in the Official Gazette, a temporary licence has been issued in respect of any motor vehicle for any period after the 30th June 1962, the additional tax payable under such notification in respect of such vehicle shall—

(i) in any case where such licence remains unexpired after the 30th June 1962, bear the same proportion to the difference between the amount already paid and the amount payable at the higher rate specified in such notification, as the period of the licence remaining unexpired after the 30th June 1962 bears to the whole period of the licence;

(ii) in any case where the period of such licence commences on or after the 1st July 1962, be the difference between the amount already paid and the amount payable at the higher rate specified in such notification.

(2) The additional tax referred to in sub-section (1) shall be payable on or before the 30th September 1962 by the person to whom the licence aforesaid was granted.”

6. *Amendment of section 16, Madras Act III of 1931.*—For sub-section (3) of section 16 of the principal Act, the following sub-sections shall be substituted, namely :—

“(3) All rules made under this section shall be published in the Official Gazette and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this section shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect as the case may be; so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.”

[31st July 1962]

7. Substitution of new Schedules for Schedules II and III in Madras Act III of 1931.—For Schedule II and Schedule III to the principal Act, the following Schedules shall respectively be substituted namely :—

SCHEDULE II.

[See section 4 (2).]

Classes of vehicles.	Maximum quarterly tax.	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres.	For other vehicles.
	(2) RS. NP.	(3) RS. NP.
(1)		
1 Motor cycles (including motor scooters and cycles with a tachment for propelling the same by mechanical power) not exceeding 408 kgs. in weight, unladen—		
(a) Bicycles below 3½ horse-power if not used for drawing a trailer or side-car	9 00	12 00
(b) Bicycles below 3½ horse-power if used for drawing a trailer or side-car and bicycles of and above 3½ horse-power whether used for drawing a trailer or side-car or not ..	12 00	15 00
(c) Tricycles	12 00	15 00
2 Invalid carriages	7 50	10 00
3 Goods vehicles—		
(a) Dot motor cycle trucks not exceeding 300 kgs. in weight, laden	33 00	43 00
(b) Other vehicles not exceeding 1,000 kgs. in weight, laden	87 00	100 00
(c) Vehicles exceeding 1,000 kgs. but not exceeding 1,500 kgs. in weight, laden ..	133 00	200 00
(d) Vehicles exceeding 1,500 kgs. but not exceeding 2,000 kgs. in weight, laden ..	160 00	240 00
(e) Vehicles exceeding 2,000 kgs. but not exceeding 3,000 kgs. in weight, laden ..	210 00	315 00
(f) Vehicles exceeding 3,000 kgs. but not exceeding 4,000 kgs. in weight, laden ..	270 00	405 00
(g) Vehicles exceeding 4,000 kgs. but not exceeding 5,500 kgs. in weight, laden ..	400 00	600 00
(h) Vehicles exceeding 5,500 kgs. but not exceeding 7,000 kgs. in weight, laden ..	500 00	750 00
(i) Vehicles exceeding 7,000 kgs. but not exceeding 9,000 kgs. in weight, laden ..	600 00	900 00
(j) Vehicles exceeding 9,000 kgs. but not exceeding 9,500 kgs. in weight, laden ..	650 00	975 00
(k) Vehicles exceeding 9,500 kgs. but not exceeding 10,500 kgs. in weight, laden ..	700 00	1,050 00
(l) Vehicles exceeding 10,500 kgs. in weight, laden	800 00	1,200 00
(m) Tax payable in respect of trailers used for carrying goods other than trailers falling under clauses 6 and 7 of this Schedule—		
(i) For each trailer not exceeding 1,000 kgs. in weight, laden	50 00	75 00

[31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum quarterly tax.	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres.	For other vehicles.
	(2) RS. NP.	(3) RS. NP.
(1)		
(ii) For each trailer exceeding 1,000 kgs. but not exceeding 1,500 kgs. in weight, laden	99 00	150 00
(iii) For each trailer exceeding 1,500 kgs. but not exceeding 2,000 kgs. in weight, laden	113 00	169 00
(iv) For each trailer exceeding 2,000 kgs. but not exceeding 3,000 kgs. in weight, laden	158 00	236 00
(v) For each trailer exceeding 3,000 kgs. but not exceeding 4,000 kgs. in weight, laden	203 00	304 00
(vi) For each trailer exceeding 4,000 kgs. but not exceeding 5,500 kgs. in weight, laden	300 00	450 00
(vii) For each trailer exceeding 5,500 kgs. but not exceeding 7,000 kgs. in weight, laden	375 00	563 00
(viii) For each trailer exceeding 7,000 kgs. but not exceeding 9,000 kgs. in weight, laden	450 00	675 00
(ix) For each trailer exceeding 9,000 kgs. but not exceeding 9,500 kgs. in weight, laden	487 50	731 25
(x) For each trailer exceeding 9,500 kgs. but not exceeding 10,500 kgs. in weight, laden	525 00	787 50
(xi) For each trailer exceeding 10,500 kgs. in weight, laden	600 00	900 00
4. Motor vehicles plying for hire and use for the transport of passengers and in respect of which permits have been issued under the Motor Vehicles Act, 1939—		
(i) Vehicles permitted to carry in all—		
(a) Not more than three persons	30 00	45 00
(b) More than three persons but not more than five persons (other than the driver)	75 00	113 00
(ii) Vehicles permitted to ply as stage carriages and to carry more than six persons (other than the driver) and plying exclusively in the City of Madras or within the limits of municipalities governed by the Madras District Municipalities Act, 1920 or between the Tiru-Municipalities Act, 1920 or between the Tiru-chirappalli and Srirangam or the Tirunelveli, Palayamkottai and Melapalayam Municipalities—		
(a) For every seated passenger (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry and where the total distance permitted to be covered by the vehicle in a day—		
(1) Does not exceed 210 kms.	23 00	40 00
(2) Exceeds 210 kms. but does not exceed 270 kms.	23 00	45 00

[31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum quarterly tax.	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres.	For other vehicles.
	(2) RS. NP.	(3) RS. NP.
(3) Exceeds 270 kms.	33 00	50 00
Provided that in respect of a reserve stage carriage or spare bus (by whatever name called) the tax payable shall be Rs. 38 for every seated passenger, or at the maximum rate per seated passenger payable for any of the regular stage carriages of the permit-holder concerned, whichever is less.		
(b) For every passenger other than a seated passenger, the driver or the conductor which the vehicle is permitted to carry	5 00	8 50
(iii) Vehicles permitted to ply as stage carriages and to carry more than six persons (other than the driver) and not plying exclusively in the City of Madras or in the Municipalities or routes aforesaid—		
(a) For every seated passenger (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry and where the total distance permitted to be covered by the vehicle in a day—		
(1) Does not exceed 210 kms.	35 00	50 00
(2) Exceeds 210 kms. but does not exceed 270 kms.	40 00	55 00
(3) Exceeds 270 kms.	45 00	60 00
Provided that in respect of a reserve stage carriage or spare bus (by whatever name called) the tax payable shall be Rs. 45 for every seated passenger or at the maximum rate per seated passenger payable for any of the regular stage carriages of the permit-holder concerned, whichever is less.		
(b) For every passenger (other than a seated passenger, the driver or the conductor) which the vehicle is permitted to carry	10 00	15 00
<i>Explanation.</i> —Where in pursuance of any agreement between the Government of Madras and the Government of any other State, tax in respect of any stage carriage plying on a route lying partly in the State of Madras and partly in the other State, is payable to the Government of Madras, the tax in respect of such vehicle shall be calculated on the total distance covered by the stage carriage in such route.		
(iv) Vehicles permitted to ply solely as contract carriage (not being stage carriages plying as contract carriages) and to carry more than five persons (other than the driver)—		
For every person (other than the driver) which the vehicle is permitted to carry	30 00	45 00

31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum quarterly tax.	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres.	For other vehicles.
	(2) RS. NP.	(3) RS. NP.
5. Motor Vehicles not themselves constructed to carry any load (other than water, fuel, accumulators and other equipment used for the purpose of propulsion, loose tools and loose equipment) used for haulage only—		
(a) Weighing not more than 2,500 kgs. unladen	100 00	150 00
(b) Weighing more than 2,500 kgs. unladen	140 00	210 00
6. Fire engines, fire tenders and road water sprinklers—		
(a) Not exceeding 1,000 kgs. in weight, laden	20 00	30 00
(b) Exceeding 1,000 kgs. but not exceeding 1,500 kgs. in weight, laden	30 00	45 00
(c) Exceeding 1,500 kgs. but not exceeding 2,000 kgs. in weight, laden	40 00	60 00
(d) Exceeding 2,000 kgs. but not exceeding 3,000 kgs. in weight, laden	50 00	75 00
(e) Exceeding 3,000 kgs. but not exceeding 4,000 kgs. in weight, laden	60 00	90 00
(f) Exceeding 4,000 kgs. but not exceeding 5,500 kgs. in weight, laden	75 00	112 50
(g) Exceeding 5,500 kgs. but not exceeding 7,500 kgs. in weight, laden	90 00	135 00
(h) Exceeding 7,500 kgs. but not exceeding 9,000 kgs. in weight, laden	110 00	165 00
(i) Exceeding 9,000 kgs. in weight, laden	120 00	180 00
(j) Additional tax payable in respect of such vehicles used for drawing trailers including fire engines trailer pumps—		
(i) For each trailer not exceeding 1,000 kgs. in weight, laden	15 00	22 50
(ii) For each trailer exceeding 1,000 kgs. but not exceeding 1,500 kgs. in weight, laden	20 00	30 00
(iii) For each trailer exceeding 1,500 kgs. but not exceeding 2,000 kgs. in weight, laden	25 00	37 50
(iv) For each trailer exceeding 2,000 kgs. in weight, laden	40 00	60 00
Provided that two or more vehicles shall not be chargeable under this clause in respect of the same trailer.		
7. Motor vehicles other than those liable to tax under the foregoing provisions of this Schedule—		
(a) Weighing not more than 700 kgs. unladen	21 00	30 00
(b) Weighing more than 700 kgs. but not more than 1,500 kgs. unladen	30 00	45 00
(c) Weighing more than 1,500 kgs. but not more than 2,000 kgs. unladen	39 00	60 00

[31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum quarterly tax.			
	For vehicles fitted with pneumatic tyres.		For other vehicles.	
	(2)	(3)	(2)	(3)
(1)	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
(d) Weighing more than 2,000 kgs. but not more than 3,000 kgs. unladen	48 00	72 00		
(e) Weighing more than 3,000 kgs. unladen.	60 00	90 00		
(f) Additional tax payable in respect of such vehicles used for drawing trailers—				
(i) for each trailer not exceeding 1 tonne in weight, unladen	12 00	18 00		
(ii) for each trailer exceeding 1 tonne in weight, unladen	24 00	36 00		
Provided that two or more vehicles shall not be chargeable under this clause in respect of the same trailer.				

SCHEDULE III.

[See section 5 (1) (c).]

Classes of vehicles.	Maximum tax for vehicles fitted with pneumatic tyres.		Maximum tax for other vehicles.	
	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.
	(2)	(3)	(4)	(5)
(1)	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
1. Motor cycles whether used for drawing a trailer or sidecar or not, including motor scooters and cycles with attachment for propelling the same by mechanical power ..	2 00	6 00	8 00	8 00
2. Invalid carriages	1 25	3 75	1 75	5 00
3. Goods vehicles—				
(a) Vehicles not exceeding 1,000 kgs. in weight, laden	8 50	25 00	12 50	37 50
(b) Vehicles exceeding 1,000 kgs. but not exceeding 1,500 kgs. in weight, laden	16 50	50 00	25 00	74 00
(c) Vehicles exceeding 1,500 kgs. but not exceeding 2,000 kgs. in weight, laden	19 00	57 00	29 00	85 00
(d) Vehicles exceeding 2,000 kgs. but not exceeding 3,000 kgs. in weight, laden	26 00	79 00	40 00	118 00
(e) Vehicles exceeding 3,000 kgs. but not exceeding 4,000 kgs. in weight, laden	34 00	101 00	51 00	152 00

31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum tax for vehicles fitted with pneumatic tyres.		Maximum tax for other vehicles.	
	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.
	(2)	(3)	(4)	(5)
(1)	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
(f) Vehicles exceeding 4,000 kgs. but not exceeding 5,500 kgs. in weight, laden	48 00	135 00	68 00	208 00
(g) Vehicles exceeding 5,500 kgs. but not exceeding 7,000 kgs. in weight, laden	58 00	174 00	87 00	259 00
(h) Vehicles exceeding 7,000 kgs. but not exceeding 9,000 kgs. in weight, laden	78 00	231 00	115 00	346 00
(i) Vehicles exceeding 9,000 kgs. but not exceeding 9,500 kgs. in weight, laden	83 00	247 00	124 00	372 00
(j) Vehicles exceeding 9,500 kgs. but not exceeding 10,500 kgs. in weight, laden	100 00	300 00	150 00	450 00
(k) Vehicles exceeding 10,500 kgs. in weight, laden	120 00	360 00	180 00	540 00
(l) Tax payable in respect of trailers used for carrying goods other than trailers falling under clauses 6 and 7 of Schedule II—				
(i) For each trailer not exceeding 1,000 kgs. in weight, laden	6 50	19 00	9 50	28 00
(ii) For each trailer exceeding 1,000 kgs. but not exceeding 1,500 kgs. in weight, laden ..	12 50	37 50	19 00	55 50
(iii) For each trailer exceeding 1,500 kgs. but not exceeding 2,000 kgs. in weight, laden ..	14 00	43 00	23 00	64 00
(iv) For each trailer exceeding 2,000 kgs. but not exceeding 3,000 kgs. in weight, laden ..	20 00	59 00	30 00	89 00
(v) For each trailer exceeding 3,000 kgs. but not exceeding 4,000 kgs. in weight, laden ..	26 00	79 00	38 00	114 00
(vi) For each trailer exceeding 4,000 kgs. but not exceeding 5,500 kgs. in weight, laden ..	34 00	101 00	51 00	152 00
(vii) For each trailer exceeding 5,500 kgs. but not exceeding 7,000 kgs. in weight, laden ..	44 00	131 00	65 00	194 00
(viii) For each trailer exceeding 7,000 kgs. but not exceeding 9,000 kgs. in weight, laden ..	59 00	173 00	86 00	260 00
(ix) For each trailer exceeding 9,000 kgs. but not exceeding 10,500 kgs. in weight, laden ..	68 00	205 00	99 00	299 00

[31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum tax for vehicles fitted with pneumatic tyres.		Maximum tax for other vehicles.	
	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.
	(2)	(3)	(4)	(5)
(1)	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
(x) For each trailer exceeding 9,500 kgs. but not exceeding 10,500 kgs. in weight, laden ..	75 00	225 00	113 00	338 00
(xi) For each trailer exceeding 10,500 kgs. in weight, laden ..	90 00	270 00	135 00	405 00
4. Motor vehicles plying for hire and used for the transport of passengers—				
(a) Vehicles in respect of which permits have been issued under the Motor Vehicles Act, 1939 to carry not more than three persons (other than the driver).	13 50	40 00	20 00	60 00
(b) Vehicles in respect of which permits have been issued under the Motor Vehicles Act, 1939 to carry more than three persons (other than the driver) but not more than five persons (other than the driver) for every person other than the driver which the vehicle is permitted to carry.	3 50	10 00	5 00	15 00
(c) Vehicles permitted to ply as stage carriages and to carry more than six persons (other than the driver) for every person (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry and where the total distance permitted to be covered by the vehicle in a day—				
(1) Does not exceed 210 kms.	4 67	14 00	6 67	20 00
(2) Exceeds 210 kms. but does not exceed 270 kms. ..	5 34	16 00	7 34	22 00
(3) Exceeds 270 kms. ..	6 00	18 00	8 00	24 00
(d) Vehicles permitted to ply solely as contract carriages (not being stage carriages plying as contract carriages) and to carry more than five persons (other than the driver) for every person (other than the driver) which the vehicle is permitted to carry.	4 00	12 00	6 00	18 00
5. Motor vehicles other than those liable to tax under the foregoing provisions of this Schedule—				
(a) Weighing not more than 700 kgs. unladen.	3 00	9 00	4 00	12 00

31st July 1962]

Classes of vehicles.	Maximum tax for vehicles fitted with pneumatic tyres.		Maximum tax for other vehicles.	
	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.	For a period not exceeding seven days.	For a period exceeding seven days but not exceeding thirty days.
	(2)	(3)	(4)	(5)
(1)	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
(b) Weighing more than 700 kgs. but not more than 2,200 kgs., unladen.	5 00	15 00	6 00	18 00
(c) Weighing more than 2,200 kgs., unladen ..	7 00	21 00	10 00	30 00
(d) Additional tax payable in respect of such vehicles used for drawing trailers—				
(i) For each trailer not exceeding one tonne in weight, unladen.	2 00	3 00	3 00	8 00
(ii) For each trailer exceeding one tonne in weight, unladen.	4 00	10 00	5 00	15 00
Provided that two or more vehicles shall not be chargeable under this clause in respect of the same trailer.				

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLA ANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.Fort St. George, Madras,
28th July 1962.

APPENDIX V.

[Vide item IV (2) on page 525.]

L.A. Bill No. 13 of 1962.
(As passed by the Assembly).A Bill further to amend the Madras Motor Vehicles
(Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952.Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the
Thirteenth Year of the Republic of India as follows:—1. Short title and commencement.—(1) This Act may be called
the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods)
Amendment Act, 1962.(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st
day of July 1962.

[31st July 1962]

2. *Amendment of section 3, Madras Act XVI of 1952.*—In section 3 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) in the first paragraph, for the words "five naye paise" and "three naye Paise", the words "ten naye Paise" and "five naye Paise" shall respectively be substituted;

(ii) for the proviso, the following shall be substituted, namely :—

"Provided that subject to such conditions as may be prescribed, in the case of all goods transported by public carrier vehicles for export out of the territory of India, the rate of tax shall be the same as in force immediately before the 1st day of July 1962, namely, three naye Paise only in the rupee on the freights payable on such goods to the operators of such public carrier vehicles.

Provided further that no tax shall be levied on any passenger, luggage or goods carried in a stage carriage, if the total distance permitted to be covered by such stage carriage in a day does not exceed eighty kilometres.

Explanation.—For the removal of doubts it is hereby declared that—

(i) in respect of passengers, luggage or goods booked through over the railways and any road transport service, the tax payable under this Act shall be calculated only on the fares and freights payable on such passengers, luggage or goods for the distance on the road covered by the taxable vehicle;

(ii) no tax shall be payable under this Act on goods carried by any vehicle owned by any department of the Central Government or by the Railways."

3. *Insertion of new section 4-A in Madras Act XVI of 1952.*—After section 4 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

"4-A. *Additional composition fee payable in certain cases.*—

(1) Notwithstanding anything contained in this Act, where on or after the 15th June 1962 and before the publication of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Act, 1962, in the *Fort St. George Gazette*, any operator has been permitted under section 4 to compound the tax assessable on him under this Act for any period after the 30th June 1962, such operator shall pay the difference between the composition fee already paid and the composition fee which he would have to pay under this Act as amended by the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Act, 1962.

(2) The difference referred to in sub-section (1) shall be payable on or before the 30th September 1962."

[31st July 1962]

4. *Insertion of new section 15-A in Madras Act XVI of 1952.*—After section 15 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

"15-A. *Power of Government to notify exemptions and reductions.*—(1) The Government may, by notification, make an exemption or reduction in rate, in respect of the tax on any specified class of passengers, luggage or goods having regard to all or any of the following matters, namely :—

(a) in the case of passengers and luggage, the purpose for which the journey is performed;

(b) in the case of goods, the commercial importance of such goods; and

(c) such other matters as may be prescribed.

(2) Any exemption from tax or reduction in the rate of tax notified under sub-section (1) may be subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification.

(3) The Government may, by notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (1) "

5. *Amendment of section 16, Madras Act XVI of 1952.*—For sub-sections (4) and (5) of section 16 of the principal Act, the following sub-sections shall be substituted, namely :—

"(4) All rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(5) Every rule made under this section shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule."

6. *Amendment of the Schedule to Madras Act XVI of 1952.*—In the Schedule to the principal Act,—

(i) in sub-rule (1) of rule 1.—

(a) in the opening paragraph, for the words and figure "The composition fee referred to in section 4 shall be calculated", the words, figures and letters "The composition fee referred to in section 4 shall in relation to any period before the 1st July 1962, be calculated" shall be substituted;

(b) in clause (a), for the words "thirty-eight naye Paise per seat per year per mile, of the total, daily mileage permitted", the words "twenty-four naye Paise per seat per year per kilometre, of the total distance permitted to be covered by such stage carriage in a day" shall be substituted;

[31st July 1962]

(ii) after rule 1, the following rules shall be inserted, namely :—

“ 1-A. (1) The composition fee referred to in section 4 shall, in relation to any period after the 30th June 1962, be calculated for the entire unexpired period of the currency of the permit or for a period of three months, whichever is less, at the rate—

(a) in the case of a stage carriage, of forty-eight naye Paise per seat per year per kilometre, of the total distance permitted to be covered by such stage carriage in a day or at the option of the operator, of twenty-five rupees per seat per quarter; and

(b) in the case of a public carrier vehicle, of thirty-seven rupees fifty naye Paise per month.

Explanation I.—Where a stage carriage is permitted to carry standing passengers, one-third of the fee per seat referred to in clause (a) of sub-rule (1) of rule 1 shall also be payable in respect of each of the standing passengers aforesaid as if seating accommodation had been provided for them.

Explanation II.—Where in pursuance of any agreement between the Government of Madras and the Government of any other State, composition fee in respect of any stage carriage plying on a route lying partly in the State of Madras and partly in the other State is payable to the Government of Madras, composition fee in respect of such vehicle shall be calculated on the total distance covered by the stage carriage in such route.

(2) The amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) shall be payable at the option of the operator either quarterly or in three equal monthly instalments.

1-B. Subject to such conditions as may be prescribed, the Government may, in respect of any specified class of vehicles, by notification, make a reduction in the rate of composition fee payable under rule 1-A.”

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George, Madras,
30th July 1962.

APPENDIX VI.

[Vide item VI (3) on page 526.]

L.A. Bill No. 7 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A bill further to amend the Madras Plantations-Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 and the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory Act, 1961).

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. Short title and commencement.—(1) This Act may be called the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1962.

[31st July 1962]

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st April 1962.

2. Amendment of section 34, Madras Act XXIX of 1958.—In section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958),—

(i) in the heading, for the figures and word “ 1959-60 and 1960-61 ”, the figures and word “ 1959-60, 1960-61 and 1961-62 ” shall be substituted;

(ii) in sub-section (1), after the words, figures and letters “ or on the 31st day of March 1961 ”, the words, figures and letters “ or on the 31st day of March 1962 ” shall be inserted.

3. Amendment of section 14, Madras Act 11 of 1961.—In section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961 (Madras Act 11 of 1961),—

(i) in the heading, for the words and figures “ the year 1960-61 ”, the words and figures “ the years 1960-61 and 1961-62 ” shall be substituted;

(ii) in sub-section (1), after the words, figures and letters “ on the 31st day of March 1961 ”, the words, figures and letters “ or on the 31st day of March 1962 ” shall be inserted.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George, Madras,
27th July 1962.

APPENDIX VII.

[Vide item VI (4) on page 528.]

L.A. Bill No. 8 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to increase the stamp duties chargeable on certain instruments under the Indian Stamp Act, 1899, as in force in the State of Madras.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. Short title, extent and commencement.—(1) This Act may be called the Madras Stamp (Increase of Duties) Act, 1962.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

[31st July 1962]

2. *Rates of stamp duty on certain instruments to be increased by fifty per cent.*—Any instrument described in any of the under-mentioned Articles of Schedule I to the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) (hereinafter referred to as the principal Act), shall be chargeable with one and a half times the amount of the stamp duty with which such instrument was chargeable immediately before the date of the commencement of this Act, and the said Articles shall be read and construed accordingly:—

Articles 1 to 10, 12, 15 to 20-A, 22 to 24, 26, 28, 29, 31 to 36, 38 to 46, 48, 50, 51, 54 to 60, 62 (b), (d) and (e) and 63 to 65.

3. *Amendment of section 3, Central Act II of 1899.*—In section 3 of the principal Act, after the first proviso, the following proviso shall be inserted, namely:—

“Provided further that any increase in the amount of duty chargeable under the Madras Stamp (Increase of Duties) Act, 1962, shall not have the effect of increasing the duty payable in respect of instruments specified in clause (a) or clause (c) of this section and executed before the date of the commencement of that Act.”

4. *Central Act II of 1899 to have effect subject to certain amendments.*—The principal Act shall have effect as if—

(1) in sub-section (1) of section 4 and in the proviso to section 6, for the words “three rupees”, the words “four rupees fifty naye Paise” had been substituted;

(2) in clause (a) of section 11, for the words “ten naye Paise”, the words “twenty naye Paise” had been substituted;

(3) in clause (c) of the proviso to sub-section (3) of section 32, in clause (a) of the proviso to section 35, in sub-section (1) of section 40 and in section 41, for the words “ten naye Paise” and “twenty-five naye Paise”, the words “twenty naye Paise” and “forty naye Paise” had respectively been substituted;

(4) in Schedule I—

(i) in Article 25,—

(a) in clause (a), for the words, “three rupees”, the words “four rupees fifty naye Paise” had been substituted;

(b) in clause (b) for the words “Three rupees”, the words “Four rupees fifty naye Paise” had been substituted;

(ii) in Article 61,—

(a) in clause (a), for the words “fifteen rupees”, the words “Twenty-two rupees fifty naye Paise” had been substituted;

(b) in clause (b), for the words “Three rupees”, the words “Twenty-two rupees fifty naye Paise” had been substituted

(iii) in clause (c) of Article 62,—

(a) in sub-clause (i), for the words “fifteen rupees”, the words “twenty-two rupees fifty naye Paise” had been substituted;

[31st July 1962]

(b) in sub-clause (ii), for the words “Fifteen rupees”, the words “Twenty-two rupees fifty naye Paise” had been substituted.

5. *Insertion of new section 75-A in Central Act II of 1899.*—After section 75 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“75-A. *Rules made by the State Government to be placed before the State Legislature.*—(1) All rules made by the State Government under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published in the Official Gazette.

(2) Every such rule shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification or the next session, both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.”

6. *Extension of Central Act II of 1899 to the added territories, repeal and savings.*—(1) The principal Act, as in force immediately before the commencement of this Act in the State of Madras except in the added territories and in so far as it relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State and as amended by this Act (including the increase of stamp duty effected by section (2) hereinafter in this section referred to as the Central Act) is hereby extended to, and shall be in force in, the added territories.

(2) If immediately before the commencement of this Act, there is in force in the added territories any law corresponding to the Central Act, such corresponding law shall stand repealed on such commencement.

(3) The repeal by sub-section (2) of any law corresponding to the Central Act in force in the added territories immediately before the commencement of this Act shall not affect—

(a) the previous operation of any such law or anything done or duly suffered thereunder, or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under any such law, or

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any such law, or

(d) any investigation, legal proceeding, or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

[31st July 1962]

(4) Subject to the provisions of sub-section (3), anything done or any action taken including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation or form framed, certificate granted or registration effected under any such corresponding law shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the Central Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the Central Act.

(5) For the purpose of facilitating the application of the Central Act in the added territories, any Court or other authority may construe the Central Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

(6) Any reference in the Central Act to a law which is not in force in the added territories shall, in relation to those territories, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in those territories.

(7) Any reference in any law which continues to be in force in the added territories after the commencement of this Act to any law repealed by sub-section (2) shall, in relation to those territories, be construed as a reference to the Central Act.

Explanation.—For the purpose of this section, the expression “added territories” shall mean the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George, Madras,
30th July 1962.

APPENDIX VIII.

[Vide item VI (5) on page 532.]

L.A. Bill No. 8 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1962.

31st July 1962]

(2) Section 7 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1962.

2. *Amendment of section 2, Madras Act 1 of 1959.*—In section 2 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) in clause (g)—

(a) in sub-clause (i), for the words “the Central Government, a State Government, local authority”, the words “a local authority” shall be substituted;

(b) the explanation shall be numbered as Explanation (1), and after the Explanation as so numbered, the following Explanation shall be added, namely :—

“Explanation (2).—The Central Government or any State Government which, whether or not in the course of business, buy, sell, supply or distribute goods, directly or otherwise, for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration or other valuable consideration, shall be deemed to be a dealer for the purposes of this Act”;

(ii) in clause (n), after Explanation (1), the following Explanation shall be inserted, namely :—

“Explanation (1-A).—Every transfer of property in goods by the Central Government or any State Government for cash or for deferred payment or other valuable consideration, whether or not in the course of business, shall be deemed to be a sale for the purposes of this Act”.

3. *Amendment of section 30, Madras Act 1 of 1959.*—In sub-clause (iv) of clause (a) of sub-section (3) of section 30 of the principal Act, for the words “twenty-five thousand rupees”, the words “fifty thousand rupees” shall be substituted.

4. *Amendment of section 32, Madras Act 1 of 1959.*—After sub-section (3) of section 32 of the principal Act, the following sub-section shall be added, namely :—

“(4) In computing the period referred to in clause (c) of sub-section (2), the time during which the proceedings before the Deputy Commissioner remained stayed under the orders of a Civil Court or other competent authority shall be excluded.”.

5. *Amendment of section 34, Madras Act 1 of 1959.*—After sub-section (3) of section 34 of the principal Act, the following sub-section shall be added, namely :—

“(4) In computing the period referred to in clause (c) of sub-section (2), the time during which the proceedings before the Board of Revenue remained stayed under the orders of a Civil Court or other competent authority shall be excluded.”.

[31st July 1962]

6. *Amendment of section 38, Madras Act 1 of 1959.*—In subsection (1) of section 38 of the principal Act, for the words "sixty days" wherever they occur, the words "ninety days" shall be substituted.

7. *Amendment of the First Schedule, Madras Act 1 of 1959.*—Item 33 of the First Schedule to the principal Act shall be omitted.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George, Madras,
27th July 1962.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, 1st August 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Additional tax on cinemas

* 170 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of panchayats which have levied additional tax on cinemas as on 1st June 1962;

(b) whether the Government have received any representation from the film industry and cinema theatre owners in regard to the levy of additional tax on cinemas; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Panchayats have not been empowered to levy tax on entertainments and show tax under the Madras Local Authorities Finance Act, 1961. Municipalities, townships, and panchayat union councils have been empowered to levy this tax.

(b) The South Indian Film Chamber of Commerce has requested the Government to keep in abeyance the implementation of the Act.

(c) The representations are under examination.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: சர்சார்ஜ் போடுவது பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபாலிட்டிகளில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுவும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மில்லிம் செம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நிறுத்தி வைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அதைத்தான் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. SESHACHARIAR: Can the Hon. Minister tell us the maximum amount levied by the panchayat unions now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Under the law they can levy up to 100 per cent. We have been informed by the Film

[1st August 1962]

General Elections

* 171 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the posters of a woman showing blood-stained shirt exhibited throughout the State by a political party during the recent General Elections; and

(b) if so, whether it relates to any incident that took place and the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have no information.

SRI S. K. SAMBANDHAN : If there is any information about the definite thing that has been taken advantage of by the political party, what action do the Government propose to take?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It can be said to be immoral, but it cannot be termed illegal.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, தேர்தல் காலத்தில் விஷயங்களைப் பொய்யாகத் திரித்துக் காட்டி பொதுமக்களை வஞ்சிக்கும் கட்சியின் ஏமாற்றுத்தனத்தைத் தடுக்க அரசாங்கம் கடும் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பொதுமக்கள்தான் அதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த விதமான தவறான பிரசாரம் செய்வது ஜனநாயகத்திற்குக் புறம்பானது என்று அவர்களும் உணரவேண்டும்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : ஐயா, பெண் வாக்காளர்கள் ஒட்டுப்போட வரும்போது அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சட்டப்படி என்னென்ன பாதுகாப்புக்கள் அளிக்கவேண்டுமோ அவற்றை அரசாங்கம், ஆண்களாக இருந்தாலும் பெண்களாக இருந்தாலும், அனைவருக்கும் அளிக்கும்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விதமான போஸ்டர்கள் அச்சடித்து ஒட்டுவதும் மந்திரிகளும் சர்க்காரின் மீதும் அவதூறான செய்தியை அச்சடித்து ஒட்டுவதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தவிதமான புகார்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஜனநாயகத்தில் எந்தவிதமான பண்புடன் கட்சிகள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பது அவர்கள் கட்சிகள் நிர்ணயம் செய்துகொள்ளவேண்டிய

[1st August 1962]

ஒரு விஷயம். ஒவ்வொன்றுக்கும் சட்டத்தைப் பிரயோகித்து தண்டிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், ஜனநாயகம் சரியாக நடக்காது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தேர்தல் காலத்தில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்றுகூடி சில நிபந்தனைகள் விதித்துக்கொண்ட பிறகு, அந்த நிபந்தனைகளை மீறிநடக்கும்போது, அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தானாகத் திருந்துவார்கள் என்று நம்புகிறோம். அதனால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

Mount Road

* 172 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the amount spent by the Corporation of Madras and the Government on remodelling the Mount Road to facilitate the movement of the six-lane traffic?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :

	RUPEES.
Cost of widening Mount Road	5,45,000
Cost of painting the lanes	3,800
Cost of automatic signals	66,000
Total	6,14,800

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that traffic on Mount Road has slowed down considerably since the introduction of the six-lane traffic on account of the fact that some of the cars if they stand in the queue do not start immediately and therefore, the cars behind are detained unnecessarily and also before the queue is over, the automatic signal changes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the cars do not start, it is not the fault of the signal. This type of regulation of traffic with automatic signals is well-known throughout the world and if people get accustomed to it for a little while, they will find that it is much more convenient than it would otherwise be.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a fact that people will derive a great advantage from the introduction of this automatic signal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said that when people get used to it, they would find it to be a great convenience, and my impression now is that people are getting used to it.

[1st August 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is it a fact that no accident has occurred after the introduction of this automatic signal system on Mount Road?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is true. I thank the hon. Member for bringing it out.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: What is the extra cost involved in posting extra traffic constables and Inspectors there?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not a measure of economy; it is a measure of convenience.

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know what steps the Government have taken to educate the public and especially the drivers of cars in the use of this six-lane traffic?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: At the present moment, traffic constables are there and they are giving through the microphone instructions as to how they should proceed. I think after about a month of such instructions, people have got accustomed to it and there is no further need for instructions.

DR. A. SREENIVASAN: Are there not more constables and sergeants now there after the introduction of the automatic signal than ever before?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may put a separate question so that I may count the number of people who are standing there now and those who were standing there before, but I think it would be a colossal waste of time.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: ஐயா, இந்த ஆறுவழிப் பாதை தற்காலிகமானதா? அல்லது நிரந்தரமாக்கப்பட்டு விட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது நிரந்தரமான ஏற்பாடு.

DR. A. SREENIVASAN: Are the automatic signals working during holiday?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They are withheld during holidays because there is no need to regulate traffic on those days.

Murders

* 173 Q.—SRI K. RAMADASS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of murders reported to the Police in the City of Madras, Police Division, from 1st January 1962 till date; and

(b) the motives for the crime?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Five cases of murder were reported to

[1st August 1962]

the Police in the City of Madras during the period in question, of which four were in Vepery Division and one in Sandapet Division.

(b) The motives for the crimes were :

- (1) Domestic quarrels;
- (2) Previous enmity and jealousy; and
- (3) petty quarrel.

MR. CHAIRMAN: Question No. 174 is postponed as the Hon. Minister concerned is not here.

Formation of All-India Services

* 175 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Central Government about the formation of All-India Services; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The Government of India have forwarded a scheme for creating All-India Services in Engineering, Forestry, Medical and Health and Education.

(b) The proposals are under consideration of the State Government in consultation with the concerned heads of departments.

DR. A. SREENIVASAN: What is the number of outsiders who will have to serve in this State when compared to the Madrasses in the All-India Service?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may submit his views in a memorandum to the Government.

Women Police

* 176 Q.—SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 32 on 25th January 1961—

(a) whether any women Police have since been appointed; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) No.

(b) No progress has been made in the matter of recruitment of women Police, as suitable candidates are not coming forward. All the posts remain unfilled.

[1st August 1962]

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : No woman constable has been appointed. What are the reasons for it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The note says that they do not answer to the physical requirements prescribed.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Is the Hon. Minister aware, Sir, that women of the height prescribed are not available in the State? (Laughter.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : But we have to prescribe the conditions not according to availability but according to requirements.

Secretariat

* 177 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of temporary candidates (i) men and (ii) women working in the Secretariat as on 1st June 1962; and

(b) the reasons for not appointing candidates selected by the Madras Public Service Commission in these vacancies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) The number of temporary candidates working in the Secretariat as on 1st June 1962 is (i) Men 110 and (ii) Women 67.

(b) The temporary candidates could not be replaced due to the non-availability of candidates selected by the Madras Public Service Commission.

SRI L. S. KARAYALAR : How are these temporary candidates recruited? Is it through the Employment Exchange or through any other recognised method?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I suppose the heads of departments do it.

* 178 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the area occupied by the Secretariat buildings; and
(b) the number of persons employed in these buildings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) The total ground area occupied by Secretariat Buildings is 174,200 sq. feet or 4 acres.

(b) The number of persons employed in these buildings is 2,490.

SRI L. S. KARAYALAR : Since there are a large number of people in this small area, will the Government consider enlarging the Secretariat or at least take away the Assembly and Council halls to the parade ground behind?

[1st August 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, discussions with the Defence Ministry of the Government of India are in progress in respect of taking over some land which is behind the Secretariat buildings. We have more or less come to some arrangement by which the Defence Ministry have agreed to give us, among other things, some land in the Fort. St. George itself. As soon as this is finalized steps would be taken to increase the accommodation.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is there any proposal to construct a new hall for the Legislative Council?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too early to say. But we are getting 2½ acres of land within the Fort itself.

* 179 to 183 Q.—MR. CHAIRMAN : Question Nos. 179 to 183 are postponed as the Hon. Minister concerned is not here.

Bus and lorry transport

* 184 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to nationalize the bus and lorry transport in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (i) *Bus transport*.—

There is no change in the Government's policy of progressive nationalization of road transport. Specific decisions will be taken by Government from time to time.

(ii) *Lorry transport*.—There is at present no proposal for nationalization of lorry transport.

SRI S. K. SAMBANDHAN : In view of the decision of the Government not to nationalize bus and lorry transport, is there any proposal to fix a ceiling for the number of buses to be owned by any individual or company?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. We do not propose to fix any such ceiling. Grant of permits is regulated by an Act and permits will be issued according to the provisions of that Act.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How are the profits that accrue through nationalized transport utilized?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The profit goes into the general revenues. The hon. Member may have seen in the note which I have circulated to both the Houses that in the last five years the nationalized transport has given to the general revenues of the State Rs. 1,13,00,000.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What are the difficulties that stand in the way of the Government in putting a ceiling on the number of buses to be owned, when this Government believe in a socialistic pattern of society?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Because, Sir, Government do not think it necessary.

[1st August 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any proposed to earmark the profits separately for the purchase of new vehicles to avoid the congestion in the buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the way in which the net revenues are disposed of is as follows:—

We pay an interest of 5½ per cent on capital borrowed from the Government.

We set apart 1/6th of the cost of the fleet as depreciation charges.

Then we set apart a certain amount for the development fund.

We have also a passenger amenity fund.

Then after paying all these things the net surplus is again transferred to the general revenues as profits.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Are not the Government aware of the disparities created on account of the existing rules? Some companies are allowed to own hundreds of buses and innumerable people in the State who do not have any other avocation are denied permits?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have already answered that the grant of permits is regulated by law and if a person is eligible under the law, then I do not see why he should be prevented from having it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, are we to understand that the new buses are purchased from out of the revenue account and no allocation is made out of the profits for the purchase of buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this is rather a different kind of arrangement so far as Government undertakings are concerned. Whenever we expand the route, we will have to borrow money from the Government notwithstanding the fact that there is already enough money in the depreciation fund, and pay interest on that. But what we have now done is to provide for a development fund from which a part of the augmentation fleet will be purchased and another part from the borrowings from the Government.

Industrial Estate at Kancheepuram

* 185 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri A. K. Thangavel Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start an Industrial Estate at Kancheepuram; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) The question does not arise.

[1st August 1962]

Handloom delegation

* 186 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 67, on 23rd February 1962—

(a) whether the report of the Handloom Delegation to the Far East has been examined by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) This Government have passed orders on those recommendations of the delegation on which action on their part was indicated. The recommendations on which action was required to be taken by the All-India Handloom Board and the Government of India have been communicated to them. The Government of India have communicated their decisions. Statements* showing the action taken by this Government and by the Government of India and All-India Handloom Board on the recommendations are placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, under action taken against item (2), it is stated that the Government have decided that there is no need at present for setting up the consultative body. What difficulty is there to set up an honorary consultative body?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there is already a State Handloom Board consisting of all the representatives of the handloom interest. Therefore, there is no need to multiply these organizations.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, in the present Handloom Board, I think there is no representation for the exporters of handloom fabrics and the delegation has gone only to explore markets for exportable varieties. Is it not necessary to have another body or should not some more members be co-opted who are interested in exports?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government do not think that there is any need for another body. But if the hon. Member would make out a case for inclusion of some more interests in the State Handloom Advisory Board, Government will consider that question.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, with regard to recommendation (1), may I know whether the garment manufacturing unit has come into existence?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Not yet, Sir.

[1st August 1962]

South Indian Steel Projects

* 187 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Technical Committee on South Indian Steel Projects met in Madras in May 1962;

(b) if so, whether any representative of the Government attended the meeting; and

(c) the matters discussed at the meeting and the decisions taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) The Technical Committee reviewed reports placed before it relating to the quality of Neyveli Lignite and Salem Iron ore. The Committee recommended, among other things, that a comprehensive site survey for the plant be undertaken immediately, and further that an appropriate firm of Consultants be entrusted with the task of preparing a project report for the plant. The decision of the Government of India on the recommendations made by the Committee is awaited.

Mr. Chairman, Sir, I may add that the Government of India have since agreed to appoint a consultant for the Neyveli-Salem Steel Plant.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: அந்தக் கமிட்டியிலே அநேகமாக யார் யார் இருப்பார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது கெய்வார் இருக்கிறார் ஒரு மெம்பராக. டாக்டர் நிஜாவனும் (Director, National Metallurgical Laboratory), இன்னும் நான்கைந்து பேர் களும் இருக்கிறார்கள்.

Ex-servicemen motor transport co-operative societies

* 188 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of ex-servicemen motor transport co-operative societies in the State;

(b) the number of buses owned by each society; and

(c) the number of members in each society?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Sir,

(b) & (c) The particulars are as follows:—

Name of the society.	Number of buses.	Number of members.
(1)	(2)	(3)
1 North Arcot Co-operative Motor Transport Society.	9	69
2 South Arcot Co-operative Motor Transport Society.	11	

[1st August 1962]

Name of the Society.	Number of buses.	Number of members.
(1)	(2)	(3)
3 Tiruchirappalli Co-operative Motor Transport Society.	15	46
4 Salem Co-operative Motor Transport Society.	21	44
5 Coimbatore Co-operative Motor Transport Society.	16	92
6 Tirunelveli Co-operative Motor Transport Society.	8	20
Total.	80	315

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, in all these societies, the number of members is too low and, therefore, only a few members are enrolled. What are the reasons for not having more members?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Only the requisite number of members to man the buses will be generally taken. Besides, this is confined to the ex-servicemen and, therefore, the number of members is somewhat small.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is there any proposal to extend these societies to cover other people such as the bus drivers and conductors?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there have been some suggestions like this in the air but no definite proposals have come up before the Government.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, is the Hon. Minister aware that people who are not ex-servicemen are employed in these societies because of lack of membership?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They may not be eligible. That is why they may not be admitted as members but they will be employed in the usual course.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: ஐயா, எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்ஸுக்கு கொடுப்பதுபோன்று இந்த நாட்டில் தியாகம் செய்த தியாகிகளுக்கு ஏதாகிலும் அதுமாதிரி சர்வீஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அப்படிக்கொடுக்க சர்க்காருக்கு ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தியாகிகள் மாத்திரம் அல்ல. பொதுமக்கள்கூட கூட்டுறவு சொசைட்டி வைத்து அவர்கள் இந்த விதமாக தங்களுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது விதிகளில் தியாகிகளுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். அந்த மாதிரி அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[1st August 1962]

C.R.A. Course

*189 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of students in the C.R.A. Course in the Barnard Institute of Radiology, General Hospital, Madras, during 1961-62; and

(b) whether stipends have been paid to them during the above period and, if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (2) Twenty.

(b) Yes, Sir. The second part of the question does not arise.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know, Sir, when the stipends were paid?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: They were paid on the 31st May 1962.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Is it after the representation that the stipends were not paid for a long time, that these stipends were paid to the students?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Certainly not, Sir.

Smallpox

*190 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the original virus of smallpox was received by the King Institute, Guindy, for the manufacture of vaccine;

(b) whether the potency of the vaccine has been tested periodically to find out the nature of the antigen in the vaccine; and

(c) the process of the manufacture of vaccine?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) In 1957, Sir.

(b) Yes.

(c) Vaccine lymph is manufactured from Cow and Buffalo calves by scarification of the skin of calves 1½ to 2 years old and collected, processed and standardized, as per standard methods.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that the original virus that was received by the King Institute about the end of the 18th Century has lost its anti-genetic properties and that is why so many cases of smallpox have occurred in people who have been vaccinated and have the Government any method of finding out the protective value of the original virus?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I do think it is correct, Sir.

1st August 1962]

Vaccination

*191 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any measures to assess the immunity produced in vaccinated people; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) The results of vaccination done in the field are verified and recorded by the staff concerned in the Public Health Department in a prescribed form and sent to the King Institute, Guindy. The vaccination and insertion success rates recorded as a result of such verification enable the Department to assess approximately the probable state of immunity of the population as a result of vaccination.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, have the Government any statistics regarding the immunity that has been produced in all those people who were vaccinated? Is there any method evolved by the Department to find out the immunity produced by that vaccination?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: If a separate question is put, I shall give the answer. 3-20 p.m.

MR. CHAIRMAN: Does the hon. Member know any method?

Protected water-supply

*192 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently from the councillors of Tiruchirappalli Municipality about the augmentation of protected water-supply to Tiruchirappalli town; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes, Sir.

(b) The Sanitary Engineer was asked to inspect the Tiruchi Water-Supply System. He has suggested certain measures to stabilize the water-supply position in the municipality and they are being implemented.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இந்த வேலை எப்போது துவக்கப்பட்டது? எப்போது முடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்? கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாச்சலம்: தனிப்பட்ட கேள்வி இப்போது பதில் அளிக்க முடியும்.

[1st August 1962]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நகரசபைக்கும் அரசாங்கத் திற்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால், அதை முடிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அபிப்பிராய பேதம் ஒன்றும் இல்லை. சீப் இஞ்சினியருடைய ரிபோர்ட்டுக்காக அரசாங்கம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

Water-supply

* 193 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the water-supply position in Madras City has become acute; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) The water-supply position is not satisfactory. It will become acute, if the north-east monsoon is delayed.

(b) The following steps have been taken:

(i) Red Hills water for irrigation for the second crop has been restricted.

(ii) Corporation has proposed,

(a) to erect pumpsets to some of the wells and to supply water to a few taps or into the distribution main itself, if feasible, in highly defective areas;

(b) to sink as many tube wells as possible;

(c) to purchase 10 Nos. of 800 gallon capacity steel tanks and to repair 20 Nos. of old steel tanks and supply water by lorries in defective supply areas.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, have the Government given up the idea of getting water to an enlarging City like Madras from perennial sources of water-supply?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. They are seriously pursuing the matter.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that water gets evaporated before it comes to the pumping station?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir. That is a fact.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: காவேரியிலிருந்து மதுரைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதாக அடிக்கடி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது நடைமுறையில் உண்டாக வழி யிருக்கிறதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: சார், கனம் அங்கத் தினர் கேட்ட கேள்விக்கு உடனடியாகப் பதில் சொல்லமுடியாது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[1st August 1962]

SRI K. KAMALAKANNAN: Sir, what has become of the proposal to bring water from the Krishna and Pennar rivers to augment the water supply in Madras City?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: It is an inter-State matter.

Market

* 194 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Minister for Municipal Administration visited recently any market in the City of Madras;

(b) if so, what it is; and

(c) the action, if any, taken?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) Yes, Sir.

(b) Kothawal Bazaar market

(c) A report on the steps taken to improve the sanitary conditions prevailing in the Kothawal Bazaar area has been called for from the Commissioner, Corporation of Madras.

வித்துவான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: ஐயா, இதுபோன்ற திடீர் விஜயம் தொடர்ந்து மற்ற இடங்களிலும் நடத்த உத்தேச முண்டா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அதைச் சொல்வதற்கில்லை. அப்படிச் சொல்லிவிட்டால், அது திடீர் விஜயமாகாது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: அமைச்சர் இதுபோன்று சென்றுவருவதன் காரணமாக ஒரு மாதம் அல்லது சில நாட்கள் அந்த மார்க் கேட்டுக்கொள் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள ஏது ஏற்படும் அல்லவா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: ஒரு மாதம் அல்லது ஒரு நாள் என்று அர்த்தமல்ல. நிரந்தரமாகவே நல்லமுறையில் அவை வா வேண்டுமென்பதுதான் அமைச்சர் பார்ப்பதன் கருத்து.

House-tax

* 195 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Corporation of Madras have recently enhanced the house-tax; and

(b) if so, the rate of enhancement and the reasons therefor?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) & (b) The Corporation of Madras has not enhanced the rates of house-tax for 1962-63. Only quinquennial revision of assessment books was made for the year 1962-63. The rates of house-tax continue to be at the same rates as they were levied during 1961-62.

[1st August 1962]

DR. A. SREENIVASAN: Sir, the news is published in the papers that the Corporation has enhanced the tax on certain properties in the City of Madras even to the extent of one hundred per cent? Is that a fact?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: If there is any grievance against the enhancement of property tax, the parties may appeal to the Commissioner. There are other appeals also provided.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it a fact that the taxation on houses differs from one locality to another, and it does not conform to the plinth area of the property?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: I do not have any such information.

DR. A. SREENIVASAN: Are there any principles laid down by the Government regarding the enhancement of the property tax in the City of Madras and other municipalities?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: A separate question may be put, Sir.

Kilpauk Medical College

* 196 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the Kilpauk Medical College from Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes, Sir.

(b) Considerable expansion of the present buildings of the College has to be made to satisfy the requirements of the University of Madras and the Medical Council of India. The College is at present situated in a congested area of the City. In order to facilitate the proper development of the College, it has been decided to shift it to a suitable place outside the City.

DR. A. SREENIVASAN: What do the Government propose to do with the present buildings?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: They would be utilized for some other purpose.

DR. A. SREENIVASAN: Will it be used for the starting of a college for the indigenous system of medicine or something like that?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: That will be decided after the medical college is shifted.

st August 1962]

Honorary Medical Officers

* 197 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have made any order whereby Members of Legislature are debarred from being appointed as Honorary Medical Officers; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, is it a fact that there was a rule in 1954, when Mr. Rajagopalachari happened to be the Chief Minister, that an honorary medical officer should not be a Member of the Legislature?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I am not aware of it, but had there been one like that, I would prefer it. (Laughter.)

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: இனிமேலாவது அரசாங்கம் அந்த மாதிரி உத்தரவு போட முடியுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய "சஜ்ஜஷன்" யோசிக்கப்படும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: இப்போது யாராவது அப்படி ஆரோரி மெடிகல் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்களா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இருக்கிறார்கள், சார்.

Cauvery water to Madras City

* 198 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 186 on 14th March 1961—

(a) whether any report, preliminary or otherwise, of the special engineering division on the prospects of bringing Cauvery water to Madras City has since been received by the Government; and

(b) if so, to place a copy on the table of the House?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes, Sir.

(b) The report is under the consideration of Government and will be placed on the table of the House as soon as Government have taken decisions on the recommendation contained therein.

[Sri R. Venkataraman] [1st August 1962]

In the course of these incidents in the City and Vellore, about 93 Police Officers were hit by stones and injured. These include the Commissioner of Police at Madras and the Vice-Principal of the Police Training College at Vellore.

The Police took vigorous action to patrol the affected areas and to round up known rowdy elements in a determined bid to curb lawlessness. Besides those arrested for picketing, about 1,800 people were arrested in the City of Madras and about 23 in Vellore. Of these more than a thousand have already been convicted for disorderly conduct.

Of the 1,800 persons arrested for picketing about 1,600 persons have been released on their tendering unconditional apology expressing regret for their behaviour and giving an assurance that such behaviour will not be repeated. More letters of apology have been received and are under scrutiny.

Charge sheets have been ordered to be laid against the others and so far more than 4,000 charge sheets have been laid. Government are anxious that these cases should be disposed of as expeditiously as possible and, therefore, propose to appoint Special Magistrates in Tiruchirappalli, Madurai, Coimbatore and Thanjavur, where there is a large congregation of these prisoners.

During the period of trial, Government have issued orders that all Members of the Legislative Assembly and the Council and Members of Parliament as well as former Members of the Legislature and Parliament and the Mayor and the Deputy Mayor should, if in Central Jails, be placed in the Special Class and if in sub-jails, be allowed special class treatment. These under-trials have been given special facilities for bringing food from their home and from outside and in many cases have been allowed to use their own bedding and mosquito curtains. I mention these to show that every effort has been made to treat the prisoners with special consideration while in jail.

Government are gratified to note that their efforts to put down lawlessness have had the unqualified support of all sections of the public. I may state without fear of contradiction that the thoughtless demonstrations initiated by the Dravida Munnetra Kazhagam and the violent and unruly acts that followed in its wake, have created a sense of disgust and revulsion in the minds of the people. Government are happy that public opinion has stood solidly behind the Police in their endeavour to maintain law and order in the face of violent provocation.

(The hon. Member Sri K. S. Abdul Wahab rose in his place.)

MR. CHAIRMAN: There can be no discussion on the statement.

1st August 1962]

III.—AMENDMENTS TO NOTIFICATION ISSUED WITH
G.O. Ms. No. 1190, LOCAL ADMINISTRATION, DATED 23RD MAY 1962,
RELATING TO THE CONFIRMATION OF THE DRAFT RULES
FOR THE CO-OPTION AS COUNCILLORS OF PERSONS BELONGING
TO SCHEDULED CASTES BY THE ELECTED MEMBERS
OF THE COUNCIL.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, I move—

“That the following amendments to the notification issued in G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, dated 23rd May 1962 relating to the confirmation of the draft rules for the co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected Members of the Council, published in the *Fort St. George Gazette*, dated 24th May 1962, as carried in the Legislative Assembly, be agreed to:—

Amendments.

In the rules issued in G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, dated 23rd May 1962—

(i) for sub-rule (1) of rule 4, substitute the following:—

“Every candidate for co-option as a Councillor shall be proposed by a member and seconded by another member of the Corporation. Such nomination shall be in the form appended to these rules and shall be signed by the proposer and the seconder and by the candidate who is proposed in it. The nomination paper shall be accompanied by a certificate showing that the candidate belongs to the Scheduled Caste, attested by any Gazetted Officer or Commissioner, Corporation of Madras, or any Head of a Department of the Corporation of Madras, or Magistrate.”

(ii) In the form of nomination paper mentioned in the appendix to the rules, add the following after the words ‘Signature of the candidate’ and before the word ‘Date’—

“Serial number in the Electoral Roll.”

Mr. Chairman, Sir, I am obliged to move this on the ground that the same has been accepted by the other House. A resolution moved by Sri Kalyanasundaram proposing these amendments has been accepted by the other House. The main reason for these amendments is this. Previously any nomination paper that had to be filed had to be done by one of the Councillors within the ten divisions. Perhaps one of them could second it. The proposal is that any Councillor of the Corporation can propose and second. That is the purport of the amendment. The other House has accepted it. This House also may kindly accept it.

The motion was duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, it is stated that every candidate for co-option as a Councillor shall be proposed by a member and seconded by another member of the Corporation. There is no such thing as a member of the Corporation. There is only a Council of the Corporation.

MR. CHAIRMAN: There is a Council of the Corporation.

586 AMENDMENTS TO NOTIFICATION ISSUED WITH G.O. MS. NO. 1190, LOCAL ADMINISTRATION, DATED 23RD MAY 1962, RELATING TO THE CONFIRMATION OF THE DRAFT RULES FOR THE CO-OPTION AS COUNCILLORS OF PERSONS BELONGING TO SCHEDULED CASTES BY THE ELECTED MEMBERS OF THE COUNCIL.

[1st August 1962]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Yes, Sir. It should be 'a member of the Corporation Council'.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, we are obliged to the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar for having carefully scrutinised the notification. Actually it should be 'a member of the Corporation Council' and not a mere 'member of the Corporation'. The word 'Council' should be there. Therefore, the hon. Member may move the amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It has to go to the other House.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes.

3-40 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Then, Sir, the other thing is about the nomination paper. The candidate signs the nomination paper indicating his consent to being nominated. Therefore, 'signifying his consent' must be there. 'The candidate signing' has no meaning. The candidate signs because he consents to be nominated. Therefore, that must be there.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I have got the form of the nomination paper before me. The form itself contains the statement 'I consent to this nomination'. Therefore, it is enough if it is signed. As far as the first part of the question is concerned, though it is more elegant language to say 'Member of the Corporation Council' and mere 'Member of the Corporation' would not convey what we intend to, I find in the rules issued by the Government that the words 'Member of the Corporation' have been used to denote 'Member of the Corporation Council'. So, while I agree that it is more correct and proper language to say 'Member of the Corporation Council', it may not be necessary to amend it at this stage because, while read with the other rules, the word 'Member' here would only mean 'Member of the Corporation Council'. Therefore, there is no necessity for the hon. Member to move his amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Then, I am not moving the amendment, Sir.

The third thing I want to refer to is this. There must be a specific time-limit for the withdrawal of the nomination. Otherwise, it will lead to great difficulty. Once there is a rule for the filing of the nomination, there must be another rule regarding withdrawal of nomination within a specified time.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir this is part of the rules for election and only one part of it is sought to be amended by the hon. Member in the other House.

AMENDMENTS TO NOTIFICATION ISSUED WITH G.O. MS. NO. 1190, LOCAL ADMINISTRATION, DATED 23RD MAY 1962, RELATING TO THE CONFIRMATION OF THE DRAFT RULES FOR THE CO-OPTION AS COUNCILLORS OF PERSONS BELONGING TO SCHEDULED CASTES BY THE ELECTED MEMBERS OF THE COUNCIL. 587

1st August 1962] [Sri R. Venkataraman]

Therefore, the procedure with regard to filing of nomination, scrutiny and withdrawal of nomination and every other thing is there in the rules.

MR. CHAIRMAN: The question is—

That the following amendments to the notification issued in G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, dated 23rd May 1962 relating to the confirmation of the draft rules for the co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected members of the Council, published in the *Fort St. George Gazette*, dated 24th May 1962, as carried in the Legislative Assembly, be agreed to:

Amendments.

In the rules issued in G.O. Ms. No. 1190, Local Administration, dated 23rd May 1962.—

(i) for sub-rule (1) of rule 4, substitute the following:

"Every candidate for co-option as a Councillor shall be proposed by a member and seconded by another member of the Corporation. Such nomination shall be in the form appended to these rules and shall be signed by the proposer and the seconder and by the candidate who is proposed in it. The nomination paper shall be accompanied by a certificate showing that the candidate belongs to the Scheduled Caste, attested by any Gazetted Officer or Commissioner, Corporation of Madras, or any Head of a Department of the Corporation of Madras, or Magistrate".

(ii) In the form of nomination paper mentioned in the Appendix to the rules, add the following after the words 'Signature of the candidate' and before the word 'Date'—

"Serial number in the Electoral Roll".

The motion was put and carried.

IV.—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

(1) ELEMENTARY AND SECONDARY EDUCATION.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Dr. A. Chidambaram may move his resolution formally and get it seconded. The discussion on it will be taken up on the next non-official day as the Hon. Minister is not here.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

This Council recommends to the Government that a Committee be constituted to review the whole position of elementary and secondary education in the State and to suggest measures.

[Dr. A. Chidambaramanathan] [1st August 1962]

necessary to make available facilities for elementary and secondary education particularly in the rural areas so that a definite plan may be evolved which will not be subjected to frequent changes'.

The resolution was duly seconded.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the discussion on the Resolution be postponed to the next non-official day'.

Sir, the Hon. Minister is not in station and we would prefer him to deal with the subject. We agreed to the motion being moved because we wanted the hon. Member Dr. Chidambaramanathan to have priority on the next non-official day.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the discussion on the Resolution to be postponed the next non-official day'.

The motion was put and carried.

The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy rose.

MR. CHAIRMAN : There is not going to be any discussion on this resolution.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : On a point of explanation, Sir.

MR. CHAIRMAN : Not now. The hon. Member should not waste the time of the House.

(2) MEDICAL RELIEF IN THE STATE.

MR. CHAIRMAN : We will now take up the resolution standing in the name of the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

'This Council recommends to the Government that a Committee be appointed to consider the present position of medical relief in the State, the working of the rural health centres and hospitals, and the extent to which medical relief is made available; and to suggest ways and methods by which hospital administration may be improved taking note of the following factors: (a) that the medical and nursing staff be given opportunities to function efficiently; (b) that steps be taken immediately to concert measures to bring contagious and infectious diseases under control and ultimately to eradicate such diseases; and (c) that the recommendations of all India Committees that have been constituted to report on the health conditions in the country be taken into consideration and such recommendations as are feasible be implemented at an early date in the medical administration of the State'.

1st August 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the Resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN : The Resolution is before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, this Resolution deals with a very important matter, namely, the health conditions and medical relief in our State which is one of the primary concerns of a Welfare State. Ever since we attained independence, the Government of our country have been very anxious to promote the health of the people, to give adequate facilities for medical relief, to see that large hospitals and dispensaries are established throughout the country, especially in the rural areas and also to see that the existing hospitals are not overcrowded and sufficient beds are provided for the treatment of patients. As a matter of fact, in this large attempt the Government have not yet succeeded fully. They have not yet brought about a satisfactory condition of affairs. There are still many improvements to be carried out and steps taken are still inadequate. Therefore it is that I have made bold to move this Resolution for the appointment of a Committee.

As you know, Sir, many committees have been appointed by the Government of India and by this State Government also. We had the Bhore Committee, the Health Survey and Planning Committee of the Government of India and the Committee appointed by the Government of India. Fortunately for me, Sir, today the Indian Express has given a fairly full report of the recommendations of the Madras Committee. Before this was published, we did not know anything about it.

The present state of affairs is this. In the Administration Report for the year 1959—that is the latest report available—I find in the last paragraph special mention made by the Director of Medical Services about the inadequacy of medical personnel, and the difficulty in obtaining proper persons to manage the rural health centres, the difficulty of finding people for posts already sanctioned. That is the state of affairs to which special attention has been drawn in the last paragraph of the administration report for the year 1959. There are about 871 hospitals and dispensaries in the State of which State and public dispensaries are about 323 and the local fund dispensaries about 356. For this State this is a very small number, to give medical relief to the large population residing in our villages. And doctors are not available to man these rural health centres. As a matter of fact, there has been a huge complaint all round, throughout India that doctors are not coming forward in sufficient numbers to man these rural dispensaries and health centres. Unfortunately, on account of the various difficulties which the doctors have to undergo like want of facilities for the education of their children, want of better amenities in the villages, etc., they are not willing to go to the villages to take up their posts. Yesterday the Hon. Minister stated that four doctors were not posted to four primary health centres in South Arcot District. The Hon. Minister also stated that one

3.54
P.M.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [1st August 1962]

doctor resigned his appointment the moment he was appointed in a rural place. Dr. Sushila Nayyar in the Ministry of Health in the Union Government the other day made four or five suggestions for the purpose of taking in a sufficient number of doctors in the rural centres. Those suggestions also have to be considered. The suggestions are that for the purpose of crossing the efficiency bar, they should take into consideration the work of the doctor in a rural centre. Another suggestion is that the confirmation of new entrants may be deferred till they work in a rural centre for a certain period. A third suggestion is that doctors should be asked to go in mobile vans for a few hours to the villages and give medical relief to the people there. The fourth suggestion is the enforcement of compulsory service in the case of post-graduates for a certain period in the rural areas. The question is whether the suggestions could be implemented, and how far it is possible to implement all of them without affecting the medical personnel in our country and without impairing their efficiency. Another suggestion is that scholarships may be given for five or six years to the students on an undertaking from the students that they would work for a stated period in rural medical centres. How far this can be enforced, and how far it will be possible for us really to secure the services of doctors, is a matter for consideration. So far as our experience is concerned, even though they have given the undertaking and executed the bond, they still have left their appointments and gone elsewhere. If any amount is to be refunded by them, they are prepared to refund it.

The Health Survey and Planning Committee has also made various suggestions for the purpose of attracting doctors to work in the rural areas. One of the suggestions is to give a compensatory non-practice allowance. Another suggestion is to give the doctors proper residential quarters in the rural areas. They should also be given improved scales of pay. They should be exempted from the upper age limit. Another suggestion is that retired medical officers must be recruited. These are all suggestions that have been given by responsible persons. All these have to be considered. Otherwise, the state of affairs will remain unsatisfactory. The report given by the Dr. A. L. Mudaliar Committee, appointed by the Government of India, specially directs our attention to the great overcrowding in the out-patient wards in the General Hospital and the Royapettah Hospital and other places. This committee has also made suggestions for the efficient working of the dispensaries, especially in the rural areas, and also of the hospitals in the urban areas. Everyone admits that on account of the dearth for the medical personnel and on account of the changes that have taken place in modern conditions, there has been great difficulty in implementing all our plan schemes. For example, the third five-year plan schemes speak of the establishment of hospitals with a large bed strength. All these schemes will be frustrated on the rock of the dearth of the medical personnel and the non-enthusiasm of the people to come forward to work in the rural centres and give relief to the people. That is why there is necessity for improving the service conditions of doctors. Various

[1st August 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

other suggestions have also been made, and I do not want to go into all those things fully. But I want to make out a case for the appointment of a committee to go into the present position of medical relief in the State and to suggest ways and methods by which hospital administration may be improved. For about five years various suggestions have been made. But nothing has been done. It is right and proper that a committee of experts should be appointed to go into the whole question to see how far the suggestions can be implemented and how far they will yield results as far as the medical relief and the manning of rural health centres are concerned. Therefore it is I am stating that this Resolution should be accepted. In reply to questions by Mr. Raza Khan previously, the answer was given by the then Health Minister that during the last five years about 128 doctors had resigned. Most of them had resigned to better their prospects elsewhere.

One of the suggestions of the Health Survey Committee is the improvement in the scales of pay and allowances. All these things have to be taken into consideration. The medical profession especially is an exacting profession. The medical profession has at times to work all the twenty-four hours. Heavy sacrifice is also necessary on the part of the profession. The Health Survey Committee drew attention to the fact that under British rule the doctors went to certain areas of their own accord. The doctors then were taken to material areas in the agency tracts to work there. They worked with missionary zeal. But that is not possible now. As a special case, they have been asked to go to agency tracts. Now doctors cannot be sent to the hospitals in the villages. Mr. Rajagopalachari stated in one of the speeches that mobile vans were not available in many areas. Therefore, the patients cannot be suddenly taken to the nearest health centre for any operation. The hospitals must be provided with the modern medicine and modern amenities also. There should be the proper apparatus. I am not a medical man. I can only say the hospital equipment should be modern. The hon. the Leader of the Opposition also will speak on the Resolution, and he will tell graphically the difficulties and the steps to be taken to overcome those difficulties in running the hospitals and dispensaries very efficiently. I think the time has come now to take note of the situation. At least for the last five years we have been making strenuous efforts for improving the medical relief in our State. But we have not succeeded. Therefore, some steps are necessary to meet the situation. A committee is absolutely necessary to go into all these questions. The Government of India have appointed many committees, and they have made many suggestions. Those suggestions can be taken into consideration. This committee can go into the whole question to help the Minister of Health. It is no reflection on the present Minister of Health. She is here only just now. There is a large population in the villages suffering from diseases. All these things have to be taken into consideration in regard to provision of effective medical relief. The question of availability of medical personnel is also there. Therefore, great

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [1st August 1962]

improvement has to be made in the general conditions of service and salaries of doctors so that we may attract a number of good doctors to go to the villages. Dispensaries also have to be properly equipped. All these things require careful scrutiny. Therefore, I think the time has come for the appointment of a committee. Appointment of a committee is no reflection on the administration of medical relief up till now. On account of the various difficulties that we are facing at the present juncture, we feel that a committee may be appointed for the purpose of looking into them. There is the valuable report produced by one of the greatest doctors of our own country who is now the President of the World Health Organisation. Such an important and authoritative advice we cannot get from any other person. Let us utilise his services and also the services of other expert doctors. Madras State has always been reputed to produce very good doctors. We can take their advice. Government may profit by their advice. Steps should be taken to improve the Health Centres. Medical relief should be given efficiently. There is also need for an emergency ward. Urgent cases will have to be treated immediately. There should be sufficient staff for this purpose. All these things require very careful attention. Therefore, I have made bold to bring this Resolution before this House. The Hon. Minister may consider it and if she considers it feasible, she may accept the Resolution and appoint a committee forthwith which will help us in the organisation of providing medical relief both in the City and in the villages.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, in seconding this Resolution, I have got a few observations to make. My claim for speaking on this Resolution is that I have been an in-patient in the Royapettah Hospital for about three weeks and I know something about the working of the hospital. I was able to get some information by questioning the hospital staff there. Let us take the nursing staff. It is put down that for every eight patients there must be a nurse. The sanctioned bed-strength in the Royapettah hospital is 240. There are thirty nurses. Fifteen nurses have to attend on 240 patients in day time and another batch of 15 nurses during night time. Therefore, 16 patients have to be looked after by one nurse.

Another thing is this. On many days some of these nurses apply for leave and they are absent. Therefore, I found on one day one nurse had to look after nearly 60 beds. Moreover, the nurses have also a lot of clerical work to do. They have got to maintain accounts about the number of slices of bread, biscuits, fruit and bed-sheets distributed. So, the nurse has no time at all to attend to the patients.

I am also a member of the Royapettah Hospital Advisory Committee. Once in three months we meet and discuss. We found that the actual bed-strength was nearly 360 while the sanctioned bed-strength was only 240. Therefore, although the nurses are very good and capable, it is humanly impossible to attend to the number of patients allotted to them. Therefore, the nursing staff must really be strengthened.

1st August 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Next, some of the lavatories are not cleaned properly because there are not enough scavengers. They are understaffed.

MR. CHAIRMAN: The committee, if appointed, can go into all these things. What is the use of speaking on them now and taking a lot of the time of the House?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The hospital is understaffed.

MR. CHAIRMAN: Let the committee go into all these things, if one is appointed. That is the purpose of appointing a committee.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, I am making out a case for the appointment of a committee.

MR. CHAIRMAN: We have to go through a lot of business to-day. That is why I am saying this.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: If I put it in a general way, the Government simply say that they will look into it. As a matter of fact, the Advisory Committee has passed a number of resolutions and brought them to the notice of the Government, but no action has been taken. I have been a member of the committee for the past four years.

Then, if the bathroom requires repairs, it is not immediately attended to. The Public Works Department should go and inspect and then prepare the estimates. Then the estimates must be approved. It all takes nearly a month. Thus it takes a long time for the bathroom to be repaired.

Another thing I should point out. In the Royapettah Hospital we found the contagious diseases ward. The Superintendent of the Hospital drew our attention to it. It contains cases of diphtheria and other contagious diseases. The wards containing cases of infectious and contagious diseases should be kept apart. They should not be in the same hospital.

Then, the Honorary Assistant Physicians and Honorary Assistant Surgeons are not paid anything at all. We must pay something to them.

MR. CHAIRMAN: What is it that the hon. Member wants to be paid to them?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: An honorarium should be paid to them. If you expect a man to work, it is natural that he should be paid something, at least to enable him to keep his body and soul together.

Now, so many reports have come out, but nothing has been done. The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar has moved that a committee be appointed. I am for it. My only regret is that the recommendations of committees find a safe place in some pigeonhole in the Secretariat. Health is next to food. Government hospitals should be improved. The condition in the General

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [1st August 1962]

Hospital also is not good. Actual bed-strength is greater than the sanctioned strength. Therefore, I request the Hon. Minister to take this up seriously and accept the Resolution.

(Sri G. Krishnamoorthy rose.)

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy will please make a short speech.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I do welcome this Resolution, requiring the appointment of a committee to go into the state of medical affairs. It is an undeniable fact that people in the rural parts are not able to get medical aid and we have been seeing all these years that the Government have not been able to tackle this problem. Under the circumstances, I would suggest a few items for the committee that is to be appointed to go into. They can, first of all, explore the possibility of reviving the Indian system of medicine at least in the rural parts, especially when we have a lot of records in the Saraswathi Mahal Library, Thanjavur.

The second thing is this. There is a tendency on the part of the people to rush to the doctors for every sundry ailment. If really at the school level especially for women some remedies are taught through the educational syllabus, they need not take their children to the doctor and wait there for hours together.

4-10
p.m. Then, Sir, the preventive side should be gone into in detail by the Committee. I have been repeatedly making representations in this House that the dining houses, the hostels and hotels are breeding houses of diseases. Can we not substitute paper plates and paper cups for these plates that are used in those places? These plates are not washed properly for want of time and so on. We can very well use leaves instead. If we are not able to get leaves, Government can pass an order saying that only paper plates or cups should be used in these hotels.

There is lot of adulteration in the foodstuffs we got now, not to speak of the latest contamination taking place through these foodstuffs having to go through various processes during transport storage and we find through these unwanted processes there is contamination of the wheat flour to-day. Some sort of arrangement should, therefore, be made by this Committee to see that every kind of food-stuff imported in the State, whether it is milk powder or wheat flour or anything else, is properly inspected at the customs itself and then only arrangements made for their distribution. During the 150 years of foreign rule, I do not think we had such cases of poison in foodstuffs. I do not also think we were using pesticides in our fields poisoning the crops, or using folidol and other things. Now we dare to kill the insects in the land of Gandhiji, in the land of Ahimsa in order to get more food (Interruption) for man. So, the committee should go into all these questions and especially the preventive side. There is much work for the Committee and I, therefore, do welcome the Resolution.

1st August 1962]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I am a little embarrassed to participate in this discussion. I must confess that we have produced more literature than is worth and the Secretariats in different places have not been able to find adequate space for them. Perhaps the latest is the Report of the Health Survey and Planning Committee submitted six months ago. With the change of the Ministry and change of personnel, I dare say that it would take some years before it is considered when another health survey committee may have to be appointed.

Sir, all that I wish to state is this. Whatever may be the methods adopted, I think it is for our State to decide what steps they should take to deal with these problems. The problems are so many and—if I may respectfully put it—they have been neglected for the last several years for reasons which I need not go into now, which I have explained in the Council. At present we have to begin from the very beginning.

Coming to medical education, I hold very strong opinions on the manner in which the very selection of candidates should be done. I have just received a letter from Mr. Frank Anthony that a very brilliant candidate was not selected for medical education, the only boy from the Anglo-Indian community. There have been many things reported about nurses. I hear there is a ban on Anglo-Indian women being taken in on the ostensible plea that they are not fully conversant with Tamil which is considered important. To my knowledge—I am speaking with fifty years of experience, continuous experience—the Anglo-Indians form the bulwark of the nursing profession to give adequate standards. It is not that our own Indian women are less qualified for that profession but certainly I think it is wrong to ban the recruitment of Anglo-Indian women as such.

I have repeatedly mentioned that drug control does not exist. It is only a facade for making the people believe that there is control. I have referred to it in various statements I have made. The Government have made a sort of drug control where they expect their officers to go and see how much of the drugs are stocked in particular shops. The practice adopted in other countries is quite different. The first step taken by them is to see that the original manufacturing side is inspected, to see that they have a plan for standardisation and for preparing it. Only such manufacturing concerns are allowed to produce drugs. Now here it is all a question of licensing. Anybody can go and get a licence if he has got the money. I say this with all deference to what is going on now. The person goes and gets a licence. What are his credentials? Nothing at all, except that he has got the big purse about which we all talk. The result of it is there are 2,000 people who have licences to produce drugs; without knowing anything of the drugs themselves, how can they be depended upon to produce pure drugs? The report referred to by me has very strongly criticised the whole of the present drug control system. Unless something is done radically, we cannot improve the position. If

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [1st August 1962]

others do not co-operate, let us have a separate control for Madras and only deal with those drugs we purchase. I am prepared to go even to that extent because this question of adulteration at the source should be checked. The vials used by medical men are very easily saleable in the secondhand market. Why are they sold? And why are those who produce these drugs imitate foreign labels and paste them on those drugs? Webster's phosphatum, a preparation that was originally made in a foreign country is now produced within two miles of this place and the pasting of the slip is exactly what it was before. We are very good imitators.

Then, so far as the question of providing rural medical relief and so on is concerned, what exactly is rural medical relief? It is not posting of medical men that constitutes rural medical relief. The Bhore Committee and the other Committee have given an exact idea as to the requirements of rural medical relief. Let us not delude ourselves and the public that we have extended rural medical relief simply because we have put up some structures and posted some doctors here and there. It is false economy and it is a false method of giving medical relief. I find the Committee has strongly recommended not to open more rural medical centres unless the existing ones are upgraded. It has also made the positive suggestion that the best way to do it is to have a mobile unit going to the villages. The Hon. Minister the other day explained the position and made a very good and elaborate statement on this—the first of its kind within my knowledge in these 15 years—in replying to a question—I hope more questions will be answered in that manner and I do not suggest it to the Hon. the Leader of the House. A detailed answer was given which shows that given the will, we can give medical relief in other ways than by merely opening health centres and taking credit for it that we have opened 400 or 500 health centres.

Then, Sir, we have been pressing—not because we feel that it is a small thing but a most essential thing—for pure potable water-supply. What do we find? The Government of Madras have recently passed some orders in respect of the water-supply scheme—I hope the Hon. the Health Minister would have been consulted on that—which I am unable to understand. They say that so much distance will be covered and the rest will be open channel. That reminds me of the old story which many of my young friends here may not know. We had what is called 'Melonous mixture'. A famous Commissioner on the advice of the Health Officer said: 'You put one-fourth of purified water and three-fourth of adulterated water; you get the Melonous mixture'. (Laughter.) Is there any meaning in trying to save Rs. 2 lakhs, instead of getting the water in concrete pipes right from the original source, from the Red Hills to Madras? Let us not shrink from it. Even though we may not agree to it, this particular experiment now advocated, far from giving pure water-supply, will give us polluted water-supply. These are things which have to be carefully worked out, not only by the Engineering department but with the co-operation of the Health Department also.

1st August 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, I will refer to one other point and stop, because many of these things will have to be discussed by the Committee to be appointed and certainly enough has been written in the reports that have already been published. Not only that. I was all surprise to see that a report that was presented to the Government more than a year ago has suddenly been released to the Indian Express and it has been printed in three columns. I do not know how it got out. It is a revealing thing. At least now the Members of the Legislature can through the courtesy of the paper read the particular report. This report was with particular reference to the Madras City and some of the border areas of Madras City. I do not mind what happens to the report. I have been accustomed to many of these reports with which my unfortunate name has been associated being shelved or put in cold storage. It does not matter. I only want the Government to say what they are going to do with that report. They might very well say they will be considered, or they are under consideration and so on. We are all very aware of the formula of the Government and the language of the formula is very well known to us.

Sir, coming to the Resolution, the idea behind it is how best to promote the health of the people. Various suggestions have been made. Various methods of getting doctors trained in the different systems have been suggested. I am not going to deal with them all. My hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar knows more about it. I do not know if he is practising one of the systems also. But what I do suggest is, when we see that medical science is advancing at such a tremendous rate, we do not think it is really in the interest of the public to have ill-qualified doctors. We have no antipathy to any other system. We have no particular interest to safeguard our own interests. We know what has happened. I was myself a teacher for many years in a medical school. I have been for many longer years in a medical college. I know the teaching that is given there. Not all the teaching done there is quite satisfactory. But still there are ways of getting the person to do the right thing.

I hope, Sir, whenever this Committee is appointed, it will be in a position to deal with many more things. I find that the hon. Member Dr. Sreenivasan has conveniently absented himself. He might have given more suggestions of a more revolutionary nature. Being a peaceful person, I do want the Government to think of these things and take such measures as they think fit.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, while thanking hon. Members for their suggestions, I wish to state the methods which the Government desire to adopt regarding the suggestions made. A detailed report has been received from the Director of Medical Services and the Director of Public Health in this matter. At the moment, we are having about 11 hospitals in Madras City (including Tambaram) including the specialist institutions like the Mental Hospital and the Ophthalmic Hospital. As regards the dearth of doctors, Sri Balasubramanian suggested the improvements to be made in the

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [1st August 1962]

service conditions of the doctors. I may say that the necessary improvements that are to be effected in the hospitals with reference to the recommendations of the Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar Committee have been taken into consideration, and wherever possible, the Government are taking action. The recommendations will be implemented very soon.

In the mofussil, there are twelve district headquarters hospitals, 86 taluk headquarters hospitals, 85 non-taluk headquarters hospitals, 81 Government dispensaries and 124 primary health centres, with a bed-strength of nearly 10,600 odd. Improvements are also being effected to upgrade the headquarters hospitals and the primary health centres.

Hon. Members have suggested the starting of mobile units. I must say that there are already four mobile units working in the districts. In the hill areas, difficulty is experienced by the mobile vans when they go out for giving treatment to the patients. While climbing up the hills, the vans are sometimes damaged, and they are, therefore, bound to be in repair for a few months. For this reason, the Government feel that jeeps should be introduced with all the medical facilities. Even in cases where the patients are to be carried, they would be carried in the jeep. We have to-day the Employees' State Insurance Scheme under which hospitals and dispensaries have to be established for the benefit of the labour population. There is also a proposal to increase the existing medical facilities and for opening nearly 220 primary health centres, in which tuberculosis clinics, leprosy clinics, and family planning clinics, could be provided. The establishment of a medical college with additional medical officers and nurses is also engaging the attention of the Government. We are having five medical colleges in our State with an in-take of nearly 600 students every year. But still I must admit that there is shortage of doctors. The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar stated that many doctors had resigned. I may say that the resignations are for various reasons—many of them due to domestic reasons and some others for bettering their prospects. Some others have resigned for other reasons. However, Sir, in regard to the suggestion of the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar to take a bond from the students to serve the Government, I may say that we are already doing this, but the bond is not binding on them. We just feel that the doctors when they give the bond will have the conscience to serve this Government. But many have left after their house surgeoncy. They have left our service to join the various other Governments or to set up private practice or to join the railway service. To fill up the posts that are at present vacant, as an incentive, giving them a special allowance, free quarters and better amenities is under the consideration of the Government. I am sure that this will be implemented soon. We are also taking keen interest in appointing G.C.I.Ms. to solve this problem. We hope that this problem will be completely solved when the students from the Thanjavur Medical College, the Madurai and the Kilpauk Medical College graduate themselves.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] 1st August 1962]

In regard to the allegation implied in the Resolution that the medical and nursing staff are not given opportunities to function efficiently, I may say that every year a number of medical officers are deputed for training in diploma and degree courses and for post-graduate courses within our country and also abroad under the Colombo Plan and the W.H.O. Plan. Short term training course are also conducted in the training hospitals wherever possible. The students are also afforded facilities to undergo higher grade training. Pay and allowances of the staff have recently been increased, and efforts are made to provide them with residential quarters. Everything that is possible is done to improve the efficiency of the medical and nursing staff.

As regards the control of contagious and infectious diseases, I may say that the prevalence of cholera and small-pox has been largely controlled. The State is practically free from cholera. Small-pox is prevalent in some of the areas. Mobile epidemic units have also been provided with the necessary staff in the current year. This unit has been very helpful in controlling small-pox epidemic. In the Third Five-Year Plan there are also schemes for the eradication of malaria and small-pox. There is a token provision of Rs. 130 lakhs for the five years. For eradication of small-pox, mass vaccination has to be conducted. It is already in progress in Madras City, Chingleput and North Arcot districts. The scheme will be extended to the other districts as well.

The hon. Member Sri Srinivasavaradan referred to the need for isolation of patients suffering from infectious diseases. At present, the statistics show that diphtheria, tetanus and whooping cough are prevalent among children in the age-group of 1 to 5 years. A scheme for immunising children from such diseases is being formulated and I am sure it will be implemented through the agency of primary health centres. A special co-ordinating officer has also been appointed for the eradication of plague in the southern districts of Madras, Mysore and Andhra Pradesh. He has been appointed by the Government of India and the work has already started. An epidemiological unit under the Director of Public Health is also being established. I am sure it will conduct prompt investigation of the outbreak of epidemic and infectious diseases and go into the question of proper diagnosis and institution of control measures.

With regard to the implementation of the recommendations of the All-India Committee on Health Conditions in the country, the Director of Medical Services has stated that the suggestions made by the Bhore Committee and Dr. Mudaliar Committee have been implemented in the State wherever possible. The recommendations made by the Committee on Medical Education under the chairmanship of our Leader of the Opposition are also being examined and implemented wherever possible.

The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy has made a suggestion to revive the Indian system of medicine and to appoint doctors

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [1st August 1962]

of the Indian systems of medicine in the rural areas. I may say that the people in the rural areas are more particular to have allopathic treatment than treatment under the indigenous systems of medicine. However, for want of doctors, already the G.C.I.M.'s have been posted in the rural areas and they are doing good work. Whether in the rural areas or in the city, it is only after losing faith in the allopathic system of medicine, people resort to the Indian system of medicine. Under these circumstances, Government feel that all doctors after completing their House Surgeoncy course should be compelled to go to the rural areas at least for a period of two years. Difficulty arises only when the doctors for various reasons of their own refuse to join duty and work in the rural areas. For that reason all the best amenities possible are being provided by the Government to these doctors.

I am very grateful to our elder Member, the Leader of the Opposition, for the confidence he has in me. He did not want to speak on this resolution. It was the Deputy Leader of the Opposition who felt that he should say a few words since it concerns public health. The Leader of the Opposition feels that certain measures regarding public health should be given the best of consideration and implemented during the forthcoming years. With regard to the alleged ban on the recruitment of Anglo-Indian nurses, I may say that it is not true that Anglo-Indian nurses are not recruited. But Anglo-Indian nurses are not forthcoming as they were before. One particular case was brought to my notice where an Anglo-Indian girl had failed for want of a few marks in Tamil. The department is taking the matter into consideration and I am sure the girl will be given exemption and employed. That is the only one case that has come to my notice. I have already asked the hon. Member of the Lower House Srimathi Suares to ask the Anglo-Indian people whom she comes across to apply for the Nurses' training if they feel like that. However, the hon. Member's suggestion will be considered.

With regard to the drug control measures, I may say that there are four Drug Inspectors in the City and one Drug Inspector for each district. They are going for inspection and whenever during their inspection they find the medicines are sub-standard, immediate action is taken. Whatever suggestions are given, I am sure they will be given the best of consideration and implemented wherever possible.

Regarding the water-supply scheme which the hon. the Leader of the Opposition mentioned, I may say that it has not been finally decided by the Government yet. The opinion of the Commissioner of the Corporation is also invited as the Leader of the Opposition has pointed out that in the open channel there is possibility of pollution. The Government have not come to any final decision in the matter yet.

1st August 1962] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

interests of the general public. Everything possible is being done for the provision of adequate medical relief and for the prevention and control of diseases with due regard to our financial resources. Not only do we find difficulty in financial resources but there is difficulty in finding the technical personnel to be appointed. Under the circumstances, there seems to be no need for the appointment of a committee as proposed in the resolution.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member pressing his resolution?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: If the Government do not accept the resolution, the only way open to us is to withdraw the resolution. (Laughter.) I am withdrawing the resolution, Sir.

The resolution was, by leave withdrawn.

MR. CHAIRMAN: We will now take up the resolution standing in the name of the hon. Member Sri S. K. Sambandhan.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, may I request you to kindly allow the hon. Members to move the resolutions standing in their names formally and get them seconded and then adjourn the discussion on the resolutions to the next non-official day? It is already 5 o'clock and we have plenty of items on the agenda and we cannot complete all the items to-day itself if we continue the discussion on the resolutions. I had a talk with the Hon. the Leader of the House and he is agreeable to have the discussion on the resolutions postponed to the next non-official day after they are formally moved and seconded.

I move—

That resolutions Nos. 3, 4 and 5 be moved and seconded and the further discussion thereon be postponed to the next non-official day.

The motion was duly seconded.

MR. CHAIRMAN: The question is—

That resolutions Nos. 3, 4 and 5 be moved and seconded and the further discussion thereon be postponed to the next non-official day.

The motion was put and carried.

[Sri S. K. Sambandhan] [1st August 1962]

Madras", (3) for the fixation of minimum wages for handloom weavers, and (4) for the supply of adequate quantity and the required quality of raw materials, especially yarn, at reasonable prices.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I second the resolution, Sir.

(4) TRANSACTION OF BUSINESS IN THE COUNCIL IN TAMIL.

வித்வான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, "இம் மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழியாகவும் சட்டமன்ற நடவடிக்கை நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அமையவேண்டிய மன்றத்தின் மொழியாகவும், தமிழை விரைவில் கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு, அரசினருக்கு இச்சபை சிபாரிசு செய்கிறது" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

The resolution was duly seconded.

(5) LIBERALIZATION OF TEACHERS' PENSION RULES.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I move—

This Council recommends to the Government that the Teacher Pension Rules be liberalized to provide for—

(a) eligibility for temporary increase of Rs. 10 in pension for all teacher-pensioners from 1st April 1955;

(b) fixation of Rs. 20 per mensem as minimum pension in the case of teachers;

(c) payment of pension to all teachers retired prior to 1st April 1955;

(d) payment of pension to all teachers of B.T. grade and headmasters of high schools retired from 1st April 1958 on the formula $n/120$ of the last three years' average salary without any ceiling limit;

(e) inclusion of all service in recognized schools including service after 55 years of age as service counting for pension;

(f) payment of pension on the basis of the highest salary drawn as per Service Register; and

(g) payment of pension to the non-teaching staff and teachers retired as clerks or librarians.

The resolution was duly seconded.

V.—GOVERNMENT BILLS

(1) THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 12 OF 1962).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 12 OF 1962) 603

1st August 1962] [Sri R. Venkataraman]

Sir, the object of this Bill is to secure additional revenues for implementing the development schemes in the Third Five-Year Plan by imposing a tax on consumption of electricity. The rates of tax have been fixed with due regard to the charges for electricity now payable by different classes of consumers. The rate of tax on consumers under high tension supply has been fixed at a higher level than that on consumers under low tension supply, as the consumers under high tension supply are mostly industrial units paying lower rates of electricity charges now.

So far as tax on energy consumed by industries is concerned, we have made a study of the incidence of taxation, with reference to the proportion of the cost of energy in the total cost of production in different industries. Government are satisfied that in no industry would the rise in cost be more than one per cent and in many cases the increase in the cost of production will be less. In textile industry, the cost of energy is a small proportion of the total cost of production and that is why the Government have thought it fit to impose taxation at 30 per cent on energy consumed by the textile industry. Some industries like caustic soda, Aluminium, are 'energy intensive' in the sense that the cost of energy is 15 per cent or more of the total cost of production. With a view to mitigate the effects of the new tax on energy on the cost structure of these industries a specially favourable rate of five per cent has been prescribed for these industries.

Industries located in the Madras Electricity System have to pay in addition to basic rates for energy, a fuel surcharge related to the cost of coal. In order that these industries may not be subject to any great hardship, Government have limited the rate of tax to five per cent in respect of consumers of high tension energy paying fuel surcharge. The fuel surcharge will not also be taken into account in computing the tax payable.

On consumption of low tension energy a general rate of ten per cent has been proposed. In the course of general discussion on the Budget, many hon. Members referred, in particular, to the incidence of this tax on agriculturists using electricity for lift irrigation. The low tension rate for purposes of agriculture is 7 nP. per unit—one of the lowest rates in force in this country. Some time back, the Planning Commission made a study of the pattern of electricity tariff in different States and expressed the view that 9 nP. per unit would be reasonable for agricultural purposes. Even with the present tax of 10 per cent, the charges payable by agricultural consumers will be only 7.7 nP. per unit, which compares very favourably with the rates in force in other States. Hon. Members will be interested to know that there are States in which the rates are as high as 15 nP. and 29 nP. per unit. I may add that the tax proposed will be related to actual units of energy consumed by agriculturists and not to the minimum tariff payable by them.

[Sri K. Venkataraman] [1st August 1962]

I wish to announce in this connection that Government and the Board have decided to reduce the minimum guarantee from forward areas to a uniform rate of Rs. 35 per horse power in all areas.

As regards tax on domestic consumption, most of the consumers will be using only less than 20 units at the most per month and the tax will, therefore, work out to 60 nP. per month and the moderate taxation now proposed cannot be considered unjustified.

In proposing this new tax on consumption of electrical energy, we have taken care to see that the industrialisation of the State is not in any way impeded. That is why we have specifically provided for exemption of consumption of high tension by new industrial undertakings licensed under the Industrial Development Regulation Act from the proposed tax for a period of three years from the date of commencement of production.

The proposed measure of taxation is expected to bring in the current year Rs. 215 lakhs and we hope it will prove an elastic source of revenue. Sir, when I say this, I do not mean that the rates could be increased and thereby it will become elastic but that the industries will grow and thereby our revenues will also increase. Sir, the increased revenue expected from this source of taxation will help in the implementation of our Plans.

With these few words, I request that the House may be pleased to take up this bill for consideration.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, the Government, I am sorry to say, have not reconsidered their proposal to raise the rate for domestic consumption. The Government's case, as stated by the Hon. Minister, for increasing the rate is that most of the people will consume only less than 20 units per month and it would, therefore, be only a question of paying 60 nP. more. But my submission is that only such sundry items go to swell the budget of the individual and in these hard days it is not proper for the Government to increase the charge on domestic consumption. I want the Government to put to themselves this question: Whether they want the people to consume more electricity or whether they want to restrict the consumption of electricity? If the Government really want people to consume more electricity, they must exempt people who consume more than 50 units, as electricity has become an indispensable servant to provide for the amenities of the people. If they want that people should use less electricity, then there is a case for increasing the rate on domestic consumption. Another point I wish to urge upon the Government. This tax like house tax and other taxes when once increased

1st August 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

will never come down. On the other hand, they go on rising. What guarantee is there that this rate will not be increased further? So, people would like to know the views of the Government on this, whether they want them to use more electricity or they want them to restrict their consumption of electricity. I would, therefore, very much request the Government to see that at least all the domestic consumers, whether they consume below 20 units or above 20 units, are exempted from this increase in electricity rates.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, I welcome certain features in this Bill. The first thing is that the minimum guarantee has been made uniform. (Interruption.) The reason why I welcome this Bill is that the minimum guarantee has been made uniform. Till last year, if a certain backward area was suddenly classified as forward area, immediately the people there were asked to pay Rs. 45. When I asked for a clarification in the matter, they were not able to give any. The only explanation that they could give was that it had become a forward area, because of certain progress. Actually no progress was made. I am really thankful to the Government for taking away the heart-burning between one area and another in the matter of the minimum guarantee.

As regards the additional tax of 5 per cent in the thermal areas, the Hon. Minister stated that this 5 per cent would not apply to the fuel surcharge. But, may I say that the fuel surcharge is not a constant factor and that it is varying? It depends on the price of the coal. It varies from time to time depending on the coal prices. If the coal price increases, the fuel surcharge increases. Therefore, they pay more and, in my humble opinion, this 5 per cent may not be levied in the case of areas where there are thermal stations.

As regards the domestic consumption of power, the Hon. Minister pointed out that the low-income group consumed only less than 20 units, and for these 20 units, they need pay only 60 nP. per month. It comes to Rs. 7.20 nP. per annum. Like this, if the low-income group people should go on paying on every item, the cumulative effect will be very great. The annual increment they get is Rs. 5, but the extra cost they have to bear on every item of daily use, will become much more than this Rs. 5. My humble request to Government is to exclude from this tax people consuming less than 20 units per month. This will confer a great benefit on them.

Then, Sir, the Hon. Minister, being the Minister in charge of Industries, has always an eye for the industrialisation of the State. That is why, I think, he has taxed less heavily the industrial units manufacturing cement. It is essential that cement must be manufactured and all impetus must be given to factories manufacturing cement. Another thing that I welcome is the exemption provided to certain industries for a period of three years from the time of

4-50
p.m.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [1st August 1962]

their production. For new large-scale industries, this is a welcome measure. I heartily welcome this move. I would rather like that the period should be five years and not three years. I do not think any industrial unit or company can show any outturn within five years. In the first three or four years, it will be very difficult for any industrial unit to show any production. It only uses the capital. So, it is better that we extend the exemption period to five years.

As regards the other taxes, I have nothing to say. Those who use the high tension power will be taxed twenty per cent, and the textile units which use high tension power will be taxed thirty per cent. For cement industries, only ten per cent will be taxed. All sources must be taxed evenly. Even without any tax, prices go up. The Government must tax all sources on the same level.

So far as domestic consumption is concerned, I request the Government to reconsider whether they cannot exempt people who consume less than 20 units per month from this additional tax.

திரு. எம். சேஷாச்சாரியார்: தலைவர் அவர்களே, Electricity Tax பற்றி ஒரு சில வார்த்தை இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். மத்திய அலுவலர் minimum guarantee-ஐ ரூபாய் 45-இலிருந்து ரூபாய் 35-ஆகக் குறைத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக் கப்படுவதற்கு ஏற்பாடாகி வருகிறது. வருடத்திற்கு 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிற காலத்தில், நல்ல காலமாக நம்முடைய மத்திய அலுவலர் backward, forward என்ற பாகுபாட்டை எடுத்து விட்டிருக்கிறார். முப்பத்தைந்து ரூபாயைக்கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வட்டிவிடலாம். யார் வந்து மோட்டாரை வைத்துக் கொண்டு அதை உபயோகிக்காமல் இருப்பார்கள்?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The Hon. Minister had stated in the other House that it was the intention of the Government to reduce it further from Rs. 35.

திரு. எம். சேஷாச்சாரியார்: கிணற்றில் தண்ணீர் சுற்றி விட்டால், அவர்கள் பணம் கொடுக்கப்போவதில்லை. தண்ணீர் இருந்தால், அதைப் பயன்படுத்துவார்கள். ஆகவே இந்த 35 ரூபாயைக்கூட நாளாவட்டத்தில் குறைத்துவிட்டால் நல்ல தெளிவு கருதுகிறேன். சில Industries இருக்கின்றன. பணம் அதிகமாகக் கொடுப்பதாக அவைகளை நடத்துபவர்கள் கூறலாம். Production cost-க்கு மேல் One per cent என்றவுட்கூட பணம் அதிகமாகிவிடுகிறது. புதிய விபரபரம் ஆரம்பிக்கிறவர்கள் எல்லாம் சர்க்கார் செப்கிள்களில் ஏற்பாடு செய்து பணம் சர்க்காரிடம் கேட்கிறார்கள். இப்போது இப்போது, கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். அதை விலைக்குக் கொடுத்து

1st August 1962] [திரு. எம். சேஷாச்சாரியார்]

run பண்ணுவதற்காக capital கேட்கிறார்கள். Private Bank-ம் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முன்வந்திருக்கின்றது. டில்லியில் நடக்கின்ற மாதிரி, இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிக்க, காலி நிலம் கேட்கிறார்கள். மூன்று வருஷம் தவணை தேவை இல்லை. இரண்டு வருஷம் கொடுத்தாலே பரவாயில்லை. Electricity-Domestic consumption-க்கு 29 நயா பைசா ஒரு யூனிட்டுக்கு அதிகமாகக் consumption செய்தால்கூட 7-3/4 அனுவிற்குமேல் அதிகமாக வராது. இருபது யூனிட்டுக்கு 58 நயா பைசா தான் அதிகப்படி தொகையாக வந்த நிற்கும். மின்சாரம் உபயோகிக்கவில்லை என்றாலும் minimum charge ஆக 1-3/4 ரூபாய் கொடுத்தாக வேண்டும். அதைவிட இப்பொழுது கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் பணம் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும். இரவு காலத்தில் சிஸ்டம் மின்சாரம் இல்லாமல் போய்விடும். இந்தமாதிரி சில நாளில்தான் mufassal-ல் தொந்திரவு ஏற்படும். இந்த அசௌகரியம் மட்டுமில்லாமல் இருந்தால் போதும். இந்த Bill-ஐ நான் support பண்ணுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக வரி போடத்தான் வேண்டுமென்ற கொள்கையை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் வரி போடுகின்ற இனங்களில், எந்த இனம் தாங்கும், எந்த இனம் தாங்காது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் வரி போடவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். தாங்கும்படியான இனங்கள் மீது வரி போடுவதில் ஆட்சேபனை ஒன்றுமில்லை. இப்போது மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் high tension power-க்கு 30 per cent கொஞ்சம் அதிகம்தான். இதைக் கொஞ்சம் குறைத்துவிடலாம். குறிப்பாக textile தொழிலில் துவின் விலை 30 per cent அதிகமாகி விடுகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. நானும் ஒரு mill வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். எனக்கு electric bill 16,000 ஆகிறது. நான் மில்லில் வேலை செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிற ஊதியம் மொத்தம் 90,000 ரூபாய். Production cost 60 முதல் 70 ஆயிரம் வரையில் வருஷத்திற்கு வரும். Cost of production அதிகம்தான். அதனால் இந்த Electricity Tax-ஐக் கொஞ்சம் குறைத்துப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். குறைக்க முடிந்தால் நல்லதென்று கருதுகிறேன். இதன் காரணமாகத் தொழில் நசித்துப் போய்விடுமென்று நான் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இல்லை. electricity bill அதிகமாகிவிட்டால், இந்தச் செலவால், லாபம் குறைந்துவிடும். லாபம் குறைந்துவிட்டால், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற bonus பணம் குறைந்து போய்விடும். தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் bonus பணம் கிடைத்தால், அவர்கள் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு bonus-ஐக் குறைக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய யோசனை. புதியதாக ஆரம்பிக்கின்ற தொழில்களுக்கு மூன்று வருடம் விதிவிலக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [1st August 1962]

பாடு செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். இதையே இரண்டு வருடமாகக் குறைக்கலாமென்று மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள் கூறினார். ஒரு வருட காலத்திற்குள் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால், ஒரு வருடத்திலே அல்லது இரண்டு வருடத்திலே, எந்தத் தொழிலும் ஸ்திரமடைய முடியாது. மந்திரி அவர்களுக்கு நம்மைவிட நன்றாகத் தெரியும். ஐந்து வருடகாலத்திற்கு முன்பு எந்தத் தொழிலும் ஸ்திரத்தன்மை கண்டிப்பாக அடைய முடியாது. அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கலாம். கடன் ஒன்றும் சும்மா கொடுக்கப்படுவதல்ல. கடனைத் திருப்பிக் கட்டியாக வேண்டும். பணம் சம்பாதித்தால் தான் கடனைத் திருப்பித்தர முடியும். கடனைத் திருப்பித் தருவதற்கு வழி செய்தாக வேண்டும். தொழில்கள் ஸ்திரமடைந்த பிறகு, கடனைப் பின்பு வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே தொழில்கள் ஸ்திரம் அடைவதற்காக அரசாங்கம் வழிவகை செய்தாக வேண்டும். மூன்று வருடம் தவணை போதாது. மந்திரி அவர்கள் இதை நன்றாக யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவதாக Domestic Consumption Tax இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது. இதில் இரண்டு மூன்று வகையான வர்கள் இருக்கின்றார்கள். சிலர் வீடுகளில் விளக்குகள் மட்டும் உபயோகிக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் விளக்குகளுடன் fan, air-conditioned unit-ம் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி வைத்திருக்கின்றவர்கள் தாராளமாக இந்த tax-ஐக் கொடுக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாசவரதன் கூறியது போல், 20 யனிட்டுக்குக்கீழ் மின்சாரம் உபயோகிக்கின்றவர்களை இந்த வரியிலிருந்து exempt செய்யலாம். மற்றவர்களுக்கு இந்த வரி இருக்கலாம். அவர்களுக்கு வரி கொடுப்பதால் ஒன்றும் கவலை இல்லை. இருபது unit-க்குக் குறைவாக மின்சாரம் உபயோகிக்கின்றவர்களை மட்டும் exempt செய்துவிடலாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : நான் இந்த மசோதாவை முடிதாக ஆதரிக்கவில்லை என்றாலும் அதை ஓரளவு நான் ஆதரிக்கிறேன். முதலாவதாக நண்பர்கள் சீனுவாசவரதன், சேஷாச்சாரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட minimum guarantee பற்றி ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது விவசாயிகள் மின்சாரம் கேட்டால், குறைந்தது 3 மாதம் ஆகிறது. ஒரு சில இடங்களிலே 6 மாதம் ஆகியும் கிடைப்பதற்குத் தாமதம் ஆகிறது. ஒரு வருஷம் ஆகியும் கூட தாமதம் ஆகிறது. இது எதைக்காட்டுகிறது என்று அமைச்சர் சொல்வார்கள் : இந்த மின்சாரத்துக்கு அதிக demand இருப்பதாகக் காட்டுவார்கள். இந்த அளவில் இருக்கும்போது minimum guarantee அவசியம்தானா என்று ஏன் பரிசீலிக்கக் கூடாது என்பது என் கேள்வி. இது ஏன் ஏற்பட்டது? சொடர்ந்து ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். இதைக் முடிவு காண வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1st August 1962] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

இந்த வரி அரசாங்கத்தின் வருமானத்துக்காகப் போடப்படுகிறது என்ற போதிலும் இப்போது உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு நமக்கு அடக்க விலை ஆகிறது என்பதை அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கலாம். அதை மற்ற மாதிரிகளிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற மின்சாரத்திற்கு அடக்கம் ஆகின்ற விலையோடு, மற்ற நாடுகளிலே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்ற விலையோடு, ஒப்பிட்டுப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நமது மாநிலத்திலே அடக்கம் ஆகிற விலை அதிகமாகிவிட்டது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வெளி நாடு என்று தெரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லப்படுகிற களைப் பார்த்திருப்பதால் consumer என்று சொல்லப்படுகிற பொதுமக்களுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் எந்த விகிதத்திலே இந்த மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு படுத்துவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

மற்றும் குறைந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கு விலக்கு அளித்தால் நன்றாக இருக்கும். குறைந்த வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு 100 ரூபாய், 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் வருமானம் இருக்கிறவர்களுக்கு 1 ரூபாய் இருந்தாலும் ½ ரூபாய் இருந்தாலும், திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லுவது போல், சென்னை மாநிலத்தில் முக்கியமாக பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் Fixed Income Group என்ற பகுதியினர்களுக்கு 4 அணுவாக இருந்தாலும் பாதிப்பு ஏற்படும். விலக்கு கொடுக்க முடியுமானால் விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the first thing to remember about this tax is that it is a tax on the price of energy consumed. This Bill does not concern itself with the increase in the price of energy. If the price of energy goes up, the tax also will go up. The price, so far as domestic consumption is concerned—I do not know about industries—is 29 nP. per unit. Nobody guarantees that this rate will not be increased. If that 29 nP. is increased to 32 nP. or 42 nP., then the tax will go up in proportion. This is a tax on the price of energy consumed. Therefore, I am rather, loath, so far as domestic consumers are concerned, that this further tax should be imposed.

Now, electricity has become an essential thing just like air and water. So far as industries are concerned, if there is no water in Pvkara, then supply of electricity is stopped, there is power cut and for every day of power cut, so many lakhs of rupees are lost. We had the recent instance of power cut for a week. Fortunately, there was rain in those places. If there is no rain for a month and a half, we find no provision here for reduction of the tax in such cases. Such a provision must be in the statute itself. There is no use of the Government saying that in such cases exemption will be given by the Government by notification. On many occasions in the night there was failure of electricity even in thermal areas. That is a point which we must remember. So far as domestic consumption is concerned, I think there is a good

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [1st August 1962]

case for not having it at 10 per cent. I wanted to propose an amendment for the levy of 5 per cent of the price of energy consumed. So far as the minimum is concerned, that category can be completely exempted.

5-10
In regard to appeals in disputes, reference is made to section 36 of the Indian Electricity Act. That Act provides that where there is an appeal to the Government, an appeal can be made also to an Advisory Board which may be constituted by the Government. I feel in all the disputes making the Government responsible for hearing and deciding, an Advisory Board will be better. That provision also may be here. If it is not desired to constitute it, the Government are the final authority. If they want to constitute an Advisory Board, an appeal may lie to it.

Regarding penalties, items (a), (b) and (c) are clubbed together. The punishment is a fine which may extend to Rs. 1,000. Item (a) refers to "not keeping books of account or failing to keep or submit accounts". Item (b) refers to "intentionally obstructing officers". These two are serious offences and the punishment prescribed may be all right. But item (c) refers to contravention of "any rule made under this Act". There may be contravention of even small rules. One answer will be that the punishment is only fine which 'may extend' to one thousand rupees. It is not obligatory to fine one thousand rupees but it may extend to one thousand rupees. But it is better not to club all these things together. Items (a) and (b) refer to serious offences. In those cases, the fine may extend to one thousand rupees. But in the case of the offence under item (c), the punishment may be less.

Clause 14 says—

"Effect of Madras Act V of 1939.—The provisions of this Act shall be in addition to, and not in derogation of, the Madras Electricity Duty Act, 1939 (Madras Act V of 1939)."

That Act imposes a duty of two annas in the rupee on all licensees. It is not clear whether that two annas in the rupee can also be transferred to the consumer. That should be made clear. I have not given notice of any amendment and, therefore, I am mentioning this for consideration. If you will allow, I shall move an amendment.

Mr. CHAIRMAN: Does the hon. Member think that it is quite necessary?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am just mentioning this for consideration, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I am thankful to the hon. Members for generally giving support to this Bill. I wish to point out that Government have taken very great care to see that this does not lie very heavily either upon the

1st August 1962] [Sri R. Venkataraman]

industry or the consumer and that they have come forward with the rates which they have proposed with the full knowledge that it will not very seriously affect either the industry or the ordinary consumer. So, let me take the industry first and answer a few points raised.

The hon. Member Sri Ponnuswamy Chettiar said that the levy of 30 per cent on textile industry seemed steep. Government have calculated the cost of electricity in proportion to the total cost of production, and according to the accepted calculations, the cost of power in textile industry is only 2.6 per cent of the total cost of production. In the case of cement, it is 9.4 per cent of the cost of production. In the case of sugar, it is 1.7 per cent. In the case of light engineering industries, it is 2.3 per cent. In the case of chemicals, it is 18.1 per cent. Therefore, Government have fixed the various rates taking into account the cost which power bears in relation to the total cost of production. At the present time, if we increase the duty according to the Bill, the textile industry would still be paying less than 1 per cent. In fact, it would still be a favoured industry because the cost of production in this industry is so low that even if we raise it to 30 per cent, the percentage of increase in cost will be less than 1 per cent. Therefore, I do not think it is a very heavy burden. I had also a meeting of the Industries Development Committee of the State and I expected a lot of criticism from the industries about the tax on consumption of electricity. I am very happy to say that the industrialists themselves thought that the levy was not unfair to them. Only they made a request that it might not be increased. Therefore, I would plead with the House that so far as the industry is concerned, this is not a very heavy loss.

So far as agriculture is concerned, the present rate of tax is already a subsidized rate. The cost of production per unit in Madras State is 12 to 13 nP. per unit and agriculture is supplied power at the rate of 7 nP. per unit. Therefore, the increase of 10 per cent will not be very heavy. Actually it will work out to 7.7 per cent or 7.7 nP. per unit.

5-20
We have also taken this opportunity to do away with the distinction between the forward areas and backward areas and I wish to repeat what I said elsewhere that Government want to progressively reduce the minimum guarantee as soon as possible. The comparison of the cost of production of power in this State and other States would be idle because it would depend on the cost of fuel used for production of electricity. Similarly to compare the cost of production of power in this country with that of other countries would also be totally unrealistic because we cannot draw any conclusions from such a comparison.

Sir, the hon. Member Sri S. K. Sambandhan complained about the delay in the supply of power. Our target is to electrify 1,600 villages every year. In the last year we electrified 2,300

[Sri R. Venkataraman] [1st August 1962]

villages against the target of 1,600. I do not think, if there was delay, we could have done nearly 50 per cent more electrification than the targetted figure. It is true that the demand for power is growing and has also become insistent. Everybody wants power almost from the next day after filing the application for supply of power. While I welcome it as a sign of the progress that the State is making both in the agricultural and industrial sectors, I am afraid it will not be humanly possible for any department to supply power at the rapid rate at which the demand for the power grows.

The only point on which there has been some criticism is the levy on domestic consumption. In my opening speech I said that this was purely a revenue measure and it was only for the purpose of finding the revenue to finance our plan schemes. Under the Plan we have an ambitious programme of laying roads, putting up hospitals, schools and all the other amenities which benefit the common man. I do not think it would be wrong to charge a small percentage on those who get the benefit of the Plan schemes. It is only fair that every one in this country bears his little share of the burden of the schemes that the Government have undertaken for the benefit of the entire people of the State. It is in that view we thought that there was nothing wrong in the levy. Government have taken care to see that it is not a very heavy burden. The levy of 10 per cent as compared with 20 or 30 per cent in other cases of high tension supply shows that the Government have taken all these into consideration. I would plead with this House to accept this 10 per cent as a token contribution of the common man to the success of the plan.

Then, Sir, the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar raised a number of points. He said that when there was no rain and when there was no supply, there was no provision for reduction of these taxes and something ought to have been provided for it in this Bill itself. Sir, this is a tax on consumption and if there is no supply, there will be no tax. It is only when the energy is consumed that they will have to pay. If the Government are unable to supply energy, they cannot tax them on energy not consumed. That is why it is not necessary to provide for any such thing in this Bill.

The second point which he raised was that if the cost of energy went up, then the tax also would automatically be raised. This is a well-known principle in any custom or excise levy. In respect of customs duty levied *ad valorem*, if the cost of the article increases, then the tax also increases. In respect of the excise duty, the same principle applies. Therefore, if at any time it becomes necessary to increase the cost of energy supplied, it is true that the tax also will proportionately increase. But the cost of energy cannot be increased unless it is found that the industry

1st August 1962] [Sri R. Venkataraman]

and the consumer are able to bear it. There is no point in producing energy and making it so costly as not to be able to be consumed in the State. Therefore, I say that a great deal of care would be exercised by the Government before they think of any revision of the cost of energy supplied.

Then, Sir, the question was raised about the constitution of an Advisory Board under the Indian Electricity Act. So far, we have not received any such request. That would be considered if any such request is received.

Lastly, Sir, the question of penalties was referred to. I submit it would be a tidy legislation to impose penalties for specific offences and separate punishment for residuary offences. It is proper legislation, I agree. But in this case since the matter is only for contravention of rules, we have provided only what the Courts might take into account. And no real hardship would be caused because the courts are the final arbiters of the extent of the punishment to be given and certainly no court will levy such a heavy penalty for contravention of one of the rules as it would if there was a contravention of clause (a) or (b).

With these words, Sir, I request that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 18 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962), as passed by the Assembly, be passed”.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962) as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[1st August 1962]

(2) THE MADRAS BETTING TAX (AMENDMENT) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 9 OF 1962).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

Sir, this is a very simple Bill. At the present moment, the Government are authorised to levy a tax ranging up to 12½ per cent of every sum paid into the totalizator as well as the bet collected. Government now want to increase the upper limit to 25 per cent. This is also a revenue measure and I trust the House will accept it.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, this is a betting Bill and though I am opposed to all betting, I welcome this measure.

If betting on horses is abolished entirely, it will be for the good of middle-class people and the poor people. It may not be so in the case of the rich. Betting is an instinct and once you foster that instinct, it goes on increasing and the avidity for betting grows greater and greater even when you lose. That is because we are anxious to cover the loss.

As a matter of fact, Sir, a resolution was passed some time back, some ten years ago, I think, in the Legislative Council. The hon. the Leader of the Opposition will bear me out. In that resolution Government said that they would try to introduce legislation to abolish this altogether. Only they wanted five years' time to do that. That time is past now and I think this Government should set an example to the other Governments in this country by abolishing this betting on horses. Of course, the Hon. Minister might answer as he did in the Assembly. (Interruption) I will refer, Sir, only to the answer given by the Hon. Minister. There are two points of view about betting. One is that it will improve the breed of the horses. Sir, in view of the danger of betting, I think the horses may breed better outside than in the races. That is my honest feeling so far as betting is concerned because I am eye-witness to the havoc it creates among the poor people. This betting on horses has ruined many families (interruptions). Yes, it is still ruining many of the families. In many of the offices, on race days, the clerks will not be found there. I found in the Income-tax office after 1 o'clock, there was nobody except the officers. The Commissioner was there. The Assistant Commissioner was there. The Chief Inspecting Officer also was there. But I did not find the

1st August 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

clerks. So, I was told, 'You better go; the case is adjourned'. What is the reason, I asked. I learnt then that all the clerks had gone away after 1 o'clock, because it was a race day. It is only the smaller folk that are ruined. Even the vegetable sellers go to the races and lose money. They never gain anything. That is the difficulty. If they gain anything, it is all right. But it is only the rich people that gain money. That is the curious irony of fate with the betting people. Very rich people get money. I would, therefore, strongly appeal to Government not to take two views. Let them take the only view that is possible and necessary, and, that is, abolish betting. Of course, the tax may go, but it is only a very small amount. The Government can afford to lose that amount. On the other hand, they will be conferring a real benefit upon the middle class and the lower income group people and also the poor people.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, as I said, there are really two views on the question of having races. I did not say that there were two views on betting. It is said that races help to have better breed of horses. They help in the defence of the country. That is why many countries in the world are keen on preserving this. But I have no personal views on this matter. I only said that there were two views on this question, and until racing was abolished, let us get as much money out of it as possible.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were not and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

'That the Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION AND DISTRICT MUNICIPALITIES (AMENDMENT) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 11 OF 1962).

* THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Sir, I move—

'That the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

[Sri S. M. A. Majid] [1st August 1962]

Hon. Members are aware that the elections to the Corporation of Madras and the District Municipalities are due this year. Under the Madras City Municipal Corporation Act, 1919, and the Madras District Municipalities Act, 1920, as they stand at present, the ordinary elections should be held in the months of August and September, but the newly elected Councillors can enter upon their offices only on the first day of November. The interval between the date of election of Councillors and the date of entering upon office as Councillors is unduly long. It is, therefore, considered desirable from the administrative point of view to make a flexible provision enabling the fixing of dates of ordinary elections within three months before the occurrence of ordinary vacancies and not necessarily in the months of August and September as at present.

It is also proposed to incorporate in the said Acts provisions in respect of the following matters relating to the holding of elections on the lines of the provisions made in the Madras Panchayats Act, 1958, so that there may be uniformity in the matter in the Acts relating to local bodies:—

(a) power to extend or reduce the term of office of councillors as a whole for a period not exceeding three months;

(b) power to direct the holding of any ordinary election ever after the occurrence of the vacancies; and

(c) power to postpone or alter the dates of ordinary elections as well as casual elections.

These are only enabling provisions to meet emergencies.

Under the existing provisions of the Acts, it is obligatory to fill up casual vacancies except vacancies occurring within the three months before the ordinary date of retirement of councillors. In order to avoid the holding of casual elections on the eve of ordinary elections, it is considered desirable not to conduct casual elections arising within a period of six months (instead of three months as at present) prior to the date of retirement of the members. It is accordingly proposed to make provisions in the said Acts for dispensing with the holding of such casual elections arising within a period of six months.

The Madras Legislative Assembly electoral rolls which are adopted for purposes of elections to the Corporation of Madras and Municipal Councils contain a separate part relating to service electors, that is, Armed Forces personnel and absentee officers, but their addresses are not given in the rolls. It is, therefore, found difficult to include their names in the electoral rolls arranged according to municipal wards for purposes of elections to the Corporation of Madras and the Municipal Councils. There is also no postal ballot system in the elections to local bodies, and so, even if the

1st August 1962] [Sri S. M. A. Majid]

names of service electors are included in the electoral rolls, it will not be possible for them to vote at the election unless they are in a position to participate personally at the poll. It is, therefore, proposed to omit the names of service electors from the electoral rolls published for purposes of elections to the Corporation of Madras and Municipal Councils. However, if any service elector is in a position to vote and wishes to vote at the election and furnishes his address to the election authority in time, his name will also be included in the electoral rolls thus enabling him to vote at the election.

Hon. Members are also aware that the elections to municipal councils and the Corporation of Madras are held on the basis of adult franchise. The number of persons contesting these elections will be considerable and the election campaign and propaganda will be unceasing till the last hour of the poll in which case breach of the peace and disorder may occur. It is imperative to make the same elaborate arrangements as is done during the general elections to the State Legislature and Parliament. For this purpose it is considered necessary and desirable to incorporate the provisions of the Representation of the People Act, 1951, relating to corrupt practices, electoral offences and requisitioning of premises, vehicles, etc., in the Madras City Municipal Corporation and the Madras District Municipalities Acts. This is necessary because the Representation of the People Act, 1951, does not apply to the elections to local bodies and there are also no analogous provisions either in the said Acts or in the rules framed thereunder. I may recall in this connection that the Madras District Boards Act, 1920, was amended for a similar purpose in 1954.

For the purpose of effectively combating the evil of personation of voters at municipal elections, it is proposed to provide in the said Act for enhanced punishment with a minimum penalty of imprisonment for a term of not less than six months and with fine for the offence of personation punishable under section 171-F of the Indian Penal Code.

I, therefore, move that the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962, be taken into consideration.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962), as passed by the Assembly be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, the Armed Forces personnel and absentee officers are, I understand, put in a separate list, but their addresses are not given. I do not know why their

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [1st August 1962]

addresses are not given. I never stand for election to the Corporation. Therefore, I am speaking only objectively. I have no interest in this particular matter. But so far as the voters are concerned, the names of the voters and also their addresses should be given in the list. That is the general principle adopted in preparing electoral rolls. We cannot say that the addresses of a particular set of people are not given in the list, and therefore they will not be included, and that if they want, they can apply furnishing their addresses. I do not think this is the proper way of having the electoral rolls.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no place of residence for them.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is stated that, as the names of the service electors (Armed Forces personnel and absentee officers) are included in a separate part of the electoral roll for the Assembly without specifying their addresses, it is found difficult to include their names in the electoral rolls for purposes of elections to municipal councils. The addresses of the Armed Forces personnel are known. How can they be not known?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, let me just explain the position. In the Representation of the People Act, there is postal ballot and even if the names are included in the rolls without specifying the addresses, they can vote. But there is no postal ballot in the case of the municipal elections. Even they cannot send their votes by postal ballot. They will have to go and vote. There is, therefore, no point in including their names without particulars regarding their addresses.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I agree. The Government are asking them to apply. Why do the Government make this distinction? The Corporation takes the responsibility of having all the names of the citizens with their addresses. That is my point. I am not saying that there is no difference between the two. So far as the municipal election is concerned, they must have the names of the citizens and their addresses also. It is better that he votes as anybody else. Simply because the names of Service electors are included in a separate part of the electoral roll for the Assembly without specifying their addresses, it does not mean that their names should not be included in the electoral rolls for the purposes of elections to Municipal Councils and the Corporation of Madras. I do not think there is any difficulty in getting particulars of their addresses. No administrative difficulty has been pointed out. Municipal election is by all voters who are resident in the area. Therefore, that makes a fundamental difference between the voting for the Assembly and this voting. Even if this suggestion is not agreed to, there may be a separate

1st August 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

electoral roll with the address of the Army personnel and absentee officers. So far as Army officers are concerned, there may be a large number. Why should they be asked to apply? We know very well that nobody sees the Gazette. Therefore, this is a matter for the Government to consider.

Then, I find that there is no specific provision as regards prevention of bribery. Even before the elections, why not there be vigilance to see that no bribery takes place? If there is any attempt at bribery, why not you haul up the persons concerned?

So far as requisitioning of buildings is concerned, I know that it is necessary to requisition. But suppose, for example, there is a school and on the date of the requisitioning there is an examination going on. There must be some hearing and there should be provision for some representation to be made to the officer who may decide the matter. Of course, it is stated that compensation for damages will be paid. But suppose an examination is taking place. It will be very difficult for the boys to go to some other place and for the question papers to be distributed. There is no provision here for hearing of representations. Of course, elections must be conducted. In extreme cases, where it is not possible to make alternative arrangements, there may be provision for hearing of representation.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister will now reply to the discussion.

(Sri G. Krishnamoorthy rose).

MR. CHAIRMAN: I have called the Hon. Minister now.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: நகராட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள்தான் பேசினார்கள். Army Officials சம்பந்தப்பட்ட வரை யிலும் ஊரிலே இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு Assembly electoral roll-ல் விலாசம் இல்லை, பெயர் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு 1920-ஆம் வருட Act படி Postal system of ballot அனுமதிக்கப் படவில்லை. ஒட்டுப்போடும் உரிமையைப் பறித்துவிடவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இல்லை. முன்கூட்டியே தங்களுடைய விலாசத்தைப் பதித்து விட்டால் அந்த இடத்திலே நேரில் சென்று ஒட்டுச் செய்யலாம்.

Bribery சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த மாதிரிக்குற்றங்களுக்கு இந்த Act-ல் இடமில்லை என்பதற்காக People's Representation Act-ல் உள்ளபடி இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. உங்களுடைய யோசனை இந்த லஞ்ச ஊழல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன நல்ல யோசனைக்கு சர்க்கார் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

620 THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION AND DISTRICT
MUNICIPALITIES (AMENDMENT) BILL, 1962
(L.A. BILL NO. 11 OF 1962)

[திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜித்] [1st August 1962]

Requisition of property, election சம்பந்தப்பட்ட வரையில்,
Polling booth -க்கு வேண்டியிருக்கலாம். School சம்பந்தப்
பட்ட வரையில் பர்ட்டை இருக்கிறது என்று நடைமுறையில்
பார்க்காமல் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பள்ளிக்
கூடமாக இருந்தால், கூடுமான வரையில் கவனித்துச் செய்கிறார்
கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் நவரூப நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
People's Representation Act-லே அந்தப் பகுதி இருக்கிறது என்று
கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த பில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மற்ற எந்தக் கருத்துக்
களும் தெரிவிக்காததினால், இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று
Chairman மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras City Municipal Corporation and District
Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962),
as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into
consideration.

Clauses 2 to 23 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Sir, I move—

“That the Madras City Municipal Corporation and District
Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962),
as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras City Municipal Corporation and District
Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962),
as passed by the Assembly, be passed.”

If the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy wants to speak
now, he may do so.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I would like to have
information as to why the sections of the Representation of the
People Act are extended to even municipalities. This Act applies
to the Madras Corporation and to the municipalities. There
are municipalities and even small towns have become municipali-
ties.

With regard to the difficulty just explained by the hon. Member
Sri Balasubramanya Ayyar, I entirely agree with him. The pro-
visions there in regard to the requisitioning of premises are such
that no mention has been made of the time that will be given before
the premises are actually requisitioned. Now there is a provision

THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION AND DISTRICT
MUNICIPALITIES (AMENDMENT) BILL, 1962
(L.A. BILL NO. 11 OF 1962)

1st August 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

there stating that no residential accommodation would be requisi-
tioned. But then that clause itself allows that a part of what is call-
ed additional residential accommodation occupied by a particular
gentleman in that municipality may be requisitioned. There is
one other clause about the return of the requisitioned residential
accommodation. So, anybody may be given notice of to vacate the
premises under the provisions of this Bill for the purpose of holding
any municipal election. As we all know, these things are to be
administered by officials in those respective small areas. What
safeguards are there for the citizens there who may not be in the
good books of such authorities in those small municipalities? So,
I think these provisions need not at all be extended to municipi-
palities. If Government find it necessary, they may extend them
to the Corporation of Madras where so much of population by way
of adult franchise has to be tackled. I would very much like the
Government to just note this point that it is not at all necessary to
extend the provision to municipalities. Even major panchayats
have been converted into small municipalities and this provision
will apply to them.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே,
முனிசிபல் தேர்தல் சம்பந்தமாக சட்டத்தில் சில திருத்தங்களை
கனம் மந்திரி அவர்கள் பிரேரேபித்தார்கள். இன்று உள்ள சூழ்
நிலையிலே இந்த அரசாங்கத்தில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக
இருந்துகொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள்
சிறைச்சாலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே தேர்தலில்
அவர்கள் பங்குகொள்ளாமல் நடைபெற்றால், அது நியாயமான
தேர்தல் என்று யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஜனநாயகத்
தை முறைப்படி அமல் நடத்துவதாகச் சொல்லப்படும் வகையில்
அந்தத் தேர்தல் அமையாது. ஜனநாயகத்தை நையாண்டி செய்
வதாகத்தான் அந்தத் தேர்தல் அமையும். அந்த நிலையிலே
அவர்கள் பூரண பங்கு கொள்ளும்படி அவர்களை விடுதலை செய்து
அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு
வகையில்லை என்றால், இந்தத் தேர்தல் அவர்கள் விடுதலை பெற்று
வரும் காலம் வரைக்கும் ஒத்தி வைக்கப்படவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று காலை நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன் எனது மதிப்பு
மிக்க நண்பர் நாவலர் அவர்கள் ஜாமீன் மனு நிராகரிக்கப்பட்ட
தாகப் படித்தேன். ஈரோட்டிலும் நாகப்பட்டினத்திலும் . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir,
on a point of order. This is a matter which was decided by a court
and it cannot be discussed here.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: இன்று உள்ள சூழ்நிலையிலே பல
மாதங்கள் இந்த முறையில் கைதிகளாக இருப்பார்கள் என்பதாக
தணிக்க வகை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையிலே இந்தத் தேர்தலைக்
குறைந்த பட்சம் ஆறு மாதத்துக்காவது ஒத்தி வைக்கவேண்டும்
என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கட்டு

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [1st August 1962]

பிரதான எதிர்க்கட்சி என்பதோடு தேர்தலிலே வாங்கிய வாக்குகள் படியும் நிறைய வாக்குகள் வாங்கி உள்ளது. ஆளும் கட்சியினர் உத்தேசமாக 45 சதவீதம் வரைக்கும் மொத்த வாக்குகள் பெற்றார்கள். இந்தப் பிரதான எதிர்க்கட்சி 39 சதவீதம் வாக்குகள் வரைக்கும் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சி சிறைச்சாலையிலே இருக்கும்போது, தேர்தல் நடத்தப்பட்டால் அது பிந்திய சந்ததியாருக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக அமையாது.

MR. CHAIRMAN: What the hon. Member is saying has no relevance to the Bill.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: This is regarding the elections, Sir.

MR. CHAIRMAN: During the third reading stage of the Bill, it is not pertinent to refer to the elections.

Usually we do not have any discussion at great length during the third reading stage. It was as a special concession that I allowed the hon. Member to speak. He should confine his remarks to what is relevant to the Bill at this stage.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: I wanted to make only this point.

MR. CHAIRMAN: That point does not come in here and at this stage.

(The hon. Member resumed his seat.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir. I would take your leave to intervene in this debate since certain observations have been made by the hon. Member who just now spoke and they should not go uncontradicted.

கனம் சேர்மேன் அவர்களே, எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் ஏதாவது ஒரு கட்சி ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து தாங்களாகவே ஜெயிலுக்கோ மற்ற எதற்கோ போகக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கிக்கொண்டு நாங்கள் ஜெயிலில் இருக்கிறோம், அதனால் தேர்தல் நடக்கக்கூடாது என்றால், அப்படி வழக்கமில்லை. அதை ஜனநாயகம் என்று யாரும் சொல்வார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதேபோல இப்போது வேறொரு எதிர்க்கட்சி, தேர்தல் வருகிற சமயத்தில் உடனே ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து அதில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் சிறைக்குப் போய்விட்டார்கள் உடனே இந்தத் தேர்தல் நடக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பது சந்தேகம். ஆகையால் தேர்தல் நடக்கக்கூடாது என்பதற்கு இது ஒரு காரணமல்ல. இரண்டாவது அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எல்லோருமே ஜெயிலுக்குப் போகவில்லை. சட்டசபையிலுள்ள சில அங்கத்தினர்கள் போயிருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்பினர்கள் சட்டசபைக்கு

1st August 1962] [Sri R. Venkataraman]

வந்திருக்கலாம். சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டிருக்கலாம். சட்டசபையில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியும் அவர்கள் செய்யவில்லை. அதனால் அவர்கள் இல்லாமல் தேர்தல் நடக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது பொருத்தம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தையே திருப்பிச் சொன்னார்கள். ரிக்கிஷன் பண்ணுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மூன்று தேர்தல்கள் அந்த ஷரத்துப்படி நடந்து விட்டன. பழைய People's Representation Act படி 1951, 1956, 1961 ஆகிய வருஷங்களில் மூன்று தேர்தல்கள் நடந்து விட்டன. இந்த ஷரத்துப்படி தவறே, கஷ்டமோ சர்க்காருக்கோ, மக்களுக்கோ ஏதும் ஏற்பட்டு எந்த விதமான புகாரும் அது சம்பந்தமாக உண்டாகவில்லை. நடைமுறையில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டத்தில் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டத்தை அவ்வப்போது நிவர்த்தித்துக் கொள்ளலாம். எதற்காக இந்த ஷரத்து People's Representation Act முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு எல்லாம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இப்போது முனிசிபாலிட்டி தேர்தலை எடுத்துக்கொண்டால், ஆள் மாறட்டம் செய்தால், அவர்களைத் தண்டிக்க முடியாது. பின்னாலே கோடு பிரகாரம் தான் தண்டிக்க முடியும். மாற்று ஆட்கள் வோட்டு போடுவது பொதுவாக இப்போது அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பார்த்து வருகிறோம். அது மட்டுமல்ல. அதில் தவறுகள் செய்கிறார்கள். இப்போது corrupt practices முனிசிபல் எலக்ஷனில் இருக்கின்றன. அப்போது முனிசிபல் எலக்ஷன் நல்ல முறையில் சட்டப்படி People's Representation Act பிரகாரம் நடக்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்த ஷரத்துக்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

[1st August 1962]

VI.— PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* Bills as passed by the Assembly and received therefrom in the Council :—

(1) *The Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 12 of 1962).*

(2) *The Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 9 of 1962).*

(3) *The Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 11 of 1962).*

* Sent to all M.L.Cs. by special messengers on 30th July 1962.

[1st August 1962]

APPENDIX I.

[Vide Answer] to Starred Question No. 186, on page 573.]

STATEMENT I.

Action taken by the Government of Madras on the recommendations of the Delegation to East Asian Countries for exploring markets for handloom cloth.

Recommendation of the Delegation.

Production centres of exportable varieties may be established for fabrics other than lungies in the State.

A consultative body, comprising of members of Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society, State Handloom Industry and Trade Associations and Department of Handlooms be established to go into the major problems and to evolve ways and means of producing goods which can compete strongly with similar products of other foreign countries in the markets of East Asian Countries and to follow up the marketing of these products successfully.

A sanforizing plant for exportable varieties of cloth may be established at Madras.

Action taken.

Under consideration.

The Government have decided that there is no need at present for setting up the consultative body.

The Government sanctioned in March 1962, financial assistance to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for installing an EVASET Processing Plant in its yarn and cloth Processing Centre at Erode which will secure for handloom cloth results similar to those under sanforization treatment.

STATEMENT I—cont.

Recommendations of the Delegation.

4 A latest screen-printing plant may be established.
 5 A garment manufacturing unit may be established in Madras to cater to the demands of places like Hong Kong, Singapore, etc.

Action taken.

Under consideration.

The Government sanctioned financial assistance in December 1961 to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for setting up a Ready-made Garment Manufacturing unit at Madras. In the Third Five Year Plan programme, it is proposed to sanction financial assistance to the State Society for setting up 3 more factories one in each of the years 1962-63, 1963-64 and 1964-65.

Under consideration.

6 A list of dependable producers and exporters of handloom fabrics may be compiled for being supplied to our Embassies, Consulates and Commissions for distribution among importers in various countries.

STATEMENT II.

Decisions of the Government of India on the recommendations of the Delegation to East Asian Countries for exploring markets for handloom cloth on which action on the part of Government of India and the All-India Handloom Board was required.

Recommendations of the Delegation.

1 Another important suggestion made by the people of South East Asia is the establishment of an Export organisation in Madras which could avoid several complaints as regards specifications, quality, contravention of terms of trade, etc. We would urge the early establishment of such an Export Organisation where the Government, the Co-operative and Independent sectors of the handloom trade could be participants.

Not accepted.

Decisions of Government of India.

[1st August 1962]

2 Every Chamber and Trade Organisation insisted on quality marking for all handloom fabrics except Palayakat Sarongs which are of standard qualities. They desired that quality-marking or printing trade-names should not be done directly on the cloth as it is a practice among consumers in South East Asia to use the fabric unwashed.

Accepted. The All-India Handloom Board has been asked to take further action in this direction.

[1st August 1962]

3 The overseas branches of the Cotton Textiles Export Promotion Council of India, are doing a useful job in promoting sales of Indian Mill Textiles in overseas countries through their show-rooms and their Overseas Enquiry Service. A similar organisation for handloom fabrics should also be organised.

Not accepted. The existing organisations which have sales depots overseas will look after this work.

Accepted.

4 The General complaint we received from all the countries is that our propaganda and publicity for our handloom fabrics in overseas countries is almost next to nothing. They said that a good portion of the publicity funds available in India should be diverted towards publicity in overseas countries. Press-publicity, out-door publicity like exhibition of bordings, cinema-slides, film shorts, fashion shows and parades, participation in National Exhibitions—these are some of the methods of publicity suggested. All-India Handloom Fabrics Marketing Society should be persuaded to improve their depots immediately as all the damage done to handlooms is due to their bad location, poor display and ineffective salesmanship.

5 In Hong Kong a depot be established by first selecting a local Indian of outstanding ability in consultation with the Indian Mission there.

Suggestion to open a depot at Hong Kong not accepted. However the suggestion that an outstanding Indian in Hong Kong should canvass orders for Indian Handloom Fabrics has been accepted.

STATEMENT II—cont.

Recommendation of the Delegation.

Decisions of Government of India.

1 The question of reducing prices of handloom cloth exported should be considered. The Government of India be persuaded to subsidise export of handlooms in addition to the incentives granted at present, in order to make the price of handlooms competitive.

Not accepted.

7 Chambers of Commerce and Trade Representatives made certain suggestions. They urged the direct shipping opportunities from Madras to Ports like Bang-Kok, Saigon and Hong Kong.

The Handloom Board has taken up with the Director-General of Shipping the question of affording direct shipping facilities from Madras to Bang-Kok, Saigon and Hong Kong.

8 It is our suggestion that handlooms should be clearly specified as a distinct item in the schedule of commodities in trade agreements that are entered into with other countries.

The recommendation has been noted.

9 Some of the countries like Japan, while manufacturing fabrics like lungies in imitation of Madras lungies, are also printing on the fabrics a legend like "Made in India". This is a matter for the Government of India to consider and to take up with the G.A.T.T.

This is under examination..

10 There should be a Handloom Depot at Penang. A section for Handlooms may be included with advantage in show room of the Indian Textile Promotion Council in Rangoon. This matter may be taken up with the Government of India.

The All-India Co-operative Fabrics Marketing Society has been requested to consider the question of opening a depot at Penang. That society will also explore the possibility of including a section for handloom fabrics in the show-room of the Cotton Textiles Export Promotion Council in Rangoon.

11 A latest screen printing plant is another necessity to push the sales of handloom fabrics in overseas countries.

As there is enough capacity for screen printing in the country it is not necessary to have additional capacity for this purpose.

[1st August 1962]

1st August 1962]

APPENDIX II.

[Vide Item V (1) on page 602.]

L.A. Bill No. 12 of 1962.

A Bill to provide for the levy of tax on the consumption of electrical energy in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Act, 1962.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1962.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) "consumer" with its grammatical variations and cognate expressions, includes any person who consumes energy whether generated by himself or supplied to him.

Explanation I.—Where a licensee consumes energy, whether generated by himself or supplied to him, such licensee shall be deemed to be a consumer only in respect of the energy so consumed.

Explanation II.—Where a licensee or other person consumes energy for purposes connected with the construction, maintenance and operation of the generating, transmitting and distributing system, such licensee or person shall not be deemed to be a consumer in respect of the energy so consumed.

(2) "energy" means electrical energy;

(3) "energy intensive industries" means industries in which the price of energy used in the process of manufacturing or producing the principal product of the industry concerned exceeds 15 per centum of the total cost of the manufacture or production of that product and includes the industries manufacturing or producing the following, namely:—

(i) aluminium.

(ii) bleaching powder;

(iii) calcium carbide;

(iv) caustic soda;

(v) synthetic gem;

(4) "Government" means the State Government;

[1st August 1962]

(5) "High Tension Supply" means energy supplied at more than 400 volts in respect of alternating current and at more than 440 volts in respect of direct current;

(6) "licensee" means— *please see errata*

(7) "Low Tension Supply" means energy supplied at 400 volts or less in respect of alternating current and at 440 volts or less in respect of direct current;

(8) "person" includes a company, local authority or a licensee;

(i) the State Electricity Board; and

(ii) any person licensed under Part II of the Indian Electricity Act, 1910 (Central Act IX of 1910), to supply energy or any person who has obtained the sanction of the Government under section 28 of that Act to supply energy;

(9) "price of energy" means the money consideration paid by a consumer to a licensee for the energy supplied by the licensee but does not include—

(i) meter charges;

(ii) interest on delayed payments;

(iii) fuel surcharge; and

(iv) fuse-off call charges and re-connection charges.

Explanation.—(a) Where no energy at all has been consumed, minimum charges or fixed charges, as the case may be, shall not be deemed to be 'price of energy'.

(b) Where the number of units of energy actually consumed is less than the tariff minimum in respect of the consumer concerned, 'price of energy' shall mean only the price of energy actually consumed and not the minimum charges or fixed charges, as the case may be;

(10) "State Electricity Board" means the Madras State Electricity Board constituted under section 5 of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act LIV of 1948);

(11) "textile industry" means any industry in which textiles (including those dyed, printed or otherwise processed)—

(i) made wholly or in part of cotton, including cotton yarn, hosiery and rope;

(ii) made wholly or in part of jute, including jute twine and rope;

(iii) made wholly or in part of wool, including wool tops, woolen yarn, hosiery, carpets and druggets;

(iv) made wholly or in part of silk, including silk yarn and hosiery;

(v) made wholly or in part of synthetic, artificial (man-made) fibres, including yarn and hosiery of such fibres, are manufactured or produced.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

ERRATA

Volume XLVII—No. 10 (page No. 630).

For

Read

(6) 'Licensee' means—

(6) 'Licensee' means—

(i) the State Electricity Board; and

(ii) any person licensed under Part II of the Indian Electricity Act, 1910 (Central Act IX of 1910), to supply energy or any person who has obtained the sanction of the Government under section 28 of that Act to supply energy;

(7) 'Low Tension Supply' means energy supplied at 400 volts or less in respect of alternating current and at 440 volts or less in respect of direct current;

(7) 'Low Tension Supply' means energy supplied at 400 volts or less in respect of alternating current and at 440 volts or less in respect of direct current;

(8) Person includes a company, local authority or a licensee;

(8) 'person' includes a company, local authority or a licensee;

(i) the State Electricity Board; and

(ii) any person licensed under Part II of the Indian Electricity Act, 1910 (Central Act IX of 1910), to supply energy or any person who has obtained the sanction of the Government under Section 28 of that Act to supply energy;

(Madras Legislative Council Debates, dated 1st August 1962.)

1st August 1962]

3. *Levy of tax on consumption of energy.*—(1) (a) Save as otherwise provided in this Act, there shall be levied and paid to the Government every month, a tax on the consumption of energy (hereinafter referred to as the electricity tax).

(b) The electricity tax shall be calculated at the following rates on the basis of the price of energy consumed by the consumer, namely :—

(i) High Tension Supply subject to items (ii) to (iv).	Twenty per centum of the price of energy consumed.
(ii) High Tension Supply for textile industry.	Thirty per centum of the price of energy consumed.
(iii) High Tension Supply for cement industry.	Ten per centum of the price of energy consumed.
(iv) High Tension Supply for energy intensive industries.	Five per centum of the price of energy consumed.
(v) Low Tension Supply.	Ten per centum of the price of energy consumed in all cases :

Provided that the rate of electricity tax in respect of consumers under High Tension Supply and liable to pay fuel surcharge shall be five per centum of the price of energy consumed.

(2) Where the energy supplied to a consumer is not determined by a meter, but is determined in accordance with any formula adopted by the licensee, the electricity tax shall be calculated on the basis of the price of the energy determined in accordance with such formula.

4. *Energy consumed by Government of India or railway company not liable to tax.*—Notwithstanding anything contained in this Act, no electricity tax shall be levied under this Act on the energy consumed by the Government of India or consumed in the construction, maintenance or operation of any railway by the Government of India or a railway company operating that railway.

Explanation.—The expression 'railway' in this section shall have the meaning assigned to it in clause (20) of Article 366 of the Constitution.

5. *Payment of electricity tax.*—(1) Every licensee shall collect from the consumer and pay to the Government at the time and in the manner prescribed, the electricity tax payable under this Act in respect of the energy supplied by him to the consumer. The

[1st August 1962]

tax so payable shall be a first charge on the amounts recoverable by such licensee for the energy supplied by him and shall be a debt due by him to the Government.

(2) Every person (other than a licensee) who consumes energy generated by himself, or every licensee who consumes energy, whether generated by himself or supplied to him, or every person who supplies energy to any other person free of charge, shall pay, or collect and pay, as the case may be, to the Government, at the time and in the manner prescribed, the electricity tax payable under this Act on the basis of the price of energy consumed by himself or by such other person.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, the price of energy consumed shall be determined in the manner prescribed.

(3) The Government may pay as collection charges to every person collecting electricity tax under this section, such amount as may be prescribed:

Provided that such amount shall not exceed one per centum of the electricity tax collected by such person.

(4) When any consumer fails or neglects to pay at the time and in the manner prescribed the amount of electricity tax due from him, the licensee or, as the case may be, the person supplying energy free of charge, may, without prejudice to the right of the Government to recover the amount under section 8—

(i) deduct such amount of electricity tax from the amount, if any deposited by the consumer with the licensee or the person supplying energy free of charge; or

(ii) after giving not less than seven clear days' notice in writing to the consumer, cut off supply of energy to the consumer; and the licensee or the person supplying energy free of charge may, for that purpose, exercise the power conferred on a licensee by sub-section (1) of section 24 of the Indian Electricity Act, 1910 (Central Act IX of 1910), for the recovery of any charge or sum due in respect of energy supplied by him.

6. *Obligation of licensee to keep books of account and to submit returns.*—Every person who generates energy by himself and every licensee shall keep books of account, in the prescribed form and submit to the Government or to the prescribed officer, returns in such form and at such times as may be prescribed, showing,—

(i) the units and price of energy consumed by him or supplied by him to each consumer, as the case may be;

(ii) the amount of electricity tax payable thereon and recovered or paid by him under this Act; and

(iii) such other particulars as may be prescribed.

[1st August 1962]

7. *Inspecting Officers.*—(1) The Government may, by notification, appoint Inspecting Officers to inspect the prescribed books of account kept under section 6.

(2) The Inspecting Officers shall perform such duties and exercise such powers as may be prescribed for the purpose of carrying into effect the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(3) Every Inspecting Officer appointed under this section shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860), and the Prevention of Corruption Act, 1947 (Central Act II of 1947).

8. *Recoveries.*—Any sum due on account of electricity tax, if not paid at the time and in the manner prescribed, shall be deemed to be in arrears, and thereupon such interest not exceeding twelve per centum per annum which the Government may, by general or special order fix, shall be payable on such sum; and the sum, together with any interest thereon, shall be recoverable either through civil court or as an arrear of land revenue,—

(i) if the sum was payable under sub-section (1) of section 5, either from the consumer or from the licensee, at the option of the Government or of the prescribed officer;

(ii) if the sum was payable under sub-section (2) of section 5,—

(a) in any case where any person other than a licensee consumes energy generated by himself, from such person; or

(b) in any case where the licensee consumes energy generated by himself or supplied to him, from such licensee; or

(c) in any case where any person supplies energy free of charge, from the consumer or from the person supplying energy free of charge, at the option of the Government or of the prescribed officer.

9. *Decision of certain disputes.*—(1) If any dispute arises regarding—

(i) the liability to pay electricity tax under this Act; or

(ii) the rate or the amount of electricity tax payable under this Act,

such dispute shall be decided by the Electrical Inspector appointed under sub-section (1) of section 36 of the Indian Electricity Act, 1910 (Central Act IX of 1910) and having jurisdiction. The decision of the Electrical Inspector shall, subject to the provisions of sub-section (2), be final.

(2) From every decision of the Electrical Inspector under sub-section (1), an appeal shall, within such time as may be prescribed, lie to the Government whose decision thereon shall be final.

[1st August 1962]

10. *Penalties.*—If any person—

(a) liable under section 6 to keep books of account or submit returns, fails to keep or submit the same in the manner prescribed; or

(b) intentionally obstructs an Inspecting Officer appointed under section 7 in the exercise of his powers or the performance of his duties under this Act or the rules made thereunder; or

(c) contravenes any rule made under this Act;

he shall be punished with fine which may extend to one thousand rupees.

11. *Offences by companies.*—(1) If the person committing an offence under this Act is a company, the company as well as every person in charge of, and responsible to, the company for the conduct of its business at the time of the commission of the offence shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly:

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment if he proves that the offence was committed without his knowledge or that he exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where an offence under this Act has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of, any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purposes of this section—

(a) 'company' means any body corporate and includes a firm or other association of individuals; and

(b) 'director' in relation to a firm means a partner in the firm.

12. *Exemption from tax.*—(1) Where energy under High Tension Supply is consumed in the process of manufacturing or producing the principal product in any industrial undertaking licensed under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 (Central Act LXV of 1951), no electricity tax shall be payable on the energy so consumed for a period of three years from the date of the commencement of the manufacture or production of the principal product in such undertaking.

(2) For the purposes of sub-section (1), if any question arises in regard to the date of the commencement of the manufacture or production of the principal product, the question shall be decided

[1st August 1962]

by the prescribed officer in accordance with such procedure as may be prescribed and his decision thereon shall be final.

13. *Power of Government to notify exemptions and reductions.*—

(1) The Government may, by notification, make an exemption or reduction in rate, in respect of the electricity tax payable under this Act by any specified class of persons, having regard to all or any of the following matters, namely:—

(a) the nature of the business or industry carried on by such class of persons;

(b) the price of energy consumed, in relation to the total cost of the manufacture or production of the principal product in any industrial undertaking owned or controlled by such class of persons;

(c) such other matters as may be prescribed.

(2) Any exemption from electricity tax or reduction in the rate of electricity tax notified under sub-section (1) may be subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification.

(3) The Government may, by notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (1).

14. *Effect of Madras Act V of 1939.*—The provisions of this Act shall be in addition to, and not in derogation of, the Madras Electricity Duty Act, 1939 (Madras Act V of 1939).

15. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular, and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the procedure to be followed by the Electrical Inspector for deciding disputes under sub-section (1) of section 9;

(c) the procedure to be followed by the Government for deciding appeals under sub-section (2) of section 9;

(d) the manner of determining the total cost of the manufacture or production of the principal product for purposes of clause (3) of section 2 and clause (b) of sub-section (1) of section 13;

(e) the installation of meters by persons who consume energy generated by themselves.

16. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

17. *Publication of rules and placing of rules and orders before the Legislature.*—(1) All rules made under section 15 shall be

[1st August 1962]

published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule made under section 15 and every order made under section 16 shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or order or both Houses agree that the rule or order should not be made, the rule or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or order.

18. *Act to be subject to Article 288.*—This Act shall have effect subject to the provisions of Article 288 of the Constitution.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, Madras, S. CHELLAPANDIAN,
30th July 1962. *Speaker, Madras Legislative Assembly.*

APPENDIX III.

[Vide item V (2) on page 614.]

L.A. Bill No. 9 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Betting Tax Act, 1935.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Betting Tax (Amendment) Act, 1962.

2. *Amendment of sections 4 and 5, Madras Act XX of 1935.*—In the proviso to sub-section (2) of section 4 and in the proviso to sub-section (2) of section 5 of the Madras Betting Tax Act, 1935 (Madras Act XX of 1935) (hereinafter referred to as the principal Act), for the words "twelve and a half per cent", the words "twenty-five per cent" shall be substituted.

3. *Amendment of section 7, Madras Act XX of 1935.*—In section 7 of the principal Act, for the words "five hundred rupees", the words "one thousand rupees" shall be substituted.

[1st August 1962]

4. *Amendment of section 10, Madras Act XX of 1935.*—In section 10 of the principal Act—

(i) in sub-section (1), the words "by notification in the Official Gazette" shall be omitted;

(ii) after sub-section (2), the following sub-sections shall be added, namely:—

"(3) All rules made under this Act shall be published in the Official Gazette and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule."

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, Madras, S. CHELLAPANDIAN,
30th July 1962. *Speaker, Madras Legislative Assembly.*

APPENDIX IV.

[Vide item V (3) on page 615.]

(L.A. Bill No. 11 of 1962)

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Corporation Act, 1919, and the Madras District Municipalities Act, 1920.
BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows:—

PART I.

PRELIMINARY.

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Act, 1962.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

[1st August 1962]

PART II.

AMENDMENTS OF THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1919.

2. *Amendment of section 47, Madras Act IV of 1919.*—To section 47 of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919) (hereinafter in this Part referred to as the Municipal Corporation Act), the following proviso shall be inserted, namely :—

“ Provided that any person whose name is included in a separate part of the electoral roll for such territorial constituency by virtue of a statement referred to in section 20 of the Representation of the People Act, 1950 (Central Act XLIII of 1950) shall not be eligible for being included in the electoral roll for that division prepared for the purposes of this Act, unless he makes an application giving the particulars of his address in that division to the commissioner for such inclusion.”

3. *Amendment of section 50, Madras Act IV of 1919.*—In section 50 of the Municipal Corporation Act for the words and figures “ no person shall be qualified to vote during the period for which he has been declared to be disqualified by a judicial order passed under section 71 and still in force ”, the words and figures “ no person who is disqualified under section 71 shall be qualified to vote so long as the disqualification subsists ” shall be substituted.

4. *Amendment of section 52, Madras Act IV of 1919.*—In section 52 of the Municipal Corporation Act, for sub-section (4), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(4) No person who is disqualified under section 71 shall be qualified for election or co-option as a councillor so long as the disqualification subsists.”

5. *Amendment of section 53, Madras Act IV of 1919.*—In section 53 of the Municipal Corporation Act,—

(i) in sub-section (1), for clause (g), the following clause shall be substituted, namely :—

“(g) is disqualified under section 71; ”;

(ii) in sub-section (3), for the words “ the disqualification caused by the sentence is removed by an order of the State Government ”, the words and figures “ the disqualification caused by the sentence or incurred under section 71 is removed by an order of the State Government ” shall be substituted.

6. *Amendment of section 55, Madras Act IV of 1919.*—To section 55 of the Municipal Corporation Act, the following proviso shall be added, namely :—

“ Provided that the State Government may, by notification, for sufficient cause, direct that the term of office of the councillors as a whole be extended or reduced by such period not exceeding three months as may be specified in the notification.”

[1st August 1962]

7. *Amendment of section 55-A, Madras Act IV of 1919.*—In section 55-A of the Municipal Corporation Act, for sub-sections (1) and (2), the following sub-sections shall be substituted, namely :—

“(1) (a) Ordinary vacancies in the office of elected councillors shall be filled at ordinary elections which shall, subject to the approval of the State Government, be fixed by the commissioner to take place on such days within three months before the occurrence of the vacancies as he thinks fit :

Provided that the State Government may, for sufficient cause, direct or permit the holding of any ordinary election after the occurrence of the vacancy.

(b) A casual vacancy in the office of an elected councillor shall be filled at a casual election which shall, subject to the approval of the State Government, be fixed by the commissioner to take place as soon as may be after the occurrence of the vacancy :

Provided that no casual election shall be held to fill a vacancy occurring within six months before the date of retirement by efflux of time and that such vacancy shall be filled at the next ordinary election.

(2) Notwithstanding anything contained in this Act, the State Government may, for sufficient cause, direct from time to time the postponement or alteration of the date of an ordinary or casual election or any stage of any such election.”

8. *Amendment of section 66, Madras Act IV of 1919.*—In section 66 of the Municipal Corporation Act, for the words “ Every polling officer, clerk or other person in attendance at the polling room ”, the words “ Every officer, clerk, agent or other person performing any duty in connection with the recording or counting of votes at an election ” shall be substituted.

9. *Insertion of new sections 66-A to 66-N in Madras Act IV of 1919.*—After section 66 of the Municipal Corporation Act, the following sections shall be inserted, namely :—

“ 66-A. *Minimum penalty for personation at an election.*—Notwithstanding anything contained in section 171-F of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) any person who in connection with an election under this Act commits an offence of personation punishable under that section, shall be punished with imprisonment for a term which shall not be less than six months and not more than two years and with fine.

66-B. *Promoting enmity between classes in connection with election.*—Any person who in connection with an election under this Act promotes or attempts to promote on grounds of religion, race, caste, community or language, feelings of enmity or hatred between different classes of the citizens of India shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three years, or with fine, or with both.

[1st August 1962]

66-C. *Prohibition of public meetings on the day preceding the election day and on the election day.*—(1) No person shall convene, hold or attend any public meeting in any division within twenty-four hours before the date of commencement of the poll or on the date or dates on which a poll is taken for an election in that division.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

66-D. *Disturbances at election meetings.*—(1) Any person who at a public meeting to which this section applies acts, or incites others to act, in a disorderly manner for the purpose of preventing the transaction of the business for which the meeting was called together, shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

(2) This section applies to any public meeting of a political character held in any division between the earliest date for making nomination of candidates for an election and the date on which such election is held.

(3) If any police officer reasonably suspects any person of committing an offence under sub-section (1), he may, if requested so to do by the chairman of the meeting, require that person to declare to him immediately his name and address and, if that person refuses or fails so to declare his name and address, or if the police officer reasonably suspects him of giving a false name or address, the police officer may arrest him without warrant.

66-E. *Restrictions on the printing of pamphlets, posters, etc.*—(1) No person shall print or publish, or cause to be printed or published, any election pamphlet or poster which does not bear on its face the names and addresses of the printer and the publisher thereof.

(2) No person shall print or cause to be printed any election pamphlet or poster—

(a) unless a declaration as to the identity of the publisher thereof signed by him and attested by two persons to whom he is personally known, is delivered by him to the printer in duplicate; and

(b) unless, within a reasonable time after the printing of the document, one copy of the declaration is sent by the printer together with one copy of the document to the commissioner.

(3) For the purposes of this section,—

(a) any process for multiplying copies of a document, other than copying it by hand, shall be deemed to be printing and the expression 'printer' shall be construed accordingly; and

(b) 'election pamphlet or poster' means any printed pamphlet, hand-bill or other document distributed for the purpose of promoting or prejudicing the election of a candidate or group of candidates or any placard or poster having reference to an elec-

[1st August 1962]

tion, but does not include any handbill, placard or poster merely announcing the date, time, place and other particulars of an election meeting or routine instructions to election agents or workers.

(4) Any person who contravenes any of the provisions of sub-section (1) or sub-section (2) shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months, or with fine which may extend to two thousand rupees or with both.

66-F. *Officers, etc., at elections not to act for candidates or to influence voting.*—(1) No person who is a returning officer, or an assistant returning officer, or a presiding or polling officer at an election, or an officer or clerk appointed by the returning officer or the presiding officer to perform any duty in connection with an election shall in the conduct or the management of the election do any act (other than the giving of vote) for the furtherance of the prospects of the election of a candidate.

(2) No such person as aforesaid, and no member of a police force, shall endeavour—

(a) to persuade any person to give his vote at an election, or

(b) to dissuade any person from giving his vote at an election, or

(c) to influence the voting of any person at an election in any manner.

(3) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) or sub-section (2) shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months or with fine or with both.

66-G. *Prohibition of canvassing in or near polling stations.*—(1) No person shall, on the date or dates on which a poll is taken at any polling station, commit any of the following acts within the polling station or in any public or private place within a distance of one hundred yards of the polling station, namely:—

(a) canvassing for votes; or

(b) soliciting the vote of any elector; or

(c) persuading any elector not to vote for any particular candidate; or

(d) persuading any elector not to vote at the election; or

(e) exhibiting any notice or sign (other than an official notice) relating to the election.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

(3) An offence punishable under this section shall be cognizable.

[1st August 1962]

66-H. *Penalty for disorderly conduct in or near polling stations.*—(1) No person shall, on the date or dates on which a poll is taken at any polling station,—

(a) use or operate within or at the entrance of the polling station, or in any public or private place in the neighbourhood thereof, any apparatus for amplifying or reproducing the human voice, such as a megaphone or a loudspeaker, or

(b) shout, or otherwise act in a disorderly manner, within or at the entrance of the polling station or in any public or private place in the neighbourhood thereof, so as to cause annoyance to any person visiting the polling station for the poll, or so as to interfere with the work of the officers and other persons on duty at the polling station.

(2) Any person who contravenes, or wilfully aids or abets the contravention of the provisions of sub-section (1) shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine or with both.

(3) If the polling officer of a polling station has reason to believe that any person is committing or has committed an offence punishable under this section, he may direct any police officer to arrest such person, and thereupon the police officer shall arrest him.

(4) Any police officer may take such steps, and use such force, as may be reasonably necessary for preventing any contravention of the provisions of sub-section (1), and may seize any apparatus used for such contravention.

Explanation.—In this section, the expression “polling officer” means the polling officer of a polling station or if there is a presiding officer at the polling station, such presiding officer.

66-I. *Penalty for misconduct at the polling station.*—(1) Any person who during the hours fixed for the poll at any polling station misconducts himself or fails to obey the lawful directions of the polling officer may be removed from the polling station by the polling officer or by any police officer on duty or by any person authorized in this behalf by such polling officer.

(2) The powers conferred by sub-section (1) shall not be exercised so as to prevent any elector who is otherwise entitled to vote at a polling station from having an opportunity of voting at that polling station.

(3) If any person who has been so removed from a polling station re-enters the polling station without the permission of the polling officer, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months, or with fine or with both.

(4) An offence punishable under sub-section (3) shall be cognizable.

[1st August 1962]

Explanation.—In this section, the expression “polling officer” has the same meaning as in section 66-H.

66-J. *Penalty for illegal hiring or procuring of conveyances at elections.*—(1) No candidate or his agent or any other person with the consent of a candidate or his agent shall hire or procure whether on payment or otherwise any vehicle, or vessel for the conveyance of any elector (other than the candidate himself, the members of his family or his agent) to or from any polling station :

Provided that nothing in this sub-section shall apply to—

(a) the hiring of a vehicle or vessel by an elector or several electors at their joint costs for the purpose of conveying him or them to or from the polling station, if the vehicle or vessel so hired is a vehicle or vessel not propelled by mechanical power; and

(b) the use of any public transport vehicle or vessel or any railway carriage by any elector at his own cost for the purpose of going to or coming from the polling station.

Explanation.—In this sub-section the expression “vehicle” means any vehicle used or capable of being used for the purpose of road transport, whether propelled by mechanical power or otherwise and whether used for drawing other vehicles or otherwise.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) at or in connection with an election shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

66-K. *Breaches of official duty in connection with election.*—

(1) If any person to whom this section applies is without reasonable cause guilty of any act or omission in breach of his official duty, he shall be punishable with fine which may extend to five hundred rupees.

(2) No suit or other legal proceedings shall lie against any such person for damages in respect of any such act or omission as aforesaid.

(3) The persons to whom this section applies are the returning officers, assistant returning officers, presiding officers, polling officers and any other person appointed to perform any duty in connection with the receipt of nominations or withdrawal of candidatures, or the recording or counting of votes at an election: and the expression “official duty” shall for the purposes of this section be construed accordingly, but shall not include duties imposed otherwise than by or under this Act.

66-L. *Removal of ballot papers from polling station to be an offence.*—(1) Any person who at any election fraudulently takes, or attempts to take, a ballot paper out of a polling station, or wilfully aids or abets the doing of any such act, shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine which may extend to five hundred rupees or with both.

[1st August 1962]

(2) If the presiding officer of a polling station has reason to believe that any person is committing or has committed an offence punishable under sub-section (1), such officer may, before such person leaves the polling station, arrest or direct a police officer to arrest such person and may search such person or cause him to be searched by a police officer:

Provided that when it is necessary to cause a woman to be searched, the search shall be made by another woman with strict regard to decency.

(3) Any ballot paper found upon the person arrested on search shall be made over the safe custody to a police officer by the presiding officer, or when the search is made by a police officer, shall be kept by such officer in safe custody.

(4) An offence punishable under sub-section (1) shall be cognizable.

66-M. *Other offences and penalties therefor.*—(1) No person at an election shall—

(a) fraudulently deface or fraudulently destroy any nomination paper; or

(b) fraudulently deface, destroy or remove any list, notice or other document affixed by or under the authority of a returning officer; or

(c) fraudulently deface or fraudulently destroy any ballot paper or the official mark on any ballot paper; or

(d) without due authority supply any ballot paper to any person or receive any ballot paper from any person or be in possession of any ballot paper; or

(e) fraudulently put into any ballot box anything other than the ballot paper which he is authorised by law to put in; or

(f) without due authority destroy, take, open or otherwise interfere with any ballot box or ballot papers then in use for the purposes of the election; or

(g) fraudulently or without due authority, as the case may be attempt to do any of the foregoing acts or wilfully aid or abet the doing of any such acts.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall—

(a) if he is a returning officer or an assistant returning officer or a presiding officer at a polling station or any other officer or clerk employed on official duty in connection with the election, be punishable with imprisonment for a term which may extend to two years or with fine or with both;

(b) if he is any other person, be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months or with fine or with both.

[1st August 1962]

(3) For the purposes of this section, a person shall be deemed to be on official duty if his duty is to take part in the conduct of an election or part of an election including the counting of votes or to be responsible after an election for the used ballot papers and other documents in connection with such election, but the expression 'official duty' shall not include any duty imposed otherwise than by or under this Act.

(4) An offence punishable under clause (b) of sub-section (2) shall be cognizable.

66-N. *Prosecution regarding certain election offences.*—No court shall take cognizance of any offence punishable under section 66-F or under section 66-K or under clause (a) of sub-section (2) of section 66-M except on complaint in writing made by order of or under authority from, the State Government.

10. *Amendment of section 71, Madras Act IV of 1919.*—In section 71 of the Municipal Corporation Act, for the words and figures "under section 66", the words, figures and letters "under section 66, 66-A, 66-B, 66-C, 66-D, 66-E, 66-F, 66-G, 66-H, 66-I, 66-J, 66-K, 66-L or 66-M" shall be substituted.

11. *Insertion of new heading and new sections 71-A to 71-H in Madras Act IV of 1919.*—After section 71 of the Municipal Corporation Act, the following heading and sections shall be inserted in Chapter III, namely:—

Requisitioning of property for election purposes

71-A. *Requisitioning of premises, vehicles, etc., for election purposes.*—(1) If it appears to the State Government that in connection with an election under this Act—

(a) any premises other than residential buildings actually occupied are needed or are likely to be needed for the purpose of being used as a polling station or for the storage of ballot boxes after a poll has been taken, or

(b) any vehicle, vessel or animal is needed or is likely to be needed for the purpose of transport of ballot boxes to or from any polling station, or transport of members of the police force for maintaining order during the conduct of such election, or transport of any officer or other person for performance of any duties in connection with such election, the State Government may, by order in writing, requisition such premises, or such vehicle, vessel or animal, as the case may be, and may make such further orders as may appear to them to be necessary or expedient in connection with the requisitioning:

Provided that no vehicle, vessel or animal which is being lawfully used by a candidate or his agent for any purpose connected with the election of such candidate shall be requisitioned under this sub-section until the completion of the poll at such election.

[1st August 1962]

(2) The requisition shall be effected by an order in writing addressed to the person deemed by the State Government to be the owner or person in possession of the property, and such order shall be served on the person to whom it is addressed.

(3) Whenever any property is requisitioned under sub-section (1), the period of such requisition shall not extend beyond the period for which such property is required for any of the purposes mentioned in that sub-section.

(4) In this section—

(a) 'premises' means any land, building or part of a building and includes a hut, shed or other structure or any part thereof;

(b) 'vehicle' means any vehicle used or capable of being used for the purpose of road transport, whether propelled by mechanical power or otherwise.

71-B. *Payment of compensation.*—(1) Whenever in pursuance of section 71-A the State Government requisition any premises, there shall be paid by the Corporation to the persons interested compensation the amount of which shall be determined by the State Government by taking into consideration the following, namely:—

(i) the rent payable in respect of the premises or if no rent is so payable, the rent payable for similar premises in the locality:

Provided that the rent payable in respect of the premises to which the provisions of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960) apply shall be the fair rent payable for the premises under that Act;

(ii) if in consequence of the requisition of the premises the person interested is compelled to change his residence or place of business, the reasonable expenses (if any) incidental to such change:

Provided that where any person interested, being aggrieved by the amount of compensation so determined makes an application to the State Government within one month from the date of service of the order determining the compensation for referring the matter to an arbitrator, the amount of compensation to be paid shall be such as the arbitrator appointed in this behalf by the State Government may determine:

Provided further that where there is any dispute as to the title to receive the compensation or as to the apportionment of the amount of compensation, it shall be referred by the State Government to an arbitrator appointed in this behalf by the State Government for determination and shall be determined in accordance with the decision of such arbitrator.

[1st August 1962]

of the premises requisitioned under section 71-A immediately before the requisition, or where no person was in such actual possession, the owner of such premises.

(2) Whenever in pursuance of section 71-A the State Government requisition any vehicle, vessel or animal, there shall be paid by the Corporation to the owner thereof compensation the amount of which shall be determined by the State Government on the basis of the fares or rates prevailing in the locality for the hire of such vehicle, vessel or animal:

Provided that where the owner of such vehicle, vessel or animal being aggrieved by the amount of compensation so determined makes an application to the State Government within one month from the date of service of the order determining the compensation for referring the matter to an arbitrator, the amount of compensation to be paid shall be such as the arbitrator appointed in this behalf by the State Government may determine:

Provided further that where immediately before the requisitioning the vehicle or vessel was by virtue of a hire-purchase agreement in the possession of a person other than the owner, the amount determined under this sub-section as the total compensation payable in respect of the requisition shall be apportioned between that person and the owner in such manner as they may agree upon, and in default of agreement, in such manner as an arbitrator appointed by the State Government in this behalf may decide.

71-C. *Power to obtain information.*—The State Government may, with a view to requisitioning any property under section 71-A or determining the compensation payable under section 71-B, by order, require any person to furnish to such authority as may be specified in the order such information in his possession relating to such property as may be so specified.

71-D. *Powers of entry into and inspection of premises, etc.*—(1) Any person authorized in this behalf by the State Government may enter into any premises and inspect such premises and any vehicle, vessel or animal therein for the purpose of determining whether, and if so in what manner, an order under section 71-A should be made in relation to such premises, vehicle, vessel or animal or with a view to securing compliance with any order made under that section.

(2) In this section, the expressions 'premises' and 'vehicle' have the same meanings as in section 71-A.

71-E. *Eviction from requisitioned premises.*—(1) Any person remaining in possession of any requisitioned premises in contravention of any order made under section 71-A may be summarily evicted from the premises by any officer empowered by the State Government in this behalf.

[1st August 1962]

(2) Any officer so empowered may, after giving to any woman not appearing in public reasonable warning and facility to withdraw, remove or open any lock or bolt or break open any door of any building or do any other act necessary for effecting such eviction.

71-F. Release of premises from requisition.—(1) When any premises requisitioned under section 71-A are to be released from requisition, the possession thereof shall be delivered to the person from whom possession was taken at the time when the premises were requisitioned, or if there were no such person, to the person deemed by the State Government to be the owner of such premises, and such delivery of possession shall be a full discharge of the State Government from all liabilities in respect of such delivery, but shall not prejudice any rights in respect of the premises which any other person may be entitled by due process of law to enforce against the person to whom possession of the premises is so delivered.

(2) Where the person to whom possession of any premises requisitioned under section 71-A is to be given under sub-section (1) cannot be found or is not readily ascertainable or has no agent or any other person empowered to accept delivery on his behalf, the State Government shall cause a notice declaring that such premises are released from requisition to be affixed on some conspicuous part of such premises and publish the notice in the Official Gazette.

(3) When a notice referred to in sub-section (2) is published in the Official Gazette the premises specified in such notice shall cease to be subject to requisition on and from the date of such publication and be deemed to have been delivered to the person entitled to possession thereof, and the State Government shall not be liable for any compensation or other claim in respect of such premises for any period after the said date.

71-G. Delegation of functions of the State Government with regard to requisitioning.—The State Government may, by notification, direct that any powers conferred or any duty imposed on the State Government by any of the provisions of sections 71-A to 71-F shall, under such conditions, if any, as may be specified in the direction, be exercised or discharged by such officer or class of officers as may be so specified.

71-H. Penalty for contravention of any order of requisitioning.—If any person contravenes any order made under section 71-A or section 71-C, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine or with both."

12. Amendment of section 348, Madras Act IV of 1919.—In section 348 of the Municipal Corporation Act, for clauses (a) and (b), the following clauses shall be substituted, namely :—

" (a) A draft of the rules under section 347 or of a notification under section 45 shall be published in the Official Gazette and forwarded to the Council for its opinion.

t August 1962]

(b) Such draft shall not be further proceeded with until three weeks after such publication or until such later date as the State Government may appoint."

13. Amendment of section 392, Madras Act IV of 1919.—In section 392 of the Municipal Corporation Act, for the words " No person shall be liable to be tried for any offence ", the words " Save as otherwise expressly provided in this Act, no court shall take cognizance of any offence " shall be substituted.

PART III.

AMENDMENTS OF THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES Act, 1920.

14. Amendment of section 8, Madras Act V of 1920.—In section 8 of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) (hereinafter in this Part referred to as the Municipalities Act),—

(i) to sub-section (1), the following proviso shall be added, namely :—

" Provided that the State Government may, by notification, for sufficient cause, direct that the term of office of the councillors as a whole be extended or reduced by such period not exceeding three months as may be specified in the notification."

(ii) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (2) Ordinary vacancies in the office of councillors shall be filled at ordinary elections which shall, subject to the approval of the State Government, be fixed by the election authority to take place on such days within three months before the occurrence of the vacancies as he thinks fit :

Provided that the State Government may, for sufficient cause, direct or permit the holding of any ordinary election after the occurrence of the vacancy."

(iii) for sub-section (4), the following sub-sections shall be substituted, namely :—

" (4) A casual vacancy in the office of a councillor shall be filled at a casual election which shall, subject to the approval of the State Government, be fixed by the election authority to take place as soon as may be after the occurrence of the vacancy :

Provided that no casual election shall be held to fill a vacancy occurring within six months before the date of retirement by efflux of time and that such vacancy shall be filled at the next ordinary election.

(4-A) Notwithstanding anything contained in this Act, the State Government may, for sufficient cause, direct from time to time the postponement or alteration of the date of an ordinary or casual election or any stage of any such election."

[1st August 1962]

15. *Amendment of section 44, Madras Act V of 1920.*—In section 44 of the Municipalities Act,—

(i) to sub-section (1), the following proviso shall be inserted, namely:—

“ Provided that any person whose name is included in a separate part of the electoral roll for such Assembly Constituency by virtue of a statement referred to in section 20 of the Representation of the People Act, 1950 (Central Act XLIII of 1950) shall not be eligible for being included in the electoral roll for the municipality prepared for the purposes of this Act, unless he makes an application giving the particulars of his address in the municipality to the person authorised under sub-section (2) for such inclusion.”;

(ii) after sub-section (4), the following sub-section shall be inserted, namely:—

“(4-A) No alteration shall be made in any part of the electoral roll for the municipality published under sub-section (2) as revised by any alterations thereto subsequently published under that sub-section or under sub-section (4), after the last date fixed for making nomination of candidates for election to a ward and before the result of the election for the ward is notified.”.

16. *Amendment of section 50, Madras Act V of 1920.*— In sub-section (3) of section 50 of the Municipalities Act, for the words “the disqualification caused by the sentence is removed by an order of the State Government”, the words and figures “the disqualification caused by the sentence or incurred under section 60 is removed by an order of the State Government” shall be substituted.

17. *Amendment of section 56, Madras Act V of 1920.*—In section 56 of the Municipalities Act, for the words “Every polling officer, clerk or other person in attendance at the polling room”, the words “Every officer, clerk, agent or other person performing any duty in connection with the recording or counting of votes at an election” shall be substituted.

18. *Insertion of new sections 56-A to 56-N in Madras Act V of 1920.*—After section 56 of the Municipalities Act, the following sections shall be inserted, namely:—

“ 56-A. *Minimum penalty for personation at an election.*— Notwithstanding anything contained in section 171-F of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) any person who in connection with an election under this Act commits an offence of personation punishable under that section shall be punished with imprisonment for a term which shall not be less than six months and not more than two years and with fine.

56-B. *Promoting enmity between classes in connection with election.*—Any person who in connection with an election under this Act promotes or attempts to promote on grounds of religion,

[1st August 1962]

race, caste, community or language, feelings of enmity or hatred between different classes of the citizens of India shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three years, or with fine, or with both.

56-C. *Prohibition of public meetings on the day preceeding the election day and on the election day.*—(1) No person shall convene, hold or attend any public meeting within the municipality within twenty-four hours before the date of commencement of the poll or on the date or dates on which a poll is taken for an election.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

56-D. *Disturbances at election meetings.*—(1) Any person who at a public meeting to which this section applies acts, or incites others to act, in a disorderly manner for the purpose of preventing the transaction of the business for which the meeting was called together, shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

(2) This section applies to any public meeting of a political character held within the municipality between the earliest date for making nomination of candidates for an election and the date on which such election is held.

(3) If any police officer reasonably suspects any person of committing an offence under sub-section (1), he may, if requested so to do by the chairman of the meeting, require that person to declare to him immediately his name and address and, if that person refuses or fails so to declare his name and address, or if the police officer reasonably suspects him of giving a false name or address, the police officer may arrest him without warrant.

56-E. *Restrictions on the printing of pamphlets, posters, etc.*—(1) No person shall print or publish or cause to be printed or published, any election pamphlet or poster which does not bear on its face the names and addresses of the printer and the publisher thereof.

(2) No person shall print or cause to be printed any election pamphlet or poster—

(a) unless a declaration as to the identity of the publisher thereof, signed by him and attested by two persons to whom he is personally known, is delivered by him to the printer in duplicate; and

(b) unless, within a reasonable time after the printing of the document, one copy of the declaration is sent by the printer together with one copy of the document to the commissioner.

[1st August 1962]

(3) For the purposes of this section,—

(a) any process for multiplying copies of a document, other than copying it by hand, shall be deemed to be printing and the expression 'printer' shall be construed accordingly; and

(b) 'election pamphlet or poster' means any printed pamphlet hand-bill or other document distributed for the purpose of promoting or prejudicing the election of a candidate or group of candidates or any placard or poster having reference to an election, but does not include any hand-bill, placard or poster merely announcing the date, time, place and other particulars of an election meeting or routine instructions to election agents or workers.

(4) Any person who contravenes any of the provisions of sub-section (1) or sub-section (2) shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months, or with fine which may extend to two thousand rupees, or with both.

56-F. *Officers, etc., at elections not to act for candidates or to influence voting.*—(1) No person who is a returning officer or an assistant returning officer, or a presiding or polling officer at an election, or an officer or clerk appointed by the returning officer or the presiding officer to perform any duty in connection with an election shall in the conduct or the management of the election do any act (other than the giving of vote) for the furtherance of the prospects of the election of a candidate.

(2) No such person as aforesaid, and no member of a police force, shall endeavour—

(a) to persuade any person to give his vote at an election, or

(b) to dissuade any person from giving his vote at an election, or

(c) to influence the voting of any person at an election in any manner.

(3) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) or sub-section (2) shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months or with fine or with both.

56-G. *Prohibition of canvassing in or near polling stations.*—

(1) No person shall, on the date or dates on which a poll is taken at any polling station, commit any of the following acts within the polling station or in any public or private place within a distance of one hundred yards of the polling station, namely:—

(a) canvassing for votes; or

(b) soliciting the vote of any elector; or

(c) persuading any elector not to vote for any particular candidate; or

[1st August 1962]

(d) persuading any elector not to vote at the election;

or

(e) exhibiting any notice or sign (other than an official notice) relating to the election.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

(3) An offence punishable under this section shall be cognizable.

56-H. *Penalty for disorderly conduct in or near polling stations.*—(1) No person shall, on the date or dates on which a poll is taken at any polling station,—

(a) use or operate within or at the entrance of the polling station, or in any public or private place in the neighbourhood thereof, any apparatus for amplifying or reproducing the human voice, such as a megaphone or a loudspeaker, or

(b) shout, or otherwise act in a disorderly manner, within or at the entrance of the polling station or in any public or private place in the neighbourhood thereof,

so as to cause annoyance to any person visiting the polling station for the poll, or so as to interfere with the work of the officers and other persons on duty at the polling station.

(2) Any person who contravenes, or wilfully aids or abets the contravention of, the provisions of sub-section (1) shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine or with both.

(3) If the polling officer of a polling station has reason to believe that any person is committing or has committed an offence punishable under this section, he may direct any police officer to arrest such person, and thereupon the police officer shall arrest him.

(4) Any police officer may take such steps, and use such force, as may be reasonably necessary for preventing any contravention of the provisions of sub-section (1), and may seize any apparatus used for such contravention.

Explanation.—In this section, the expression "polling officer" means the polling officer of a polling station or if there is a presiding officer at the polling station, such presiding officer.

56-I. *Penalty for misconduct at the polling station.*—(1) Any person who during the hours fixed for the poll at any polling station misconducts himself or fails to obey the lawful directions of the polling officer may be removed from the polling station by the polling officer or by any police officer on duty or by any person authorized in this behalf by such polling officer.

[1st August 1962]

(2) The powers conferred by sub-section (1) shall not be exercised so as to prevent any elector who is otherwise entitled to vote at a polling station from having an opportunity of voting at that polling station.

(3) If any person who has been so removed from a polling station re-enters the polling station without the permission of the polling officer, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months, or with fine or with both.

(4) An offence punishable under sub-section (3) shall be cognizable.

Explanation.—In this section, the expression 'polling officer' has the same meaning as in section 56-H.

56-J. *Penalty for illegal hiring or procuring of conveyances at elections.*—(1) No candidate or his agent or any other person with the consent of a candidate or his agent shall hire or procure whether on payment or otherwise any vehicle, or vessel for the conveyance of any elector (other than the candidate himself, the members of his family or his agent) to or from any polling station:

Provided that nothing in this sub-section shall apply to—

(a) the hiring of a vehicle or vessel by an elector or several electors at their joint costs for the purpose of conveying him or them to or from the polling station, if the vehicle or vessel so hired is a vehicle or vessel not propelled by mechanical power; and

(b) the use of any public transport vehicle or vessel or any railway carriage by any elector at his own cost for the purpose of going to or coming from the polling station.

Explanation.—In this sub-section the expression 'vehicle' means any vehicle used or capable of being used for the purpose of road transport, whether propelled by mechanical power or otherwise and whether used for drawing other vehicles or otherwise.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) at or in connection with an election shall be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

56-K. *Breaches of official duty in connection with election.*—

(1) If any person to whom this section applies is without reasonable cause guilty of any act or omission in breach of his official duty, he shall be punishable with fine which may extend to five hundred rupees.

(2) No suit or other legal proceedings shall lie against any such person for damages in respect of any such act or omission as aforesaid.

(3) The persons to whom this section applies are the returning officers, assistant returning officers, presiding officers, polling officers and any other person appointed to perform any

[1st August 1962]

duty in connection with the receipt of nominations or withdrawal of candidatures, or the recording or counting of votes at an election; and the expression 'official duty' shall for the purposes of this section be construed accordingly, but shall not include duties imposed otherwise than by or under this Act.

56-L. *Removal of ballot papers from polling station to be an offence.*—(1) Any person who at any election fraudulently takes, or attempts to take, a ballot paper out of a polling station, or wilfully aids or abets the doing of any such act, shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine which may extend to five hundred rupees or with both.

(2) If the presiding officer of a polling station has reason to believe that any person is committing or has committed an offence punishable under sub-section (1), such officer may, before such person leaves the polling station, arrest or direct a police officer to arrest such person and may search such person or cause him to be searched by a police officer:

Provided that when it is necessary to cause a woman to be searched, the search shall be made by another woman with strict regard to decency.

(3) Any ballot paper found upon the person arrested on search shall be made over for safe custody to a police officer by the presiding officer, or when the search is made by a police officer, shall be kept by such officer in safe custody.

(4) An offence punishable under sub-section (1) shall be cognizable.

56-M. *Other offences and penalties therefor.*—(1) No person at an election shall—

(a) fraudulently deface or fraudulently destroy any nomination paper; or

(b) fraudulently deface, destroy or remove any list, notice or other document affixed by or under the authority of a returning officer; or

(c) fraudulently deface or fraudulently destroy ballot paper or the official mark on any ballot paper; or

(d) without due authority supply any ballot paper to any person or receive any ballot paper from any person or be in possession of any ballot paper; or

(e) fraudulently put into any ballot box anything other than the ballot paper which he is authorized by law to put in; or

(f) without due authority destroy, take, open or otherwise interfere with any ballot box or ballot papers then in use for the purposes of the election; or

[1st August 1962]

(g) fraudulently or without due authority, as the case may be, attempt to do any of the foregoing acts or wilfully aid or abet the doing of any such acts.

(2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall—

(a) if he is a returning officer or an assistant returning officer or a presiding officer at a polling station or any other officer or clerk employed on official duty in connection with the election, be punishable with imprisonment for a term which may extend to two years or with fine or with both;

(b) if he is any other person, be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months or with fine or with both.

(3) For the purposes of this section, a person shall be deemed to be on official duty if his duty is to take part in the conduct of an election or part of an election including the counting of votes or to be responsible after an election for the used ballot papers and other documents in connection with such election, but the expression 'official duty' shall not include any duty imposed otherwise than by or under this Act.

(4) An offence punishable under clause (b) of sub-section (2) shall be cognizable.

56-N. *Prosecution regarding certain election offences.*—No court shall take cognizance of any offence punishable under section 56-F or under section 56-K or under clause (a) of sub-section (2) of section 56-M except on complaint in writing made by order of, or under authority from, the State Government.

19. *Amendment of section 60, Madras Act V of 1920.*—In section 60 of the Municipalities Act,—

(i) for the words and figures "under section 56", the words, figures and letters "under section 56, 56-A, 56-B, 56-C, 56-D, 56-E, 56-F, 56-G, 56-H, 56-I, 56-J, 56-K, 56-L or 56-M" shall be substituted;

(ii) the words "or for such shorter period as the court may, by order, determine" shall be omitted.

20. *Insertion of new heading and new sections 60-A to 60-H in Madras Act V of 1920.*—After section 60 of the Municipalities Act, the following heading and sections shall be inserted in Chapter IV, namely:—

"Requisitioning of property for election purposes.

60-A. *Requisitioning of premises, vehicles, etc., for election purposes.*—(1) If it appears to the State Government that in connection with an election under this Act—

(a) any premises other than residential buildings actually occupied are needed or are likely to be needed for the purpose of being used as a polling station or for the storage of ballot boxes after a poll has been taken, or

[1st August 1962]

(b) any vehicle, vessel or animal is needed or is likely to be needed for the purpose of transport of ballot boxes to or from any polling station, or transport of members of the police force for maintaining order during the conduct of such election, or transport of any officer or other person for performance of any duties in connection with such election, the State Government may, by order in writing, requisition such premises, or such vehicle, vessel or animal, as the case may be, and may make such further orders as may appear to them to be necessary or expedient in connection with the requisitioning:

Provided that no vehicle, vessel or animal which is being lawfully used by a candidate or his agent for any purpose connected with the election of such candidate shall be requisitioned under this sub-section until the completion of the poll at such election.

(2) The requisition shall be effected by an order in writing addressed to the person deemed by the State Government to be the owner or person in possession of the property, and such order shall be served on the person to whom it is addressed.

(3) Whenever any property is requisitioned under sub-section (1), the period of such requisition shall not extend beyond the period for which such property is required for any of the purposes mentioned in that sub-section.

(4) In this section—

(a) "premises" means any land, building or part of a building and includes a hut, shed or other structure or any part thereof;

(b) "vehicle" means any vehicle used or capable of being used for the purpose of road transport, whether propelled by mechanical power or otherwise.

60-B. *Payment of compensation.*—(1) Whenever in pursuance of section 60-A the State Government requisition any premises, there shall be paid by the municipal council to the persons interested compensation the amount of which shall be determined by the State Government by taking into consideration the following, namely:—

(i) the rent payable in respect of the premises or if no rent is so payable, the rent payable for similar premises in the locality:

Provided that the rent payable in respect of the premises to which the provisions of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960) apply shall be the fair rent payable for the premises under that Act;

(ii) if in consequence of the requisition of the premises the person interested is compelled to change his residence or place of business, the reasonable expenses (if any) incidental to such change:

[1st August 1962]

Provided that where any person interested, being aggrieved by the amount of compensation so determined makes an application to the State Government within one month from the date of service of the order determining the compensation for referring the matter to an arbitrator, the amount of compensation to be paid shall be such as the arbitrator appointed in this behalf by the State Government may determine:

Provided further that where there is any dispute as to the title to receive the compensation or as to the apportionment of the amount of compensation, it shall be referred by the State Government to an arbitrator appointed in this behalf by the State Government for determination, and shall be determined in accordance with the decision of such arbitrator.

Explanation.—In this sub-section, the expression "person interested" means the person who was in actual possession of the premises requisitioned under section 60-A immediately before the requisition, or where no person was in such actual possession, the owner of such premises.

(2) Whenever in pursuance of section 60-A the State Government requisition any vehicle, vessel or animal, there shall be paid by the municipal council to the owner thereof compensation the amount of which shall be determined by the State Government on the basis of the fares or rates prevailing in the locality for the hire of such vehicle, vessel or animal:

Provided that where the owner of such vehicle, vessel or animal being aggrieved by the amount of compensation so determined makes an application to the State Government within one month from the date of service of the order determining the compensation for referring the matter to an arbitrator, the amount of compensation to be paid shall be such as the arbitrator appointed in this behalf by the State Government may determine:

Provided further that where immediately before the requisitioning the vehicle or vessel was by virtue of a hire purchase agreement in the possession of a person other than the owner, the amount determined under this sub-section as the total compensation payable in respect of the requisition shall be apportioned between that person and the owner in such manner as they may agree upon, and in default of agreement, in such manner as an arbitrator appointed by the State Government in this behalf may decide.

60-C. *Power to obtain information.*—The State Government may, with a view to requisitioning any property under section 60-A or determining the compensation payable under section 60-B, by order, require any person to furnish to such authority as may be specified in the order such information in his possession relating to such property as may be so specified.

60-D. *Powers of entry into and inspection of premises, etc.*—
(1) Any person authorised in this behalf by the State Government may enter into any premises and inspect such premises and any

[1st August 1962]

vehicle, vessel or animal therein for the purpose of determining whether, and if so in what manner, an order under section 60-A should be made in relation to such premises, vehicle, vessel or animal or with a view to securing compliance with any order made under that section.

(2) In this section, the expressions "premises" and "vehicle" have the same meanings as in section 60-A.

60-E. *Eviction from requisitioned premises.*—(1) Any person remaining in possession of any requisitioned premises in contravention of any order made under section 60-A may be summarily evicted from the premises by any officer empowered by the State Government in this behalf.

(2) Any officer so empowered may, after giving to any woman not appearing in public reasonable warning and facility to withdraw, remove or open any lock or bolt or break open any door of any building or do any other act necessary for effecting such eviction.

60-F. *Release of premises from requisition.*—(1) When any premises requisitioned under section 60-A are to be released from requisition, the possession thereof shall be delivered to the person from whom possession was taken at the time when the premises were requisitioned, or if there were no such person, to the person deemed by the State Government to be the owner of such premises, and such delivery of possession shall be a full discharge of the State Government from all liabilities in respect of such delivery, but shall not prejudice any rights in respect of the premises which any other person may be entitled by due process of law to enforce against the person to whom possession of the premises is so delivered.

(2) Where the person to whom possession of any premises requisitioned under section 60-A is to be given under sub-section (1) cannot be found or is not readily ascertainable or has no agent or any other person empowered to accept delivery on his behalf, the State Government shall cause a notice declaring that such premises are released from requisition to be affixed on some conspicuous part of such premises and publish the notice in the Official Gazette.

(3) When a notice referred to in sub-section (2) is published in the Official Gazette, the premises specified in such notice shall cease to be subject to requisition on and from the date of such publication and be deemed to have been delivered to the person entitled to possession thereof, and the State Government shall not be liable for any compensation or other claim in respect of such premises for any period after the said date.

60-G. *Delegation of functions of the State Government with regard to requisitioning.*—The State Government may, by notification, direct that any powers conferred or any duty imposed on

[1st August 1962]

the State Government by any of the provisions of sections 60-A to 60-F shall, under such conditions, if any, as may be specified in the direction, be exercised or discharged by such officer or class of officers as may be so specified.

60-H. *Penalty for contravention of any order regarding requisitioning.*—If any person contravenes any order made under section 60-A or section 60-C, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine or with both.

21. *Amendment of section 304, Madras Act V of 1920.*—In section 304 of the Municipalities Act,—

(i) for the words and figures "The power to make rules under section 303 is", the words and figures, "The power to make rules under section 303 and the power to issue notifications under this Act are" shall be substituted;

(ii) for the words "six weeks", the words "three weeks" shall be substituted;

(iii) after clause (c), the following clause shall be added, namely :—

"(d) Every rule made under section 303 and every notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification."

22. *Amendment of section 347, Madras Act V of 1920.*—In section 347 of the Municipalities Act, for the words "No person shall be tried for any offence", the words "Save as otherwise expressly provided in this Act, no court shall take cognizance of any offence" shall be substituted.

23. *Amendment of section 368, Madras Act V of 1920.*—To sub-section (5) of section 368 of the Municipalities Act, the following proviso shall be added, namely :—

"Provided that the State Government may, by notification, for sufficient cause, direct that the term of office of the councillors as a whole be extended or reduced by such period not exceeding three months as may be specified in the notification."

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

30th June, 2nd to 7th, 30th and 31st July and 1st August, 1962.

Volume XLVII (Nos. 1 to 10).

PAGES

A

Abdul Wahab, Sri K. S.—

Bills—	469-472
Appropriation Bill, 1962	621-622
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962	264-269
Budget for 1962-63, general discussion on	403

Accidents—	399
Question re drowning of two supervisors of the P.W.D. in Suruliar river	

Adjournment Motion re—	227
Electricity, critical supply position and imposition of heavy cut in supply	

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962—	
See Bills.	
Agricultural Produce Markets Act, 1959—	
Declaration of market areas for the purpose of — in respect of ground-nut, tobacco, cashewnuts, gingelly and chillies, notification laid on the table	173
Notifying market areas of Coimbatore Market Committee for the purposes of —, notification laid on the table	213
Notifying Market areas of Ramanathapuram Market Committee for the purposes of —, notification laid on the table	213
Question re enforcement of	452

All-India Services—	569
Question re communication from Government of India on formation of	

A—cont.

Anbazhagan, Sri K.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	352-364, 407, 410-411, 426
Animal Husbandry Department—	
Note on policy underlying the activities of — (in Tamil), laid on the table	483
Appropriation Accounts for 1960-61—	
Audit Report thereon, laid on the table	174
Appropriation Bill, 1962—	
See Bills.	
Approved Schools and After-care Institutions—	
Question re number of private and Government—in Madras State ..	224
Area Committees—	
See Committees.	
Assembly Constituencies—	
Question re delimitation of	502-503
Assistant Surgeons—	
Question re rules for appointment of selection grade—.. ..	225-226
Assurances—	
Statement XXXI showing action taken on—, laid on the table ..	312
Assurances Committee—	
See Committees.	
Athoor II and I in North Madurai Development district—	
Change of names of—, notification laid on the table	541

B

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—	
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962	527
Appropriation Bill, 1962	465-467
Betting Tax (Amendment) Bill, 1962	614-615
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962	617-619
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	609-610
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962	534
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962	514-516
Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962	529-530
Budget for 1962-63, general discussion on—	133-142
City Corporation Council, amendments relating to confirmation of draft rules for the co-option as councillors of persons belonging to Scheduled castes by the elected members of the Council	585-586
Resolution re medical relief in the State, appointment of a Committee to consider the position of—	588-592 601

B—cont.

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—	481
Exemptions under sections 3 and 4, notification laid on the table ..	
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959—	482
Amendments to—, notification laid on the table	
Exemption of beedi industrial premises from provisions of sub-rule (3) of Rule 6, notification laid on the table	13
Betting Tax (Amendment) Bill, 1962—	
See Bills.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1962	457, 472-481
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962	513-514, 520-524
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962	525
Board of Industries, election of Council's representative to	132
Budget for 1962-63, general discussion on	349, 350 401-428
Dearth of Science and Mathematics Assistants in High Schools, statement re	512-513
Questions, point of order re admissibility of	178
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962—	
Considered and passed	526-528
Message from the Assembly re	455
Appropriation Bill, 1962	457-481
Considered and passed	454
Message from the Assembly re	454
Message from the Governor re	
Betting Tax (Amendment) Bill, 1962—	
Considered and passed	614-615
Message from the Assembly re	511
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962—	
Considered and passed	615-623
Message from the Assembly re	455
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962—	
Considered and passed	602-613
Message from the Assembly re	511
Message from the Governor re	511
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962—	
Considered and passed	532-539
Message from the Assembly re	455
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962—	
Considered and passed	513-524
Message from the Assembly re	511

B—cont.

Bills—cont.	
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962—cont.	
Message from the Governor re	511
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962—	
Considered and passed	525-526
Message from the Assembly re	511
Message from the Governor re	511
Stamps (Increase of Duties, Bill, 1962—	
Considered and passed	528-532
Message from the Assembly re	511
Bills, as passed by the Assembly, laid on the table—	
Betting Tax (Amendment) Bill, 1962	624
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962	624
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	624
Board of Industries—	
Election of Council's Representative to	132-133
Election of Sri K. Kamalakannan to	400
Bommappa Gounder, Sri—	
Removal of—President, Rajanagar Panchayat, notification by Collector of Coimbatore, laid on the table	312
Bridges—	
Overbridges at railway crossings, names of places recommended to Central Government for the construction of	505-506
Budget for 1962-63—	
Presentation of	8-12
General discussion on	17-126
	133-173
	179-212, 227-250,
	264-312, 327-388,
	400-428
Buildings—	
Question re Old Law College Police Station site, utilisation of	176
Bus drivers—	
Question re scarcity of—in State Transport Department	498-500
Business Advisory Committee—	
See Committees.	
Business of the House —	
Change in the order of	526
Catering Establishments Act, 1958—	
Exemption of 'Gramodyog Canteen' run by Khadi Gramodyog Bhavan, Madras, for one year from provisions of—notification laid the table	482
Exemption of Railway Vegetarian Refreshment Room, Virudhunagar, for one year from provisions of section 9, notification laid on the table	482

C—cont.

Catering Establishments Rules, 1959—	
Amendments to—, notifications laid on the table	13,212
	389, 484
Cauvery Water—	
Question re Report on the prospects of bringing—to Madras City	581
Cement—	
Question re reduction in allotted quota of—to dealers	506-508
Chairman, Mr.—	
Announcement re—	
Board of Industries, election of Sri K. Kamalakannan to	400
Business Advisory Committee's decision	7, 400
Message from the Assembly re—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962	455
Appropriation Bill, 1962	455
Betting Tax (Amendment) Bill, 1962	511
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962	455
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	511
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962	455
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962	511
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962	511
Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962	511
Message from the Governor re	454
Appropriation Bill, 1962	511
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	511
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962	511
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962	511
Board of Industries, election of Council's representative to	132-133
Budget for 1962-63, general discussion on	428
Expression of sorrow re—	
Demise of Kondappa, Sri A, a member of the old Legislative Council. Demise of Purshottamdas Tandon, Sri, former Speaker of the Uttar Pradesh Assembly	431
Demise of Roy, Dr. B. C., Chief Minister of West Bengal	127
Demise of Roy, Dr. B. C., Chief Minister of West Bengal	127
See Rulings and observations of the Chair	
Check-Post—	
Shifting of—at Arambakkam village to Kavaraipttai village, notification laid on the table	312
Shifting of—on Cape Trivandrum Road, Kaliyakavallai, Kanyakumari district, amendment to Revenue department notification S.R.O. No. A-1955 of 1960, laid on the table	15
Chennapalli Estate—	
See Estates.	
C. 8—2	

C—cont.

PAGES

Chidambaranathan, Dr.A.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	148-157
Resolution <i>re</i> Elementary and Secondary Education, appointment of a Committee to review the position of	587-588
Chimpaltradi Estate—	
See Estates.	
Cinemas—	
Question <i>re</i> number of Panchayats which have levied additional tax on—as on 1st June 1962	565
Cinemas (Regulations) Rules, 1957—	
Amendments to—, notification laid on the table	483
City Corporation—	
Amendments relating to confirmation of draft rules for co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected members of the Council	585-587
Co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by elected members, notification laid on the table	481
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962—	
See Bills.	
C.R.A. Course—	
Question <i>re</i> number of students in Barnard Institute of Radiology, General Hospital, Madras, in—during 1961-62	576
Clubwala Jadhav, Srimathi Mary C.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	339-347
Colleges—	
Question <i>re</i> Medical College, Kilpauk, shifting of—from Madras	580
Committees—	
Area Committee, Kancheepuram, appointment of Sri V. N. Perumal in the vacancy caused by the death of Dr. P. S. Srinivasan, notification laid on the table	482
Area Committee, Madras, appointment of Dr. B. M. Sundaravadanam as Member and Chairman of—in the vacancy caused by the death of Sri T. V. Apparsundara Mudaliar, notification laid on the table	15
Assurances Committee, statement XXX showing further replies to assurances included in statements appended to fourth to ninth reports laid on the table	251
Business Advisory Committee, decision of	7, 400
Committee on Subordinate Legislation of Assembly, First and Second Reports laid on the table	541
Contracts Committee and Appointments Committee, rules governing meetings of—, laid on the table	483
Licence Appeals Committee, Rules governing meetings of—, notification laid on the table	483
Communists—	
Question <i>re</i> reasons for release of 12—leaders from prison	438-439
Community Development and Panchayat Development—	
Note on—, laid on the table	540

C—cont.

Contributory Provident Fund Scheme—	
Question <i>re</i> applicability of—to teachers in private management schools in Kanyakumari district	4
Co-operative Development Schemes, 1961-62—	
Review of progress made in—, laid on the table	540
Co-operative Societies—	
Question <i>re</i> —	
Co-operative House Construction Societies, amount allotted to and disbursed through—in 1958-59 and 1959-60	498
Ex-servicemen Motor transport—, number of	574-575
Fishermen—, concessions given to—with regard to fishery rentals of Government—owned waters	510
Handloom Weavers—, grant of rebate to	447-448
Industrial—, extension of Provident Fund benefits to employees in	502
Introduction of 32 spindles spinning units in the Co-operative sector	3
Palayamcottah—Tirunelveli Co-operative Stores, action taken on representation of President on alleged misappropriation of funds of	453-454
Corporation Accounts and Licence Appeals Committees—	
Rules <i>re</i> election of members to—, laid on the table	540
Corporation of Madras—	
Committees of Central Circle, Accounts and Licence Appeals, Committees, rules <i>re</i> election of chairmen to—, notification laid on the table	540
Election of a member to Central Committee from each Circle Committee, notification laid on the table	540
Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955—	
Additional Court-fee payable under section 61 on Probates or Letters of Administration, notification laid on the table	482
Courts—	
Question <i>re</i> Juvenile —, number and location of	398-399
D	
Denatured Spirit, Mythyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1950—	
Amendments to—, notification laid on the table	12
Deputy Chairman—	
Adjournment motion <i>re</i> electricity, critical supply position and in position of heavy cut in supply	227
Questions, point of order <i>re</i> admissibility of	178
Diarrhoea—	
Question <i>re</i> cause of outbreak of	225

	PAGES
E	
Education—	
Note on demand XIII—, laid on the table	540
Question re—	
Secondary and Collegiate education, holding talks with educationists in connection with reorganisation of—	494-495
Resolution re appointment of a Committee to review the position of elementary and secondary	587-588
Educational Concessions—	
Question re	
Eligibility of Children of Non-Anglo-Indian and Anglo-Indian Teachers in Anglo-Indian Schools for—	129-130
Fee concessions under R.K. 92, Madras Educational Rules, raising of income limit	450-451
Elections—	
Question re—	
General—, exhibition of a poster of a woman showing blood-stained shirt by a Political Party during	566-567
Map showing Assembly and Parliamentary Constituencies in Madras State, publication of	262
Electrical Inspectorate—	
Review of activities for first half-year ended 30th September 1961, laid on the table	16
Electricity—	
Adjournment motion re electricity, critical supply position and imposition of heavy cut in supply	227
Failure of electricity supply and power cut, Minister's attention called to.	324-327
Electricity Board, Madras State—	
Question re number of posts of Divisional Engineers, Assistant Engineers and Supervisors vacant as on 1st March 1962 in	500-501
Review of activities for first half-year 1961-62, laid on the table	15
Statement showing excess expenditure for years 1957-58 to 1959-60, laid on the table	15
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962—	
See Bills	
Employment office of Training Centre for Adult Blind, Saidapet—	
Question re conversion of—into Employment Office for Physically Handicapped Children	261
English—	
Question re teaching of—in elementary schools, improvement of standard of teaching	449
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Date of enforcement in certain inam estates, amendment to notification laid on the table	14
District Revenue Officers to carry out functions and duties of Settlement Officers, notification laid on the table	482
Rules for claims and revision petitions under sections 18 (4) and 19, notification laid on the table	14
Ryotwari settlement of Adikadu Inam Estate in Koilpatti taluk of Tirunelveli district, notification laid on the table	174

E—cont.	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—cont.	
Ryotwari settlement of Chennapalli, Chimpaltradi and Kaminaicken-palayam	389
Ryotwari settlement of Zamin Estate Mahfuskhanpettai, Ponneri taluk, Chingleput district, notification laid on the table	481
Ryotwari settlement of Zamindari Estates, Chingleput district, notification laid on the table	540
Examinations—	
Question re S.S.L.C. Public—, March 1962, number of candidates who appeared under the old and new schemes	442-443
Expression of sorrow re—	
Demise of Kondappa, Sri A. a member of the old Legislative Council.. .. .	431
Demise of Purushottamdas Tandon, Sri, former Speaker of the Uttar Pradesh Assembly	127
Demise of Roy, Dr. B. C., Chief Minister of West Bengal	127
F	
Factories Rules, 1959—	
Amendments to—, notifications laid on the table	14, 16 312, 541
Fair Price Shops—	
Question re supply of boiled rice through	131-132
Finance Accounts of Government of Madras for 1960-61—	
Laid on the table	428
Fisheries—	
Policy note on—, laid on the table	541
Full Finance Scheme—	
Orders on recommendation of Official Committee on—, notification laid on the table	541
G	
Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	246-250
Gazette—	
Question re burning of Hindi edition of Union Government—by a political party	435
General Sales Tax Act, 1959—	
Omission of item 33 and entries relating thereto from First Schedule with effect from 1st April 1962, notification laid on the table	16
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962—	
See Bills.	
Gift articles—	
Question re theft of milk powder and vegetable oil in Attur (Salem district)	4-5

G—cont.

Goats—	
Question re control on rearing of	451-452
Government advertisements—	
Question re grant of—to newspapers, criteria for	454
Government College of Integrated Medicine—	
See Herbarium.	
Government Hospital, Kancheepuram—	
See Hospitals and Dispensaries.	
Government Press—	
Question re stock verification of papers in—annually	323
Government servants—	
Question re Non-gazetted,—increase in dearness allowance	448-449
Groundnut—	
Question re research about the fungus infection in—	264
H	
Handicapped persons—	
Question re number registered at Employment exchange as on 1st June 1962	450
Handloom delegation—	
Question re examination of report of—by Government	573
Handloom Industry—	
Resolution re—	
Rehabilitation of—and handloom weavers	601-602
Review of the progress in the development of—laid on the table	540
Hemp Drugs Licensing Rules, 1961—	
Amendments to,—notification laid on the table	14
Herbarium—	
Question re maintenance of—attached to Government College of Integrated Medicine	452-453
Hindi—	
Question re—	
Introduction of—as a compulsory subject for S.S.L.C. Examination	495
Requirement of a pass in—to secure eligibility in S.S.L.C. Public Examination	127
Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department—	
Appeals pending before the Commissioner—to be disposed of by Judicial Officers, notification laid on the table	312
Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund Rules, 1962—	
Issue of,—notification laid on the table	483

H—cont.

Home Department Notification No. 576 of 1962—	
Amendment to,—notification laid on the table	541
Hospitals and Dispensaries—	
Question re—	
Appointment of a Committee to go into the working of—	582
Government Hospital, Kancheepuram, number of cases admitted for application of forceps and number died for period October and November 1961	432
Government Hospital, Kancheepuram number of patients admitted for Fother Gills Operation and number died for period from 1st January 1961 to date	431-432
Government Hospital, Kancheepuram, number of patients admitted with transverse presentation and number died during November 1961	431-432
St. Martin's Hospital, Ramanaathapuram, calling for applications for employment as doctors in	510-511
House Rent Allowance—	
Question re sanctioning of—to teachers in aided high schools in Madras City and major towns	501
Houses—	
Question re ceiling on—	500
House-tax—	
Question re enhancement of—by Madras Corporation	579-580
Housing—	
Pamphlet on—in Madras State 1961-62, laid on the table	540
Housing Colonies—	
Question re construction of—for Government servants	397-398
I	
Industrial Development—	
Review of—in Madras State for 1961-62	481
Industrial Disputes Rules, 1958—	
Amendments to,—notification laid on the table	16
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959—	
Amendments to,—notification laid on the table	16
Industrial Estate—	
Question re starting of an—at Kancheepuram	572
Industries Subordinates Service—	
Inclusion within purview of Madras Public Service commission,—notification laid on the table	484
Island Ground—	
Question re transfer of portion of—by Defence Ministry	491-492
J	
Jails—	
Question re appointment of Gazetted officer of Police Department as superintendent of Jails	450

J— cont.

	PAGES
Jayarama Reddiar, Sri S.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	364, 382-385
Joghee Gowder, Sri T.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	311-312
Jothi Veneatachellum, the Hon. Srimathi—	
Primary Health Centre in South Arcot District, statement <i>re</i> failure to post doctors	455-456
Resolution <i>re</i> medical relief in the State, appointment of a committee to consider the position of—	597-601
Juvenile Courts—	
See Courts.	

K

Kamalakannan, Sri K.	
Budget for 1962-63, general discussion on	385-388
Elected to Board of Industries	400
Kaminaickenpalayam Estate—	
See Estates.	
Kancheepuram Municipality—	
Question <i>re</i> loan from Government to cover administrative expenses, application for	178
Kandukrishi Pattom Land Assignment Rules, 1962—	
Issue of Rules, notification laid on the table	16
Karayalar, Sri L. S.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	269-274
Kombakumari Devaswoms (Contributory Provident Fund) Rules, 1961—	
Issue of Rules, notification laid on the table	15
Kondappa, Sri A.	
Expression of sorrow <i>re</i> demise of—, a member of the old Legislative Council	431
Kotwal bazaar—	
Question <i>re</i> steps taken for improvement of sanitary condition of ..	508-509
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1962	461-465
City Municipal Corporation and Municipalities (Amendment) Bill, 1962	620-621
Budget for 1962-63, General discussion on	163-173
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	604-605
Resolution <i>re</i> medical relief in the State, appointment of a Committee to consider the position of—	594
Teacher Pension Rules, liberalisation of	60

L

PAGES

Labour—	
Publication <i>re</i> —in Madras State, 1961-62, laid on the table	482
Lakshmanan Chettiar, Sri S. P. K. A.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	377-382
Lakshmanaswami Mudaliar Dr. A.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	327-339
Questions, information <i>re</i> answering of—during the absence of the concerned Ministers	582
Questions, point of order <i>re</i> admissibility of	177
Resolution <i>re</i> medical relief in the State, appointment of a Committee to consider the position of—	595-597
Land Cess—	
Question <i>re</i> payment of—to panchayats in Chingleput district ..	492
Land Improvement Schemes Act, 1959—	
Coming into force of —on 1st April 1962, notification laid on the table	428
Notified areas under section 3, notification laid on the table	15
Law College Police Station Site, old—	
Question <i>re</i> utilisation of	176
Legislative Council—	
Resolution <i>re</i> transaction of business in —in Tamil	602
Resume (Part I) of Twentieth session, laid on the table	16
Legislative Council Rules, Madras—	
English and Tamil copies of —laid on the table	312
Licence Appeals Committee—	
See Committees.	
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960—	
Amendments to—, notification laid on the table	15
Local Authorities Finance Act, 1961—	
Date of enforcement notified as 1st April 1962, notification laid on the table	13
Issue of rules relating to manner of publication of notice, notification laid on the table	251
Lorries—	
Question <i>re</i> issue of permits to—for inter-State plying	491

M

"Madras Information"—	
Question <i>re</i> cost of production of—	6-7
Madras Kanyakumari Coastal Road—	
See Road(s).	
Madurai Municipality—	
Question <i>re</i> representation <i>re</i> frequent transfer of Commissioner ..	226

M—cont.

	PAGES
Majid, the Hon. Sri S. M. A.—	
Bills—City Municipal Corporation and Municipalities (Amendment) Bill, 1962	615—617
Manufactured Drugs Rules, 1932—	619—620
Amendments to —, notification laid on the table	483
Market—	
Question re visit of a Minister to a —in Madras City	579
Market Committees—	
Market areas and notified market areas in North Arcot, notification laid on the table	13
Matter of urgent public importance—	
Dearth of Science and Mathematics Assistants in High Schools, calling attention to	512—513
Failure of Electricity supply and power cut, calling attention to ..	324—327
Primary Health Centres in South Arcot district, calling attention to failure to post Doctors to	455—456
Medical Officers, Honorary—	
Question re appointment of members of Legislature as	581
Medicinal and Toilet Preparations (Excise Duties), Rules, 1959—	
Rules regarding recovery of cost of Excise establishment, notification laid on the table	13
Members of Legislature—	
Question re instructions re interference in day-to-day administration by ..	492—493
Mid-day Meal Scheme—	
Question re administration of—by Panchayats	80—82
Milk Powder—	
See Gift articles	
Minimum Wages (Madras) Rules, 1953—	
Amendment to —, notification laid on the table	312
Ministers—	
Question re acceptance of invitations for lunches and dinners from private persons by	494
Motor Vehicles Rules, 1940—	
Amendment to, —notification laid on the table	541
Motor Vehicles Tax—	
Collection of quarterly tax on MDF 2975 belonging to Sri Anjaneya Motor Transport (Private) Limited, Erode at Rs. 10 per seat when used for touring purposes, notification laid on the table	251
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDU 7463 of Kodai-kanal Motor Union (Private), Limited, Madurai, notification laid on the table	212
Collection of tax on luxury coaches MDU 6197 and MDU 6198 belonging to Southern Roadways (Private), Limited, Madurai at Rs. 10 per seat when used for tourist purposes, notification laid on the table ..	483
Exemption of Jeep wagon MDO 3448 of UNICEF and assigned to Primary Health Centre, Thevur, Thanjavur district, from —, notification laid on the table	14

M—cont.

Motor Vehicles Tax—cont.

	PAGES
Exemption of motor car MSW 6094 of the United Kingdom Trade Commissioner, Madras from —, notification laid on the table ..	16
Exemption of station wagon MDE 3956, belonging to United Nations International Children's Emergency Fund assigned to District Medical Officer, Coimbatore from—, notification laid on the table ..	212
Exemption of station wagon MDE 4200 belonging to UNICEF and assigned to District Medical Officer, Coimbatore, from payment of —, notification laid on the table	483
Exemption of station wagon MDK 1244 belonging to the United Nations Children's Emergency Fund, assigned to District Medical Officer, Kanyakumari from—, notification laid on the table ..	173—174
Exemption of vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras States from—, notification laid on the table	14
Exemption of vehicles plying between Mysore and Kerala States, from—, notification laid on the table	540
Exemption of Willy station wagons MDE 4751 and MDE 4281 belonging to United Nations Children's Emergency Fund, assigned to District Medical Officer, Coimbatore from—, notification laid on the table	213
Question re compensation given to municipalities	435—436
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962—	
See Bills.	
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1962—	
See Bills	
Mount Road—	
Question re amount spent on remodelling—to facilitate six-lane traffic ..	567—568
Municipal Councils—	
Question re term of Municipal councillors, increase to five years ..	324
Murders—	
Question re number of cases reported to Police in Madras City from 1st January 1962	568—569
Muthukannappan, Vidwan, T.—	
Budget for 1962—63, general discussion on	207—212
Resolution re transaction of business in Legislative Council in Tamil ..	602

N

Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, the Hon. Sri N.—	
Budget for 1962—63, general discussion on	364—371
Nallaswami, Sri B. K.—	
Budget for 1962—63, general discussion on	301—306
National Integration Conference—	
Question re action taken on resolutions passed at—at New Delhi ..	222—224
National Savings Organisation—	
Question re introduction of Pay roll savings scheme in State Government Offices	177—178, 214—217.

N—cont.

Newspapers—	
Question re—	
Criteria for giving Government advertisements to	454
Interrogation of correspondents of —by Police	438
Legislation for protection from prosecution in reporting	495–496
Nuclear Power Station—	
Question re site for the setting up of —in Kalpakkam	394
O	
Official Language—	
Introduction of Tamil in certain Government Offices upto district level—, notification laid on the table	15
Introduction of Tamil in Highways and Rural Works and Statistics Departments upto district level—notification laid on the table ..	15
Introduction of Tamil in Industries and Commerce Departments, notification laid on the table	212
Introduction of Tamil as—in Labour Department in district level, notification laid on the table	541
Use of Tamil as—in the office of the Special Deputy Collector, Kallar Reclamation, Madurai (Harijan Welfare Department), notification laid on the table	541
P	
Package Deal—	
Question re assessment of success of —in Thanjavur district ..	263
Panchayat Union—	
Exclusion of P. Pudupatti from Tiruchuli and inclusion in Kariapatti —, West Ramanathapuram Development district, notification laid on the table	174
Inclusion of Sembodi village in Vedaranyam—in East Thanjavur Development district, notification laid on the table	482
Panchayat Union Councils—	
Amendments to rules re mode of transacting business of —, notification laid on the table	13
Payment of travelling allowance to Chairmen, Vice-Chairmen, Members and Members of Committees, notifications laid on the table ..	250, 483
Question re number of —as on 2nd October, 1961	2–3
Rules relating to transfer of officers and servants of—, notification laid on the table	173
Panchayat(s)—	
Nambiyur—, orders removing A. Rangaswami Gounder from office of President cancelled, notification laid on the table	483
Question re —	
Number of—as on 2nd October 1961	2–3
Upgrading of major—as III grade municipalities	437–438
Removal of Sri S. Sellappa Gounder, President, Varathanallur Panchayat Bhavani taluk, Coimbatore district, notification of Collector of Coimbatore laid on the table	14
Panchayats Act, 1958—	
Issue of Rules for assessment and collection of levy on agricultural land, notification laid on the table	25

P—cont.

Panchayats (Duty on Transfer of Property) Rules, 1961—	
Amendments to—, notification laid on the table	15
Paper factory—	
Question re establishment of—for manufacture of writing paper out of bagasse available from sugar factories	444–445
Papers laid on the table of the House—	
Agricultural Produce Markets Act, 1959—	
Declaring market areas for the purpose of—in respect of groundnut, tobacco, cashewnuts, gingelly and chillies. (G.O. Ms. No. 1253, Food and Agriculture, dated 26th March 1962)	173
Notifying market areas of Coimbatore Market Committee for the purposes of— (G.O. Ms. No. 1055, Food and Agriculture, dated 15th March 1962)	213
Notifying market areas of Ramanathapuram Market Committee for the purposes of— (G.O. Ms. No. 1054, Food and Agriculture, dated 15th March 1962)	213
Amendment to Revenue Department Notification No. 280, dated 1st September 1951. (Memorandum No. 127315-II/61-1, Revenue, dated 30th January 1962)	13–14
Amendment to Revenue Department Notification II-I, No. 4495 of 1961, dated 21st September 1961 (G.O. Ms. No. 854, Revenue, dated 26th February 1962)	13
Animal Husbandry Department, Note on policy underlying the activities of —(in Tamil)	483
Appeals pending before Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, to be disposed of by Judicial Officers. (G.O. Ms. No. 1067, Revenue, dated the 9th March 1962)	312
Appropriation Accounts for 1960–61 and the Audit Report thereon ..	174
Area Committee, Kancheepuram, appointment of Sri V. N. Perumal in the vacancy caused by the death of Dr. P.S. Srinivasan (G.O. Ms. No. 1452, Revenue, dated 31st March 1962)	482
Area Committee, Madras, Dr. B.M. Sundaravadanam appointed Member and Chairman of—in the vacancy caused by the death of Sri T. V. Apparsundara Mudaliar (G.O. Ms. No. 5163, Revenue, dated 29th November 1961)	15
Assurances, Statement XXXI showing action taken on	312
Athur II and I, North Madurai Development District change of names of— (G.O. Ms. No. 1311, Local Administration, dated 27th June 1962)	541
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, exemptions under sections 3 and 4 (G.O. Ms. No. 3011, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 11th June 1962) ..	481
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959—	
Amendments to (G.O. Ms. No. 2418, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th April 1962)	482
Exemption of beedi industrial premises from provisions of sub-rule (3) of rule 6. (G.O. Ms. No. 1116, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 22nd February 1962)	13
Bills, as passed by the Assembly—	
Betting tax (Amendment) Bill, 1962	624
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962	624

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	6 4
Bommappa Gounder, Sri, President, Rajanagar Panchayat, removal of —notification by Collector of Coimbatore (Ref. No. 7217/62-D 13, dated 28th February 1962)	312
Catering Establishments Act, 1958—	
Exemption of 'Gramodyog Canteen' run by Khadi Gramodyog Bhavan, Madras, for one year from provisions of — [G.O. Ms. No. 3162, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 19th June 1962]	482
Exemption of Railway Vegetarian Refreshment Room, Virudhu- nagar, for one year from provisions of section 9 [G.O. Ms. No. 196, Industries Labour and Co-operation (Labour), dated 9th January 1962]	482
Catering Establishments Rules, 1959, amendments to—[G.O.'s Ms. No. 331, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 17th January 1962, No. 1501, dated 13th March 1961, No. 2342 dated 24th April 1962 and No. 2966, dated 7th June 1962].	13,212, 389
Check-post at Arambakkam village shifting, to Kavaraipatti Village— [G.O. Ms. 2102, Revenue, dated 11th May 1962]	312
Check-posts, shifting of—on Cape-Trivandrum Road, Kodyaka- villal, Kanyakumari district, amendment to Revenue Department, Notification S.R.O. No. A-1955 of 1960—[G.O. Ms. No. 1580, Revenue, dated 7th April 1962]	15
Cinemas (Regulations) Rules, 1957, amendments to—[G.O. Ms. No. 1355, Home, dated 4th April 1962]	483
City Corporation, Co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by elected members (G.O. Ms. No. 1190, L.A.)	481
Committee on—	
Government Assurances, Statement XXX showing further replies to assurances included in statements appended to fourth to ninth reports	251
Subordinate Legislation of Assembly, First report of—	541
Subordinate Legislation of Assembly, Second report of.	541
Community Development and Panchayat Development, note on	540
Contracts Committee and Appointments Committee, rules governing meetings of—[G.O. No. 1281, Local Administration, dated 1st June 1962].	483
Co-operative Development Schemes, 1961-62, review of progress made in	540
Corporation Accounts and Licence Appeal Committees, issue of rules re election of members to—[G.O. Ms. No. 1360, Local Adminis- tration, dated 15th June 1962]	540
Corporation of Madras—	
Central Committee, Circle Committee, Accounts Committee and Licence Appeals Committee, issue of rules re election of Chairmen to—[G.O. Ms. No. 1279, Local Administration, dated 1st June 1962]	540
Election of member to central Committee from each circle committee (G.O. Ms. No. 1361, Local Administration, dated 15th June 1962)	540

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Court-fee stamps and Court-fee adhesive stamp, rules for refund of value impressed—[G.O. Ms. No. 1967, Home, dated 5th June 1962]	483
Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955, Additional Court-fee payable under section 61 on probates or Letters of Administration [G.O. Ms. No. 1968, Home dated 5th June 1962]	482
Demand for Grants relating to Welfare of Scheduled Castes, Tribes and Backward Classes, Minister's speech in the Assembly on—	541
Denatured Spirit, Mythyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1950, amendments to—[G.O. Ms. No. 185, Home, dated 11th January 1962]	12
Education, note on Demand XIII—	540
Electrical Inspectorate, Review of activities for first half-year ended 30th September 1961	16
Electricity Board (Madras State)—	
Statement showing excess expenditure for years 1957-58 to 1959-60	15
Review of activities for first half-year 1961-62	15
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Chennapalli, Chimpaltradi and Kaminaickenpalayam estates, ryot- wari settlement of—[Memorandum No. 6165-J-3/62-3, Revenue, dated 22nd February 1962]	389
District Revenue Officers to carry out functions and duties of the settlement Officers —[G.O. No. 2056, Revenue, dated 9th May 1962]	482
Rules for claims and revision petitions under sections 18(4) and 19—[G.O. Ms. No. 5261, Revenue, dated 5th December 1961]. .. .	14
Ryotwari settlement of Andikadu Inam estate in Koilpatti taluk relating to—[Memorandum No. 19080-J3/62-3, Revenue, dated 21st April 1962]	174
Ryotwari Settlement of Zamin estate, Mahfuskhanpottai, Ponneri taluk, Chingleput district—[G.O. Ms. No. 2095, Revenue, dated 11th May 1962]	482
Ryotwari settlement of Zamindari estate in Chingleput district— [Memorandum No. 22032-J-3/62-3, Revenue, dated 1st June 1962]	540
Factories Rules, 1950, amendment to—[G.O.'s Ms. No. 6751, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th November 1961, No. 662, dated 2nd February 1962, No. 856, dated 10th February 1962, No. 1581, dated 15th March 1962 and No. 2501, dated 7th May 1962]	541,312, 14, 16
Finance Accounts of Government of Madras for 1960-61	428
Fisheries, Policy Note on—	541
Full Finance Scheme, Orders on recommendations of Official Committee on [G.O. Ms. No. 3710, Industries, Labour and Co-operation (Co-ope- ration), dated 23rd July 1962]	541
General Sales Tax Act, 1959—	
Omission of item 33 and entries relating thereto from First Sche- dule with effect from 1st April 1962 [G.O. Ms. No. 1371, Revenue, dated 31st March 1962]	16
Handloom Industry, review of progress in the development of .. .	540
Hemp Drug Licensing Rules, 1961 amendment to—[G. O. Ms. No. 1380, Home, dated 7th April 1962]	14

P—cont.

PAGES

Papers laid on the table of the House—cont.

Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund Rules, 1962, issue of—(G.O. No. 1667, Revenue, dated 12th April 1962)	482
Home Department Notification No. 576 of 1962, amendment to—(G.O. Ms. No. 1823, Home, dated 24th May 1962)	541
Housing in Madras State in 1961-62, pamphlet on	540
Industrial Development in Madras State, review for 1961-62	481
Industrial Disputes Rules, 1958, amendments to—[G.O. Ms. No. 1927, Industries Labour and Co-operation (Labour), dated 27th March 1962]	16
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959, amendments to—[G.O. Ms. No. 338, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 17th January 1962]	16
Industries Subordinate Service, inclusion within purview of Madras Public Service Commission [G.O. Ms. No. 977, Public (Services—A), dated 17th April 1962]	484
Kandukrishi Pattom Land Assignment Rules, 1962 issue of (G.O. Ms. No. 954, Revenue, dated 2nd March 1962)	16
Kanyakumari Devaswoms (Contributory Provident Fund) Rules, 1961—Issue of Rules (G.O. Ms. No. 347, Revenue, dated 25th January 1962)	15
Labour in Madras State, 1961-62	482
Land Improvements Schemes Act, 1959—	
Notified areas under section 3 (G.O. Ms. No. 1390, Food and Agriculture, dated 3rd April 1962)	15
Notification specifying 1st April 1962 as the date of coming into force of—(G.O. Ms. No. 1389, Food and Agriculture, dated 3rd April 1962)	428
Legislative Council—Resume (Part I) of Twentieth Session	16
Legislative Council Rules, Madras	312
Licence Appeals Committee, Rules governing meetings of—(G.O. No. 1280, Local Administration, dated 1st June 1962)	483
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—(G.O. Ms. No. 4391, Home, dated 15th December 1961)	15
Local Authorities Finance Act, 1961—	
Date of enforcement notified as 1st April 1962 (G.O. Ms. No. 640, Rural Development, dated 17th March 1962)	13
Issue of rules relating to manner of publication of notice (G.O. Ms. No. 1170, Rural Development and Local Administration, dated 18th May 1962)	251
Manufactured Drugs Rules, 1932, amendments to—(G.O. Ms. No. 296, Home, dated 19th January 1962)	483
Market Committees, Market areas and notified market areas in North Arcot (G.O. Ms. No. 217, Food and Agriculture, dated 17th January 1962)	13
Medicinal and Toilet Preparations (Excise Duties) Rules, 1956, Rules regarding recovery of cost of Excise establishment (G.O. Ms. No. 393, Home, dated 25th January 1962)	13
Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendment to—(G.O. Ms. No. 1990, Industries, Labour and Co-operation, dated 30th March 1962)	312
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.O. Ms. No. 1829, Home, dated 25th May 1962 and No. 2059, dated 13th June 1962)	541

P—cont.

PAGES

Papers laid on the table of the House—cont.

Motor Vehicles Tax—

Collection of quarterly tax on MDF 2975 belonging to Sri Anjaneya Motor Transport (Private), Limited, Erode, at Rs. 10 per seat when used for touring purposes (G.O. Ms. No. 1565, Home, dated 27th April 1962)	251
Collection of quarterly tax on Luxury Coach No. MDU 7463 belonging to Kodaikanal Motor Union (Private), Limited, Madurai (G.O. Ms. No. 744, Home, dated 20th February 1962)	212
Collection of tax on luxury coaches MDU 6197 and MDU 6198 belonging to Southern Roadways (Private), Limited, Madurai at Rs. 10 per seat when used for tourist purposes (G.O. Ms. No. 1753, Home, dated 18th May 1962)	483
Exemption of Jeep Wagon MDO 3448 of UNICEF and assigned to to Primary Health Centre, Thevur, Thanjavur district from—(G.O. Ms. No. 740, Home, dated 20th February 1962)	14
Exemption of Motor Car MSW 6094 of the United Kingdom Trade Commissioner, Madras, from—(G.O. Ms. No. 4409, Home, dated 16th December 1961)	16
Exemption of Station Wagon MDE 3956 belonging to United Nations International Children's Emergency Fund assigned to District Medical Officer, Coimbatore from—(G.O. Ms. No. 570, Home, dated 8th February 1962)	212
Exemption of Station Wagon MDE 4209 belonging to UNICEF and assigned to District Medical Officer, Coimbatore from—(G.O. Ms. No. 848, Home, dated 1st March 1962)	483
Exemption of Station Wagon MDK 1244 belonging to the United Nations Children's Emergency Fund assigned to District Medical Officer, Kanyakumari from—(G.O. Ms. No. 1202, Home, dated 24th March 1962)	173-174
Exemption of Vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras States from—(G.O. Ms. No. 1228, Home, dated 26th March 1962).	14
Exemption of Transport Vehicles plying between Mysore and Kerala States from—(G.O. Ms. No. 1917, Home, dated 1st June 1962)	540
Exemption of Willys Station Wagons No. MDE 4751 and MDE 4281 belonging to United Nations Children's Emergency Fund assigned to District Medical Officer, Coimbatore from—(G.O. Ms. No. 1199, Home, dated 24th March 1962)	213
Notification cancelling Home Department notification No. 805, dated 24th September 1955 (G.O. Ms. No. 1227, Home, dated 26th March 1962)	14
Official Language—	
Introduction of Tamil in certain Government Offices up to district level [G.O. Ms. No. 661, Public (General-M), dated 8th January, 1962 and No. 893, dated 3rd April 1962]	15
Introduction of Tamil in Highways and Rural Works and Statistics Departments up to district level. [G.O. Ms. No. 560, Public (General-M), dated 19th March 1962]	15
Introduction of Tamil in Labour Department up to district level. [G.O. Ms. No. 1171, Public (General-M) Department, dated 14th May 1962]	541
Introduction of Tamil in the Industries and Commerce Department [G.O. No. 562, Public (General-M) Department, dated 20th March 1962]	212
Use of Tamil in the office of the special Deputy Collector, Kallar Reclamation, Madurai (Harijan Welfare Department). [G.O. Ms. No. 1190, Public (General-M), dated 18th May 1962]	541

Papers laid on the table of the House—cont.

Panchayat Union Councils—

Amendments to Rules re mode of transacting business of—(G.O. Ms. No. 435, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1962)	13
Payment of travelling allowance to Chairmen, Vice-Chairman, Members and Members of Committees (G.Os. Ms. No. 1024, Rural Development and Local Administration, dated 27th April 1962 and No. 1204, dated 24th May 1962)	250, 483
Rules relating to transfer of Officers and Servants of—(G.O. Ms. No. 1051, Rural Development and Local Administration, dated 1st May 1962)	173

Panchayat Union—

Exclusion of P. Pudupatti village from Tiruchuli Panchayat Union and its inclusion in Kariapatti Panchayat Union, West Ramana-thapuram Development district. (G.O. Ms. No. 882, Rural Development and Local Administration, dated 9th April 1962)	174
Inclusion of Sembodi village in Vedaranyam—in East Thanjavur Development district (G.O. Ms. No. 1050, Local Administration, dated 30th April 1962)	482

Panchayats —

Nambiyur—Orders removing A. Rangaswami Gounder from office of President cancelled. (G.O. Ms. No. 961, Rural Development and Local Administration, dated 16th April 1962)	483
Removal of President, Varathanallur Panchayat, Bhavani taluk, Coimbatore district from office (Notification of Collector, Coimbatore)	14

Panchayats Act, 1958—

Issue of Rules for assessment and collection of levy on Agricultural land. (G.O. No. 184, Rural Development and Local Administration, dated 22nd January 1962)	250
--	-----

Panchayats (Duty on Transfer of Property), Rules, 1961—

Amendments to—(G.O. Ms. No. 210, Rural Development and Local Administration, dated 27th January 1962)	15
Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951, and the Rules made thereunder	312
Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951—Amendment to rule re free diet for Ministers and their families when admitted in Government Medical Institutions (G.O. Ms. No. 151, Health, dated 19th January 1961)	16

Payment of Wages Rules, 1937—

Amendments to—[G.Os. Ms. No. 2808, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 29th May 1962 and No. 2658, dated 13th June 1962]	481, 580
Plantations Labour Rules, 1955, amendments to [G.O. Ms. No. 1931, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th June 1962].	484
Probation of Offenders Rules, 1947, amendments to—(G.O. Ms. No. 1608, Home, dated 1st May 1962)	541
Public Service Commission, Madras, Report for the year ending 31st March 1961	
Public Service Commission, Regulations 1954, Madras, deletion of clause (e) of Regulation 16 (G.O. Ms. No. 1006, Public (Services), dated 23rd April 1962.)	312

Papers laid on the table of the House—cont.

Public Works Department, review of activities relating to—Major Building Schemes	540
Rectified Spirit Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 1349, Home, dated 4th April 1962)	14
Registration of Practitioners of Integrated Medicine Rules, 1960, issue of—(G.O. Ms. No. 2952, Education and Public Health, dated 28th December 1961)	251
Rules for the Management of Special Homes and Work Houses in the City of Madras, 1955, amendments to—(G.O. Ms. No. 438, Home, dated 30th January 1962)	250

Sales Tax—

Exemption of pinjarapoles in respect of sale of milk produced at pinjarapoles (G.O. No. 1391, Revenue, dated 2nd April 1962)	16
Reduction of tax to two per cent from 1st April 1962 on spoons made of stainless steel (G.O. Ms. No. 1016, Revenue, dated 6th March 1962)	13
Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1959, amendments to—[G.Os. Ms. No. 1544, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 14th March 1962 and No. 2676, dated 19th May 1962]	13, 389
State Warehousing Corporation, Annual Report and Accounts for 1960-61 and Balance Sheet and Profit and Loss Account, 1960-61	13
(Transferred Territory) Incorporated and unincorporated Dewaswoms Act, 1959, amendments to rules issued under sections 29 (2) (G)—(G.O. No. 613, Revenue, dated 8th February 1962)	482
Transport, Nationalized—Review of progress in Madras State for 1961-62	483
Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950, approval of by-laws of Puliya Panchayat in Tirunelveli district for control and management of slaughter houses and collection of licence fees under—	14
Travancore Minerals, Limited, Quilon, annual Report and Government review on working of for year ending 31st March 1961	251
Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958 amendments to—(G.Os. Ms. No. 7162, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th December 1961 and No. 2306, dated 21st April 1961)	16, 389
Workmen's Compensation Act, 1923 amendment to Schedule III—[G.Os. Ms. No. 2211, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 12th April 1962]	481
Workmen's Compensation Rules, 1924, amendments to—[G.O. Ms. No. 1832, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th March 1962]	15

Payment of Salaries and Removal of Disqualifications, Act, 1951—

Amendment to rule re free diet for Ministers and their families when admitted in Government Medical Institutions, notification laid on the table	16
English and Tamil copies of—and the Rules made thereunder laid on the table	312

Payment of Wages Rules, 1937—

Amendments to—notification laid on the table	481, 540
--	----------

Pensions—

Question re— Old age pension scheme number of applications received and disposed of—district war	503-504
---	---------

	PAGES
Picketing—	
Minister's attention called to—on 19th July, 1962	583-584
Plantation Labour Rules, 1955—	
Amendments to—notification laid on the table	484
Police—	
Question re appointment of Women	569-570
Polytechnic—	
Question re opening of for Women	444
Ponnuswamy Chettiar, Sri S. R. P.—	
Bill—Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	607-608
Budget for 1962-63, general discussion on	295-301
Ponnuswamy Villavarayar, Sri J.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	309-311
Population—	
Question re particulars of—in State	510-511
Pre-school Centres—	
Question re number of—to be opened during 1962-63	432-433
Primary Health Centre—	
Failure to post doctors to in South Arcot district, Minister's attention called to	455-456
Question re delay in supply of printed forms to—Mangalur-Vridhachalam taluk	130
Probation of Offenders Rules, 1947—	
Amendments to—, notification laid on the table	312
Prohibition—	
Question re—Use of dogs to detect crimes under—laws	439
Provident Fund—	
Question re crediting contributions of managements towards—of Teachers	128
Public Meeting—	
Question re action taken on speech made by D.M.K. Leader at Triplicane Beach	1-2
Public Service Commission, Madras—	
Report of—for year ending 31st March 1961, laid on the table	541
Public Service Commission Regulations, 1954, Madras—	
Deletion of clause (e) of Regulation 16, notification laid on the table	312
Public Works Department—	
Review of activities of—relating to Major Building Schemes laid on the table	540
Purushothamdas Tandon, Sri—	
Expression of sorrow re—demise of former—Speaker of Uttar Pradesh Assembly	127

Questions—	
Information re—answering of—during the absence of the concerned Ministers	582
Questions and Answers—	
Abdul Wahab, Sri K. S.—	
Question re—	
Government advertisements, criteria for giving of	454
Handloom Weavers' Co-operative Societies, grant of rebate to	447-448
Chidambaranathan, Dr. A.—	
Question re—Tamil Pandit's, First Grade, action taken on representation from Madras State Tamil Teachers Association re—hardship caused to	441-442
Tamil Pandits, First Grade, reduction to lower grade consequent on application of rule re hours of work	441-442
Tamil Pandits' reduction in hours of work	433-434
Tamil Teachers' Association, representation for placing First Grade Tamil Pandits in the scale of L.T. assistants	497
Weights and measures bearing Hindi letters, use of	322-323
Clubwala Jadhav, Srimathi Mary C.—	
Question re—	
Approved schools and After-care Institutions, number of—private and Government Institutions in Madras State	224
Juvenile Courts, number and location of	398-399
Slums along the walls of Ophthalmic Hospital, Egmore, clearance of	447
Women Police, appointment of—	569-570
Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—	
Question re—	
Municipal Councillors, increase of term of—to five years	324
Permits to bus owners, procedure for grant of	493
Protected water supply to Tiruvannamalai from Penniar, investigation of scheme	433
Durairaj, Sri T.—	
Question re Superintendent of Jails, appointment of Gazetted Officer of Police Department	450
Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Question re—	
Government Press, annual stock verification of papers in	323
"Madras Information" cost of production of—	6-7
Paper factory, establishment of—for manufacture of writing paper out of bagasse available from sugar factories	444-445
Primary Health Centre, Mangalur, Vridhachalam Taluk delay in supply of printed forms to	130
Sokkisarwar temple at Kancheepuram, restoration and conservation of—	175
Karayalar, Sri L. S.—	
Question re—	
Employment officer of Training centre for Adult Blind, Saidapet, converts into Employment Office for physically Handicapped children	261

	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Karayalar, Sri L. S.—cont.	
Question re—cont.	
Handicapped * persons, number registered at Employment Exchange as on 1st June 1962	450
Population of Madras State	510-511
Secretariat, area occupied by buildings of—and number of employees in	570-571
Secretariat, number of temporary candidates working in—as on 1st June, 1962	570
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Question—re—	
Aided Elementary Schools, items of expenditure admissible for aid to	128-129
Contributory Provident Fund, Scheme, applicability to teachers in private managements schools in Kanyakumari district	4
Local board secondary schools with twenty-five sections and more, number of	496-497
Provident Fund of teachers' crediting contributions of management towards	128
Scales of Pay for Watchmen, Sweepers and Gardeners in aided Revised elementary schools, grant of minimum benefit of Rs. 65	496
Secondary grade teachers in training schools at Mannargudi, reduction of salary of	175-176
Teachers in Kanyakumari district, applicability of pension rules to	440
Muthukannappan, Vidwan, T.—	
Question—re—	
Cauvery water for Madras City, report on the prospects of	581
District Board High Schools, taking over by Government	443-444
English, improvement of quality of teaching in Elementary Schools	449
Market in Madras City, visit of a Minister to a —	579
Mid-day meals scheme, administration by panchayats	80-82
Nuclear Power Station, site for setting up of — at Kalpakkam	394
Old age pension scheme, number of applications received and disposed of, districtwar	503-504
Prohibition crimes, use of dogs for detection of—	439
Public Meeting at Triplicane Beach, action taken on speech made by D.M.K. Leader	1-2
Secondary and Collegiate education, holdings talks with educationist is in connection with Reorganisation of	494-495
Secondary Schools under Government and private managements, number of—as on 1st July 1960	321-322
Smallpox, prevention in epidemic form in the fishermen colonies in Kanyakumari district	433
South Indian Steel Projects—Meeting of Central Technical Committee on—in Madras in May 1962	574
Ponnuswamy Villavarayan, Sri J.—	
Question re—	
Express Bus from Tuticorin to Tiruchirappalli via Koilpatti Sathur and Virudhunagar, plying of—	500
Fair Price Shops, supply of boiled rice through	131-132

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ponnuswamy Villavarayan, Sri J.—cont.

Question re—cont.

Fishermen's Co-operative Societies, concession given to—with regard to fishery rentals of Government-owned waters	510
Madras-Kanyakumari Coastal Road, conversion into Central highway	400
Punnakail—Attur Road, steps taken to complete the work on	508
Rajah Iyer, Sri M.—	
Question re Aided elementary schools in Panchayat areas—Delay in disbursement of grant to—	504-505
District Board High Schools, taking over by Government	443-444
Fee concessions under rule 92, Madras Educational Rules, raising of income limit	450-451

Ramadass, Sri K.—

Question re Murders, number of cases reported to police in Madras City from 1st January 1962	568-569
---	---------

Sambandhan, Sri S. K.—

Question re—

Agricultural Produce Markets Act, 1959, enforcement of	452
Assembly constituencies, delimitation of—	502-503
32 spindles spinning units, introduction of—in the co-operative	3
Bus and lorry transport, nationalisation of—	571-572
Bus drivers, scarcity of—in State Transport Department	498-500
Cotton yarn produced in each count by mills in Madras State, number of bales of	394-395
District Board High Schools taking over by Government	443-444
Electricity Board, Madras State, number of posts of Divisional Engineers, Assistant Engineers and Supervisors vacant as on 1st March 1962	500-501
Ex-Servicemen Motor Transport Co-operative Societies, number of	574
General Elections, Exhibition of a poster of a woman showing bloodstained shirt by a political party during—	566-567
Handloom delegation to the Far East examination of report of—by Government	573
Hindi, introduction of—as a compulsory subject for S.S.L.C. Examination	495
Hindi, pass in—to secure eligibility in S.S.L.C. Examination	127
House-rent allowance to teachers in aided high schools in Madras City and other major towns, sanctioning of—	501
Housing colonies for Government servants, construction of	397-398
Industrial Estate, starting of an—at Kancheepuram	572
Lorries, issue of permits to—for Inter State plying	491
Motor Vehicles tax, compensation given to municipalities	435-436
Non-Gazetted Government Servants, increase in dearness allowance	448-449
Overbidges at railway crossings, names of places recommended to Central Government for construction of	505-506
Polytechnic for Women, starting of	444
Sugar, supply position in State	453
Sugarcane, extent of cultivation, quantity of sugar produced and exported	5-6
Teachers of South Arcot District Board, regularisation of services of	399

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sreenivasan, Dr. A.—

Question re—

All-India e Services, communications from Government of India on formation of—	569
Assistant Surgeons, selection grade—Rules for appointment of—	225-226
Ceiling on houses—Proposal re	500
Communists, reasons for release of 12 leaders from prison	438-439
Co-operative House Construction Societies, amount allotted to and disbursed through—in 1958-59 and 1959-60	498
Diarrhoea, cause of outbreak	225
Elections, publication of map showing Assembly and Parliamentary constituencies in Madras State	262
Gazette of the Union Government, burning of Hindi edition, by a political party.	435
Goats, control on rearing of	451-452
Government Hospital, Kancheepuram, number of cases admitted for application of forceps and number died during October and November 1961	432
Government Hospital, Kancheepuram, number of patient admitted for Fother Gills Operation and number died for period from 1st January 1961	431-432
Government Hospital, Kancheepuram, number of patients admitted with transverse presentation and number died during November 1961	431-432
Groundnuts, research about the fungus infection in	264
Herbarium, attached to Government College of Integrated Medicine, maintenance of	452-453
Honorary Medical Officers, appointment of Members of Legislature as	581
Hospitals and dispensaries, appointment of a committee to go into the working of	582
House-tax, enhancement of—by Madras Corporation	579-580
Interference in day-to-day administration by Members of Legislature, instructions regarding,	492-493
Island Ground, transfer of portion of—by Defence Ministry	491-492
Kotwal bazaar, improvement of the sanitary condition of	508-509
Medical College, Kipauk, shifting of—from Madras	580
Ministers acceptance of invitations for lunches and dinners, from private persons	494
Mount Road, amount spent on remodelling—to facilitate six-lane traffic	567-568
National Intregation Conference at New Delhi, action taken on resolutions passed at	222-224
Newspapers, legislation for protection from prosecution in reporting of the proceedings of the Legislature	495-496
Old Law College Police Station site, utilisation of	176
Package Deal in Thanjavur district, assessment of success of	263

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sreenivasan, Dr. A.—cont.

Question re—cont.

Palayamecottah-Tirunelveli Co-operative stores, action taken on representation of President on alleged misappropriation of funds	453-454
Panchayats and Panchayat Union Councils, number of as on 2nd October 1961	2-3
St. Martin's Hospital, Ramanathapuram, calling for applications for employment of doctors in	510
Smallpox, manufacture of vaccine by King Institute, Guindy	576
State Transport, Madras, discourteous behaviour of drivers and conductors towards passengers	395-397
Sub-Assistant Surgeons in Local Bodies, scale of pay	6
Tamilnad—action taken on speech of E.V. Ramasamy Naicker advocating separation of	437
Tuberculosis—Survey during 1961	130
Vaccination, assessment of immunity produced by	576
Wakfs—registered and not Registered, number of	262-263
Water-supply position in Madras City	578-579

Srinivasavaradan, Sri T.P.—

Question re—

C.R.A. Course in Barnard Institute of Radiology, General Hospital, Madras, number of students during 1961-62	576
Drowning of two supervisors of the P.W.D. in Suruliar river	399
Fee concessions, eligibility of children of non-Anglo Indian and Anglo-Indian Teachers in Anglo-Indian Schools for	129-130
National Savings Organisation, introduction of Pay roll Savings Scheme in State Government Offices	177-178, 214-217
Pre-school centres to be opened during 1962-63, number of	432-433
River Board for Cauvery Basin, establishment of	323
Scholarships, award of—so talented young persons in music, dance, drama and fine arts for training in India during 1961-62	501
Schools in Kanyakumari district, extension of benefits granted to non-teaching staff in other districts	439-440
S.S.L.C. Public Examination, March 1962, number of candidates who appeared under the old and new schemes	442-443
Theft of milk powder and vegetable oil in Attur (Salem district)	4-5
Tractor Hiring Scheme, profit or loss from 1955 to 1959 year-wise	224-225
Union Duties, share of Madras Government	221-222

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Question re—

Cement, reduction in allotted quota to dealers	506-508
Commissioner of Madurai Municipality, representation re request for transfer of	226

	PAGES
Question and Answers— <i>cont.</i>	
Subbiah Chettiar, Sri M.— <i>cont.</i>	
Question <i>re.</i> — <i>cont.</i>	
Newspapers, interrogation of correspondents of—by police	436
Old age pension scheme, number of applications received, and disposed of district-war	503-504
Protected Water Supply to Tiruchirappalli town, representation <i>re.</i>	577-578
Tax on Cinemas, number of Panchayats which have levied additional—as on 1st June 1962	565
Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—	
Question <i>re.</i> —	
Industrial Co-operative Societies, extension of Provident Fund benefits to employees in	502
Kancheepuram Municipality, application for loan from Government to cover administrative expenses	178
Land Cess, payment to Panchayats in Chingleput district	492
Tubewells, sinking of—for irrigation to 'Manavari' dry lands in Chingleput, North Arcot, Salem and Coimbatore districts	131
Upgrading of major panchayats as III grade municipalities	437-438
Thirupurasundari, Srimathi, T. L.—	
Question <i>re.</i> —	
State Transport, number of buses condemned and return of disposal	445-446
R	
Rajah Iyer, Sri M.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	227-234
Rajanagar Panchayat—	
Removal of Bommappa Gounder, Sri, President of—notification by Collector of Coimbatore, laid on the table	312
Ramachandran, Sri M.G.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	286-295, 404, 405
Ramadoss, Sri K.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	371-374
Ramaiah, the Hon. Sri V.—	
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1962	526-527, 528
Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962	528-529, 531-532
Ramasami Reddiar, Sri O. P.—	
Budget for 1962-63 general discussion on	186-192
Ramaswamy, Sri K. R.—	
Budget for 1962-63, general discussions on	274-279

R—*cont.*

Ramaswamy, Sri K. V.—	
Budget for 1962-63, general discussion on	197-203
Rectified Spirit Rules, 1959, Amendment to notification laid on the table	14
Registration of Practitioners of Integrated Medicine Rules, 1960—Notification <i>re.</i> issue of, laid on the table	251
Resolution <i>re.</i> —	
Elementary and Secondary Education, appointment of a Committee to review the position of	587-588
Handloom Industry and Handloom Weavers, rehabilitation of	601-602
Liberalization of Teacher's Pension Rules	602
Medical relief in the State.—Appointment of Committee to consider the position of	588-601
Transaction of business in the Legislative Council in Tamil	602
River Board—	
Question <i>re.</i> Establishment of—for Cauvery Basin	323
Road(s)—	
Question <i>re.</i> —	
Madras-Kanyakumari Coastal Road, conversion into Central Highway	403
Punnakoil-Athur Road, steps taken to complete the work in.	508
Roy, Dr. B.C.—	
Expression of sorrow <i>re.</i> demise of—Chief Minister of West Bengal.	127
Rules for the Management of Special Homes and Work Houses in the City of Madras, 1955—Amendments to the notification laid on the table	250
Rulings and observations of the Chair—	
Adjournment Motion <i>re.</i> —	
The precarious and critical supply position of electric power and consequent imposition of heavy cut in supply—Withdrawn on the suggestion of the Chair that the Member might raise the points during the discussion on the Budget or could give a call attention notice under rule 42	227
Assembly Proceedings—	
Members should not refer to anything that happened in the other House	470
Bills—	
Third Reading.—Usually there is no discussion at great length during the third reading stage. Members should confine their remarks to what is relevant to the Bill at that stage	622
Questions—	
Admissibility of—While overruling the objection raised by the Leader of the opposition with reference to the admissibility of certain questions, the Chairman observed as follows:—	
"Rule 32 (2) of the Council Rules provides that the question must not publish any name not strictly necessary to make the question intelligible. Therefore, if any of the questions had published any name, I would have disallowed the question myself. It is not also correct to say that questions cannot be asked with regard to particular persons in their professional capacity. Clause (7) of Rule 32 says that the question must not refer to the	
C. 8-6,	

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Bills—cont.

Questions—cont.

character or conduct of any person *except* in his official or public capacity. Therefore, what is prohibited is only a reference to the character and conduct of any person in his private or personal capacity. Under the rule, as it stands, it is permissible to ask questions in regard to the conduct of any person in his official or public capacity. In parliamentary practice, the only accepted condition is that no names shall be mentioned. Therefore, the objection that no question shall be asked in regard to persons in their professional capacity is not sustainable.

Secondly, the objection that the nature of the question is such that it is likely to produce in the mind of the public a state of alarm cannot be accepted. The questions as they stand merely seek information as to the number of certain classes of cases admitted in a Government Hospital and the number of cases that proved fatal. It cannot be presumed that the answer to the questions will disclose a large number of fatal cases and that they might produce a state of alarm in the public mind. A bare statement of the state of affairs need not necessarily produce a state of alarm in the public mind. They may perhaps focus the attention of the Government and the public on the state of affairs prevalent in the particular hospital which may call for remedial measures. Even if that be so, it will not be a ground to justify the question being disallowed because under the rules that is not a ground on which questions can be disallowed.

The admissibility or otherwise of a question is judged by the Chairman with regard to their compliance with the conditions laid down in the relevant rules and he is not and cannot be influenced by any consideration as to whether they will cause any embarrassment to the Government or whether they may create an awkward situation or it is not in public interest. The Government alone are the best judges to decide as to whether an answer to a question would or would not be in the public interest and it is open to them to answer or refuse to answer a question in the public interest. The Chair cannot compel them to give answer or to furnish answer in a particular manner. The Chair has no doubt a duty to ensure that baseless questions are not admitted lest unfounded allegations or insinuations are given undue publicity.

The next question is whether these questions are an abuse of the right of interpellation. On the face of these questions, there is nothing to show that they constitute an abuse of the right of interpellation. As members are aware, the right of interpellation is a very valuable right enjoyed and exercised by a private member. Questions are intended mainly to elicit facts on matters of public importance within the cognizance of the Minister to whom they are addressed. They must relate to public affairs and matters of administration for which the Minister is officially responsible.

It is well established that the right of interpellation is exercised with a view to turn the searchlight on acts of commission and omission and lapses on the part of the administration which would have otherwise gone unnoticed, so as to focus the attention of the Government and seek redressal. The responsibility of the Chairman in regard to questions is limited to their compliance with the Rules of the House. The questions under reference only seek to elicit information in regard to a Government hospital. It cannot be denied that this is of public importance. They relate to public affairs and administration for which the Minister is responsible.

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Questions—cont.

It is well to mention here that the Hon. Minister is ready to furnish the answer to these questions. For these reasons, I overrule the objection raised.

The point of order formulated by the Hon. the Leader of the Opposition raises the fundamental issue, namely, whether the admissibility of a question can be made the subject-matter of a point of order or debate in the House. Rule 34 of the Council Rules provides that the Chairman shall decide on the admissibility of a question. The Chairman is empowered to disallow any question which, in his opinion, is an abuse of the right of interpellation. The admissibility or otherwise of a question is determined by the Chairman with reference to the conditions contained in the rules framed in this behalf. It follows that the Chairman is the one and only authority empowered to admit or disallow any question and once he decides on the admissibility of a question, his decision is final. It cannot be questioned in any manner.

Sir Erskine May says that the Speaker's responsibility in regard to questions is limited to their compliance with the Rules of the House. He further says that the refusal of a question cannot be made the subject of debate. It is also stated that a Member cannot raise a point of order and read out a question disallowed at the Table. It follows from the above that likewise a point of order cannot be raised on the admissibility of a question already admitted by the Chairman in accordance with the rules. It is both the privilege and duty of the Chairman as the guardian and custodian of the rights and privileges of the members, to uphold the valuable right of interpellation and to admit or disallow the questions in accordance with rules and uninfluenced by any considerations other than those laid down in the rules. Neither in the British Parliament, nor in the Parliament and the State Legislatures in India has any right to disallow the question admitted by the Speaker or Chairman as the case may be, been vested in any authority other than the Speaker or the Chairman. The decision as to the admissibility of a question made by the Chairman is final."

391-393

Statement under Rule 42.—

There can be no discussion on the statement made under rule 42 of the Council Rules

584

S

Sales Tax—Exemption of Pinjarapoles in respect of sale of milk produced at Pinjarapoles, notification laid on the table
Reduction of tax to two per cent from 1st April 1962 on spoons made of stainless steel, notification laid on the table

16

13

Sambandam, Sri S. K.—

Bills—

Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 608-609
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962 538
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962 516-518
Budget, for 1962-63, general discussion on 347-352, 407
Dearth of Science and Mathematics Assistants in High Schools Calling Minister's attention to— 512-513
Picketing on the 19th July 1962, calling Minister's attention to 583-584

S—cont.

Sambandam, Sri. S. K.—cont.

Primary Health Centres in South Arcot District, Ministers attention called to failure to post doctors	455-456
Resolution re—	
Handloom Industry and Handloom Weavers, rehabilitation of ..	601-602
Saraswathy Pandurangam, Srimathi—	
Budget for 1962-63, general discussion on	374-376
Scheduled Castes, Tribes and Backward Classes—	
Demand for grant relating to Welfare of—	
Minister's speech in the Assembly laid on the table	541
Scholarships—	
Question re—	
Award of—for training in India during 1961-62 for talented young persons in music, dance, drama and fine arts. ..	501
Schools—	
Dearth of Science and Mathematics Assistants in High—, Ministers attention called to	512-513
Question re—	
Aided Elementary Schools, Delay in disbursement of grants to— in panchayat areas	504-505
Aided Elementary Schools, items of expenditure admissible for aid to	128-129
Local Board Secondary Schools with twenty-five sections and more number of	496-497
Non-teaching staff in—in Kanyakumari district, extension of benefits granted to non-teaching staff in other districts ..	439-440
Number of Secondary—under Government and Private Management as on 1st July 1960	321-322
Revised Scales of Pay for watchmen, sweepers and gardeners in aided secondary —, grant of minimum benefit of Rs. 5 ..	496
Taking over of District Board High—by Government	443-444
Secretariat—	
Question re—Area. occupied by buildings of—and number of employees in	570-571
Number of temporary candidates working in—as on 1st June 1962	570
Seshachariar, Sri. M.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1962	467-469
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962,	606-607
Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962	519-520
Stamp (Increase of Duties), Bill 1962	530
Budget for 1962-63, General discussion on	192-197
City Corporation Council Amendments relating to confirmation of draft rules for Co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected members of the Council ..	585

S—con..

Sivanandam, Dr. T. V.—

Budget for 1962-63, General discussion on	142-148
Slums—	
Question re Clearance of—along the walls of the Ophthalmic Hospital, Egmore	447
Smallpox—	
Question re—Manufacture of vaccine by King Institute, Guindy..	576
Prevalence of—in epidemic form in Kanyakumari district ..	433
Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1959, Amendments to, notifications laid on the table	13-389
Spinning Units—	
Question re—Introduction of 32 spindles in the—Co-operative, sector	3
Sreenivasan, Dr. A.—	
Budget for 1962-63, General discussion on	402-403
Questions—	
Point of order re admissibility of—	177-178
Srinivasavaradan, Sri T. P.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1962	457-461
Budget for 1962-63, General discussion on	179-186, 415-418
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	605-606
Resolution re Medical relief in the State, appointment of a Committee to consider the position of	592-594
Stamp—	
Court-Fee and Court-Fee adhesive—rules for refund of impressed, notification laid on the table	483
Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962	
See Bills—	
State Warehousing Corporation—	
Annual Report and Accounts for 1960-61 and Balance sheet and Profit and Loss Account 1960-61, laid on the table	13
Steel Projects—	
Question re Meeting of Central Technical Committee on South Indian—in Madras in May 1962	574
Sub-Assistant Surgeons—	
Question re Scale of pay of—in Local Bodies	6
Subbiah Chettiar, Sri M.—	
Adjournment motion re Electricity, Critical supply position and imposition of heavy cut in supply	227
Bills—	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962	534-535
Budget for 1962-63, General discussion on	236-245
Failure of Electricity supply and power cut, calling Minister's attention to	324

S—cont.

Subbiah Chettiar, Sri M.—cont.

Bills—cont.

Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1962	518-519
Stamp (Increase of Duties) Bill, 1962	530-531

Subramanyam, Sri A.—

Budget for 1962-63, General discussion on	279-285
---	---------

Sugar—

Question re Supply position of—in State	453
---	-----

Sugarcane—

Question re Extent of Cultivation and quantity of sugar produced and exported	5-6
---	-----

Surenthra Ram, Sri V. M.—

Budget for 1962-63, General discussion on	306-309
---	---------

T

Tamil Pandits—

Questions re—

Action taken on representation from Madras State Tamil Teacher's Association re Hardship caused to First Grade	441-442
First Grade Tamil Pandits representation from Tamil Teachers' Association for placing in the scale of L.T. Assistants	497-498
Reduction in hours of work	433-434
Reduction of First Grade to lower grade consequent on application of rule re hours of work	441-442

Tamilnad—

Question re Action taken on speech of E. V. Ramasamy Naicker, advocating separation of	437
--	-----

Teachers—

Questions re—

Applicability of contributory Provident Fund Scheme to—in private management schools in Kanyakumari district	4
Applicability of pension rules to—in Kanyakumari district	440
Reduction of Salary of Secondary Grade—in Training Schools at Mannargudi	175-176
Regularisation of services of—Of South Arcot district Board	399
Resolution re Liberalisation of pension rules of—	602

Temples—

Question re Sakkiswarar temple at Kancheepuram restoration and conservation of	175
--	-----

Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—

Budget for 1962-63, General discussion on	157-162
---	---------

Thirupurasundari Ammal, Srimathi—

Budget for 1962-63, General discussion on	234-236
---	---------

Tractor Hiring Scheme—

Question re Profit or Loss from 1955 to 1959 year -war	224-225
--	---------

T—cont.

Thirupurasundari Ammal, Srimathi—cont.

Transport—

Question re (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959—	
Amendments to rules issued under sections 219 (2)(g), notification laid on the table	482
Question re Nationalized—, Review of progress in Madras State for 1961-62, aid on the table	483

Express Bus—

From Tuticorin to Tiruchirappalli via Kovilpatti, Sattur and Virudhunagar, plying of an—	500
Nationalization of bus and lorry	570-571
Permits to bus-owners, procedure for grant of	493
State Transport, Madras—discourteous behaviour of drivers and conductors towards passengers	335-397
State—, number of buses condemned and nature of disposal	445-446

Travancore-Cochin Panchayat Act, 1950—

Approval of the by-laws of Puliyara Panchayat in Tirunelveli district for control and management of slaughter houses and collection of licence fees under—, notification laid on the table	14
--	----

Travancore Minerals, Limited, Quilon—

Annual Report and Government review on working of—For year ending 31st March 1961, laid on the table	251
--	-----

Tuberculosis—

Question re Survey during 1961	130
--	-----

U

Union Duties—

Question re share of Madras Government	221-222
--	---------

V

Vaccination—

Question re Assessment of immunity produced by	576
--	-----

Vegetable Oils—

See Gift articles.

Venkatachalam, Sri R.—

Budget for 1962-63, General discussion on	203-207
---	---------

Venkataraman, the Hon. Sri R.—

Bills—

Betting Tax (Amendment) Bill, 1962	614-615
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1962	618, 620, 621-622
Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962	602-604, 610-613
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1962	532-533, 536-539
Budget for 1962-63, General discussion on	340, 356, 357, 364, 380, 382

V—cont.

Venkataraman, the Hon. Sri R—cont.

Bills—cont.

Budget for 1962-63, presentation of	8-12
Business of the House, Change in the Order of	526
City Corporation, Council amendments relating to confirmation of draft rules for co-option as Councillors of persons belonging to Scheduled Castes by the elected members of the Council	586-587
Failure of electricity supply and power cut, statement <i>re</i>	324-327
Picketing on 19th July 1962—Statement <i>re</i>	583-584
Questions, information <i>re</i> answering of—during the absence of concerned Ministers	582

W

Wakfs—

Question <i>re</i> number of—registered and not registered	262-263
--	---------

Water-supply—

Question *re*—

Investigation of Scheme for protected—to Tiruvannamalai from Penniar	433
Position of in Madras City	578-579
Protected—to Tiruchirappalli town, representation <i>re</i>	577-578

Weights and Measures—

Question <i>re</i> Use of—bearing Hindi letters	322-323
---	---------

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1959—

Amendments to—, notifications laid on the table	161-389
---	---------

Wells—

Question <i>re</i> Tube Wells, sinking of—for irrigation to “Manavari” dry lands in Chingleput, North Arcot, Salem and Coimbatore districts	131
---	-----

Workmen's Compensation Act, 1923—

Amendment to Schedule III, notification laid on the table	481
---	-----

Workmen's Compensation Rules, 1924—

Amendments to —, notification laid on the table	15
---	----

Y

Yarn—

Question <i>re</i> Cotton produced in each count by the Mills in Madras State number of bales of	394-395
--	---------

69218